

STAR TREK VOYAGER

Ötödik évad

94. Night - Az éjben

"Föld polgárai, a sorsotok a kezemben van! Azok, akik teljesítik a követeléseimet, tisztességes elbánásban részesülnek. De aki ellenáll, nagyon sanyarú sors vár majd rá... A szolgálkémént. ... Egy órát kapnak." mondja a némiképp jellegzetes, gonosz kinézetű, szakállas, fekete-fehér figura a fura szerkezetekkel telezsúfolt, szintén minden szint nélküli helyiségben egy mikrofonba, miközben egy periszkóp-szerű nézőkén át kémlel valamit. "Ezt nem ússza meg szárazon!" jelenti ki a jócskán divatjamúlt öltözeteket viselő Kim, akit egy hosszú szőke hajú nővel együtt a helyiség egyik falánál lévő székekhez kötözték, és akik a környezethez hasonlóan fekete-fehérben pompáznak.

"Dehogynem." néz rá a szakállas férfi, miközben egy mindenféle kapcsolókkal, és mutatók muszerekkel telezsúfolt pulthoz megy, "Az egykor büszke országuk térden fog csúszni. ... Milyen ironikus, hogy épp a maguk rakétahajóját használom, hogy csatába vezessem az urseregemet."

"Tévedésben van, Chaotica. Mielőtt a fedélzetre jött, 'valaki' megnyomta az önmegsemmisítésgombot. ... Három perc múlva mind halottak leszünk." mondja Kim gúnyosan az előtte megálló Chaoticának. "Nem...!" kiált fel az kétségbeesetten. Ekkor kinyílik a helyiségbe vezető ajtó, és Paris szökken be rajta, a díszlethez és a többi kellékhez hasonlóan szintén a sci-fi aranykorát idéző 'sugárpisztollyal' és háti rakétával felszerelve: "Bukta van, Felséged!" "Proton kapitány...!" mondja Chaotica undorral. "Elso osztályú urhajós, a Föld védelmezője, az intergalaktikus gonosz üldözője. ... Szolgálatára." mondja a beljebb lépo Paris, Chaoticára fogva a pisztolyt. "De hát... Én láttam belezuhanni a vulkán tüzes szájába..." "Egy kis lánál több kell ahhoz, hogy megállítsa Proton kapitányt." mondja Paris, miközben letereli a pisztollyal Chaoticát az emelvényről, ahol Kim és a szőke ücsörögnek a székeken, majd felsiet, és eloldozza mindkettejüket, majd így szól: "Most pedig, fújja le az inváziót, és adja vissza a rakétahajómat!" "Van egy olyan hatalom az univerzumban, amit még maga sem tud legyőzni." jelenti ki Chaotica, ezzel egy másik ajtó felé int, ahol ekkor épp a kissé morcosnak látszó Doktor lép be, színesben, és egyenruhában. Érkezése a holoprogram által vezérelt szőke nő felsikolt, mire a Doktor egy pillanatig összevont szemöldökkel bámulja, majd így szól: "Magának is." "Doki...?!" indul meg Paris a hologram felé. "Mr. Paris? ... Tudhattam volna, hogy maga sajátította ki a holodecket." "Ki ez a gyerekes bolond...?" néz Chaotica előbb a Doktorra, majd Parisra. "Ööö... O is az egyik emberünk." próbálja Kim menteni, amit még lehet a szimuláció hangulatából, majd halkabban hozzáteszi: "Számítógép, korrigálni a Doktor spektrális frekvenciatartományát." A Doktor ettől elszíntelenedik, majd végignévezve magát, megjegyzi: "Engem nem érdekel a maguk programja, zászlós. Azért jöttem, hogy eloadjak egy duettet a Don Carlos-ból, és maguk már így is három perccel átnyúltak az én előre lefoglalt időmbe..." "Elég!" csattan fel Chaotica, aki fogonosz lévén, rosszul tûri, ha kikerül a figyelem középpontjából, "Robotok, támadás!" Erre a helyiség sarkaiból, illetve az ajtón át néhány ezüstszínu, két lábon járó fémhenger billeg be, mire a szőke nő megint elereszt egy szív-, vagy inkább fültépo sikolyt, az akusztikus támadást legközelebből elszenvedni kénytelen Kim pedig ijedten kapja a füléhez a kezét. "Elpusztítani mindet! Vele kezdve!" mutat Chaotica a Doktorra, mire az végül megelegelve a dolgot, így szól: "Számítógép, programot felfüggeszteni!" A jelenet mozdulatlanúságba dermed, a hologram pedig rendszerkonzolhoz megy, hogy betöltse az o programját. "Doki..." siet oda hozzá Paris Kimmal a nyomában, "Ez az utolsó fejezet, mikor Satan robotjai meghódítják a világot, nem hagyhatjuk abba pont most." "Az a kifejezés, hogy 'Folytatása következik', mond magának valamit?" pillant a Doktor Parisra, bosszús grimaszt vágva. "Az operája várhat." mondja Paris, félretolva Dokort a konzoltól. "Ez a program csak fotonenergia-pazarlás." jelenti ki az. "Ah, tényleg? Nézzen csak körül..." mutat körbe Paris, "A huszadik században így képzelték el a jövőt! Szociológiai tanulmányt folytatunk!" "Talán írhatnának egy tanulmányt a Csillagflotta Akadémia számára 'Satan és robotjai - történelmi áttekintés' címmel." mondja a Doktor gúnyosan, mire Paris bosszúsán felsóhajt, majd megint megpróbálja magához

ragadni a pult tulajdonjogát, de a Doktor nem hagyja annyiban a dolgot, így mindketten egyszerre kezdik nyomkodni a szenzorokat.

A dolognak végül a hídon is visszhangja támad, Chakotay egy darabig kérden figyel a hangosan tiltakozó lekérdezőterminált, majd csatornát nyit: "Híd az egyes holodecknek: mi folyik odalent?!" "Semmi, semmi, parancsnok... Csak egy kis energiaingadozás." hallatszik Paris hangja. "Innen úgy néz ki, mintha az egész holomátrix ki akarna égni." "Már dolgozunk rajta, uram." hallatszik Kim hangja. "De gyorsan. Már más sem hiányzana, mint egy lerobbant holodeck." morogja Chakotay, majd a híd jobb oldali ajtájánál várakozó Sevenre pillant: "Seven, mondjon pár jó hírt, ez parancs." "Akkor meg kell szegnem." mondja Seven, miközben odasiet Chakotayhoz, és átnyújt neki egy jegyzetfüzetet, "Ugyanis nincs jó hír, amit jelenthetnék. ... Befejeztem a teljes terület asztrometriai letapogatását. Nincs naprendszer kétezer-ötszáz fényév távolságban." "Egyáltalán semmi?" "Semmi." "És miért nem látjuk a csillagokat sem?" "Nagyon eros a delta-sugárzás, ami zavarja a szenzorainkat." "Van hajó a környéken?" "Egy sincs. Egyedül vagyunk." Chakotay erre nagyot sóhajt, majd a kormányospult felé indulva így szól: "A hajósok rémálma." "Parancsnok...?" "Szélcsendben rekedni az óceán közepén. A szenzorok nélkül még azt sem tudjuk, görbületi sebességgel haladunk-e. ... Két hónapja bolyongunk már itt, és már most érezzük a terhelést. Hogy bíránk ki két teljes éven át?" "Alkalmazkodni fogunk." mondja Seven. "Könnyű azt mondani." morogja Chakotay. "Tájékoztassam a kapitányt az eredményeimről?" "Nem." mondja Chakotay rövid töprengés után, "Majd én elmondom neki." A parancsnok ezzel a készenléti helyiség felé indul. Seven pedig háta mögött összekulcsolt kézzel a kormányos széke mögé sétál, és szemügyre veszi a fomonitronon látható teljes feketeséget, amiben a Voyager jelenleg halad.

"Az első tiszt naplója, CsillagIdo 52081.2. Ötvenhárom napja értünk erre a kietlen térségre. Ha folytatni akarjuk az utunkat hazafelé, nincs más választásunk, át kell keltnünk rajta. Nincs lehetőségünk készletek, vagy üzemanyag felvételére, ezért minden részleg számára energiatakarékosságot rendeltünk el, és energiacellákat használunk, hogy takarékoskodjunk a deutériummal."

"Nem lesz egy nagy eligazítás, nem sok jelentenivaló van." jegyzi meg Torres a félhomályos tanácssteremben, mire Chakotay odaszól neki: "Vidítson fel." "Hát jó, lássuk... A hajtómumag maximális hatékonyságon, csakúgy, mint a múlt héten, meg az az elöttin... A személyzetem meg szép lassan bedilizik." "Köszönöm. Zászlós?" pillant Chakotay Kimre. "Semmi." "Részletezné kicsit?" "Minden rendszer az előírt paramétereken belül üzemel." adja le Kim a szabványszöveget. "A szenzorokon van valami?" pillant Chakotay Tuvokra. "Hirtelen növekedés állt be a környék delta-sugárzási értékében." "Forrás?" "Ismeretlen." "Érdemes lehet utánanézni..." véli Chakotay. "Végre valami izgalom!" mondja Paris, tettetett lelkesedéssel, "Sugárzás van!" Erre mindenki felkuncog, majd Chakotay így szól: "Maradjunk a témánál. A legénység morálja?" "Zuhan. Mint az köztudott." feleli a Doktor. "Van néhány javaslatom, ami talán fellelkesítheti az embereket." szól Neelix. "Hallgatjuk." bólint Chakotay. "Cseréjük meg a muszakokat, hogy kirázódjunk a taposómalomból. ... Én magam..." mondja Neelix, itt Tuvokra sandítva, "Nem bánnék például egy kis taktikai gyakorlatot." "Tudomásul véve." húzza el a száját Tuvok. "És... Nagy az igény a holodeckek iránt is. Azon gondolkodom, nem lehetne-e beszerezni néhány emittert a kettes raktérbe, és ezzel egy harmadik holodeckké alakítani." "Támogatom." jelenti ki a Doktor, jelentőségeltjes pillantást vetve Parisra. "Nézzon utána, Harry." fordul Paris Kim felé. "És volna még valami... A legénységből többen aggódnak, mert... Mi van a kapitánnyal? Mostanában alig látni." "Mire akar kilyukadni?" "Az embereket megnyugtatja, ha beszélhetnek vele. Ha látják, hogy a kapitány vidám, ok is vidámak." "Azt beszéljük, a kabinját sem hagyja el." jegyzi meg Paris. "A kapitány kiváltsága." mutat rá Chakotay, "Akkor jön a hídra, ha, és amikor szükség van rá." "Hagyjuk a rendtartást, Chakotay." néz Torres a parancsnokra, "Egy percre alig lehet elkapni." "Az o döntése. Onnan irányítja ezt az átkozott hajót, ahonnan akarja, világos?!" kérdezi Chakotay kissé ingerülten, némi meglepetést okozva ezzel a többieknek. "Igen... Persze." húzza el a száját Torres.

Chakotay nagyot sóhajt, és ornyergét megdörzsölve így folytatja: "A feszültség mindannyiunkra hatással van, engem is beleértve." "Figyeljenek... Nem lehet, hogy rosszul állunk hozzá a dologhoz?" kérdezi Kim, "Vegyük úgy, mint egy két éves vakációt." A javaslatot azonban nem követi dübörgő tapsvihár, de legalább néhányan elmosolyogják rajta magukat, és már ez is valami. "Végeztünk." mondja végül Chakotay, mire a tisztikar útnak indul kifelé. "Remek ötlet, Harry..." morogja közben Torres. "Tényleg, Harry, maga zseniális. Hogy jutnak az eszedbe ilyen remek dolgok?" kérdezi Paris. "Beloled meg csak úgy dol az optimizmus." vág vissza Kim. Chakotay távozik utoljára a híd felé, és leülve az első tiszt székébe, gondterhelt arccal töprengeni kezd.

Neelix az éjszaka közepén nagyot nyögve riad fel a kabinjában. "Számítógép, világítást, teljes fényero!" mondja, miközben felkel, és a replikátor felé indul, "Urgemop-teát, forrón!" Neelix a bögrével a kezében a kabin kis ablakához sétál, és kinéz rajta a kinti sötétségbe, majd így szól: "Reggel az első dolgom lesz függönyt replikálni."

Paris és Torres a félhomályos kaszinóban ülnek az egyik asztalnál, és valami táblás játékot játszanak. "Már megint..." mondja Torres. "Hm?" "A n'vho ko'vech nyitás. Mindig ezzel kezdesz." "Mert te mindig bedolsz neki." "Ah, mintha ezt már vagy százszor lejátszottuk volna." sóhajt fel B'Elanna bosszúsán. "A t'rada a higgadtság játéka." "Számomra túl higgadt." "Az már biztos..." "Ezzel meg mit akarsz mondani?" "Klinton fájdalom-botok nem kellenek hozzá." "Na jó éjszakát." mondja Torres sértetten, ezzel a kijárat felé indul. "Na tessék, épp, mikor nyeresre állok. Akkor ki a kiszámítható?" szól utána Paris. "Most nem akarsz vitatkozni velem, ugye? Hajnali háromkor..." "Hajnali három, délután négy, mi a különbség?" kérdezi Paris, szintén felállva, "Te egész nap dühös vagy." "Neked meg minden csak egy vicc!" vág vissza B'Elanna. Eközben Neelix lép be a közelebbi ajtón, és a pároshoz siet: "Jó estét... Vagy inkább jó reggelt kellene kívánnom? ... Maguk se tudnak aludni?" "Ugyan, miért aludnánk, mikor olyan jól szórakozhatunk..." néz Tom rosszallóan Torresre. "Most éppen viccel, Neelix, ezen nevetnünk kellene." jegyzi meg B'Elanna a talaxiakra pillantva. "Nevetni nem nevetek, de... Belül azért mosolygok. ... Kezdjünk egy új játékot, rendben? Hozok valami rágszálalót..." "Nekem van jobb ötletem." jelenti ki Paris, "Miért nem dolgozunk ki egy ütemtervet? Egy vita-beosztást? ... Így optimalizálhatnánk az erőforrásainkat. Egyszer én kezdek egyet, utána te kezdesz egyet..." "Tényleg kezd már fárasztani ez a játszadozás." füstölög Torres. "Akkor ne játssz tovább." mondja Paris. "Abbahagyni! Maguk mégiscsak fotisztek! Maguknak kellene példát... Példát mutatni a legénység többi tagjának!" mondja Neelix idegesen, miközben egyre inkább kezd levego után kapkodni. "Neelix..." néz rá B'Elanna, de a talaxiai nem tud válaszolni, eros légszomj gyötri. "Paris hívja a gyengélkedőt!" szól Tom.

"Hát micsoda tisztetek ezek..." méltatlankodik a gyengélkedő kezelőjében az ágyon ülő Neelix, miközben a Doktor a nyakához nyom egy oltópisztolyt: "Kapott egy enyhe nyugtatót. Ez segít elnyomni a hiperventilációs készletet, és valamelyest enyhíti a szorongását is." "Aggodalom...?! Aggodalmat akkor érzek, ha odaégetem a sültet!" jelenti ki Neelix, "Ez... Ez sokkal inkább..." "Émelygés, hányinger, fenyegetettség-érzet..." mondja a hologram. "Igen." "Nihilofóbia. Félelem az ürességtől. ... Vagy hétköznapi módon fogalmazva félelem az... Ürességtől." mondja a Doktor grimaszolva, mikor rájön, hogy a saját fogalmazási csapdájába esett, "Egyébként én is nagyon jól át tudom érezni. ... Minden alkalommal, mikor kikapcsolnak egy ürességbe kerülök. Semmi, teljes hiány. ... El kell ismernem, eleinte rosszul viseltem... A pusztaság létezését a teljes semmiben." "Doktor, ezzel cseppet sem segít." jegyzi meg Neelix. "Rendben..." sandít rá a hologram, "Azt akartam ezzel mondani... Hozzá fog szokni." "Remélem." mondja a talaxiai gondterhelt, ezzel elsiet.

"Parancsnok..." mondja az asztrometriai laborba belépő Seven, mikor ott találja Tuvokot a megfigyelő-emelvényen, "Zavarom?" "Nem." sandít hátra a vulcani, magához véve a pulton álló bögrét. "Az asztrometriai labort pihenőterületté nyilvánították?" érdeklődik Seven. "Meditálni jöttem ide. Szükségtelen magyaráznom, hogy a kilátás a kabinom ablakából mostanában nem épp

csillagfényes." mondja Tuvok, miközben otthagyja az emelvényt, és a központi konzol mellett megálló Sevenhez megy. "A csillagászati jelenségek segítik az összpontosításban." állapítja meg Seven. "Igen. ... Elképzelem, hogy minden csillag egy különálló gondolatot reprezentál." "A meditáció... Felüdíti." "Valóban úgy van." "Javaslom, próbálja ki a borg regenerációt. Sokkal hatékonyabb. Csak egy egyszerű agykérgi beültetésre lenne szükség hozzá." "Talán majd máskor." mondja Tuvok tartózkodón, ezzel a kijárat felé indulna, ám a pult ekkor jelezni kezd, így a vulcani visszafordul: "Mi az?" "A távolsági szenzorok még több delta-sugárzást észlelnek. Veszélyesen magas szintet." "A forrás?" "Ismeretlen."

"Valószínűleg semmi, csak háttér sugárzás." mondja Chakotay valakinek egy szinte teljesen elsötétített kabinban, "De lehet, hogy van valaki a közelben." "Távolság?" hallatszik Janeway hangja. "Körülbelül huszonöt fényév." "Elég kicsi az esély, de változtassunk irányt." határoz a kapitány. "Igen, asszonyom." "Ez minden, parancsnok?" "Igazság szerint... Egy kéréssel fordulnék önhöz." mondja Chakotay feszengve, "Spóroltam a holodeck-idommal, és összejött vagy három-négy óra. Volna esélye, hogy magammal csaljam néhány menet Velocity-re? Segítene kitisztítani a fejét." "A fejem teljesen tiszta." "És ha azt mondom, addig nem távozom, míg nem tart velem?" "Akkor üljön le valahová, mert itt lesz egy ideig." "Akkor kénytelen leszek kitálalni. ... Nem ez a legjobb alkalom, hogy elszigetelődjön a legénységtől. A hajónak kapitányra van szüksége, különösen most." "Azzal megelégedne, ha... Részt veszek az eligazításon? ... Én magam sem vagyok biztos benne, hogy bírjam ezt ki. Akkor kezdődött, mikor beléptünk ebbe a... Hogy is hívja a legénység?" "Az Üresség." "Találó." mondja Janeway, majd fáradtan folytatja: "Mit nem adnék most akár egy pár borg kockáért... Legyen bármi, csak változatosságot jelentsen. ... Hangozzék bármilyen furcsán, de vágyom azokra a napokra, mikor állandó támadások célpontja voltunk. Mikor nem volt idonk megállni, és azon töprengeni, hogy a Delta Kvadránsban rekedtünk. ... Hogy jutottunk idáig, Chakotay?" A parancsnok csendben állva figyel a kabinban járkáló Janewayt, aki hamarosan így szól: "Válaszolja." "Nehéz döntéssel szembesültünk. Megvolt a lehetőségünk a hazajutásra, de a kihasználása ártatlan embereket sodort volna veszélybe. Ezért úgy döntöttünk, maradunk." "Nem." mondja Janeway élesen, "Nem... Én döntöttem úgy, hogy maradunk. Én hoztam meg a döntést mindenki számára." "Jól helytálltunk. És elég adatot gyűjtöttünk erről a kvadránsról ahhoz, hogy a Csillagflotta tudósainak évtizedekre elegendő munkát adjon. ... A küldetésünk sikeres volt." "Ugyanezeket a szavakat ismételve magamnak én is immár négy éve. ... De aztán elérjük ezt az ürességet... És én rájövök, mennyire üresek azok a szavak." "Kathryn..." "Arrogáns döntést hoztam, Chakotay! ... Szuklátóköru, és önöz dolog volt. És most mindannyian az én hibámért fizetnek. ... Lemondok a parancsnokságról, és ez nem vics. A maga kezére bízom a hajót. ... Ha a legénység kérdezi... Mondja nekik, hogy a kapitányuk fél a sötétben." mondja Janeway keseruen, ezzel visszatér az egyik ablakhoz, Chakotay pedig csendben távozik.

A híd szinte teljesen üres, csak a minimális éjszakai legénység van jelen, beleértve hídügyeletes Kimet, aki a kapitányi székekben ülve klarinétján játszik. Mikor az egyik ajtó felszisszen, gyorsan abbahagyja, és a belépo Tuvok felé fordul: "Uram..." "Pihenj, zászlós. Valami jelentenivaló?" "Még egy kósza elektron se. ... De befejeztem a darabomat, a címe... Az üresség visszhangjai. ... Van egy perce?" "Tulajdonképpen több is, mint kellene." "Akkor mondja el, mit gondol." mondja Kim, ezzel ismét játszani kezd, a vulcani pedig félrebillentett fejjel, figyelmesen hallgatja.

"Nos, a legutóbbi alkalommal ott tartottunk, hogy a hoseink visszaszerezték a rakétahajót..." magyarázza a Proton-jelmezt viselő Paris Sevennek az ismét 'színtelen' üzemmódra kapcsolt holodeckben, "Dr. Chaotica megszökött, de hátrahagyta hu robotját, hogy pusztítsa el Proton kapitányt." Seven végigméri a 'robotot', amihez Paris odavezette, majd megkérdi: "Az azonosítóm?" "Ah... Ön Constance Goodheart. A... Titkárnom." "Titkárno...?" "Igen, ott van mellettem minden küldetésemen. ... Nos, azt szeretném, hogy foglalja le a robotot, míg én

megmentem a Földet. ... Számítógép, program indul!" mondja Paris, felsietve a vezérlopalthoz. A robot életre kel, és vontatott, recsegő hangon beszélve megindul Seven felé: "Föld polgára, adja meg magát, ne álljon ellen!" "Én borg vagyok." jelenti ki Seven, ezzel kinyitja a robot elején lévő szerelonyílást, és kotorászik egy kicsit odabent, míg az otromba szerkezet el nem csendesedik. "A robot semlegesítve. Most már távozhatom?" kérdezi Seven Paris felé fordulva. Tom visszasiet hozzá, és a hirtelen halált halt robotot megismerlve így szól: "Ugyan Seven, legalább adjon neki esélyt... A galaxis sorsa forog kockán..." Seven erre kérdőn pillant Parisra.

Kim egyszemélyes koncertje félbeszakad, mikor a Voyager hintázni kezd, és a muzeumi tiszt konzol hangjelzést hallat. Harry gyorsan a pulthoz siet, és szemügyre veszi a helyzetet: "Kiléptünk görbületből. ... Energiát veszítünk." "Tartalékot be." rendelkezik Tuvok. "Nincs hatás." mondja Kim, majd a híd sötétbe borul körülöttük.

Az elkövetkező másodpercek során a hajó minden szintje és részlege egymás után sötétül el, végül a burkolati-, és irányfények is kihunynak, a Voyager eggyé válik az azt körülvevő éjszakával.

"Mikor egy kis változatosságra gondoltam... Nem feltétlenül egy áramkimaradás járt a fejemben..." jegyzi meg Kim, miközben Tuvok segítségével leszereli az egyik falpanelt, és egy kézilámpával bevilágítja a mögötte lévő energia-vezetékek közé: "Megpróbálok hozzáférni a tartalékhoz..."

Az egyik folyosón egy kézilámpával felszerelve kóborló Chakotay próbát tesz egy ajtó nyitószenzorával, majd mikor valami fojtott zajt hall a közelből, arrafelé indul.

A gépházban meglehetősen nagy a nyüzsgés, mindenfelé a lámpák fénye villog, és a gépészek emelt hangon adják egymásnak az utasításokat. "Gyerünk a plazmainjektorba, és ha kell, használják a kézi vezérlést!" szól Torres, otthagya a szintén halott keverokamrát.

"Hadnagy...?!" hallatszik Seven méltatlankodó hangja a teljes sötétségben. "Csak egy pillanat, nem tudom bekapcsolni ezt a vacakot..." mondja Paris, majd egy halk kattánás hallatszik, és egy zseblámpa fénycsóvjára hasít a sötétbe. A fénycsóva Sevenhez cikázik, majd felfelé fordul, és Paris arca válik láthatóvá benne: "Proton kapitány, szolgálatára. ... Hát, nem éppen szabvány Csillagflotta-felszerelés..." A páros a vezérkonzolhoz megy, ahol Paris vizsgálódik egy darabig, majd meglepetten így szól: "Teljes energia-kiesés? ... Minden leállt, a főáramkör, a tartalék..." "A független rendszerek viszont üzemelnek." állapítja meg Seven, "A környezetszabályzás, a holodeckek... Irányítsa át a holodeck energiáját a szükség-elosztóba." "Igenis, asszonyom." mondja Paris kissé rosszallóan, majd megpróbálkozik a dologgal, ám a terminál csak tiltakozó hangokat hallat, "Nem nyert. Befagyott a holomátrix."

Chakotay végül rábukkan a 'hangforrásra', amirol kiderül, hogy az egy fal tövében kuporgó Neelix az. "Áramszünet van, nincs ok az aggodalomra." mondja a parancsnok. "Ki aggódik...?" kérdezi Neelix idegesen. "Na, jöjjen." segíti fel Chakotay a talaxiait, "Mély levegot... Csak szép lassan. ... Ez az."

"Talált." mondja Kim Tuvoknak elégedetten, "Részlegesen visszajött a szenzorrendszer." Ezzel mindketten otthagyják a szétszedett falszakaszt, és a konzolokhoz sietnek. "Megtaláltam az energiavesztés okát. Valami kioltó-mező." mondja Kim, "A forrása valahol bal oldalt... Ennél jobban nem megy." "Képernyőre." szól Tuvok, mire a fomonitronon látható feketeséget egy másik darab feketeség váltja fel. "Van energia kiloni egy fotontorpedót?" kérdezi Tuvok. "Egyet talán. Miért?" "Azzal talán csinálhatunk egy kis fényt odakint. ... Átprogramozom a torpedót, hogy keltsen egy hosszú, széles spektrumú fényrobbanást." "Világítórakéta..." jegyzi meg Kim. "Pontosan."

"Kéne valami, felfeszíteni ezt a bűvönnyílást." fordul Paris Seven felé, miután megvizsgálta a díszlethez tartozó kerek, szegecselt fémajtót. Mindketten keresgélni kezdenek, ugyanis közben Sevennek is került egy zseblámpa. Az ide-oda cikázó fénynyalábok egyike hirtelen egy különös humanoid lényre vetül, aminek semmi keresnivalója nem volna a holodeckben. A lény lerohanja Parist, majd Sevenre rontana, mire az felemelve a Paristól elorzott sugárpisztolyt, így szól:

"Számítógép, biztonsági rendszer ki!" Felhangzik a nyugtázó jel, Seven pedig a kellekből valódivá változott fegyverrel a lényre lo, ami, vagy aki ettől felnyög, és összeroskad.

Chakotay, és a mellette idegesen lépkedo Neelix még mindig a folyosókon bolyonganak. A talaxiai hirtelen megragadja a parancsok karját, és odasúgja neki: "Láttam valamit... Ott!" Chakotay körbepásztáz a lámpával, de nem vesz észre semmi különöset. "Én mondom, láttam valamit. Lehet, hogy nem vagyok valami bátor, de a szemem remekül működik." Chakotay erre tovább pásztáz, de még mindig semmi eredmény. "Hallom a lélegzetvételt..." mondja Neelix. Chakotay végül rájön a szomorú tényállásra, megfordul, így a csuklójára erősített lámpa fénye pontosan egy ugyanolyan lényre esik, amelyet Paris és Seven is látott a holodeckben. A lény csak alig néhány lépésnyire van a parancsnoktól és Neelixtől, és felmordulva rájuk rontana, de egy, a hátába csapódó fézersugár megállítja. Ott ahonnan a sugár érkezett, bekapcsol egy fézerkarabély fegyverlámpája, a fézert tartó Janeway pedig odaszól Chakotayéknak: "Utánam." "Igenis, asszonyom." bólint a parancsnok, ezzel Neelixel együtt a kapitány nyomába erednek.

"Torpedó átprogramozva... És úton." mondja Tuvok a hídon, a taktikai konzolnál. A fomonitoron hamarosan láthatóvá válik az eros fehér fényt kibocsátva távolodó torpedó, ami hamarosan elhalad valami alatt, amiből csak valami üvegszerű szellemalak látszik a képen, de ami ennek ellenére valami urhajóra emlékeztet.

"Alig látom az injektor kimenetét..." méltatlankodik Torres a felső vezetopályánál, mikor Janeway és a mögötte egy energiaegységet cipelo Chakotay és Neelix megérkeznek a gépházba, "Irányítsanak már ide valami fényt!" "Ennél jobb megoldásunk van!" mondja Janeway, "Errol az energiacelláról meg tudjuk táplálni a tartalék hálózatot." "Itt vagyok fent." kiabál le Torres, sejtve, hogy Janeway alapvetően ot keresi, "Bekötjük a cellát az EPS-sokszorozóba." "Helyreállt a tartalék energia." jelenti Kim, mikor a híd szükségvilágítása életre kel. "Pajzsok feltöltés alatt." szól Tuvok.

"A keverokamra üzemben." jelenti Torres, mikor a közben a világítását szintén visszanyert gépházban a hajtóműmag kék fénye egy elnyújtott, mély mordulással újra felizzik. "Janeway hívja a hidat: jelentést!" "Blokoltuk a fojtómezt, kapitány. Három idegen hajó van körülöttünk, tizenhét behatoló a fedélzeten." érkezik Tuvok jelentése, miközben Chakotay és Janeway a gépház konzoljairól veszik át a hajó irányítását. "A hajók nem válaszolnak a hívásra." állapítja meg a kapitány. "A fegyverzet üzemképes." jelenti Chakotay. "Tuvok, vegye célba a bal elöl lévő hajót, és lojón néhány figyelmeztető lövést." üzeni Janeway.

A csak többé-kevésbé látható idegen hajó mellett fézersugarak villannak el, de az sem marad adós a válasszal.

"Pajzsok hatvannégy százalékon." jelenti Chakotay, miután a Voyager megállapodott a találattal követő rázkódás után, majd a közelben dolgozó Torreshez fordul: "Van már meghajtás?" "Még nincs."

Seven és Paris ekkorra érkeznek a gyengélkedőbe, a támadás miatt elég rossz borben lévő hadnagyot Seven támogatja. "Megtámadta valami." mondja Seven a hozzájuk siető Doktornak.

"Mintha égésnyom volna." állapítja meg a hologram, miközben eltámoogatják Parist a kezelőbe.

"Ártalmatlanná tettem az idegent, de még életben lehet." mondja Seven. "Hozza a gyengélkedőbe." szól a Doktor.

"A pajzs kisült." jelenti Kim a hídon, "Újraindítják a fojtómezt. ... Energiát veszítünk."

"Már megint...?!" néz körül Neelix, mikor a keverokamra megint elhalványul, majd kialszik a gépház világításával együtt. A dolog azonban csak pár másodpercig tart, aztán az energia visszatér.

"Felhagytak a támadással." állapítja meg Chakotay, "Elfordultak tőlünk."

"Egy újabb hajó közeledik." jelenti Kim a hídon.

Az újonnan érkező, zömök, masszív építésű hajó felszínéről kis fénypontok válnak le, amelyek a Voyager-t korábban támadó három hajó felé indulnak, majd a közelükbe érve felrobbannak. A három hajó, immár teljesen láthatóvá válva, sietesen menekülni fogja a dolgot.

"Hívnak minket." mondja Kim. "Képernyőre." szól Tuvok, majd mikor a fomonitoron láthatóvá válik egy félhomályos, füstös hajóbelso, megszólal: "Tuvok korvettkapitány vagyok, a Föderáció..." "Tizenhárom tértöltetet kellett kilönnöm, hogy elzavarjam azokat a hajókat." vág a

szavába az újonnan jött hajó egyelőre láthatatlan kapitánya, "Ezért elvárok valami kártérítést." Tuvok erre meglepetten Kimre pillant, majd visszafordulva a fomonitor felé, így szól: "Természetesen." A másik hajó kapitánya ekkor közelebb megy a képfelvevőhöz, így végre láthatóvá válik: egy köpcös, némiképp sisak nélküli urruhára emlékeztető szelvényezett ruhát viselő, szélesen mosolygó humanoid az. "És most, mondják csak... Mit keresnek itt a semmi kellos közepén?"

A szállítóhídon Janeway és Chakotay érdeklődve figyelik az emelvényen materializálódó alakot. A folyamat azonban félúton megáll, és Tuvok szól a pult mögül: "A szenzorok eros delta-sugárzást észlelnek." "Kompenzálja." mondja Janeway. A transzporterciklus hamarosan befejeződik, a kapitány pedig így szól a körülnéző humanoidhoz: "Üdvözlöm a fedélzeten. ... Attól tartok, itt kell beszélgetnünk, mert úgy tunik... Szivárog." "Igen, igen, a szigetelorusám..." néz végig az idegen a vaskos védoöltözetten, "Ne aggódjanak." "Jobb szeretünk biztosra menni, Mr..." mondja Chakotay. "Emck. Emck ellenor." mutatkozik be a jövevény, "A tizenegyes osztályú malon exporthajóról." "Örömünkre szolgál megismerni, és megmondom, megkönnyebbülés is, tekintve..." kezdi Janeway, de Emck a szavába vág: "Javaslom, azonnal forduljanak vissza. Beljebb még több van ezekből, több ezer hajó." "Ráadásul nem lehet észlelni őket." súgja oda Chakotay Janewaynek. "Nem élnének túl még egy támadást." mondja Emck. "Nem fordulhatunk vissza. Át kell haladnunk ezen a területen, hogy elérjük az otthonukat." mondja Janeway elszántan. "Akkor... Úgy látszik, velem fognak tartani." "Mit akar ezzel mondani?" kérdezi Chakotay. "Van egy térörvény pár fényévre innen. Egészen a terület másik végéig vezet. Mi már évek óta használjuk." "Ez nem csak az ürességből vinne ki minket, de két évvel lerövidítené az utunkat." mondja Chakotay. "Még egyszer köszönjük." mondja Janeway mosolyogva, "Kíváncsi volnék, Mr. Emck... Maga mit csinál itt? Már azon kívül, hogy bajba került csillaghajókat ment meg?" "Ah, én... Szállítási feladatot végzek. ... A szenzoraim azt jelzik, a lények egyike még mindig a hajójukon van." "Megsérült a támadás során, az orvosunk kezeli." mondja Chakotay. "Miért?" kérdezi Janeway. "Elég a kérdésekből. Adják át a lényt, én pedig elvezetem magukat az örvényhez." "Ah, sajnálom, Mr. Emck, de... Szeretném tudni, mi folyik itt. ... Háborúban állnak ezekkel a lényekkel?" "Ez nem a maga dolga." "A hajójából a jelek szerint boségesen szivárog a delta-sugárzás. Pontosán mit is szállít...?" "A hajóm két óra múlva indul vissza. Együttműködnek, vagy itt maradnak. ... Nem sietek újra a segítségükre, mikor a lények visszajönnek. ... Végeztem itt!" Janeway erre odabólint Tuvoknak, aki visszasugározza Emcket a hajójára. "Azt hiszem, itt az ideje meghallgatni a történet másik felét is." néz Janeway Chakotayra, ezzel mindketten elhagyják a szállítóhidat.

"Vigyázzanak, hova lépnek. Lejjebb kellett vennem a világítást." vezeti be a Doktor Janewayt és Chakotayt a szinte teljesen sötét gyengélkedobe, "A betegem rendkívüli módon fényérzékeny." "Ez megmagyarázza, miért fojtották le az energiánkat." jegyzi meg a parancsnok, miközben a Doktor nyomában a kezelő felé tartanak. "Én is így vélem." ért egyet a hologram, "Amennyire meg tudom ítélni, mintha ez a lény az ürességben élne. A fiziológiája alkalmazkodott a teljes sötétségbeli élethez." "Az állapota?" kérdezi Janeway. "Kisebb sérülések. Fézer okozta seb a mellkason és a nyakon. De ez a legkisebb baja. ... Haldoklik, kapitány. Minden szerve gyors ütemben leépül." mondja a Doktor, mire Janeway odamegy vele a diagnosztikai pulthoz. "Deltasugár-mérgezés..." "Végso stádium." bólint a hologram, "Szerintem nagyon régóta van kitéve neki. ... Nem tehetek semmit." "Szeretnék beszélni vele." mondja Janeway, majd engedélyre nem is várva a kezeloben lévő ágyhoz siet, és megáll az ott fekvő lény mellett: "Janeway kapitány vagyok, ennek a hajónak a kapitánya." "A malonok szövetségesei." szólal meg a lény mély zengésű hangján. "Nem. Csak megpróbálunk áthaladni a területen, ma találkoztunk eloszor malonokkal." "Engem akarnak." "De nekem nem áll szándékomban kiadni nekik. Nem fogolyként tartjuk itt." A lény ekkor levego után kezd kapkodni, mire Janeway odainti a hologramot: "Doktor..." Az idegen hamarosan összeszedi magát, így Janeway megkérdezi: "Háborúban állnak a malonokkal?" "A hajóik mérgeztettek." "A delta-sugárzás?" "Gyilkolnak minket." "Miért? Mit

akarnak maguktól?" "Semmit." "Ez enyhíti a fájdalmat." mondja a Doktor, beadva valamit a lénynek. "Ezt nem értem." mondja Janeway. "Tudatlanok voltunk, megtámadtuk magukat. Bocsássanak meg." "Persze. De meg kell értenem... Azt mondta, a malonok ölik a népét. Kell, hogy legyen valami oka." "Mégmérgezik a területünket, nem tudjuk, miért." "Légzési nehézségei vannak." mondja a Doktor, "Vissza kell juttatnunk a népéhez, talán ok tudják, hogyan lehet kezelni." "Megmutatom, merre..." mondja a lény. "Kell egy munkaállomás. Kössék össze a kormányvezérléssel." mondja Janeway a Doktornak, majd a lényre pillant: "Ma megadja a koordinátákat, a pilótánk odavisz minket." "Hálás vagyok." "Magáé a híd, én itt maradok." siet oda Janeway Chakotayhoz. "Nincs védelmünk az energiafajta mezejük ellen." mutat rá a parancsnok, "Mi van, ha újra támadnak?" "Meg vagyok győződve róla, hogy nem. ... Végre valami, amit bejegyezhetek a naplóba." mondja Janeway.

"Tuvok..." inti magához a hídra lépve Chakotay a vulcanit, majd tovább siet a tanácssterem felé. "A tanácsára van szükségem." mondja Chakotay, miután bezárult mögöttük az ajtó. "Természetesen." "Nézze, tudom, nem vagyunk épp a legjobb barátok. Az első naptól kezdve ellentétben álltunk. ... De az ítélőkéességét mindig tiszteltem, és most jól jönne egy kis vulcani tisztánlátás." "Folytassa." bólint Tuvok. "A kapitányról van szó. Gondolom ön is észrevette, hogy elszigetelte magát a legénységtől." "Úgy gondolja, hibás döntést hozott négy évvel ezelőtt. Így o a felelos azért, hogy a Voyager a Delta Kvadránsban rekedt." mondja Tuvok. "Elmondta magának?" kérdezi Chakotay meglepetten. "Nem. Négy éve figyelem a viselkedését. ... A buntudat állandó társa volt." "Ön hosszabb ideje ismeri, mint bárki más. Láttá korábban ilyenek?" "Csak egyszer. Mikor első évét töltötte parancsnokként a USS Willings-en. Egy felderítőosztagot vezetett, hogy megvizsgáljanak egy vulkanikus holdat. A siklójukat megrongálta egy magmakitörés, és három embere súlyosan megsérült. A következő napon visszatért a holdhoz, egyedül, hogy befejezze a vizsgálatot. Tudatni akarta a legénységgel, hogy a szenvedésük nem volt hiábavaló. Meghalhatott volna." "A feloldozást kereste." állapítja meg Chakotay. "Pontosan. Janeway kapitány módszerei... Szokatlanok. Ez teszi eros vezetővé. De sajnos... Ugyanez a legnagyobb gyenge pontja is." "Makacs, mint egy klingon." "Finoman fogalmazva." ért egyet Tuvok. "Ha megint megpróbálna valami ilyesmit..." mondja Chakotay a vulcani elé lépve, "Készen akarok állni rá. És ahhoz szükségem lesz a támogatására." A vulcani erre bólint.

"Megérkeztünk a koordinátákra." jelenti Paris a hídon. "Minden gépnek állj, pajzsokat fel." rendelkezik Chakotay, "Tuvok?" "A szenzorokon semmi." "Híd a kapitánynak: megérkeztünk." "Álljanak készen." üzeni Janeway a gyengélkedőből, a lény mellől. "Itt vannak." mondja az, "De szólnom kell nekik, hogy maguk barátok. A kommunikációs rendszerük..." Janeway erre ülo helyzetbe segíti a lényt az ágyon, hogy az elérhesse a mellette elhelyezett mobil konzolt. "Fotonimpulzusokat észlelek." jelenti Kim a hídon, "Körülöttünk mindenfelé." "Kapitány, társaságot kaptunk. Nyolc hajó, további tizenketto közeledik." üzeni Chakotay. "Továbbítsa az orvosi adatokat." pillant Janeway a Doktorra. "Itt éltünk... Millió éveken át, zavartalanul. ... Míg a malonok ide nem jöttek." "Kapitány... A hajókon levo többiek is sugárfertőzésben szenvednek." állapítja meg a Doktor. "Mondtuk nekik, hogy gyilkolnak minket, de nem hallgattak ránk. Megpróbáltuk megállítani őket, de túl erosek." "És az örvény? Nem tudják lezárni, hogy kint rekedjenek?" kérdezi Janeway. "Nem tudjuk, hogyan." mondja a lény kétségbeesetten, "A maguk hajója eros, a népük találékony. Szükségünk van a segítségükre." "Híd a kapitánynak: bemérték az idegent a gyengélkedőn." jelenti Chakotay. "Pajzsot le." szól Janeway. "Segít nekünk..." kérdezi a lény kétségbeesetten, de mielőtt Janeway válaszolhatna, a lényt elragadja a szállítószalag.

"Méreg." mondja az asztrometriai laborban a megfigyelo emelvényen álló Janeway, a malon hajót figyelve a fomonitoron. "A hajó nagy mennyiségű szennyezett antianyagot ereszt ki." mondja Seven az egyik pultról. "Tele vannak vele a rakterek. Több mint kilencvenmillió izotonna." teszi hozzá Chakotay. "Hívja őket." szól Janeway. A kapcsolat pár pillanat alatt létrejön, és Emck

jelenik meg a monitoron: "Kapitány... Úgy döntöttek, csatlakoznak hozzánk. Küldjék át a lényt, és..." "Az nem fog menni. Visszajuttattam a népéhez. ... Azért akarta a lényt, mert attól tartott, fényt derít a maga... Szállítási feladatának mibenlétére." "Mint mondtam, ez nem tartozik magukra." "Most már igen. ... Az o területüket használják szeméttelépnek, hogy megszabaduljanak az antianyag-hulladékuktól. Miért?" "A civilizációnk naponta több mint hatmilliárd izotonna ipari mellékterméket állít elő. Ez a térség kiváló hulladéklerakó." "Milyen kényelmes... Maguknak. Egy térörvény a semmi közepébe, jó messze a maguk rendszerétől." jegyzi meg Chakotay, "Nincs szem előtt, nem érdekel senkit. ... Csak annyi a baj, hogy valakik épp itt laknak." "Egy faj..." "Egy pont elég. Nem azért jöttünk, hogy vitatkozzunk az ügyről. Hanem hogy békés megoldást ajánljunk." "Miféle megoldást?" "Az én népem szintén használ antianyagot. De mi megtaláltuk a módját a reakciók tisztává tételének, így nem keletkezik mérgező hulladék. Megmutatjuk." mondja Janeway, miközben Chakotay felsiet mellé: "Vezessen el az örvényhez, hogy a másik végénél találkozassunk a tudosaikkal. És információt cseréljünk." "Mutassák meg most." Chakotay és Janeway összenéznek, majd a kapitány így szól: "Készüljön fel átsugárzáshoz." Emck bontja a kapcsolatot, Janeway pedig Chakotayhoz fordul: "Vigye le a vendégünket a gépházba, kapjon egy kis bemutatót." A parancsnok elsiet, Janeway pedig az emelvényt otthagya az egyik konzolhoz megy: "Íranyítsuk a szenzorokat arra az örvényre, tudni akarom, pontosan hogy működik. ... Arra az esetre, ha a diplomácia kudarcot vallana." "El szándékszik pusztítani?" kérdezi Seven, mire Janeway jelentőségteljes pillantást vet rá, de nem válaszol.

"A maradék antianyag ezután feldolgozásra kerül egy transzkinetikus kamrában, ahol szubatomi szintű lebontás megy végbe." magyarázza Torres a gépházban az öt követő Emcknek. "És a delta-sugárzás?" "Azt egy sor radiometrikus konverterrel nyeljük el. ... Az... Energiát újrahasznosítjuk, mindent azzal látunk el, a létfenntartástól kezdve a replikátorokig." "Mi nem rendelkezünk ezzel a konverziós technológiával." mondja Emck. "A hajójuk letapogatása megmutatta, hogy vannak plazma-sokszorozók. A gépészeti alapelvei ugyanazok." "Persze, nem azt mondjuk, hogy az átállás nem okoz gondot. Több hónapnyi átalakítási munka elé néznek, a flottájuk méretétől függően." mondja Chakotay, majd a kezében tartott jegyzetfüzetre pillantva hozzáteszi: "Itt van az összes tervrajz, és készek vagyunk segíteni a kezdeti időszakban. Akár még... Néhány konvertert is adhatunk." Chakotay ezzel odaadja a jegyzetfüzetet a malonnak, aki tanulmányozza egy darabig, majd így szól: "Zseniális tervezés. A mérnökeink elégedettek lennének. Ez... Egy csomó problémát oldana meg a világomon. ... De sajnos... Egyúttal elveszteném tole a munkámat." Emck ezzel visszaadja a jegyzetfüzetet Torresnek, mire Chakotay meglepetten pillant rá: "Hogyan...?" "A maguk technológiája romba döntené a hulladékszállítási ipart. Szépen feleslegessé válnék. ... Azért jöttem ide, mert reméltem, csak hencegnek, de most láttam, nem így van. ... Megtarthatják a módszerüket." mondja Emck gúnyosan. "Hogy a..." mered rá Torres dühösen, mire Chakotay gyorsan rászól: "B'Elanna!" "Végigmentem neki a teljes ismerteten, ennek meg esze ágában sem volt együttműködni!" "Ez nem számít. ... Az a fontos, amirol most beszélünk." mondja Chakotay, közelebb lépve a malonhoz, "Változásokat javasolunk, némelyik nem is könnyű. De a haladás új lehetőségeket is teremthet. Idovel... Ez az elonyükre válhat." "Nekem már megvan a magam elonye. Az örvény. Senki sem tud róla rajtam, és a legénységemen kívül. Azzal, hogy ide rakom ki a szállítmányomat, felére csökkennek a költségeim. És ezt nem fogom feláldozni." "Vagyis ha jól sejtem, a tömeggyilkosság nem befolyásolja a haszonkulcsát." mondja Torres élesen. "Ha magukat annyira érdeklik ezek a lények, maradjanak." von vállat Emck. "Sajnálom, hogy nem hajlik az észérvekre. De azt ne várja el, hogy csak úgy elmegyünk a dolog mellett." "Letapogatták a hajómat. Látták a tuzeromet. Tíz másodpercet sem veszelnének át egy összezapásban ellenem." "Tüntessék el innen." int oda Chakotay a közelben várakozó biztonsági tiszteknek, akik kikísérik a malont a gépházból.

"Lehetőségek?" kérdezi Janeway Chakotayt a kabinjában. "Elcsusszanunk mellettük, és saját eróbol érjük el az örvényt. Amint átértünk, kapcsolatba lépünk a malon hatóságokkal, és ráhúzzuk

Emckre a vizes lepedot." "Ok megkapják a semlegesítő technológiát, mi meg folytatjuk az utunkat." mondja Janeway. "Pontosan." "Még ha az örvényen át is jutnánk, nincs garancia arra, hogy a malonok a helyes megoldást választják. Emck az élő példa erre. ... Amíg az az örvény létezik a térség lakói veszélyben vannak." "Meg tudnánk semmisíteni?" "Azt hiszem. De van egy probléma. ... Errol a végéről kell beomlasztanunk, ahol a legkisebb a dimenzionális rádiusza. ... Bezárnánk a rövidebb utat magunk előtt." Chakotay nagyot sóhajt, majd így szól: "Még két év az Űrességben. Én megbirkóznék vele." "De nem vagyok biztos, hogy én is." rázza meg a fejét Janeway, "Négy évvel ezelőtt megsemmisítettem a Gondviselo állomását, hogy megvédjem az ocampákat. ... És ettől az együtt érzo cselekedettől rekedt a legénység a Delta Kvadránsban. Nem fogom kiadni újra a parancsot." "Ez a helyzet egy kicsit más..." "Éppen eléggé hasonlít." suttogja Janeway, "Egyszer túl nagy áldozatot kértem a legénységtől. Nem követem el még egyszer ugyanezt a hibát." "Ha van más ötlete, hallgatom." mondja Chakotay. "Chakotay... Nincs senki, akiben magánál jobban megbíznék. ... Maga remek első tiszt. ... Készen áll arra, hogy a hajó kapitánya legyen?" "Igen." bólint Chakotay bizonytalanul. "Hívja össze a legénységet." szól Janeway, mire Chakotay rövid habozás után távozik.

A hídon teljes az ügyelet, a teljes hídszemélyzet, a kisegítők, valamint a Doktor, Neelix, és Seven is jelen vannak. "Kapitány a hídon." szól Tuvok, mikor Janeway kilép a készenléti helyiségből, mire mindenki kihúzza magát. "Pihenj." mondja Janeway, majd körülnézve a hídon útnak indul a hátsó emelt részen. "Harry, hogy van...?" kérdezi, mikor elhalad a muveleti tiszt pult előtt. "Remekül, asszonyom." "Nagyszerű." "Hiányzott nekünk, kapitány." mondja Neelix, mikor Janeway elhalad mellette. "Maguk nekem szintén. ... Rövidre fogom. A parancsuk, hogy átküzdjék magukat az örvényhez. Minden eszközzel jussanak át a malon teherhajó mellett. Én itt maradok egy siklóval, és megsemmisítem az örvényt. ... Tuvok, kell egy kettes osztályú sikló, fotontorpedókkal felszerelve. ... Tom, irány a..." "Tegyen le róla." vág Torres Janeway szavába, majd mikor a kapitány felé fordul, elszánt arccal így folytatja: "Nem hagyjuk meghalni idekint." "Higgyen egy kicsit, B'Elanna. Lesz egy siklóm, rengeteg ellátmányom... Túl fogom élni." "Egyedül, a Delta Kvadránsban?" kérdezi Paris, "Már megbocsásson, de..." "Döntöttem." vágja el a vitát Janeway. "És velünk mi van? Nincs is beleszólásunk?" kérdezi Chakotay. "Igaza van, kapitány. Inkább vállalom az Űrességet, ha ez azt jelenti, velünk marad." mondja Neelix. Janeway azonban hajthatatlannak tunik: "Tom... Állítsa be az irányt." Paris azonban továbbra is a kormányospulttól elfordulva ül, és kihívó pillantással méregeti Janewayt. "Hadd nagy, parancsot kapott!" Paris erre feláll a székből, és így szól: "Ezt a parancsot nem tudom végrehajtani, asszonyom." "Harry, vegye át a kormányt!" szól Janeway, de Kim nem mozdul: "Sajnálom, kapitány." Janeway Chakotayra sandít, odasétál hozzá, majd továbblép Sevenhez. "Nem fogok engedelmesskedni." jelenti ki az, a tole megszokott egyenességgel. Janeway végül a Doktorra pillant, de az vállat von: "Egy hologram ugyan mit tehetne?" "Amint látja, nem ön az egyetlen, aki úgy vélte, ideje mérlegre tenni a múltat." mondja Tuvok, kilépve a taktikai konzol mögül. "Igen, látom." húzza el a száját Janeway, miközben felsiet a híd hátsó részére, "Tudják, hogy mindannyiukat felfüggesztethetném lázadásért. ... Úgy tunik, más lehetőséget kell keresnünk." "Torpedókat lövünk ki, amint áthaladunk a küszöbön, és miközben az örvény elkezd összeomlani, magas görbületre gyorsítunk." javasolja Chakotay. "Egy hatalmas lökéshullám lesz a nyomunkban." mutat rá Janeway. "Megerosítem a hátsó pajzsrendszert." mondja Torres. "Van még egy akadály. A malonok." "Az antianyag-hulladék meggyengítette a rakterüket körülvevő válaszfalakat. Egy közvetlen féztartalát tehetetlenné teheti őket." mondja Tuvok. "Költoi igazságszolgáltatás." jegyzi meg a Doktor. "Valóban." néz rá Tuvok. "Tudják, hogy ezzel is csökken az átjutásunk esélye?" kérdezi Janeway. "Az esély lényegtelen." jelenti ki Seven, "Sikerrel fogunk járnunk." "A borg magabiztosság hangja. Ezzel ki szegülhetne szembe...?" kérdezi a Doktor vigyorogva. "Na jó. ... Vissza a helyükre, vágjunk bele!" szól Janeway, lesietve az emelvényről a széke felé. "Vörös készültség, irány az örvény. Mindenki a harcálláspontokba." rendelkezik

Chakotay. "Maga szólt nekik." jegyzi meg Janeway, leülve a kapitányi székbe, "Tudták, mire készülök." "Mondjuk úgy, nem lennék jó első tiszt, ha nem ezt tettem volna." A malon hajó mellett elhúzó Voyager körül egymás után bontakoznak ki a tértöltetek kékesfehér energiavirágai.

"Tűzet viszonzni, adjunk nekik mindennel, amink van." szól Janeway.

A Voyager elülso tüzíveiből, és torpedóvetőiből ösztűzet zúdít a malon hajóra, de az különösebben nem veszi zokon a dolgot.

"A pajzsuk kitart." jelenti Tuvok. "Csatornát! ... Itt a Voyager. Kapcsolják ki a fegyvereiket, és vonuljanak vissza." A válasz néhány tértöltet formájában érkezik, és Janeway is így értékeli a dolgot: "Ezt nemleges válasznak veszem." "Az örvény?" kérdezi Chakotay. "Kétmillió kilométerre, pontosan előttünk." jelenti Paris. "Híd a gépháznak: közeledünk az örvényhez, üzemeljük be a hátsó pajzsrendszert."

"Nyugtázva." üzeni Torres a gépházból, majd körülnézve hozzáteszi: "A túloldalon találkozunk." "Helyzetjelentést." szól Chakotay a hídon. "A bal oldali gondola megsérült, plazmát veszítünk." jelenti Kim. "Egy motorral ki tud vinni minket, Tom?" kérdezi Janeway vidáman. "Azt hiszem, menni fog." "Torpedók élesítve, kilövésre készen." "A parancsomra, Tuvok, erre csak egyszer lohetünk." szól Janeway. "Tértölteteket indítanak." jelenti Seven. "Elkerülni."

A Voyager körül megint felfénylenek a kékesfehér robbanások, de a hajó viszonylag sértetlenül cikázik át köztük.

Paris a bravúrt követően nagyot fúj, Seven pedig így szól: "Proton kapitány, szolgálatunkra." Tom hátranéz, majd Janeway kérdés arckifejezését látva elneveti magát: "Majd később elmesélem." "Az örvény látótávolságban." jelenti Tuvok. "Idő?" kérdezi Janeway. "Negyvenhét másodperc." "Kormányt egyenesbe, maradjunk tüzvonal alatt..." A hajó ekkor meglódul, mintha hátulról nekimentek volna. "Közvetlen találat, jobb oldali gondola!" jelenti Kim. "Mindkét hajtómu leállt, lendületen futunk." jelenti Paris, "Még egy találat, és indulunk lefelé." "Görbületi hajtómu nélkül nem tudjuk lehagyni a lökéshullámot." jegyzi meg Chakotay. "Tuvok, meg tudja erősíteni a hátsó pajzsot a deflektorból?" kérdezi Janeway. "Azt hiszem." "Csinálja. ... Azon a lökéshullámon fogunk kiszörfözni. Elvégre elvisz a másik végéig." "Pajzsharmonikus módosítva." mondja Tuvok. "Kapitány..." szól Seven figyelmeztetően, mikor a malon hajó megelőzi a Voyager-t, és az útjába fordul, "El akarják állni az utunkat." "Húsz másodperc." szól Paris. "Tűzeléshez készülj." szól Chakotay. "Erre talán nem lesz szükség." mondja Tuvok.

A Voyager mögötti sötétségből kék energiasugarak villannak fel, a malon hajót véve célba, minden egyes lövéskor egy-egy pillanatra láthatóvá válik az éj-lények számos hajójának egyike-másika. A malon hajó az új fenyegetés irányába fordul, és szörni kezdi a tértölteteket.

"A teherhajó az idegenek fogadására fordul." jelenti Seven. "Megpróbálják lefoglalni a malonokat, hogy időt szerezzenek nekünk." állapítja meg Chakotay. "Tíz másodperc!" jelenti Paris. "A teherhajó pajzsai gyengülnek." mondja Tuvok. "Cél a raktér. Ideje kivinni a szemetet." mondja Janeway.

A Voyager négy torpedót ereszt el az elülso vetőcsövekből, amelyek pár pillanat múlva beérik a malon hajót, és zöldes fényű tüzgömbbé változtatják.

"Elértük a küszöböt." jelenti Paris. "Torpedókat kivetni." szól Janeway.

Az örvény szájába lépo Voyager hátsó vetőcsöveiből két meghajtás nélküli torpedó csusszan ki, és néhány másodperccel később felrobbanva zöldeskék pokollá változtatják az örvény bejáratát.

"A lökéshullám közeledik." jelenti Seven, "Hatszáz méter. ... Ötszáz. Négy..." "Hátsó pajzsok maximumon." mondja Kim. "Mindenki, ütközéshez készülj!" szól Janeway.

A térvörvény belsejében haladó Voyager-t beéri, majd megtaszítja a nála nagyobb sebességgel haladó lökéshullám.

"No a terhelés a külső burkon." jelenti Tuvok, "A pajzs gyengül." A Voyager ekkor nagyot szökken, majd a rázkódás véget ér. "Kint vagyunk." mondja Paris. "Az örvény megsemmisült." jelenti Seven. "Kijutottunk az Űrességből?" kérdezi Chakotay. "Még nem egészen. Ettől a

manóvertól kicsit megrövidült az utazás." feleli Kim, "Még mindig kétszáz ezer kilométerre vagyunk a határzónától." "Képernyőre." szól Janeway, majd hátradol a székében: "Írányt tartani." Kevéssel az után, hogy Torres és a Doktor megérkeztek a hídra, Paris így szól: "Ott van..." "Mi?" lép közelebb B'Elanna. "Láttam valamit. ... Egy csillagot." mondja Paris. "Emlékeztessen majd, hogy végezzek egy látásvizsgálatot." jegyzi meg a Doktor. Pár másodperc múlva a távolsági szenzorrendszer mindenféle hangokat adva működésbe lép, ahogy végre ismét kap kiértékelhető adatokat, Chakotay pedig mosolyogva ál fel a székéből.

A Voyager kiérve a sötétből, egy ritkás ködben fénylo hármas rendszer, két narancsszínu, és egy kék csillag felé folytatja útját.

A hídon tartózkodók áhítattal figyelik a régóta nélkülözött látványt, majd Janeway így szól: "Harry... Mit lát odakint?" "Egy nagy suruségu területet látok, ezernyi naprendszerrel." feleli Kim, átköltözve a hátsó közép konzolnál álló Seven mellé, aki erre rámosolyog, "Nagyon változatos." "Teljes sebességgel előre." szól végül Janeway, majd elmosolyodva dol hátra a kapitányi székben.

95. Drone - Hisz ember vagy...

A lakóhelyéül szolgáló raktérben Seven egy tükör előtt állva épp a mosolygást próbálgatja, ami azt illeti, egyáltalán nem rossz eredménnyel. O maga azonban nem tunik túl elégetettnek, vagy inkább boldognak a dolog miatt, így bosszús grimaszt vágva gyorsan abba is hagyja a gyakorlást, annál is inkább, mert a raktér ajtaja kinyílik, és a vállán orvosi készletet cipelo Doktor siet be: "Seven of Nine... Hogy van ma a legkedvesebb borgom?" "Bosszúsan." néz rá Seven, miközben gyorsan a mellette levo szerszámkészlet tartalmával kezd foglalatzkodni, "A jövőben előre bejelenti az érkezését." "Sajnálom, esetleg kopognom kellett volna..." füstölög a Doktor. "Készen állunk az indulásra?" kérdezi Seven. "Igen, a szenzorok szerint a urviszonyok megfeleleok, bár a következő húsz percben spontán proto-nebulaképződés várható. Mr. Paris már vár minket." Seven erre becsukja a szerszámos dobozt, a Doktorra pillant, majd útnak indul a kijárat felé. A hologram észreveszi a tükröt, és közelebb hajolva megsejleli benne magát: "Hm... Egész jóképu hologram..." Seven erre megáll, és hátranézve végigméri a Doktort, aki a tükörképére vigyorogva gyorsan utána siet.

"Biztosan izgalmas lesz, nem gondolja?" kérdezi a Doktor valamivel később Sevent az egyik folyosón. "Ez egy csillagászati megfigyelés, semmi több. Magának mi lesz a rendeltetése a küldetés során?" "A... Rendeltetésem..." mondja a Doktor, rosszállással a hangjában, "Hogy megfigyeljem a ködnek a legénységre gyakorolt hatását. ... Esetleg szembesülhetünk valami ismeretlen sugárzással is. ... Már alig várom, hogy lássam, amint egy olyan felho alakot ölt. Úgy hallottam, nagyon gyönyöru jelenség. Hoztam egy holo-leképezo egységet is, hogy készítsék néhány felvételt." mondja a Doktor vidáman, közben felmutatva a jobb kezében tartott szerkezetet. "Nem kimenore megyünk. Nem lesz ido szórakozási célú tevékenységekre." "Borg. A galaxis ünneprontói." húzza el a száját a hologram ennek hallatán, mire Seven megsaporázza lépteit, a Doktor pedig utánszól: "Holnap új szociális oktatóprogramba kezdünk, hogy javítsunk a savoir de vivre-jén."

A Voyager egyik siklója, fedélzetén Sevennel, Torressel, a Doktorral, és a pilóta szerepét betölto Parissal kissé zsúfoltnak tunik. A sikló épp megrázkódik, mire Paris hátranéz: "Bocsánat, csak kisebb tértorzulások, semmi ok az aggodalomra." Azonban a sikló hamarosan megint megvonaglik, mire a hátratántorodó Torres a vigyorgó Doktor karjában köt ki: "Üdvözetem..." "Nem tudom, maga hogy van vele..." méltatlankodik a fomémök, miközben a hologram talpra állítja, "De nekem kezd másodrendu klausztrofóbiám lenni..." "Ah, én nagyon jól emlékszem." bólogat Paris. "Hadrnagy...?" pillant Seven kérdon Torresre. "Ah, az Akadémiai kadéto hvták így ezeket kettes osztályú siklókat. Gyors, jól manoverezik, de nem éppen kényelmes." magyarázza Torres. "Néha egyszerre fél tucat kadétot is bezsúfoltak egy ilyen siklóba, hetekre. ... Én mondom, örülhet, hogy nem volt ott, mikor egy-egy ilyen után kinyitották a zsilipet..." teszi hozzá Paris. "Talán terveznie kellene egy új siklót." javasolja Seven, "Nagyobbat, hatékonyabbat." "Nem is rossz ötlet." néz Torres Paristra, ám Tomnak nincs alkalma válaszolni, mert a sikló megint megrázkódik, és a jelek szerint odakint megkezdodik a musor. "Plazmahullámokat észlelek a bal oldalon." jelenti Seven, miközben a sikló belsejét az ablakokon át rotes fény árasztja el. A nem túl gyorsan haladó sikló közelében egy vörös fénypont indul növekedésnek, ami hirtelen szétrobban, és bíborvörös fényfoslányokká terül szét.

"Minden gépnek állj." szól Torres Paris mellé lépve, "Távolságot tartani." A Doktornak nagy ötlete támad, és a holofellevot elokapva így szól: "Seven, menjen a kormányhoz, csinálök egy csoportképet." "Dolgom van." morogja az egyik pulttal foglalkozó Seven. "És mosolyogjon. ... Tudom ám, hogy tud..." teszi hozzá a hologram vidáman, mire Seven helytelenito pillantást vet rá. A sikló, ami egy ideje már teljes nyugalomban volt, most megint meglódul, és több figyelmezteto

jelzés hangzik fel. "Mi volt ez?" kérdezi Torres. "Egy újabb plazmahullám." állapítja meg Seven. "Ez hatalmas..." mondja Torres, ellenorizva a dolgot, "Tom, húzódjunk vissza!" A sikló elfordul, és felgyorsít, ám szinte a hasa alatt hirtelen megjelenik egy, a korábbihoz hasonló fénypont, és pár másodperccel később az is oszló plazmafelhővé bomlik szét, hátra taszítva a siklót.

"Elkapott a gravimetrikus határ." mondja Torres. "A hajtómu leállt." szól Paris.

"Vészjelzést fogunk a felderítoktól." jelenti Kim a Voyager hídján. "A kód hatásvonalán ragadtak." állapítja meg Tuvok. "Teljes impulzussal előre." áll fel Janeway a székéből, "Híd az egyes szállítóhídnak: vésztranszportra felkészülni."

"Részleges ráfogásom van. De amint a sikló elhagyja a ködöt, menni fog." mondja a transzporter-ügyeletes a szállítóhídra érkező Chakotaynak. "Nem fogja." rázza meg a fejét az, "Nincs meghajtásuk." "Akkor ennyinek elégnek kell lennie." sóhajt fel az ügyeletes. "Energiját." szól Chakotay, az emelvény felé fordulva. Azon hamarosan megjelenik a négy fényoszlop, de a transzportterminták nem akarnak letisztulni. "Gondjaim vannak a minták szétválasztásával." mondja az ügyeletes. "Állítsa alaphelyzetbe a mintapuffereket." javasolja a parancsnok.

"Tisztulnak a minták." bólint az ügyeletes, és a transzporterciklus hamarosan befejeződik.

"Mindenki rendben van?" kérdezi Chakotay. A felderítók lelépnek az emelvényről, de az utoljára induló Doktor alakja egy pillanatra összetöredezik. A hologram a bal karjáján viselt mobil emitterre pillant, majd idegesen így szól: "Az emitterem... Megsérült!" Torres erre a legközelebbi konzolhoz megy, és munkához lát: "Visszatöltöm a gyengélkedő rendszerébe. Tartson ki." A Doktor azonban egyre surrubban kezd villódzni, végül teljesen kikapcsol, és az emitter halk koppanással hull a transzporteremelvényre. Az ahhoz legközelebb lévő Seven felveszi, és miközben Torres odasiet hozzá, életre kel az interkom: "Gyengélkedő az egyes szállítóhídnak, jelentést." "Úgy tunik, az emitter néhány áramköre kiégett a sugárzás során." üzeni Torres az aggódó hologramnak. "Meg tudja javítani?" kérdezi az, egyre idegesebben. "Nagyon valószínű. De le kell futtatnom egy ellenorzést." "Nagyon valószínű?!" "Nyugalom, Doktor, majd értesítem. Mulcahey..." inti maga mellé Torres a transzporter-ügyeletest, majd a többiekkel együtt távozik.

"Számítógép... Lefuttatni az alfa három-hat ellenorzoprogramot." mondja Torres az egyik laborban, miután elhelyezte a mobil emittert egy pult szenzorfelületén. "Ellenorzás folyamatban." "Reggel az első dolga legyen megnézni az eredményeket." mondja Torres Mulcaheynek. "Időben fel fogok kelni hozzá." bólint az, majd mindketten távoznak. A konzolon hagyott emitterből pár másodperccel később egy vékony, fémes 'csáp' nyúlik ki, és rövid ívet leírva a pult felszínéhez tapasztja szabad végét. Hamarosan további 'csápok' keletkeznek, végül a pult kijelzői között valami fémes-fekete folt kezd terjeszkedni, egymás után oltva ki a színes fényeket.

"A kapitány naplója, kiegészítés. A jelek szerint ennek a proto-ködnek saját elképzelései vannak. Csak terjed, mintha abba se akarná hagyni. Biztos távolságot tartva kísérik figyelemmel a növekedését."

Hajnalok hajnalán Torresnek kellemetlen meglepetésben van része, pedig ő nem rendelt telefonébresztést. A kommunikációs terminál azonban mégis bekapcsol, és a türelmetlen Doktor jelenik meg rajta: "Ki az ágyból, hadnagy!" Torres azonban már korántsem olyan lelkes, mint a hologram, félálomban nyöszörögve fordul a másik oldalára. "Hat óra nulla-nulla van! Ki korán kel, gakh-t lel!" próbálkozik tovább az önjelölt ébresztőszolgálat, majd tapsol párat, mire B'Elanna összerendez, de azért nem ilyen könnyű 'beindítani'. "Mit akar...?" morogja végül. "Egy 'jó reggelt' kedves volna. De megelégszem a mobil emitteremmel is. Legalább közelítőleg tudja már, mikor lesz kész a javítás?" "Jaj... Hagyjon már..." nyöszörög B'Elanna. "Legalább egy előrejelzést kaphatnék..." Torres végül belátja, úgysem fog megszabadulni a kitaró hologramtól, így nagyot sóhajtva felül az ágyban: "Csak egyszer hagynának még egy kicsit aludni..." "Maga van úgy oda további pár perc további öntudatlanságtól? Hiszen nekem a szabadságom forog kockán..."

B'Elanna ekkor felkel, és a terminálhoz lépve bontja a kapcsolatot, majd kibotorkál a fürdoszobába. "Számítógép, szónikus zuhanyt be." A helyiséget halk bűgös tölti be, B'Elanna pedig levetkőzik, és indulna zuhanyozni. Azonban még ide is jutott fali terminál, ami szerencsére a többihez hasonlóan figyelmeztető jelzést hallat a befutó hívás beadása előtt, így B'Elannának még épp van ideje maga elé kapni egy törölközőt, mielőtt a Doktor megjelenik a kis képernyőn: "Még egy dolog, hadnagy: arra gondoltam..." "Hé...!" kiált fel Torres bosszúsan. "Orvos vagyok, láttam már ilyet." nyugtatja meg a hologram.

"Szóval, arra gondoltam, ha idehozná az emittert a gyengélkedőbe, dolgozhatnánk közösen a javításán..." üzeni az irodájában ülo hologram. Az asztali terminálon látható Torres ekkor fogást vált a törölközőn, és egy ügyes mozdulattal, úgy, hogy ő maga közben mindvégig takarásban marad, rádobja a terminálra, így az elsötétül. "Halló...? B'Elanna...?!" próbálkozik a Doktor, de nem kap választ.

A laborban a pulton hagyott emitterből kinőtt csápok közben egész csinos kis borg rendszerkonzollá alakították a berendezést.

A regenerációs fülkéjében álló Seven kinyitja a szemét, majd lecsatlakozik a rendszerrel, és tesz néhány tétova lépést. "A regenerációs ciklus még nem ért véget." közli a számítógép, de Seven nem törődik vele, sietosen a kijárat felé veszi az irányt.

"Parancsnok..." fogadja Kim az éjszakai ügyelet végén a hídra érkező Chakotayt, "Hogy aludt?" "Elég jól. Mi újság?" "Nos, a köd nyolcezer köbkilométer per óra sebességgel terjeszkedik. Tizenegyszer kellett pályát módosítanunk." "Úgy látom, szereti a nagy széket." állapítja meg Chakotay, szemügyre véve a vidám Kimet. "Nem rossz hely az éjszaka eltöltéséhez." feleli Harry. "Úgy hallom, remek munkát végez, a legénység jó véleményekkel van. ... Tényleg kapitánynak hívhatja magát... Kapitány?" "Uram...?" kérdezi Harry zavartan, miközben Seven érkezik a hídra sietve. "Jó reggelt." köszön oda neki Kim. "Az majd még elvállik." mondja erre Seven a szokásos 'optimizmusával'. "Gond van?" kérdezi Chakotay. "Az agykérgemben lévő közelségi adóvevo bekapcsolódott." mondja Seven, megállva Chakotay előtt, "Ez közeli borg jelenlétre utalhat." "Harry...?" fordul Chakotay kérdés a zászlós felé. "Egész éjszaka futott a szenzoros pásztázás, nem láttam semmit." "Talán a köd leámyékolja őket." véli Seven. "Nem. Ennek semmi esélye, odabent semmilyen hajó nem bírna tíz másodpercnél tovább, még egy borg kocka sem." "Talán csak vaklármá. Lehet, rosszul működik az adóvevoje." pillant Chakotay Sevenre. "Elképzelhető." mondja az, de szemmel láthatóan nem igazán van meggyőződve erről. "Miért nem keresi fel a gyengélkedőt? Mi közben megsurítjuk a letapogatásokat, a biztonság kedvéért." "Rendben van." bólint végül Seven, ezzel távozik, Chakotay pedig Kimre pillant. "Indítom a letapogatást." bólint az, a műveleti tiszt pult felé indulva. "Ne felejtse, hogy most már megint zászlós." szól utána Chakotay vidáman.

A szerszámos táskával a kezében a laborhoz érő Mulcahey meglepetten torpan meg, mikor a kinyíló ajtó mögött jellegzetesen zöld fény árad kifelé. A zászlós trikordert véve elő, beljebb lép, és vizsgálódni kezd, végül elképedve veszi szemügyre a teljesen átalakult konzolt. Abból hirtelen egy pár nanoszonda-injektor vágódik ki, és mélyed a férfi nyakába.

Seven, miközben a Doktor épp a gyengélkedőben vizsgálja, félrekapja a fejét, mintha fülelné valamire. "Seven...?" "A közelségi adóvevom megint bekapcsolt." mondja Seven, mire a Doktor összevont szemöldökkel kezdi vallatni a kezében tartott trikordert, amivel az imént a not vizsgálta. "Valaki energiát irányít át a hajtómu vezetékeiből." jelenti Kim a hídon, mire Chakotay odasiet hozzá: "Hová? ... Nyolcas szint, huszonkettes szektor?" "A tudományos labor." mondja Kim. "Híd hívja a tudományos labort." szól Chakotay, "Mulcahey zászlós, válaszoljon. ... Harry...?" "A szenzorokat valami erotér blokkolja." mondja az, miután megpróbálta letapogatni a kérdéses területet, majd döbbenet teszi hozzá: "Parancsnok... Az erotérnek borg energiamintája van." "Vörös készültség! Kapitányt a hídra. ... Tuvok, vigyen egy biztonsági osztagot a tudományos

laborba! ... Chakotay Seven of Nine-nak: úgy tunik, igaza volt. Borgokat észleltünk a hajón. Nyolcas szint, tudományos labor."

"Hány dolgozó?" kérdezi Seven a gyengélkedobol. "Nem ismert, Tuvok útban van lefelé." "Én is megyek." üzeni Seven, ezzel útnak indul. "A tudományos labor...?!" bámul maga elé a Doktor aggodalmas arccal, "Ott van a mobil emitterem!"

A fézerkarabéllyal felszerelkezett Tuvokhoz, és a mögötte haladó három biztonsági tiszthez Seven csatlakozik egy kereszteződésben, majd a csapat hamarosan megáll a tudományos labor résnyire nyitott ajtaja körül. Seven és Tuvok széttolják az ajtószárnyakat, majd lövésre kész fézerrel beóvakodnak a laborba. Mögöttük a három biztonsági is benyomul, és a fal mellett maradván jobbra és balra húzódnak, hogy fedezzék az elől haladókat. Tuvok és Seven az átalakított konzolhoz mennek, amin most egy harminc centiméter körüli magasságú henger áll, amiből vezetékek kigyóznak mindenfelé. "Ez egy borg nevelőtartályra hasonlít." mondja Seven, "De az alkatrészek közül sok ismeretlen." "Parancsnok..." szól ekkor az egyik biztonsági, mire Seven és Tuvok odasietve az eszméletlen Mulcahey pillantják meg a földön. Seven letérdel mellé, és trikordert véve elő, megvizsgálja a zászlós nyakán, egymástól néhány centire levo pontszerű, szúrt sebet. "Borg szondától származnak. Mintha szövetmintát vettek volna tole." mondja Seven, "A seb körül még vannak nanoszondák. ... Az alapprogramjuk megegyezik az enyémekeivel." "A maga nanoszondái?" kérdezi Tuvok, "Hogy lehet?" "Nem tudom." "Vigyék a gyengélkedőre." szól oda Tuvok az embereinek, miközben Seven érdeklődve tér vissza a hengeres tartályhoz. "Mit csinál...?" kérdezi Tuvok, szinte már aggodalmasan. "Fel fogja ismerni bennem a borgot." nyugtatja meg a no, majd tesz még egy lépést előre, közben áthatolva egy mindeddig láthatatlanul rejtőző erotéren. Seven odalép a tartályhoz, a tetejére teszi a kezét, mintha így akarná megtudni, mi van benne, majd a szerkezet oldalán levo billentyűzethez fordul, és megnyom rajta pár gombot. A tartály oldalán kinyílik egy kis megfigyeloablak, odabentről erős zöld fény árad ki. "Egy dolgozó." állapítja meg Seven, benézve a tartályba, "De nem hasonlít azokra, amiket eddig láttunk." "Úgy látom, magzati állapotban van..." állapítja meg Tuvok, az erotéren kívülről kémlelve be a megfigyeloablakon. "Ezt nem értem. A borg asszimilál. Nem szaporodik ilyen módon." mondja Seven, tovább figyelve a tartályban mesterséges magzatvízben lebego, hét-nyolc hónaposnak kinéző magzatot, amin már ott vannak az első, szervesen beépültnék tuno implantok.

"Honnan került ide?" kérdezi Janeway valamivel később, miközben elöb Seven, majd Tuvok veszik szemügyre a tartályban lebego magzatot. "Azt hiszem, itt jött létre. A tudományos laborban. ... Mikor a baleset után visszajöttünk a Voyager-re, volt egy transzporter-meghibásodás..." magyarázza Seven, miközben Janeway is közelebb hajol, hogy megnézzék a tartály lakóját, "A mintáink idolegesen összekeveredtek, és... Lehetséges, hogy a nanoszondáim megfertőzték a Doktor mobil emitterét." "És elkezdtek asszimilálni." mondja Tuvok. "Igen. A nanoszondák úgy vannak programozva, hogy hasznosítsanak minden technológiát, amivel kapcsolatba kerülnek. ... Miután asszimilálták az emittert, megkezdték ennek a diagnosztikai konzolnak az átalakítását. És mikor Mulcahey zászlós belépett a helyiségbe, DNS-mintához jutottak tole." magyarázza Seven. "A DNS genetikai programja pedig egy élőlény megteremtését írja elő." mondja Janeway. A tartály belső fényereje ekkor pár másodpercre felerősödik, majd újra a korábbi fényerőre halványul vissza, mire mindhárman közelebb hajolnak a megfigyeloablakhoz, Tuvok pedig elvesz egy trikordert. "A tömege tizenhét százalékkal nőtt." állapítja meg a vulcani. "A fejlődési sebessége huszonötszöröse egy normális magzaténak." teszi hozzá Seven. "Tuvok, egy tízes szintű biztonsági eroteret akarok a szektor körül, és folyamatos orizetet." "Hagyni akarja felnöni?" kérdezi Tuvok. "A másik lehetőség kihúzni a dugót a konnektorból. És azt nem vagyok kész megtenni. Addig nem, míg nem válik elkerülhetetlenné." mondja Janeway, majd Sevenre pillant: "Folytassa az elemzést. Tudni akarom, pontosan mivel is van dolgunk. ... Vagy inkább úgy kellene mondanom, 'kivel.'" "Igen, kapitány."

"Átprogramoztam az asztrometriai szenzorokat úgy, hogy áthatolhassanak a borg erotéren." mondja Seven Torresnek az asztrometriai laborban. "Mintha azt mondta volna, egy magzatról van szó..." jegyzi meg Torres, mikor megérkeznek az első eredmények. "Egy órával ezelőtt még az volt. ... A borg belépett az átalakítás negyedik fázisába." állapítja meg Seven, "Emberi léptékkal mérve a gyerek hat éves." "Mondhatja úgy is, a fiú." mondja az egyik oldalsó monitoron látható Doktor, "Amennyire meg tudom állapítani, hímnemu. ... Seven, irányítsa át a szenzoradatokat a gyengélkedőbe. Szeretnék elvégezni néhány orvosi vizsgálatot." "Várjon." bólint Seven. "Nos..." lép oda a Doktor az egyik diagnosztikai konzolhoz, "Földinek tunik... Jobbára. A borg implantok körülbelül a testének huszonhét százalékát teszik ki." "Érdekes." lép közelebb a szintén az asztrometriai laborban dolgozó Tuvok, "A testpáncélja egy többszörösen összetett ötvözetből van." "Mint a mobil emitterem burkolata." jegyzi meg a Doktor. "A nanoszondák extrapolálhatták a technológiát." véli Seven, "Ez megmagyarázná a különleges felépítését is." "Na várjunk csak..." kapja fel a fejét Torres, "A Doktor emittere a huszonkilencedik századból való. Ötszáz évvel fejlettebb bárminél, amivel rendelkezünk." "Logikus feltételezni, hogy ez a dolgozó ugyanilyen fejlett lesz." mondja Tuvok. "Egy huszonkilencedik századi borg..." bámul Torres elhulve a regenerációs kamrában álló alakra. "Tulajdonképpen..." bólint Tuvok. "Megtaláltam a mobil emitteremet." mondja a Doktor, "Be van építve az agykérgébe...!" Seven utánanéz a dolognak, majd így szól: "Az emittert úgy alakították át, hogy a központi idegrendszerének részét képezze. Az irányítja minden autonóm életfunkcióját." "Vagyis nem távolíthatjuk el." állapítja meg a Doktor, "Legalábbis anélkül, hogy meg ne ölnénk." "Kapcsolatba lépett már a Kollektívával?" kérdezi Tuvok. "Nem. Leánykoltam a közelségi adóját." feleli Seven. "Egyelőre. De mi lesz, mikor felno?" kérdezi Torres jelentőségteljesen, mire Seven nagyot sóhajt.

"Optikai ideghálózat... Multidimenziós adaptációs képesség... Belso transzporter-csomópontok..." mondja Janeway, mikor Seven átad neki egy jegyzetfüzetet a készenléti helyiségben. "A dolgozó magasabb rendű technológiával rendelkezik." bólint Seven, "Két órán belül teljesen kifejlődik, viszont a borg pajzsrendszere még nem aktív. Még el tudjuk pusztítani, de gyorsan kell cselekednünk." "Várjunk egy kicsit, Seven, előbb néhány választ szeretnék. ... Általában mi történik, mikor egy dolgozó lekapcsolódik a nevelotartályról?" "Utasításokat kér a Kollektívától." "Azonban azok nélkül nincs rendeltetése, igaz? Nincs funkciója." "Így van." "Ha meg tudjuk akadályozni, hogy becsatlakozzon a Kollektívába... Talán mi adhatunk neki célt." "Kapitány...?" "Ez a valaha létezett legfejlettebb dolgozó." mondja Janeway, kísértélva az asztal mögül, "Megtaníthatnánk az értékítéletünkre, még... Megmutathatnánk neki, mit jelent egyénnek lenni." "Ha kudarcot vallunk, ha a dolgozót asszimilálják, a Kollektíva sokkal erősebbé válik." mutat rá Seven. "Az én javaslatom az egyetlen védelem ez ellen a lehetőség ellen. A másik a gyilkosság. És az olyan parancs, amit inkább nem adnék ki. ... Ahogy emlékezetembe idézem, Seven... Voltak a legénységnek olyan tagjai, akik hasonló aggodalommal tekintettek önre." "Ez a helyzet más." jelenti ki Seven. "Valóban? ... Egy, a Kollektíváról lekapcsolt borg. Mikor belekezdünk, potenciális kockázatot jelentett. De sikerrel jártunk. ... Eloadjuk még egyszer ugyanazt a trükköt. Csakhogy ezúttal... Ön lesz a tanár." "Én tanítom majd a dolgozót az emberlétre?" kérdezi Seven meglepetten. "Vegye úgy, ez egy kapcsolatfelvétel... És maga a nagykövetünk." mondja Janeway, ezzel visszaadja a jegyzetfüzetet Sevennek, aki felsóhajtva átveszi azt.

Seven Tuvokkal együtt érkezik a laborba, ahol számos or várakozik kint is, bent is. Seven a borg rendszereket felügyelő konzolhoz siet, vizsgálódik egy darabig, majd így szól: "Növekedési folyamat befejezve." A nevelokamrában, illetve most már inkább csak nevelokeretben álló, teljesen kifejllett, az átlagosnál sokkalta humanoidabb kinézetű, kevesebb kívül futó vezetékekkel és implanttal ellátott borg mellkasához csatlakozó vékony csövek és vezetékek leoldanak, a dolgozó pedig kilépve a keretből, megáll Seven előtt: "Borg vagyunk. Nevezze meg a rendeltetésünket." mondja a borg szinte teljesen emberi hangon. "A rendeltetés lényegtelen. Nem vagy a Kollektíva

tagja, önálló egyén vagy." mondja Seven, "Az utasításaidat tolem fogod megkapni." "Elégtelen." "Engedelmeskedned kell." "Elégtelen." ismétli a borg, egy lépést téve előre, mire Seven is közelebb lép: "A rendeltetésem a nulla-egy-es unimátrix kilenc negyedleges alkotója közül a hetedik. Hívhatsz Seven of Nine-nak." "Seven of Nine." bólint a borg. "Teljesíted a parancsaimat." "Seven of Nine." "Igen. ... Nem vagyunk borg. Egyének vagyunk. Megértettél?" "Nevezze meg a rendeltetésünket." "Úgy tunik, nem." mondja Tuvok, mikor Seven rásandít. "Egy dolgozó programozott válaszokat ad, nem is érti, amit mondok." lép oda Seven a vulcanihoz, "Egy közvetlen neurális interfészt kell létrehoznunk." "Biztos benne, hogy ez bölcs dolog?" "Más módon nem lehet kommunikálni vele." "Kezdjen hozzá." bólint végül Tuvok. Seven erre visszamegy a borghoz, és kinyúlna felé, mire az villámgyorsan ugyanannyit hátrál, így a köztük lévő távolság változatlan marad. "Nem ér károsodás. Az ellenállás hasztalan." mondja Seven, mire a borg visszalép elé. Seven a nyakához tartja borg-karját, és aktiválja az injektorcsöveket, amik belemélyednek a borg nyakába. "Ellátom utasításokkal." mondja Seven, majd kis szünet után félig hátrafordul: "Elfogadja azokat." Azonban mikor visszahúzná a kezét, a borg megragadja az alkarpját, minek láttán Tuvok fegyvert ránt. "A dolgozó szondázza az idegpályáimat." jelenti Seven felnyögve, "Megpróbálja asszimilálni a teljes tudásanyagomat. Nem tudom megszüntetni a kapcsolatot." Tuvok rálo a borgra, de annak mostanra már üzemképessé vált a személyi pajzsa, így a vulcani nem ér el eredményt. "Kapcsolatot megszakítani!" próbálkozik Seven egy szóbeli paranccsal, "Engedelmeskedned kell! ... Kárt okozol nekem." A borg erre hirtelen elengedi Seven karját, aki hátratántorodik, de sikerül visszanyernie egyensúlyát. "Engedelmeskedem." jelenti ki a borg, miközben Seven zihálva méregeti.

"Seven of Nine naplója. Aktiváltam a borg nyelvi adatbázisát. Most már képes információk befogadására. A közvetlen neurális kapcsolat túl veszélyes, ezért úgy döntöttem, borg adatcsomópontokat használok."

"Különleges szállítmány. Két borg adatcsomópont." mondja a gépházba érkező Neelix Torresnek, odamutatva neki a magával hozott két szerkezetet. "Még ketto...?" kérdezi a főmérnök, majd a száját elhúzva tovább indítja Neelixet: "Kösse be az adatportba. ... Hány borg stoppost fogunk még felvenni ezen az úton?!" Torres a talaxiai után siet, közben tovább füstölög: "Talán ez az új stratégiájuk. Ezután nem asszimilálnak, csak betoppannak, és gyámoltalannak tettetik magukat." "Ugyan, B'Elanna..." "Nem tudhatjuk, ezek után mi lesz belőle. Mi van, ha egyszer csak azt vesszük észre, hogy már van egy tucatnyi?!" "Az lesz belőle, amivé tesszük." jelenti ki Neelix. "Micsoda optimizmus." "Seven of Nine hívja Neelixet." hallatszik az interkomból. "Itt Neelix." "Haladéktalanul jelentkezzen a tudományos laborban. Szükségünk van az első adatcsomópontra." "Máris megyek." mondja Neelix, ezzel elsiet, Torres pedig meglehetősen morcosan néz utána. Neelix valamivel később már a laborban van, ahol Seven csatlakoztatja az adatcsomópontot egy konzolba. A borg pár pillanat múlva kilép a regenerációs keretéből, és Sevenék felé fordulva így szól: "Borg vagyunk. Nevezze meg a rendeltetésünket." "Adatokat gyűjtöttünk ebbe az adatcsomópontba, hogy asszimilálhasd." mondja Seven. "Nem értjük." "Majd meg fogod. De előbb asszimilálnod kell ezeket az adatokat. Gyere ide." A borg nem engedelmeskedik, így Seven felemeli a hangját: "Engedelmeskedj!" A borg erre tesz egy lépést előre. "Add a kezéd." nyújtja ki felé a kezét Seven, majd mikor a borg nem engedelmeskedik, megfogja a kezét, és az adatcsomópont fölé emeli: "Csatlakozz a nanoszonda-injektorral ehhez a csatlakozóhoz." "Nem értjük." mondja a borg, mire Seven végül kellenlenül kézi kioldásra állítja a borg nanoszonda-injektorát, ami a megfelelő interfészt megérezve a közelében, automatikusan rácsatlakozik az adatcsomópontra. Ahogy az adatok áramlani kezdenek, a borg mozdulatlanul dermed, majd arcára lassan mintha ámulat ülnie ki. A letöltés alig tízegynéhány másodpercig tart, ami után a borg Sevenre pillant: "Az azonosítója Seven of Nine." "Igen." "Az azonosítója Neelix." fordul a borg a talaxiai felé, "Talaxiai." "Én volnék az..." bólint Neelix. "Ez egy laboratórium." néz körül a borg, "Egy hajón." "A Voyager csillaghajón." segíti ki Neelix. "A csillagközi urben utazom." állapítja

meg a borg. "Igen." mondja Seven. "Miért?" néz rá a borg. "Ez egy kutatóhajó." "Felfedező vagyok." állapítja meg a borg. "Mind azok vagyunk." bólint Neelix. "Borg vagyunk." "Hát... Nem." ingatja a fejét Neelix. "Te önálló egyéniség vagy." mondja Seven, "Egy a Voyager-en levő sok közül. Ez nem a borg Kollektíva. Érted?" "Személyiség. A gondolataim a sajátjaim." "Pontosan." bólint Seven, mire a borg elorenyújtja a karját: "Szeretnék még több információt asszimilálni." "Egyelőre nem lehet. Az idegpályáidnak idore van szüksége az adatok feldolgozásához. ... Hamarosan regenerálnunk kell. Átalakítom a raktáramban levő kamrák egyikét a te technológiádnak megfelelően." mondja Seven, majd Neelixre pillant: "Vigye a dolgozót a Doktorhoz orvosi ellenőrzésre." Seven ezután visszafordul a borghoz: "Menj vele." Seven ezzel útnak indul a helyiség másik vége felé, a borg pedig szorosan a nyomában marad. Mikor ezt Seven észreveszi, megtorpan, majd a borg felé fordul: "A hajó minden légénységi tagjának jelentkeznie kell a gyengélkedőn vizsgálatra." A borgnak azonban nem nagyon akaródzik elhagynia Seven közelségét, mire az végül így szól: "Amint végeztem itt, csatlakozom hozzád." A borg erre végül a kijárat felé fordul, és Neelix, valamint két biztonsági tiszt kíséretében távozik. "Duránium burkolat. ... Plazmabázisú energia-elosztás. ... Önálló létfenntartó rendszer. Mesterséges gravitáció." sorolja a borg, miközben Neelix az oldalán egy folyosón halad végig. "Ah, mindent remekül ismer. El kellene gondolkodnia, nem akar-e csillaghajó-üzemeltető pályára lépni." mondja Neelix. Ekkor egy nő jön velük szembe, és mikor elhalad mellettük, a borg így szól: "Földi. Nonemu." "Nagyon jó." bólint Neelix. "Megijedt tolem." állapítja meg a borg a nő után fordulva. "Ezt meg miből gondolja?" "Változást vettem észre a feromon-kibocsátásában." "Ez azért van, mert maga még új itt. Idő kell, amíg az emberek hozzászoknak egy új archoz. Emlékszem, mikor én a Voyager-re jöttem, rengetegszer kellett útbaigazítást kérnem, és néha elég furán néztek rám. De hát nézzon csak meg... Ez a szakáll, meg a foltok... Hah..." "Tehát magától is féltek az emberek?" "Hát... Tulajdonképpen nem." "De tolem félnek, mert borg vagyok?" "A borg néha... Kissé féltelmes tud lenni. Ezt nehogy sértésnek vegye." "Többet akarok tudni a Kollektíváról." "Tényleg? ... Na igen, persze." "Meséljen a borgról." "Hát, nem is tudom, mit mondhatnék. Ha az ember látott egy kibernetikusan feljavított fajt, látta az összest." legyint Neelix, mire a borg megtorpan, és felé fordul. "Rengeteg ideje lesz még tanulni róluk." mondja Neelix, "De előbb adjon lehetőséget magának, hogy megszokja az életet itt a Voyager-en. ... Tudja, ööö... Ehm, sajnálom, de elfelejtettem a nevét..." "Nekem nincs nevem." "Na, akkor viszont szüksége lesz egyre. Az mégsem járja, hogy folyton csak 'dolgozó'-nak hívjuk. Elvégre az nem valami érdekes név, igaz?" "Seven of Nine azt mondta, az azonosítóm lényegtelen." "Na, ezzel nem értek egyet. Nevet kell választania magának. Valamit, ami utal arra, hogy ki maga. Elvégre csak egy van magából." "One." mondja a borg. "Ah, megjöttünk, itt a gyengélkedő." szól Neelix, ezzel betereli a borgot az ajtón. "Jó napot." fogadja őket a Doktor. "Maga a Vészhelyzeti Orvosi Hologram." mondja a borg. "Ön pedig nagyon figyelmes." mondja a hologram, "Erre parancsoljon." "Nekem most már vissza kell mennem." mondja Neelix a kijárat felé indulva, de a borg most ugyanúgy 'ragad' rá, mint korábban Sevenre. "Nincs miért aggódnia. A Doktor elvégez néhány gyors vizsgálatot, készen is lesznek, mielőtt egyáltalán észrevenné." "Engedelmeskedem." bólint a borg, ezzel odamegy a Doktorhoz, aki elkezdene vizsgálni egy orvosi trikorderrel, de a borg gyorsan elhúzódik. "Ez egy érintkezés nélküli orvosi letapogató. Nem fog érezni semmit." nyugtatja meg a hologram, mire a borg felhagy a húzódozással. "A központi idegrendszere rendben működik... De az idegpályáknál van egy kis veszteség. Hamarosan regenerálnia kell." "A központi idegrendszeremet az ön mobil emittere szabályozza." "Így van." bólint a Doktor boldogtalan ábrázattal. "A mobil emittere fejlettebb ezeknél a diagnosztikai eszközöknél." "Sokkal fejlettebb." mondja a hologram, "Az a technológia a huszonkilencedik századból való. Ötszáz évnnyire a jövőből." "Én... Egy fejlettebb formája vagyok az életnek." állapítja meg a borg. "Igen." bólint a Doktor szórakozottan, tekintve, hogy közben egy jegyzetfüzetet kezdett tanulmányozni. "Egyedülálló vagyok." "Ühüm..." "Mondja el az eredetemet." "Ah, az egy hosszú történet." "Hallani kívánom." "Majd máskor." "Hallani kívánom a történetet. Most." A Doktor erre

kelletlenül bólint, és útnak indulva valamerre, beszélni kezd: "Nemrég volt egy transzporter-hiba, melynek során az emitterem egyesült Seven néhány..." A doktor itt meglepetten hallgat el, mikor megfordulva egy szuk lépésnyire találja maga mögött az ot árnyékként követő borgot, majd folytatja: "Nanoszondájával." "Baleset vagyok." "Mondjuk inkább véletlen technológiaegyesítésnek." "Nem szívesen látnak itt?" "Épp ellenkezőleg." néz a Doktor a borgra, "Az elsődleges feladatunk az új életformák megismerésén. Meglehet, önre nem számítottunk, de idővel... Biztosan remek kiegészítése lesz a legénységnek. Ráadásul, mivel az én mobil emitterem működik az idegrendszerében, kötelessége nagyszerű benyomást tenni mindenkire." mondja a hologram elvigyorodva, majd mivel a borg nem reagál, kissé zavartan teszi hozzá: "Ezt viccnek hívják." "Vicc. Egy szókombináció, vagy mozdulatsor, amit nevetés kiváltására használnak." "Úgy látom, az anyja humorérzékét örökölte." állapítja meg a hologram.

"Tizenegyes szint, harminckettes szektor. Gépház." mondja Seven, mikor a borggal együtt belépnek a gépház fobejáratán, "Az pedig ott a..." "Hajtómozgás. Anyag-antianyag reakció zajlik le benne, aminek maximális energia-leadása négyezer teradine másodpercenként. Ez adja az energiát a fényfölköti meghajtáshoz." "Így van." "Ez nem osztályterem... Seven." jegyzi meg a mellettük elhaladó Torres bosszúsan. "B'Elanna Torres hadnagy, a főmérnök." mondja Seven, elengedve a füle mellett Torres megjegyzését, "Klingon-földi félvér. Kiterjedt tudással rendelkezik a különleges rendszerekkel kapcsolatban. Valamint lobbanékony vérmérséklettel." "Lobbanékony. Melleknév. Jelentése: alacsony hőmérsékleten is könnyen lángra gyulladó. ... Ingerlékeny, hajlamos eroszakos kirohanásokra." "Nagyszerű. Látom, társat kapott." bólogat Torres gúnyosan. "Engedélyezett az ittléte. A kapitány megkért, hogy ismertessem meg a dolgozóval a Voyager-t." "Hát... Akkor menjen, és ismertesse meg a hidroponikus kerttel." mondja Torres, átsietve egy konzoltól egy másikhoz, nem figyelve el arra, hogy a borg 'jó' szokása szerint szorosan a nyomába szegődött, "Egy órában van, hogy kitaláljam, hogyan lehet előre jelezni ennek a proto-ködknek a terjedési sebességét. Különben Janeway leállítja az egész vizsg..." Torres ekkor tovább indulna, de majdnem beleütközik a mögötte álló borgba: "Volna szíves...?" "Egy többszörös térbeli felírással pontosan meghatározható a terjedés. ... Meg tudom mutatni." "Rendben..." mondja Torres rövid töprengés után, mire a borg a konzol felé fordul, és dolgozni kezd rajta. B'Elanna eleinte szkeptikusan figyel, aztán már inkább elkerekedett szemmel bámulja a kijelzéseket, Seven nem kis meglepetésére. "Bámulatos..." mondja végül Torres, mire Seven halványan elmosolyodik.

"Üdvözlét. Az azonosítónk..." mondja a borg a készenléti helyiségben, majd elhallgatva kijavítja magát: "Az azonosítóm One. Hogy van ma?" "Remekül, köszönöm." feleli az asztala mögött ülő Janeway, majd kérden Sevenre pillant: "One...?" "Azonosítót kért. A One megfelelőnek tunt." magyarázza az. "És ön hogy van ma, One?" "Jól. Köszönöm, Janeway kapitány." "Kezdi megszokni az életet a Voyager-en?" "Igen. Ma negyvenhétmilliárd teraquad információt asszimiláltam, a legkülönbözőbb témakörökben, mint például részecskefizika, összehasonlító embertan, görbületmező-elmélet, és... A Delta Kvadráns konyhaművészete." "Mr. Neelix." mondja Seven magyarázatképpen, "Együtt voltak egy ideig." "Elkészítette rólam az értékelését? Kielégítő vagyok?" kérdezi One, mire Janeway vidáman bólint: "Igen... Több, mint kielégítő, remekül halad. De ez nem valami értékelés, csak szerettem volna találkozni önnel." "Akkor engedelmelemmel szeretnék távozni. Ígéretet tettem Torres hadnagynak, hogy segédkezem neki. Szeretné hatékonyabbá tenni a Bussard-kollektorokat." "Engedélyt megadom." bólint Janeway, mire One az immár egy biztonsági tisztre csökkentett kíséretével együtt távozik. "Remek munkát végez." mondja Janeway Sevennek. "Köszönöm." "Nem csak hihetetlen mennyiségű információt sajátított el napok alatt..." folytatja Janeway, kilépve az asztal mögül, "De úgy látszik, jól beilleszkedik a legénységbe is. És fejlődik a saját személyisége." "Gyorsan alkalmazkodik." "Akkor miért érzem úgy, hogy valami zavarja magát?" "Érdeklődését fejezte ki a borg iránt." "Ahm... És aggódik azért, hogy ha tanul róluk... Talán csatlakozni akar a Kollektívához." "Igen." "Talán el kellene mondanunk neki, amit tudni akar. Inkább tolunk szerezzen tudomást róla, mint

magától a Kollektívától." "A tökéletesség csábítása nagy, kapitány. Elindulhat megkeresni a borgot. Ez nagy taktikai veszélyt jelentene." "Nos, egyelőre még húzhatjuk az időt. És azt is tartsa észben, hogy a dolgozó kezd személyiséggé válni. ... Seven, joga van megtudni. Előbb vagy utóbb válaszolnia kell a kérdéseire."

"Nyolcas szint négyes szektor. Kettes raktér." mondja One, mikor Sevennel együtt belép a Seven 'lakásaként' is szolgáló helyiségbe, "Tartalék alkatrészek és többlet anyagok tárolására használják." "Valamint ez az a hely, ahol regenerálok." teszi hozzá Seven, "Itt fogsz lakni velem." "Szeretnék több információt asszimilálni." "Elegendo tudást asszimiláltál egy napra, ezen túlmenően felbecsülhetetlen segítséget nyújtottál a Voyager legénységének. Megfeleltél az elvárásoknak." "Akkor az elvárások nem voltak elegendőek." "Egy egyszerű 'köszönöm' jobban megfelelt volna." "Köszönöm?" "A hála szokásos kifejezőmódja. Dicséretet tettem neked. ... Regenerálódnunk kell." mondja Seven, ezzel odavezeti One-t a regenerációs fülkéhez. "Ez a technológia nem Csillagflotta-szabvány szerinti." állapítja meg One. "Így van." "Borg vagyok. Ez a technológia is borg." "Regenerálódnunk kell." "Asszimilálni kívánom a borgról rendelkezésre álló összes adatot." "Lépj be a fülkébe." mondja Seven ridegen, mire One bemegy az egyikbe, és megáll benne háttal kifelé. "Nem, arccal előre kell állnod." One megfordul, mire a regenerációs rendszer csatlakozópontjai magához rántják. Seven is elhelyezkedik a saját fülkéjében, majd így szól: "Számítógép, a gamma és delta kamrákban megindítani a regenerációs ciklust." A két kamra életre kel, ám Seven alig hunyja le a szemét, One megszólal: "Seven of Nine..." "Igen?" "Köszönöm." Seven erre zavartan fordul One felé, végül így szól: "Regenerálódnunk kell." One engedelmesen mozdulatlanra dermed, Seven pedig még nézi pár pillanatig, mielőtt o is újra becsukná a szemét. One külső páncéljának nyakrészén egyszer csak pulzálni kezd két fehér fénypont, amelyek korábban nem látszottak.

Egy borg gömb halad valahol a mélyurben, belsejében egyszer csak felhangzik a borg kórus személytelen, millió hangból összeálló szózata: "Egy kívülről borg jeladó került regisztrálásra. Forrása: unimátrix három-ketto-öt, rácspon, nulla-nulla-hat. Irányváltoztatás elfogáshoz."

Seven arra 'ébred' a regenerációs fülkéjében, hogy a meglehetősen zord arcú Janeway, a szokásos ábrázatú Tuvok, és feltűnően sok biztonsági tiszt ácsorog a kettes raktérben. "Kapitány...?" kérdezi Seven, lecsatlakozva a regenerációs rendszerrel. "A dolgozó borg tájolójelet küldött. Ébressze fel." mondja Janeway ridegen. Seven odamegy a másik fülkéhez, és néhány gombnyomással megszakítja One regenerációs folyamatát. Az 'felébred', és egy lépést előre lépve a kamrából, kérdezi Sevenre pillant. "Kapcsolatba léptél a Kollektívával." "Nem." jelenti ki One. "Ellenorizze az adóját." szól Janeway, mire Seven egy trikordert vesz magához. "Két nappal ezelőtt kikapcsolta az adómat." mondja neki közben One. Seven megvizsgálja, majd így szól: "Úgy tunik, a koponya-implantja adaptálódott. Létrehozott egy második adóvevőt." "Egy borg üzembiztonsági rendszer." mondja Janeway. "Pontosan. ... Észlelte hajót?" "A távolsági szenzorok találtak egy transwarp-csatornát." feleli Tuvok, "Közeledik egy hajó." "Érkezési idő?" "Megközelítőleg három óra." "A borg?" kérdezi One. "Igen." néz rá Seven. "Találkozni kívánok velük." "Seven...!" szól Janeway, majd néhány lépésre elhúzódik a többiekkel Sevennel együtt: "Azt hiszem, ideje megmutatnunk a dolgozóknak, mit is jelent az, hogy borg."

One, Janeway és Seven valamivel később az asztrometriai labor megfigyelő-emelvényén állnak, a nagy képernyőn sorjázó képsorokat figyelve. "A borg ezernyi fajt asszimilált." állapítja meg One. "Pontosan." szól Seven. "Mi lett azokkal a fajokkal?" "Az idegrendszerüket átalakították, és egy kollektív tudathoz kapcsolták. Egy kaptár-elméhez. A testek teljesítményét kibernetikus beültetésekkel megnövelték. Dolgozókká lettek." feleli Seven. "Meg kívánom tapasztalni a kaptár-elmét." "Ha megteszi, többé nem lesz egyedülálló. A borg elpusztítja a személyiségét." mondja Janeway. "És az... Nem kívánatos...?" fordul felé One. "Nagyon. ... A borg a legpusztítóbb

hatalom, amivel valaha találkoztunk. Egyének milliárdjait asszimilálták akaratuk ellenére." "Magát is asszimilálták." fordul One Seven felé. "Megszakították a kapcsolatomat a Kollektívával." mondja az kitéroen. "Míg a Kollektíva része volt, maga is asszimilált másokat." "Igen." feleli Seven ridegen. "Pusztítónak nevezi a borgot." néz One Janewayre, "Seven of Nine-t pedig nem." "Azért, mert o visszanyerte a személyiségét. De ha a borgnak lehetősége volna rá, újra elvennék tole. Asszimilálnának mindenkit a Voyager-en. ... És a maga fejlett technológiájával... A Kollektíva még pusztítóbbá válna. Meg kell akadályoznunk, hogy ez megtörténjen, de maga nélkül nem tehetjük. Szükségünk van a képességeire, hogy javítsunk a védelmünkön. ... Pajzsok, fegyverek... Segít, hogy túléljük ezt?" "Seven of Nine..." fordul One Seven felé, "Vissza kíván térni a Kollektívába?" Seven hosszasan töpreng a válaszon, végül így szól: "Az én kollektívám a Voyager." "Időre lesz szükségem ennek az információnak az asszimilálásához." mondja One. Ekkor Chakotay hangja szólal meg az interkomból: "Mindenki a harcálláspontokba. A borg hajó közeledik." "Épp most fogyott el az időnk." mondja Janeway, ezzel Sevennel együtt elsiet, One pedig pár pillanat múlva a nyomukba szegodik.

"Seven of Nine." mondja neki, mikor utoléri a folyosón, "Rendszertelenséget észlelek a központi idegrendszeremben. A szív-érrendszerem fokozott működést mutat." "Érzelmet tapasztal. ... Aggodalmat. Átmeneti állapot." "Aggodalom. Félelem okozta rossz érzés." "A borg általában ilyen hatást vált ki másokból." "Maga is érez aggodalmat?" "Igen. A Voyager legénységének összes többi tagjával együtt." "Mert félnek az asszimilálástól?" "Pontosan." mondja Seven, miközben besietnek egy liftbe, "Szükség van ránk a hídon. Egyes szint!" One hosszasan szemléli a kabinban álló Sevent, majd így szól: "Seven of Nine..." "Igen?" "Most mi fog történni?" "Harcba bocsátkozunk a borggal." "A Voyager meg fog semmisülni?" Seven erre One felé fordul: "A borg nagy ereju. Janeway kapitány viszont találékony vezér. Ellen fogunk állni." "Az ellenállás hasztalan." "Meglehet." mondja erre Seven elszántan.

"A borg hajó hatósugárba ért." jelenti Chakotay, mikor Janeway és a többiek megérkeznek a hídra. "Képernyőre." szól a kapitány. A fomonitoron megjelenik a borg gömb. "Távolsági taktikai jármu. Emelt transwarp-kapacitás. Ablatív burkolati réteg." sorolja One. "Letapogatnak minket." jelenti Kim. "Készülnek a támadásra." szól Seven, majd One felé fordul: "Segítened kell megerősíteni a pajzsunkat. ... Ezen a konzolon hozzáférhetsz a pajzsgenerátorokhoz." "Hívnak minket." jelenti Tuvok. "Nyisson csatornát." "Itt a borg. Asszimilálásra kerülnek. Az ellenállás hasztalan." hallatszik a hangszórókból, és One a kórussal együtt mondja a szavakat. "Hallom oket." néz Sevenre, "Az agyamban." A hajó megvonaglik, Tuvok pedig így szól: "Vonósugárba vettek." "A Kollektíva szólít engem." mondja One. "Én is hallom." fordul Seven a fomonitor felé, "Milliárdnyi hang beszél egyként..." Janeway és Chakotay aggodalmasan fordulnak Seven felé, aki azonban One-ra nézve így szól: "Ellen kell állnunk a hangnak. A Voyager legénysége elpusztul, ha nem tesszük." One erre odalép ahhoz a konzolhoz, ahol Seven szokott dolgozni, és nanoszonda-injektoraival csatlakozik a kezelofelülethez. "Változik a pajzsmoduláció." jelenti Tuvok. A Voyager-t fogva tartó vonósugár vibrálni kezd, majd megszunik.

"Kiszabadultunk." jelenti Paris. "Tud javítani a fézereken?" kérdezi Janeway. "Igen." "Csinálja." mondja kapitány, majd a széke felé sietve így folytatja: "Amint elkészült, cél a meghajtórendszerük. Utána görbületi sebességre gyorsítunk, Mr. Paris." "Javítás kész. Tüzet nyithatnak." mondja One kis idő múlva.

A Voyager felső tüzíve felizzik, ám a sugár mintha visszaverodne a borg gömb pajzsáról. "Mi történt?" kérdezi Chakotay. "Visszafordították a fézer-energiánkat egy visszacsatoló hurokkal." feleli Seven. A Voyager megrázkódik, majd Paris így szól: "Épp most intézték el a görbületi hajtóművet." "A technológiájuk korlátozott. Többet nem tudok javítani rajta." mondja One, visszahúzva az injektorokat, "Be kell lépnem a Kollektívába. Belülrol meg tudom zavarni a hajó működését." "Megpróbálják majd asszimilálni." mondja Seven. "Kudarcot fognak vallani." jelenti ki One. Seven kérdon Janewayre pillant, aki bólint, majd Kim felé fordul: "Harry, mérje be

a dolgozót." "Erre nincs szükség." mondja One, ezzel maga elé emeli karjait, és bekapcsolja beépített transzporterét. "Bent van a gömbben." jelenti Tuvok.

One a borg gömb belsejében áll egy kis platformon, a belső tórusz oldalfalában. "Itt a borg. Asszimilálásra kerül." szól a kórus. "A technológiám magasabb rendű. Hagyjanak fel a támadással, vagy elpusztítom magukat." "Technológiai sajátosságait hozzáadjuk a miénkhez. Az ellenállás hasztalan." One erre nem válaszol, visszalép a platformról, és útnak indul a zöld fényben úszó folyosókon.

"Pajzsok huszonkilenc százalékon!" jelenti Kim, miután a Voyager stabilizálódott egy találat után. A gömb folyosóin haladó One-t dolgozók igyekeznek feltartani, de mikor megpróbálják megérinteni, One szubtérpajzsa mély hangú morajlással felvillan, és a támadók üzemképtelenül hanyatlanak hátra. One végül talál egy regenerációs kamrát, és becsatlakozik.

"Kapcsolatba lépett a navigációs rendszerünkkel." jelenti Seven.

A borg gömb alatt lebegő Voyager egyre gyorsítva útnak indul, a gömbtől távolodva, maga a gömb pedig a nem túl messze fénylo proto-köd felé veszi az irányt.

"A köd felé tart." jelenti Paris. "Ha elég közel mennek, össze fog omlani a hajótest." mondja Seven.

"Szakítsd meg a kapcsolatot." visszhangzik a kórus One fejében.

A kiformalódás alatt álló ködbe egyre mélyebbre behatoló borg gömb alakja elkezd eltorzulni, darabok hasadnak le belőle, végül egy izzó pont jelenik meg a burkolaton, egy pillanattal később pedig az egész hajó felrobban.

A köd vakító fénnel felvillan, és minden eddiginél gyorsabban terjedni kezd, nagyot taszítva az eléggé eltávolodni nem tudott Voyager-en.

A rázkódás azonban csak pár pillanatig tart, az RCS-nek hamarosan sikerül megfognia a hajót.

"Vörös készültség lefújva. Tuvok, biztosítani a hajót. Chakotay, szervezze meg a kármentesítést." szól Janeway, majd a megrendülten álló Sevenre pillant. "Kapitány... Életjel a roncsok között." jelenti Kim, "A dolgozó az. Túlélte." Seven erre odasiet a műveleti tiszt konzolhoz, és vizsgálódni kezd: "Multitér-pajzsot hozott létre maga körül. De gyengül az erossége." "Bemérni, a gyengélkedőre sugározni!" szól Janeway, mire Kim munkához lát, Seven pedig elsiet.

"Károsodás?" kérdezi Seven a mutoasztalon fekvő One-t vizsgáló Doktort. "Számos beültetése kiégett, de regenerálódik. ... A biológiai rendszere már más kérdés. Súlyos károsodás érte az agytörzset, belső vérzései vannak. Azonnal műteni kell." A hologram elsiet, hogy tegye az elokészületeket, One pedig, mikor Seven közelebb lép, megkérdi: "A gömb?" "Megsemmisült. Sikerrel jártál." One felsóhajt, majd így szól: "Míg kapcsolatban álltam a borggal... Hallottam a gondolataikat. A céljaikat. Tudomásuk van a létezésemről. ... Üldözni fognak!" "Lényegtelen. Kudarcot fognak vallani." jelenti ki Seven. "Most már el kell kezdenem." tolja félre Seven az összekészített muszerekkel megérkező Doktor. "Nem. ... Nem kellene létezniem." mondja One, "Baleset voltam. Technológiák véletlen keveredése." "Egyedülálló vagy..." mondja Seven kétségbeesetten. "A létezésem nem szándékos. ... Amíg létezem, önök veszélyben vannak. Minden élet veszélyben van a Voyager-en." "Ezt majd később megbeszéljük." húzza el a száját a Doktor, ezzel beadna egy injekciót One-nak, de a felvillanó pajzs megghiúsítja a próbálkozást. "Hagyd, hogy a doktor tegye a dolgát!" mondja Seven kétségbeesetten, "Kapcsold ki az eroteret!" "A szinapsziszai leállnak." mondja a Doktor. "Engedelmeskedned kell!" "Nem fogok." mondja One, miközben teste görcsösen rángatózni kezd. "Engedelmeskedned kell! .. Kérlek... Fájdalmat okozol nekem..." "Hozzá fogsz szokni..." mondja One lágyan, ezzel hátrahanyatlik. A mellkasi páncélzat szelvényei között futó energiavezetékek kék fénye kihuny, és az idegi vezérlés nélkül maradt szervök elcsendesednek. "Sajnálom..." mondja halkán a dermedten bámuló Seven mellett megálló Doktor, mire Seven összerezzen, és szinte kimenekül a mutóból. A kezeloben megtámaszkodik az egyik ágyon, majd tétován járkálni kezd a helyiségben.

A kettes raktérben a Voyager állandó, halk morajlásán, és a regenerációs fülkék mormolásán kívül csak Seven cipóinek koppanásai vernek fakó visszhangot. A négy regenerációs fülke közül a harmadik, ahonnan One alig néhány órával ezelőtt, élete során utoljára lecsatlakozott, még mindig üzemben van. Seven odalép hozzá, leállítja, majd folytatja céltalan sétáját a kihalt helyiségben. Léptei végül ahhoz a konzolhoz viszik ahol a kezelőfelület mellett a berendezésre helyezett tükör áll. A tükörből egy arc néz vissza rá, melynek az öröm után most a bánat kifejezését kell megtanulnia.

96. Extreme Risk - Kockázati tényező

"Magasabbra." mondja a kékesen fénylo fémlemez-pikkelyekkel burkolt páncélszerű öltözetet viselő Torres egy sikló hátsó részében állva, mire a pilóta, egy fiatal, egyenruhás férfi kérdőn pillant hátra: "Hadnagy... Már így is kétszázezer méteren vagyunk. Ilyen magasságban hosokkot kaphat..." "Azt mondtam, magasabbra." szól Torres maga elé bámulva, mire a pilóta visszafordul, és tovább emeli a siklót. A jármű beszállóajtaja nyitva van, csak egy láthatatlan légzáró erotér feszül a nyílásban, B'Elanna ezen keresztül figyel, ahogy a bolygó sárgás légköre egyre feketébbé válik a sikló körül, ahogy az feljebb emelkedik. "Háromszázezer méteren vagyunk." jelenti a pilóta. "Álljunk szintbe." szól Torres, majd így folytatja: "Számítógép, biztonsági rendszert kiiktatni." "Figyelem! A biztonsági rendszer kiiktatása különösen nagy sérülésveszélyt eredményez." "Felülbírálni." mondja Torres elszántan, közben a fejére teszi az öltözethez tartozó masszív sisakot. "Nyugtázva. Biztonsági rendszer kiiktatva." B'Elanna összekapcsolja a sisakot a páncél többi részével, mire beindul a ruha autonóm létfenntartó rendszere. "A jelzésemre kapcsolja ki az eroteret." szól Torres. "Értettem." bólint a pilóta. B'Elanna az ajtóhoz megy, kinéz az alant nagy sebességgel tovaforduló bolygóra, majd így szól: "Most." Az erotér kikapcsol, Torres pedig kiveti magát az ajtón, és stabil siklópozícióba igazítva végtagjait, hassal lefelé zuhanni kezd a bolygó felé, majd valamivel később összehúzza magát, amitől felgyorsul, és fejjel lefelé folytatja útját. "Híd hívja Torrest." szólal meg ekkor Chakotay hangja az interkomból. "A franc enne meg..." szuri B'Elanna a fogai között. "Sürgösen jelentkezzen a gépházban." "Számítógép, programot befejezni." morogja végül B'Elanna, mire lassulni kezd, majd pár pillanat múlva megállapodik a felhők között, és miközben azok eltunnek a holodeckből, a hadnagy mozgását kontrolláló láthatatlan vonósugárnyalábok lábbal lefelé fordítják, és puhán a padlóra eresztik Torrest. B'Elanna felnyitja a védosisak arclemezt, és a kijárat felé veszi az irányt. "Nem volt tudomásom róla, hogy védoöltözékre lesz szükség ennél a küldetésnél." jegyzi meg a Torreshez egy folyosón csatlakozó Seven. "A holodeckben voltam. Orbitális lesiklás." "Elhagyni egy urhajót az exoszférában, meglehetősen különös módja a kikapcsolódásnak." jegyzi meg Seven. "A szonda kilövésre kész, azonban a telemetriás kapcsolattal még mindig gond van." Torres azonban mintha oda sem figyelne Seven szavaira, csak törtet előre, egyik kezében a ruhához tartozó sisakkal. "Hadnagy...?" szól rá Seven, mire Torres végre megtorpan, és felé fordul. "Valami baj van?" kérdezi Seven. "Tulajdonképpen nem érzem túl jól magam. Meg tudják oldani a kilövést nélkülem?" "Engem jelöl ki felelosnek?" "Baj?" "Nem. Csak váratlan." mondja Seven, majd mikor Torres tovább indulna, megkérdi: "Tájékoztassam a Doktort, hogy beteg?" "Nem kell. Köszönöm." feleli B'Elanna, ezzel otthagyja Sevent a folyosó közepén.

"Kapitány, valaki ráfogott a szondánkra egy vonósugárral." jelenti Kim a hídon, mikor a muveleti tisztí konzol hangosan jelezni kezd, "Malon teherhajónak tunik." "Volt egy olyan érzésem, nem akkor láttuk oket utoljára..." húzza el a száját Paris. "Nyisson csatornát." "Igenis, kapitány." szól Tuvok. "A Voyager csillaghajó hívja a malon hajót: az a szonda a miénk, azonnal engedjék el." Ezután pár pillanatnyi csend következik, majd Kim szól: "Nincs reakció." Janeway erre felsóhajt, és Parisra pillant: "Tom, milyen gyorsan tud odavinni?" "Két óra, legalább." "Addigra rég eltuntek." morogja Janeway, majd kérdőn Tuvok felé fordul. "Ha utasítanánk a szondát, hogy bocsásson ki egy polaron-impulzust, az hatástalaníthatná a vonósugarat." véli a vulcani. "Csinálja." bólint Janeway. Tuvok munkához lát, majd kisvártatva így szól: "A vonósugár kiiktatva." "Harry, állítsa új pályára a szondát." szól Janeway. "A malonok üldözik." jelenti Tuvok. "A szonda nem tudja lehagyni oket." csóválja a fejét Paris. "Akkor..." áll fel Janeway a székebol, "Talán el tudjuk rejteni elolük." "Kapitány...?" kérdezi Kim, mikor Janeway elhalad elotte, útban a muveleti tisztí munkahely felé. "A szonda ma reggel regisztrált egy hatos osztályú gázóriást. Azt hiszem, vissza kéne küldenünk, hogy alaposabban szétnézzhessen." Kim figyel egy darabig Janeway ténykedését,

majd homlokráncolva megkérdi: "Bele akarja kormányozni a szondát egy gázóriásba...?"

"Kapitány... A légköri nyomás össze fogja roppantani." mondja Tuvok. "Akkor nem, ha a borg pajzs teszi a dolgát." néz rá a kapitány.

A malon hajó által üldözött szonda egy halványbarna gázóriás felé veszi az irányt.

"Hívja oket még egyszer." szól Janeway. "Nincs válasz." néz rá Kim. "Voyager a malon hajónak: hagyjanak fel az üldözéssel!" üzeni Janeway. "A szonda belépett a gázóriás felső légkörébe."

jelenti Tuvok, "A malon hajó pedig követi."

A szonda nyomában a sárgás-rózsaszínes kavargásba alámerülő malon hajó helyén hirtelen erős fény villan fel valahol a légkör mélyén.

"A szonda megrekedt egy folyékony hidrogénből és metánból álló rétegben, úgy tízezer kilométerrel a felső légkör alatt." mondja Kim a tisztikar többi tagjának a tanácssteremben, "Nem reagál az utasításokra." "Valami jó hír is van...?" kérdezi Janeway bosszúsan. "Sértetlen." bólint Seven, "Meg lehet javítani." "Ha le tudunk jutni hozzá." mutat rá Chakotay. Ekkor Torres siet be a tanácssterembe: "Bocsánat a késésért." "Épp azon töprengünk, hogyan szerezzük vissza a szondát." fordul felé Chakotay, "Van lehetőség a felsugárzására?" "Nincs." feleli Torres szukszávúan. "Csak így...? Nincs?" kérdezi Chakotay. "Nem tudom, hogyan kerülhetnénk elég közel." csóválja a fejét a főmérnök. "Lehet valahogy növelni a transzporttávolságon?" "Ilyen légkör esetén nem." mondja Torres közömbös hangon. "Hát, ha nem tudjuk felsugározni... Le kell mennünk, és begyűjteni." néz végig Paris a többiekre. "Talán épp nem figyelt, mikor a malon hajó összeroskadt?" kérdezi Tuvok, mire Janeway elmosolyodva pillant a vulcanira. "Mi nem egy malon teherhajóval fogunk lemenni, Tuvok." füstölög Paris, "Hanem az új siklónkkal!" Kim erre felnevet, majd vigyorogva pillant Parisra: "Na, kezdi már megint..." "Lássuk már be végre! A kettes osztályú siklók nem elegek a Delta Kvadránshoz! Szükségünk volna valami nagyobbra, és jobbra, és most épp itt volna az ideje, hogy megépítsük." "Tom..." pillant Chakotay rosszallóan Parisra, "Már nem is tudom, hányszor beszéltük meg ezt. Mind becsüljük a lelkesedését..." "Csak a maga nevében beszéljen, parancsnok." jegyzi meg Kim megint elvigyorodva, mire Paris rásandít. "A lényeg: nincs idonk megtervezni, és megépíteni egy hajót az alapoktól kezdve." mondja Chakotay. "Felkészültem arra, hogy ezt fogja mondani." jelenti ki Paris, miközben feláll az asztaltól, és a fal terminálhoz megy, "Ezért úgy gondoltam, eloredolgozom egy kicsit. ... Íme... A Delta Flyer!" Paris ezzel egy magyarázó ábrát jelenít meg a monitoron, és azon mutogatva magyarázni kezdi: "Különlegesen áramvonalas forma, behúzzható hajtómugondolák, fél-fémes páncélzat, a Tuvoknak a multitér-szondához készített zseniális unimátrix-pajzsa, és... Borg ihletésű fegyverrendszer." Eközben Seven, Janeway és Chakotay is a monitor köré gyultek, és most a kapitány és az első tiszt összenéznek, Seven pedig így szól: "Az alapterv elemei kielégítok." Paris erre megköszörülve a torkát, így szól: "Köszönöm, az elismerést." "Ha izomágneses EPS-vezetékeket használnánk a plazmasokszorozóban... Tökéletessé tehetnénk az energia-elosztást." javasolja Kim. "Ez a beszéd, Harry..." néz rá Paris elégedetten. "A pajzs-terveimet lehetne alkalmazni egy ekkora hajó esetén." "Köszönöm, hogy elismeri, Tuvok." néz Paris a vulcanira. "És gondolja, ellent tudna állni a gázóriás légköri nyomásának?" kérdezi Chakotay. "A szonda is kibírta." bólint a hadnagy. "Le vagyok nyugozve." lép előbbre Janeway, "De milyen gyorsan lehet megépíteni?" "Az ötvözeteket, és az új részegységeket replikálhatjuk, valamint használhatunk tartalék alkatrészeket a raktárból..." töpreng Paris, "Ha folyamatosan dolgozunk, egy hét alatt üzembe állíthatjuk." "Én hajlandó vagyok annyi túlórát vállalni, amennyit csak kell." jelenti ki Kim. "Mellozom a regenerációt a projekt időtartamára." mondja Seven. "És maga, B'Elanna?" néz Paris Torresre, aki egy szót sem szólt egész idő alatt, sőt, figyelni is csak tessék-lássék figyelt, "Az alapoktól felépíteni egy új hajót, ez minden mérnök álma." Torres erre kényszeredetten elmosolyodik, majd bólint, mire Paris Janeway felé fordul: "Mit szól, kapitány?" Janeway erre szemöldökét felvonva körülnéz, majd vidáman megkérdi: "Mit ácsorognak még itt?" Paris, Kim és Seven erre a lelkesedés rájuk jellemző különböző fokozatait mutatva elsietnek, Torres azonban, pár pillanatig még üldögél a székében,

maga elé bámulva, mielőtt a többiek után ered. A dolog nem kerüli el Janeway figyelmét, de a kapitány egyelőre úgy dönt, nem teszi szavá a látottakat, bár az arckifejezésén látszik, aggasztja, a dolog.

"Számítógép, a gondolákra kérek erokiegyenlítő vezérsíkokat." mondja Paris valamivel később, egy holodeckben szemlélve a Delta Flyer szimulált modelljét. A többiek valamivel odébb állva figyelik az eseményeket, Tuvok viszont közelebb lép, és így szól: "Számítógép, törölni a vezérsíkokat." Paris erre összevont szemöldökkel fordul a vulcani felé: "Ez meg most mire volt jó?!" "Nem egy 'vagány masinát' tervezünk, hadnagy." mondja a vulcani, mire Kim elvigyorogja magát, Paris pedig védeni kezdi elképzeléseit: "De éppen hogy azt tervezünk! Egy huszonnegyedik századi, görbületi meghajtású, ultraérzékeny vagány masinát!" "A javasolt kiegészítései tisztán dekorációs jellegűek, nincs gyakorlati hasznuk." jelenti ki Tuvok. "Én egész másképp gondolom. Ha elég gonosz kinézetűre csináljuk, más hajók kétszer meggondolják majd, ki merjenek-e kezdeni vele." Tuvok készülné visszavágni, ám Seven diplomatikusan közbeszól: "Azt javaslom, térjünk inkább vissza a szerkezeti integritás kérdéséhez." "Egyetértek." bólint Tuvok, jelentőségteljes pillantást vetve Parisra. "Torres hadnagy váz-terve hibás." jelenti ki Seven kertelés nélkül, mire Kim helytelenítő pillantást vet rá, "Tetravornium-ötvozetet kellene használnunk tritánium helyett." Torres a holodeck bejáratánál ácsorog karba tett kézzel, maga elé bámulva, és a jelek szerint eszé ágában sincs reagálni a megjegyzésre. "Khm... B'Elanna...?" néz rá Kim. "Nekem jó." von vállat Torres, majd mikor a többiek meglepetten pillantanak rá, sarkon fordul, és távozás közben így szól: "Megyek, befejezem a fűvókák specifikálását."

A kabinjában ücsörgő Paris több jegyzetfüzet segítségével a készülő hajó tervein finomítgat éppen, mikor csengetnek. "Nyitva van." Torres lép be egy jegyzetfüzettel a kezében. "Szia..." néz rá Paris. "A fűvóka-specifikáció." rakja le Torres a jegyzetfüzetet Paris mellé az asztalra, a többi közé, ezzel már indulna is kifelé. "Kösz. ... De hová rohansz...?" "A kabinomba." néz vissza B'Elanna. "Maradhatnál kicsit. ... Replikálok valami vacsorát. ... Megérdemlünk egy kis szünetet, nem?" "Nem ma este." rázza meg a fejét Torres, magára kényszerítve egy mosolyt. "B'Elanna..." szól utána Paris, újfent meghiúsítva a no távozási kísérletét, "Mi ez az egész...?" "Semmi." jelenti ki Torres. "Akkor... Hogy van az, hogy egy épkezláb beszélgetést nem lehet folytatni veled?" "Sajnálom." "Nem bocsánatkérést várok, hanem magyarázatot." "Tom... Fáradt vagyok..." mondja Torres zavartan. "Akkor aludj többet, ha ez segít. ... Három szót ha szóltál a múltkori megbeszélésen. ... És mikor Seven megváltoztatta a terveidet, mintha... Mintha nem is érdekelt volna." "Azt hiszem, mert úgy is volt." Tom erre tanácstalanul rázza meg a fejét: "Nem értem... Hányszor beszélgettünk arról, milyen remek volna azt csinálni... Amit most csinálunk... Igazi együttműködés, az én pilótaképességeim, meg a te mérnöki tapasztalatod. ... Végre volna lehetőségünk létrehozni valamit, közösen, az alapoktól kezdve. Te pedig a legcsekélyebb lelkesedést sem mutatod." "Végzem a munkámat, nem? Időre megkaptad a fűvóka-specifikációt." "B'Elanna, én nem vagyok a fonököd. Nem vonom kérdőre a termelékenységedet, nem vezetek nyilvántartást, hány órát dolgoztál a projekten... Csak szeretném tudni, mi a baj?" mondja Paris, B'Elanna vállaira téve a kezét. "Mennem kell." mondja Torres ridegen, kifordulva Tom kezei alól, majd elsiet.

Torres az egyik holodeck ajtaja mellett elhaladva lelassít, majd megvárja, míg épp senki sincs a közelben, visszasiet a programozóterminálhoz, és így szól: "Számítógép, aktiválni a Torres ketto-egy-hatos programot." "Program elindítva." "Biztonsági rendszert kiiktatni." "Figyelem! A biztonsági rendszer kiiktatása különösen nagy sérülésveszélyt eredményez." "Felülbírálni!" "Nyugtázva. Biztonsági rendszer kiiktatva." Torres erre belép a holodeckbe, és útnak indul az odabent lévő szimulált sziklajáratokban, közben levetve egyenruhája kabátját. Az egyik oldaljáratból hamarosan egy egyenruhás cardassiai kerül elő, és felmordulva pusztá kézzel Torresre ront, aki szintén fegyver nélkül fogadja a támadást, és küzdeni kezdenek.

"Zászlós, álljunk magas orbitális pályára." mondja Janeway, lesietve a kormányospulthoz, "Szeretnék jóval a ionoszféra-turbulenciák fölött maradni." "Igenis, asszonyom." "Itt a szonda. Tízezer kilométerre egy rakás metánban... De sértetlenül." állapítja meg Janeway, lekérve egy letapogatás eredményét a kormányospult egyik kisegítő monitorára. "Nem vagyunk egyedül." állapítja meg Chakotay, "Hatalmas mennyiségű delta-sugárzást észlelek, amit egy malon teherhajó bocsát ki, a bolygó túloldala felől közelednek. ... Hívnak minket." "Ezek legalább beszélnek velünk, nem úgy mint a múltkoriak. ... Nyissanak csatornát." mondja Janeway a székhöz sietve. "Azonnal hagyják el a bolygó körüli pályát!" mondja a fomonitoron megjelenő malon minden bevezető nélkül. "Azt hiszem, még nem ismerjük egymást. Janeway kapitány vagyok." "Tudom jól, ki maga! Maga a felelős egy teherhajónk megsemmisüléséért, és kilenc malon polgár haláláért!" "Nagyon sajnálom az odaveszett életüket, de kihagyott egy fontos részletet. ... A fajtársai épp egy szondánkat igyekeztek ellopni. Figyelmeztettük őket, hogy maradjanak távol a gázóriástól, de nem hallgattak ránk." "A szondájukat elvisszük kártérítésként a veszteségeinkért." "Ez kissé nehezen fog menni." jegyzi meg Chakotay felállva, "Ugyanis az még mindig annak a gázóriásnak a légkörében van, ami összeroppantotta a másik hajójukat." "A népem szakértoje a mentési műveleteknek." "Hát... Mi nem különben." jegyzi meg Janeway. "Vrelk... Vrelk ellenor." "Vrelk... Nekünk is megvan a magunk szakértelme, és nagyon elszánt legénység vagyunk. ... Szóval én azt javasolnám, maguk hagyják el a keringési pályát. És ha a jövőben összefutnának valamivel, ami a Voyager felségjelzését viseli, induljanak vele ellenkező irányba." mondja Janeway. "Nagy hibát követ el." jelenti ki Vrelk. "Adás vége." szól Janeway, elfordulva a képernyő felé, majd miután a kapcsolat megszakadt, Chakotay mellé lépve így szól: "Miért akarna pár mérgező hulladékot szállító alak ennyire megszerezni egy szondát?" "Azért ez nem akármilyen szonda. Multitér-technológiája van. Talán azt gondolják, a segítségével új helyeket találhatnak, ahová kiszórhatják a szemetüket." feleli Chakotay.

Torres, miután hazatért a kabinjába, megsemmisíti a holo-cardassiaival vívott nem éppen barátságos mérkőzés okozta zúzódásokat és sebeket, majd kimegy a fürdőszobába, és egy orvosi eszközzel elkezd eltüntetni azokat. Közben a szemben lévő szekrény tükörajtajára pillant, másodpercekig dermedten bámulja magát, majd odasétál a szekrényhez, és kinyújtva kezét tükörképe felé, fájdalmas arccal hajtja le a fejét.

Torres lassan sétál be a szinte teljesen sötét kaszinóba, a konyha felől kiszűrődő zajokat, és lágy sárgás fényt követve. Neelix ügyködik még a konyhában, valószínűleg a késői vacsorázók után keletkezett mosatlanról gondoskodik épp. Ahogy a talaxiai odabent járkal, egyszer csak felfigyel a pult túloldalán csendben álldogáló Torresre, és vidám mosollyal fordul felé: "B'Elanna...! Milyen kellemes meglepetés! ... Már épp készültem bezárni. Nem nagy a mozgás mostanában, mindenki az új sikló körül szorgoskodik." "Én..." mondja Torres, majd zavartan megrázva a fejét, folytatja, "Én csak... Reméltem, kicsit felzárkózhatok..." "Felzárkózni...? Úgy érte, beszéljessünk?" "Ha volna ideje..." "Persze, ne vicceljen... Megkínálhatom valamivel?" Torres bizonytalanul bólint, mire Neelix a hangját elmélyítve így szól: "Mondja, mivel mérgezhetem." Torres erre zavartan bámul Neelixre, mire az így folytatja: "Ugyan, B'Elanna... Tudja, hogy nem ciánt kínálok ezüstsálcán." "Ha...?" bámul Torres a talaxiakra, immár teljesen elvesztve a fonalat. "Arra számítottam erre elereszt majd egyet kedvenc sérto megjegyzései közül a foztömmel kapcsolatban." mondja Neelix vigyorogva. "Sajnálom." "Teli hassal jobban fog menni. Szóval, mit adhatok?" "Tudja... Tulajdonképpen banános palacsintát szeretnék." "Ahm... Attól tartok, még nem hallottam banános palacsintáról..." "A nagymamám készített nekem, mikor még kicsi voltam. Hogy felvidítsen." "Akkor hát... Egy mosoly rendel, azonnal." mondja Neelix, ezzel, mivel a jelek szerint nem vállalkozik az étel saját kezű elkészítésére, a kaszinó két oldalfalába épített replikátorok egyike felé indul, Torres pedig a nyomába szegődik. "Számítógép, egy adag banános palacsintát." B'Elanna közben valamivel odébb leült egy asztalhoz, Neelix pedig, miután megszimatolta a replikátorból kivett palacsintát, odaviszi neki: "Finom illata van." "Kösz..."

mondja Torres, mikor Neelix lerakja elé a tányért, ám csak bámulja azt, miközben a talaxiai letelepszik vele szemben. "Szóval... Hogy van?" néz fel végül Torres. "Egyszeruen remekül. Igazán jól haladok a biztonsági kiképzésen. Tuvok épp a minap mondta, hogy..." Neelix itt igyekszik komoly arcot vágni, és a vulcani hanglejtését utánozva folytatja: "Nem teljesen reménytelen." Torresre azonban nincs valami nagy hatással a poén, csak bámul Neelixre. "Ahm... Meg sem kóstolja?" néz le a talaxiai a tányérra. "De... Persze..." bólint Torres, ezzel a szájába vesz egy falatot, és rágcsálni kezdi. "Nos...?" "Finom." bólint B'Elanna minden különösebb lelkesedés nélkül, majd miközben Neelix eltöprengve, és kissé aggódón veszi szemügyre, feláll az asztaltól: "Vissza kell mennem dolgozni." Torres ezzel elsiet, Neelix pedig homlokráncolva néz utána.

"Mit keresnek ezek még itt?!" néz Janeway Chakotayra a hídon, tekintve, hogy a malon hajó még mindig legfeljebb néhány száz méternyire lebeg a Voyager közelében. "Nagyon úgy tunik, ilyen könnyen nem akarnak lemondani a szondáról." állapítja meg Chakotay. "A kérdés csak az, hogy akarják rátenni a kezüket..." jegyzi meg Janeway. "Ésszeru volna feltételezni, megvárják, míg mi visszaszerezük a szondát, és majd akkor újra megpróbálják ellopni." véli Tuvok. "Talán. Bár tudniuk kell, hogy fel fogunk készülni erre. ... Lassan ideje lenne erősítést hívniuk, hogy biztosan erofölénybe kerüljenek." mondja Janeway. "A szenzorok nem jeleznek további malon hajókat a közelben." állapítja meg Chakotay, ellenorizva a dolgot a két szék közti lekérdezoterminálon. "Seven of Nine hívja a kapitányt." "Itt Janeway." "Jelentkezzen az asztrometria laborban. Fontos adataim vannak a malon hajóról." Chakotay és Janeway erre összenéznek, majd a kapitány útnak indul: "Tuvok...!"

A páros valamivel később besiet az asztrometria laborba, ahhoz a konzolhoz, aminél Seven dolgozik. "Mit talált?" kérdezi Janeway. "Koherens neutrínó-nyalábokat alkalmazva figyelemmel kísérem a malon hajón zajló eseményeket." mondja Seven. "Másképp fogalmazva, kémkedik." jegyzi meg Janeway, de Seven nem reagál a megjegyzésre, átsietve egy másik pulthoz, így folytatja: "Valószínűleg probléma van készülöben." Seven ezzel egy képet ad a foképernyőre: "Ez a malon hajó belsejének egy részlete, az árnyalt alakzatok a legénység tagjai." "Az mintha egy kis hajó volna..." állapítja meg Tuvok, megszemlélve azt az objektumot, ami körül a malonok sürgölödnek. "Pontosan. A malonok egy ureszközt építenek. Foként tetravornium-ötvözetbol." mondja Seven, jelentőségteles pillantást vetve Janewayre. "Elméletileg egy ilyen hajó képes lehet ellenállni nagy környezeti nyomásnak." mondja Tuvok. "A guta üt meg... Ok maguk akarják kiemelni a szondát." álmélkodik Janeway. "Ez még nem minden, kapitány. Az elorevetéseim alapján legalább harminchat órával korábban fogják befejezni a jármuvük építését, mint ahogy mi fejezzük be a miénket." mondja Seven. Janeway erre összenéz Tuvokkal, majd így szól: "Akkor hát... Amint látom, megint visszatért a jó öreg urverseny kora..."

"A kapitány naplójába, kiegészítés. Felgyorsítottuk a munkálatok ütemét, hogy befejezzük a siklónkat, mielőtt a malonok befejeznék az o hajójukat. Seven legutóbbi kémjelentései szerint behoztunk egy kis lemaradást az elmúlt huszonnégy órában, így már majdnem fej-fej mellett haladunk versenytársunkkal."

"Hányszor mondjam még, hogy kalenittel kellene megerosítenünk a burkolatot?" méltatlankodik a már 'szerkezetkész' Delta Flyer pilótafülkéjében Paris, Tuvok, Torres, és Vorik társaságában dolgozó Kim, "Csak az használ." "Ugyanannak a hibás javaslatnak a folyamatos ismételtetése nem fogja azt hatékonyabbá tenni, hadnagy." mutat rá Tuvok. "Hát... Pedig valamit ki kell találnunk, különben ez a vacak sosem fog felszállni." "Vorik, kapcsolja már ki...!" csattan fel Torres ingerülten, tekintve, hogy a fiatal vulcani által használt szerszám idonként idegesítő tónusú zümmögo hangokat hallat, "A gondolataimat se hallom." "Bocsánat, uram." mondja Vorik, miközben Tuvok megemelve szemöldökét, Torresre pillant. "Figyeljenek... Heteket vacakolhatnánk, hogy megoldjunk minden problémát, de ketyeg az óra." mondja a pilótaülésben a muszerpulton dolgozó Paris, "A hajtómu működik, a fegyverzet bevetheto. Én azt mondom,

induljunk, és reméljük a legjobbakat." "Mr. Paris, ez valószínűleg a leglogikátlanabb kijelentés, amit valaha is tett." mondja erre Tuvok, "Ha nem tudjuk megerősíteni a szerkezeti védomezot, a burkolatot mikrorepedések fognak keletkezni a leereszkedés során." "Mikro... Repedések, Tuvok." mondja Paris, kihangsúlyozva a szó első felét, "Ez még nem feltétlenül jelenti azt, hogy átszakad a burkolat." "És ha mégis..." mondja erre Tuvok, átsétálva a pilótakonzolhoz, "Akkor majd ezek a Proton kapitány-programból kölcsönvett haszontalan kezeloszervek majd megoldják a problémát." "Hé...!" mondja Paris sértődötten, a szokásos szenzoros kezelőfelületet helyettesítő gombokra, kapcsolókra, és mutatós muszerekre pillantva, "Az összes gomb és kallantyú teljesen működőképes!" "És teljességgel felesleges." mutat rá Tuvok. "Magának lehet. De én unom már a konzolokat tapizni! Szeretnék végre olyan kezeloszerveket, amiken át érzem a hajót, amit vezetek!" Torres eközben otthagyni a munkát, a kijárat felé indul. "Hová megy?" szól utána Kim. "A holodeckbe." "Minek?" kérdezi Paris, és a többiek is Torres felé fordulnak. "Hogy kiderítsem, lehet-e végzetes hiba ez a mikrorepedés-probléma."

"Számítógép, független pajzsrendszert aktiválni." mondja Torres a Delta Flyer szimulációjában, miközben az a jelek szerint a gázóriás légkörében ereszkedik egyre mélyebbre. "Független pajzs aktiválva." "Folyamatos távolságjelzést." "Távolság a szondáig harmincezer kilométer. ... Huszonötezer. ... Figyelem! A légköri nyomás meghaladja a határértéket. Gyors emelkedés javasolt." "Folytatni az ereszkedést." mondja Torres elszántan. "Nyugtázva. ... Távolság a szondáig tízezer kilométer." "Biztonsági rendszert kiiktatni." "Figyelem! A biztonsági rendszer kiiktatása különösen nagy sérülésveszélyt eredményez." "Felülbírálni!" "Nyugtázva. Biztonsági rendszer kiiktatva." A sikló ezzel egy időben rázkódni kezd, majd a számítógép így szól: "Figyelem! A légköri nyomás meghaladta a határértéket." "Átírányítani az energiát a másodlagos rendszerekből a szerkezeti védomezobé." "Nyugtázva. ... Mikrorepedések keletkeztek az egyes és négyes zónában." A sikló ekkor minden eddiginél hevesebben megrándul, és Torres kirepül a pilótaüléssel.

A valamivel a Voyager alatt haladó malon hajó oldalsó leszellozó-csonkjai megnyílnak, és haragoszöld gázsugarak kezdenek dolni belőlük.

Janeway meglepetten néz körül, mikor a Voyager megrázkódik. "A malonok deltasugár-felhot eresztenek ki." állapítja meg Chakotay, a pajzsunk nyolcvankilenc százalékra csökkent." "Zászlós, távolodjunk el." határoz Janeway bosszús grimaszt vágva. "Vrelk hív minket." mondja Chakotay, mire Janeway fáradt sóhajjal int oda neki: "Képernyőre..." "Ez elég kemény volt, nem igaz? ... De van még boségesen kiengedni való antianyag-hulladékunk. ... Remélem, nem okoztunk kárt a pajzsukban." "A pajzsaink remekül vannak." nyugtatja meg Janeway a malont. "Hm... Most csak egy kis adag hulladékot eresztettünk ki, de még nagyon-nagyon soktól kell megszabadulnunk. A pajzsaink talán nem is bírják azt a mértéku delta-sugárzást." "Már mondtam, hogy nem megyünk innen sehová." "Hagyjuk a játszadozást, kapitány. Maga letapogatta az én hajómat, én letapogattam a magáét. Mindketten tudjuk, a másik egy hajót épít, hogy megszerezze a szondát. De azt nem tudja, hogy az én hajóm kevesebb mint két nap múlva indulásra kész lesz. ... Túlságosan lemaradtak." mondja Vrelk diadalmasan. "Hát... Ha ennyire elhúztak, akkor miért igyekszenek elijeszteni minket?" "Csak megpróbálok megővni magukat a veszteség megaláztatásától." mondja a malon, ezzel bontja a kapcsolatot. "Nah..." áll fel Janeway a kapitányi székből, majd járkálni kezd. "Gondolja, tényleg két napnyira vannak?" kérdezi Chakotay. "Valószínűleg csak blöfföl. De nem vállalhatjuk a kockázatot, fel kell gyorsítanunk a munkát valahogyan." "És azt is ki kell találnunk, hogy erősítsük meg a pajzsot, ha Vrelk úgy dönt, ereget még egy kicsit." mutat rá Chakotay. "Jó ötlet. ... Janeway hívja Torres hadnagyot." Mivel válasz nem érkezik elfogadható időn belül, Janeway így folytatja: "Számítógép, bemérni Torres hadnagyot!" "Torres hadnagy az egyes holodeckben van." "Menjen le érte." pillant Janeway Chakotayra.

"Figyelem! Mikrorepedések a burkolaton az egyes, kettes, hármas, és négyes zónában." jelenti a szimulált Delta Flyer számítógépe, ám Torres eszméletlenül hever a padlón, "A burkolati kár elkerülhetetlen. ... Ismétlem: burkolati mikrorepedések az egyes, kettes, hármas, és négyes

zónában." Chakotay ekkor érkezik a pilótafülkébe, és a sérült Torrest meglátva így szól: "Számítógép, programot felfüggeszteni!" A rázkódás és dübörgés abbamarad, Chakotay pedig Torres mellé térdelve ellenorzi a pulzusát. "B'Elanna... Chakotay a gyengélkedonek: orvosi vészhelyzet!"

Torres a gyengélkedő mutoasztalán tér magához, épp mikor a Doktor egy orvosi trikorderrel ellenorzi vizsgálatokat végez. "Mit keresek itt...?" "Baleset érte a holodeckben." "Ez mikor volt?" néz körül Torres. "Majdnem tizenkét órája." B'Elanna ezen eltöpreng majd, felül az ágyon: "Jobb lesz, ha megyek vissza dolgozni." "Egyelőre még nem." állítja meg a Doktor, "A kapitány arra kért, tartsam itt." "De jól érzem magam..." Azonban a jelek szerint Torresnek nem lesz alkalma lebeszélne a hologramot, ugyanis Janeway érkezik a gyengélkedőbe, és a muto felé tartva így szól: "Magunkra hagyna minket, doktor?" A hologram erre behúzódik az irodájába, a mutoasztal szélén ülo Torres pedig kérdőn néz az elötte megálló Janewayre: "Kapitány, mi folyik itt?" "Mikor a doktor megvizsgálta... Belso vérzésekre utaló nyomokat talált. Töréseket. Zúzódásokat. Koponyasérülést." "Elég komoly baleset lehetett..." bólogat Torres. "Ezek a sérülések nem mostanában érték. Voltak köztük több hetesek, több hónaposak is." "Gépész vagyok. Megkapom a részem púpokból és horzsolásokból." "De miért nem jött ide, és látatta el ezeket?" "Nem szaladok mindennel azonnal a gyengélkedőre." "Néhány sérülése életveszélyes volt, B'Elanna." mondja Janeway komoran. "Úgy nézek ki, mint aki haldoklik?" "A Doktor azt is mondta, a sérülések nagyobb részét kezelték. Valaki, aki csak alapvető orvosi képzést kapott." "Ah... Ez nevetséges." jelenti ki Torres zavartan. "Valóban?" kérdezi Janeway halkán, "Kivizsgáltuk a mostani balesetet. Kikapcsolta a biztonsági rendszert a szimuláció során. Miért?" "Mikrorepedés-gondjaink voltak. Bekapcsolt biztonsági rendszerrel nem lehettünk volna biztosak abban, mi történne repülés közben." "Nem várja el igazán, hogy elhiggyem ezt, igaz?" "Hazugnak nevez?" "A holodeck naplója szerint sok időt töltött ott az elmúlt hónapokban. Ha utánanéznék... Esetleg azt találnám, hogy a többi programot is kikapcsolt biztonsági rendszerrel futtatta..." "Esetleg egyúttal már a személyes naplóm is elolvashatná..." "B'Elanna, aggódom maga miatt. Ha valami baj van, segíteni akarok." "Semmi baj. Rendben?" "Nem. Nincs rendben. ... És amíg nem lesz segítőkészebb, a Doktor felügyelete alatt marad. ... Ez azt jelenti, hogy kikerült a sikló-projektből. Sajnálom." "Én meg nem." mondja Torres, lehajtva a fejét. Janeway felemeli B'Elanna fejét, megszemléli, majd így szól: "Most már tudom, hogy valami baj van." A kapitány ezzel távozik, Torres pedig kifejezéstelen arccal bámul utána.

"A hajtóművek majdnem kilencven százalékos hatékonysággal üzemelnek." tájékoztatja Paris Janewayt s Chakotayt a készenléti helyiségben, "Seven beüzemelte az új fegyverzetet, és ha meg tudnánk oldani ezt a mikrorepedés-problémát, már indulhatnánk is." "Akkor csak rajta." bólint Janeway, majd leereszkedve a székébe az íróasztala mögött, így folytatja: "És most... Beszéljünk B'Elannáról." Chakotay és Paris összenéznek, Janeway pedig megkérdi: "Tom, fogalma sincs, mik azok a sérülések, vagy hogyan szerezte őket?" "Sosem panaszkodott, hogy fáj valamije. ... Ellenben, mostanában nem is sokat beszélt velem." "Ez már majdnem úgy tunik, mintha szándékosan próbálna kárt tenni magában." mondja Janeway óvatosan. "Gondolja, hogy az összes sérülést a holodeckben szerezte?" kérdezi Chakotay. "Hol máshol? Ha munka közben történtek volna, ahogy állítja, abból valaki írt volna egy baleseti jelentést." mutat rá Janeway. "Valami ötlete, milyen programokat futtathat?" néz Chakotay Parisra, aki pár pillanatig gondolkodik, majd megrázza a fejét. "Ugyanarra gondol, amire én?" néz Janeway Chakotayra, mire az nagyot sóhajt: "Utálnék valaki privát holoprogramjai között turkálni, de ha nem hajlandó elmondani, mi folyik itt, nem hiszem, hogy sok más választásunk van." "Tom, mit gondol?" kérdezi Janeway. "Igaza van." ismeri be Paris kelletlenül. "Kezdenek turkálni." adja áldását a dologra Janeway, mire Paris és Chakotay elsietnek.

A hálósobában az ágyon fekve a plafont bámuló Torres egy jó darabig nem reagál, mikor valaki többször is becsenget. Azonban az illető tántoríthatatlannak tunik, csak nyomja tovább a csengőt. "Alszom!" szól ki Torres bosszúsán. Az ajtó erre kinyílik, és Chakotay sétál be a kabinba. "Ah..." ül fel gyorsan Torres. "Szia." mondja Chakotay. "Szia. ... Azt hittem, a Doktor jön ellenőrizni." "Kiengedett a dutyiból, he?" kérdezi Chakotay elmosolyodva. "Úgy véli, az ismerős környezet segíti a felépülésemet." füstölög B'Elanna, miközben útnak indul a kabinban. "A felépülést? Miből?" "Én is ezt mondtam neki! ... Azt hiszi, súlyosan depressziós vagyok." "És, tényleg rossz kedved van?" "Te meg ki vagy? Az új tanácsadó?" "Nem." sóhajt fel Chakotay, "Csak egy barátod." "Annyira nevetséges ez az egész..." mondja Torres elfúló hangon, "Nem jelentek pár karcolást, erre Janeway rögtön azt gondolja, valami nincs rendben velem. ... Tipikus flottatiszt, hah?" "Futtattál holoprogramokat kikapcsolt biztonsági rendszerrel." mutat rá Chakotay, mire Torres megdermed, majd a parancsnokra néz: "Néha. De nem veszélyeztettem senki mást, és semmi olyan nem történt, amit ne tudnék kezelni." Chakotay jelentőségteljesen bólint, majd így szól: "Mondd csak... Mit szólnál, ha ellátogatnánk a holodeckbe? Megmutathatnál párat a programjaid közül." "Most azonnal?" "Persze. Talán ha látnám, mit csinálsz, meg tudnám győzni a kapitányt, nincs miért aggódnia." "Mevonta a holodeck-hozzáférésemet." "Tekintsd úgy, hogy visszakaptad." mondja Chakotay elmosolyodva, ezzel a kijáráshoz megy, majd a kinyíló ajtóból kérden néz vissza Torresre.

A páros valamivel később megérkezik az egyik holodeck ajtajához, és Torres már nyúlna a programozó terminálhoz, hogy betöltse valamelyik programot, de Chakotay visszahúzza a kezét, és így szól: "Számítógép, elindítani a Torres zéta-egy jelzésű programot." "Program elindítva." "Mit csinálsz?" kérdezi B'Elanna, ám Chakotay nem válaszol, csak megragadja Torres karjait, és szinte berángatja a holodeckbe. A jelek szerint odabent valami csata folyik egy barlangban, a küzdő feleket azonban egyelőre nem látni. "Számítógép, programot felfüggeszteni." mondja Torres, miközben Chakotay egyre csak vonszolja a szimuláció belseje felé. "Számítógép, parancs visszavonva!" szól a parancsnok. Hamarosan beérnek egy kisebb sziklakamrába, ahol holttestek hevernek a földön. "Kapcsold ki...!" kiáltja Torres. "Addig nem, míg meg nem mondd, mi ez." "Te is tudod, mi ez!" szól Torres, kitépve magát Chakotay kezei közül. Az azonban megint karon fogja, és odarángatja az egyik, arcra borulva fekvő holttesthez, mit a hátára fordít: "Ki ez?!" "Lepáld! Nem ismered fel?" "Dehogynem... Ismerem én mindet! Meyer!... Nelson!" sorolja Chakotay, ahogy végigrángatja Torrest a holttestek között, "Sau'reen... Írtál egy programot, amiben végignézheted, ahogy lemészárolják az összes Maquis barátunkat! ... Én azt akarom tudni, miért!" "Én meg azt hittem, a biztonsági rendszerrel volt szó, és ennek semmi köze hozzá." "Ebben nem vagyok olyan biztos. ... A rendszernapló azt mutatta, aznap negyvenhét másodpercig futtattad ezt a programot, mikor tájékoztattalak a mérszárlásról. Aztán leállítottad, és keresni kezdted a legveszélyesebb programokat, kikapcsolt biztonsági rendszerrel. Miért?!" "Ez nevetséges! Én elmegyek!" jelenti ki Torres, ezzel a kijárat felé indul mire Chakotay így szól: "Számítógép, ajtót reteszelni!" "Ezt nem teheted!" csattan fel Torres. "A pokolba ne tehetném?! Nem mész innen sehová, míg meg nem mondd, mi ez az egész! ... B'Elanna... Miért próbálsz szándékosan ártani magadnak?" "Nem tudom." "Öngyilkos próbálsz lenni?" "Nem..." rázza a fejét Torres elképedve. "Akkor meg miért?!" "Mert... Mert ha kifícamítom a bokámat, legalább... Akkor legalább érzek valamit!" "Ezt hogy érted?" "Dehogy próbálom én megölni magam! ... Arra próbálok rájönni, éleke még egyáltalán?!" kérdezi B'Elanna kétségbeesetten. "Nem értem..." csóválja a fejét Chakotay, mire Torres járkálni kezd, majd így szól: "Mikor ránézel ezekre a holttestekre... Mit érzel?" "Szomorúságot. Dühöt. ... Talán egy kis buntudatot is, mert én nem voltam ott, hogy együtt haljak meg velük." "Hát én nem. Én egyáltalán semmit sem érzek." tárja szét a karját Torres. "B'Elanna, a Maquis olyan volt, mint valami befogadó család. Megértem, hogy próbálsz kizárni a fájdalmat..." "Egyáltalán... Nem érted." mondja Torres, leülve egy kodarábra, "Nem csak a fájdalmat... Én nem érzek... Semmit! ... Se a halott barátaim iránt, se Tom iránt... Irántad, a munkám iránt." "Talán attól félsz, ha megengeded magadnak, hogy érezz valamit, nem fogod tudni abbahagyni. ... Nem

zárkózhat az érzelmeid elöl, B'Elanna. ... Elobb vagy utóbb... De hagynod kell majd magad bánkódni." "Miért kéne? Hogy még egyszer végigszenvedhessem...?!" "Mirol beszélsz?" "Mikor hat éves voltam, otthagyt az apám. Tizenkilenc évesen kirúgtak a Csillagflottától. Pár évvel később elszakadtam a Maquistól. És mikor már épp kezdtem magam biztonságban érezni, te azt mondd, megölték az összes régi barátunkat. ... Ahogy én látom, ezzel elvesztettem mindent, amit valaha is családnak nevezhettem." "B'Elanna..." mondja Chakotay, Torres mellé guggolva, "Most van egy új családod. Itt, a Voyager-en. Minket nem fogsz elveszíteni. Itt ragadtál velünk." "Ezt nem ígérheted." "Nem, azt hiszem. Elkerülhetetlen egyes emberek elvesztése. És néha korábban megtörténik, mint számítanánk rá. ... De azt megígérhetem, hogy az emberek ezen a hajón, nem hagyják, hogy feladd az életed, hogy kitörd a nyakad a holodeckben. ... Másképp kell megoldanod a helyzetet." "Nem tudom, hogyan." "Majd kitaláljuk." mondja Chakotay, kézen fogva B'Elannát, "Együtt." A barlang ekkor megrázkódik, de a vele együtt járó dübörgés jellegzetes hangzású. "Chakotay parancsnok, támadás alatt állunk. Azonnal jelentkezzen a hídon." szólal meg Janeway hangja az interkomból. Chakotay kérden Torresre néz, aki így szól: "Jobb, ha mész." A parancsnok végül útnak indul, otthagya B'Elannát a halottakkal teli szimulált barlangban. A malon hajó a jelek szerint megunta a játszadozást, és az utóbbi néhány percben elkezdte tértöltetekkel bombázni a valamivel 'fölötte' repülő Voyager-t. "Miért kezdtek ezek hirtelen lövöldözni...?" kérdezi Chakotay Tuvokot, amint megérkezett a hídra. "Azt hiszem, elterelő manóvernek szánják, parancsnok. ... Míg elindítják az új siklójukat." feleli a vulcani, és valóban, a fomonitoron hamarosan megjelenik egy lapos, deltaszárnnyú légköri jármű, ami nagy sebességgel repülve szűk ívben a gázóriás légköre felé veszi az irányt. "A malon sikló negyvenkétezer kilométerre van a szondától, közeledik." jelenti Tuvok a tértöltetek robbanásaitól rázkódó Voyager-en. "Még el tudnánk kapni oket." pillant Chakotay Janewayre. "Híd hívja Paris hadnagyot." szól Janeway. "Itt Paris." jelentkezik Tom a Delta Flyer pilótafülkéjéből. "Indulniuk kell, hogy még elérjük a szondát. Készen állnak?" "Igen, asszonyom. Máris kezdem az indítási elokészületeket." feleli Paris, letelepedve a pilótaülésbe. "És mi van a mikrorepedés-problémával?" "Majd odafigyelünk rá. Bár egy plusz kéz jól jönne..." Janeway erre odaint a parancsnoknak, majd így szól: "Chakotay úton van lefelé."

A szerszámkészlettel a kezében a siklóhangár felé tartó Chakotayt a futva érkező Torres éri utól: "Chakotay... Hadd menjek!" "B'Elanna, sietek." "Nem azért jöttem, hogy a jóindulatodért könyörögjek. Csak a munkámat akarom visszakapni!" "Azt hittem, többé már nem érdekel a munkád." torpan meg Chakotay. "Ha átszakad a burkolat... Ott kellene lennem. Én vagyok a rendelkezésre álló legjobb gépész." "Mostanában nem úgy nézett ki." csóválja meg a fejét Chakotay, ezzel tovább indulna, de Torres elállja az útját: "Meg tudom tenni. ... Meg kell tennem!" Chakotay végigméri Torrest, lepillant a kezében tartott szerszámkészletre, végül szó nélkül átadja azt B'Elannának. Az megragadja, és határozott léptekkel indul a legközelebbi turbólift felé, Chakotay pedig halvány, de elégedett mosollyal néz utána.

"Negyven másodperc a kifutásig." jelenti Kim a Delta Flyerben. "Impulzushajtóművek beindítva." mondja Seven. "Felkészülni a hátsó fűvókák gyújtására..." szól Paris. A pilótafülkébe vezető ajtó ekkor kinyílik, és mikor az odaforduló Kim Torrest pillantja meg, meglepetten kérdezi: "B'Elanna...?" "Úgy hallottam, kéne valaki, aki egyben tartja ezt a vacakot." "Üdv a fedélzeten." bólint Paris. "Vorik, a széken ül." pillant Torres rosszallóan a fiatal vulcanira, aki erre feláll, és elhagyja a pilótafülkét. "Húsz másodperc kifutásig." jelenti Kim. "Le kéne zárni azt a zsilipet..." pillant Paris Torresre. "Zsilip lezárva." jelenti Kim kisvártatva. "Hátsó fűvókákat engedélyezni." szól Paris. "Hátsó fűvókák engedélyezve." nyugtázza Seven. "Tíz másodperc." mondja Kim. "Na jó... Akkor lássuk, mit tud a kicsike." fordul Paris a kormányospult felé. "Öt. Négy. Három. Ketto. Egy." számol vissza Kim a rendszerkonzol hangjelzéseivel szinkronban, majd Paris felemeli a

siklót a tartóbakokról, kimanoverezi a siklódokk kissé szűkös ajtaján, és a gázóriás felé fordítja a Delta Flyert.

"A Delta Flyer kifutott, kapitány." jelenti Tuvok, épp mikor Chakotay visszaérkezik a hídra.

"Mennyi idő alatt érik utol a malon siklót?" kérdezi Janeway. "A jelenlegi sebességgel körülbelül három perc alatt."

"Bent vagyunk..." mondja Paris, mikor a Delta Flyer a légkör surubb rétegeibe érve eloszór rázkódik meg komolyabban. "Szerkezeti integritás kilencvenkét százalék." jelenti Torres. "Megvan a malon sikló. Kétszáz kilométerre a bal oldalon, és háromezer kilométerre a szondától." mondja Kim. "Elkapjuk oket." jelenti ki Paris, majd hátrafordulva megkérdi: "B'Elanna, hogy áll a burkolat?" "A szerkezeti integritás eddig mintegy tizenkét százalékot csökkent."

A jelek szerint a malonok azért nem csak egy egyszerű mélylégköri siklót építettek, mert mikor a Delta Flyer felzárkózik mögé, fénylo pontok válnak le róla, kék robbanásokká terülve szét a Delta Flyer útvonalában.

"Tértölteteket lonek ki." mondja Seven, "A pajzs kitart." "Szóval játszodozni akarnak." állapítja meg Paris, "Mutassuk meg nekik, mire képes egy kis borg ihletésű fegyverzet." "Nyugtázza. ... Fotonrakéták betöltve." mondja Seven. A Delta Flyer ekkor megrázkódik egy tértöltet találatától, és a pilótafülke hátsó részében valami szikrákat szórva elszáll. "Megszunt a másodlagos rendszerek energia-ellátása." jelenti Kim. "Tuz." szól Paris.

A Delta Flyer két vetocsővéből két-két élénksárga lövedék száguld el, amelyek közül három a malon sikló hátsó pajzsába csapódik, a negyedik pedig pár méterrel a hajó mellett elhúzva eltunik a suru légkörben.

"Három telitalálat." jelenti Seven. "Elvesztették a pozíciótartást, kiemelkednek." teszi hozzá Kim.

"Szép lövés volt, Seven." néz Paris mosolyogva a nore, majd a kormányzure igazítja a kezét:

"Lemegyünk a célponthoz. ... Harry, készüljön fel elkapni a szondát." "Még transzportertávolságon kívül van." "Csökken az integritás." jelenti Torres, "Harminc százalékkal... Negyvennel." "Ha egyben tud tartani minket még egy fél percig, hatósugáron belül lesz a célpont." mondja Paris.

"Még a felemelkedést is át kell vészelnünk." mutat rá Seven. "Egyszerre csak egy dologgal foglalkozom." jelenti ki erre Paris. "Elveszítjük a szerkezeti integritást, elérte a huszonöt százalékot." jelenti Torres. "Harry, készüljön a befogáshoz." szól Paris. "Mikrorepedések vannak kialakulóban, a burkolat jobb első részén a kettes zónában." jelenti Torres. "Megvan a bemérés. ... Besugározom a szondát a raktérbe. ... Megvan." szól Kim. "Gyors emelkedésbe kezdünk." bólint Paris. Torres figyelmét ekkor valami fura hang kelti fel, és ahogy a hadnagy körülnéz, azt látja, hogy az egyik fém falpanel mögött mintha mocorogna valami, a fémlemez felületén folyamatos gyurodás-hullámok vándorolnak ide-oda. "Harry, vissza kell állítania a másodlagos rendszereket!" szól Torres. "Nem megy. Besült az egész." csóválja a fejét Kim. B'Elanna erre felkapja a széke melletti szerszámkészletet, az átszakadással fenyegető falszakaszhoz siet, és elokészít egy szerszámot. Ezután egy vaskos szervizpanel-fedelet szemelve ki magának, elkezd rángatni, míg az végre enged az eroszaknak, és kijön a helyéről. Torres odanyomja a vastag fémlemezt a veszélyeztetett falszakaszra, és a korábban elokészített szerszámmal elkezd felhegeszteni.

"Hadnagy, mit csinál?" kérdezi a felé forduló Seven. "Megstoppolom, mielőtt felnyílna." "Az nem fogja bírni." jelenti ki Kim. "Egy-két percig ki fogja, és kis szerencséivel több nem kell. ... Seven, vegye át." Seven odasiet, átveszi a szerszámot Torrestól, a fomérnök pedig egy alkatrész-ládához megy, és kivesz belőle egy szerkezetet, megszemléli, majd így szól: "Kell egy EPS-relé!" "Ahm...

Van egy a transzporter vezérloáramkörében." mutatja Kim a megfelelő szerviznyílást. Torres leteszi a földre az alkatrészt, majd visszatér Sevenhez, aki így szól: "A panel lezárva." "Akkor húzódjon el innen." Seven visszatér a pultjához, B'Elanna pedig kiemeli a töltött relét a transzporter rendszeréből, majd összekapcsolja azt a korábban a padlóra helyezett szerkezettel.

"Kell egy fézer." néz fel ezután. Kim kerít egyet a konzolja melletti készletládából, és odadobja neki. Torres csatlakoztatja a kézfegyvert az egyre furább kinézetű tákolmányhoz, átállítja,

folyamatos üzemre kapcsolja, majd az egész szerkezetet tologatni kezdi a padlón, közben az ideiglenesen befoltozott panelt figyelve, ami megint hullámozni kezdett. "Vigyázzanak... Nem tudom, beválik-e..." mondja Torres a többieknek, miközben igazít valamit az EPS-relén, majd kicsit megint odébb tolja a szerkezetet. A fézerbol áramló energianyaláb egyszer csak 'belobban', és szétterülve egy lokális eróteret képez, ami a veszélyeztetett falszakasz peremére támaszkodva lezárja a kérdéses területet. A falra hegesztett fedél pár másodperccel később leszakad, és az eróter mögé betör a gázóriás suru légköre, ám az energiafal megakadályozza a terjedését. "Még jó, hogy úgy döntött, velünk tart..." sandít Kim Torresre megkönnyebbülten, mire B'Elanna elmosolyodik.

"A Delta Flyer dokkolt." jelenti Tuvok, miután a sikló mögött bezárult a Voyager hangárjának kapuja. "És a malonok?" kérdezi Janeway Chakotayra pillantva. "Kicsit aggódhatnak most." állapítja meg a parancsnok, "Úgy látszik, a siklójuk nem igazán tud kikapaszzkodni a gázóriás légköréből." "Na, tunjünk el innen, zászlós." szól oda Janeway a kormányügyeletesnek, "Kettes görbület." "Igen, kapitány."

A Voyager egyik folyosóján valahová igyekvő Torrest Chakotay éri utol futva: "B'Elanna..." Torres megtorpan, és a parancsnok felé fordul: "Hallom, remek munkát végeztél." Torres erre zavartan bólint, Chakotay pedig így folytatja: "És most...? Hogy vagy?" "Ismét a régi, elbuvölo önmagam." mondja Torres, majd elmosolyodva megrázza a fejét: "Nem is tudom..." "Ne siettesd..." javasolja Chakotay, vállon veregetve régi barátját, majd útnak indul visszafelé, amerrol jött. "Chakotay..." szól utána Torres, "Amit ma a holodeckben csináltál... Köszönöm." A parancsnok bólint, Torres pedig villámló szemekkel hozzáteszi: "De ha még egyszer valami ilyesmit teszel... Kitéröm a nyakad!" A páros ezzel összevigyorog, majd mindketten folytatják útjukat.

Torres végül a kaszinóban köt ki, ahol éppen nincs senki, a világítás is 'takarékon' van. B'Elanna az ajtó melletti replikátorhoz megy, és odaszól neki: "Számítógép, egy adag banános palacsintát, juharsziruppal." A tálca pár pillanat múlva megjelenik a kiadónyílásban. Torres leül vele a legközelebbi asztalhoz, nagyot sóhajt, majd mohón falatozni kezd. Pár falat után azonban abbahagyja, és végül megkönnyebbülten felnevet.

97. In the Flesh – Testközelbol

A meglehetősen idős, szalmakalapot viselő földi férfi elégedetten szagolja meg az imént egy ágyásból kimetszett virágot, majd útnak indul a gondozott park egyik keskeny járdáján. Körülötte különböző fajú, nemű, és korú Csillagflotta-egyenruhát viselő emberek sietnek a dolgukra, a háttérben pedig a Csillagflotta Akadémia jellegzetes épületegyüttese, azon túl pedig a Golden Gate látható.

A főépület melletti szökőkutaknál egy határozott kiállítású, öszülő hajó férfi néz szembe három fiatalabb egyenruhással. "Üdvözlöm önöket a Földön. Bullock admirális vagyok, én leszek a vezénylő tisztjük az elkövetkező hat hónap során. Ha kérdésük, észrevételük van, hozzám jöjjenek vele. Ha nehézségük támad, K'Nss hadnagyot keressék." mondja az öszülő férfi, az utolsó mondatnál a mellette álló vulcani tisztre pillantva, majd így folytatja: "Larson! A megbízatása a Föderációs Tanácshoz szól, helyettes összekötőtiszt. ... Young és Larskin, maguk az orbitális repülésirányítóknál jelentkeznek, a boliai szektorból érkező hajókat fognak nyomon követni." Miközben az admirális elmondja a feladatokat, a vulcani segédtest egy-egy jegyzetfüzetet ad át a zászlósoknak.

A jelenetet a szökőkút túloldaláról egy megtermett, szintén Csillagflotta-egyenruhát viselő, fekete hajú alak kíséri figyelemmel. Arca egyelőre nem látszik, mert egy holo-kamerát tartva maga elé, felvételeket készít az eligazítást tartó admirálisról, és a közelben elhaladó egyéb tisztekről is. A 'leskelődo' végül leereszti a szerkezetet, ekkor derül ki, hogy Chakotayról van szó. A parancsnok résnyire húzott szemmel még egyszer körülnéz a parkban, majd a holofelvevőt hordszíjánál a vállára akasztva, sietősen útnak indul a parkot behálózó sétautak egyikén.

Chakotay valamivel később a park növényeit vizsgálgatja egy trikorderrel, mikor az öreg kertész kerül elő valahonnan, és így szól hozzá: "Hadd spóroljak meg magának egy kis időt, fiam. Az ott bambusz." "Igen, ezt tudom." bólint Chakotay elmosolyodva, "A baj az, hogy a trikorderem juharfának azonosítja őket. ... Szerintem az izodyne relé rosszul működik." "Akkor el kellene néznie a logisztikai támogatókhoz, talán vételezhet ott egy másikat. ... Én is épp arra készültem, ha nem bántja a társaságomat." "Egyáltalán nem." mondja Chakotay, ezzel visszadugja a trikorderet szerszámövébe, és az öreggel együtt útnak indul a környező fáknek köszönhetően árnyas sétányon. "És... Milyen feladattal van itt?" kérdezi az öreg. "Nem tudom, még nem kaptam meg a parancsaimat. Csak most érkeztem." "Honnan?" "A... Freeor II-től, az Intrepid-ről." "Ez érdekes, én úgy tudtam, az Intrepid a Semleges Zóna mentén orjárazozik." "Úgy is van. Egy személyszállítóval jöttem a Deep Space Seven-től." "Ah... Megunta a birkózást a romulanokkal?" kérdezi az öreg vidáman. "Mondjuk úgy, azért jó újra itt lenni." bólint Chakotay vidáman, "És önnel mi a helyzet? Mennyi ideje van már itt, Mr..." "Boothby a becsületes nevem." "Boothby, hallottam már önrol." "Remélem is. Ötvennégy éve gondozom már ezt a parkot, plusz-mínusz pár hónap." "Nagyon szép a kert." mondja Chakotay, mire Boothby elégedetten bólint: "Ühüm..."

A páros hamarosan kiér a fák közül a főépülethez, mire az öreg előre mutat: "A logisztikai támogatók. Egyenesen a főépületbe, a második ajtó jobbra." "Köszönöm." bólint Chakotay, ezzel útnak indul. "Parancsnok..." szól utána Boothby, mire Chakotay visszafordul, "A logisztika biztonsági terület. Azzal a holo-leképezővel nem fogják beengedni. ... Most jött a Semleges Zónából... Remélem, nem valami romulan kettős ügynök, fiam..." jegyzi meg Boothby vidáman, mire Chakotay kézbe véve a szerkezetet, visszalép hozzá: "Csak a szüleimnek készítettem néhány felvételt. ... Nem lenne kedve beállni egy képhez?" "Én? ... Rólam akar képet készíteni?" "Az egyetlen és egyedülálló Boothby. A szüleimnek nagyon tetszene." "Hát... Ez már mindjárt más." mondja az öreg, majd leszólít egy épp arra haladó fiatal not: "Kadét, lenne szíves lefényképezni minket?" A no odasiet hozzájuk, átveszi a gépet Boothbytól, az pedig Chakotayval együtt távolodik pár lépést. "Le ne lógjon a fejünk..." mondja az öreg, mikor Chakotay megállt mellette.

A kadét elkészíti a felvételt, majd visszaadja a kamerát Chakotaynak. "Ebbol kérni fogok ám egy másolatot, fiatalember!" mondja Boothby, megveregetve Chakotay vállát, mire a parancsnok bólint, az öreg pedig tovább indul a sétányon.

Chakotay érdeklődve lép be egy jelenleg nem túl forgalmas bárba, ahol rajta kívül csak pár egyenruhás jön-megy, jobbára csak átvonuló jelleggel. A parancsnok letelepszik a pulthoz, és nézegetni kezdi az ott heverő, réginek tűnő könyvet. "A széken ül..." szólal meg mögötte egy női hang, "És a könyvemet olvassa. Esetleg akarja az italomat is?" Chakotay a közben melléje érő szokásbarna hajú, egyenruhás földi nőre pillant, majd megsejti a nála lévő poharat, és vidáman megkérdi: "Attól függ, mi az." "Klinton martini. Vermut, gin, megfejelve egy kis vérborral." "Vérbor... Azt sosem próbáltam." "Ön mit szeret?" kérdezi erre a nő. "Bocsásson meg, egy barátomra vártam." mondja Chakotay, felállva a bárszékről. "Valerie Archer." nyújt kezét a parancsnoki rangjelzést viselő nő. "Hayek. Jason Hayek." "Szép tetoválás. ... Gondolom, van valami története." "Ráadásul jó hosszú." bólint Chakotay felnevetve, majd újra kézbe véve a könyvet, felolvassa a címét: "A logika barlangja. Platói gondolatok vulcani értelmezésben. ... Érdekesnek hangzik." "Kölcsönkérheti, ha kedve van hozzá." "Nem, köszönöm. Csak kis adagokban viselem el a vulcani filozófiát." "Itt állomásozik?" kérdezi Archer, miután kimosolyogták magukat. "Ideiglenesen." bólint Chakotay. "Melyik helyet nevezi otthonának?" "Elobb maga jön." mondja Chakotay kihívó mosollyal, letéve a képfelvetőt a bárpultra, "Honnan származik?" "Mindenhonnan. A szüleim csillaghajón szolgáltak. Tíz éves koromra már láttam a fél kvadránst." "Csillagflotta-gyerek." bólint Chakotay vidáman. "Nem olyan rossz az..." feleli a nő. Ekkor az egyik asztal felől éles zaj hallatszik, majd az ott ülő egyik fiatal férfi bizonytalanul feláll, és fájdalmasan nyöszörögve a torkát kezdi szorongatni, miközben az arca furcsán torzzá válik. Két társa karon ragadja, és a székeket és asztalokat szétlökösve maguk körül, gyorsan elvezetik. Archer kissé ijedten fordul vissza Chakotay felé, akivel együtt döbbsen nézte végig a jelenetet: "Kérdezhetek valamit? ... Alakult már vissza?" "Visszaalakulni?" "Még nem." "Halloran zászlós..." int Archer a fejével arrafelé, amerre a trió távozott, "Neki ez volt a harmadik a héten. Ha még egyszer megtörténik, kiveszik a képzésből." "És maga? Volt már valami gondja?" "Ah, én tudom tartani az emberi alakom. ... Engem inkább az apróbb dolgok zavarnak." "Az apróbbak?" "Oxigénlélegzés, két lábon járás, meg az alvás. ... A napi nyolc óra öntudatlanság alapgondolata olyan... Idegen." "Tudom, mire gondol." bólint Chakotay megérten. "Ezért kezdtem könyveket olvasni. Valahogy segít ellazulni. ... De..." mondja Archer, majd közelebb hajolva, halkabban folytatja, "Nem kellene erről beszélnünk. Gondolj emberként, beszélt emberként, élj emberként. Tudja..." "Hogy felejtethetném el?" bólint Chakotay. "Szóval... Volt már lehetősége körülnézni?" "Még nem." "A Fohadiszállítás sokkal többől áll tanácsstermeknél és irodáknál... Ha jó idegenvezetővel megy az ember." "Ez most meghívás?" kérdezi Chakotay reménykedve. "Tizenkilenc óráig leszek szolgálatban." "Parancsnok..." hallatszik egy ismerős férfihang, mire Archer az érkező felé fordul, és így szól: "A falra festett ördög..." Nem más érkezett, mint Tuvok, kinek láttán Chakotay felmutatja a könyvet: "Épp a vulcani filozófiáról beszélgettünk." "Tartson velünk." javasolja Archer. "Talán majd legközelebb." feleli Tuvok kimérten, majd jelentőségteljes pillantást vetve Chakotayra, hozzáteszi: "Dolgunk van." "Ah, milyen kár. Nem várhat?" kérdezi Archer, miközben Chakotay gyorsan magához veszi a holokamerát. "Attól tartok, nem." mondja a parancsnok. "És este? ... A találkánk? Tizenkilenc óra. Én pontosan itt leszek." "Igyekezni fogok." bólint Chakotay. Archer erre elmosolyodik, majd vulcani köszöntésre igazítva ujjait, odamutatja a kezét Tuvoknak: "Élj soká, élj bőségben." Tuvok erre csak bólint, majd útnak indul Chakotayval együtt. Mikor eltávolodtak valamennyire, rosszallóan megkérdezi: "Találka?" "Nyugi, Tuvok, nem akarok ráhajtani." "Meggyeztünk, hogy csak megfigyelésre szorítkozunk a vizsgálat során." "Megérte a kockázatot. ... Kiképzésről beszélt. Ezek valami idegenek, akik igyekeznek embernek kiadni magukat." "Milyen célból?" "Nem tudom. Odáig nem jutottunk el." feleli Chakotay, mire

Tuvok a bárpultnál hagyott nore sandít, majd így szól: "Menjünk vissza a transzporter-koordinátákhoz."

A páros hamarosan ismét odakint van, és sietos léptekkel haladnak az egyik sétálóúton, míg egy biztonsági tiszt rájuk nem szól: "Bocsánat! ... Uraim, tiltott területre léptek, csak kapitányok és magasabb rangúak haladhatnak át." "Bocsánat, nem tudtuk..." mondja Chakotay, de az or elég szigorúnak tunik: "Arra kell kérnem önöket, hogy jöjjenek velem." "Miért?" kérdezi Tuvok. "Az illetéktelen behatolókat ki kell kérdeznie a Csillagflotta hírszerzésének. Bullock admirális utasítása." "Figyeljen, zászlós, késésben vagyunk a vezérkar megbeszéléséről. A kikérdezésnek várnia kell." "Sajnálom, parancsnok..." mondja a biztonsági tiszt, fézere markolatára csúsztatva kezét, mire Tuvok és Chakotay összenéznek, majd a parancsnok kelletlenül bólint: "Hát jó..." Chakotay ezzel ellép a biztonsági mellett az általa jelzett irányba, aki utána fordul, így a háta mögött maradó Tuvok a nyaki idegdúc elszorításával elkábítja. Chakotay és a vulcani elkapják az összerogyni készülő férfit, majd Tuvok így szól: "Mikor magához tér, kétségtelenül jelenteni fogja az esetet." Chakotay erre aktiválja kommunikátorát: "Chakotay Parisnak: három fő felsugárzásra." "Három...?" "Majd később elmagyarázom." üzeni Chakotay, mire megérkeznek a szállítószalagok. "Az meg ki?" kérdezi Paris meglepetten, mikor Chakotay és Tuvok a biztonsággal együtt jelennek meg a Delta Flyer pilótafülkéjében. "A Csillagflotta dísz. Vigyen a Voyager-hez." feleli Chakotay. "Mit találtak odalent?" kérdezi Kim. "A Földet." mondja erre Tuvok baljóslatúan. A Delta Flyer szinte egyhelyben fordul meg, és felgyorsítva maga mögött hagyja a semmi közepén lebegő, kupola alakú urállomást.

"Üdv a fedélzeten." mondja Janeway a Voyager gyengélkedőjének mutorészlegében fekvő biztonsági tisztnek, aki kissé ijedten ül fel: "Hol vagyok?" "A csillaghajónkon." feleli Janeway. "Miféle csillaghajón?! Miért hoztak ide?! ... Jelteni fogom ezt az esetet a..." "Láttuk az állomást, tudjuk, hogy nem ember." lép előbbre a mindeddig hátrébb várakozó Chakotay. "Ki maga?" kérdezi Janeway ridegen. "Gentry, David. Zászlós. Csillagflotta szolgálati azonosító: kilenc kilenc béta három ketto hét nyolc. Születési hely: Föld." "Nem az emberi fedoszövege érdekel." mondja Janeway, "Mi nem vagyunk a szimulációjuk része. Janeway kapitány vagyok, a Voyager föderációs csillaghajó parancsnoka. Én a Földről származom... Maga nem." "Gentry, David. Zászlós. Csillagflotta szolgálati azonosító: kilenc kilenc béta három ketto hét nyolc." ismétli meg az emberi alakot viselő lény, mire Janeway odaszól a hologramnak: "Doktor...!" A hologram erre belép a mutobe, és felvesz egy eszközt a muszerkocsiról. "Mit csinál?" kérdezi Gentry idegesen. "DNS-mintára van szükségem." feleli a Doktor. "Miért?" "Mivel maga nem akarja megmondani, micsoda, nincs más választásunk, egyedül kell kiderítenünk." feleli Janeway. "Nem esik bántódása." mondja a Doktor. "Gentry a Foparancsnokságnak: biztonsági riadó!" aktiválja a lény a kommunikátorát. "Blokoltuk a kommunikátorát." nyugtatja meg Chakotay. A Doktor közelebb lép a muszerrel, mire Gentry félreüti a kezét, és leszökkenve az ágyról, a hátsó falig hátrál: "Nem! Ne érjenek hozzám! ... Betegség... Emberek!" A férfi ezzel furcsa hangot hallat, majd fájdalmasan összegörnyed, és a padlóra roskad. A Doktor odasiet, megvizsgálja, majd így szól: "A jelek szerint sejtmérget engedett a véráramába. Meghalt." Janeway erre kérdőn fordul Chakotay felé, de annak egyelőre nincsenek érdemleges válaszai.

"A kapitány naplója, kiegészítés. Míg nem tudjuk pontosan, mi folyik itt, egy hármasszázados hold mögött tartom elrejtve a Voyager-t."

"A Föderációs Tanács. ... Asztrofizika. ... Orvosi Részleg." kommentálja Chakotay a holokamerával készített felvételeket az asztrometriai labor egyik konzoljánál, "Még a tiszt klubot is lemásolták, a Kvantum Kávézót." "Számítógép, vissza a 4228-as indexhez." szól Janeway, mire a monitoron megint megjelenik a Boothbyről és Chakotayról készült kép. "Ez Boothby...!" állapítja meg Janeway. "Kapitány?" kérdezi a mögötte álló Seven. "A Csillagflotta Akadémia

fokertésze. ... Kadét koromban sokszor hozott friss rózsákat a szálláshelyemre." "Bizonyra kijelenthető, ez a személy nem Boothby." jegyzi meg Tuvok. "Bármik is ezek... Hihetetlenül pontos adataik vannak a Csillagflotta Foparancsnokságról." állapítja meg Janeway. "Talán hozzájutottak egy Föderációs adatbázishoz." véli Seven. "Vagy... Már jártak San Franciscóban." mond egy másik lehetőséget Chakotay. "Az állomás lakossága földiekből, vulcaniakból, boliaiakból, ferengikből áll..." sorolja Tuvok. "Csupa Alfa Kvadránsbeli faj." teszi hozzá Chakotay. "Mit tudunk erről a mesterséges élettérrel, Seven?" kérdezi Janeway. "Felhasználtam a trikorder-adatokat, a holoképeket, és az asztrometriai letapogatásokat, hogy extrapolálhassam a belső tér felépítését." mondja Seven, miközben mindannyian odagyulnak a fokonzol köré, "Úgy vélem, holografikus leképezés és részecskeszintézis kombinációját használják." "Energiaforrás?" kérdezi Janeway. "Tizenhárom hoenergia-generátor van a város alatt. Az energia-mintákat nem tudom azonosítani." "A lakótér komolyan meg van erosítva, készen állnak bármiféle támadással szemben." mondja Tuvok. "Gyengélkedo hívja a kapitányt." szólal meg a Doktor hangja. "Mondja." "Befejeztem a boncolást. Jobb lesz, ha lejön ide." "Máris ott vagyok. ... Ha ez egy kiképzotelep... Mindez azt jelentheti, inváziót tervezhetnek a Föderáció ellen. Fel kell készülnünk a legrosszabbra." mondja Janeway, ezzel a kijárat felé indul, de félútról visszafordul Tuvoknak: "Nézzon utána, van-e mód a védelmük áttörésére."

"Embernek néz ki, emberi hangja van, sőt, még a szaga is emberi..." mondja a Doktor Janewaynek a gyengélkedoban, "Azonban kétségtelenül idegen." "Genetikai átalakítás?" kérdezi Janeway, a mutoben fekvő testre pillantva. "Nagyon kifinomult módon. Ha nem végeztem volna el ennyi vizsgálatot, nem tudtam volna megkülönböztetni az eredetitől." feleli a Doktor, miközben mindketten odamennek a testhez, "Sikerült elkülönítenem az idegen DNS-t. ... Szerencsére a sejtjeinek legtöbbje vegyileg még mindig aktív. Egy sydo-kinetikus injekcióval talán ki tudnék váltani egy genetikai visszarendeződést." "Csinálja." határoz Janeway. "A Doktor elokészíti a szert, és beadja az ember formájú lénynek. Az pár másodperc múltán változni kezd, bore márványos szürkésbarnává alakul, és fiziológiája is kezd megváltozni. A legfeljebb fél percig tartó folyamat végén pedig egy halott 8472-es hever a mutoasztalon. "Bárányborbe bújt farkas..." jegyzi meg a Doktor, miközben mindketten döbbsenten bámulják a lényt.

"A 8472-es faj." mondja Janeway a tisztikarnak a tanácssteremben, "A kérdés az: miért gyakorolnak emberi lénynek álcázva magukat?" "Még a huszadik században a szovjetek amerikai város-másolatokat építettek, hogy ott képezzék a beszivárgó ügynökeiket." mondja Paris, "A 8472-es faj talán pont ugyanezt teszi." "Be fognak szivárogni az Alfa Kvadránsba." állapítja meg Kim döbbsenten. "Vagy talán már meg is tették." teszi hozzá Paris. "Tomnak igaza van. Hogy máshogy szerezhetek volna ennyi információt rólunk?" kérdezi Torres. "Talán a borgtól szereztek." véli Seven. "Nem számít, honnan vannak az adataik. Azt kell kiderítenünk, mihez akarnak kezdeni vele." szól Janeway. "Ha korábbi tapasztalataink szolgálhatnak útmutatásul... Meg fogják próbálni elpusztítani a Földet." jelenti ki Seven. "Logikus feltevés. Ki akartak irtani minden életet a galaxisunkból." ért egyet Tuvok. "Tuvok... Dolgozzon tovább az állomás energiaforrásának megbénításán. ... Nanoszondás robbanófejekre lesz szükségünk, még hozzá jó sokra. Seven, gondoskodjon róla." "Igen, kapitány." "Közben... Nekem van egy találkám." áll fel Chakotay az asztaltól, "Kapcsolatot alakítottam ki az egyikükkel. Valerie Archer parancsnokkal. Talán elmélyíthetném ezt a kapcsolatot, hogy jobb rálátásunk legyen, mit is terveznek." Janeway töpreng egy pillanatig, majd így szól: "Tom, Harry, vigyék vissza a Delta Flyerrel. ... Tartsák folyamatos transzporter-bemérés alatt. ... Ha a 8472-es faj megtámadja a Földet... A Föderációnak nem lesz védelme ellenük. És nem kell emlékeztetnem magukat, hogy nem tudjuk figyelmeztetni a Csillagflotta Foparancsnokságot. ... A Voyager lehet az utolsó védpont egy, a Föld ellen irányuló teljes körű invázióban." Janeway szavai után súlyos csend borul a tanácssterembe.

"Utolsó ismétlés?" kérdezi Janeway, mikor Chakotayt az asztrometriai laborban találja, amint a parancsnok az idegen urállomás modelljét tanulmányozza. "Csak megpróbálom megtanulni az

útvonalat." "Esetleg készíthetne egy szép kis térképet, mielőtt elindul." lép Janeway Chakotay mellé. "Sosem voltam valami jó térképolvasó." húzza el a száját Chakotay. "A Csillagflotta Foparancsnokság..." nézi Janeway a modellt eltöprengve, "Mennyi emléket ébreszt. Még akkor is, ha csak egy másolat. ... Jól emlékszem, mikor utoljára ott jártam. A Voyager első küldetésének parancsaiért. ... Induljanak a Badlandsbe, találják meg a Maquiskat." mondja Janeway, Chakotayra pillantva. "A parancsokat, amik összehoztak minket." bólint Chakotay elmosolyodva. "És maga? Mikor volt utoljára a Foparancsnokságon?" "A mostani alkalom előtt? ... 2368 március 3.-án. Mikor visszavonták a megbízatásomat. ... Még mindig emlékszem az admirális ábrázatára." "Ki volt az?" "Nomenbee." "Az Akadémián lehetett, nem?" "Valószínű." "Fajközi kapcsolatok, ugye?" "Taktikai analízis." "Persze..." Chakotay felsóhajt, majd így szól: "Kapitány, attól tartott, idegen vagyok, ezért tett próbára..." "Három óráig volt odalent Tuvok nélkül az idegenekkel. Bármilyen megtörténhetett." "Igaz." bólint Chakotay, "Miért nem kéreti Tuvokot a gyengélkedőbe? A Doktor végrehajthatna egy mikrocelluláris analízist." "Tuvok már ott van." mondja erre Janeway. "Egyszerűen meg is kérhettem volna, hogy jelentkezzen a gyengélkedőn." "Gentry zászlós reakcióját alapul véve, gondoltam, nem árt az óvatosság." csóválja meg a fejét Janeway, mire Chakotay a kijárat felé indul a kapitánnyal a nyomában. Odakint két biztonsági tiszt várja őket, kiknek láttán Chakotay megjegyzi: "Nem vállal felesleges kockázatot, igaz?" "Jól ráérezett. A teljes légénység átvizsgálását tervezem, elvégre nem tudjuk, hogyan szerezte a 8472-es faj az adatait a Csillagflottáról... A borgtól? A Földről? De amennyire tudjuk, lehet egy bajkevero a fedélzeten is."

"Sejt-morfológia normális. ... Minden nukleotid-lánca a helyén van. ... Száz százalékban ember." mondja a Doktor a foorvosi irodában, miután végzett Chakotay vizsgálatával. "Micsoda megkönnyebbülés. És Tuvok?" kérdezi Chakotay. "Vulcani, kívül-belül." bólint a hologram, majd Janewayre pillant: "Na... Ketto megvan, már csak százhuszonöt van hátra." "Jobb ha indul." mondja Janeway Chakotaynak, miután a Doktor távozott. "Igaz. Nem szeretnék elkésni." indul a parancsnok a kijárat felé. "De éjfél előtt itthon legyen." szól utána Janeway vidáman. "Igen, asszonyom." bólint Chakotay.

"Beépítettem ebbe a trikorderbe egy optikai adatcsatlakozót." nyújt át Kim egy trikordert Chakotaynak az idegen urállomás felé tartó Delta Flyer pilótafülkéjében, "Ezzel hozzáférhet pár rendszerükhöz. ... És egy egyes típusú fézer, ami borg nanoszondákat bocsát ki." "Helyes." veszi át Chakotay a fegyvert. "Mindig felfegyverkezik az első találkozására?" kérdezi Paris vidáman. "A 8472-vel még maga sem randevúzott." vág vissza Chakotay vigyorogva. "A helyzet az, hogy más galaxisból jött lányokkal nem kezdek ki." siet leszögezni Paris. "Maga egy igazi felfedező, Chakotay." mondja Kim, "Legalább csinos?" "Emberi alakban mindenképp." bólint a parancsnok. "Mindig érdekelt, milyen lehet egy idegennel randevúzni..." töpreng Kim. "Majd jegyzetelek." mondja erre Chakotay. "Közeledünk." jelenti Paris. "Minden gépnek állj, pajzsokat fel." rendelkezik Chakotay.

"Úgy látom, több mint kétszáz százalékkal megnövelte kis barátaink működési paramétereit." állapítja meg a Doktor, a gyengélkedő egyik monitorán néhány nanoszondát tanulmányozva. "Úgy véltem, ez növelheti a hatékonyságukat." feleli a mellette álló Seven. "Seven... Mikor legutóbb használtuk a nanoszondákat, a 8472 rémülten takarodott vissza a saját térfelére. Azt hiszem, ennél nagyobb hatékonyságot nem lehet elérni." "Az a faj nagyon alkalmazkodóképes. Több mint egy éve találkoztunk velük utoljára. Közben kifejleszthettek egy védelmet a technológiánk ellen." "Egy módon kideríthetjük." mondja a Doktor, kivéve a szondákat tartalmazó kis téglét a letapogatóból, "Kipróbáljuk a szondákat a holttesten. ... A testet a hármastárolóban találja. Sugározza a mutorészlegbe." A doktor közben Sevennel a nyomában kisiet a laborból, átvág a foorvosi irodán, és a muto felé folytatja útját. Seven megáll a diagnosztikai konzolnál, és a mutoasztalra sugározza a testet, a Doktor pedig az asztalnál várakozva így szól: "Csak pár órája halott, még jelentős lehet a

sejtes aktivitása." A holttest megérkezik, mire a Doktor beadja a szondákat, majd így folytatja: "Kezden teljes spektrumú bio-letapogatást." A 8472-es feje megrándul, mire a hologram, miközben Sevenhez megy, így szól: "Ne aggódjon csak reflexmozgás. Még van bioelektromos maradénergia a testében." "Valami nincs rendben. A nanoszondáknak mostanra már ki kellene fejteniük a hatásukat." mondja Seven. "Hmm..." veszi szemügyre a Doktor az adatokat. "Mi az?" "A lény nukleotid-lánca sértetlen maradt. Úgy tunik, az aggodalma nem volt alaptalan. Tájékoztatnunk kell a kapitányt. Talán..." "Doktor..." mondja Seven, mikor a 8472-es teste mintha kicsit összeroskadna. "Hmm... Téves riasztás." állapítja meg a hologram. "Megkezdem a nanoszondák replikálását." indul útnak Seven a labor felé, a Doktor pedig a nyomába szegodve így szól: "A helyzet az, Seven, hogy én azért még reménykedem egy diplomáciai megoldásban." "Valószínűtlen. A 8472-es faj nem fog reagálni egy diplomáciai ajánlatra." "Érdekes..." jegyzi meg a hologram elvigyorodva, "A borból is ugyanezt mondtuk." Seven erre összevont szemöldökkel mered a doktorra, mire az magyarázni kezdi: "Én úgy vélem, minden lehetséges, ha elég nyitottan gondolkodik az ember. ... Optimizmus, Seven. Próbálja az élet napos oldalát nézni." "Nehéz optimistának lenni egy csatára készülve." mutat rá Seven. "Hallotta már azt a mondást, hogy a legjobb védekezés a támadás?" "Nem." "A huszadik században számos tömegpusztító fegyvert készítettek abban a reményben, hogy soha nem kell felhasználniuk oket." "És mégis a Föld harmadik világháborújában a nukleáris fegyverek hatszázmillió áldozatot szedtek. Ok is a napos oldalra figyeltek?" kérdezi Seven gúnyosan. "Szerencsétlen kivétel." mondja a Doktor elhúzva a száját.

A Kvantum Kávéházba érkező Chakotay egy félreeső asztalnál találja Boothby-t és Archert. "Épp magáról beszélgettünk." néz fel a nő közeledtére. "Valóban?" "Úgy gondolta, nem fog eljönni." néz az öreg Chakotayra. "Boothby...!" szól rá a nő rosszállóan. "Ismerem Archert első éves kadétkorából. Nem könnyen lehet jó benyomást tenni rá. Nem gondoltam, hogy pont maga az esete." Chakotay erre elmosolyodik, majd rövid csend következik. Boothby végül észbe kap, és felállva így szól: "Ah, ha megbocsátanak... Utána kell néznom néhány éjszakai orchideára." Az öreg távozás előtt még közelebb hajol Archerhez: "Csak tartsa észben, amit mondtam, ifjú hölgy, és akkor nem lesz baj." "Köszönöm, Boothby." bólint Archer, mire az öreg elsiet, elotte még vállon veregetve Chakotayt. Az végül letelepszik az asztalhoz, és megkérdi: "Gond van?" "Felajánlottak ma reggel egy megbízatást. A Hortar első tiszt posztját." "Gratulálok." "Klingon hajó." mondja Archer. "Ah..." bólint Chakotay jelentőségteljesen, "És, Boothby mit tanácsolt?" "D'njah ne gakh'o. Mosolyogva edd a gakh-t." "Bölcs szavak." mondja Chakotay felnevetve. "Igen..." "Maga mindig a kertészről kér tanácsot?" "A Csillagflotta kapitányainak fele sehol sem volna ma, ha nincs Boothby. ... Lopez, Picard, Richardson, és még jó páran. ... Záróra." Chakotay erre körülnéz, majd így szól: "Idegenvezetést ajánlott. Mi lesz a következő állomás?" "Tud táncolni?" "Vádoltak már azzal, hogy próbáltam." "Pon farr est van a vulcani klubban." "Vulcani...?!" kérdezi Chakotay meglepetten. "Itt van a közelben." áll fel Archer, a parancsnok pedig a nyomába szegodik.

A Delta Flyer pilótafülkéjében Paris a pilótaülésben ülve ellenőrizget valamit, Kim viszont a hátul lévő nagyobb térségben járkal faltól falig. "Nyugi már, Harry..." néz hátra Paris vidáman, "Nem ilyen nagy lépésszámra terveztük a Delta Flyert." "Már kapcsolatba kellett volna lépnie velünk." "Adjunk neki időt." "De négy órát?!" "Elvégre találka." mutat rá Paris, "Az ilyet nem lehet siettetni. Valószínűleg mostanában fejezték be a vacsorát, ittak pár italt, és épp most kezdik félretenni az udvariaskodást." "Udvariaskodás." húzza el a száját Kim, "A legutóbbi 8472-es, amivel találkoztam, megpróbált belülről kifelé lebontani." "Csak megpróbált egész közelről megismerni, Harry. Ezért nem hibáztathatsz bárkit is... Na figyelj. Chakotay tud magára vigyázni." Kim erre csak a fejét rázza, mire Paris hozzáteszi: "És ha mégse, ki volna alkalmasabb a megmentésére, mint mi?"

"Azt a transzporterhibát... Az egyenruhám a mintapufferben maradt." meséli Chakotay vidáman, miközben Archer nyomában belép egy épületbe. "Most viccel. Meztelen volt?" "Nem teljesen. A kommunikátorom megmaradt." "Remélem, a megfelelő helyen..." mondja Archer vidáman, "Számítógép, fényt." Ekkor derül ki, hogy a hely valószínűleg a no lakása, legalábbis a páros most egy tágas nappaliban áll. "Szóval ilyen helyekre suvasztják be mostanában a tiszteteket..." néz körül Chakotay, "Nem is rossz." "Hozhatok valami italt?" "Csak vizet kérnék." "Kezdem, azt hinni, maga megrögzött absztinens..." "Szeretem, ha enyém marad az irányítás." "Folyamatos sárga készültség, hm?" kérdezi Archer, miközben leadja a rendelést az egyik falban levo replikátornak. "Valami olyasmi." bólint Chakotay, közben a kis munkaasztalon álló, szokatlan kinézetű asztali terminált nézegetve. "Valami érdekeset talált?" kérdezi Archer feléje fordulva, mire Chakotay leemel egy könyvet a terminál fölötti polcra, és felolvassa a címét: "A galaktikus peremen túl - az emberi méltóság keresése. ... Huszonegyedik századi kiadás, nem igaz?" "Replikált. De jó könyv." "Sosem olvastam." ismeri be Chakotay mosolyogva, ezzel visszateszi a valóban réginek látszó kötetet a polcra. "Pedig kellene." mondja Archer, átadva a nála levo egyik poharat Chakotaynak, "Emberi lények... Meglehetős paradoxon." "Ah... Miért gondolja?" kérdezi Chakotay, miközben mindketten letelepszene a nappali közepén levo kanapéra. "Elso pillantásra... Annyira primitívek. Genetikai tökéletlenség, a telepátia hiánya, eroszak. ... És mégis, annyi gyönyörű módját találták meg gondolataik kifejezésére. Irodalom, művészet, zene. ... Néha kimondottan élvezem, hogy ebben az alakban vagyok. ... Biztos azt gondolja, bolond vagyok." "Egyáltalán nem." csóválja meg a fejét Chakotay, miközben a not figyeli. "Kíváncsi volnék, ok mit gondolnak rólunk." "Nehéz megmondani." "Akkor megmondom, én mit gondolok. Lenéznek minket. ... Megtámadnak minden fajt, ami nem tagja a Föderációjuknak..." Archer ekkor fáradt sóhajjal mozdítja meg a fejét, majd útnak indul az emeletre vezető lépcső felé: "Ha már az emberi alaknál tartunk... Rám férne egy izomorfias injekció. ... Magának nem kell?" "Én remekül vagyok." "Érezze otthon magát." szól le Archer a félelemletti pihenorol, ezzel eltunik a ház másik részében. Chakotay a pohárral a kezében útnak indul a nappaliban, és végül persze az asztali terminálnál köt ki. Aktiválja, majd miközben eloveszi a Kim által átalakított trikordert, arrafelé pillant, amerre a no eltunt. Az emeleti belépo falára eros, kékesfehér fény vetül, amiben kirajzolódik Archer árnyéka, a no a jelek szerint épp az egyenruhájától szabadul meg. Chakotay a trikorder ismeros kezeloszerveinek segítségével keresgélni kezd a terminál által hozzáférhető adatbázisban, közben surun az emeleti rész felé nézve. Archer, immár egy liláskék színű köntösben, egy pillanatra felbukkan, ahogy áthalad az ajtónyílás előtt, majd félíg eltunik egy térelválasztó elem mögött, aminek résein át Chakotay megfigyelheti, amint a lény egy hengeres eszközt szorítva jobb combjához, bead magának valamit, amitől testének egy része rövid időre instabillá válik, félíg visszaalakul eredeti állapotába. Chakotay gyorsan készenléti állapotba kapcsolja vissza a terminált, és a nappali egyik falát alkotó üvegtáblákhoz lépve kibámul az éjszakai sötétbe burkolózó kertre. "Parancsnok..." szólítja meg Archer az emeletre, "Hogy tetszik a látvány?" Chakotay megfordul, elmosolyodva veszi szemügyre Archert, majd így szól: "Kellemes..." "Telihold van. Belátni az egész öblöt..." "Elhozhattam volna a holokamerát, csinálni pár szép képet." mondja Chakotay, miközben Archer leereszkedik az emeletre, és elsétál Chakotay mellett az üvegfal felé, amirol kiderül, hogy valójában egy kétszárnyú ajtó. Az üvegtábla kettéválva széthúzódik, a no pedig, Chakotayval a nyomában, kilép a teraszra. "Hm... Érti ezt? Sópára és oxigénmolekulák... A nem-folyékony térnek is megvannak a maga örömei." "Ezzel nem szállok vitába." "A Föld bolygó. A szimulációt hamarosan felváltja a valóság." "Mit gondol, milyen hamar?" "Hetek? Napok? ... Amint úgy vélik, készen állunk." Chakotay erre felsóhajt, majd így szól: "Lehetek oszinte magához?" "Kérem..." "Azon kezdek töprengeni, megér-e ez az egész ennyi fáradozást." "Mire gondol?" "Ez a szimuláció... A küldetésünk. ... Biztos, hogy fenyegetést jelentenek az emberek?" "Szövetségre léptek a borggal. Behatoltak a területünkre." "Egyetlen alkalommal. Ez még nem azt jelenti, hogy az egész Föderáció háborúra készül ellenünk." "Nem bízhatunk bennük, a legrosszabbra kell készen állnunk." jelenti ki Archer. "Én nem vagyok ilyen biztos benne." "Azt hiszem, kicsit túl

hosszú ideig volt ember." állapítja meg Archer. "Mielott észrevenné, ez fog állni az önéletrajzomban is, a valódi Csillagflottánál." "Más galaxisból származó idegen munkát keres." mondja Archer vidáman, "Kérésre referenciát adok." "Nos... Kezd későre járni..." mondja Chakotay, szemügre véve a not, "Jobb, ha megyek." "Máris?" "Be kell még fejeznem egy taktikai jelentést holnap reggelig." Chakotay ezzel a nappalin át a kijárat felé indul, Archer pedig pár pillanat múlva a nyomába ered, és az ajtóban utolérve megállítja: "Nem feledkezünk meg valamiről? ... Bár nem vagyok szakértoje az emberi udvarlási szokásoknak, de azt hiszem, ilyenkor szokásban van a búcsúcsók." Chakotay erre zavartan áll egyik lábáról a másikra, mire a no így szól: "Sosem csinált még ilyet..." "Tulajdonképpen..." "Én sem." nyugtatja meg Archer, "Csak... Tekintse úgy, mint a kiképzése egyik részletét." A no ezzel közelebb lép Chakotayhoz, aki addig hátrál előre, ameddig csak lehet, ám a fal végül útját állja. Azonban az első, kissé suta csók után már nem ellenkezik, sőt, a másodikat o kezdeményezi. Utána pár pillanatig kissé zavartan méregetik egymást, majd Chakotay sietosen távozik. Archer nagyot sóhajt, majd jobb kezére pillant, amivel megérintette Chakotay arcát, és besiet a nappaliba. Egy fiókos szekrényből elovesz egy trikorderre hasonlító eszközt, és vizsgálni kezdi vele a kezét, majd az eredményeket látva a helyiség közepén álló asztalhoz megy, és aktiválja az azon álló szabvány Csillagflotta asztali terminált. "Jó reggelt." hallatszik egy férfihang. "Elemeztem a DNS-ét. A gyanúja helytálló." "Mennyit tud?" kérdezi a képernyőn látható Boothby. "Nehéz megmondani. Ki kell hallgatni." "Hol van?" "Mostanra már a főépületnél járhat. ... Javaslom, álljunk át nappali fényre, úgy könnyebb lesz megtalálni."

A teljesen kihalt, holdfényes parkban sétáló Chakotay egy pillanatra döbbenetesen torpan meg, mikor az éjszakából egy pillanat alatt napfényes délelőtt lesz. A parancsnok mögött úgy húsz méternyire felbukkan egy vörös- és arany színű betétes egyenruhásokból álló különítmény, láttukra Chakotay megszaporazza lépteit, majd a fák közé érve aktiválja kommunikátorát: "Chakotay hívja Parist. ... Delta Flyer, válaszoljon!" Ekkor egy fegyveres biztonsági bukkon ki a fák közül. Chakotay lelövi, és futásnak ered.

Azonban valamivel később már nincs hová menekülnie, a jelek szerint az állomás teljes lakosságát mozgósították, mert pillanatok alatt százas nagyságrendű tömeg fogja körül a parancsnokot, majd néhányan megragadják, és elvonszolják valamerre.

"Igen, jöjjön be." fordul Janeway a készenléti helyiség híd felőli ajtaja felé a csengo hangjára.

"Elkészültek a borg módosítások." mondja a belépo Seven, egy jegyzetfüzetet nyújtva oda a kapitánynak, "Tizenkilenc normál fotontorpedót, és három tízes osztályút láttunk el új robbanófejjel." "Többet." mondja Janeway ridegen. "Feléltük a nanoszonda-készletet."

"Replikáljon új adagot." "Nem lehetséges." "Akkor vonasson ki a Doktorral a véráramából, vagy növezzék oket petri-csészében, nem érdekel. .. Ha megütközünk a 8472-vel, nem akarok a csata közepén kifogyni a loszerbol. ... Magának mindenképp jobban meg kellene érteni, millió dolgozót öltek meg semmiért... Nulla-egy-nullás direktíva." mondja Janeway, otthagya az asztalt, és járkálni kezdve az ablaksor előtt, "Idegen fajjal bekövetkező harcértekezés előtt minden elképzelhető kísérletet meg kell tenni a kapcsolatfelvétel eroszak nélküli lebonyolítására. ... Ebben az esetben a kapcsolatfelvétel egy évvel ezelott megtörtént, és épphogy csak megüsztuk élve. Számomra a csata elkerülhetetlennek tunik. Talán a háború is. ... Akkor viszont miért nem tudom kiveni ezt a direktívát a fejembol?" "Ez a faj ki akar irtani minden életet a galaxisunkból. Itt az ideje, hogy félretegye a Csillagflotta-filozófiáját." "A kapitányt kérem a hídra." szólal meg ekkor Tuvok hangja az interkomból, mire Janeway és Seven az ajtó felé indulnak.

"A felderítok hívnak minket." mondja Tuvok a kilépo Janewaynek. "Tom...?" fordul Janeway kérdőn a fomonitoron látható Paris felé. "Chakotay bajban van. Tíz perce megpróbált kapcsolatba lépni velünk, de megszakadt az adása." "Valami erotér vette körül a lakóterületet." veszi át a szót Kim, "Nem tudjuk újra bemérni." "Észlelték a hajójukat?" "Nem hinném." feleli Paris, "Legalábbis loni még nem lottak ránk." "Tartsák a pozíciójukat, próbálkozzanak tovább a bemérésével. Máris

indulunk." "Igen, asszonyom." mondja Paris, ezzel bontja a kapcsolatot. "Helyezze üzembe a borg fegyvereket." pillant Janeway Sevenre, "Vörös készültség! Mindenki a harcálláspontokba! ... Orbitális pályát elhagyni."

Chakotayt a bárba kísérik, ahol Archer és Boothby várják. "Azt hittem, egy taktikai jelentést akar befejezni." mondja a no, aki újra egyenruhát visel. "Mit iszik, fiam?" szól ki Boothby a bárpult mögül, majd felmutatva egy kis palackot, hozzáteszi: "Én magam ennél maradok. Kétszáz éves... Különleges alkalmakra tartogatom. ... És szerintem ez épp elég különleges." Boothby tölt magának egy kortynyi italt, majd Chakotay felé emeli a poharat: "Köszönto... A Földre!" Miután az öreg lekoppantotta a poharat a bárpultra, odabiccent Chakotay kíséroinek, és miközben azok az egyik asztalhoz vezetik a parancsnokot, ő maga is kilép a bárpult mögül, és elindul arrafelé: "Chakotay. Rang: parancsnok. Csillagflotta szolgálati azonosító: negyvenhét alfa hat egy ketto. A USS Voyager elso tisztje." "8472-es faj. Származási hely: folyadék-ur." feleli Chakotay hasonló stílusban az elotte megálló Boothbynak. "Most, hogy túlvagyunk a hivatalos bemutatáson... Hány hajójuk van?" Chakotay nem válaszol, mire Boothby így szól: "Nem beszél? Feltettem egy kérdést: hány hajójuk van a Delta Kvadránsban?" "Egy." mondja végül Chakotay. "Hogy bukkantak ránk?" kérdezi Archer. "Egy Föderációsának kinéző szubtéri adást észleltünk. Hetekig tartott, míg visszakövettük ide." "Az utolsó részletig pontos szimulációt akartunk." mondja Boothby, "A jelek szerint kicsit túlzásba vittük. ... Most, hogy már tud a szimulációról, kétségtelenül riasztják a Föderációt. A flottájuk mostanra úton lehet." "Rosszul értelmezték. Nem tervezünk háborút maguk ellen." "Ezért van itt, hogy kémkedjen utánunk?" kérdezi Archer, "Mert kíváncsi?" "Uram..." mondja a bárba belépo Bullock admirális Boothbynak, "Egy csillaghajó közeledik. A Voyager az." "Pajzsokat fel, fegyvereket készenlétbe." "Janeway kapitány nem azért jött, hogy támadást indítson. Engem keres." mondja Chakotay. "Itt a nagy lehetőség, ki kell használnunk." néz Boothby Archerre, "Végezzenek el egy génkivonást. Talán segít jobb módszert találnunk az emberi alak megtartására." "Igen, uram." mondja Archer halkan, mire Boothby elhagyja a bárt.

"Közeledünk az állomáshoz." jelenti Tuvok a hídon járkáló Janewaynek. "Fegyvereket feltölteni. Pajzsot maximumra. ... Híd a teljes személyzetnek: taktikai készültség. Jelentkezzenek a szolgálati helyükön, álljanak készen harcérintkezésre." "Van képi adatunk." jelenti Tuvok, majd Janeway bólintására a fomonitorra adja a képet, "Letapogatnak minket." "Hadd nézzenek meg alaposan." "A Delta Flyer felénk tart." jelenti Seven. "Csatornát. ... Tom, jelentést." "Loni kezdtek ránk, kapitány. Elvesztettük a pajzsot. Baj volna, ha hazamennénk?" "Dokkolhatnak, kettes siklóállás. ... Valami hír Chakotayról?" "Sajnos semmi." "Menjünk lotávolságra." szól Janeway a kormányosnak, majd hátrasandít Sevenre: "Cél a fegyverzetük." "Kapitány, az energiarendszerükre is lonünk kellene." véli Seven. "Nem. Nem akarom megbénítani a létfenntartó rendszerüket, jobb volna, ha sikerülne áldozatok nélkül véget vetni ennek." "Ez a faj nem érdemli az együttérzésünket." jelenti ki Seven ridegen. "Nincs ido újabb etikai vitába bocsátkozni. A fegyverzetüket, azonnal!" "Hatótávolságba érünk. Háromezer-nyolcszáz kilométer. ... Harmincötezer. ... Harminckétezer." mondja Tuvok. "Valerie..." szólítja meg Chakotay a not, aki épp egy kis táska tartalmát kezdi kipakolni a bárpultra. "Nem ez a nevem." mondja az ridegen. "Akkor micsoda?" Archer szótlanul fordul Chakotay felé, egy szerkezetet állítgatva. "Félnek tőlünk, igaz? Azt hiszik, eroszakosak vagyunk. Hogy a fajuk elpusztítását tervezzük. Pedig semmi sem igaz ebből." Archer továbbra sem szól, Chakotay nyakához szorítja a szerkezetet, ami halk, szisszeno hangot hallat. A no hátrébb lép, a parancsnok pedig folytatja: "Ha rászánnák az idot, és beszélnének velünk, bebizonyíthatnánk. ... Nincs igazi titok, csak az, ami saját magát tartja titokban." "Shaw..." mondja Archer. "George Bernard Shaw." bólint Chakotay, "Láttam a könyvespolcán az összegyujtott munkáit." "Összetett elme volt. Ember léte." "Ez a másik lényeges pont. Amíg csak kémkedünk egymás után... Feltételezéseket gyártunk... Valószínűleg háborúban kötünk ki." Ekkor riadójel szólal meg, mire Archer így szól: "A Voyager."

"Töltik a fegyvereiket." jelenti Seven, mikor Kim és Paris megérkeznek a hídra, és elfoglalják munkahelyeiket. "Mi is ezt tesszük." rendelkezik Janeway. "Hívnak minket." jelenti Tuvok, majd Janeway bólintására a fomonitorra adja a képet. "Boothby..." "Janeway kapitány." "Öröm látni magát, ennyi év után." mondja Janeway, "Tetszik a Delta Kvadráns?" "Ne pimaszkodjon velem, ifjú hölgy. A szimuláció Csillagflotta-kinézetu, de a fegyvereink sokkal fejlettebbek. Egyetlen paranccsal megsemmisíthetem a hajóját. Álljanak szépen odébb." "Nem megyek sehová. Addig nem, míg vissza nem adja az első tisztemet, és nagyon jó magyarázatot nem ad arra, mit keresnek a galaxisunkban." mondja Janeway, majd a kapitányi széket otthagya folytatja, "Mecéloztuk az állomásukat, borg nanoszondákkal. És használni fogjuk őket, ha kényszerít rá." "Ne rázzák a rácsot! Megbénítom a taktikai rendszerüket, mielőtt..." "Legutóbb, mikor harcba bocsátkoztunk magukkal, súlyos veszteségeket szenvedtek." vág Janeway Boothby szavába, "Megint meg akarja kockáztatni? ... Egy fegyveres konfliktus nem fogja megoldani a problémáinkat. ... Fenyegethetünk tovább, kémkedhetünk, kockáztathatjuk a háborút népeink között. ... Vagy megpróbálkozhatunk egy sokkal egyenesebb megközelítéssel." "Mire gondol?" "Mit szólna egy osztálytalálkozóhoz?" kérdezi Janeway, mire Boothby arcára halvány mosoly ül ki, és az öreg bólint.

"Tarq-trágya!" jelenti ki Boothby felindultan, miközben elfordul a tanácssterem nagy monitorától, és az asztalt megkerülve a neki kijelölt szék felé tart, "A Bolygók Egyesült Szövetsége, tolerancia minden fajjal szemben, az Elsodleges Irányelv... Tarq-trágya, minden egyes szó." "A metaforája szemléletes, de... Nem helytálló." jegyzi meg Tuvok. "Vulcani logika. Ezt is írják a lista végére." morogja Boothby, leülve Bullock és Archer mellé, a Voyager tisztikarával szemben. "Nyilvánvalóan tanulmányozták a Csillagflotta adatbázisát. Csak tanultak valamit a történelmünkrol..." mondja Janeway, "Épp az irányelveink miatt vagyunk itt." "A magas ideálok egy dolog. De a tetteik egész más képet festenek." mutat rá Bullock, "Beszivárogtak a szimulációnkba, elfogták, és megölték az egyik emberünket." "Már mondtam, hogy o végzett saját magával." jegyzi meg Janeway. "Biológiai fegyvereket készítettek, hogy megfertőzzék a népünket. Szövetségre léptek a borggal!" "Nem." mondja Janeway ridegen. "Hiszen itt is ül egy dolgozó, ennél az asztalnál!" mondja Boothby, "Nézzenek csak rá! Beöltöztették, hogy emberi lénynek tunjon." "Már nem vagyok tagja a Kollektívának." mutat rá Seven. "Egyszer borg, örökké borg." jelenti ki Boothby. "Seven of Nine a legénység tagja." mondja Janeway. "A borg lényegtelen." pillant Bullock Boothbyra, a földiek jelentik a fenyegetést." "Úgy vélik, a Föderáció egy ellenséges, támadó hatalom." mondja Chakotay Janewaynek, "Ami el akarja pusztítani a fajukat." "Értem. ... Ezért megelőző támadást tervez. A Föld ellen." mondja Janeway, vádlón Boothbyra pillantva. "Maglehet, hogy így van." "Tudja, hogy nem hagyhatom ezt megtörténni." "Akkor rajta! Loje csak ki az átkozott nanoszondáit, repítse a levegőbe a szimulációnkat. ... Tucatnyi van még, szétszórva a kvadránsban. Mindet úgysem találják meg!" "És mi volna, ha azt mondanám, a Csillagflotta nem tervez támadást? ... Mert a Földön még csak nem is hallottak magukról." "Azt mondanám, hazudik." "Akkor nézzenek bele még egyszer abba a Föderációs adatbázisba, látni fogják, egyetlen említés sincs magukról." "Ez nem számít. A Csillagflotta titkosszolgálat kétségtelenül titkosított minden ránk vonatkozó információt." mondja Bullock. "Jó érv." sóhajt fel Janeway, "Tudják, egész álló nap vitatkozhatnánk erről. Maguknak nincs oka bízni bennünk, nekünk nincs okunk bízni magukban." "Lám, lám. Tudtam én, hogy hiba volna ez a találkozó." áll fel Boothby az asztaltól, "Admirális..." "Seven... Szereljük le a tölteteket." "Kapitány...?" "Csinálja." Seven erre a fal terminálhoz megy, és munkához lát. "Miben mesterkedik, ifjú hölgy?!" kérdezi Boothby. "Valamelyikünknek le kell vennie az ujját a ravaszról. Miért ne legyen én?" mondja Janeway, miközben Archer Bullock intésére a terminálhoz megy, hogy ellenőrizze Seven munkáját. "A fegyvereik ki vannak kapcsolva." fordul a két társa felé. "Ez csak trükk!" jelenti ki Bullock. "Védtelenek vagyunk. Most mihez kezdenek?" kérdezi Janeway, "A levegőbe repítik a Voyager-t? ... Vagy folytatjuk a beszélgetést?" "Földiek..." morogja Boothby, "Szeretik a

drámai megoldásokat. Megadom maguknak. ... Folytatni akarják a beszélgetést? Én benne vagyok. ... De elég a kertelésből. Mit akarnak tőlünk? ... Az igazat akarom, kapitány!" Az embernek álcázott idegenek ezzel visszaülnek az asztalhoz. "A Voyager egyedül van a Delta Kvadránsban. ... Több mint négy éve nincs kapcsolatunk a Földdel." "Magyarázza el, miért támadták meg a területünket, a borggal összefogva." "Akkor nem tudtuk, hogy a borg kezdte a háborút maguk ellen. Ideiglenes szövetségre léptünk, mert úgy gondoltuk, maguk az agresszorok." "Megtisztítjuk a galaxisukat. ... Nem ismeros?" kérdezi Seven gúnyosan. "Mi csak megpróbáljuk megvédeni magunkat." jelenti ki Bullock. "Ha ez így van... Miért vannak még mindig a mi galaxisunkban?" kérdezi Tuvok, "A konfliktusuk a borggal több mint egy éve véget ért." "Miért utánozzák le a Foparancsnokságot, álcázzák embernek magukat... Nekem úgy tunik, éppen hogy maguk terveznek támadást. ... Az igazság...?" néz Janeway jelentőségteljesen Boothbyra. "Ne válaszoljon neki. Manipulál bennünket." mondja Bullock. "Ha maguk nem akarnak válaszolni, majd megteszem én!" mondja ekkor Archer elszántan. "Parancsnok...!" szól rá Bullock, de hiába. "A feladatunk, hogy beszivárognunk az anyabolygójukra, ügynököket juttassunk a Csillagflotta legmagasabb posztjaira, megfigyeljük a katonai létesítményeiket. Felderítő küldetés, semmi több." "Hallgatnunk kellene rá, kapitány. Oket is a félelem irányítja, mint minket." mondja Chakotay, majd Archerre néz, "Hacsak nem minden, amit a találkozónkon mondott, csupán egy színjáték része volt." "Nem az volt." "Elég!" csattan fel Bullock, ezzel felpattan, és a kijárat felé indul, "Nem kell tárgyalnunk ezekkel a lényekkel!" "Üljön le, admirális." szól rá Boothby. "Uram...?" "Azt mondtam, leül, különben fenéken billentem!" "A hatalmukba kerítették... Mindkettejüket!" "Lehetőségem volt az o szemükkel látni, és azon kezdek töprengeni... Valóban olyan eroszakosak volnának?" kérdezi Archer, "És mi van, ha tévedünk?" "Nem kockáztathatjuk, hogy bízzunk bennük!" jelenti ki Bullock. "Inkább háborút csinál ebből a kockázatból?" Boothby töpreng egy pillanatot, majd Chakotayra pillant: "Folytassa csak, fiam." "Archernek igaza van." áll fel Chakotay, "Félre kell tenni az egymással szembeni előítéleteinket. ... Az biztos, a népeink nem a legideálisabb körülmények között találkoztak. De talán megismételhetnénk a kapcsolatfelvételt. És talán ezúttal jobban sikerülne." "Hisz ennek az alaknak?" néz Boothby Archerre. "Igen." bólint az. "Azért lennie kell néhány alapszabálynak." fordul az öreg Janeway felé. "Halljam." bólint az. "Eloszor is, vetni akarok egy pillantást arra a nanoszonda-technológiára. A frászt hozza rám!" "Rendben. Cserébe szükségem lesz néhány taktikai információra. Kezdsenek a genetikai átalakító módszerükre." "Biztos vagyok benne, hogy meg tudjuk szervezni. ... Velünk van, admirális?" Bullock kellenlenül bólint, így Boothby is rábólint: "Nekem jó." Janeway erre elégedett pillantást vet Chakotayra, aki összerosolyog Archerrel.

"A kapitány naplója. CsillagIdo 52136.4. Sikerült elkerülnünk a katonai összetűzést a 8472-es fajjal. Legalábbis egyelőre. Kísérletképpen a bizalom erősítésére... Technológiát cserélünk."

"Itt vannak a nanoszonda-fegyverek tervrajzai, ahogy kérte." ad oda Seven egy jegyzetfüzetet Janewaynek a Voyager egyik folyosóján. Ez egy hosszú út kezdete, melynek során csökken majd a félelem." veszi szemügyre Janeway az adatokat. "Talán." mondja Seven kimérten. "Higgyen egy kicsit, Seven." "Nehéz dolog hinni egy olyan ötletben, ami taktikai szempontból hibásnak bizonyulhat." "Taktikai hiba? Lehet. De ugyanígy lehet a béke felé vezető első lépés is. ... Kész vagyok vállalni ennek kockázatát. ... Biztos, hogy nem tart velünk? Eloszor láthatná a Földet." "Jobb szeretnék a Voyager fedélzetén maradni. Ha gond támadna, míg az állomáson vannak..." "Nem lesz gond, legalábbis nem taktikai. A diplomácia olyan szakaszába érkeztünk, ahol inkább kulturális nehézségek merülhetnek fel, például... Hogy ráznak kezét a 8472-k? Rendben leszünk." "Mikor utasított a töltetek leszerelésére a tárgyalások kezdetén... Azonnali támadásra számítottam. Úgy gondoltam, ki fogják használni a maga emberi gyengeségét. Tévedtem. ... Ha én lettem volna a maga helyében, jelenleg harcban állnánk a 8472-es fajjal. ... Honnan tudta?" kérdezi Seven, szemügyre véve Janewayt. "Nem tudtam. ... Ahogy már mondtam... Hinni kell." feleli Janeway, ezzel besiet a szállítóhíd ajtaján, Seven pedig folytatja útját a folyosón.

"Üdvözlöm önöket a Terrasphere Nyolcban, a Csillagflotta Fohadiszállásának másolatában." mondja Bullock Tuvoknak és Neelixnek ugyanott, ahol pár nappal korábban a három kadétnak tartott eligazítást a szökökút előtt, "Bullock admirális vagyok, én fogom megismertetni magukat a létesítménnyel. Ha kérdésük, észrevételük van, hozzám jöjjenek vele. Ha nehézségük támad, K'Nss hadnagyot keressék." A Bullock mellett álló vulcani alig észrevehetően odabiccent a vendégeknek, majd Bullock a nála lévő jegyzetfüzetre pillantva így folytatja: "Tuvok parancsnok, ön meg akarja vizsgálni a hoenergia-generátorainkat." "Igen." "Személyesen kísérem oda." "Nelix nagykövet..." "Neelix, uram." pontosít a talaxiai. "Neelix..." húzza el a száját az admirális, a civil személy tiszteletlensége miatt, "Ön a hadnaggyal tart, és megismerkedik a környezetszabályozási rendszerünkkel." "Remek." mondja Neelix, majd kedélyesen belekarol a vulcani kinézetű 8472-be, "Kíváncsi vagyok a véleményére a vulcaniakról..." A páros ezzel elsiet, Tuvok pedig felvont szemöldökkel néz utánuk.

"Véletlenül nincs valahol egy másolatuk arról a kis boltról a Market Streeten, a Night Owl-ról?" kérdezi Janeway Boothbyt, mikor megállnak a parkot átszelő kis mesterséges patak partján. "Attól tartok, nincs. ... De maradhatnak itt is nyugodtan, lazítsanak. ... Még pár napig nem térünk vissza a folyékony-térbe." "Köszönjük. De a valódi Föld messze van innen, szeretnék hamarosan útra kelni. ... Mennyi esély van arra, hogy hallgatnak magukra?" "Jelenleg nem ígérhetek semmit, kapitány. A feletteseim nem ilyen előre látók. ... Béke a földiekkel... Huha... Ettől padlót fognak majd! De el fogom mondani nekik, mi történt ebben a pár napban, és kis szerencsével... Néhányukban feltisztul a homály." "Nos, ismerik a Voyager kommunikációs frekvenciáit, tudják, hogy lépjenek kapcsolatba velünk. Remélem, életben tarthatjuk ezt a folyamatot." "Ne hívjanak, majd mi keressük magukat." mondja Boothby, mire Janeway felnevet. "Ah, majd elfelejtettem..." szól az öreg, ezzel kotorászni kezd a nála lévő táskában, majd elégedetten sóhajt fel, és egy rózsát húz elő: "Genetikus úton szintetizált... De az illata ugyanolyan jó..." Boothby odaadja a virágot Janewaynek, aki meghatottan forgatja a kezében, majd megszagolja, és hálásan pillant az öregre.

"Várja már, hogy hazatérjen?" kérdezi Chakotay Archert, szintén valahol a napsütötte parkban. "Legalább kiléphetek végre ebből az alakból." "Nincs több álmatlanság." "Nincs több alvási periódus." pontosít a nő. "De megérte. Remek ember vált magából." mondja Chakotay mosolyogva, miközben szemügyre veszi a nőt. "Kár." mondja az. "Hm...?" "Kár, hogy a fajaink ennyire különböznek. Másként kérnék magától egy második találkát." "Az idegenvezetomül ajánlkozott. Mi lenne, ha egyszer önöknél sétálnánk egyet?" "Örülne nekik." "Hát... Jelentkezni kell a Voyager-en. Nulla-négy nulla-nullakor indulunk." Archer felsóhajt, majd kissé bizonytalanul így szól: "Sosem lesz lehetőségem még egyszer megtenni..." A nő ezzel előre hajol, és megcsókolja Chakotayt. "Most már jobb volt?" kérdezi utána. "Gyorsan tanul." bólint a parancsnok mosolyogva, majd álldogálnak még egy darabig a mesterséges délutánban, hagyva eltelni maguk fölött a másodperceket, a végső búcsú felé.

98. Once Upon A Time - Egyszer volt, hol nem volt

A különös, mesébe illo növényekkel és fákkal teli, napsütötte erdőben egy földi léptékkal mérve hat év körüli kislány siet valahová céltudatos léptekkel. Egy kicsi, lapos kövekkel körülvett tó partjára vezet az útja, ahol felkap egy kodarabot a földrol, és a vízbe dobja. "Juj!" hallatszik egy méltatlankodó hang a csobbanás után. "Ébreszto." mondja a kislány. "Ki van ott?" "Naomi." "Gyere vissza később..." nyafogja a hang. "Tudod, mit gondolok?" kérdezi a kislány, csípore téve a kezét, "Szerintem te félsz a Faszörnytol." A tavacska vize erre bugyborékolni kezd, egy gejzírszerű jelenség formálódik ki a közepén, ami nagyjából ember magasságúra emelkedik, majd felragyog, és egy kék boru teremtmény bontakozik ki belole. "Én ugyan nem félek semmiféle Faszörnytol, Wildman kisasszony." jelenti ki a lény, miután kinyújtóztatta tagjait, "De mint azt te is tudod, ilyenkor szunyókálnom kell." A lény ezzel kísétál a tó közepéről, a víz felszínén lépkedve, majd megáll Naomi mellett. "Sajnálom, hogy felébresztettelek, de feladatunk van." "Te, meg a feladataid... De az a te nagy szerencséd, hogy Flotter barátod már mindent elokészített." A kék teremtmény ezzel kézen fogja Naomit, és útnak indul vele egy közeli ösvény felé: "Gyere velem..." Nem mennek túl messzire, Flotter egy fához vezet a kislányt, a fa ágai közül egy indaszerű valami lóg le. "Csapdát állítottam." mondja Flotter, "Mikor felmászik erre a fára, beindítja a riasztót." A lény meghúzza az indát, mire a fa teteje felol sokhangú csilingelés hallatszik. "A Faszörnyek rettegnek az ilyen hangoktól." "Errol nem is hallottam." "Köztudott tény." jelenti ki Flotter, "A csengo fent van a fa csúcsán, és mikor megszólal, egy ellensúly elkezd meghajlítani a fát, ami mikor újra kiegyenesedik, bedobja a tó közepére, és placcs! Elsüllyed, mint egy fatuskó!" "De Flotter... A fa úszik a vízen." mutat rá Naomi. "Részletkérdés." legyint Flotter. A következő pillanatban mocorgás kezdődik a fa ágai között, és egy rekedtes hang szólal meg: "Szánalmas kis terv..." "Ez o...!" kiált fel Naomi ijedten, észrevéve az ágak közt megbúvó alakot, aki úgy néz ki, mintha egy megelevenedett fatörzs volna. "Trevis a nevem." mondja a lény, "És te ki vagy?" "Flotter. Harmadik Flotter T. Wotter." mondja a kék lény. "Persze hogy te vagy, csöpögos." mondja Trevis, majd Namoirra pillant, "Te ki vagy?" "Naomi Wildman. A barátaim csak Naominak hívnak." "Nem látom, te melyik elem volnál... Nem vagy se föld, se víz, se plazma..." "Én ember vagyok." "Hol laksz?" "Az urben." "Az urben nem lakik senki." jelenti ki Trevis. "De o igen." guggol le Flotter Naomi mellett, "Egy Voyager nevu csillaghajón." "Felfedező vagyok." bólogat a kislány. "Tényleg...?" kérdezi Trevis izgatottan, miközben néhány szökkenéssel mellettük terem a földön, "Egy felfedező. ... És, az milyen?" "Hát, tudod... Urcsaták idegenekkel, furcsa anomáliák..." "Meglátogathatom a csillaghajódat?" kérdezi Trevis. "Hát... Ezt meg kell kérdeznem anyutól." "Tudod, szörnyeteg létedre nagyon udvarias vagy." mondja Flotter Trevisnek. "Ez azért van, mert nem vagyok... Szörnyeteg." mondja az, majd meghúzza a liánt, felnéz a magasban megszólaló csengettyukre, majd vissza Flotterre: "Látod, egy kicsit se félek. ... Ugatok, de nem harapok." "Talán elhamarkodottan ítéltük meg." néz Naomi Flotterre, miközben Trevis letörten odébb kullog. "Hát... Lehet, hogy tényleg nem szörnyeteg, de akkor is lopja a vizemet a gyökereivel." "Lopom?" fordul vissza Trevis, "Ez abszurd! ... Mindjárt kiszáraitalak!" "Én meg legállyazlak!" vág vissza Flotter. "Igen? Na gyere csak...!" A fa és a víz ezzel fenyegetően hadonászni kezdenek, mire Naomi gyorsan közéjük áll: "Bocsánat...! De nekem úgy tunik, mintha szükségetek volna egymásra. Gondoljatok csak bele. ... Flotter, a te vizedtol nonek az o fái. És Trevis, a fád árnyékai akadályozzák, hogy o felszáradjon. ... Hiszen azt mindenki tudja, hogy a nap elpárologtatja a vizet." "Mond valamit." ismeri el Flotter, Trevisre sandítva. "A kislány egy gondolkodó." néz vissza az. "Na, kezét fogni, kibékülni!" adja ki a parancsot Naomi, mire Flotter és Trevis szemügyre veszik egymást, majd kezét fognak. "Ah... Tiszta víz..." húzza el a száját Trevis. "Göcsörtös kezu..." vág vissza Flotter. "Neelix hívja a kettes holodecket." "Itt Naomi." "Ideje lefeküdni." "Nem maradhatnék még egy kicsit?" kérdezi a kislány, miközben Flotter és

Trevis meglepetten nézelődnek a két oldalán. "Tudod, mi a szabály. Ráadásul valaki szeretne ó éjszakát kívánni." "Anyu!" kiált fel Naomi, "Számítógép, programot befejezni!"

"...És Flotter hogy van?" kérdezi a Wildman-szálláshelyen levo asztali terminál képernyőjén látható Samantha a terminállal szemben könyöklö Naomi. "Mint általában. De ma szereztünk egy új barátot. Trevisnek hívják. ... Holnap bemutatlak benneteket egymásnak, amint hazaértél." Az egyébként is zajos adás ekkor pár pillanatra összetöredezik, mire Wildman kinyúl a képből, hogy stabilizálja az átvitelt, majd így szól: "Azt hiszem, pár nappal el fog húzódni a felderítőút, kicsim." "Napokkal?" "Igen. De viszek majd haza pár gyönyörű salenit-kristályt, és rengeteg holoképet, amit itt készítettem. ... Legyél jó kislány, és irány az ágy. Még beszélnem kell Neelixel." "Jól van..." mondja Naomi letörten. "Szép álmokat." szól Wildman. Naomi elindul a hálósobájába felé, a mindeddig valamivel odébb várakozó Neelix pedig közelebb lép a terminálhoz: "Samantha...?" "Belefutottunk egy ionviharba." "Mennyire rossz a helyzet?" "Kaptunk rendesen. Próbálkozunk a javítással, de már jön is a következő vihar..." mondja Wildman kissé kétségbeesettnek tűnve, "Jobb, ha megyek is. Kívánj jó éjsz..." Az adás ezzel hirtelen megszakad, Neelix pedig aggódalmasan bámulja a terminált.

"Elvesztettem a kapcsolatot." hagyja ott Wildman a Delta Flyer pilótafülkéjének hátsó részében levo terminálok egyikét, és visszatér a munkahelyére. "Hetes osztályú ionvihar-front közeledik hátulról, harmincháromezer kilométer per órával." jelenti Tuvok. "Több energia kell a hajtóműnek, hogy le tudjam hagyni..." szól Paris a pilótaüléssel. "Meglátom, mit tehetek." bólint Wildman. "Itt van a front eleje." mondja Tuvok. "Ráadtam minden energiát, amit lehetett, Tom." "Nem elég. ... Nem tudunk elötte maradni! Ütközésre készülj!" kiáltja Paris. A pilótafülkét sistergo-dübörgő hangok töltik meg, és kék fényfoszlányok száguldanak el a hajó mellett, majd pár pillanattal később a hangzavar elviselhetetlenné fokozódik, és minden vakító fehér fénybe borul.

"Vészhelyet! Vészhelyet! ... Delta Flyer hívja a Voyager-t... Segítségre van szükségünk... ..Görbületi hajtómu... ..Impulzusenergia megsz... ..Csak a navigációs fűvókák... Az ionvihar kárt tett az elsődleges rendszerek... ..Létfenntartás akadozik... ..Leg kényszerleszállóhelyet keres... ..Azonnali segítség..." Paris hangja ezután végképp zajba fullad, és Chakotay pár másodperc után leállítja a segélykérő adás felvételét a Voyager tanácstermében: "Ez volt az utolsó adásuk. Azóta sem sikerült újra hívnunk őket." "Ha leszállóhelyet kerestek, tényleg nagyon rossz állapotban lehettek." véli Torres. "Valami a távolsági szenzorokon?" néz Janeway Kimre, aki megrázza a fejét: "Elvesztettük őket, mikor a második ionvihar rájuk zúdult. ... Beháromszögeltük a segélykérő jelzést, egy nulla egész hattized fényévre levo naprendszerből jött." "A baj az, hogy egy további, ötös kategóriájú ionvihar van az utunkban." veszi át a szót Torres. "Ötös? Olyanon már keltünk át." mondja Janeway, "Csak jól le kell zárni a zsilipeket, és megerősíteni a pajzsot. ... Egy kis rossz idő nem fog az utunkba állni." A kapitány ezzel feláll, és a többiekkel együtt a kijárat felé indul, ám Neelix hangja megállítja őket: "És Naomi?" "Valakinek el kell magyaráznia neki, miért nem jött még vissza az anyja." mondja Chakotay. "Szerintem egyelőre... Nem kellene mondani neki semmit." mondja Neelix. "Miért nem?" kérdezi Janeway. "Nagy... Érzékeny kislány, nem kellene feleslegesen nyugtalanítani. Ha van egy kis szerencsénk, az anyja itt lesz, mielőtt egyáltalán aggódni kezdene." "Hát... Ön közelebb áll hozzájuk bármelyikünkönél, a maga kezébe adom a gyeplot." "Köszönöm, kapitány." "Jól van. Akkor vegye úgy, hogy mostantól a maga feladata lefoglalni ot." "Igenis, kapitány." "Végeztem." A tiszték ezzel szétszélednek, és mikor Neelix magára marad, a korábbi magabiztosságának hirtelen nyoma vesz.

"Azon gondolkodom... Ideje volna megtalálni itt a helyemet." mondja Naomi, miközben Neelixel együtt a kaszinó egyik asztala felé tart, mindkettejükönél egy-egy pohár van. "A hidroponikus kertben mindig jól jön a segítség." mondja Neelix. "Én sokkal inkább... A hídra gondoltam." jelenti ki a kislány, mikor leülnek az asztalhoz. "Kapitányasszisztens?" kérdezi Neelix. "Ha vezethetem a hajót is..." "Hát... Ez a kapitánytól függ." A távolabbi ajtón át ekkor Seven, Kim, és egy technikus

lépnek be beszélgetve. "Neelix... Ne moccanj." mondja Naomi nagy komolyan. "Mi a baj?" "A borg néni..." suttogja Naomi ijedten. Neelix hátrasandít, majd elmosolyodva megjegyzi: "Ugye tudod, hogy van neve is?" "A nulla-egy-es unimátrix kilenc negyedleges alkotója közül a hetedik." mondja Naomi egy szuszra, "Ne nézz oda! Asszimilálni fog!" "Naomi, Seven nagyon rendes ember, és értékes tagja a legénységnek." "Nem akarok a Kollektíva része lenni." "Szerintem ez a veszély nem igazán áll fenn." csóválja meg a fejét Neelix. "Üdv Neelix... Szia Naomi." áll meg Kim az asztaluk mellett, "Neelix, beszélhetnénk?" "Persze. ... Mindjárt visszajövök." mondja Neelix a kislánynak, ezzel odébb húzódik Kimmel.

"A gyengélkedoben kevés a vészhelyzeti orvosi készlet. Kéne még néhány, ha mentosoztagot akarunk utánuk indítani." "A kettes raktérben van még vagy fél tucat belole." bólint Neelix. "Hogy van?" néz Kim a kislányra. "A tízes fokozatú Naomi-aggodalmi skálán egy kis álmatlansággal és néhány pánikrohammal számolva... Öt pont körül."

"Foglalt ez a szék?" kérdezi a Naomi asztala mellett megálló Seven, mire a kislány mozdulatlanán dermed ivás közben. Seven kivár pár pillanatot, majd így folytatja: "Igenlo, vagy nemleges választ kérek." "Nem." feleli a kislány, majd gyorsan kijavítja magát: "Vagyis, igen." "Magyarázat?" kérdezi Seven homlokráncolva. "Nem ülhet ide, valaki más ül itt." "Rendben." mondja Seven, ezzel továbbmegy másik helyet keresni. "Na..." tér vissza Neelix az asztalhoz, miközben Naomi Seven után bámul, "Azt hiszem, elmehetnénk a gyengélkedobe, a Doktor tartana neked egy botanikaórát. ... Mi a baj?" "Borg vagyok." jelenti ki Naomi. "De hogy vagy...!" csóválja a fejét Neelix vidáman. "Nem mehetnénk előbb a holodeckbe? Szeretnék végigjátszani egy új Flottermesét." "A Doktor már vár." "Nem szeretem a gyengélkedot." "Miért nem?" "Tele van ijesztő dolgokkal. Idegen szervek, meg oltópisztolyok." "Nem is igaz." "A Doktor túl sokat beszél." fintorog Naomi. "Hát... O ilyen." "Nem lehetne átprogramozni, vagy valami?" "Ah, nem hiszem, hogy különösebben örülne neki. ... Na gyere." mondja Neelix, ezzel mindketten útnak indulnak a kijárat felé.

A Delta Flyer alig valamivel egy ionvihar kék hullámfrontja előtt bukdácsol.

"A pletykák szerint van itt valahol egy planetoid..." mondja Paris. "Sajnálom, Tom, a vihar szétzavar mindent. Van itt valahol egy nagy darab szikla a közelben, csak éppen nem találom." mondja erre Wildman. "A hullámfront felgyorsul." jelenti Tuvok. "Mennyi idő múlva ér el?" kérdezi Paris. "Kevesebb, mint két perc." "Remek, fél perc alatt bárhová leteszem ezt a vacakot. Samantha! Nem akarnám siettetni..." "Megvan. 'M' osztályú légkör, nikkkel-vas mag, banemite felszín." "Banemite? Leszállni akarnék, nem elsüllyedni." morogja Paris. "Hetvenháromezer kilométer 0.4-es irányban." mondja még Wildman, mire Paris fordít egyet a siklón.

"Elértük a magaslégkört." jelenti Tuvok valamivel később. "Mindenütt becsapódási kráterek meg vulkánok... Itt nem tudunk leszállni." mondja Wildman. "Közeledik a vihar. Pajzsok teljes töltésen." szól Tuvok. "Csak a vulkánokat kerüljük el, a többi jöhet." mondja Paris. "Van egy nagy meteorkráter, ötszáz kilométer átméرو, 3.7-es irány." "Megyünk." bólint Paris, miközben a hajó megvonaglik. "A jobb oldali hajtómu leállt." jelenti Tuvok. "Tuvok, nem mondana valami jó dolgot is...?" húzza el a száját Paris. "Túl gyorsan süllyedünk." szól Wildman. "Kapaszkodni!" mondja Paris, majd a Delta Flyer táncra perdül velük, és fémes csattanások sorozata hallatszik.

A pilótaülésben elorebukott fejjel ülo Paris megrándul, majd a fejét felemelve körülnéz, és nagyot fújva megállapítja: "A Flyer leszállt." Tom körülnéz, hogy mi van a többiekkel. Tuvok épp az eszméletlen Wildmant vizsgálja, és Paris kérdo pillantására így szól: "Azonnali orvosi segítségre van szüksége."

"Mi történt?" kérdezi a valamivel később magához téro Wildman, mire Paris odasiet hozzá: "Túl vagyunk rajta." "A Delta Flyer első landolása." mondja Wildman erotlenül, "De hol?" "Úgy három kilométerrel a felszín alatt." feleli Paris, miközben egy orvosi trikordert szétnyitva vizsgálodni kezd, "Legalább a hajó még egy darabban van." "Bár én is így éreznék..." nyöszörög Wildman. "Nem lesz itt baj... Kisebb zúzódások, pár törés... Semmi, amit ne tudnék kezelni." "Betegápolónak

jó, de pocsékul hazudik." "Átszűrődött az egyik veséje, így belső vérzése van. Mutétre volna szükség." "A Voyager?" pillant Wildman a megdöntött hajóban valamivel odébb ácsorgó Tuvokra. "Küldtem újabb segélykérést. Nincs válasz." "Itt vagyunk ezen a sziklán..." morogja Paris. "Beszélnem kell Naomival, megmondani, hogy jól vagyok." próbálna felállni Wildman, de Paris nem hagyja. "Takarékoskodjon az erejével, zászlós. Mr. Paris és én urai vagyunk a helyzetnek." mondja Tuvok. "Remélem, komolyan így gondolja, Tuvok. ... Sam, adok egy enyhe nyugtatót, meg valamit fájdalom ellen." mondja Paris, majd beadja a keveréket Wildmannek, és utána közelebb húzódik Tuvokhoz: "Van esély arra, hogy elhagyjuk a siklót, és gyalog menjünk?" "Valószínűtlen. Nem csak több ezer tonna szikla van rajtunk, de a barlangot fluorgáz árasztotta el." "Akkor nincs más dolgunk, mint hátrahúzódnunk... És élvezni a kilátást." húzza el a száját Paris, kinézve a sziklával eltakart elülső ablakon.

"A kapitány naplója, kiegészítés. Átkeltünk az ionviharra, és egy 'M' osztályú planetoidig követtük a Delta Flyer nyomát."

"Impulzushajtómu-maradéknyomot észlelek a felső légkörben." jelenti Kim. "Próbálja meghatározni a helyzetüket." szól oda neki Chakotay. "Hogy van a legénység legkisebb tagja?" kérdezi közben az első tiszt székben ülő Janeway a kapitányi ülést elfoglaló Neelixet. "Hiányzik neki az anyja. De nem hinném, hogy sejt valamit. Arra gondoltam, még több holodeck-mese eltereli a figyelmét." "Nevezzen optimistának, Neelix... De én még mindig reménykedem egy boldog befejezésben." "Én is." bólint a talaxiai. "Megvan." szól Kim, mire a kapitány és Neelix felé fordulnak, "Az impulzusnyom az északi félgömbre vezet, a koordináták 141.16." "Van valami nyomuk?" kérdezi Janeway. "Plazmatüzek... Burkolat-darabok. ... Vagy elpárologtak a becsapódáskor, vagy a felszín alatt vannak." "Életjelek...?" kérdezi Neelix, "Talán a becsapódás előtt elhagyták a hajót." "Harry, van valami?" "Semmi." "A Delta Flyert úgy építettük, hogy sokat kibírjon." nyugtatja meg Janeway Neelixet, "Lefogadom, egyben maradt. ... Parancsnok, vigyen mentőosztagokat ahhoz a kráterhez. Ha a szenzorok nem találják őket, marad a kézi munka." "Harry..." rendeli maga mellé Chakotay Kimet, ezzel sietve elhagyják a hidat.

"És most... Nézd csak meg az eredetét, itt fent... Ami úgy néz ki, mint egy icipici burgonya..." mondja a Doktor Naominak, miközben a kezelő egyik konzoljának monitorán látható képre mutat. "A... Mitokondrium?" "Igen." "A mitokondrium. A sejt hajtóműmagja." "Pontosan. ... Na és ahhoz mit szólnál, ha azt mondanám, azt a kis fickót meghívták vacsorázni, aztán ott is maradt örökre." "Ööö... Mire gondolsz?" "Nos, tekerjük vissza az órát pár milliárd évet, arra az időre, mikor az első sejtek kifejlődtek. ... Azoknak a korai sejteknek nem is volt mitokondriumuk. Csak küzdöttek nélkülik, igyekezve felhasználni minden energiaforrást, amit csak találni tudtak..." magyarázza a hologram nagy átéléssel, "És akkor egy napon... Megjelent a mitokondrium egyik őse. Nekirontott a sejtfalnak, és beköltözött." "És... Barátok lettek?" "Ezt helyesen úgy mondják: szimbiózis." "Barátság." jelenti ki Naomi, és a Doktor kénytelen beadni a derekát: "Barátság..." "Anyu azt mondja, az együttműködés sokkal fontosabb, mint a versengés." jelenti ki a kislány. "Hmm... Ühüm." bólogat a Doktor, ezzel a terminálhoz hajol, hogy lehívjon egy másik képet. "Ma már itthon kellene lennie..." mondja Naomi, mire a hologram zavartan pillant rá: "Hát... Biztos sok dolga van. ... Na, nézzük akkor a sejtfalat. Elég egyszerűnek látszik ugyan, de nekem elhiheted, többről van szó, mint ami első pillantásra felismerhető." "Nem hívhatnánk fel?" kérdezi Naomi, és a Doktor legnagyobb megkönnyebbülésére megérkezik a felmento sereg Neelix formájában. "Neelix, de örülök, hogy látom!" fordul felé a hologram. "Na, milyen volt a mai tanulás?" kérdezi Neelix. "Jó!" "Meg van az ideje a tanulásnak, de meg van az ideje..." "Flotternek!" mondja Naomi lelkesen, ezzel a kijárat felé iramodik, mire Neelix gyorsan rászól: "Ah... Nem felejtessz el valamit?" Naomi erre megáll, és a hologram felé fordulva így szól: "Köszönöm, Doktor." "Nagyon szívesen, Wildman kisasszony." hajol meg a Doktor, majd Neelix és Naomi távoznak.

"...És Trevis egy pillanat alatt ott termett fölöttünk." meséli Naomi Neelixnek a folyosón. "És utána mi történt?" "Kiderült, hogy nagyon kedves. Azt mondta, amelyik kutya ugat, az nem harap." "Ez meg kitől ragadt rád?" "Toled. ... Neelix, neked volt kedvenc holodeck-programod?" "Hát... Nekünk nem voltak holodeckjeink a Rynaxon, de nem is volt baj, mert volt egy hatalmas nagy erdő, pont a házunk mögött." "Tényleg?" "Aha! És a húgaim és én minden nap felfedezőútra indultunk. Saját meséket találtunk ki." "Képzelet." mondja Naomi, miközben belépnek egy liftbe. "Pontosan." "Hatos szint, kilences szektor." adja meg a célt a kislány, majd Neelixre pillant: "És hol vannak most a húgaid?" "Ahm... Nagyon... Messze innen. Nem láttam őket már nagyon régóta." "Mióta?" "Sok éve..." bólogat Neelix, igyekezve elrejteni szomorúságát. "De a Voyager-en nem is vagy olyan régóta." "Ez igaz. De előtte kereskedő voltam, keveset jártam otthon." "Kár." bólint Naomi. A lift hamarosan megérkezik velük, így a páros egy folyosón tovább indulva folytatja a beszélgetést. "A húgaid fel szoktak hívni, mint engem anyu, mikor felderítő úton van?" "Nem." "Gondolom, hiányoznak." "Igen. Nagyon." bólint Neelix, majd összeszedve magát, mosolyt erőltet az arcára, mikor megérkeznek a holodeckhez: "Itt vagyunk! ... Számítógép, kérem a Flotter kalandjainak fejezetcímeit. ... Na lássuk. Aha... Flotter és a Faszörny...?" "Az volt tegnap." mondja Naomi. "Akkor... Trevis, és a szörnyen göcsörtös fatuskó." "Megígértem, anyunak, hogy azt együtt játsszuk el. Az a kedvence." "Trevis, Flotter, és a Tuzóriás." "Igen, az jó lesz." "Hah... Kicsit ijesztőnek hangzik." jegyzi meg Neelix, miközben kiválasztja a programot. "Semmi baj. Nem fogok félni, ha te is ott leszel." mondja Naomi, ezzel a holodeck ajtajához lép, ami közeledtére kinyílik, és megszólal a számítógép hangja: "Egyszer volt, hol nem volt, az Örök Erdő mélyén... Mikor Flotter és Trevis találkoztak egy különös elemmel, amit sosem ismertek azelőtt..."

Mikor Neelix és Naomi megtalálják az erdőben Trevist és Flottert, a fa megtestesülése épp fájdalmasan nyöszörög, és lángoló ujjhegyét nézegeti. "Trevis, te égsz!" mondja Naomi ijedten. "Én mondtam, hogy ne piszkáljon hozzá, de ez a nagy tuskó sosem hallgat rám." csóválja a fejét Flotter, a közelben lévő égo faágat nézegetve. "Most ne panaszkodj, inkább segíts neki!" sürgeti Naomi. "Én...?!" "A víz eloltja a tüzet." bólogat a kislány. Flotter erre szemügyre veszi a fájdalmában szökdécselő Trevis lángoló ujját, majd rövid koncentráció után sikerül megragadnia, mire a tűz halk szisszenéssel kialszik. Trevis vidáman ugrik Flotter nyakába, aki örömmel állapítja meg: "Hé, ez tényleg működik! ... Na, ezt figyeld!" Flotter ezzel odamegy az égo faághoz, és mutatóujjából vízsugarat bocsát rá, mire a tűz elalszik. "Jó gondolat, Naomi." lép közelebb Neelix. "Ki ez a szormók?" érdeklődik Flotter. "Neelix a nevem." mutatkozik be a talaxiai. "Mi okozta a tüzet?" kérdezi Naomi. "Fentrol jött..." mutat fel Trevis. "Nagyot villant." teszi hozzá Flotter. "Villámlás." bólint Naomi, "De hát tiszta az ég. Egyáltalán nem néz ki viharosnak az idő." "Mit gondolsz, Naomi?" kérdezi Neelix. "Csak egy további magyarázat lehetséges." jelenti ki a kislány jelentőségteljesen, "A Tuzóriás." "A Tuz..." "Óriás..." néz össze Trevis és Flotter nem éppen nyugodtan. "És o ki?" kérdezi Flotter. A következő pillanatban dübörgés támad, és egy mindent megremegtető hang szólal meg: "O én vagyok!" A fák között egy lángalakzat jelenik meg, miközben a hang így folytatja: "És porig fogom égetni ezt az erdőt!" A lángok ezzel terjedni kezdenek, Trevis futásnak ered, Flotter viszont pár pillanat alatt elpárolog. Neelix és Naomi valamivel később az erdő üszkös, még füstölgo maradványai között kószálnak. "Talán... Másik programmal kéne játszanunk..." mondja Neelix bizonytalanul. "Nem, meg kell találnunk Flottert! ... Halló, van itt valaki?!" kiabálja Naomi. "Erre..." hallatszik egy hang, és a páros hamarosan megpillantja az egyik kormos fa ágai között gubbasztó Trevist. "Trevis, jól vagy?" "Aha... Legfeljebb a kergem kormos itt-ott." "És Flotter?" Trevis erre csak a fejét csóválja. "Meghalt?" kérdezi Naomi ijedten. Trevis vállat von, a kislány pedig Neelixre pillant: "Neelix...?" "Hát, én... Nem is tudom." "Nem lehet halott. ... Flotter!" "Azt hiszem, ideje volna lefeküdni." próbálkozik Neelix. "De előbb meg akarom találni." "Ne vitatkozz keresztapuval, most már gyere..." mondja Neelix ellentmondást nem tűrő hangon.

"Ezt vigye le Torres hadnagynak. Épp a fézer-fúrókat készíti elo a hármaskörben." mondja Kim egy technikusként a gépházban, odaadva neki egy jegyzetfüzetet, majd a közelben várakozó Neelixhez lép. "Biztos benne, hogy ráér erre?" kérdezi a talaxiai. "Nem gond, örülök, hogy segíthetek." nyugtatja meg Kim ezzel mindketten odamennek egy pulthoz, és Kim munkához lát. "Talán egy árnyalattal kékebb..." mondja Neelix kis idő múlva, "És a feje valahogy aránytalannak tunik, nem?" "Nem hajszálpontos másolatot akarunk, Neelix, hanem művészi megközelítést." "Persze, sajnálom. Olyan voltam, mintha maga bejönne a konyhába, és főzni tanítana." "Flotter. ... Nem hallottam ezt a nevet már egy jó ideje..." mosolyodik el Kim munka közben, "Kölyökkoromban bele voltam bolondulva azokba a holo-mesékbe. ... Azt a részt látta már, mikor Flotter azt gondolja Trevisrol, hogy ő egy gumifa?" "Még nem." "Folyton megpróbálja elgáncsolni, hogy lássa, felpattan-e. Nagyon jókat szórakoztunk rajta." "Hát... Az a történet, amit Naomi legutóbb választott, elég ijesztő volt. Egyáltalán nem mókás." "Azért egy sem volt olyan félelmetes." "De nem Naominak." "Számítógép, továbbítani a tervezési adatokat a replikátornak." szól Kim, majd mindketten útnak indulnak a valahol a gépházban évo ipari replikátor felé. "És, hogy tartja magát?" kérdezi közben Kim. "Jól. Most éppen a házi feladatát írja." "Neelix... Mi a baj?" "Minden! Minden baj!" csattan fel Neelix, "Ionvihar, kényszerleszállás, idegen támadás! Egy csillaghajó nem gyerekek való hely!" "Nem is tudom, szerintem Naomi nagyon szerencsés, hogy a Voyager-en no fel." "Szerencsés?!" "Gondoljon bele. Gondoljon csak bele, mi mindent tapasztalt már meg. Csillagok születését, szupernóvákat, olyan lényeket, amiket az Alfa Kvadránsban senki sem ismer. ... Gyerekként én mindent megadtam volna egy ilyen lehetőségért. ... Na, mindjárt kész is." mondja Kim, majd beindítja a replikátort, amiben megjelenik egy Flotter-baba. "Szia, Neelix. Hiányoztam?" fordítja Kim a talaxiai felé a babát, majd szemügyre véve vidáman hozzáteszi: "Hu, teljesen el is felejtettem már, milyen ronda fickó volt..." "Köszönöm, zászlós." veszi át Neelix a babát, ezzel a gépház fobejárata felé veszi az irányt, Kim pedig töprengve néz utána.

"Naomi...!" mondja Neelix, benyújtva a Flotter-babát a kislány kabinjába, ahol az épp az asztali terminálon pötyögtet unottan, "Nézd csak, mit találtam a replikátorban!" "Kösz." mondja Naomi nem túl lelkesen, "De ez nem az igazi Flotter." "Hát... Flotter sem az igazi Flotter. Csak egy holodeck-figura." lép beljebb Neelix, "Min dolgozol?" "A víz párolgását tanulmányozom." "Miért?" "Hát... Gondolkodtam. A víz nem egyszerűen csak eltunik, mikor felmelegszik, hanem láthatatlan gázzá alakul. ... És ha sikerülne eléggé lehűtenünk az erdőt, Flotter talán újra vízzé változna." "Okos..." mondja Neelix töprengő arccal. "Hiányzik anya." fordul felé Naomi. "Tudom." "Mikor jön vissza?" "Nemsoká." "Miért nem hívt?" "Biztos... Sok dolga lehet, osztályoznia kell azt a sok közetmintát, amit gyűjtött." "Valaki más beszélt vele?" "Hát... Egy-két napja nem, de..." "Csillagflotta-szabályzat 476-9: minden felderítőosztagnak be kell jelentkeznie a hídra, legalább huszonnégy óránként egyszer." "Te tényleg kapitányasszisztens akarsz lenni." állapítja meg Neelix, igyekezve témát váltani. "Valami rossz történt velük." "Én biztos vagyok benne, hogy minden rendben. ... Na gyere, lefekvés." "Megígéred, hogy felkeltesz, ha anyu hív?" kérdezi Naomi, miközben az ágy felé indul. "Becsszó." "Még akkor is, ha nulla-ketto nulla-nulla lesz?" "Még akkor is, ha nulla-ketto nulla-nulla lesz." bólint Neelix, miközben gondosan betakarja a kislányt, majd homlokon csókolja: "Szép álmokat." A talaxiai nagy sóhajjal indul az ajtó felé. "Neelix..." mondja Naomi, mire Neelix megfordul. A kislány az asztalon hagyott babára mutat. Neelix csendben odaviszi neki, majd miután éjszakai üzemmódra kapcsolta a kabin világítását az ajtónál lévő fali terminálon, még egyszer visszanez a kislányra, mielőtt kilépne a szobából. A nappaliban odasétál az asztali terminálhoz, és halkán így szól: "Számítógép, kapcsolatot a személyes adatbázissal, állomány-index: Neelix ketto-kilenc-egy." A monitoron megjelenik Neelix hűgének fényképe, a talaxiai pedig remegő hangon így szól: "Szia, Alixia. Sajnálom, hogy... Hetek óta eszembe sem jutottál, de... Sok a dolgunk itt a Voyager-en. ... Hiányzol. ... A keresztlányom, Naomi... Bajban van. ... Mind bajban vagyunk. ... Lehet, elveszíti az anyját. ... Alixia... Te mindig tudtad, mit kell tenni, mit kell mondani. Bár itt volnál most, hogy segíts nekem." Neelix pár

pillanatig még könnyes szemmel nézi a képet, majd kikapcsolja a terminált, és belesóhajt a kabin sötétjébe.

"Gyerünk...! Siessenek!" kiabálja Neelix a mögötte haladó két másik talaxiainak, miközben egy erdoben menekülnek valami elöl, "Megtámadtak minket!" A Neelix mögött siető páros megbotlik, és a jelek szerint teljesen belegubancolódnak az aljnövényzetbe, nem tudnak újra lábra állni. "Keljenek fel!" kiabál oda nekik Neelix, majd elindulna vissza, hogy segítsen, de ekkor különös morajlás érkezik a magasból. "A metreon-kaszád! ... Gyorsan!" kiabálja Neelix de a következő pillanatban mindent elborítanak a lángok.

Neelix a Wildman-szálláshely nappalijában riad fel a lidérces álomból, egy fotelben ülve. A talaxiai bemegy Naomi szobájába, megigazgatja takarót a kislányon, majd nézi még egy darabig, mielőtt távozna.

"Számítógép, váltás többsávú holetapogatóra, felbontást megnövelni." utasítja Seven az asztrometriai labor rendszereit, épp mikor Neelix belép az ajtón. "Neelix..." fordul felé Seven, "Segítségre van szüksége?" "Nem, nem, csak... Erre jártam. Gondoltam, benézek, megkérdezem, hogy mennek a dolgok. ... Szóval... Hogy mennek a dolgok?" "A lezuhanási hely körüli barlangokat térképezem fel." "Mekkora kiterjedésűek?" "Körülbelül harminchét kilométer." "És a kutatás? Van valami újság?" "Minden letapogatás talál valami újat. De eddig semmi nagy jelentőségű." "Seven... A családja... A földi családja... Szokott gondolni rájuk?" "Nagyon ritkán. Csak hat éves voltam, mikor asszimiláltak." "Nem sokkal idosebb, mint most Naomi." mondja Neelix eltunodva, "Hiányzanak a szülei?" "Alig emlékszem rájuk." "Talán jobb is így." mondja Neelix, mire Seven kérden néz rá, de mielőtt megszólalhatna, Chakotay hangja szólal meg az interkomból: "Alfa kutatóosztag hívja Seven of Ninet." "Igen, parancsnok?" "Szükségünk van az adatokra." Seven, aki közben egy trikordert töltött fel adatokkal, még egyszer ellenőrzi a munkáját, majd a kijárat felé indul: "A transzportpozíción találkozunk." Neelix csak áll, ugyanott ahol eddig, Seven pedig megtorpan, visszafordul, és így szól: "Alkalmazkodtam. A gyerek... Naomi, szintén alkalmazkodni fog." "Borg bölcsesség." mondja Neelix, mire Seven felvont szemöldökkel méri végig, mielőtt távozna.

"Hadnagy, szerezzen friss adatokat a Béta osztagtól, már egy órája nem jelentkeztek." szól oda Janeway a taktikai konzolnál dolgozó férfinak, majd leváltja a muveleti tisztet, maga állva a pult mögé. "Kávét?" kérdezi a hídra lépo Neelix. A taktikai tiszt jelzi, hogy o kér, így Neelix tölt neki a magával hozott termoszból, majd Janeway felé fordul: "Kapitány?" "Nem, köszönöm, én már ittam eleget. Még egy csésze, és én gyorsítok görbületre." húzza el a száját Janeway. "Új hírek?" kérdezi Neelix, közben teletöltve egy újabb jelentkező csészéjét. "Attól tartok, semmi." "Se roncsok, se életjelek...?" lép közelebb a talaxiai. "Három osztag kutat a felszín alatt. Egyelőre semmi." "Na, ennyit a boldog befejezésről." sóhajt fel Neelix, mire Janeway átkarolja a vállát, és elindul vele a kapitányi szék irányába: "Ha kell, kifordítjuk azt a planetoidot... De azt hiszem, fel kell készülnünk a legrosszabbra. ... Talán itt volna az ideje megmondani Naominak." "Nem, még nem." jelenti ki Neelix. "Nem buta lány, mostanra már rá kellett jönnie, hogy valami nincs rendben." "Sokszor kérdez, hogy miért nem jelentkezett még az anyja, de hogy bajban lenne. ... De holnapra rengeteg elfoglaltságról gondoskodom neki, nem lesz ideje aggódni." "Az a feladata, hogy lefoglalja, nem pedig, hogy hazudjon neki. ... Azt akarom, hogy reggel elso dolga legyen elmagyarázni neki a helyzetet." "Nem hiszem, hogy ez túl jó ötlet." rázza a fejét Neelix aggodalmasan. "Miért?" "Már mondtam. Érzékeny." "Azt mondtam, válaszoljon a kérdéseire." "Már megbocsásson, kapitány, de én vagyok a keresztapja! Én tudom, mi a legjobb neki!" jelenti ki Neelix dühösen, ezzel a híd egyik kijáratára felé veszi az irányt. "Neelix...!" szól utána Janeway ridegen, és mikor a talaxiai felé fordul, a készenléti helyiség ajtaja felé int, majd besiet rajta, Neelixel a nyomában. "Tudom, hogy gondoskodik Naomiról." fordul odabent Janeway Neelix felé, "És csak védeni igyekszik. De meg kell mondania neki az igazat." "Jó reggelt, Naomi. Kérsz papaya-levet a reggelihez? Ja, egyébként

anyádat maga alá temette harmincezer tonna szikla." mondja Neelix élesen. "Neelix..." "Mikor már biztosan tudunk valamit... Mikor megtaláljuk az anyját, élve... Vagy holtan... Megmondom neki. De előbb nem." "Ha maga nem tudja... Megteszem én." "Nincs joga hozzá!" csattan fel Neelix, "Nem érti, mi forog kockán! ... Magának az o korában ott volt mindkét szülője, akik óvták, és vigyázták! Sosem kellett amiatt aggódnia, hogy egyedül maradhat! ... Tolem kell megtudnia. Másképp nem viseli el." "Tudom én... Azonosulnia kell Naomi helyzetével." lép közelebb Janeway. "Mikor a családom meghalt, mindent elvesztettem. ... Még mindig vannak rémálmaim. Nem volt könnyű... Nem akarom, hogy Naominak át kelljen élnie, amit nekem kellett..." mondja Neelix kétségbeesetten. "Megértem. És igaza van." szól Janeway, miközben az ablakok alatti kanapéhoz vezeti a talaxiait, "De ez a helyzet más." "Hogy volna az?" "Naominak ott van maga. ... Neelix, el kell mondani neki. Mert tudom, jobban átvészeli, ha maga ott lesz vele, hogy átségtse rajta." "Reggel az első dolgom..." motyogja Neelix maga elé meredve. "Addig van még néhány óránk. ... Miért nem jön vissza a hídra, és segít nekünk?"

"Kész van, Tuvok?" kérdezi Paris az egyik konzolt vallató vulcanit, mire az felé fordul: "Kész." Paris még egyszer ellenőrzi saját munkáját egy kinyitott szervizpanelnél, majd nagyot sóhajtva így szól: "Kíváncsian szerencsét." Ezzel aktiválja az áramkört, mire a Tuvok melletti konzol szikraesot szórva elsötétül. "A mágneses áttevők túlterhelodtek." állapítja meg Tuvok. "Pedig találnunk kell valami módot a burkolat polarizálására, különben a szenzoraink nem lesznek képesek észlelni minket." "És sosem jutunk ki innen." mondja a valamivel odébb ülo Wildman lemondó sóhajjal. "Nem adja fel a reményt." szól rá Tuvok, "Alacsony a valószínűsége a megmentésünknek, de statisztikailag nem lehetetlen." "Megnyugtató..." jegyzi meg Paris munka közben. "Ki fog vigyázni Naomira...?" kérdezi Wildman. "Ezzel most nem kellene aggasztania magát." szól Tuvok. "Hogy mondhat ilyet?" "A legfiatalabb gyermekem..." guggol le Tuvok a nő mellé, "Négy éve él apa nélkül. Mégis, biztos vagyok abban, hogy jól van. ... Pedig nem tudtam tisztázni vele a dolgokat, mielőtt elhagytam. De bízom az öt körülvevők emberségében. ... Ön példás anyja volt Naominak. És o most olyan emberekkel van, akikben ön megbízik. Átvészeli majd, és boldogulni fog... Bármilyen történetük is velünk." "Köszönöm, Tuvok." mondja Wildman hálás mosollyal, mire a vulcani komolyan bólint.

"Anyu...!" kiáltja Naomi, felriadva az ágyon, "Neelix...?" Mivel nem érkezik válasz, a kislány útnak indul a félhomályos szálláshelyen, majd miután megállapította, hogy Neelix nincs a közelben, így szól: "Számítógép, megkeresni Neelixet!" "Neelix a hídon van." "Köszí." Naomi valamivel később már felöltözve igyekszik a híd felé az egyik folyosón, ám egy sarokhoz érve Torres hangja üti meg a fülét: "Stryckler, kell még három fézer-fúró." Naomi kikukucskál a sarok mögül, majd mikor azt látja, hogy Torres az egyik kutatóosztag élén épp feléje tart a folyosón, sietos visszavonulásba kezd. "Maguk ketten hozzanak mintaerosítókat, és orvosi készletet." "Igenis, uram." Naomi jobb híján bemenekül a legközelebbi ajtón, ami sajnos épp az egyik szállítóhídé, és ahová Torres csoportja is tart. "Ezeket a trikordereket át kell állítani. ... Az Alfa osztaggal mi van?" kérdezi Torres, mikor a csapat elhelyezkedik az emelvényen. "Koordináták beállítva." mondja az ügyeletes. "Energiját." bólint Torres. Naomi közben a használaton kívüli másodlagos vezérloplult mögé bújva hallgatja oket. A jelek szerint végül sikerül észrevétlenül kiosonnia, ugyanis valamivel később épp egy liftbe siet be, miután az ott átsieto két legénységi tag eltunt a közelbol. "Egyes szint, híd!" szól Naomi, a lift pedig útnak indul.

"Chakotay a Voyager-nek: találtunk valamit, ami úgy néz ki, mint a jobb oldali gondola egy darabja." üzeni a parancsnok egy sötét sziklajáratból, miközben Seven egy trikorderrel köröz a közelben. "Magát a siklót észlelik valahol?" kérdezi Janeway.

"Még nem." hallatszik Chakotay válasza, épp, mikor Naomi kilép a hídra. "Kapitány, a barlang beomlott előttünk." üzeni Seven, "Azonban mintha további burkolati mintákat észlelnék a törmelék között." "A Flyer?" kérdezi Janeway. "Közelebbrol is meg kell vizsgálnom." feleli Seven.

"Csinálja. Az Alfa és a Béta osztag közben folytassa a kutatást. ... Szóljanak a gyengélkedonek, hogy készüljön sebesültek fogadására." Neelix közben megfordul, és ekkor veszi észre a kislányt a lift ajtaja előtt. "Naomi..." mondja ijedten, mire Janeway is arrafelé fordul, a kislány pedig visszamenekül a liftbe.

Neelix kétségbeesetten igyekszik utolérni Naomit a hajó folyosóin, végül egy kereszteződésben megtorpan, és így szól: "Számítógép, megkeresni Naomi Wildmant!" "Naomi Wildman a kabinjában van."

Mikor azonban Neelix megérkezik, csak egy kommunikátort talál a kislány hálósobájában az ágyon heverő Flotter-babára rögzítve. "Okos..." csóválja meg a fejét Neelix.

"Számítógép..." mondja Naomi az egyik holodeck programozótermináljának, "Folytatni a Flotter, Trevis, és a Tuzóriás programot!" "Program elindítva." Az ajtó kinyílik, Naomi pedig besiet a szimulációs térbe.

"Parancsnok..." fordul el Seven a sziklafaltól, amit addig vizsgált, "Duranium-ötvözetet észlelek. Azt hiszem, a sikló az. De legalább nyolcvan méterre van a törmelék alatt." "Életjelek?" "Semmi. ... Parancsnok, ha nincsenek bemérhető életjelek, nem tudjuk kisugározni a legénységet." "Talán felsugározhatjuk az egész siklót a hangárba..." véli Chakotay. "Ötvenezer tonna banemite-on keresztül?" A parancsnok erre elhúzza a száját, majd aktiválja kommunikátorát: "Chakotay hívja a Voyager-t." "Itt Janeway." "Úgy véljük, megtaláltuk a siklót... De ki kell ásnunk. Minden csoport találkozzon az én koordinátáimon." "Nyugtázva." "Fézer-fúrót ide, és ide!" mutatja Chakotay a megfelelőnek tűnő pontokat az omladékon, mire a berendezések kezelői elindulnak, hogy munkához lássanak.

"Hát... B'Elanna, nézd a jó oldalát." mondja Paris egy képfelvevőbe a majdnem teljesen sötét siklóban, "Legalább ezentúl nem botlasz mindenfelé több napos pizza-darabokba. ... És persze nem kell újabb Proton Kapitány fejezeteket végignézned." "Figyelem! A létfenntartás működése kritikus szintre csökkent." jelenti be a Delta Flyer számítógépe. "Ne is törödj a számítógéppel." néz fel Paris, "Csak féltékeny, mert azzal töltöm az utolsó perceimet, hogy neked üzenek." Tom a fejét lehajtva hallgat egy sort, majd még ennyit tesz hozzá: "Hát... Minden jól." Ezzel kikapcsolja a felvevőt, és a közelben a padlón heverő Wildmanhez megy: "Sam... Maga jön." "Én... Még nem találtam ki, mit mondjak. ... Tuvok, addig vegye fel ön." "Én jobb szeretek írásban elbúcsúzni." mutatja fel a vulcani a kezében tartott jegyzetfüzetet. Wildman erre odabólint Parisnak, aki felsegíti, és leülteti az egyetlen, még működő konzol előtti ülésbe. "Számítógép, felvételt megkezdeni az üzenetet Naomi Wildman számára kódolni..." mondja Wildman remego hangon. "Nyugtázva." "Szia, kicsim." fordul Wildman a felvevő felé, igyekezve eltüntetni arcáról a fájdalom nyomait, "Tudom, hogy most nagyon szomorú vagy, de... Szeretném, ha nagyon figyelnél rám, rendben? ... Mindenek előtt... Szeretlek. És szeretném, ha tudnád, büszke vagyok rád. Arra, milyen okos vagy... Mennyire vicces..." Paris, sőt egy kicsit még Tuvok is megilletődve hallgatja Samantha szavait. "És milyen kedves másokkal. ... És tudom, felnöve egyedülálló dolgokat viszel majd véghez. ... Végül... És tudom, ez nehéz dolog... Igyekezz nem félni." "Figyelem! Az oxigénkészlet tíz perc múlva kimerül." "Hallgass Neelixre... Mostantól o fogja gondodat viselni. ... Minden jól, kicsim."

"Naomi...?" kiabálja a kiégett Örök Erdoben kószáló Neelix. A közelében egy fatörzs megmozdul, és Trevissé változva rákiált: "Menj innen! ... Nem akar beszélni veled." "Hazudtál!" bukkan fel Flotter valahonnan. "Azt hittem, te elpárologtál." néz rá Neelix meglepetten. "Naomi újra folyadékká tett. ... És most távozz!" "Számítógép, törölni a szerepüket!" szól Neelix. "Nem végrehajtható. Holodeck-vezérlés zárva." Neelix tovább indulna, de Trevis az útját állja: "Törölni minket?!" "Kíváncsi volnék, tud-e ez a hazug alak úszni..." méregeti Flotter Neelixet. "De lelógathatjuk az egyik ágamról is." javasolja Trevis. Neelix ekkor észreveszi az egy kidolt fatörzs

mögött ülo kislányt: "Naomi. ... Kérlek, hadd beszéljek veled..." "Engedjétek." mondja Naomi. "De rendesen viselkedsz." mondja Trevis fenyegetően. "Nincs több hazugság." teszi hozzá Flotter. Neelix odasétál a fatörzshöz, és bekukucskál mögé: "Hahó..." "Az anyám meghalt?" kérdezi Naomi ridegen. "Nem tudjuk." "Mi történt?" "A felderítők igyekeztek elkerülni egy ionvihart. Le kellett szállniuk egy bolygón." "Láttam a krátert. Valami égett ott." "Plazmatüzek, roncsok... De nem a hajó. ... Amíg nem tudjuk biztosan, mi történt velük, senki sem hagy fel a mentési kísérlettel." "Gondolod, megtalálják?" "Igen." "Honnan tudhatnám, hogy nem hazudsz-e most is?" Neelix erre zavartan bámul maga elé pár pillanatig, majd így szól: "Én... Sosem beszéltem még neked erről. De mikor... Sokkal fiatalabb voltam... Elvesztettem a mamámat. Egy szörnyű háborúban. ... Az apám, és a húgaim is meghaltak. ... Az volt a legszörnyűbb dolog, ami valaha történt velem. ... Sokat töprengtem... Hogyan haltak meg... Aggódtak-e értem... Élhetnének-e még most is? ... Csak arra gondoltam... Téged megkíméllek ettől. Hogy ne kelljen azt érezned, amit én éreztem." "Ezért úgy tettél, mintha minden rendben volna. ... Mintha semmi baj sem lenne. ... Ezt csináltad a családdoddal is?" "Néha." "És, segít?" "Nem igazán." "Ne légy szomorú, Neelix." mondja Naomi, megsimogatva Neelix arcát. A hajó ekkor megrázkódik, majd Janeway hangja szólal meg az interkomból: "Mindenki a szolgálati helyére. Nyolcas osztályú ionvihar közeledik." "Ionvihar, az meg mi?" néz körül Flotter. "A Tuzóriás megint megtámad minket?" kérdezi Trevis aggodalmas arccal. "Jobb, ha visszamegyünk a kabinodba." mondja Neelix a kislánynak. "Naomi... Ne hagyj itt minket." mondja Flotter ijedten. "Visszajövök, ígérem."

"Voyager hívja Chakotayt." emelkedik fel Janeway a kapitányi székből. "Mondja." "Egy újabb ionvihar közeledik. Mikor eléri a planetoidot, az egész barlang instabillá válik."

"Már csak pár méter, és elég közel leszünk, hogy kisugározzuk a siklót." üzeni Chakotay, aki Torressel együtt egy-egy fézer-fúrót kezel, "Mennyi idő a vihar érkezéséig?" "Hat perc. Használják ki jól, mert csak ennyijük van."

"A vihar ideért. Pajzsok nyolcvanhat százalékon." jelenti Kim. "Tartsák bemérve a csapatot, hogy az utolsó pillanatig lent maradhatnak." szól Janeway, "Kormány, távozópályát, felkészülni kettes görbületre." "Igenis, uram."

"Figyelem! Az oxigénkészlet két perc múlva kimerül." jelenti be a Delta Flyer számítógépe, mikor Paris letelepszik Tuvok mellé: "Nem gondoltam volna, hogy ez lesz a vége. Megfulladok párezer tonna szikla alatt, egy névtelen planetoidon." "Valami hosiebb halálról ábrándozott?"

"Egyáltalán nem ábrándoztam a halálról." mondja Paris a vulcanira sandítva. "Ha az ember elfogadja az elkerülhetetlent... Rátalál a békére." "Ha ez egy vulcani mondás, inkább maradok az 'élj soká, élj boségben'-nél." morogja Paris. Ekkor valahonnan a hajó burkolatán túlról felhangzik a fézer-fúrók éles sziszegése, mire Paris felkapja a fejét, körülnéz, majd felpattanva püfölni kezdi a pilótafülke tetejét: "Itt vagyunk! ... Itt vagyunk!"

"Chakotay hívja a Voyager-t." "Igen, parancsnok?" kapja fel a fejét Janeway. "A mintaaerosítók a helyükön, készen állunk a Flyer sugárzására." "Ráfogás alatt." bólint Kim, mikor Janeway felé fordul, majd pár másodperc múlva így folytatja: "A hangárban vannak." "Kormány... Jóváhagyva." bólint oda Janeway a kormányügyeletesnek, a Voyager pedig néhány pillanat múlva többszörös fénysebességre gyorsulva maga mögött hagyja a planetoidot eléro ionvihar-frontot.

Neelix és Naomi szinte futva sietnek az egyik folyosón. Nem is ok nélkül, a gyengélkedobe tartanak. Megérkezve a Doktort, és a mellette álló Sam Wildmant találják ott. Naomi odaszalad az anyjához, aki letérdelve magához öleli, és könnyes szemmel bólint oda Neelixnek, hangtalanul formálva a szavakat: "Köszönöm..."

"A kapitány naplója, kiegészítés. Wildman zászlós felépült sérüléseiből, a Delta Flyer pedig, bár elég viharvert, de egyben van."

Az Örök Erdo egyik ösvényén kézen fogva sétáló Samantha és Naomi már messzirol hallják Trevis és Flotter hangját. "És hogy van ma, Mr. Trevis?" "Valahogy kicsit merevnek érzem a tagjaimat, sikamlós barátom. És maga?" "Nahát, most hogy így szóba hozta, én meg olyan szikkadt vagyok." "Nahát... Ideje volt, hogy elokerülj végre." mondja Trevis, mikor meglátja Naomit az anyja mellett, "Kihul a tea." "Samantha...?" kérdezi Flotter, hitetlenkedve véve szemügyre a zászlóst, "Tényleg te vagy az?" "Rég láttalak." bólint Sam, miközben Flotter odasiet hozzá. "Hogy megnőttél...!" álmélkodik Flotter. "Most már zászlós vagyok." mondja Wildman vidáman, miközben Neelix is elokerül a fák közül. "Hiányoztál." mondja Flotter. "Te is nekem." "Na... Most, hogy már mindenki ismeri egymást, gondolom, mindannyian várjátok az új kalandot." jegyzi meg Neelix. "Most, hogy így szóba hoztad..." fordul Flotter Naomi felé, "Van itt egy kastély, amit mér rég meg akartam nézni." "Kastély?" kérdezi Naomi izgatottan. "Úgy hallottam, egy nagy bogár lakik benne." "Gyerünk, Neelix!" szól oda a kislány a talaxiainak. "Menj csak előre." "Később találkozunk." mondja Wildman Neelixnek, majd Trevissel együtt Naomi és Flotter után indul. Neelix egy darabig integet utánuk, míg Janeway hangja meg nem szólal mögötte: "És itt a boldog vég." "Kapitány...?" "Csak jöttem megnézni a leendo kapitányasszisztensemet." "Hát..." mutat Neelix a háta mögé felnevetve, "Most éppen egy nagy bogarat készülnék meglátogatni." "Hmm... Veszélyes küldetésnek tunik." bólogat Janeway, közben Neelix mellé lépve. "Boldogulni fog vele." nyugtatja meg a talaxiai. "Bátor kislány." bólint Janeway, majd halkabbra fogva a hangját, bunbánó arccal így szól: "Tudja, én egyszer elárasztottam ezt az egész erdot. Hat éves voltam." A kapitány belekarol Neelixbe, és ráérosen útnak indulnak az ösvényen. "Flotter panaszkodott, hogy nagy a szárazság, én meg kapásból adtam a nyilvánvaló megoldást: fordítsuk vissza a folyót. Olyan locspocs lett az egész erdoben, hogy még a..."

99. Timeless - A holnap emlékére

A végeérhetetlennek látszó hősíság vakítóan szikrázó jégalakzatai között két szállítószalag ragyog fel, egy-egy fémesen csillogó hovádo öltözetet viselő alakot hagyva maguk mögött. A jövevények egyike trikordert húz elő ruhája egyik zsebéből, és miközben a másik közelebb hajol, hogy láthassa a kiírásokat, vizsgálódni kezd. A trikorderes jobb karjával intve kijelöli az irányt, mire a páros óvatosan útnak indul a keményre tömörödött hóbuckákon, és egymásra torlódott jéglemezeken. Alig fél perc múltán úgy tunik, megtalálták, amit kerestek, legalábbis a trikorderes térdre ereszkedik, elsőprögeti egy darabon a havat, majd egy rövid fémcöveket döf a jégbe. Társa is leguggol mellette, és szintén söpörve egy tiszta foltot a hó alatt rejtoz, meglehetősen áttetsző jégre, megszemléli a jég alatt látható szürkésfehér felületet. Társa közben aktiválja a ruha mellrészén lévő kommunikátort, és a védoruha maszkja által felismerhetetlenségig torzított, fojtott hangon így szól: "Megjöttünk." A feltámadó szél közben akadálytalanul hordani kezdi a sima jégfelszínen összegyult porhavat, és lassan egy hatalmas, szürkésfehér test körvonalai válnak láthatóvá a jégben, a letisztult foltokon át. Egy Intrepid osztályú csillaghajó eltéveszthetetlen körvonalai. "A gleccser stabil." bólint oda a trikorderes a társának, aki erre aktiválja kommunikátorát: "Készen állunk a besugárzásra." "Nyugtázva." hallatszik egy női hang.

A páros valamivel később már a hajó deres falú, sötét folyosóin járnak, csak kézilámpáik sugarai adnak némi fényt. A két alak pár lépés után megáll, és hátrahajítják védoruhájuk csuklyáit, majd feltolják a védomaszkot, így kiderül, hogy Kimról és Chakotayról van szó. "Nem egészen így emlékszem rá..." mondja Chakotay komoran. A páros ezután folytatja útját, majd egy jégkéreggel borított fali terminálnál megállva Kim egy darabon tisztára kaparja a terminált, Chakotay pedig elhelyez rajta egy kis szerkezetet. A terminál hamarosan életre kel. "Az energiahálózat megsemmisült. ... A gélcsoomagok keményre fagytak. ... A kilencestől tizenégyesig terjedő szintek most a tízes szint. Összepréselődtek." sorolja Kim. "Úgy tunik, teljes impulzussal csapódtak a jégbe." állapítja meg Chakotay, "A VOH?" "Megpróbálok hozzáférni a gyengélkedőhöz." bólint Kim, "Nincs válasz. ... Elveszttem az interfészt, indítsd újra az energiacellát!" Chakotay megpróbálja, de a terminál végképp kileheli a lelkét. Kim dühösen püföli egy darabig, de ez sem segít, így Chakotay végül így szól: "Indulás tovább." "Tartsuk nyitva a kapcsolatot." mondja Kim, ezzel elindulnak két irányba a folyosón.

Chakotay valamivel később megérkezik a hídra, ahol a mindent beborító jégben és zúzmarában néhány holttest hever, szintén fehér hólepelrel borítva.

Kim egy Jeffries-folyosót kinyitva egy pillanatra megtorpan, mikor odabent egy, a hátán fekvő holttestet talál, de végül erőt véve magán, kúszni kezd befelé, csak egy pillantást vetve a test arcára.

Chakotay a halottakat kerülgetve lemegy a híd elülső részére, majd a jobb oldali lépcsőn indulna vissza felfelé. Ám mikor lámpája sugara egy újabb testre vetül, egy pillanatra megáll, majd lassan odébb fordítja a fénycsóvát, így Janeway kapitány fagy által konzervált testére újra ráborul a hajót uraló fagyos éjszaka.

Kim végül a gyengélkedőbe megérkezve elhelyez egy újabb energiacellát a VOH fő rendszerén. Chakotay a műveleti tiszt pult mögött bukkan rá Seven holttestére. Letérdel mellé, majd kommunikátorát kiszabadítva aktiválja azt: "Chakotay hívja Tessát."

"Mondd." jelentkezik be az egy bolygó körül keringő Delta Flyer pilótaülésében ülő harmincöt körüli földi nő. "Megtaláltam. Mérd be a transzporter-relét, és sugározd a laborba." "Készülj."

"Csak gyorsan." üzeni Chakotay, miközben egy kis szerkezetet helyez el Seven nyakán, majd a halott nőre nézve megjegyzi: "Nem valami boldog vizionálás..." "Megvan a minta." hallatszik a Tessa névű nő hangja, majd megérkezik Sevenért a szállítószalag.

"Kérem pontosít... Sa... Az..." mondja a Kimtól egy jó lépésnyire megjelenő Doktor, majd a gyengélkedő állapotát látván elnémul. "Rég láttam." mondja Kim, mire a hologram felé fordul: "Zászlós...!" "Mostanság csak Harry." A Doktor kérdően mutat körül a gyengélkedőben, mire Kim így szól: "Hosszú történet. Hol a mobil emittere?" "Mi történt a hajóval? ... A legénység...?" "Nincs idők! Az emitter?" kérdezi Kim a hangját felemelve. "Ott van benne, de..." mutat a hologram az emitter jéggel borított karbantartó konzoljára, mire Kim egy ökölcsapással összetöri a szerkezetet borító jeget, majd a Doktor kezébe nyomja: "Tessék. Tegye fel, és indulás." "Állj! Magyarázatot követelek!" tiltakozik a Doktor. "Tolem kaphat." mondja a gyengélkedőbe belépő Chakotay, "Azért jöttünk, hogy megváltoztassuk a történelmet."

A Voyager gépházában hangos taps, éljenzés, és az emeletől boven záporozó konfetti kíséri az egy palackkal a kezében a szemmel láthatóan átalakított hajtóműmag felé lépkező Torrest. A hadnagy a keverokamrárt övező korláthoz csapva összetöri az üveget, mire az éljenzés tovább erősödik, míg Janeway meg nem szólal az emeleten: "Hölgyeim, és uraim, ha kérhetném... Hadd mutassam be a csillagközi meghajtás következő nemzedékét... A kvantumcsúszda-meghajtást." erre megint kitör az éljenzés, majd újra a kapitány kér figyelmet: "Négy év, két hónap, tizenegy nap. A Voyager egész pontosan ennyi ideje van a Delta Kvadránsban. ... Ezen idő alatt... Kiterjesztettük a felfedezett úr határát, és ami még fontosabb... Életben maradtunk." Janeway itt a mellette álló Chakotayra pillant, majd kis hatásszünetet tartva így folytatja: "De most már ideje hazamenni. ... Élvezzék az ünnepséget, de tartsák észben, hogy a holnapi út előtt még nagyon sok tennivalónk van. ... Úgyhogy csak óvatosan a pezsgőzéssel." Janeway Chakotayval az oldalán az emeletől levezető létra felé indul, közben így szólva: "Kvantummátrix... Banemite kristályok, borg technológia. El tudja képzelni, mit fog szólni ehhez a Csillagflotta?" "Nem hinném, hogy panaszkodni kezdenének." csóválja a fejét Chakotay vidáman, "A Föderáció megkapja a kvantumcsúszda meghajtást, ezért minimum kijár nekünk pár kitüntetés." "Már el is kezdtem írni az átvételi beszédemet..." bólogat Janeway vidáman. "Szeretném megköszönni a Borg Kollektívának..." mondja Chakotay vigyorogva. "Van valami vacsora-terve?" kérdezi Janeway a parancsnokra sandítva. "Semmi különös, a replikátorral volt találkám." "Mondja le. Ez parancs." "Igenis, kapitány."

"Hadnagy... Hadnagy." furakszik Neelix a lenti tömegben Torres felé, majd mikor végre sikerül odaérnie, felmutatja a kezében tartott szorós valamit: "A hozzájárulásom a kvantumcsúszda-hajtóműhöz." "Köszönöm. Mi ez...?" kérdezi Torres, megszemlélve a Neelix kezében lévő valamit. "Egy talaxiai bundásleány." Torres és a mellette álló Tuvok erre kérdően néznek össze, de Neelix nem késlekedik a magyarázattal: "Ez egy régi talaxiai urhajós-hagyomány. Ha egy ilyen jószág beszőkött a hajóba indulás előtt, azt szerencsés jelnek tekintették. Ez kis a fickó hat évén át ott lógott a gépházamban." "Aranyos..." mondja Torres, átvéve a valóban egy nagyra nőtt, szorós légyre emlékeztető holmit Neelixtól, miközben Tuvok így szól a talaxiaihoz: "Mr. Neelix, ön az újabb meglepetések állandó forrása." "Ah, köszönöm, Mr. Vulcani." veregeti vállon Neelix Tuvokot, ezzel újra elvegyül a tömegben.

Valamivel odébb Seven egy üres pezsgospohárral a bal kezében félig mesterséges jobbát szemléli kissé aggodalmas ábrázattal. Hamarosan a Doktor lép oda hozzá: "Seven...?" "A vizuális processzorom és a motorikus vezérlőm... Rosszul működnek." "Úgy hangzik, mintha az agykérgi implantájával lenne valami." mondja a Doktor, elövéve szerszámövéből az orvosi trikorder, "Jobb, ha ellenőrizzük." Seven azonban bizonytalan léptekkel útnak indul a keverokamrárt övező korlát irányába, a Doktor pedig igyekszik a nyomában maradni a trikorderrel: "Ne mozogjon!" "Nem tudom teljesíteni." mondja az imbolygó Seven, megkapaszkodva a korlátban. "Maga részeg." állapítja meg a hologram vidáman. "Képtelenség." jelenti ki Seven. "A vérsynterol-szintje nulla egész nulla öt százalék." mutatja oda neki a Doktor a trikorder, "Hány pohár pezsgót ivott?" "Egyet..." mondja Seven egyre rosszabbul kinézve. "A jelek szerint a borg nem bírja a piát." állapítja meg a Doktor, vidáman ingatva a fejét, majd karon fogva Sevent, a kijárat felé kezdi

terelni: "Lemegyünk a gyengékedre, adok inoprovaline-t, hogy ellensúlyozzuk a hatást." "Csak igyekeztem fejleszteni a társasági viselkedésem, ahogy javasolni szokta..." mentegetőzik Seven zavartan. "És remekül csinálja." jelenti ki a hologram. Seven megfordul, és a felszívódó alkohol egyre rohamosabban jelentkező hatásait mutatva, nehezen forgó nyelvvel így szól: "Maga mindig hatalmas segítség volt a számomra, Doktor..." Seven eközben bökdösni kezdi a Doktor mellkasát, miközben így folytatja: "Ön a mentorom. ... Igen! Mintha egyek volnánk..." A hologram gyorsan tovább vezeti Sevent a kijárat felé, aki közben felfigyelve a közelben ácsorgó Kimre, odaszól neki: "Mintha egyek volnánk!" Kim vidáman néz a távozó páros után, majd az egyik konzolnál foglalatostkodó Parishoz megy: "Láttad?" "Hmm...?" néz fel Paris egy pillanatra. "Azt hiszem, a mi kis dolgozónk túlzásba vitte az ünneplést." mondja Kim vigyorogva, "És ha már itt tartunk, te mikor akarsz csatlakozni?" "Csak egy perc." Kim megnézi, miben merült el annyira Tom, majd meglepetten kérdezi: "Keverokamra-ellenőrzést futtatsz, most?!" "Harry..." fordul Paris Kim felé, "Azt hiszem, özevegycsinálót építettünk." "Mit...?!" "Egy katasztrófa várja, hogy bekövetkezhessen! ... Tegnap éjszaka futtattam egy szimulációt, és nulla egész negyvenkettes fázis-varianciát mutatott ki a kvantumcsúszda-küszöbben." "Nulla negyvenketto? Vagyis rázós utunk lesz." von vállat Kim, "Volt már rosszabb is." "Ha repülés közben kibukunk a csúszdából..." emeli fel a hangját Paris, mire Kim gyorsan csendre inti. "Attól túlterhelodik a kvantummátrix." folytatja Tom halkabban. "Szóltál a kapitánynak?" "Még nem. Nem akartam elrontani a nagy ünneplést, míg nem vagyok biztos benne." "Tom... Ha ettől jobban érzed magad, azonnal megyünk a holodeckbe, és csinálunk még pár szimulációt. ... Biztos csak valami szenzorhiba..."

"Teljes impulzuson vagyunk." jelenti Paris a Voyager szimulált hídján, ahol rajta és Kimen kívül nincs senki. "Kvantumcsúszda-meghajtás be." mondja Kim, "Kvantummezo stabil, deflektor maximumon." "Kvantumcsúszda-sebességszint három... Ketto... Egy." A Voyager meginog, a fomonitoron pedig kialakul a kvantumcsúszda kékesfehér fényalagútja. "Energia-leadás egyenletes, a kvantummezo stabil." mondja Paris. "Pajzsok hetvenhárom százalékra csökkentek." jelenti Kim. "Eddig jó. Tartsd tengelyben a deflektort, és akkor minden..." Ekkor a kormányospult többfajta hangjelzést hallat, mire Paris bosszúsán veszi le róla a kezét. "Fázis-eltérés." bólint Kim, "Nulla egész egy... Nulla ketto." "Deflektort újramodulálni." szól Paris ismét munkához látva. "Nincs hatás. ... Nulla négy." "Leállítom a hajtóművet." "Várj, várj még. Meg akarom próbálni invertálni a kvantummezo." "Nincs értelme, ez a csúszda elkezdett összeomlani." csóválja a fejét Paris. A fomonitor egy pillanatra fehér fénybe borul, majd a csúszda fényalagútja eltunik róla, és újabb vészjelzések hangzanak fel. "Tehetlenségi tompító üzemen kívül!" jelenti Paris. "Figyelem! A burkolat felszakadt a tízes szinten." jelenti a számítógép. "Elvesztjük a szerkezeti integritást." állapítja meg Kim, mire Paris a száját elhúzva így szól: "Számítógép, programot felfüggeszteni!" A hadnagy ezután bosszús sóhajjal mered pár pillanatig a kormányospultra, majd felállva Kim felé indul. "Még egyszer." mondja az, "Azt hiszem, ha korábban irányítjuk át a tartalékenergiát a deflektorba, akkor..." "Nem fog segíteni." jelenti ki Paris. "Nem adhatjuk fel csak így..." csóválja a fejét Kim. "Huszonhárom szimuláció, huszonhárom katasztrófa! ... Ez már nem szenzorhiba!" mondja Paris, majd nagyot sóhajtva hozzáteszi: "Meg kell mondanunk nekik."

"Az nem lehet. Molekulánként ellenőriztük az egész hajtóművet!" jelenti ki Torres a gépházban, a jelek szerint nem sokkal a buli véget érte után. "Sajnálom, B'Elanna..." csóválja a fejét Paris. "Szeretném látni a szimuláció pontos adatait." mondja Seven. "Kettes holodeck." fordul felé Paris, "Lefuttathatja magának. ... Ha nem zavarja, hogy pár tucatszor el fog párologni közben..." "Átnéztem az adataikat, kapitány." mondja Chakotay a keverokamra felé forduló Janewaynek, "Ha délelőtt megpróbálkozunk az úttal, délután már a mentoegységekben fogunk csücsülni." "Úgy tunik, nincs más választásunk, mint eltekinteni tőle." állapítja meg Tuvok. "Vagy ez, vagy... Megpróbálhatjuk Harry módszerét." lép Paris Kim mellé. "Zászlós?" megy oda Janeway is, mire Kim nagyot sóhajtván, majd így szól: "Volna egy ötletem... Kicsit trükkös, de azt hiszem, működne. ...

A baj a tizenhetedik másodperc környékén kezdődik. Akkor megjelenik a fázis-eltérés, és a csúszda instabillá válik. ... Egy siklóra van szükségünk, benne valakivel, aki a Voyager előtt halad." "Igen." bólint Torres, mire mindenki feléje fordul, "Ok mérhetnék a csúszda küszöbértékét, ahogyan az formálódik, és visszaküldhetnék a fázis-eltérés értékét a Voyager-nek." "Remek ötlet, Harry." mondja Janeway. "Csakhogy... Most jön a trükkös része." folytatja Kim, "A sikló csak pár másodperccel lesz a Voyager előtt, és ez nem sok időt hagy a navigációnak a kiegyenlítésre." "Tom?" fordul Janeway Paris felé. "Pár másodperc...?" "Meg tudnánk csinálni, kapitány!" bizonygatja Kim, "Osszon be engem a siklóra, és átviszem a Voyager-t a csúszdán." A többiek a jelek szerint nem igazán akarnak állást foglalni, mire Kim így folytatja: "Mi mást tehetnénk? Szereljük szét a hajtóművet, vesszen kárba több hónapnyi munka?" "Meglehetősen kísérleti jellegű technológiát hoztunk létre, számítani lehetett kudarcra." mutat rá Tuvok. "A hajtómu szívét alkotó banemite-kristályok máris elkezdtek leépülni. ... Évekig tarthatna újat szintetizálni! ... Nem tudom, maguk hogy vannak ezzel, de én nem azért dolgoztam ennyit, hogy most egy nulla egész negyvenkettes fázis-eltérésen fennakadjon az egész! ... Már megbocsásson, kapitány." "Semmi gond. ... Rendben, Mr. Kim, meggyőzött." szól végül Janeway, "Készítsenek repülési tervet, egy órán belül legyen az asztalomon." "Igen, asszonyom." bólint Kim a kijárat felé induló Janeway után, aki erre visszanéz rá: "Majd értesítem, hogyan döntöttem."

"Jöjjön be." szól ki a kabinja nappalijában járkáló Janeway a csengo hangjára. A belépo Chakotay a halk zene és a két személyre terített asztal miatt meglepetten torpan meg az ajtóban. "Parancsnok, reméltem, sikerül időt szakítania rám." "Sikerült." bólint Chakotay, "De azt hittem, a kvantumcsúszdáról lesz szó." "Attól még nem kell törölni a közös vacsoránkat." jegyzi meg Janeway, hellyel kínálva Chakotayt, "Egy olyan fogást programoztam, amit még a nagyanyám főzött a Földön." "Nem is tudtam, hogy tud főzni." "Tulajdonképpen nem is, legfeljebb egy csésze kávéval boldogulok. ... De a mai egy különleges este." "Valóban?" "Az utolsó esténk a Delta Kvadránsban. ... Szerintem ez épp elég különleges." mondja Janeway, szintén leülve, miután italt töltött mindkettejüknek. "Eldöntötte." állapítja meg Chakotay. "Holnap nyolc nulla-nullakor indulunk. ... Ön és Harry viszik a Delta Flyert, a Voyager pedig ott lesz szorosan a nyomukban." Chakotay erre bizonytalanul felsóhajt, majd így szól: "A legénység örülni fog." "És maga, Chakotay...? ... Maga mit gondol a döntésemről?" A parancsnok erre megint sóhajt, majd kézbe veszi a magával hozott jegyzetfüzetet: "Elemeztem Harry repülési tervét. Az elmélet megalapozott. ... De túl sok a változó. Ha valami rosszul sikerül a csúszdában..." "Ez lehet az egyetlen esélyünk a kvantumhajtómu használatára." mutat rá Janeway. "Igaz. ... De ha megmutatná ezt valami Csillagflotta-mérnöknek, az biztos lenne benne, hogy elment az eszünk. ... Találhatunk más utat is hazafelé... Ha eddig vártunk..." "Épp eleget." csóválja a fejét Janeway, "Már épp eleget vártunk. ... Tudom, hogy kockázatos. ... Valószínűleg a legkockázatosabb dolog mindeddig. ... De én hajlandó vagyok vállalni. Mellettem áll?" "Mindig." bólint Chakotay, mire Janeway feláll, és Chakotay mellé lép: "Ha már a kockázatnál tartunk. ... Készen áll egy kis házias ételre?" "Értesítem a gyengélkedőt." bólint Chakotay, mire Janeway mosolyogva indul a replikátor felé.

"Tizenöt év...?!" bámul a Doktor hitetlenkedve a Delta Flyer fedélzetén a magát épp a védoruhából kihámozó Chakotayra. "Plusz-mínusz pár hét." bólint Chakotay. "És hol vagyunk?" "A T'Corra szektorban, valamivel túl az Alfa Kvadráns határán." "A legénység?" "Rajtunk kívül..." pillant Chakotay a valamivel odébb vetkőző Kimre, "Halottak. ... Úgy gondoljuk, Janeway kapitány megpróbált kényszerleszállást végrehajtani ezen a bolygón, de a hajó túl komoly károkat szenvedett. Mind meghaltak... A becsapódáskor." "Egy gleccserbe temetve töltötték az elmúlt tizenöt évet." teszi hozzá Kim. "Maguk ketten itt voltak... A Delta Flyerrel, a Voyager előtt. Maguknak sikerült." mondja a Doktor körülnézve. "Egészen a Földig." bólint Kim, "Hazaértünk, Doki. De közben megöltünk mindenkit, akire vigyáznunk kellett volna..." "Harry!" szól Chakotay Kimre, aki bosszús pillantást vet rá, de elhallgat. "A Csillagflotta nem sietett a megtalálásunkkal." állapítja meg a Doktor. "A Csillagflotta..." mondja Kim gúnyosan, "Kilenc évvel ezelőtt felhagytak

a Voyager keresésével. ... Egyedül kellett megkeresnünk magát." "Hát... Nem tudom, mit mondjak, azon túl, hogy... Köszönöm. ... Ha jól sejtem, egyébként maradtam volna örökre a mélyhútoban." "Nem azért jöttünk, hogy megmentjük a programját." mondja Chakotay, "Hanem hogy eleve megakadályozzuk a katasztrófa bekövetkezését." "Tudja, Doki, tizenöt éve elszámoltam a csúszda küszöbértékét. És a hibás fáziskorrekciókat továbbítottam a Voyager-nek. ... Bumm. ... Kibillantek a csúszdából, és már úton is voltak a jeges pokolba. Köszönjük, Kim zászlós. ... Hát, volt elég idom átnézni a hibámat. És most tudom, hogyan lehet helyrehozni. Úgyhogy... Küldeni fogunk a Voyager-nek egy új fáziskorrekció-sorozatot." "Nem késtek el ezzel egy kicsit?" kérdezi a Doktor óvatosan. "Módot találtunk a Voyager-el történő kommunikációra, pont a baleset előtti idopontban." mondja Chakotay. "Jobb később, mint soha." teszi hozzá Kim. "Üzenet az idon át...?" kérdezi a hologram a homlokát ráncolva. "Pontosan." bólint Chakotay. "Hogyan?" Kim erre komor arccal az egyik konzolhoz lép, amiből néhány gombnyomás után egy hengeres tároló csúszik ki, benne a halott Sevennel. "Nem értem." mondja a Doktor. "Az agykérgi beültetéseinek egyike egy adóvevo, ami a többi dolgozóval való kommunikációra szolgál." "Igen, az interplexiós adó." bólint a hologram. "Azt szeretnénk, hogy emelje ki belole az adót, és állapítsa meg a továbbítási frekvenciáját." mondja Chakotay. "Ez nem lehet probléma. A test láthatóan jó állapotban van." "Helyes. Ebből tudni fogjuk, mi legyen az üzenetben. ... A nehezebb dolog viszont... Tudnunk kell, hogy mikorra küldjük. ... Hozzá tud férni Seven idoméro csomópontjához, és megállapítani, mikor váltak le a kibernetikus beültetései a biológiai rendszerirol?" "Vagyis a halál idopontját." mondja a Doktor. "Századmásodperc pontossággal, ha lehetséges." bólint Chakotay. "Meglátom, mit tehetek." ráncolja a homlokát a hologram bizonytalanul. "Mondtam, hogy jól jön majd." pillant Kim Chakotayra, közben vállon veregetve a hologramot. "Azt mondta, rájöttek, hogyan üzenjenek Sevennek a múltba..." fordul a Doktor Chakotay felé, "És hogyan?" Kim erre felvesz egy barna dobozt egy sarokból: "Íme. A 36698-es lelettartó. ... Egy borg temporális kommunikátor." "A Csillagflotta egy borg kocka roncsai között találta a Béta Kvadránsban." teszi hozzá Chakotay. "Mi pedig elloptuk." mondja Kim, közben kinyitva a dobozt, és kivéve belole egy kis szerkezetet. A pilótafülkébe vezető ajtó ekkor kinyílik, és a Tessa nevu no siet ki rajta: "Baj van. A távolsági szenzorok egy Föderációs hajót észleltek." "Mennyi idonk van?" kérdezi Chakotay. "Leereszkedtem a magaslégkörbe, és megváltoztattam a pajzsmódulációt, de így sem sok ido, míg megtalálnak. ... Hat óra, ha szerencsénk van." "Tisztázzunk valamit..." mondja a Doktor, "Maguk... Szökevények?" "A galaxis legkeresettebbjei." bólint Kim, "A Delta Flyert is loptuk egy Föderációs hajógyár kellos közepérol. ... Árulásért, és a Temporális Elsodleges Irányelv megsértésének kísérletéért keresnek minket." "Csodás. A fagyasztóból egyenest a forró vízbe." húzza el a száját a Doktor. "Erre nincs idonk. Lásson hozzá." szól rá Chakotay. "Igenis, uram." "A szenzornaplókat még meg kell szereznünk. Készülj." mondja Chakotay Tessának, aki erre elkezdi beöltözni, közben odaszólva a Seven vizsgálatába kezdó Doktornak: "Üdv, Doktor." "Ismerem önt?" kérdezi a hologram. "Nem. De úgy tunik, mintha régi barátok volnánk. Tessa Omond." "Üdvözlöm." "Megtiszteltetés találkozni a Voyager hírhedten elvetemült VOH-jával." mondja Omond. "Elvetemült...?" "Meséltem neki pár rémtörténetet." sandít Kim a hologramra. "Igazából mindig nagyon méltatták magát." fordítja komolyra a szót Omond. "Ah... És hogy sikerült összefutnia ezzel Bonnieval és Clyde-al?" "Ah... Azt hiszem, jó ideje érdeklodtem már a Voyager iránt." sóhajt fel Omond. "Együtt vannak." mondja Kim. "Hogyan?" néz rá a Doktor. "Chakotay és Tess. Már egy jó ideje." "Tudja, Doktor, ha Chakotayn vagy Harryn múlik, most csak oket kéne elviselnie. ... Gondoltam, segíthetek." Ekkor Chakotay néz be az egyik ajtón: "Kész vagy?" "Összemelegedtek." bólint Kim.

"Kicsit otrombák ezek a kezeloszervek. Mintha azt mondtad volna, modern a hajó." mondja Omond Chakotaynak a Voyager sötét hídján, a muveleti tiszt pultot vallatva. "Az volt." pontosít Chakotay, "A maga idejében." "Megtaláltam a szenzornaplókat, de... A számítógép megtagadja a hozzáférést." "A parancskódjaimnak még mindig lehet valami súlya." mondja Chakotay, ezzel a

novel a nyomában lesiet egykori székéhez, és próbálkozni kezd a lekérdező terminállal. "Hmm... Úgy tunik, van itt egy aktív állomány." A terminálból kivehetetlen szavak hangzanak fel, de a hang és a hanghordozás egyértelműen Janewayé, mire Chakotay sokáig bámul maga elé. "Jól vagy?" kérdezi Tessa. "Igen. Csak... Mikor legutóbb ültem ebben a székben... Mind itt voltak. ... Életben." "Azért jöttünk, hogy visszahozzuk őket." telepszik le a nő Chakotay mellé. "Megnézhetem a trikordert?" kérdezi végül Chakotay, mire Omond elhalássza ruhája egyik zsebéből a muszert, és odaadja neki. A parancsnok dolgozik vele egy darabig, majd elhelyezi a terminál tetejére. "Folyik a letöltés. Percek kérdése..." Chakotay ezzel feláll a székből, és tesz pár tétova lépést. "Gondolom, nincs idők egy körsétára." jegyzi meg Tessa. "Attól tartok. Rádásul... Rendetlenséget hagytam a kabinomban. ... Csak pár óra... És ha a tervünk működik... Megváltoztatjuk a történelmet. Az elmúlt tizenöt év... Megszunik. ... Nem kell megtennünk..." fogja meg Chakotay a nő kezét. "Nekem mondd?" "Komolyan beszélek." "Én is. Nem áll szándékomban visszavonulót fújni." Chakotay erre zavartan elfordul a nő felé, aki így szól: "Chakotay...?" "Nézz csak rám. ... Reszketek, be vagyok rezelve... Vagy nem is tudom, mit mondjak. Nevetséges, nem? ... Annyi éven át ezért a pillanatért dolgoztam. És mikor végül eljön... Azon töprengök, hogy el foglak veszíteni." "A szíved mindig is itt volt. A Voyager-en. Nem fog megváltozni. Ez az a hely, ahová tartozol. ... És ki tudja... Talán egy napon majd találkozunk." "De ha mégsem...?" "Tudod, hogy nekem is ugyanúgy hiányozni fogsz."

"...Azt jelenti, mindez megváltozott. ... Tartozol nekem egyel." mondja Kim a Delta Flyer fő helyiségében lévő egyik fali terminál felé fordulva. "Mr. Kim, ha kérhetném a segítségét." szól oda neki a Doktor. "Mennem kell." mondja Kim, majd megnyom egy gombot a terminálon, és odamegy a Doktorhoz. "Mi volt ez az egész?" kérdezi a hologram. "Ah, semmi. Egy levél egy barátomnak. Milyen a helyzet?" "A belső szerkezet nem károsodott." mondja az épp egy beültetést vizsgáló Doktor, "De kell egy izo-szonda." "Amit csak akar, Doki." bólint Kim, ezzel odébb lépve elokkerít egy szerszámkészletet egy tároló rekeszből, és keresgélni kezd benne. "És, milyen volt? A hazatérésük..." "Antianyag-tuzijáték, jelentős személyiségek tömött sorokban, vulcani gyermekkórus. ... És teletuzdeltek kitüntetésekkel. ... Chakotay tartott egy emlékbeszédet a Voyager legénységéről, ami könnyeket csalt mindenki szemébe. ... McIntyre admirális feleségül ajánlotta a lányát..." "Legalább nem voltak húsz méter jég alá temetve." jegyzi meg a Doktor, próbálva oldani kicsit a hangulatot, de épp az ellenkező hatást éri el vele. "Nem tudja, hányszor kívántam, bár úgy lenne." "Gondolom, nehéz idők voltak... Az összes barátja és munkatársa... Hátramaradt." "A túlélők buntudata. ... Igen, sokat hallottam erről, még a Fohadiszálláson. ... Meg kell tanulniuk elfogadni aényt, hogy életben maradtak. Elfogadni az életet. Tovább lépni" mondja Kim, miközben visszatér a Doktorhoz, és odaadja neki a kért eszközt. "Jelentkeztem az első mélyuri hajóra, ami az utamba akadt. Megpróbáltuk kiszámítani, hol eshetett ki a Voyager a csúszdából. ... Négy évnyi kutatás... Közel jártunk, éreztem. Aztán a Csillagflotta Foparancsnokság úgy döntött, ideje abbahagyni a keresést, mert nincs esély a sikerre. ... Az összes admirális, akik kezét ráztak velem a hazatérésünkön... Találkozni akartam mindegyikükkel. Könyörögtem nekik, hogy ne állítsák le a kutatást. ... De még McIntyre sem válaszolt a megkeresésemre. ... Úgyhogy kiléptem a Csillagflottától." "A felvétel kedvéért..." mondja a Doktor, majd a kezében tartott muszert szemlélve így folytatja: "Seven kommunikációs frekvenciája 108.44236000." "Lehet, hogy ez a szerencseszámunk." mondja Kim, átvéve a Dokortól a muszert, "Bekódolom." "És mikor... Lépett a bun útjára?" "Abban a pillanatban, mikor eloször hallottam erről itt." mondja Kim, közelebb hozva a még mindig a dobozában nyugvó temporális kommunikátort. "Mr. Kim... Belegondolt valaha is jobban abba, mit próbálnak itt véghezvinni? ... Az idovonal megváltoztatása rosszabbá is teheti a dolgokat. Legalább maga és Chakotay életben maradtak. Miért kísértene a sorsot?" "Ez az idovonal csak azért létezik, mert én tizenöt éve vétettem egy hibát." mondja Kim ridegen, "A legénység bízott bennem, én pedig kudarcot vallottam." A Delta Flyer belső világítása

ekkor alacsonyabb szintre vált, és a számítógép így szól: "Taktikai riadó! Hajó közeledik. Iránya: 184.7."

Kim és a Doktor átsietnek a pilótafülkébe, ahol Harry ellenorzi az egyik pultot. "Megtaláltak." állapítja meg, majd csatornát nyit a felszínre: "Chakotay!" "Tessék." "A Csillagflotta elfogópályán. Most vagy soha." "Máris megyünk." érkezik a válasz, mire Kim a hologram felé fordul: "Ha kétségei vannak, most szóljon. ... Leállítom a programját. De ha velünk tart... Megkísértjük a sorsot." "Segíteni egy nemes tolvajnak... Vagy a kibernetikus feledésben tölteni az örökkévalóságot. ... Kísértjük meg a sorsot!" mondja a Doktor, mire Kim elégedetten veregeti vállon, mielőtt elindulna vissza a hajó központi része felé.

"A kapitány naplója, CsillagIdo 52143.6. Kis szerencsével a következő naplóbejegyzésemet már az Alfa Kvadránsban teszem. De ha elpártolna tőlünk a szerencse, a rend kedvéért annyit szeretnék megemlíteni, hogy a Voyager legénysége példásan és derekasan helytállt."

"Pajzsgenerátorok?" kérdezi Chakotay a Delta Flyer pilótaülésében. "Üzemben." feleli Kim a muveleti tiszt székéből. "Plazmaáramlás?" "Stabil." "Kommunikáció?" "Stabil." "Ebéd?" Kim erre elvagyorodik, majd így felel: "Szalámis szendvicsek." "Késznek érzi magát, zászlós?" "Igen, uram!" "Chakotay a Voyager-nek: készen állunk."

"A teljes személyzetnek, itt a kapitány beszél. ... Foglalják el a munkahelyeiket, biztosítsanak minden rendszert, és készüljenek a csúszdába lépésre." üzeni Janeway a hídról, majd letelepszik a kapitányi székébe. "Létrehoztam a telemetriás kapcsolatot a siklóval." jelenti Seven. "Írányt és sebességet igazítani." szól Janeway.

"Beérnek. Kétszázezer kilométer, és közeledik." jelenti Tessa az egy Galaxy osztályú hajó által üldözött Delta Flyer pilótafülkéjében, majd rosszallóan pillant Chakotayra: "Ezt nevezed te kitéromanovernek?" "Igyekszem, ahogy tudok." morogja Chakotay, "Harry, mi a helyzet?" "A borg adó üzemel, de még mindig a Doktorra várok, hogy megadja a temporális koordinátákat." feleli Kim a hátsó helyiségből. "Még pár perc." teszi hozzá a Doktor, aki közben egy fél fémkoponyával ügyködik. "Siessenek, itt liheg egy Galaxy osztályú hajó a sarkunkban." "Sietek, ahogy tudok."

"Hívnak minket." jelenti Tessa, "Akarunk beszélni velük?" "Nyerhetünk egy kis időt..." sandít hátra Chakotay, "Nyiss csatornát." "Itt LaForge kapitány, a Challenger csillaghajóról." mondja a kommunikációs monitoron megjelenő egykori főmérnök, akinek VIZOR-ja nincs, ellenben bajuszt és szakállt visel, "Úgy látom, eléggé sietnek." "Lehet mondani." feleli Chakotay felsóhajtva.

"Miért nem állítják le a hajtómuvet, és eresztik le a pajzsokat, hogy személyesen beszélhessük meg?" "Baj lenne, ha eltekintenék ettől?" "A helyzet az, hogy igen. Tudjuk, mire készül, és nem engedhetjük megtörténni. ... De a Föderációs Tanács kész alkut kötni: adják át a borg adót, és a hajót, cserébe elejtik az összeesküvés vádját." "Ez nem valami nagy ajánlat." jegyzi meg Omond, "Ha sikerrel járunk, ez a vád egyáltalán nem is fog létezni." "Ha sikerrel járnak, az számos életre lesz kihatással." "Azért vagyunk itt, hogy megmentünk százötven életet. A legénységünket." mondja Chakotay. "Ezt megértem. És talán én is ugyanezt tenném a maguk helyzetében, de... Nekem is van egy megvédendő legénységem. Tizenöt év történelemről már nem is beszélve. ... Úgyhogy még egyszer kérem: adják meg magukat, és adják vissza az adót." "Tudja, hogy nem tehetem." mondja Chakotay. "És maga tudja, hogy meg kell próbálnom megállítani." bólint LaForge. "Igen, tudom. Sok szerencsét." "Önök is." mondja LaForge halkán, ezzel bontja a kapcsolatot. A Delta Flyert pár pillanat múlva megrázza az első találat. "A hajtómuveinkre céloznak." mondja Tessa. "Pajzs teljes töltésre, fegyvereket elokészíteni." szól Chakotay elszántan.

"Voyager hívja Chakotayt." üzeni Janeway a hídról. "Igen, asszonyom?" "Készüljenek a belépésre a csúszdába." "Nyugtázva." "Jóváhagyva." bólint oda Janeway Parisnak, aki erre munkához lát. "Kvantumcsúszda-meghajtásig négy... Három... Ketto..."

A Voyager előtt kiformalódik a kvantumcsúszda kék fényalagútja, ami eloreszágulva magába zárja a Delta Flyert is.

"Pajzsok hatvankét százalékon." jelenti Omond. "Viszonozzuk a tüzet." szól Chakotay.

"Telitalálat, nincs hatása a pajzsukra. ... Nem vagyunk ellenfél nekik, Chakotay." "Azért csak próbálkozz."

Mikor a Delta Flyer megrázkódik egy újabb találattól, és a hátsó helyiség világítása hunyorogni kezd, Kim így szól: "Nem akarok panaszkodni, de itt hátul fogy az energia." "Várjatok, ráadom a vésztartalékot." üzeni Tessa a pilótafülkéből. "Köszönjük..." mondja Kim, mikor helyreáll a világítás, majd a még mindig a Seven fém koponyafelét vizsgáló hologramra pillant: Doki, most már kellene azok a koordináták!" "Az nem használ, ha sürget..." jegyzi meg a hologram.

"Fáziseltérést észlelek." jelenti Seven a Voyager hídján, "Nulla egész egy. ... Nulla egész ketto."

"Kormány?" néz Janeway Parisra. "Harryre várok." "Nulla egész három." "Voyager a Delta Flyernek: szükségünk van a korrekciókra, különben le kell állítanunk a hajtóművet."

"Dolgozunk rajta, kapitány." üzeni Kim. "Ingadozni kezdett a küszöb." jelenti Chakotay. "Jól van... Menni fog ez." sóhajt fel Kim, "Térgörbület kompenzálva... A deflektor-geometria stabil... Megvan!"

"Jön a fázis-korrekció." jelenti Paris. "A fáziseltérés csökken." bólint Seven. "A pajzs kitart." szól Tuvok. "Úgy látszik, jó úton járunk." állapítja meg Janeway, mire a Voyager megint megvonaglik. "A fáziseltérés növekszik." jelenti Seven, "Nulla egész három. Nulla egész négy." "Harry, mi történik? Tovább no a fáziseltérés." üzeni Janeway.

"Nem... Nem vagyok biztos benne, kapitány. Muködni kellene." mondja Kim, idegesen ellenorizve a számításait. "Válaszra van szükségem, Harry, fogy az idonk." "Hadd próbáljam meg újrakalibrálni a szenzorokat. Attól..."

Harry szavai érthetlenségig torzulva hallatszanak a Voyager hídján, majd az adás végleg megszakad. "Megszakadt a kommunikáció." jelenti Tuvok. "A telemetria is leállt." teszi hozzá Paris, "A csúszda instabillá válik." "Leállítani a hajtóművet!" szól Janeway. "Nem tudom. Mintha túlterhelődött volna a kvantummátrix. Nincs kormányvezérlés."

"Megvan." mondja a Doktor elégedetten, "A kibernetikus rendszeri CsillagIdo 52164.3-kor álltak le, borg ido-index 9.43852." Kim erre megkezd a beállításokat, mire a Doktor közelebb hajolva meglepetten kérdezi: "9.40-ra idozíti az adást?" "Aham." "Az alig négy perccel van a Voyager megsemmisülése előtt. Kicsit közel van, nem?" "Ez nem valami egyszeru telefonhívás, Doki. A tegnappal beszélünk, minden az idozítéson múlik. Biztos akarok lenni benne, hogy Seven of Nine pontosan a megfelelo pillanatban kapja meg az üzenetet. ... Így." Kim ezzel otthagyja a temporális adót, és egy közeli konzolhoz lép, "Megadom az új fáziskorrekciókat. ... Ez az, amit tizenöt éve elhibáztam, Doki. De ezúttal másként lesz."

"Kapitány, adást észlelek..." mondja Seven, lassan felemelve a fejét. "Mintha azt mondta volna, leállt a kommunikáció." néz Janeway Tuvokra. "Úgy is van." bólint a vulcani. "A jelet az egyik koponya-implantomon át továbbítják. ... Egy új fáziskorrekció-sorozatot tartalmaz." "Tudja Harry, hogyan lehet hozzáférni a borg rendszereihez?" kérdezi Janeway. "Nem." "Biztos kitalálta valahogy..." motyogja maga elé Janeway, "Vigye be a korrekciókat!" "Nem egyenlítik ki a fáziseltérést. A kvantumcsúszda összeomlik." jelenti Seven. "Teljes energiát a deflektorra." szól Janeway. "Nincs változás." jelenti Tuvok. "Recseg a burkolat..." jegyzi meg Paris, miközben a Voyager rángatózni kezd. "Pajzsokat maximumra, tartsa keményen, Tom." "Semmi értelme, megszunik a pozíciótartás." mondja Paris, majd a Voyager kilép a csúszdából, "Tehetlenségi tompítók üzenen kívül." "Mi van a Delta Flyerrel?" kérdezi Janeway. "Semmi nyomuk. Biztosan a csúszdában maradtak." véli Seven.

"A Voyager kiszakadt a normál térbe." szól Chakotay, mire Kim dühösen a konzolra csap, majd elindul a kormányospult felé: "Fordítsa el a csúszda irányát. Vissza kell mennünk!" "Nem lehet. Ha ok túl is élték a visszalépést ilyen sebességre, mi nem fogjuk." "Ez orülség, meg kell találnunk oket!" mondja Kim, megpróbálva elérni a pilótakonzolt, de Chakotay lefogja a kezét: "Zászlós... Nincs esélyünk."

"Kapitány... Csak pár parszeknyire vagyunk az Alfa Kvadránstól." jelenti Paris, miközben a Voyager rázkódva, a tehetetlenségi tompítók védelme nélkül tör előre. "Nem egészen így akartam átmenni a célvonalon..." húzza el a száját Janeway. "Burkolati károk az ötöstől tízes szintekig." jelenti Tuvok, "Elveszítjük a létfenntartást. ... Ha nem tudunk leszállni, szerkezeti összeomlás várható." "Egy bolygót észlelek. Kilencmillió kilométer, előttünk." jelenti Paris, "L' osztályú." "Csinálja." bólint Janeway.

A jégbolygó felé zuhanó Voyager lassan egyre inkább az orrára fordul.

"Túl gyorsan lépünk be, fékezhajtómuveket!" szól Janeway, "Mindenki készüljön becsapódásra!"

A Voyager hasa előbb egy csak megérinti egy jó száz méteres hóalakzat tetejét, ám valamivel odébb végül becsapódik a hóval borított felszínbe. Mivel a deflektor féli besüllyed, így a hajó a nagyjából sima tatrészén kezd csúszni, ám mikor a bal hajtómugondola beleütközik egy sziklába, a Voyager a jobb oldala felé billenve csúszik tovább.

"Még mindig itt vagyunk... Miért vagyunk még mindig itt?!" néz körül Kim idegesen a Delta Flyer hátsó helyiségében. "Mr. Kim...?" mered rá a Doktor. "Az új fáziskorrekción nem használt." állapítja meg Harry, ellenőrizve a konzolt. "Biztos benne?" "Ha a Voyager biztonságban átért volna, már nem volnánk itt, a megmentésükkel próbálkozva. ... Az adó működik. Sevennek meg kellett kapnia az üzenetet. ... Chakotay, gond van!"

"Látom." morogja Chakotay, a Delta Flyer pedig egy pillanattal később ismét találatot kap. "Leállt a hajtómu." jelenti Omond, "Ránk állnak a vonósugárral." "Teljes navigációs meghajtást." "Nincs hatás." mondja Tessa, majd a Delta Flyer hirtelen nagyon nyugodttá válik, ahogy a Challenger vonósugara megragadja. Chakotay erre otthagyja a kormányospultot, és odasiet a nohöz: "Van elég energiánk, hogy felküldjünk egy plazmahullámot a vonósugarukon, és így kiszabaduljunk?" "Azt hiszem, bár az EPS-relék komolyan károsodtak. ... Destabilizálhatja a hajtómumagot." "Ha át akarsz sugározni arra a hajóra... Megértem." "Nem hagylak itt magadra." mondja Tessa, mire Chakotay visszamegy a kormányospulthoz: "Harry, épp most szereztünk nektek még pár percet." "Vettem." üzeni Kim, közben megszállottan dolgozva a konzolnál. "Én nem vagyok idoutazás-szakérto, de... Nem hívhatnánk egyszerűen újra a Voyager-t? A múlt nem megy sehová..." "Csakhogy nem használ, ha nem tudjuk, mit mondjunk nekik. ... Egy hiperdimenziós haladvány... Tökéletes! Talán a deflektor-geometria..."

A Challenger Delta Flyert maga felé húzó vonósugara hirtelen egy pillanatra sárgás színűvé válik, majd kihuny, a kiszabadult Delta Flyer pedig sietosen távolodni kezd a Galaxy osztályú hajó közeléből.

"Kiszabadultunk." mondja Tessa. "Az EPS-relék túlterhelodnek. Harry...!" üzeni Chakotay,

"Három percen belül hajtómumag-átszakadás várható. ... Hogy haladtok ott hátul?"

"Remekül!" kiáltja Kim ingerülten, "Egyszerűen csodásan! ... Tíz évig dolgoztam ezen a fáziskorrekción, három perc alatt nem tudom kijavítani!" "Meg kell próbálnia!" mondja a Doktor.

"Nem megy! ... Nem sikerül... Miért is sikerülne?!" csattan fel Kim, otthagyva a konzolt,

"Megöltem oket!" "Szedje össze magát." szól rá a Doktor. "Megbízta benne, én meg megöltem oket!" kiabálja Kim kétségbeesetten. "Mr. Kim! Nem azért ücsörögtem annyi éven át a jégben, hogy most a maga nyavalygását hallgassam! Ha sajnálni akarja magát, rendben, de inkább a szabadidejében tegye!" "Hát nem látja...! A történelem megismétlődik! Egyszer már elpusztítottam a Voyager-t, és most megtettem újra!" "Valakinek itt össze kell szednie magát, és megváltoztatni azt a történelmet... És ez a valaki maga!" "Nem lehet megcsinálni, Doki. Már mondtam." "Nem. Maga azt mondta, nem tudja korrigálni a fáziseltérésüket. ... Jó, ezt el kell fogadnunk. És ha

küldenénk a Voyager-nek egy figyelmeztetést? ... Valahogy rá lehet venni őket, hogy szakítsák meg az utat?" "Igen... Igen! ... Küldhetek nekik olyan korrekciókat, amik megzavarják a szubteret." indul vissza Kim a konzolok felé. "Ha nem tudjuk hazajuttatni a legénységet, legalább az életüket megmenthetjük." mondja a Doktor.

"Figyelem! Reaktorburok-átszakadás hatvan másodperc múlva." jelenti a számítógép a pilótafülkében. "Ki tudod vetni a hajtómumagot?" fordul hátra Chakotay. "Nem. A vészhelyzeti rendszerek leálltak." "LaForge hívja a Delta Flyert: a szenzoraink szerint túlterhelodik a görbületi rendszerük. Eresszék le a pajzsot, kihozzuk magukat." Tessa közben odamegy Chakotayhoz, és a vállára teszi a kezét. "Méltánylom az ajánlatot, kapitány..." üzeni Chakotay, közben megfogva Omond kezét, "De... A válaszom nem. ... Javaslom, menjenek biztonságos távolságba." "Figyelem! Reaktorburok-átszakadás negyvenöt másodperc múlva." "Harry, most már ideje volna..." jegyzi meg Chakotay.

"Mr. Kim..." mondja a Doktor, közelebb hajolva a temporális kommunikátorhoz, mikor az kikapcsolni látszik. "Nem kap energiát." állapítja meg Kim, majd a Doktor bal karjára néz: "Az emitter... Saját energiaforrása van." "Elég lesz?" kérdezi a hologram. "Az az egyetlen esélyünk. ... Örülök, hogy velünk tartott, Doki." "Részemről a megtiszteltetés." veregeti vállon a hologram Kimet, majd az kikapcsolja a mobil emittert, és csatlakoztatja a temporális kommunikátor ellátórendszeréhez. "Chakotay, még egyszer nekifutok." "Figyelem! Reaktorburok-átszakadásig tíz... Kilenc... Nyolc... Hét..." Kim eszeveszett sebességgel gépel a konzolon. Chakotay és Tessa egymás kezét fogva ülnek a csendes pilótafülkében. "Hat... Öt... Négy... Három..."

Kim befejezve az üzenet betáplálását, lecsap az elküldést indító szenzorra. "Ketto... Egy..." A konzol fő képernyőjén a temporális kommunikátor állapotát jelző kiírások megváltoznak. "Igen!" kiált fel Kim.

A Delta Flyert a következő pillanatban szétveti a keverokamrából kiinduló antianyag-robbanás.

"Kapitány, adást észlelek..." néz fel Seven a Voyager hídján döbrent arccal. "Mintha azt mondta volna, leállt a kommunikáció." néz Janeway Tuvokra. "Úgy is van." bólint a vulcani. "A jelet az egyik koponya-implantomon át továbbítják. ... Egy új fáziskorrekció-sorozatot tartalmaz." "Tudja Harry, hogyan lehet hozzáférni a borg rendszereihez?" kérdezi Janeway. "Nem." "Biztos kitalálta valahogy..." motyogja maga elé Janeway, "Vigye be a korrekciókat!" "Kapitány... A kvantumhajtómu kikapcsolt. Visszaesünk impulzussebességre." néz hátra Paris. "Kapitány, elvesztettük a csúszdát." erősíti meg Tuvok.

A Delta Flyer, és valamivel utána a Voyager is, kilépnek ugyanabból a kék fénnnyel felvillanó jelenségből.

"Összeomlott a csúszda." néz hátra Chakotay meglepetten, Kimre, "Kiestünk a Voyager-el együtt." "Visszaállt a kommunikáció." állapítja meg Harry, "Delta Flyer hívja a Voyager-t: mi történt?" "Elszámolta magát, Harry." mondja Janeway csalódott hangon, otthagya a kapitányi széket, "Bevittük azokat a fáziskorrekciós értékeket, amiket Seven of Nine-nak küldött. Leállt tőlük a kvantumhajtómu."

"Kapitány... Én nem küldtem semmiféle korrekciókat Seven of Nine-nak..." mondja Kim döbrenten.

"Az egyik koponya-implantján keresztül kapta az üzenetet." fordul Janeway Seven felé, "Nem maga volt...?" "Nem, asszonyom." Janeway erre töprengon veszi szemügyre a teljes értetlenségben álló Sevent.

"A kapitány naplója, kiegészítés. Bár rövid volt a kvantumcsúszdás utunk, de majdnem tíz évvel megrövidítette az utazásunkat. Kiadtam az utasítást a kvantumhajtómu szétszerelésére, mindaddig, míg nem tudjuk tökéletesíteni a technológiát. A kudarc ellenére is, megújult bennünk a remény. Most már nem az a kérdés, hazajutunk-e egyáltalán... Csak az: mikor?"

Kim egy asztali terminálon dolgozik a kaszinóban, ahol rajta kívül nincs senki. Janeway siet be az egyik ajtón, mire Kim felállva vigyázzba vágja magát. "Pihenj." inti le Janeway, "Megzavartam valamiben?" "Nem." ül vissza Kim, "Csak azért jöttem ide, hogy megpróbáljam kiokoskodni a dolgot." "Fáziskorrekciók." állapítja meg Janeway, szemügyre véve a képernyőn látható adatokat. "Az általam küldött korrekciók hibásak voltak. ... Ha felhasználják, a Voyager súlyosan megsérült, talán megsemmisült volna." mondja Kim komoran, "Amit viszont nem tudok kitalálni, hogy ki küldte a másik korrekciót Seven of Nine-nak." "Úgy látszik, van egy orangyalunk." állapítja meg Janeway. "Bár elhihetném." "Pedig elhiheti. ... Harry Kim a neve." "Kapitány...?!" kapja fel a fejét Kim. Janeway közelebb húz egy széket, és letelepszik a zászlós mellé: "Seven talált egy Csillagflotta biztonsági kódot az adásban. ... A magáét." "De mondtam, hogy nem én küldtem." csóválja a fejét Kim. "Nem most. ... Az adás... Temporális áthelyezésem ment keresztül. Úgy gondoljuk, a jövőből érkezett. Tíz... Húsz év múlva, nem tudjuk biztosan." "Várjunk egy pillanatot... Ha én küldtem üzenetet a jövőből... És megváltoztattam a múltat, akkor... Az a jövő már nem létezik, igaz? ... Akkor... Hogyan küldhettem el az üzenetet egyáltalán? ... Érti, mire gondolok?" "Az én jó tanácsom az idoparadoxonok megértéséhez egyszeru: meg sem kell próbálni. ... Nekem... Csak az számít, hogy valahol... Valahogyan... Valamikor... Megküzdött értünk. ... És ha nem fogadja el tolem... Fogadja el saját magától." mondja Janeway, átadva a magával hozott trikordert Kimnek. "Seven talált egy bejegyzést a telemetriás adatok között. Harry Kimtól... Harry Kimnek." Kim töprengve nézegeti a kezében tartott trikordert, Janeway pedig feláll, és mielőtt távozna, hálás-büszke pillantást vet a zászlósra. Kim aktiválja a trikordert, letöltésre kapcsolja, majd csatlakoztatja az asztali terminálhoz, amin pár pillanat múlva megjelenik saját, tizenöt évvel későbbi énje. "Üdv, Harry. Nincs sok idom, úgyhogy jól figyelj. ... Tizenöt évvel ezelőtt elkövettem egy hibát. És meghalt százötven ember. ... Az azóta eltelt minden egyes napon gyötört ez a hiba... De ha most ezt látod, azt jelenti, mindez megváltozott. ... Tartozol nekem egyel." "Mr. Kim, ha kérhetném a segítségét." hallatszik a Doktor hangja a felvételen, mire Kim egy pillanatra elfordul a képfellevotól, majd így szól: "Mennem kell." A felvétel ezzel véget ér, Kim pedig megborzoneva bámulja még egy darabig a készenlétre kapcsolt asztali terminált.

100. Infinite Regress - Rend és káosz

A regenerációs fülkéjében lehunyt szemmel álló Seven hirtelen összerezzen, szemeit kinyitva körülnéz a félhomályos raktérben, majd lecsatlakozik a regenerációs fülke rendszereiről, mire a számítógép kimért noi hangja rászól: "A regenerációs ciklus nem teljes." Seven azonban ügyet sem vet a közlésre, ehelyett kissé feszültnek tunve, óvatos léptekkel útnak indul a raktérben lévő különféle tárolók között. Mindent kíváncsian meg szemlél, majd a raktér ajtajához érve kikukucskál rajta keresztül a folyosóra. A közelben épp egy vörös betétes egyenruhát viselő férfi lép be egy liftbe. Seven megvárja, míg a férfi mögött becsukódik az ajtó, majd útnak indul a folyosón, közben idorol idore körbeszimatolva.

Seven valamivel később a kaszinóban van, és a tálalópulton sorakozó tálak tartalmát vizsgálgatja. A jelek szerint az ott lévő étek egyike sem nyeri meg a tetszését, mert sorban hajigálja le a rálakat a pultról, miután megszagolgatta tartalmukat. Ugyanerre a sorsra jutnak a pult belső, alacsonyabb oldalán lévő tálak is, majd az orra a konyha belső része felé irányítja Sevent. Az elsőként kinyitott ételtároló szekrény felső polcain szintén csak vegetáriánus menü fogadja, mindenféle zöldségfélék állnak a tálakba, a legalsó polcon azonban valami zöld köret mellett néhány sült hús-darab pompázik. Seven kimarkolja az egyiket, és mohón marcangolni kezdi, közben egy pillanatra szemügyre véve tükröképét a kinyitott szekrény egyik ajtajának tükröző belső oldalán. A halvány zöldesfehér felületről egy középkorú klingon néz vissza rá.

"Mikor ellenőriztem a ma éjszakai szenzornaplókat, ez a meglepetés várt rám." mondja Kim a tanácssteremben eligazításra összegyűlt tisztikarnak, egy letapogatási eredményt adva a fali képernyőre. "Talán csak még nem ébredtem fel teljesen..." hajol előbbre Janeway, "De mintha több mint száz kilométer széles lenne..." "Százhusz." mondja Kim, "Elször aszteroida-mezonek véltem. De aztán görbületi mintázat nyomait észleltem..." Seven, aki a legközelebb ül a fali monitorhoz, ekkor szó nélkül feláll, Kim mellé lép, és meg szemléli az adatokat, majd így szól: "Ez egy borg hajó volt, zászlós. A roncsok között thetryon-részecskék találhatók, amelyek egy kocka légkörére jellemzők." "Valami ötlet, mitől pusztulhatott el?" kérdezi Chakotay. "Talán ha közeli letapogatást hajtunk végre a burkolat-darabokon." néz rá Seven. "Ha nem változtatunk irányt, lehetőségünk is lesz rá. A roncsmező pontosan előttünk van." néz Kim Janewayre. "Akkor jobb, ha szép nagy kerülőt teszünk. A borg valószínűleg hajót fog küldeni, hogy megvizsgálják a roncsot." mondja Janeway, majd a mellette ülő Chakotayra pillant: "Programozzanak kitérőpályát. ... Ha ez minden..." "Ööö... Volna még valami, kapitány." mondja Neelix, mikor Janeway a reggeli eligazítás végét jelzendo, felállna, "Tegnap éjszaka történt egy újabb incidens a kaszinóban." "Az éjfél felé falatozó visszatér?" kérdezi Torres. "Attól tartok." "A kár?" kérdezi Janeway. "Egy kelarani vaddisznócomb tunt el, amit Ryson zászlós születésnapjára készítettem. ... És mivel Tuvok parancsnok a jelek szerint nem tud gyanúsítottat prezentálni, szeretném, ha komolyabb intézkedések kerülnének foganatosításra." "Talán fegyveres orség..." sandít a vulcani Neelixre faarccal. "Engedélyt kérek, hogy néhány zárat replikáltathassak a szekrények ajtajaira." mondja Neelix, eleresztve a füle mellett Tuvok epés megjegyzését. "Engedélyezve." bólint Janeway, majd a többiekre pillantva így szól: "Lelépni."

Naomi Wildman óvatosan kukucskál ki egy sarok mögül a Voyager számos folyosójának valamelyikén. Egy sarokkal odébb épp Seven fordul be a keresztfolyosóba, a jelek szerint a kislány ot követi árnyékként. A jelenet a következő saroknál megismétlődik: Naomi kikukucskál, majd mikor Seven eltunt a soron következő sarok mögött, nesztelen léptekkel utána oson. Seven a következő kereszteződésénél egy szerviz-beugróba lép be, ahol kinyitja a szint Jeffries-folyosóinak egyik bejáratát, és ellenőrizve ezt-azt, jegyzetelni kezd a nála lévő jegyzetfüzetbe. Elfoglaltságát kihasználva Naomi gyorsan elsiet a háta mögött, és elrejtőzik egy ajtónyílásban, ahonnan jobban szemmel tarthatja Seven ténykedését, majd ő is jegyzetelni kezd a nála lévő miniterminálba. Seven

hamarosan végez az ellenorzással, és a bűvönnyílást lezárva tovább indul, szemmel láthatóan nem tudva 'árnyékáról', aki pár másodperccel később utána indul, menet közben fejezve be a feljegyzést. Ám a következő sarkon befordulva meglepetés éri, ott ugyanis Seven magasodik fölébe, kifejezéstelen arccal nézve le a megszeppent kislányra. "Naomi Wildman, Samantha Wildman zászlós alegysége... Nevezd meg szándékaidat." "Ööö... Én..." "Hát jó. Nem hagysz nekem más lehetőséget. Jelentenem kell a tevékenységedet a kapitánynak." mondja Seven szenvtelen hangon, ezzel sarkon fordul, és útnak indul, mire Naomi utána siet: "Kérem, ne. Csak figyeltem." "És miért?" néz le rá Seven. "Hát... Neelix mondta, hogy a borg egy csomó dolgot azért csinál, mert tökéletes szeretne lenni. És bár maga tulajdonképpen már nem is dolgozó, de azért még mindig próbál tökéletessé válni... Ugye?" "Így van." "És ha én is megtanulok tökéletes lenni, Janeway kapitány kinevez majd kapitányasszisztensnek." "Ilyen rang nem létezik ezen a hajón." mondja erre Seven. "Még nem." pontosít Naomi vidáman. "Szóval az által reméled elérni ezt a célt, hogy utánam szaglászol?" kérdezi Seven. "Haragudni tetszik...?" "Nem. A legénység számos tagja példát vehetne rólad." "Akkor tanítson engem." "Az elszántságod elismerésre méltó, de az agyi fejlettséged még nem megfelelő. Meg kellene gyorsítani néhány, egy borg nevelotartályban eltöltött hónappal." mondja Seven faarccal, mire Naomi grimaszolva csóválja meg a fejét: "Azt hiszem, az nekem egyáltalán nem tetszene." "Akkor javaslom, hogy..." mondja Seven, majd elbizonytalanodva torpan meg a folyosó közepén, fejében ugyanis mintha hirtelen ezernyi különböző hang kezdene kiáltozni. Seven pár pillanatig dermedten áll, majd furcsa változás megy végbe rajta: megváltozik a testtartása, a mozgása, arcára vidám mosoly ül ki, és megváltozott, kissé egy gyerekére emlékeztető hangon szól oda Naominak: "Szia!" "Szia..." mondja Naomi meglepetten. "Ah... Milyen unalmas... Csináljunk valami mókásat..." mondja Seven. "És, mit?" kérdezi Naomi. Seven ezen eltöpreng, majd kiböki a választ: "Menjünk úszni!" "Nem megy. Anyu nélkül nem mehetek úszni." "Ah..." mondja Seven lelombozódva, ám gyorsan új ötlete támad: "Szereted a... Kadis-Kot-ot?" "Persze!" "Akkor gyere!" mondja Seven, ezzel kézen fogva Naomit, futásnak erednek a folyosón.

"...Aztán kapitányasszisztens leszek, utána pedig elöléptetnek zászlóssá." magyarázza Naomi a kislánként viselkedő Sevennek, miközben valami táblás játékkal mulatják az időt, "Utána pedig hadnagy leszek. És mire megérkezünk az Alfa Kvadránsba... Wildman kapitány. ... Zöld. 14-4-es rácspon." mondja Naomi, áthelyezve egy zöld korongot a táblán. Seven szemügyre veszi az állást, majd áthelyez a táblán egy piros korongot, és diadalmasan így szól: "Kadis-Kot! Nyertem!" "Igazán jól tetszik játszani." ráncolja a homlokát Naomi. "Akarsz egy visszavágót?" "Persze!" "A kapitányok nem nagyon érnek ám rá játszani, tudod?" kérdezi Seven. "Nem baj, akkor már úgyis sok dolgom lesz. ... Felmondjam a kapcsolat-felvételi szabályzatot? Vagy az Elsődleges Irányelv alpontjait? Tudom mind a negyvenhetet." mondja Naomi büszkén. "Túl sokat tanulsz, Naomi. Pont, mint a bátyám." sóhajt fel Seven elmélázva. "Van egy testvére? Becsszó?" "Ühüm. Sor, tizenketto van." "Tizenketto...?!" kérdezi Naomi meglepetten. "Kilenc idosebb, három fiatalabb. Mindig Kadis-Kot-ot játszunk." "Én csak anyuval, meg Neelixel tudok játszani... Mikor éppen nem dolgoznak." "Magányos vagy?" néz Seven Naomira. "Egy kicsit. De hozzá lehet szokni. Az ember... Alkalmazkodik." mondja Naomi, jelentőségteljes pillantást vetve Sevenre az utolsó szónál. "Alkalmazkodik...?" "Persze. Mint a borg." "Borg... Utálom a borgot." fintorog Seven, mire Naomi összevont szemöldökkel veszi szemügyre: "Tényleg...?" "Persze, olyan gonoszak." "Torres Sevennek: kérem, jelentkezzen a gépházban." hallatszik a főmérnök hangja Seven kommunikátorából, de Seven mintha meg sem hallaná a hívást, vagy sokkal inkább... Nincs tudatában annak, hogy az neki szólt. "Te jössz." néz Seven Naomira, aki erre vállat vonva megejtí a kezdőlépést a Seven által újrarendezett játéktáblán. "Seven, válaszoljon." hallatszik Torres kissé türelmetlen hangja, mire Seven döbbsen bámul maga elé pár pillanatig, majd aktiválva kommunikátorát, válaszol: "Máris ott vagyok, hadnagy." Seven ezután feláll, és zavartan néz le a játéktábla mellett térdelő kislányra: "Naomi Wildman... Mit csinállok itt?!" "Kadis-Kot-ot játszunk.

... Seven...?" Seven azonban csak nagyot sóhajt, és sietosen távozik, otthagya a kissé meglepettnék tuno Naomit.

"Volna szíves ezt megnézni?" fogadja Torres Sevent a gépházban, odavezetve ot az egyik oldalsó konzolhoz, "Egy energiajelet fogok az alsóbb szubtérsvonalakon, és ha nem tévedek, ez borg moduláció." "Így van, ez borg jel." ért egyet Seven, "Sot, azt hiszem, egy neurális átviteli frekvencia." "Egy... Micsoda?" "Az a jel, ami összekapcsolja a borg dolgozók tudatát." "Meg lehet állapítani a forrását?" kérdezi Torres. "Megpróbálom." mondja Seven, majd mintha enyhén megborzongana. "Meg ne sértődjön, Seven, de pocsékul néz ki." állapítja meg Torres, szemügre véve Sevent. "Nem érzem jól magam. Elszenvedtem egy rövid emlékezet-kiesést, dezorientált vagyok." "Akkor fel kéne keresnie a Doktort." véli Torres. "Nem, ez az átviteli frekvencia talán megmagyarázza, mit..." mondja Seven, közben elindulva egy másik pult felé, ám félúton megtorpan, mert a fejében megint megszólalnak a hangok. Torres aggodalmasan figyeli egy darabig, majd már éppen megszólalna, mikor Seven visszafordul felé, és elégedett arccal veszi szemügre, majd klingonul szólal meg: "Do'rak m'rosh!" "Tessék? Nem értem..." bámul rá Torres meglepetten. "K'Vok fia vagyok!" mondja Seven, kihívón lépve közelebb Torreshez, "És maga? Maga melyik Házból való?" "Ha ez valami vicc..." csóválja a fejét Torres bosszúsán. "Egy Csillagflotta p'takh egyenruháját hordja... Mondja hát, miféle harcos maga?!" mondja Seven, egy csipetnyi megvetéssel a hangjában. "Ezt Tommal együtt fozték ki, igaz?" kérdezi Torres az elotte megálló Sevent, "Sajnálom, nem volt sikere." Torres ezzel otthagya Sevent, és átsiet egy másik konzolhoz. "Gyerünk, harcos, ne keresse magát!" "Elég legyen, Seven!" csattan fel Torres, miközben Seven mögéje lép, és megszimatozza. "Édes a vére..." mondja Seven, majd mielőtt Torres bármit tehetne, megragadja a karját, maga felé fordítja, és az arcába harap. Torres felkiált fájdalmában, odébb löki Sevent, majd döbbsen mázolja szét a harapás nyomán kiserkent vért az arcán, végül aktiválja kommunikátorát: "Torres a biztonságiaknak: azonnal küldjenek le ide valakit!" "Jó eroben van, remek pár lesz magából..." mondja Seven, mire B'Elanna felkap egy masszív szerszámot a közelben álló muszterkocsiról, és védekező állásba helyezkedik: "Hagyjon békén, a szentségit!" "Harcban akar bizonyítani nekem?" kérdezi Seven, miközben a fobejáraton át két biztonsági tiszt siet be. Seven kezdi kiegyenlítőnek ítélni a felállást, ezért a két biztonságinak ront, és egyiküket feldöntve kimenekül a gépházból. "Jelentést." szól a készenléti helyiségből a hídra érkező Janeway. "Seven of Nine megtámadta B'Elannát a gépházban. Most a kilences szinten, a huszonhármas szektorban van." "Erotereket." rendelkezik Janeway, majd közelebb hajol Chakotayhoz: "Azt ne mondja, hogy megint összekaptak..."

Nagyjából ugyanebben a pillanatban a Seven elfogására kiküldött biztonságiak egyike nagy puffanással vágódik egy folyosó falának, majd eszméletlenül rogy a földre. Seven felkapja az or kezéből kiesett fézert, és tovább sietne, de az elotte felvillanó biztonsági erotér az útját állja. Erre megfordul, hogy visszamenjen, amerre jött, de ott is bekapcsol egy erotér, és Seven a folyosó sarkában reked.

"Híd Tuvoknak: Sevent sarokba szorítottuk." hallatszik Janeway hangja a helyszín felé tartó vulcani kommunikátorából, "Tíz szint, harminckettes szektor." "Közeledünk a helyhez." üzeni Tuvok, majd a következő sarkon befordulva valóban megpillantják a padlón heverő biztonságit, és a mellette maga alá húzott lábakkal kuporgó Sevent. "Seven...?" lép közelebb Tuvok az erotér vonalához, készenlétben tartott fézerrel. "Valaki megsebesült, segítsenek..." szólal meg Seven kislányos hangon, ijedten nézve fel a közeledőkre. Kezében még mindig ott a fézer, de szemmel láthatóan nem tudja mire jó, csak azért szorongatja, mert ott találta a kezében. "Rossz voltam...?" "Ki maga?" kérdezi Tuvok. "Meryl a nevem..." mondja Seven halkán, "Maga vulcani...?" "Számítógép, eroteret kikapcsolni." szól Tuvok, majd átlép a megszuno erotér vonalán, és Seven mellé térdelve kinyújtja felé a kezét: "Kérem a fézert..." Seven odaadja neki, Tuvok pedig, miután biztosította a fegyvert, hátranyújtja azt a mögötte készenlétben várakozó biztonságinak, majd kitapogatja a földön heverő férfi pulzusát. "Maga nem orvos, parancsnok." mondja Seven kimért

hangon, felegyenesedve a földrol, "A logikus megoldás az volna, ha a gyengélkedobe szállítanánk." Tuvok erre a mögötte álló biztonságira pillant, aki előbbre lép, hogy felsegítse eszmélni kezdő társát a földrol. "Meryl...?" kérdezi Tuvok. "Lorot Subaltern, Vulcani Foparancsnokság." mondja Seven, "A segítségére lehetek valamiben?" "Igen. Kísérjen el a gyengélkedore." bólint Tuvok, továbbra is Sevenre célozva a fézerrel. "Örömmel." bólint Seven útnak indulva, "Egyértelműen megtámadták. Javaslom, a biztonsági megfon..." Seven pár lépés után megtorpan, Tuvok pedig, már sejtve, mi következik, ellenorzi fézere beállítását. "P'takh!" mordul fel Seven, "A saját vérebe fojtom bele!" "Menjen tovább." szól rá Tuvok, mire Seven felüvölt, és megfordulva a vulcanira rontana, de az lelövi, és vigyázva elkapja a kábításra állított fézer sugarától a karjába hanyatló Sevent.

Seven egy hirtelen levegovételt követően tér magához a gyengélkedő mutorészlegében, a mutoasztalon. "Seven..." hajol közelebb hozzá Janeway aggódón. "Kapitány...? Mit keresek itt?" "Majdnem két órán át volt öntudatlan. Azt gyanítjuk, valamiféle neurológiai zavarban szenved." "Hangok... Hangokat hallok." mondja Seven. "Írja le őket." kéri a Doktor. "Izgatottak... Zavarosak... Túl sok hang..." Seven elméjébe egy kislány ijedt sikolya tép bele, majd szinte orkánként csapnak le tudatára a különböző hangok, egy-egy képfelvillanástól kísérve: különböző lények, vergődnek borg regenerációs fülkébe. "Túl sok hang!" kiált fel Seven, görcsös mozdulattal ülve fel az ágyon. A Doktor átsiet az ágy másik oldalára, és trikorderét szétnyitva megvizsgálja Sevent: "A kérgi gátlószer kezd lebomlani. ... Megnövelem a neurotranszmitter-szintet." A Doktor állít valamit a Seven nyakára rögzített kerek szerkezeten, majd elégedetten bólint: "Működik. ... Hallja még a hangokat?" "Halkulnak..." feleli Seven, lassan megnyugodva, "Elhallgattak." "Mindent megteszünk, hogy ne térjenek vissza többé." mondja Janeway, "Mire emlékszik még, Seven?" "A gépházban voltam, és Torres hadnagynak segítetttem..." "Nem emlékszik az összetűzésre B'Elannával?" kérdezi Tuvok. "Összetűzés...?" kérdezi Seven meglepetten. "Ugyan nem tudom pontosan, miért, de mintha más személyiségek kezdenének felbukkanni a sajátja mellett." magyarázza a Doktor. "Naomi Wildman azt állítja, ma délelőtt majdnem egy órán át játszott vele." veszi át a szót Janeway, miközben a Doktor a diagnosztikai pulthoz megy. "Ezután megtámadta Torres hadnagyot. Ő azt mondta, K'Vok fiának nevezte magát, és klingon párzási szertartást kezdeményezett." mondja Tuvok. "Nem emlékszem ezekre az eseményekre..." néz Seven döbbenten Janewayre és Tuvokra. "Nézze meg ezt." szól oda neki a hologram, mire Seven a többiekkel együtt odasiet a diagnosztikai konzolhoz: "Doktor...?" "Ez az ön neurális mintázata. Azok az emlékezet-engramok, és szinaptikus pályák, amelyek a személyiségét írják le. Csak sajnos... Nincsenek egyedül." mutatja a Doktor a monitoron látható többszörös hullámképet, "Tizenhárom új neurális minta bukkant fel az agykérgében. Klingon, vulcani, terelliai, földi... És még néhány azonosíthatatlan is." "De hogyan?" néz Seven a Doktorra. "A bensojéból fakadnak. Míg a borg része volt, a Kollektíva fajok százait asszimilálta, és az összes neurális mintázat integrálódott a kaptár-tudatba." "Természetesen." bólint Seven. "Ami azt jelenti, hogy az ön tudatába nem különben. A kérgi implantjaiban tárolódnak, inaktív állapotban. Legalábbis eddig így volt." "Amennyire tudjuk, ezek a különböző idegi mintázatok véletlenszerűen bukkannak fel." mondja Janeway. "Összefoglalva, önben kifejlődött a tudathasadás borg megfelelője." szól a Doktor. "Ki tudja javítani a meghibásodást?" kérdezi Seven. "A kérgi gátlószer elnyomja a hatást, de ez nem végleges megoldás." "Torres hadnagy egy borg átviteli jelet észlelt, talán az okozza a kérgi beültetéseim működési hibáját..." véli Seven. "A jel nyilvánvalóan a ma reggel felfedezett borg roncsfelhőből ered." mondja Tuvok. "Akkor görbületi sebességre kellene gyorsítanunk, hogy kijussunk a hatósugarából." mondja Janeway. "A jel a szubtérben terjed, nem tudjuk elhagyni." mondja erre Seven. "Az egyetlen megoldás, ha a jelet a forrásánál szüntetjük meg." bólint a Doktor. Janeway ezen töpreng pár pillanatig, majd Tuvokra pillant: "Álljunk irányba a roncsfelhő felé." A vulcani elsiet, Janeway pedig Sevenre pillant: "Ha esetleg szükségünk lesz ott a segítségére... Alkalmasnak érzi rá magát?" "Igen, kapitány." "Tartsa rajta a

szemét, Doktor. Arra az esetre, ha újabb hívatlan vendégek érkeznének." mondja Janeway, majd távozása után a Doktor és Seven kissé gondterhelten néznek össze.

"Adódtak akár egyetlen dolgozónak valaha is ilyen tünetei?" kérdezi a Doktor valamivel később Sevent, miközben egy liftből lépnek ki valahol. "A Kollektíva nem tolerálja a tökéletlenséget. Egy ilyen hangsúlyos meghibásodást mutató dolgozót azonnal megsemmisítettek volna."

"Szerencséjére ez a legénység valamivel elnézőbb." jegyzi meg a Doktor. Egy kereszteződésbe érve Neelix hangja szólal meg mögöttük: "Ah... Itt vannak hát!" A talaxiai felzárkózik hozzájuk, majd így szól Sevenhez: "Torres hadnagy mondta, hogy gyengélkedik..." "Így van." ismeri be Seven kelleetlenül. "És, segíthetne önnek valahogyan a hangulatfelelős? Biztos vannak dolgok, amiket elintézhetek ön helyett, míg fel nem épül." "Nincsenek." nyugtatja meg Seven. "Van néhány gyógytea-keverékem, talán készíthetnék önnek valamit..." próbálkozik tovább Neelix. "Talaxiai homeopátia... Azt hiszem, azért ilyen rosszul még nem állunk..." húzza el a száját a Doktor, de Neelixet nem ilyen könnyű lerázni: "És ha elkészíteném a kedvenc ételét...?" "Az aggodalmát tudomásul vettem, a Doktor majd értesíti, mikor újra működőképes leszek." veszi elejét Seven a további próbálkozásoknak. "Rendben. Bocsásson meg." marad le Neelix leforrázva, ám egy pillanat múltán megint csak a páros nyomába szegodik: "Ó, majd elfelejtettem: ezt Naomi Wildman küldi." Neelix ezzel átad egy papírlapot Sevennek, "Egy rajz a Voyager-ról. Vagy talán... Egy aszteroidaövről...? Nem vagyok biztos benne. ... Naomi úgy gondolta, ez talán felvidítja." "Fejezze ki neki köszönetemet." mondja Seven felsóhajtva. "Ah, rendben..." bólint Neelix, majd sietősen távozik. Seven pár pillanatig még méregeti a rajzot, majd kérden a Doktorra pillant, végül folytatják útjukat.

"Ezt gyanítottam." mondja a Doktor, a kettes raktérbe telepített konzol kiírásait tanulmányozva, mire a regenerációs fülkéket tanulmányozó Seven elindul feléje, "Megszakítások voltak a regenerációs ciklusaiban. ... Tizennyolc perc, öt perc, egy óra..." "Nem emlékszem rájuk." áll meg Seven a konzol mellett. "Nézzük meg a neurális rendszerének naplóját. ... Az alacsony serotonin-érték a regeneráció során normális, azonban nézze csak meg ezeket a csúcsokat a homloklebenyben... Másodpercekkel azelőtt következnek be, hogy elhagyja a fülkét. ... Ön alvajáró!" "Nem is volt tudomásom ezekről az adatokról..." "Ezzel fény derült az éjfél falatozó kilétére." mondja a Doktor vidáman, miközben Seven a regenerációs egységek mellett álló borg adatoszlophoz megy, "Mr. Neelix biztosan meg fog könnyebbülni." Seven közben keresgélni kezd az oszlop adattárában, majd az ő hangja szólal meg belőle: "Stone zászlós személyes naplója, CsillagIdo 52188.7. Most fejeződött be az első, aktív szolgálatban töltött hetem. Rémes volt. Az Akadémián eltöltött négy év után azt gondoltam, mindenre készen állok, de Blackwood kapitány kemény kézzel irányítja a hajóját, és mintha külön örömet lelné az újoncok gyötresében. Az első tiszt azt mondja, ne vegyem személyeskedésnek, azonban..." Seven ekkor odalép az adatoszlophoz, és elhallgattatja a bekezdést, majd a Doktorra pillant: "Blackwood, a Tombaugh nevé Föderációs hajó kapitánya. A borg tizenhárom évvel ezelőtt asszimilálta azt a hajót." "Az... A személy, aki ezt a bejegyzést tette, a legénység tagja lehetett..." töpreng a Doktor, közben visszatérve a konzolhoz, és keresgélni kezd a hajó adattárában. "Az egyik áldozatom." ért egyet Seven. "Itt van egy másik naplóbejegyzés, de ezt továbbításra kódolták." mondja a hologram, mire Seven elindítja a bejegyzést. Ismét az ő hangját hallani, csak kicsit másképp. "Szia! Találd ki, ki beszél. Tudom, megígértem, napjában csak egyszer írok, de annyi egyszerűen nem elég. Mit szólnál, ha küldenék egyet reggel, mikor magamhoz térek, és este, mielőtt újra apátiába zuhanok? Közben pedig egyfolytában rád gondolnék. ... Sot, van egy jobb ötletem: miért nem hagyod ott a csoportot, és látogatod meg a telepet, az még..." Seven zavartan állítja le a lejátszást, a Doktor pedig megkérdi: "Ismeros?" "Ezernyi egyént asszimilálhattam, nem emlékezhetek minden egyes névre." mondja Seven feldúltan, miközben a kijárat felé veszi az irányt. "Seven...!" siet utána a Doktor, mire Seven megtorpan, "Őn egy borg dolgozó volt, akit hirtelen egyénné változtattak. Erre gyakorlatilag még nem volt példa. Kétségtelen, hogy az úton akadnak nehézségek. De felül kell

kerekednie fölöttük." "Híd Seven of Nine-nak: közeledünk a roncsfelhőhöz." hallatszik ekkor Chakotay hangja az interkomból. "Értettem." nyugtázza az üzenetet Seven, ezzel otthagyja a Doktort, aki azonban egy pillanat múlva a nyomába szegodik.

"Túlélők?" kérdezi Janeway a vörös készültségben a borg hajó roncsai közé berepülő Voyager hídján, épp mikor Seven megérkezik. "Nincsenek." feleli Tuvok. "Borg hajókra utaló jelek?" kérdezi Chakotay. "Semmi, uram. Mi értünk ide elsonk." mondja Paris. "Megvan az átviteli frekvencia forrása." jelenti Kim, "Az iránya 027.3." "Képernyőre." szól Janeway, "Nagyítást." A fomonitoron egy hosszúkás, mindkét vége felé elkeskenyedő hengeres objektum válik láthatóvá, ahogy tömegközéppontja körül lassan forogva lebeg a többi roncs között. "Ez egy borg vinculum." mondja Seven. "Vinculum...?" néz rá Chakotay és Janeway egyszerre. "A minden borg hajó közepén megtalálható központi egység. Összekapcsolja a dolgozók tudatát, kioltja az egyéni gondolatokat, és továbbítja a Kollektívát érintő lényeges információkat." "Rendet visz a káoszba..." mondja Janeway. "Pontosan." néz rá Seven. "Úgy tunik, kapcsolatot létesített a kéri beültetésekkel." állapítja meg a kapitány. "Valószínűleg elszakadt dolgozóként azonosított, és megpróbál visszacsatlolni a Kollektívához. Azonban ez a vinculum hibás, és értelmetlen parancsokat továbbít." "Káoszt visz a rendbe." mondja Tuvok, megfordítva Janeway korábbi szavait. "Igen..." ismeri el Seven kelletlenül. "Meg tudja szakítani a kapcsolatot?" kérdezi Janeway. "Azzal végleges károsodást kockáztatnék a rendszereimben. A vinculumot kell kikapcsolni. ... A fedélzetre sugározhatom, vizsgálat céljából?" Janeway erre kissé döbbenten pillant Sevenre, aki erre folytatja: "Dolgoztam már korábban is ezzel a technológiával, üzemképtelenné tudom tenni." "Egy borg kocka központi egységéről beszélünk! Nem szívesen venném a hajóm fedélzetére. ... Innen nem lehet kikapcsolni?" "Ahhoz néhány napra is szükségem lehetne, a borg pedig addigra ideérhet. ... Javaslom, vegyük fel a vinculumot, és haladéktalanul hagyjuk el a térséget." Janeway hosszan, gondterhelt arccal töpreng a dolgon, végül székből felállva így szól: "Tuvok, készüljenek fel a gépházba sugárzására. Egy tízes osztályú eroteret, és állandó felügyeletet kérek. Amint fenyegetőnek bizonyul, megy vissza az urbe. ... Tom, amint a fedélzeten van, eltununk innen, kilences görbület." "Igenis, kapitány." Janeway közben felmegy a hátsó középkonzólnál álló Sevenhez, és így szól hozzá: "Tudom, min megy most keresztül. És szeretnék segíteni, ahogy tudok, de a legénység biztonsága elsődleges fontosságú. ... Nem éppen a legjobbak a tapasztalataink a borggal." "Az enyéme sem." mondja erre Seven, majd sietosen elhagyja a hidat.

"Tartsák szemmel azokat az antigravitációs csúcsokat." mondja Torres valamelyik emberének a gépház emeleti részén, "Boylan, zárják le az összes elsődleges parancskonzt, a transzporter-vezérlést irányítsák át a fő szintre." Igenis, asszonyom." A fobejáraton át ekkor Seven és a Doktor érkeznek, mindketten szemügre véve a keverokamra előterében a mennyezet alá függőlegesen felfüggesztett vinculumot, aminek két végén, és a középso részén hosszanti sávokban zöld fények világítanak. Seven a berendezés közelébe érve megtorpan, ahogy elméjében megint erősödni kezdenek a hangok. "Seven...?" lép közelebb a Doktor. "A hangok... Megint hallom őket." "Biztosan azért van, mert közelebb került a vinculumhoz." véli a hologram, "A kapcsolati itt erösebb. Hozzáigazítom a neurotranszmitter-szintjét." A Doktor beállítja a Seven nyakán lévő kis eszközt, majd így szól hozzá: "Most már jobb, ha belekezd." Seven erre elindul az egyik konzol felé, épp, mikor Torres is leereszkedik az emeletre a kis személylifttel. A két nő pár pillanatig ellenségesen méregeti egymást, majd Seven, útját folytatva így szól: "Ne aggódjon, hadnagy, K'Vok fia ma nem csatlakozik hozzánk." "Ezt örömmel hallom. Különböztethetnénk ezt a második találkánknak." morogja Torres, megállva ugyanazon konzol mellett. "Vegye úgy, hogy én vagyok a gardedámja." sandít a Doktor B'Elannára, de az nem reagál a megjegyzésre. "Szóval..." néz fel Torres a mennyezet alól alálógó vinculumra, "Hol a kikapcsoló gomb?" "A vinculum számos védelmi rendszerrel van ellátva. Hozzá kell férnem a transz-neurális hálózathoz, és üzenet kívül helyezni." magyarázza Seven, miközben munkához is lát a konzolon. "Energialökést észleltem." mondja Torres, szemügre véve a konzol rá eső részének kijelzéseit. "Normális reakció

a behatolásom miatt. Ne aggódjon." nyugtatja meg Seven, majd pár pillanat múlva homlokráncolva teszi hozzá: "Különös. Élőlényeket észlelek a vinculum belsejében. Valamiféle virális ágensnek tunik." "Hadd nézzem." lép közelebb a Doktor, majd az új adatokat szemügyre véve így szól: "Egy szintetikus kórokozó! A vírus eredetileg biológiai hatóanyag volt, de mutálódott. Úgy viszonyul a vinculum programjához, mintha az élő sejtekből állna." "Egy organizmus, ami berendezéseket támad meg?!" kérdezi Torres meglepetten. "A kockát három napja asszimilálták, kevéssel az után, hogy asszimilált egy siklót. ... A 6339-es fajét. Ok voltak az utolsók, akik kapcsolatba kerültek a kockával." "Úgy tunik, megtaláltuk a bacilusgazdát..." állapítja meg a Doktor.

"A 6339-es faj. Humanoid, görbületképes." mondja Seven Janewaynek és a Doktornak az asztrometriai laborban, amelynek foképernyőjén a faj egyik egyede, és egy urhajó sémarajza látható, "Származása: 124-es rácspont, 22-théta oktáns." "A borggal úgy négy éve találkoztak eloször. Akkor tizenegymilliárd egyén került asszimilálásra. ... Három nappal ezelőtt a Kollektíva rábukkant a legutolsó megmaradt siklóik egyikére. Egy kockát küldtek ki az elfogására." "Azt gyanítjuk, a vírus a testükben volt." veszi át a szót a Doktor, "Ami pedig az asszimiláció után megtámadta a vinculumot." "A fedélzeten levo dolgozók kétségkívül ugyanolyan tüneteket észleltek, mint én. Nem lep meg, hogy megsemmisítették magukat." mondja Seven. "Meg akarom találni a 6339-es fajt." jelenti ki Janeway, "Ok talán ismernek egy gyógymódot az ön számára. Végezzon asztrometriai táv-letapogatást, keressen további hajókat a térségben." "Igen, kapitány. Már meg is kezdtem egy tér..." Seven ekkor megdermed, majd mohó pillantással néz körül: "Huha... Huha, huha! ... Nézzék csak meg, mekkora ez az izé!" Seven szapora léptekkel siet fel a foképernyő előtti megfigyelo-emelvényre, és ott járkálva folytatja: "Ez a monitor! ... Nyilván a legnagyobb, amit valaha láttam!" Janeway és a Doktor rosszat sejtve néznek össze, de egyelőre nem szólnak. "Adok érte húsz rúd latinumot." fordul Seven feléjük, jellegzetes, lekezelő stílusban téve meg az ajánlatot. "Megszunhetett a gátlószer hatása..." szól oda a Doktor halkan Janewaynek, majd emelt hangon így szól: "Jöjjön csak ide, kérem..." "Csend legyen, épp egy üzletet próbálok megkötni!" szól rá Seven bosszúsan, majd visszafordul Janeway felé: "Ehm... Mondjon egy árat. Kapitány...?" "Janeway. Ön pedig..." "DaiMon Torrot." siet oda Seven Janewayhez, hogy kezét nyújthasson neki. "Maga ferengi...?" kérdezi a kapitány meglepetten. "Persze, hogy ferengi vagyok. Vagy talán a fülem mérete miatt akar gúnyolódni rajtam?!" "Egyáltalán nem. Örömmel kötnék üzletet önnel, de előbb a gyengélkedőre kell vinnünk." "A gyengélkedőre? Ugyan minek?" "Mert... Beteg." "Sosem éreztem magam jobban." jelenti ki Seven. "Doktor..." pillant erre Janeway segélykéron a hologramra, aki a torkát megköszörülve igyekszik valami elfogadható indokkal eloállni: "Ehm... Attól tartok, az ankarani nátha egy szörnyűséges változatát kapta el. Már napok óta kezeljük, hiszen emlékszik..." "Nem." jelenti ki Seven. "A rövidtávú memória elvesztése is az egyik tünet." bólint a Doktor, "Az állapota nem életveszélyes, de kezelniünk kell, a szolgálati helyemen." Seven erre leguggol az emelvényen, így majdnem egy magasságba kerül a Doktorral és Janewayjel, majd idegesen kérdezi meg: "Mibe kerül nekem az a kezelés?" "Teljesen ingyenes." mondja a Doktor. "Teljesen?" kérdezi Seven. "Igen." nyugtatja meg Janeway. "Tudják..." mondja Seven, miközben lesiet az emelvényről, és a kijárat felé indul, "Régóta érzek már szűrő fájdalmat a jobb fülcimpámban, és ha már itt vagyunk, elvégezhetne egy tri-kardiális vizsgálatot is, mert a Ferengi Kereskedelmi Hatóság igyekszik bevonni az engedélyemet..." "Lenyugdózo hajó, kapitány. Galaxy osztály?" kérdezi Seven valamivel később, miközben Janeway a karjánál fogva vezeti a gyengélkedő felé, a Doktor pedig mögöttük halad. "Intrepid." feleli Janeway ridegen. "Ah, szóval megjöttünk végre, itt a híres gyengélkedő..." mondja Seven, majd körüljárva a helyiséget, lekicsinyloen jegyzi meg: "Nem éppen a legfrissebb orvosi eredményeknek megfelelő a felszerelés, nem igaz?" "Ezt meg hogy érti?" kérdezi a Doktor homlokráncolva. "Hát... Túl kevés a vizsgálóasztal, szörnyű a megvilágítás... Előregedtek az eszközök." sorolja Seven, miközben felvesz, megszemlél, majd a háta mögé hajít egy trikordert,

amit a Doktor alig tud elkapni, "De ismerek egy orvosi beszállítót, aki pillanatok alatt rendbe vágná a gyengélkedőjüket, sot, még a jutalékomat is lecsökkenthetem mondjuk... Harminc százalékra?" "Milyen nagylelku öntol." mondja a Doktor, miközben neki és Janewaynek sikerült bemanoverezni Sevent a mutorészlegbe, ahonnan mindketten gyorsan kilépnek, majd a hologram így szól: "Számítógép, eroteret be!" "Erotér?!" néz körül Seven nyugtalanul, "Nem azt mondták, hogy nem vagyok fertozo...?" "A saját biztonsága érdekében." mondja a Doktor, majd Janewayhez fordul: "A kérgi gátló hatékonyságát már így is a maximumra állítottam." "Elraboltak!" méltatlankodik közben Seven. "De a jelek szerint nem tudja elnyomni a hatást. Ezek a személyiségek... Újra a felszínre fognak törni." "Még egy ok arra, hogy a vinculumot a lehető leggyorsabban kikapcsoljuk." mondja Janeway. "Már így is túl késő lehet a kapcsolat megszüntetése. Seven neurális mintázata destabilizálódik. "Kérem, segítsenek..." hallatszik ekkor Seven kétségbeesett, aggodalomtól remego hangja a mutorészlegről, "A fiamat keresem, Gregory Bergant. Bergan hadnagyot... Nem tudják, hol van?" "Nem, sajnos nem." lép közelebb Janeway az erotérhez. "A Melbourne urhajón szolgált." "A Melbourne..." "A Wolf 359-nél kellett volna találkozunk. ... De a Csillagflotta figyelmeztetett, hogy a borg meg fogja támadni azt a szektort. ... Már túl késő volt visszafordulni, szörnyu csatába keveredtünk. A hajónk súlyosan megsérült, mentoegységekben kellett elhagynunk. Azóta nem tudom, mi történt Gregoryval. Kérem... Már több, mint három napja nem hallottam róla... Rá tudnának kérdezni... A Csillagflotta Foparancsnokságnál?" "Meg fogom próbálni." bólint Janeway komor arccal. "Köszönöm, kapitány. Ha... Ha tudna beszélni vele... Mondja meg neki, hogy az anyja jól van. És ha esetleg..." Seven pár pillanatig zavartan bámulja Janewayt, majd így szól: "Kapitány...?" "Seven...?" kérdezi Janeway reménykedve. "Igen. ... A vinculum?" "Igyekszünk minél gyorsabban kikapcsolni. Kiadom a parancsot, amint Torres készen áll." "Ezúttal meddig voltam távol?" "Úgy húsz percre." "Hányan...?" "Ketto. Az egyikük megvette volna a fél hajót. DaiMon Torrot, ha jól emlékszem." "180-as faj. Ferengi." "Utána egy no jött, akinek a fia egy borg támadásban tunt el." Seven igyekszik nyugodtnak mutatni magát, ám ez nem sikerül valami jól, Janeway ezért is kezdi biztatni: "Át fogja vészeln, Seven!" "Sajnos én nem osztom az optimizmusát..." mondja Seven kétségbeesetten, félig elfordulva az erotér felöl. Janeway odaint a Doktornak, majd miután az kikapcsolta az eroteret, belép Seven mellé. "Mikor elszakítottak a borgtól, és egyénné alakítottak... Alig elviselhetonek éreztem a csendet a fejemben. ... Hiányzott a Kollektíva hangja. De most, mikor már egyén vagyok, ugyanezek a hangok... Szörnyen megrémítenek. ... Kapitány, nem tudom, képes vagyok-e tovább elviselni ezt az állapotot. A bátorságom... Ehhez úgy tunik nem elegendo." "Kötelessége tovább próbálkozni." mondja Janeway, "Kitartani. Még akkor is, ha már úgy érzi, nem megy tovább. A többit pedig bízva rám, és a legénységre."

"Érdekes emberekkel találkozott?" kérdezi Chakotay a komor arccal a hídra lépo Janewayt. "Épp egy boliai manikurössel váltottunk pár viccet. Elotte pedig egy krenim tudóssal beszélgettünk a temporális fizikáról." feleli Janeway, közben leülve a kapitányi székbe, "Tizenkét új személyiség csak az utolsó egy óra alatt. ... Seven nagyon nehezen viseli. A Doktor benyugtatózta." "És a kapitány hogy viseli?" kérdezi Chakotay. "Voltam már jobban is, Chakotay. ... Hogy osztinte legyek, kezdek azon töprengeni, nem volt-e igaza az elso tisztemnek." "Miben?" "Ön mindig azt hangoztatta, Sevent beilleszteni a legénységbe teljes képtelenség." "Az ember kivehet egy borgot a Kollektívából, azonban... Én nem hittem benne. De most már igen. Egy napot nem adtam volna neki, nem hogy egy évet. De bebizonyította, hogy tévedtem." "Torres a hídnak: készen állunk a vinculum kikapcsolásának megkezdésére." "Lásson hozzá." üzeni Janeway. "A transz-neurális mátrixra állítsa." mondja a gépházon átsieto Torres az egyik konzolnál álló Tuvoknak, majd megáll a vulcani mellett, "Felkészülni a szigetelomezo létrehozására. A jelzésemre. ... Három, ketto, egy, most." A vinculum fényei hunyorogni kezdenek, Torres pedig elégedetten állapítja meg: "Az energia-kibocsátás csökken."

A gyengélkedoben a mutoasztalon fekvő Seven néhányszor megrándul, a Doktor pedig aktiválja kommunikátorát: "Doktor a hídnak: mintha működne. A neurális mintázata stabilizálódik." "Energia-kibocsátás hetvenhét százalékra csökkent." mondja Torres, "Hetvenegy százalék... Várjunk csak, most megint emelkedik." "Újrafókuszálom a szigetelomezot." szól Tuvok. "Tovább emelkedik...!" "A vinculum átalakítja a belső áramköröit. Alkalmazkodik." állapítja meg Tuvok. Seven ekkor már görcsösen hánykolódik a mutoasztalon, a személyiségek néhány másodpercenként váltják egymást benne. "Gépház: az idegpályái destabilizálódnak! Hagyják abba az eljárást! ... Abbahagyni!" "Egy pillanat, Doktor." üzeni Tuvok, "Energia-kibocsátás nyolcvankilenc százalék..." A konzol egyik része szikrákat szórva felrobban, és a vinculum körül vibrálva válik láthatóvá az eddig észrevehetetlen erotér. "Az erotér összeomlik." mondja Tuvok. "Tartalék energiát!" szól Torres. "Nem működne, hadnagy. Le kell állnunk." állapítja meg Tuvok, "Tuvok a hídnak: az eljárás sikertelen volt. A vinculum újra teljes energiával üzemel." "Értettem, Tuvok." üzeni Janeway a hídról, "Doktor, jelentést." "Seven neurális mintázata eltűnt, kapitány. Úgy tunik, a többi minta... Teljesen átvette a hatalmat. ... Elvesztettük." üzeni a Doktor, hol a diagnosztikai konzolt, hol a mozdulatlanul fekvő Sevent nézve.

"A Voyager naplója, Janeway kapitány. Kiegészítés. A távolsági szenzorok észleltek egy hajót, ami a 6339-es fajé. Elfogópályára álltunk abban a reményben, ok talán segíteni tudnak Seven állapotát normalizálni."

"Az elsődleges agyi funkcióit sikerült stabilizálnom." magyarázza a Doktor Janewaynek és Tuvoknak a készenléti helyiségben járkálva, "Azonban a gyengélkedoben fekvő nő nem Seven of Nine. Sajnos már nem. Néhány másodpercenként új személyiség bukkan fel, egy mondatot nem tud befejezni úgy, hogy a következőt már ne valaki más mondja. ... Ez hihetetlen feszültséget idéz elő az agykéregben. Ha a vinculumot nem kapcsoljuk ki hamarosan, örökre elveszítjük!" "Tuvok?" néz Janeway a vulcanira, felállva az asztala mögül. "Torres hadnagy minden erejével azon van, hogy megakadályozza a vinculum újabb alkalmazkodását. De a sikerre nincs garancia." "Kapitány, kimerítettem minden kezelési módszert az adatbankomból." mutat rá a Doktor. "Akkor a logika az orvostudomány területének elhagyását diktálja." mondja Tuvok, "Tudat-összeolvasztást hajtok végre Sevennel." "Tudat-összeolvasztás?!" kapja fel a fejét a Doktor, "Maga azt hatékony kezelési módszernek tartja?" "Seven idegi mintázata, a tudata... Alámerült a káoszban. Megpróbálok megtalálni és a felszínre hozni a valódi énjét." "Már egy személlyel is veszélyes az összeolvadás, nem beszélve több százról." mondja Janeway, kilépve az asztal mögül. "Túl kockázatos." ért egyet a Doktor. "A kockázatot egyedül én viselem." mutat rá Tuvok. "Ezt tudom, de ez az egyetlen lehetőség..." kérdezi Janeway. "Úgy vélem, igen, kapitány." "Meddig tart az elokészület?" "Kapitány...?! Nem gondolhatja komolyan ezt a vulcani hókuszpókuszt...!" méltatlankodik a Doktor. "Két órányi meditációra van szükségem." mondja Tuvok. "Kezdje el azonnal. Jelentkezzen, ha készen áll." mondja Janeway, mire Tuvok távozik. "Ön maga mondta, hogy kimerítettünk minden kezelési lehetőséget." pillant Janeway a sértetten álló hologramra. "Én csak azt remélem, hogy nem lesz utána még egy betegem." grimaszol a Doktor. "A kapitányt kérem a hídra." hallatszik ekkor Chakotay hangja. "Megyek." üzeni Janeway, miközben a Doktorral a nyomában a híd felé veszi az irányt. "Parancsnok?" kérdezi kilépve az ajtón. "Itt vannak. A 6339-es faj." "A hajójuk jól fel van fegyverezve, csak hátul huszonkét fézerüteg van." jelenti Kim. "Hívja őket." szól Janeway. "Válaszolnak." "Képernyőre. ... Janeway kapitány vagyok, a Voyager Föderációs csillaghajóról. Nemrég találtunk egy darabka borg technológiát, amit egy olyan virális hatóanyag fertőzött meg, amiről úgy véljük, az önök..." "A vinculum?" kérdezi a fomonitoron látható idegenek egyike, "Maguknál van?" "Igen." "Ez hiba volt, kapitány." lép közelebb az idegenek egyike fenyegetően a képfelvetőhöz.

Azért a helyzet nem annyira súlyos, mint első pillantásra tűnt, az idegenek képviselői ugyanis valamivel később már a gépházban vannak, ahol Janewayjel együtt a vinculumot járják körbe. "Fegyver...?" kérdezi épp a kapitány. "Igen. Azóta, hogy a borg elpusztította a világainkat, kerestük a visszavágás eszközét." "Így létrehoztak egy vírust, ami megfertőzi a technológiájukat..." mondja Janeway. "Tizenhárom emberemnek adtuk be a vírust. Feláldozták magukat, hagyták, hogy asszimilálásra kerüljenek, hogy így a vírus elterjedhessen ebben a vinculumban. Ha egy borg hajó megtalálta volna, az is megfertőződik, aztán egy újabb kocka, majd még egy. Tucatnyi, talán több száz hajó megfertőzésére lett volna lehetőségünk, míg maguk bele nem avatkoztak. ... Miért?!" "Mert a vírusnak van egy nem várt áldozata is. A legénységem egyik tagja." mondja Janeway ridegen. "Nem úgy készült, hogy más fajokat is megfertőzzön." "Egy borgról van szó." mondja erre Janeway, majd mikor az idegen ennek hallatán hátrahököl, Chakotay veszi át a szót: "Több mint egy éve szabadítottuk ki a Kollektívából, mostanra egyénné vált." "Azt reméltük, önök segítenek a kezelésében." mondja Janeway. "A vírust a borg elpusztítására alkottuk, kapitány. Kezelésre sosem gondoltunk. Attól tartok, a dolgozójuk nem éli túl. ... A vinculumot viszont azonnal vissza kell vinnünk a roncsfelhőbe. Ha a borg az előtt bukkan fel, elveszett a lehetőségünk. És az a tizenhárom ember hiába halt meg." "Rendben." mondja Janeway, a mellette álló Torresre és Chakotayra pillantva, "Visszaadjuk. De előtte még meg kell próbálnunk megmenteni a legénységünk tagját. Talán van módszer a vinculum hatásának semlegesítésére. B'Elanna...?" "Megpróbálom újramodulálni a szigetelomezonket, hogy kompenzáljuk vele a..." "Erre nincs időd." mondja az idegen, "A vinculumot, kapitány!" "Nem adhatom oda. Még nem." szól Janeway elszántan. "Letapogatták a hajónkat. Ismerik a tuzeronket." "Kétségtelen, hogy jelentős károkat tudnának okozni a Voyager-nek. És persze a vinculumnak is. Tényleg ezt akarják?" "A vinculum egy hajó pusztulását már átvészelte. Mért gondolja, hogy egy újabbat nem bírna ki?" kérdezi az idegen, jelentőségteljes pillantást vetve Janewayre.

"Doktor...?" fordítja a mutoasztalra szíjazott Seven a fejét az őt kezelő Doktor felé, miután lassan feleszmélt. "Seven...!" A nő kérdően néz le a testét és kezét leszorító szürke pántokra, mire a Doktor bocsánatkéren néz rá: "Szükséges óvintézkedés. Néhányan a... Vendégei közül eroszakoskodtak." "A vinculum?" "Alkalmazkodik. Nem tudtuk kikapcsolni. ... A neutrális mintája majdnem megsemmisült a próbálkozás során, nem is voltam biztos benne, visszatál-e még." "Károsodást szenvedtem." állapítja meg Seven, szemügyre véve jobb csuklóját, amit a Doktor épp ellátni igyekszik. "Az egyik... Személyisége nem szerette a korlátozottságot. A fejébe vette, hogy mindenáron kiszabadul." "Ezért a bocsánatát kérem." "Ez aligha az ön hibája volt. Ön beteg." "Lényegtelen. Borg vagyok, képesnek kellene lennem az alkalmazkodásra!" "Meglepetés...! Maga sem legyőzhetetlen." mondja a Doktor elmosolyodva, "Azt hiszem, a következő társági lecke során majd átvesszük." Seven lassan ijedt arckifejezést ölt, mire a Doktor aggodalmasan kérdezi: "Megint a hangok?" "Hangosodnak..." A Doktor átsiet az ágy másik oldalára, hogy újra beszabályozza a Seven nyakán lévő szerkezetet, közben pedig így szól: "Hamarosan újra elveszítem... A kötelességem tájékoztatni egy alternatív kezelési módról." "Miféle módról?" "Tuvok parancsnok tudat-összeolvasztást javasolt, hogy stabilizálja az idegi mintázatait." Seven nagyot sóhajt a Doktor pedig megérten bólint: "Én is hasonlóképp reagáltam. Ha nem egyezik bele..." "Mekkora az esélye a sikernek?" "Nem tudom. Egy összeolvasztás nem éppen szokványos kezelési módszer." "Tuvok számára jelent kockázatot?" "Agykárosodás lehet a vége." bólint a Doktor, "De úgy véli, be tudja fejezni az összeolvasztást, mielőtt ez bekövetkezne." "Még ha sikerülne is kikapcsolnunk a vinculumot, lehet, hogy annyi kevés lesz. Ha Tuvok a segítségemre lehet..." "Értem." bólint a Doktor, ezzel az irodája felé indul. "Doktor..." szól utána Seven, "Nagy türelmet tanúsított." "Épp ellenkezőleg." "Tájékoztassa a legénységet, hogy nagyon hálás vagyok az erőfeszítéseikért." "Ezt majd megmondja maga, személyesen." jelenti ki a Doktor. Seven a következő pillanatban felnyög, és a teste görcsösen megfeszül. "Seven...?" siet vissza hozzá a Doktor. "Hangok..." "Összpontosítson! Összpontosítson az én hangomra! Seven..." "Kérem,

tüntesse el a hangokat...!" könyörög Seven a fájdalommal küzdve, "Nem bírom tovább... Nem...! ... Nem!" A Doktor a mutoasztal mellett álló muszterkocsihoz lép, gyorsan betölt egy oltópisztolyt, és elkábítja Sevent a szerrel.

Tuvok, a meditációra szánt két óra elteltével felegyenesedik a kabinja asztalán égo mécses mellől, és útnak indul a gyengélkedobe.

"Jelentést." szól a Chakotayval a nyomában a hídra érkező Janeway. "Az idegen hajó lassan közeledik." mondja Paris. "Töltik a fegyvereiket." teszi hozzá Kim. "Pajzsokat." szól oda Janeway a taktikai konzol mögött megálló Chakotaynak.

"Mintha nem lenne..." mondja a Doktor a gyengélkedobe belépő Tuvoknak, majd egy pillanatnyi szünetet tart, mikor a hajó megrázkódik, "...Elég veszélyes az összeolvasztás, most még az idegenek is megpróbálják erővel megszerezni a vinculumot. ... Chakotay parancsnok ügyel a hídon a taktikai posztnál, mert a kapitány azt szeretné, ha ön itt lenne Sevennel." A Doktor közben felvesz egy, a Seven nyakán levőhöz hasonló eszközt, és rögzíti azt a vulcani nyakán, "Így tehát az összeolvasztás idejére figyelemmel kísérhetem az idegi aktivitását, és ha problémákra utaló jelek adódnának..." "Nem fog tenni semmit." mondja Tuvok nyomatékosan. "Ezt meg hogy értsem?!" "Kétségtelenül számos, problémára utaló jel fog adódni. Bízson a képességeimben, legyőzöm őket." "Meg fogom próbálni. Csak azt remélem, a túlzott bizalom miatt végül nem kell majd agykárosodással kezelnem." "Az aggodalmát tudomásul vettem, Doktor." mondja Tuvok, ezzel elindul a mutoasztalra szíjazott Seven felé. "De kár, hogy ennyi új személyiség között sem találunk magának egy jobbat..." füstölög a hologram. "Számítógép, erőteret kikapcsolni." szól Tuvok, eleresztve a füle mellett a Doktor megjegyzését, majd belép a mutorészlegbe, az eszméletén lévő Seven mellé. "Miért vagyok ehhez az ágyhoz kötözve...?" kérdezi annak valamelyik személyisége ijedt hangon, "Oldozzon el..." Tuvok meditálni kezd, Seven pedig hangnemet vált: "P'takh! Átvágom a torkod! ... Csak mondja az árat. Tíz rúd latinum? Húsz...? Ez nem is orvoslás, hanem kínzás! Be fogom perelni muhiba miatt!" Tuvok elorehajolva Seven arcának kontaktuspontjaira helyezi bal kezének ujjait. "Nem találom logikusnak ezt az összeolvasztást, parancsnok." mondja Seven kimerően. "Lelkem a lelkedhez... Gondolataim a gondolataidhoz..." kezd bele Tuvok az összeolvasztást segítő litániába. "Maga csak egy tudat, több százal szemben. Nem fog sikerrel járni." mondja Seven, "Engedjenek el! A borg asszimilálja a hajót, ki kell üríteniünk!" "Lelkem a lelkedhez... Gondolataim a gondolataidhoz..." "Hallgassanak rám! Asszimilálni akarják a hajót! Hagyjanak elmenni! ... Anyu...? Anyu! Anyu..." Seven végül elcsendesedik, ahogy Tuvoknak sikerül utat találnia az elméjébe.

A vulcani úgy érzi, mintha egy borg kocka némiképp álomszerű belsejében volna, egy regenerációs fülkében. "Seven...?" néz körül Tuvok, igyekezve átlátni a körülötte tolongó tömeget, amelyben mindenféle fajú, nemu, és korú humanoidok megtalálhatók. Válasz nem érkezik, így Tuvok útnak indul, igyekezve magát átküzdeni a mozgását akadályozni próbáló tömegen.

"Seven...!" Kis idő múltán megpillantani véli a not, akit hozzá hasonlóan nagy tömeg vesz körül, és igyekszik minél messzebb sodorni Tuvoktól.

"Eltévedtem, valaki segítsen! ... Kérem, segítsenek, csak ki akarok találni...!" kiabálja kétségbeesetten a mutoasztalon magát ide-oda dobáló Seven, "Nem találom a mamámat..."

"Anyu! ... Anyu, segíts! Nem akarok itt maradni! ... Haza akarok menni, nem tetszik ez a hely!" kiabálja egy kislány Tuvok közelében, a vulcani jobb híján az ő hangját próbálja követni. "Haza akarok menni, félek ezektől az emberektől! Anyu, kérlek...!"

"Doktor a gépháznak: mikor kapcsolják ki a vinculumot?!" üzeni a hologram türelmetlenül, mikor Tuvok megrándul, mintha pofon vágták volna.

"Két, talán három perc múlva." üzeni Torres, majd mikor egy találat miatt az egyik konzol felrobban a közelében, grimaszolva teszi hozzá: "Feltéve, ha a Voyager egyben marad addig..."

"A pajzs hatvan százalékra csökkent." jelenti Kim a hídon. "Kitéromanover." szól Janeway, majd Chakotayra pillantva hozzáteszi: "A fegyverzetükre célozzon." "A célzórendszer meghibásodott."

"Elveszítjük a fohajtómu energiaellátását." jelenti Paris a következő találat után. "Pajzs harmincöt százalékon." "Minden tartalék energiát a pajzsba irányítani. Chakotay, kézi célkövetés." rendelkezik Janeway. "Torres a hídnak: a vinculum nem alkalmazkodik. Azt hiszem, az új szigetelomezo beválik. ... Hatvan másodpercen belül ki fogjuk tudni kapcsolni."

"Figyelem: a szinapszisok neurokémiai állapota instabil." jelenti a számítógép a gyengélkedoben, mire a Doktor így szól: "Megnövelni a kérgi gátló energiáját." "Nem végrehajtható. Az energiaellátó-rendszer üzenen kívül." "Tuvok, ha hall engem, meg kell szakítania az összeolvadást!" siet oda a Doktor a vulcanihoz, "Tuvok?!"

Tuvok ekkor épp egy klingonnal került összetűzésbe Seven elméjében, de sikerül leküzdenie az akadályt, és lehajítja a klingont a hatalmas borg építmény egy végeérhetetlennek tűnő függőleges aknájába, majd újra Seven keresésére indul.

"Energia-leadás huszonkilenc százalékon." mondja Torres a gépházban, "Huszonketto..." Ekkor újabb konzol robban fel, és Torres átsietve a maradványokhoz, idegesen jelenti: "Híd, épp most vesztettük el a mezoemittert!"

"Az energiahálózat közvetlen találatot kapott." üzeni Janeway, "Várjanak, tartalékra kapcsolunk." "Tuvok...!" kiabálja Seven kétségbeesetten, akit közben a tömeg kiteszigált ugyanannak az aknának a szélére, ahová Tuvok belökte a klingont. A vulcani azonban már ott van valamivel mögötte, ám épp a legsurubb tömeg közepén.

"Híd, a vinculum megint töltödni kezd!" üzeni Torres sürgetően, mire Janeway válasza sem várat magára sokáig: "A mezoemitter újra üzemben. Húzza ki a dugót." "Működik..." mondja Torres, újra munkához látva, "Az energia-leadás csökken, már csak tizenkilenc százalék... Tizenhárom százalék."

Seven és Tuvok közben holtpontra jutottak, a vulcanit erosen tartják az öt körülvevő humanoidok, Seven pedig teljesen az akna szélére szorulva kétségbeesetten kapaszkodik a nyílás peremébe.

"Kész van, kapitány. A vinculum kikapcsolva." üzeni Torres, miután a berendezés mindeddig hunyorgó zöld fényei végleg kihunynak.

A zürzavar elcsendesedik Tuvok körül, a humanoidok eltűnnek, így a vulcani immár akadálytalanul teheti meg az utolsó néhány lépést, megragadva az akna peremén egyensúlyozó Seven karjait.

"Seven..." siet oda a doktor a mutoasztalhoz, mikor meghallja a nő megkönnyebbült sóhaját.

"Tessék...?" néz rá Seven, miközben Tuvok kimerülten egyenesedik fel.

"Visszatért, kapitány." hallatszik a Doktor üzenete a hídon, mire Seven így szól: "Hívja az idegen hajót! Mondja meg, hogy visszaadjuk a vinculumot." "Nincs válasz." csóválja a fejét Kim. "Mérje be azt az átkozott micsodát, és sugározza ki az urbe!" szól erre Janeway dühösen. "Sugárzás kész." mondja Chakotay pár pillanat múlva, mialatt a lövöldözés megszűnik, és a Voyager rázkódása abbamarad, "Visszavonulnak." "Tunjunk innen, Tom. Kilences görbület." mondja Janeway. "Igen, asszonyom."

"A Voyager naplója, Janeway kapitány, CsillagIdo 52356.2. Egy majdnem egyhetes regeneráció után Seven of Nine végleg felépült a megpróbáltatásaiból."

"Neuro-processzor... Kérgi receptorok... Minden stabil. Újra szolgálatba állhat." mondja a Doktor, miután végzett Seven vizsgálatával a kettes raktérben. "És mi van a többi személyiséggel?" kérdezi a hologram mellett álló Janeway, "Van valami nyomuk?" "A minták újra inaktív állapotba kerültek." "A hangok nem fognak visszatérni..." néz Seven a Doktorra. "Ez csak nézőpont kérdése. Most talán nem hallja őket. De örökre önnel maradnak." Seven erre bizonytalanul bólint, majd Janeway felé fordul: "A legénység tagjai sok kockázatot vállaltak a segítségemre. Nem tudom... Hogyan viszonyozhatom." "Kezdjük valami aprósággal..." feleli Janeway faarccal, "Talán az EPS elosztók újraszabályozásával... B'Elanna várja a gépházban." Janeway az utolsó mondatra már csak elmosolyodik, Seven pedig felsóhajtva így szól: "Hamarosan csatlakozom hozzá."

Azonban elobb fel kell még keresnem valakit." A Doktor és Janeway kérden néznek össze, miközben Seven elsiet.

"Csillagtérképek a következő három naprendszerrel, amiken a Voyager át fog haladni..." ad oda Seven egy újabb jegyzetfüzetet a folyosón mellette siető Naominak, aki már így is cipel legalább egy tucatnyit, "Ismerkedj meg velük." "Értettem." "Szociológiai adatok a Delta Kvadráns hetvenhárom fájáról. Tanulmányozd át." adja át Seven az utolsó jegyzetfüzetet. "Úgy lesz." bólint Naomi. "Kapitányasszisztensként lényegesek lehetnek számodra ezek az információk." "Tekintse őket asszimilálnak." szól a kislány. "Volna még egy feladat." sóhajt fel Seven, miközben megállnak egy lift ajtaja előtt, "A segítségedre van szükségem." "Az enyémre...?" "Szeretnék szabadidős tevékenységekben részt venni." "Remek!" mondja Naomi, miközben megérkezik a lift, és mindketten beszállnak. "Kadis-Kot. Megtanítod nekem a játékot." "Engedelmeskedem." néz fel a kislány vidáman Sevenre.

101. Nothing Human - Emberségen innen és túl

"És... Mivel én voltam a legénység egyetlen tagja, aki túlélhette a korrozív légkört... Rám várta feladat, hogy visszaszerezzen az adatmodult, és megmentsem a napot." mondja a Doktor, büszkén megállva az ideiglenesen eloadóteremmé átalakított egyik holodeck hátsó fala előtt, amin a saját kinagyított portréja látható. A hologram hallgatósága a tisztikar felébol, és a legénység néhány további tagjából áll, akik azonban a Doktor szavai helyett sokkal inkább arra koncentrálnak, hogy le ne forduljanak a székről mély álomba zuhanva. "Ah... Itt is vagyok. Küldetés teljesítve." folytatja a Doktor, újabb képet jelenítve meg maga mögött. A jelenlevők erre reménykedve állnak fel székeikről, de hamarosan kiderül, a Doktor még nem fejezte be: "Aztán ott volt ugye az a zürös küldetés a Lav'oti V-ön. ... Mr. Paris, erre ugye ön is emlékszik?" "Hogy is tudnám elfelejteni...?" morogja a hadnagy, miközben mindannyian visszaereszkednek székeikre. "És már itt is van..." fordul a hologram újra a mögötte levo nagy kivetítés felé, amin a tetotól talpig sáros Paris jelenik meg, "Miután belecsúszott a palomari sárvermek egyikébe." A Paris mellett ülo Torres erre felkuncog, mire Tom méltatlankodva pillant rá: "Hé, belelöktek!" "Hát persze..." bólogat a Doktor gunyorosan. "Köszönjük, Doktor." próbálja Janeway újra a távozás felé terelni az eseményeket, mire többen újra felállnak, de a Doktor nem veszi a lapot: "Ah... De hát még nem fejeztem be..." "Van még valami...?!" kérdezi Torres fájdalmas arccal. "A java még hátra van, hadnagy." jelenti ki a hologram, mire a hallgatóság megint egyszer visszaül, "Készítettem egy tizenkét részes holo-esszét, melynek címe: A felszín alatt - a humanoid anatómia művészi megközelítésben. ... Kezdjük is rögtön a vulcani szaporító-mirigynek ezzel csodás nagyításával." A doktor mögött megjelenik egy orvosi felvétel, a hologram pedig nagy átééléssel magyarázni kezd: "Figyeljék meg a szerkesztést, a színek megannyi árnyalatát..."

"Huszonegy óra van, parancsnok, minden rendszer rendben üzemel." jelenti Kim Chakotaynak a hídon, aki erre így szól: "Nyugtázva." Kim pár pillanatig a száját elhúzza bámulja a parancsnok hátát, majd megismétli: "Amint mondtam... Huszonegy óra van." "Elsore is hallottam, Harry." "Már több mint egy órája bent vannak." "Tudom." bólint Chakotay nyugodtan, közben egy, az imént kapott jegyzetfüzetet tanulmányozva. "A kapitány nem azt kérte, hogy harminc perc után mentse ki őket?" kérdezi Kim vigyorogva. "Harry..." fordul felé a parancsnok nagy komolyan, "Együtt volt szerencsénk két órán át hallgatni a Doktor sziporkázó előadását. Tisztességes dolog volna megfosztani a barátainkat ugyanezen feledhetetlen élménytől?" "Természetesen nem, uram." bólint Kim vidáman, mire Chakotay is elvigyorodva fordul újra a fomonitor felé.

"Köszönöm... Köszönöm, hogy eljöttek..." búcsúzik a Doktor a holodeck ajtajában a hallgatóságtól, akik a fenyegetésnek is beillo ígéret hallatán még a korábbinál is sietosebbre fogják lépteiket, "Még több ezer fényévnyi utat kell eltöltenünk..." A hallgatóságot különösebben nem villanyozza fel a lehetőség, de a Doktor az ajtóból ennek ellenére az utolsónak távozók után kiabál: "Akár heti rendszerességgel is megrendezhetnénk!"

"Hogy is volt az a 'fél óra után vörös készültség'?" kérdezi Torres bosszúsan a mellette haladó Parist és Janewayt valamivel odébb a folyosón. "Chakotay parancsok a jelek szerint megtagadott egy egyértelmu parancsot." mondja erre a mögöttük haladó Tuvok. "Ezért egyértelmuen kijár a hadbíróság." bólint Janeway egyetérten.

Paris és Torres a kaszinóba mennek. "Üdv, Neelix..." szól oda a fomérnök a tálalópult mögött ügyködö talaxiainak. "Kávét?" kérdezi az. "Ah... Én egy fazékkal kérek." sóhajt fel Paris. "Hadd találgassak. A Doktor fotografikus előadása." mondja Neelix, miközben kávé töl a pultnál megálló párosnak. "Hah... Egyik agyzsibbasztó kép a másik után." morogja Paris. "Ah, nem is tudom, szerintem azért némelyik kép egész mókás volt..." jegyzi meg B'Elanna Parisra sandítva, miközben bögréikkel a legközelebbi asztal felé veszik az irányt, Neelix pedig kilépve a pult mögül, követi őket: "Például arra gondol, amikor Tom beleesett a sárba?" B'Elanna ennek hallatán

felkacag, Paris pedig kényszeredett vigyort igazít arcára. "Híres lettél." néz rá B'Elanna. "De persze ne feledkezzünk meg arról sem, amelyiken egy bizonyos fomérnök látható, mikor épp beszorult a lába a plazma-injektorba..." egyenlíti ki a helyzetet Neelix jó diplomáciai érzékkel. "Mi...?!" kapja fel a fejét Torres. "Tényleg..." mondja Paris faarccal, "De azt mintha nem láttam volna." "A Doktor biztosan kivette a bemutatóból." "Ah... Már alig várom hogy rátehessem a kezem. Talán elküldhetném mindenki magán-adatbázisába..." töpreng Tom, alaposan szemügyre véve Torrest. "Ha megpróbálsz, kinyírlak." jelenti ki az elmosolyodva, "De csak miután kitöröltem a Doktor programját." A kávésbögrék ekkor táncolni kezdenek az asztalon, mire Paris meglepetten veszi szemügyre őket: "Neelix, mit tett ebbe a kávéba...?!" Azonban a helyzet az, az egész hajó kezdett egyre erősebben rázkódni, így Paris és Torres sietosen elhagyják a kaszinót, szolgálati helyeik felé indulva.

"Hatalmas energia-hullámot észlelek, kilencszázezer kilométerre a jobb oldalon. Pontosan felénk tart!" jelenti Kim a hídon. "Forrás?" néz hátra Chakotay Tuvok felé. "Ismeretlen." "Pajzsokat fel, kitéromanover!" rendelkezik Janeway. "A hullám irányt változtatott, mintha követne minket." jelenti Kim, miközben Torres és Paris megérkeznek. "Nyolcas görbület!" szól Janeway. "Késo, a hajtómu leállt." mondja Kim. "Mindenki kapaszkodjon...!" kiáltja még Janeway, majd a rázkódást kísérő zaj fülsiketítővé erősödik, ahogy a Voyager-t beéri a hullámozó vízfelszínhez hasonlatos energia-hullám, és nagyot taszít rajta. Azonban a dolog néhány másodperc alatt véget ér, és az alaphelyzetből kibillent Voyager elkezd stabilizálni magát. "Minden gépnek állj." szól Janeway. "A pajzs stabil, kisebb károk a páncélzaton a tizenötös szintnél." jelenti Tuvok. "Sebesült nincs." teszi hozzá Chakotay, szemügyre véve a két szék közti lekérdező terminált. "Vörös készültség törölve." szól Janeway. "Kapitány, mikor a hullám elért minket, a kommunikációs rendszer egy adatfolyamot rögzített." jelenti Kim. "Miféle adatokat?" kérdezi Chakotay. "Nem tudom pontosan. Rengeteg információ... Nem tudom dekódolni, de van benne egy hangsáv." "Halljuk." szól Janeway. A hídon egy furcsa hang hangzik fel, valamiféle éles hangú visítózás, minek hallatán Janeway meglepetten áll fel a székéből. "Harry..." pillant Chakotay a zászlósra kissé zavartan, miután a bejátszás véget ért, "Próbálja ki a szabvány dekódoló algoritmusokat." "Különös." mondja a Chakotay előtt fel-alá járkáló Janeway, "A hullám követett minket, de nem okozott károkat, ehelyett... Letöltődött valami az adatbázisunkba. Jó esélyt érzek arra, hogy valaki ezzel mondani próbált nekünk valamit." "A hullám hagyott maga után egy ionmaradvány-nyomot." fordul el Paris a kormányospulttól, "Talán be tudjuk mérni az eredetét." "Álljunk irányba." bólint Janeway.

A görbületből kilépo Voyager egy meglehetősen viharvert hajót talál a mélyurben sodródva. "Úgy tunik, alaposan megkapta a magáét." állapítja meg Janeway, szemügyre véve a fomonitoron látható hajót. "Életjelek?" kérdezi Chakotay. "Egy. Nem humanoid, nagyon gyenge. Valószínűleg sebesült." feleli Kim. "Sugározzák a gyengélkedobe." szól Janeway a kijárat felé indulva. "Biztos benne, hogy ez okos dolog, kapitány?" kérdezi Tuvok. "Fogadok, hogy az az üzenet, amit kaptunk, valamiféle segélykérés. És ha segítenünk kell, azt jobb szeretném a Voyager-en megtenni." feleli Janeway, közben belépve az egyik liftbe.

"A fiziológiája annyira szokatlan, hogy a trikorder nem boldogul vele..." mondja a Doktor homlokráncolva, miközben a mutoasztalon fekvő különös lényt vizsgálgatja. A lény valamiféle egy méternél hosszabb, rózsaszín-zöld kültakarójú gerinctelennek tunik, teste elülso részén egy csorszerű szájszervvel, két oldalán egy-egy szemmel, teste jobb s bal oldalain pedig két-két szelvényezett, hajlékonynak tunó, három-három ujjban végződő végtaggal. "A teremtmény nyilvánvalóan megsebesült..." folytatja a Doktor, átlépve a mutorészleget körülzáró biztonsági erotéren, "De fogalmam sincs, hogyan kezeljem, vagy egyáltalán diagnosztizáljam..." Ekkor Torres siet be a gyengélkedobe, kezében egy jegyzetfüzettel: "A letapogatásaink érdekes dolgot találtak, kapitány. ... Az idegen hajójában levo kezeleszerveket csak vegyi jelzésekkel lehet aktiválni. ... Azt gondolnám, ez az élőlény valahogyan közvetlen kapcsolatba lép a hajó rendszereivel, és

biokémiai anyagok segítségével adja ki az utasításokat." "Ez magyarázatot adna, hogy tudja irányítani a hajóját." bólint Janeway. "Én abban reménykedem, annak kiderítéséhez is hozzásegít..." folytatná Torres, ám a mutorészlegből ekkor felhangzik egy, a korábban a hídon hallotthoz hasonló visítás, az ágyon heverő lény pedig ívbe görbítve testét, akadálytalanul veti át magát az erotéren, egyenesen a meglepetten arrafelé forduló Torres mellkasán landolva. A támadás ledönti a lábáról a fomérnököt, aki kétségbeesetten küzd a lénnel. A Doktor van hozzá a legközelebb, eloször o próbál segíteni, Janeway pedig kikapja a fézert a közelebb siető biztonsági tiszt kezéből. "Ne, megsebesítheti B'Elannát!" szól rá a Doktor, mire a kapitány taktikát változtat, aktiválja kommunikátorát: "Janeway kimnek: sugározza vissza a idegen lényt a hajójára! Azonnal!" "Nem tudom pontosan bemérni..." érkezik Kim válasza. "Átszúrja a nyakát!" szól a Doktor, miközben Torres lassan felhagy a küzdelemmel, majd egy elfúló nyögés kíséretében végleg mozdulatlanná válik.

"A szíve és a tüdeje komoly veszélyben van, a veseműködése leáll. A lény valamiféle nyugtató anyagot választ ki a véráramába." sorolja a mutoasztalon fekvő Torrest vizsgáló Doktor. "Hogy szedjük le róla?!" kérdezi Paris, a B'Elannára kapaszkodott lényre mutatva. "Sebészi úton nem tudom eltávolítani anélkül, hogy helyrehozhatatlan károkat ne okoznék B'Elanna belső szerveiben." feleli a hologram, Janewayre pillantva. "Be tudjuk mérni a lényt, és lesugározni róla?" kérdezi a kapitány. "Csak ha vele akarjuk sugározni B'Elanna szív-tüdő rendszerét." "Valamit tennünk kell!" lép oda Paris az ágy fejéhez. "Ezt senki sem vitatja, Mr. Paris. A kérdés az: mit? ... Ahhoz, hogy bármiféle kezelési módszerrel eloállhassak, le kell porolnom az exobiológiai ismereteimet." mondja a Doktor, az irodája felé indulva. "Hogy érti, hogy... Leporolni?!" siet utána Paris, "Hát nincs minden információ az adatbázisában?" "Lehet, úgy nézek ki, mint egy két lábon járó orvosi enciklopédia, de még én sem tudok mindent. Ahhoz egyszerűen nem elég nagy a mátrixom." "Talán többet is tehetünk magával egy egyszerű exobiológiai gyorstalpalónál." jegyzi meg az irodába belépő Janeway, "Talán keríthetnünk magának egy konzultánst." "Örömteli volna, de... Hogyan?!" "Azáltal, hogy elszigeteljük a számítógép exobiológiai adatait, és egyesítjük azokat egy interaktív mátrixal." magyarázza Janeway. "Egy hologram!" mondja Paris. "Pontosan." bólint Janeway. "Ez talán nem lesz olyan egyszerű, mint amilyennek hangzik." mutat rá a Doktor, "Majdnem olyan kifinomultnak kellene lennie, mint én vagyok. Tapintó-interfész, személyiségi szubrutinok." "Harry elintézi." jelenti ki Paris. "Kutassa át az adatbázist vezető exobiológusok után. Ha már személyiséget akar, legalább legyen egy élő személy." mondja Janeway, "Harry és én várjuk a kettes holodeckben." "Maradjon mellette, és figyelje az életjeleit. Hívjon, ha bármi változás adódik." fordul a Doktor Paris felé, átadva neki egy orvosi trikordert, miközben Janeway kisiet a gyengélkedőből.

"Még mindig vannak kétségeim a dolog miatt, Doki." csóválja a fejét Kim, miközben a mobil emittert viselő Doktorral sietnek a kettes holodeck felé, "Egy dolog készíteni egy egyszerű hologramot, de mi most egy hatalmas adatbázis, és egy interaktív mátrix egyesítéséről beszélünk." "Ne legyen ilyen pesszimista, Mr. Kim. Együtt egy holografikus mesterművet fogunk alkotni." "Ez lesz a következő bemutatójának témája?" "Talán..." feleli a Doktor. "Már alig várom." húzza el a száját Kim, miközben megérkezik a holodeckbe, "Mi is a neve annak az exobiológusnak, akit választott?" "Crell Moseet." feleli a hologram. Kim a helyiségben álló terminálhoz megy, és rövid keresgélés után bólint: "Itt az állomány." "Akkor kezdjük a fizikai megjelenési paraméterekkel." lép előbbre a Doktor. "Számítógép, megjeleníteni Crell Moseet holografikus szimulációját." A helyiség közepén egy civil ruhás, középkorú cardassiai férfi jelenik meg, minek láttán Kim szemöldöke egy pillanatra a magasba szalad, majd a zászlós kérdőn pillant a Doktorra: "Említette valakinek, hogy a fickó cardassiai?!" "Mit számít?" kérdez vissza a Doktor homlokráncolva. "Ha esetleg nem hallott volna róla... A cardassiaiak nem éppen a galaxis legbarátságosabb népsége." "Engem nem érdekelne, ha o volna a valaha élt leggonoszabb ember... Amíg segíthet megmenteni B'Elannát." "Jó érv." kénytelen elismerni Kim, majd fennhangon így szól: "Számítógép,

továbbítani minden orvosi referencia-állományt a szimulációba." "Átvitel kész." jelenti a számítógép néhány másodperc múlva. "Személyiség-szubrutint, és beszédhang-közelítést beültetni." "Beültetés kész." Kim erre a Doktorra pillant, aki közelebb lép a cardassiai hologramhoz: "Dr. Moset, egy idegen lényről szeretnék konzultálni önnel." Moset megszólalna, ám egyelőre csak torz elektronikus zörejek hallatszanak a szájából. "Jól haladunk..." pillant a Doktor bosszúsan Kimre, "Mi a baj?!" "Valami túlterhelés az interaktív mátrixban." "Meg tudja szüntetni?" "Próbálkozom... Számítógép, rekurzív algoritmust beültetni." "Algoritmus beültetve." "Próbálja újra." néz fel Kim a konzolról a Doktorra, aki visszafordul Moset felé: "Dr. Moset...?" "A barátaim Crellnek hívnak." lép közelebb az egyszerre megelevenedett szimuláció, szélesre tárva karjait, mire a Doktor és Kim elégedetten néznek össze. "Örülök, hogy megismerhetem, Crell." nyújt kezét a Doktor. "Úgyszintén, jóember. ... Hogy hívják?" fogadja el Moset a kéznyújtást. "Tulajdonképpen... Most éppen két név közt állok. ... Vészhelyzeti orvosi hologram vagyok." "Érdekes..." veszi szemügyre Moset. "De a barátai Dokinak szólítják." jegyzi meg Kim. "Aha." bólint Moset, majd a Doktorra pillant: "Megengedi...?" "Természetesen." "Akkor hát, Doki... Hogy tudhat segíteni egy olyan régi sebész, mint én, egy magafajta technológiai csodának?" "Ah, nos..." mondja a Doktor, majd elolvadva Moset hízelgésétől, "Van egy betegem, egy meglehetősen szokatlan problémával. ... Egyesült egy nem-humanoid élőlényvel, amiről nem tudok semmit." "Nem-humanoid?" kapja fel a fejét Moset, "Az exobiológia éppenséggel az egyik szakterületem!" "Pontosan ez az, amiért létrehoztuk a programját." "Program...?" "Ön is hologram." bólint a Doktor. "Érdekes..." mered maga elé Moset, egy pillanatig rágódva a hallottakon, majd így folytatja: "Azonnal szeretném látni a beteget." "Mr. Kim, ha volna olyan kedves..." fordul a Doktor a pultnak támaszkodva ácsorgó zászlós felé. "Nagyon szívesen." lát munkához Kim, majd még hozzáteszi: "Figyeljen, ha megint destabilizálódik, kapcsolja ki, és hívjon." "Értettem." bólint a Doktor, majd összenézve Mosettel, felkészülnek az átirányításra. A páros pár pillanattal később megjelenik a gyengélkedoben, néhány lépésre a mutorszéltől. "Hadnagy, hadd mutassam be Dr. Crell Mosetet." szól a Doktor, miközben odasietnek az ágyhoz, és a mellette álló Parishoz. "Örvendek." bólint Tom szórakozottan, "Időre feleszmél..." "Kissé faragatlan, hadnagy." jegyzi meg a Doktor rosszállóan, mire Paris Mosetre pillant: "Mi, vele szemben?! Már megbocsásson, Doki, de o csak..." "Egy zseniális tudós, aki azért jött, hogy segítsen nekünk. ... Erre jöjjön, Crell." hívja ár a Doktor Mosetet az ágy túlsó oldalára. "Hmm... Látom már mi okozza a gondjukat." bólint az, szemügyre véve a B'Elanna nyakához csatlakozott lényt. "A fiziológiája nem hasonlít az adatbázisunkban lévő egyetlen sablonhoz sem." "Úgy saccolnám, ez egy citoplazmikus életforma." mondja Moset. "Egyetértek. És amennyire meg tudom mondani, csatlakoztatta magát B'Elanna szervezetéhez." "A no klingon... Nem, a homlokredoi kevésbé hangsúlyosak." mondja Moset egy pillanatig töprengve, "Klingon-földi félvér?" "Pontosan. Reméljük, a megérzései a lényvel kapcsolatban is ilyen pontosak." "Attól tartok, ehhez azért szemrevételezésnél többre lesz szükség." mondja Moset, ismét megszemlélve a lényt, "Van egy izo-molekuláris szkennere?" "Az nincs, csak szabvány Csillagflotta-trikorder." mondja a Doktor, az irodája felé indulva. "Akkor nem is csodálom, hogy nem tudott pontos diagnózist felállítani." jegyzi meg Moset utána sietve, "Javasoltam egy fejlesztést a Csillagflotta embereinek egy közösen rendezett orvosi konferencián, mire ok azt gondolták, csak egy arrogáns cardassiai igyekszik bizonyítani felsőbbrendűségét. ... Vagy talán azt gondolták, kém vagyok." "Remélem, nem sértették meg túlságosan." mondja a Doktor szinte bocsánatkéréssel a hangjában. "Ez sajnos a szomorú valóság." sóhajt fel Moset, miközben a trikordert üzembe helyezve a Doktorral a nyomában visszatér a mutobe, "Néha még a felvilágosult fajok sem találják meg a közös hangot. ... Talán képes leszek átkalibrálni ezt az izét. ... Így, ez segíthet..." Moset ezzel átadja a trikordert a Doktornak, aki vizsgálódni kezd vele, majd elismerően szól: "Bámulatos...!" "Nahát. ... Valaki a Csillagflottából elismerését fejezi ki..." jegyzi meg Moset egy csipetnyi gúnnal a hangjában.

"Utasítottam a számítógépet, hogy társítson jeleket a vett adás minden hangjához." magyarázza Janeway Chakotaynak a tanácssteremben, miközben megállnak a fal monitorján, majd a kapitány lekér egy bonyolult, állandóan változó ábrát. "Úgy tunik, tízezernél több hangot használtak az üzenetnek ebben a részében." állapítja meg Chakotay. "Ezt a kódot kemény lesz feltörni." ért egyet Janeway. "Talán szerezhethünk egy kis segítséget az idegen hajó adatbázisából." "Jó ötlet." pillant rá a kapitány, majd aktiválja kommunikátorát: "Janeway hívja Seven of Nine-t." "Igen?" "Van esélyünk letölteni az idegen adatbázisát? Azt reméljük, találunk valamit, ami segíthet megérteni az idegenek nyelvét." hallatszik Janeway hangja az épp a gépház emeleti részéről az egyik kis személylifttel lefelé tartó Seven kommunikátorából, "Nem tudjuk, mennyi ideje maradt még B'Elannának." "Gyorsan kell lépniük." üzeni a legközelebbi konzol felé induló Seven, "Az idegen hajó a teljes rendszerösszeomlás szélén áll. ... Készüljön az adatok letöltésére." Seven utolsó mondata a szintén a konzolnál dolgozó technikusként szól, aki erre kissé hűvösen jegyzi meg: "Hallottam a kapitányt." "Valami gond van?" néz rá Seven. "Nem. Semmi gond." "Látom, kényelmetlen önnek utasításokat elfogadni tolem." "Csak arról van szó, hogy általában B'Elannától szoktam parancsokat kapni. Ez minden. ... És az igazat megvallva, o..." "O nem kedvel engem." bólint Seven, "Igen, tudatában vagyok ennek. Azonban a kapitány engem bízott meg Torres hadnagy távollétében. ... És az érzések, melyekkel irányomban viseltet, lényegtelenek." mondja Seven, majd egy másik pulthoz átsietve folytatja, "Aktiválja az adóvevo-interfészt. ... Letöltést megkezdeni." "Ingadozást észlelek az idegen hajó energiaforrásában." jelenti a technikus pár pillanat múlva, mire Seven visszasiet hozzá: "Az zavarja az adóvevo-interfészt. ... Újraindítani." "Azon dolgozom. ... A rendszerei túlterhelődnek." "Vörös készültség." rendelkezik Seven. "Gépház a hídnak." hallatszik Seven hangja, mikor Chakotay és Janeway kilépnek a hídra a tanácssterem felől, "Az idegen hajó instabillá válik, a megsemmisülése elkerülhetetlen." "Le tudja még tölteni az információkat?" kérdezi Janeway. "Megpróbáljuk." feleli Seven. "Kapitány, fel fog robbanni." jelenti Kim, mire Janeway odaszól a kormányosnak: "Zászlós, távolodjunk el!" Kim előrejelzése pontosnak bizonyul, az idegen hajót pár pillanattal később szétveti, és teljesen megsemmisíti egy robbanássorozat.

"Mit is tudunk eddig...?" kérdezi Moset, miközben mind ő, mind a Doktor a főorvosi iroda ívelt üvegfalain át a mutoben fekvő Torrest, és a mellette orkódo Parist figyelik. "Az élőlény az autonóm rendszereinek szintjén vette át az irányítást a teste fölött..." kezdi a Doktor, "Fehérjéket von el a szöveteiből, fehérvérsejteket az ereiből..." "Amit többféleképpen lehet értelmezni." mutat rá Moset, mialatt mindketten kilépnek az irodából, és a mutórészlegbe mennek. "Egyfajta támadásként..." mond egy példát a Doktor. "Különösnek tartom, hogy egy faj, ami ilyen támadó képességgel van felruházva, ennyire kiszolgáltatja magát. Miért nem... Viszi csak véghez a rombolást, és vonul vissza aztán?" "Talán parazita." mutat rá a Doktor. "Igen, így gondolom, de nem valamilyen szokványos fajta. Valószínűtlen, hogy fenn tudná tartani magát ilyen módon, huzamosabb időn át." "A saját szervei károsodtak..." mondja a Doktor, kezdve rátapintani a lényegre, "Ezt valamiféle vészmegoldásként csinálja, hogy életben maradhasson." "Vagyis a beteg szíve, tüdeje, veséi... Mind az idegen lény sérült saját szerveit segítik..." bólogat Moset. "Vagyis létfenntartó rendszernek használja B'Elannát." "Csakhogy... Ha szüksége van rá az életben maradáshoz, nem fogja küzdelem nélkül elengedni." mutat rá Moset. "Szeretném hinni, hogy ön és én meg tudjuk nyerni ezt a küzdelmet." "Jól dolgozunk együtt. Csak annyit kívánnék, hogy hozzáférhessünk a laboratóriumomhoz. Ott megvolna minden eszköz, amire szükségünk lenne." néz körül Moset elégedetlenül, "Hát... Így viszont rögtönöznünk kell." "Nem feltétlenül. Talán létre tudnánk hozni... A laboratóriuma elfogadható másolatát a holodeckben. ... Feltéve persze, hogy pontos leírással tud szolgálni róla." mondja a Doktor, majd Mosetel a nyomában visszatér az irodába. "Ó, a legapróbb részletig. Az a labor sokkal inkább volt otthonom, mint... Mint a valódi otthonom."

A mutoasztalon fekvő Torres szemhéja megrebben, majd B'Elanna pár pillanattal később magához tér. Észrevéve az asztal mellett ülő Parist, megpróbálja megszólítani, de csak erotlen suttogásra telik tőle: "Tom..." "Szia..." hajol fölé gyorsan Paris. "Nem tudok mozogni." "Tudom." mondja Paris halkán, "De ne félj, leszedjük rólad ezt az izét. ... Gondolj bele: ennyi erővel arra is kényszeríthetne, hogy egész nap táncolj, és nem tudnánk ellene tenni semmit." próbálkozik meg Paris egy gyenge viccel, mire B'Elanna halványan elmosolyodik, majd a főorvosi iroda üvegeablakán át megpillantva Mosetet, megkérdi: "Ki az...?" "Nyugi. Csak egy hologram. Egy exobiológia-specialista. A Doki szerint talán tud segíteni rajtad." "Nem tud találni valaki mást...?" "A jelek szerint ez a fickó a legjobb. ... És egyébként is, csak egy járkáló adatbázis." "Ha én ránézek... Egy cardassiait látok. ... És a szememben azok hidegvérű gyilkosok." mondja B'Elanna undorral. "Megértem, mit érzel. Csak sajnós az a hidegvérű gyilkos... Lehet az egyetlen ember, aki megmentheti az életed." mondja Tom, mire Torres újra szemügyre veszi az irodában a Doktorral beszélgető hologramot.

"Lenyugozó..." mondja a Doktor, mikor Mosettel együtt belép egy jellegzetesen cardassiai helyiségbe, "Ez az a hely, ahol a Fostossa-vírust kutatta?" "Nem. A helyzet az, akkor... Bajoron voltam, a meg szállás idején. ... Szomorú fejezete az a cardassiai történelemnek." mondja Moset, majd miközben a Doktor segítségével közelebb húz egy muszerállványt a helyiség közepén lévő asztalhoz, így folytatja: "Semmi keresnivalónk nem volt ott, de hát... Próbálja ezt az ember elmagyarázni a politikusoknak. ... Ha belegondolok az elpazarolt erőforrásokba, az elvesztett életekbe." "Amennyire én látom, ön ezek életét mentette meg." jegyzi meg a Doktor, miközben Moset tovább ellenőrzi a labor felszerelését. "Visszatekintve... Magam sem értem, hogyan. ... A katonaságnak megvolt mindene, ami kellett. A civil kórházaknak viszont... Kevés számú személyzet, a legalapvetőbb felszerelés..." "Ne is mondja. Improvizálni kényszerült." "Igen!" "Na, azt jól ismerem." bólogat a Doktor bosszús grimaszt vágva. "Mivel nem voltak meg a lehetőségeim a hagyományos eljárásokhoz, olyan módszerekkel kísérleteztem, amelyek... Normál körülmények között eszembe sem jutottak volna. ... A gyógymód felfedezése igazából szinte teljesen véletlen volt." "Most csak szerénykedik, Crell." "Nem." "Orvosi történelmet írt. Érdemrendet kapott a legátustól." "A díjak nem számítanak, Doki. A munka az, ami fontos." "Persze..." mondja a Doktor nem nagy meggyozodéssel, "De akkor is, a társai, a kormány elismerése. Biztosan nagy meglepetésre szolgálhatott." "Biztos vagyok benne, ön is kivette a részét a felfedezésekből." "Természetesen. Csak sajnós... A Csillagflottától senki sem fog hallani róluk. Itt vagyok, kivette a sötétségbe." "Miért nem mutatja meg a betegeiről készült feljegyzéseket? Legalább én tudnék az eredményeiről." indítványozza Moset, mire a Doktor bólint: "Rendben." "Minden rendben levonek látszik." néz körül a cardassiai, "Munkához láthatunk?" "Számítógép..." kerül meg a Doktor a középtűt álló vizsgálóasztalt, hogy egy oldalra kerülhessen Mosettel, "Létrehozni a gyengélkedőben lévő idegen holografikus másolatát." A lény pár pillanat múlva megjelenik az asztalon, Moset pedig így szól a Doktorhoz: "Volna szíves ideadni azt a kérgi stimulátort? ... Az lesz, köszönöm."

"A kapitány naplójába, kiegészítés. Míg a jelek szerint a Doktor jól halad, Chakotay parancsnok és én falba ütköztünk az idegen üzenet dekódolását illetően."

"Segélykérés volt, nem igaz...?" mondja Janeway Chakotaynak a készenléti helyiségben, "Szóval ha tovább küldjük, talán a fajából mások megtudják, segítségre van szükségünk." "Nem tudjuk, merre vannak." mutat rá Chakotay felsőhajtva. "Minden szubtéri csatornán sugározni fogjuk. Ha odakint vannak, meg fogják hallani." "Kiderülhet, nem igazán barátságosak." "A Doktor erős meggyozodése, hogy a lény csak életben igyekszik maradni. Én is egyetérték. ... Nehéz kapcsolatfelvétel lesz, de találhatunk módot a kommunikációra." "Megéri megpróbálni." egyezik bele Chakotay, így a páros a hídra vezető ajtó felé veszi az irányt.

"Tuvok, irányítsa a tartalék energiát a deflektortányérba." szól Janeway, mikor kilépnek a hídra, "És adja le az idegenek üzenetét minden szubtéri csatornán." "Igenis, kapitány." bólint Tuvok, majd mire Janeway és Chakotay eléri székeiket, már jelenti is: "Deflektor teljes kapacitáson." "Chakotay..." int oda Janeway a parancsnoknak, aki erre munkához lát a két szék közötti terminálon.

A Voyager deflektora felfénylik, és egy ahhoz hasonló energiahullám-front szakad le róla, mint ami valamivel korábban elérte a hajót, hátrahagyva az idegen üzenetét.

A két holo-doktor elmélyülten dolgozik a szimulált laborban, az idegen lény szimulációjának vizsgálatán. Moset közben halkán dudorászik valamit, és egy idő után a Doktor is átveszi a dallamot. Pár pillanattal később azonban Moset kissé elmarad a Doktortól, majd zavartan abba is hagyja, és bocsánatkérvő pillantást vet rá: "Sajnálom. A feleségem mindig mondja, hogy botfülem van." "Egyáltalán nem, nagyon is eltalálta a hangnemet. Ha kedveli a zenét, futtathatnánk néhány opera-programot, miután végeztünk." "Kedvemre való volna." bólint Moset, majd a lényre pillantva folytatja: "Azt hiszem, készen állunk, hogy bepillantsunk a belsejébe. ... Szikét." A Doktor kinyúl az oldalt álló muszercocsi felé, és felvéve onnan egy hosszú, ívelt fémpengét, odamutatja Mosetnek: "Bocsássa meg, hogy ilyet mondok, de ez meglehetősen nyers módszernek tunik. ... Különösképp azt figyelembe véve, milyen fejlett eszközök állnak rendelkezésünkre." "Gyakran ébredek rá: a legegyszerűbb eszköz a leghatékonyabb. ... A mindenféle letapogató eszközök, és lézerszerek eltávolítanak a lényegtől. Tulajdonképpen érezni az anatómiát... A belső szervek egységét, nagyon jó támpontokat adhat. ... Legyen önő a megtiszteltetés. ... Ejtsen egy hosszanti bemetszést, mondjuk... Tizenkét centiméter hosszán, onnan kezdve." mutat Moset a lény hátának egy pontjára. A Doktor megkezdte a műveletet, mire a lény mocorogni, és nyöszörögni kezd. "Fájdalmat okozunk neki..." mondja a Doktor. "Doktor, ez csak egy hologram..." "Ah, persze..." bólint a Doktor, "Talán, mivel magam is hologram vagyok, némileg együtt érzek vele." "Folytassa csak." biztatja Moset, közben magához véve két sebkampót, amikkel széthúzza a bemetszés széleit, hogy mindketten belepillanthassanak a lénybe. "Ah... Rendkívüli. Nézze csak azt a dúc-sort..." "Mintha a központi ideg mentén futnának." állapítja meg a Doktor. "Többszörös neocortexnek tunik." "Ez magas intelligenciájú lényre utal." mutat rá a Doktor. "Ugyanakkor támadási lehetőséget is felkínál nekünk." "Támadási lehetőséget?" "Ha sokkot idézünk elő az egyik csomópontban, úgy vélem, az át fog jutni a többibe is, amitől a lény elveszti a motorikus funkcióit, és mi eltávolíthatjuk." magyarázza Moset. "Ez az eljárás valószínűleg meg fogja ölni a lényt." "Valószínűleg..." ért egyet Moset. "Én jobb szeretném mindkettejüket megmenteni." "Ahogy én is, ideális körülmények között. De fontossági sorrendet kell felállítanunk, és jelen esetben a legénységük tagja a legfontosabb." mutat rá Moset. "Ez egy értelmes élőlény! Amennyire tudjuk, lehet, hogy ő a népük Einsteinje, Picassója..." "Vagy ugyanígy lehet pszichopata gyilkos is. ... A lényege a dolognak, hogy nem tudjuk ezt. És döntést kell hoznunk..." Moset hologramja ekkor egy elektronikus reccsenés kíséretében elhalványul, mire a Doktor így szól: "Destabilizálódik a programja." "Ezt a csapnivaló idozítást..." méltatlankodik a cardassiai. "Most ki kell kapcsolnom, de ne aggódjon, gyorsan újra működőképpé tesszük. ... Számítógép, leállítani az orvosi konzultációs-programot." Moset eltunik, a Doktor pedig aktiválja kommunikátorát: "Doktor hívja Kim zászlóst."

"Mondja, Doki." jelentkezik be az épp a gépházban ténykedő Kim. "Az új programunk destabilizálódott." "A gyengélkedőn találkozunk, ott próbáljuk meg újraindítani." mondja Kim a legközelebbi lift felé indulva, miközben odaszól egy közelben dolgozó technikusként: "Tabor, lehet, hogy jól jön majd a segítség." "Igen, uram." csatlakozik a bajori férfi Kimhez. A páros valamivel később már a gyengélkedőben, a holografikus rendszereket felügyelő konzolnál dolgozik. "Próbálja újra." mondja éppen Kim. "Nem jött be." rázza meg a fejét Tabor, mire a közelben álló Paris bosszúsán sóhajt fel, majd így szól: "Nem volna könnyebb, ha csökkentenénk a hologram memória-terhelését?" "Talán, de azt nem szeretném, csak ha feltétlenül szükséges." feleli

Kim. A Doktor mindeközben a mutoben járkal Torres körül, aki hamarosan ismét feleszmél, és halkán megkérdi: "Mi a helyzet?" "A konzultánsom leállt." feleli a Doktor. "A cardassiai? ... Akár úgy is hagyhatják." "Meglép a hozzáállása, hadnagy...! Sosem gondoltam volna önrol, hogy faji hovatarozás alapján általánosít." "Ha cardassiaiakról van szó... Bunös vagyok ebben a vádpontban." "Megértem, hogy a velük kapcsolatos tapasztalatai... Kellemetlenek voltak. De ha ad Crellnek egy lehetőséget, rá fog jönni, hogy barátságos, kedves ember. Arról nem is beszélve, hogy egy zseni, aki igyekszik megmenteni a maga életét." "Hagyjuk a bemutatást, majd meglátom magam." mondja Torres, mire a Doktor a száját elhúzva mered rá pár pillanatig: "Ahogy óhajtja. ... De jobb, ha tudja, azt tervezem, megkérem a kapitányt, hogy hagyja üzemben, állandó tanácsadómként." "Nem én vagyok az egyetlen akinek ez nem fog tetszeni." jegyzi meg B'Elanna baljóslatú hangszúllyal. "Pedig hozzá kell szokniuk. Ki tudja... Talán még meg is kedvelik." "Azért erre ne fogadjon." mondja Torres ridegen, mire a Doktor végül inkább otthagyja, és Kimék felé veszi az irányt: "Hogy haladnak?" "Közel vagyunk." feleli Kim. "Tulajdonképpen, most már mehet is." teszi hozzá Tabor. "Remek." bólint a Doktor. "Számítógép, újraindítani a béta egy jelzésu orvosi konzultáns-programot." Moset pár pillanat múlva megjelenik a többieknek háttal, majd meglepetten fordul körbe, mire végre megtalálja a Doktort: "Üdv ismét." Tabor egy pillanatig dermedten bámulja a hologramot, majd lassan hátrálni kezd: "Istenem..." "Mi a baj?" néz rá Paris kérdon. "Ez Crell Moset!" "Így van. Ismerem önt?" kérdezi Moset Tabort. "O ölte meg a bátyámat... A nagyapámat! ... És még százakat. Ez egy tömeggyilkos!" "Biztosan téved." mondja a Doktor, megszemlélve az értetlenül álló Mosetet. "Ez nem tévedés!" csattan fel Tabor, "Moset élő emberekén kísérletezett! Bajoriak ezrei haltak meg az úgynevezett 'kórházaiban'!" Igaz ez?" kérdezi a Doktor Mosetet. "Nem, dehogy. Ez... Biztosan valami félreértés lehet." "Hazug!" mordul fel Tabor, ezzel a cardassiaiának rontana, de Paris gyorsan lefogja, és elvonszolja a közelbol: "Nyugi, Tabor! ... Hé, ez csak egy hologram!" "Idegesítem ot, jobb, ha megyek." véli Moset. "Sajnálom ezt az egészet." mentegetozik a Doktor, majd így szól: "Számítógép, átirányítani az orvosi konzultáns-programot a kettes holodeckbe." Moset erre eltunik, a Doktor pedig összevont szemöldökkel töpreng még egy darabig.

"Még mindig emlékszem a muszereinek hangjára... A sikolyokra. ... A szagra... Vegyszerek, és bomló hús..." mondja Tabor Chakotaynak a parancsnok irodájában, ahol rajtuk kívül a Doktor van jelen, A nagyapámat is megmutötte... Nadion-sugárzásnak tette ki a belso szerveit... Hat napig tartott a haláltusája! ... Megígértem magamnak, ezt sosem felejttem el." "Nagyon fiatal volt még. Lehetséges, hogy pontatlanul emlékszik azokra az eseményekre..." mondja a Doktor. "A memóriámnak semmi baja! ... Embereket vakított meg, hogy lássa, hogyan alkalmazkodnak. Polytrin-savval kezelte oket, hogy lássa, mennyi ido alatt gyógyul meg a bor!" "Zászlós, az ember, akit ezzel vádol, gyógymódot talált a Fostossa-vírusra! Megállított egy járványt, ami ezernyi bajorit ölt meg." mutat rá a Doktor. "Azzal, hogy százakat fertozött meg, hogy így különböző gyógymódokkal kísérletezhessen! Öreg, magatehetetlen embereket... Olyanokat, mint a nagyapám... Mert értéktelennek ítélte az életüket!" "Honnan véli tudni mindezt?!" kérdezi a Doktor. "Ezt mindenki tudta." feleli Tabor komoran. "Emlékszem, pár parancsnokságom alatt álló Maquis sokat beszélt egy híres cardassiai orvosról." jegyzi meg Chakotay. "Nem lehettek... Egyszeru pletykák?" kérdezi a Doktor, "Amiket a cardassiaiakat gyulölo bajoriak terjesztettek?" "Én ott voltam!" mondja Tabor. "Nem értem, miért nincs ez benne az adatbázisunkban..." néz a Doktor Chakotayra, mire az így szól: "A cardassiaiak nem publikálták különösebben a háború alatti orvosi ténykedésüket. ... Nem lennék meglepve, ha a valódi Moset ezek után folytatta volna a hétköznapi életet." "O az exobiológiai tanszék vezetője a Culat Egyetemen." mondja a Doktor. "Lehet, az igazi Mosettel nem tudunk mit tenni, parancsnok... De a programot meg kell semmisíteni." jelenti ki Tabor, "És az általa végzett kutatásoknak még a nyomait is ki kell törölni az adatbázisból."

"Azóta gyanús az a hologram, mikor eloször láttam..." mondja Torres a mutoasztal mellett álló Parisnak. "Úgy tunik, a megérzésed nem csalt." "Akkor ne engedd a közelembbe." "Csak viccelsz, igaz...?" mered Tom B'Elannára. "Halálosan komoly vagyok." "B'Elanna..." "Ha hagynám, hogy az a disznó megmutsön... Mások szenvedéséből húznék hasznót." "Te nem vagy eszednél...!" "Nem hagyom..." ismétli Torres, majd egy reszelos sóhaj kíséretében elájul, a diagnosztikai konzol pedig jelezni kezd. "Mi történt?" siet ki a Doktor az irodájából. "A citotoxin-szintje a plafont verdesi..." állapítja meg Paris, ellenorizva a konzolt, "A pulzus gyors, és szabálytalan." "Biztos mondott neki valamit, amivel felizgatta..." füstölög a Doktor, felkapva egy oltópisztolyt. "Tudja, mi húzta fel igazán, Doki?! A maga cardassiai haverja!" "Mondd meg neki..." szólal meg a közben magához tért Torres. "Mit?" néz a Doktor Parisra, miközben bead valamit B'Elannának. "Megtiltja, hogy o kezelje." "B'Elanna... Nagyon közel vagyunk a megoldáshoz..." hajol közelebb a hologram Torreshez. "Csinálja tovább... Nélküle..." mondja erre B'Elanna zihálva. "Nem hiszem, hogy menne." "Találjon... Más megoldást..." "Citotoxikus sokkot kap...!" szól Paris, aki közben visszatért a diagnosztikai pulthoz. "Két milligramm inoprovaline!" rendelkezik a Doktor, közben Torres köré zárva a mutokeretet. Paris odaviszi neki az elokészített oltópisztolyt, és miközben a hologram beadja a szert, Tom aggódó arccal nézi B'Elannát.

"A foorvos naplója, kiegészítés. Torres hadnagyot egyelőre sikerült stabilizálnom. De a további kezelésének kérdését illetoen továbbra sincs megoldás."

"Különítse el a 0459-es adatblokkot." mondja Kim Sevennek a gépházban, majd pár pillanat múlva a Doktor érkezik valahonnan: "Zászlós, beszélni akart velem?" "Bizonyítékokat keresünk, amik talán alátámaszthatják Tabor vádjait." mondja Kim. "És, találtak valamit?" "Épp ez az, amiért idehívtuk." bólint Kim, "Nem áll jól a helyzet." "Mutassák." "A Bajor cardassiai megszállásának idejéből származó adatokat tanulmányozunk." mondja Seven, miközben a Doktor átsiet a másik oldalára, hogy jobban láthassa a terminál monitorait, "Rejtegették Moset buneit." "Stratégiai információk, harci naplóbejegyzések, Csillagflotta-hajók által végzett letapogatások... Például ez itt." mutat Kim a monitoron épp megjelenő adatokra, "Anyagrendelés Crell Moset egyik kórháza számára." "Biokémiai összetevőket vásárolt..." mondja Seven, majd jelentőségteljes pillantást vetve a Doktorra, hozzáteszi: "Valamint a Fostossa-vírus összes ismert variánsát." "Persze, hogy szüksége volt vírusmintákra. Azok alapján fejlesztik ki az ellenszert." mutat rá a hologram. "Nézz meg alaposabban a rendeléslistát." mondja Kim. "Ezek nem olyan enzimek, amiket oltóanyag-eloállításra használnak..." állapítja meg a Doktor. "És lesz még rosszabb is." bólint Kim, "Négy nappal azután, hogy megkapta a vírusmintákat, kialakult egy kisebb Fostossa-járványgóc a kórház közelében." "Pedig egészen addig egyetlen esetet sem regisztráltak az egész tartományban." teszi hozzá Seven. A Doktor ezen eltöpreng, Kim pedig, magához véve néhány jegyzetfüzetet, így szól: "Errol jelentést kell tennem Chakotay parancsnoknak." A Doktor is útnak indulna, ám Seven utána szól: "Különös dolog ez. A borgot azzal vádolják, hogy emberi életek árán szerez információkat. Ez a cardassiai ugyanezt tette. ... Az o viselkedését azonban eltúrték." A Doktor erre nem tud mit mondani, és szerencsére Seven sem firtatja tovább a dolgot. "Ah, itt van végre..." fordul Moset a szimulált laborba belépő Doktor felé, "Már majdnem készen állok a mutét megkezdésére." "Torres hadnagy nem engedélyezi, hogy a maga közreműködésével kezeljem." "Amiatt a bajori miatt...?" fordul Moset a Doktor felé. "Azért, mert bizonyítékokat találtunk, amelyek szerint úgy tunik, igazat mond. ... Egy sor rémtettet követett el a cardassiai háború során. Bajoriak ezrei haltak meg a maga mutoasztalain." "Ez abszurd. És még ha úgy is volna, én csak egy hologram vagyok. Nincsenek emlékeim azokról az eseményekről. Nem részeik a programomnak." "De maga akkor is Crell Moset holografikus megjelenítése." mutat rá a Doktor, csak most lépve beljebb az ajtóból, "A programja, minden zsenialitása ellenére, az o munkáin alapszik. ... Betegeket fertőzött meg, savval kezelte őket, megcsonkította a testüket... És most mi aratjuk le azoknak a kísérleteknek az eredményeit. Ez orvosilag... Etikailag... Helytelen." "Mit javasol, mit tegyünk?" lép a Doktor elé Moset. "Nem vagyok biztos benne. Talán törölnünk kell a

programját." "Törölni akarnak? És mi lesz a betegünkkel?" "Gondolom, egyedül kell megpróbálnom kezelni ot." "Már megbocsásson, de... Önnek szüksége van rám." "Ezzel tisztában vagyok." "Maga gyógyász. Tudja, hogy mindig kell fizetni valamilyen árat az orvostudomány eloreviteléért." "De néha az az ár túl magas! Kínzás...?!" "Maga mondta, nem én. ... Megszüntettem a Fostossa-járványt, nem igaz? Úgyhogy azok a kísérletek, amelyeket maga szerint végeztem, nyilvánvalóan hozzásegítettek a gyógy mód kidolgozásában. Gondoljon bele, hány élet veszett volna oda, ha nem tudom megszüntetni azt a betegséget." "Ez még nem igazolja azt, hogy embereken végzett laborkísérleteket!" "Ahogy azt elmagyaráztam önnek, a megszállás alatt rögtönözni kényszerültem. Azt használtam, ami a rendelkezésemre állt." "És az etikai megfontolások? Azok semmit sem jelentenek magának?!" "Az etika... Önkényes dolog. ... Mit gondol, a maga adatbázisát hogyan fejlesztették ki? Hm? ... Istenem... A Földön birtokolt orvosi tudás fele alacsonyabb rendű állatokon végzett kísérletekből származik." "De azok nem emberek..." "Kényelmes dolog húzni egy határt az alacsonyabb, és magasabb rendű fajok között, ugye?" "Ez a huszonegyedik század, Crell! A magafajta barbárok kora hosszú ideje lejárt! Vagy legalábbis így kellene lennie!" "Mit számít, mennyi idővel ez előtt végezték azt a kutatási munkát? ... Ami számít, hogy ma felhasználhatjuk az eredményt, betegek megsegítésére! ... És most... Törlik a programomat, és minden kutatási eredményt, amit tartalmaz... Vagy felhasználjuk azokat, hogy megmentsük B'Elanna életét?" A Doktor egyelőre nem válaszol.

"Jöjjön be." szól ki az irodájában dolgozó Chakotay a csengo hallatán. "Parancsnok..." mondja a belépő Tabor, megállva egy lépéssel az ajtótól beljebb. "Ez a kérés, hogy mentsem fel a szolgálat alól..." lép ki Chakotay az asztala mögül, "Nem engedélyezem." "Jogom van lemondani a megbízatásomról." "Mi okból?" "Tiltakozásul a hajón érvényes orvosi elvek miatt." "Megértem, milyen nehéz ez önnek." telepszik le Chakotay az asztal szélére, közben felsóhajtva, "De el kell szakadnia a múlttól, és a mára összpontosítani. Márpedig ma B'Elanna élete veszélyben van. Minden mást félre kell tenni..." "Nincs joga megsérteni a családom emlékét! És amíg az a cardassiai hologram üzemben van, pontosan ezt teszik!" "Ez nem ennyire egyszerű." "Nekem pedig az! Crell Moset ezernyi embert ölt meg a kórházaiban... És amíg mi hasznát húzzuk a kutatásaiból, nem vagyunk jobbak nála."

"Ha volna pár hetem... Vagy akár csak napom, talán ki tudnék dolgozni egy alternatívát." mondja a tanácssteremben járkáló Doktor, "De itt az idő a kulcs, és Moset ötlete az egyetlen használható." "Akkor használniuk kell!" szól Paris. "Még ha a Doktor egyedül végre is tudná hajtani a műtétet Moset segítségével..." hajol előbbre Chakotay, "Még mindig az a kutatási eredményeit használná, ami B'Elanna kívánsága ellen való volna." "Egy olyan nőről beszélünk, akiből egy idegen csápjai szívják ki az életet!" pattan fel Paris a helyéről, "Nyilvánvaló, hogy nem gondolkodik tisztán!" "Épp ellenkezőleg." jegyzi meg Tuvok, "A kételye nagyon is logikus alapokon nyugszik." "Logika...?!" mered rá Paris hitetlenkedve. "Ha a Doktor felhasználja Mosetnek a kísérletei során nyert ismereteit, azzal igazoljuk a módszereit, és ez további etikátlan kutatásokra ösztönözhet." "Egy szörnyen rossz példát mutatnánk." szól Chakotay. "A Delta Kvadráns közepén vagyunk! Ki tudná meg?!" "Mi tudnánk." mutat rá Tuvok. "Jól van... Kapcsoljuk csak ki a gonosz hologramot, és hagyjuk B'Elannát meghalni, de legalább az erkölcsünk érintetlen maradnak!" "Tom..." próbálna szólni Chakotay. "És maga, Chakotay?! Magát mióta érdekli, mit gondol a Csillagflotta?!" "Ez nem szabályoktól, és rendelkezésekről szól!" áll fel a parancsnok is, "Hanem arról, hogy a helyeset cselekedjük." "Most beszél úgy, mint egy igazi Maquis." néz rá Paris, "De ha csak egy pillanatra félretenné a cardassiaiak iránti gyűlöletét..." "Elég, hadnagy!" emeli fel a hangját Chakotay. "Jól van, jól van!" áll közéjük végül Janeway, "Az érveiket elmondták, az idők viszont fogy. ... A gyakorlatban... Mindkettejüknek igaza van. De mi a lényeg az egészben? ... Az egyetlen dolog, ami igazán aggaszt, az a gyengélkedőben betegen fekvő légénységi tagunk felépülése. ... A helyzet erkölcsi részével majd megbirkózunk azután, hogy B'Elanna újra talpra állt. ... Doktor, felhatalmazásomat kapja a

folytatásra, Moset segítségével." "Igen, kapitány." "Ezen döntés minden következményéért engem terhel a felelősség." folytatja a kapitány, majd végignézve a jelenlevőkön, végül halkán így szól: "Lelépni." A jelenlevők az ajtók felé indulnak, de Paris távozás előtt még megáll az asztalra támaszkodó Janeway mellett: "Köszönöm."

A Doktor és Moset pár pillanatig figyelik a szó szerint B'Elanna vérét szívó lényt, majd a cardassiai a másik hologramra pillant: "Szikét." A Doktor odaadja neki az eszközt, Moset pedig előre hajol, hogy megkezdje a mutétet.

"Kim zászlós..." mondja Tuvok a hídon, hirtelen felkapva a fejét, "Ön hall valamit?" "Mit kéne?" kérdezi vissza Kim. "Magas frekvenciájú hangsor. Hangosodik." "Biztos azokkal a vulcani füleivel hallja..." von vállat Kim. Pár pillanattal később azonban valóban hallhatóvá válik valami halk, de hangosodó, többszólamú visítózás. "Most már én is hallom." áll fel Janeway a székéből, majd Tuvok felé indulva megkérdi: "Van valami a szenzorokon?" "Idegen kommunikációs jelnek tunik, elszigetelt hullámhosszokon." "Eredet?" kérdezi Chakotay. "Ismeretlen." "Kapitány, egy hajó lépett ki görbületből, gyorsan közeledik a bal oldalon!" jelenti Kim. "Képernyőre!" szól Janeway, mire a fomonitoron megjelenik annak a hajónak az ikertestvére, amiből az idegen lényt kimentették. A visítózás közben egyre csak hangosodik, végén már fültépo erősségűvé fokozódva. "Le tudjuk kicsit halkítani?" érdeklődik Chakotay. "Negatív." feleli Tuvok, ám a hangok a következő pillanatban maguktól elnémulnak. "Harry... Mondja, hogy ez csak köszönés volt..." szól Janeway rosszat sejtve. "Bár lehetném. Az univerzális fordítónak ötlete sincs." "Talán a válaszkra várnak." véli Tuvok. "Hát, akkor adjunk választ. ... Nyisson csatornát, az összes szubtéri sávon. ... Itt Janeway kapitány, a Voyager Föderációs csillaghajóról. Nem értjük az üzenetüket, de kérem, próbálják megérteni: békés küldetésben járunk, nem áll szándékunkban ártani önöknek. A hajónkon van egy fajtársuk. Megsérült... Próbáltuk ellátni. Ha értik, amit..." Ekkor egy rövid, éles visítás vág Janeway szavába, minek hallatán a kapitány szinte ijedten hallgat el.

"Készen állok az elsődleges idegpályák stimulálására." mondja Moset, széthúzva a lény hátán ejtett bemetszés két szélét, "Kérgei szondát." A Doktor odaadja neki az eszközt, aminek hegyét Moset bedugja a nyílásba: "Ráhelyezem az elsődleges neocortexre." A lény vonaglni kezd, mire a Doktor fájdalmas grimaszt vág, Moset pedig így szól: "A motorikus funkciók gyengülnek... De nem eléggé ahhoz, hogy a beteg kiszabaduljon. ... A barátunknak nagyobb pofon kell." Moset visszahúzza a szerkezetet, és állíthatni kezdi: "Megnövelem az impulzusfrekvenciát." "A szinapszisai pusztulnak... Megöli!" szól a Doktor, mikor Moset újra próbálkozik. "Ne veszítse el a fejét, Doktor, mikor már ilyen közel vagyunk." "Csökkentse a frekvenciát." "Ha megteszem, a lény visszanyeri az irányítást." "Nem érdekel, csökkentse a frekvenciát!" "Doktor...!" "Csökkentse a frekvenciát, vagy kikapcsolom a programját!" "Tudja, hogy ezzel a megmentésének esélyeit csökkenti?!" húzza vissza Moset a szondát. "Nem feltétlenül. Adja ide a szondát. ... A szondát, doktor!" Moset végül engedelmessé válik, a Doktor pedig átállítja az eszközt, és így szól: "Ha a másodlagos neocortexnél próbálkozunk, ugyanezt az eredmény érhetjük el, alacsonyabb frekvenciával." "Ez nem különösebben hatékony..." húzza el a száját Moset, ám mikor a Doktor hozzálát, kénytelen hozzátenni: "De érdekesnek bizonyulhat..."

"Energia-kitörést érzek az előlso részükben." jelenti Tuvok, majd a Voyager egy fémes dörrenés kíséretében megvonaglik. "Pajzsot!" szól Chakotay, miközben Janeway belevetodik a kapitányi székbe.

Mikor a szimulált laboratórium falai villódzni kezdenek, és mögülik elobukkan a holodeck stabilizáló-hálózata, a Doktor felkapja a fejét: "Doktor a hídnak: a holodeck ki akar kapcsolódni, mi történik odafent?!"

"Várjon, Doktor." üzeni Janeway, majd elindul Tuvok felé. "Ránk álltak valamiféle vonósugárral." jelenti a vulcani, miközben a híd világítása, és a konzolok kezdenek sorban kihunyni, "Elvonja az energiánkat." "Tartalék energiát a holodeckbe irányítani." rendelkezik Chakotay, "Küldjön

antanyag-impulzust a pajzshálózatba. Lássuk, ettől meglazul-e rajtunk a fogás." "Nincs hatás." mondja Tuvok, majd hozzáteszi: "A fegyvereink megvannak." "Nem. Ha elpusztítani akartak volna, nem vonósugarat használnának." mutat rá Janeway, "A társukat próbálják megmenteni." "Kapitány..." tiltakozna Tuvok, de Janeway leinti: "Ez nem logika kérdése, Tuvok! Ez ösztönös. ... Ugyan nem beszélem a nyelvüket, de a zsigereimben érzem, hogy nem akarnak jobban fegyveres konfliktust, mint mi. ... Híd a Doktornak: hogy állnak?"

"Az eljárás hatásos." feleli Moset. "Mindjárt megvagyunk, kapitány." teszi hozzá a Doktor. "Elveszti a motorikus funkcióit... A csápjai visszahúzódnak a tüdöbol, májból, vesékből..." sorolja Moset, majd kisvártatva hozzáteszi: "Az idegen életjelei gyengülnek." "Helyettesíteniük kell valamivel a B'Elanna által fenntartott anyagcseréjét." mutat rá a Doktor. "Vissza tudnánk állítani a sajátját?" kérdezi Moset. "Talán. Adjon neki negyven milligramm stenophyllt." mondja a Doktor, majd miközben Moset a szerért indul, idegesen teszi hozzá: "Anafilaktikus sokkot kap!" "Rendben, dózis megnövelve hatvan milligrammra." bólint Moset, majd beadja a szert a lénynek.

"Elvesztettük az energiát a hetes és tizenkettes szintek között." jelenti Chakotay. "A pajzs leáll." teszi hozzá Tuvok. "Doktor...?!" kérdezi Janeway sürgetően.

"Várjon, kapitány." üzeni a Doktor. "Az anafilaxia csökken." állapítja meg Moset. "Az elektrolit-reakciók erősödnek." teszi hozzá a Doktor, "Stabilizálódik az anyagcseréje. ... Híd, sugározzák a lényt a hajójára."

"Sugárzás kész." jelenti Kim néhány pillanattal később. "Az idegen hajó visszavonul, kapitány." mondja Tuvok, majd a hídon felhangzik az idegenek visító-nyöszörgő üzenete. "Szívesen." bólint Janeway elmosolyodva.

"B'Elannát visszaengedtem a kabinjába." mondja a Doktor Janewaynek a készenléti helyiségben. "Az állapota?" "Stabil. De az idegrendszere súlyos traumát szenvedett el. Időre lesz szüksége a felépüléshez, legalább néhány napra." "Szép munka volt." bólint Janeway. "Figyelmeztetnem kell, kapitány... Mikor megmondtam neki, hogy használtuk Moset programját... Nem volt boldog tole, hogy finoman fogalmazzak... Kis híján be kellett nyugtatóznom." "Úgy hallom, a klingon temperamentuma már felépült." jegyzi meg erre Janeway elmosolyodva. "Ez gyakorlatilag már krónikus állapotnak tekinthető..." morogja a Doktor grimaszolva. Janeway nagyot sóhajtva áll fel az asztal mögül: "Beszélek vele." "Van még egy kérdéses dolog. ... Töröljük a programot, vagy megtartsuk Mosetet jövőbeni vészhelyzetekre?" "Ennek eldöntését önre hagynám, doktor. Ön ennek a hajónak a vezető orvosi tisztje, és ahogy én látom, önnél jobban senki sem hivatott ennek a kérdésnek az eldöntésére." "Köszönöm, kapitány." "De kérem, intézze el gyorsan. Szeretném végre megoldani ezt az ügyet. Egy napra épp elég erkölcsi ellentmondás esett már meg ezen a hajón."

"Jöjjön be." szól ki a kabinja nappalijában ülve egy jegyzetfüzetet olvasgató Torres. Janeway érkezik, kinek láttán B'Elanna felállna, de a kapitány leinti: "Pihenj." Janeway szemügyre veszi a Torres előtti asztalon álló füstölöt, majd így szól: "Érdekes illat... Meglep, hogy nem váltott ki környezetszabályzási riasztást." "Idegnyugtató, és démonuzo szerek keveréke. ... Osi klingon gyógyyszer." pillant Torres a füstölőre. "Jobban érzi magát?" "Élek." feleli Torres csíposen. "Remélem, meg tudja érteni, miért cselekedtem akarata ellenére, B'Elanna. ... Az elvesztése elfogadhatatlan." Torres erre csak egy dühös pillantásra méltatja Janewayt, és inkább a jegyzetfüzettel kezd foglalkozni. "Tudom, hogy haragszik. De túl kell lépniünk ezen, rendben?" "Ez parancs?" "Igen." "Nem parancsolhatja meg valakinek, hogy szabaduljon meg egy érzéstől, kapitány." mondja Torres ridegen. "És miféle érzés volna az?" "Nem volt joga meghozni helyettem azt a döntést!" mondja B'Elanna, szinte egyenként köpve a szavakat. "A kapitánya vagyok. Maga a legénységem tagja.. És úgy gondoltam, ez a legjobb megoldás." Torres erre utálkozva mered Janewayre, aki szemügyre véve a füstölöt, megjegyzi: "Úgy érzem, szálldos itt még néhány démon a levegőben... Reméljük, használ, hm?" Janeway ezzel távozik, Torres pedig kissé magába szállva néz utána.

Moset dudorászva pakolász a szimulált laborban, mikor a Doktor megérkezik. "Doki... Hogy van a betegünk?" "Lábadozik." feleli a Doktor kurtán. "Ah... Sikerült!" néz rá Moset diadalmas arccal. "Igen. Sikerült." "Valami ünneplésnek kellene következnie. Mit szólna ahhoz az operahallgatáshoz, amit ígért?" A Doktor erre nem szól, csak gondterhelt arccal hajtja le a fejét. "Ah... Még mindig... Az etikai szubrutinjaival küzd." állapítja meg Moset közelebb lépve, "Fogadja el a tanácsom: csak az idot fecsérli. ... Ami számít: megmentettünk ma két életet." "Engem nem a ma aggaszt. A holnap miatt vannak kételyeim. ... Janeway kapitány a kezembe adta a sorsát. Úgy gondolja, a Voyager vezető orvosi tisztjeként enyém a döntés joga, hogy a programja... Az adatbázisunkban maradjon-e." "Személy szerint én hosszú, és gyümölcsöző együttműködést jósolnék kettonknek." "Nem." mondja erre a Doktor. "Gondoljon bele, mit vittünk véghez az elmúlt huszonnégy órában! Az első esetünk diadallal végződött. ... Mindkét betegünk virul, mi pedig tágitottunk az orvostudomány határain. ... Már fel is vázoltam egy cikket, amit egy napon majd ön és én bemutatunk a Föderációs Orvosi Akadémiának." mondja Moset, odalépve a labor egyik konzoljához, "Egy citoplazmikus pseudo-parazita által végrehajtott teljes szervi beavatkozás, klingon-földi félvér beteg esetében. ... Egész jól hangzik, nem gondolja?" "És azt is el fogja mondani neki, min alapszanak a sebészi módszerei? ... Talán egy lábjegyzet: további részletekért lásd a 'cardassiai haláltáborok' címszót." "Azok a módszerek ma délelőtt létfontosságúak voltak. Akkor hol volt a szarkazmusa?" "Nem azért jöttem, hogy megvitassam magával a dolgot, Crell. Hanem hogy tájékoztassam a döntésemről." mondja a Doktor ridegen, majd egy jegyzetfüzetet emelve fel, olvasni kezdi: "Úgy határoztam, hogy az orvosi konzultáns-programot, és a benne foglalt minden algoritmust törölni kell az adatbázisból. A fellelt bizonyítékok fényében nem tudok tiszta lelkiismerettel felhasználni olyan kutatási eredményeket, amelyeket ilyen... Embertelen módszerekkel szereztek meg." "Tiszta lelkiismerettel... És a legénységének egészségével mi van? Minden nap új életformákkal szembesülnek, melyek közül sok veszélyes. Szüksége van rám! ... Törölje ki a programomat, és ezzel megszegi az orvosként tett legfontosabb esküjét: ne okozz ártalmat." "Ne okozz ártalmat... Nincs joga kimondani ezeket a szavakat. Számítógép..." "Kitörölheti a programomat!" emeli fel a hangját Moset, "Doktor... De nem változtathat azon a tényen, hogy máris felhasználta a kutatásaim egy részét. Hol volt a lelkiismerete... Mikor B'Elanna ott haldoklott, azon az asztalon?" mutat Moset a mutoasztalra, "Etika... Erkölc... Lelkiismeret... Fura dolog az, ahogy hirtelen mind repül ki a zsilipen, mikor az embernek szüksége van valamire." Moset a Doktor elé áll, metsző pillantással veszi szemügyre, majd így szól: "Tényleg annyira különbözünk, maga meg én?" A Doktor sokáig áll szótlanul, végül így szól: "Számítógép, törölni az orvosi konzultáns-programot, és az összes kapcsolatos állományt." Moset elhalványul a Doktor előtt, majd az egész holodeck kiürül, a Doktor pedig a kijárat felé veszi az irányt.

102. Thirty Days - A víz szava

"Thomas Eugene Paris, ezennel lefokozom zászlósi rangra." mondja Janeway ridegen a készenléti helyiségben vele szemben álló Parisnak, majd levéve gallérjáról a két rangjelző pötty egyikét, folytatja "És harminc nap magánzárkára ítélem. ... Vigyék Paris zászlóst a fogdába." Az ajtónál várakozó két biztonsági közelebb lép, hogy elvezessék Parist, de az ellép közöttük: "Ismerem az utat."

Paris és két kíséroe szótlánul sietnek végig a Voyager több folyosóján. Az egyik kereszteződésben Seven, Kim, és Torres figyel az előttük elhaladó menetet. B'Elanna tesz néhány tétova lépést Parisék után, de valamivel odébb megtorpan, belátva, semmi értelme sem volna.

A menet belép a folyosó végén levo liftbe, majd Paris megadja a célt: "Fogda."

Végül megérkeznek a fogdaszekcióba. Paris jelentőségteljes pillantást vetve az ügyeletes orre, leteszi elé a kommunikátorát, majd megvárja, míg az or bekapcsolja az egyik cella világítását, és csak ekkor sétál be. A cella közepén megfordul, megvárja, míg bekapcsolják az erotérkaput, és csak ezután telepszik le a priccsre, majd miután két kíséroe távozott, és csak az ügyeletes marad, végigheveredik az ágyon, és többször felsóhajtva gondolataiba merül.

Valamikor, valószínűleg másnap reggel Paris nagyokat ásítva ücsörög a priccsen. Kisandít a cella előtt elhaladó orre, majd feláll, nagyot nyújtózik, végül elkezd nyugodt tempóban fekvőtámaszokat nyomni reggeli torna gyanánt. "Egy... Ketto... Három..." Itt tart, mikor a fogdaszekció ajtaja kinyílik, és Neelix érkezik egy tálcával a kezében. "Kilencvennyolc... Kilencvenkilenc... Egyszáz." folytatja Paris a számolást, miközben Neelix megáll a cella ajtaja előtt. "Igyekszik formában maradni?" kérdezi a talaxiai. "Ah, igen. Mindig ezt csinálom, mikor börtönben vagyok." feleli Paris felállva. "Ah, remélem, a testmozgástól megjött az étvágya." Paris szemügyre veszi Neelix tálcáját, majd felsóhajt: "Már megint leolagyóker-ragu?! Már harmadszor van a héten... Nem replikálna nekem egy pizzát?" "Sajnálom, Tom. ... Csak alapélelmiszert kaphat. A kapitány parancsa." "Kenyér és víz, he?" grimaszol Paris, majd kinéz az ügyeletesre: "Hadd jöjjön." Az annyi idore kikapcsolja az eroteret, hogy Neelix beadhassa a tálcát, miközben a talaxiai megjegyzi: "És itt a jegyzetfüzet is, amit kért." "Ah... Kösz." mondja Paris, visszatérve a priccshez, "És, megkérdezte az ort a holodeck-jogokról?" "Azt mondta, idézem: mondja meg Mr. Parisnak, ez büntetés, nem kimeno." "Ah, persze. Egy próbálkozást megért..." vigyorodik el az újdonsült zászlós. "Hát... A következő étkezésnél találkozunk." mondja Neelix a kijárat felé indulva. "Hé, várjon! ... Máris megy? Húzzon ide egy széket, maradjon egy kicsit." siet oda Paris az erotérhez. "Sajnálom." sóhajt fel Neelix, "A fogollyal szükségtelenül beszélgetni tilos." "Vajon ismeri o a 'különösen kegyetlen' kifejezést?! ... Én mondom, Neelix, a bentlakók kezdenek nyugtalanzkodni. A végén még a nyakába szakad egy teljes börtönlázadás." néz körül Paris a fogdában, ahol rajta kívül egy árva fogoly sincs. Neelix erre sajnálkozva elmosolyodik, majd elhagyja a fogdarészleget. Paris végül visszasétál a priccshez, felveszi a jegyzetfüzetet, és nagyot sóhajtva megszemléli, majd zavartan körülnéz, végül felvételre kapcsolva a szerkezetet, diktálni kezd: "Levelet kezdeni! ... Kedves apa. ... Szünet. Törlés." mondja Paris grimaszolva, "Kezdés! ... Paris admirális részére. Nah... Szünet. Törlés. ... Kezdés. ... Szia apa! Rég láttalak. ... Valószínűleg sosem kapod meg ezt a levelet, de ha mégis, volna pár dolog, amit szeretnék elmondani. Mindenek előtt... Egy rossz hír. ... Ahm... Már megint börtönben vagyok. Várj! Hallgass végig, ne kapcsold ki rögtön. Szeretném, ha megtudnád, hogy kerültem ide. Mert... Nem az van, amire gondolsz. ... Egy reggelen kezdődött, amikor épp olyasvalamit csináltam, amit te teljességgel idopazarlásnak tartanál..."

Proton kapitány hosszú lángcsóvát húzó háti rakétája segítségével száguld a fekete égen, miközben a bal csuklójára szíjazott ezüstszínu szerkezetbe beszél: "Proton kapitány hívja Buster Kincanet: megsemmisítettem Dr. Chaotica agymanipuláló szerkezetét, és most úton vagyok vissza az

urhajóra." "Hello, Proton..." hallatszik egy noi hang, mire Paris meglepetten bámul a kommunikátorra, majd megkérdi: "Ki van ott?"

"Egy régi barát." feleli a Proton kapitány rakétahajójának vezérlojében levo no, mire a hozzá minden tekintetben megszólalásig hasonló másik hozzáteszi: "Vagy legyen inkább két... Régi barát." "A gonosz ikernovérek..." hallatszik Paris döbrent hangja, "Tudhattam volna." "Attól tartok, hu társa jelen pillanatban kissé szorult helyzetben van..." mondja az egyik no. "Ne aggódjon miattam, kapitány, tudok vigyázni magamra!" kiabálja Kim, akit a változatosság kedvéért nem egy székhez, hanem két oszlop közé kötözték. "Az majd még kiderül." mondja az egyik no, miközben mindketten Kim felé indulnak, "Hozd az agyszondát!" "A... Mit?!" kérdezi a másik, ami arra enged következtetni, valójában ok is a legénység tagjai. "Az agyszondát, te ostoba!" mutat az első no egy szerkezetre. "Ja, rendben... Kívánságod parancs." mondja a másik, ezzel odatolja a magas, oszlopszerű szerkezetet Kim elé, miközben halkan így szól: "Bocs, Harry..." "Semmi gond." nyugtatja meg Kim a szerepéből kicsit kiesett not, majd immár ismét a szerepe szerint, így szól: "Kínozz csak, ahogy akarsz, Demonica! Nem fogsz megtörni." "Ó, dehogynem." mondja az első no. "Mikorra végzünk veled, örömmel fogsz elmondani mindent, amit csak tudsz." "A bábként leszel." "A szolgálk..." "Remek. Nagyszerűen csinálod." mondja Kim a Demonica szerepét játszó nonek. Ekkor kinyílik a vezérlo ajtaja, és Paris ront be rajta, sugárpisztollyal a kezében: "Vége a játéknak, Demonica!" "Malicia..." jegyzi meg a Kim jobbán álló no, majd ikertestvéreére pillant, "O Demonica." "Mindegy." legyint Paris a pisztollyal, "Úgyis mindketten mentek a börtönbe, nagyon hosszú időre!" "Hú..." mondja a két no egyszerre, gúnyosan. "Na mozgás, lánykák!" "Olyan remek férfi." mondja Malicia. "Nagy kár, hogy meg kell ölnünk." ért egyet Demonica. "Mondtam, hogy minden az irányításom alatt áll, Proton." füstölög Kim, "Nem kéne visszamenned a fohadiszállásra?!" "És ezzel kiszolgáltatassalak nekik?" "Ugyan, Tom, adhatnál végre egy jó szerepet..." Paris készülne visszavágni, ám ekkor Chakotay hangja szólal meg az interkomból: "A fotisztek jelentkezzenek a hídon." "Na, azt hiszem, a jó szerepnek várnia kell..." húzza el a száját Paris.

Paris, Kim, és a két no valamivel később, még mindig jelmezben, az egyik folyosón sietnek végig. "Valami elorelérés a csillagtérképek ügyében?" kérdezi Paris az ikerpár mellette haladó tagját. "Tizennégy órára leadom oket." "Tizennégy órára?! Tegnapra ígérted oket." méltatlankodik Paris, megtorpanva egy kereszteződésben. "Sajnálom, Tom. Leállt a szenzorrendszer, de Seven of Nine még ma délelőtt megjavítja. ... Tizennégy óra, ígérem." "Kell segítség?" kérdezi Kim, "Holnap reggelig nem vagyok szolgálatban. Nem, nem akarom elrontani a szabadnapodat." "Nem bánám..." mondja Kim. "Azért kösz." mondja a no, majd tovább indul. "Viszlát, hadnagy." mondja a testvére Parisnak, majd mielőtt ő is elsietne, Kimre sandítva hozzáteszi: "Buster..." Kim erre nagyot fúj, majd ő is útnak indul Paris után egy másik folyosón. "Azt hiszem, Jenny kedvel téged." jegyzi meg Tom. "Igen, tudom..." húzza el a száját Harry. "Azt hittem, kölcsönös az érzés." "Hányszor mondtam még, hogy én meg Megant kedvelem, de ő átnéz rajtam." "Ugyan, mi a különbség?" kérdezi Paris vidáman, miközben megállnak egy lift előtt. "Ezt nem mondod komolyan." csóválja a fejét Kim hitetlenkedve. "Ok a Delaney-novérek, Harry, ikrek!" "Viccelsz?! Még csak nem is hasonlítanak! Jenny rámenos, néha már idegesítő, Megan viszont... Csendes, művészi... És azok az aranyos kis gödröcskék az arcán..." "Jennynek nincs..." kérdezi Paris homlokráncolva. "Nincs." csóválja a fejét Kim. Közben megérkezik értük a lift, így a páros belép. "Híd." szól Kim. "Hát... Megint megcsináltad, Harry." sóhajt fel Paris. "Mit?!" "Beleestél az elérhetetlen nobe. ... Eloszor egy hologram, aztán egy borg, most meg az ikerpár rossz fele." "De legalább következetes vagyok." jelenti ki Kim vigyorogva.

"Sajnálom, hogy elrontottuk a szórakozásukat." fogadja Janeway a hídra érkező párost, "De a szenzoraink észleltek valami érdekeset." "Nagy tömegű oxigén és hidrogén, jelentős mennyiségű állati és növényi élet." mondja Chakotay, miközben Paris a kormányospulthoz, Kim pedig a muveleti tiszt poszthoz siet. "Egy 'M' osztályú bolygó?" kérdezi a zászlós. "Nem. És ez az érdekes benne." feleli Janeway. "Látótávolságba értünk." jelenti Tuvok. "Képernyőre." szól Janeway, majd

mindenki a fomonitor felé fordul, amin hamarosan megjelenik egy egyenetlen felszínu, zöldeskék gömb. "Mi ez...?" kérdezi Kim. "Egy óceán." feleli Paris. És valóban, a gömb gyakorlatilag egy bolygónyi méretu, a saját tömege keltette gravitáció által gömb formájúra formált 'vízcsepp'. "Az adatok szerint..." mondja Chakotay, "Nagyobb, mint a Csendes- és az Atlanti-óceán együtt véve." "Mi tartja össze?" kérdezi Paris. "A jelek szerint valamiféle szigetelomezo védi a szétszóródástól." állapítja meg Kim. "Vigyen közelebb, Tom." szól Janeway.

Pár pillanattal később három áramvonalas, kissé valami élőlényre emlékeztető objektum merül fel a gömbből, és indul útnak a Voyager felé.

"Ezek most urhajók, vagy tengeralattjárók...?" kérdezi Paris homlokráncolva. "Csatornát nyiss." szól Janeway, "Itt Janeway kapitány a Voyager csillaghajóról. Kérem, azonosítsák magukat."

"Fegyvereket töltenek." jelenti Tuvok. "Pajzsokat." rendelkezik Janeway, majd mikor a Voyager megrázkódik az első találatoktól, hozzáteszi: "Vörös készültség." "A pajzs kitart, károsodás nincs. Viszonozzam a tüzet?" érdeklődik Tuvok. "Még ne. ...Voyager a közeledő hajóknak: nincsenek ellenséges szándékaink." "Tartják az irányt." jelenti Paris. "Cél a vezérhajó, iktassa ki a fegyvereiket." szól Janeway Tuvoknak.

A Voyager lead egy rövid fézerimpulzust a felső tüzívből, ami telibe találja a közeledő kötelék első egységét, ami ettől kicsit megbillen, de folytatja útját.

"Közvetlen találat." jelenti Tuvok. "Hívnak minket." teszi hozzá Kim. "Legalább most már idefigyelnek." bólint Janeway elégedetten, "Képernyőre." "Borcus megbízott konzul vagyok, a Moneai Tengeri Állam képviselője." mondja a fomonitoron megjelenő, nagyjából humanoid kinézetű, ezüstszürke boru férfi, "Megsértették a területünket. Vonuljanak vissza, vagy folytatjuk a támadást." "Konzul, megsemmisíthettük volna a hajóit, de nem tettük. Nem áll szándékunkban harcolni." mondja Janeway. "Akkor miért vannak itt?" "Felfedezők vagyunk. Lenyugózott az óceánjuk. Szeretnénk többet tudni róla, és az önök népéről, ha beleegyeznek." "És ha nem?" "Kicsit csalódottak leszünk, de távozzunk." "A hajójuk lenyugózó." "Örömmel körbevezetjük."

"Bocsássa meg az elovigyázatosságunkat, kapitány, de az évek során a kormányunknak nem egyszer kellett megvédenie az óceánunkat ellenséges fajoktól." mondja a testhezállók, a fejét is beborító öltözetet viselő Borcus a nála legalább egy fejjel alacsonyabb Janewaynek, miközben két fajtársával a nyomukban, akiket Tuvok és Neelix kísér, a Voyager egyik folyosóján sétálnak. "Megértem. Mi is erosen védelmezzük az otthonunkat..."

"És ez pedig a hajónk parancsnoki központja." mondja Janeway, mikor a vendégekkel együtt megérkeznek a hídra, "Nézzenek körül nyugodtan." "Kíváncsi volnék, konzul..." zárkózik fel Neelix Borcushoz, "Az önök népe mindig itt élt?" "Az őseink nomádok voltak, csak háromszáz éve fedezték fel a vízgömböt." "Gondolom..." fordul feléjük Paris, "Ok is ugyanúgy meg voltak döbbenve, mint mi, mikor egy hatalmas vízgömböt találtak az urben lebegve." "Igen. Mr..." "Ah, Paris, Tom Paris." nyújt kezét Paris a konzulnak. "O pedig az első tisztünk, Chakotay parancsnok." mutatja be Janeway a szintén a kormányospultnál ácsorgó Chakotayt. "Rájöttek, hogy létesíthetnek víz alatti farmokat, és kivonhatnak oxigént a vízből a hajóik számára, így... Állandó otthont teremthetnek." "Mekkora a népességük?" kérdezi Paris. "Több mint nyolcvanezer fő." "És mindannyian víz alatt élnek?" "Hadnagy..." mondja Tuvok rosszállóan, "Még más témákat is meg kellene beszélnünk." "Mr. Tuvok, kísérje a vendégeinket a tanácsterembe." mondja Janeway, majd mikor a menet útnak indul, odaszól Parisnak: "Volna kedve velünk tartani, Mr. Paris?" "Mi az, hogy...!" siet utánuk Tom, mire Chakotay elmosolyodva veszi át a kormányügyeletet.

"És még mindig a hajóikon élnek?" kérdezi Neelix Borcust, miközben belépnek a tanácsterembe. "Bár létrehoztunk víz alatti élőhelyeket, és ipari létesítményeket, de... Igen." bólint a konzul, "A legtöbben közülünk továbbra is azt az életet választják, ahogy az őseink éltek." "Van valami elképzelésük, hogyan jött létre az óceán? A mi tapasztalataink alapján ez egyedülálló jelenség." mondja Janeway. "Riga...?" pillant Borcus az egyik társára, aki jóval alacsonyabb nála, és a konzullal ellentétben ruhájának a fejét beburkoló része nem sötétkék, hanem sötétpiros. "Több

elmélet is létezik." lép közelebb a moneai férfi, "A papjaink úgy tanítják, az óceán a Teremtők szent ajándéka volt, hogy megóvjon, és tápláljon minket. De az... Én véleményem szerint..." Riga itt mintha kissé aggódó pillantást vetne Borcusra, mielőtt folytatja, "A legelfogadhatóbb magyarázat az, hogy az óceán természetes úton alakult ki, valami olyan módon, mint egy gázóriás." "Ésszerűnek hangzik." mondja Janeway Parisra pillantva. "Sajnálatos módon..." folytatja Riga még a korábbiaknál is óvatosabban, "A jelenség behatóbb ismeretének hiánya okozott... Néhány problémát." "Mire gondol?" kérdezi Janeway. "Nem gondolom, hogy ez illo téma volna." néz le Borcus Rigára rendreutasítón. "De... Talán tudnának segíteni." "Megteszünk mindent, amit tudunk." mondja Janeway. "Az óceán elveszti az összetartását. A víztérfogat csak az elmúlt évben több mint hét százalékkal csökkent." "Van elképzelésük, mi okozza?" kérdezi Janeway eltöprengve. "Nincs. Egy alapos vizsgálathoz fel kellene derítenünk az óceán középpontját, ahol, úgy gondolom, ingadoznak a gravitációs áramlatok." "De az több, mint hatszáz kilométernyi mélység." mondja Paris, mire Riga bólint: "A legjobb kutatóhajónk csak száz kilométerre tud lemenni, azon túl... Már túl nagy a nyomás." "Mi le tudjuk vinni." jelenti ki Paris, mire Janeway kérdőn néz rá, "Kapitány...?"

"Nem gondoltam volna, hogy ennyire rajong az óceánért." mondja Janeway Parisnak, a készenléti helyiség kanapéján ülve. "Mikor megpillantottam, az jutott eszembe, mikor először olvastam Jules Verne-t." "Tízezer mérföld a tenger alatt." bólint Janeway. "Vagy húszezerszer olvastam el. Megszállottja voltam az óceánról szóló történeteknek. A többiek csak a holodeck érdekelt, az én fejem meg Courageous kapitánnyal, meg Moby Dickkel volt tele." "Ah, tehát a történelmi érdeklődése a tizenkilencedik századra is kiterjed." "A régi tengeri vitorlások voltak az első szerelmem. ... Mindent elterveztem: befejezem a középiskolát, csatlakozom a Föderációs Tengerészeti Járórhöz... De az apámnak más elképzelései voltak." "Pedig azt hinné az ember, Paris... Tengernagy... Megértené a fia szenvedélyét." "Ot csak annyira érdekelt a dolog, hogy a hajón, amin szolgálni fogok a Csillagflotta felségjelzése legyen." "De most itt a lehetőség, hogy bepótolja az elveszett időt." mondja Janeway elmosolyodva. "Kapitány... Néhány egyszerű hajtómu-átalakítással a Delta Flyer pillanatok alatt tengerálló lenne." "Helyes. Mert a Voyager szükséges átalakítása heteket venne igénybe." "Tehát, enyém a feladat?" kérdezi Paris felélénkülve. "Bon voyage." bólint Janeway, mire Paris boldogan elmosolyodik.

"...Úgyhogy azt gondoltam..." magyarázza Paris Kimnek egy folyosón, "Ki más, mint Harry lehetne a másodkapitány." "Másodkapitány?" "Hajós zsargon, majd megszokod. ... Én mondom, Harry, mióta az eszemet tudom, álmodom valami ilyesmirol." "Ööö... Javíts ki, ha tévednék, de azért szó volt itt valami küldetésről is, nem?" "Persze. De ez még nem ok arra, hogy ne érezzük jól magunkat az úton." mondja Paris, majd mikor Seven kerül az útjukba, aki a jelek szerint rájuk várt, így szól hozzá: "Ah, fedélzetmester! Kész a kifutásra?" "Maga meg miről beszél, hadnagy?" "Hajóskapitány." mondja Paris, majd mivel Seven továbbra is értetlenül bámulja, Kim hozzáteszi: "Hajós zsargon. Majd megszokja." "Nem hinném." jelenti ki Seven, "A hajtómu-átalakítások elkészültek." "Ah, ezt remek hallani." "Ööö... Bocsánat. Jó helyen járok?" szólal meg ekkor mellettük egy hang, és mikor mindenki odafordul, a mindenféle holmival teleaggatott Rigát pillantják meg. "Üdv a fedélzeten." lép oda hozzá Paris, "Úgy látom, szeret kényelmesen utazni." "Ezek a mélység-, áramlat-, és nyomásmérő muszereim." "Nem lesz rájuk szükségünk." mondja Seven, "A hajó teljes szenzorrendszerrel rendelkezik." "Ah... Semmi gond. Elhelyezheti a felszerelését a raktérben." mondja Paris, ezzel betessékeli Rigát a többiek után a siklóhangárba.

A Delta Flyer hamarosan elhagyja a Voyager siklóhangárját, és útnak indul a vízgömb felé. "Húszezer kilométer a felszíni." jelenti Kim, épp mikor Riga belép a pilótafülkébe, és átad neki egy jegyzetfüzetet. "Merülöpajzs?" kérdezi Paris. "Üzemben." mondja Seven. "Horgonyt fel..." mondja Paris áhítattal, majd a Delta Flyer pár pillanattal később eléri a vízgömb felszínét, és áttörve azt, süllyedni kezd az egyre sötétebb kékségben.

A Delta Flyer valamivel később hatalmas, pazarul megvilágított víz alatti építmények közé ér, ahol rajtuk kívül moneai hajók is láthatók itt-ott. "Ezek az építmények..." fordul Paris Riga felé, "Mik ezek?" "Ez a fő oxigéntermelő, és sótalanító üzemünk." "Korrózióálló ötvözetek, változtatható suruségű ballasztok..." sorolja Seven, majd elismerően teszi hozzá: "Hatékony tervezés." "Ez azt jelenti, le van nyugózva." tolmácsol Kim vigyorogva. "Büszkék vagyunk arra, amit felépítettünk itt." mondja Riga. "Meg is értem, miért..." bólint Paris átszellemült arccal.

Janeway valamelyest aggódónak látszik, miközben egy jegyzetfüzettel a kezében a készenléti helyiség ablakain át is látható vízgömböt figyeli. "Jöjjön be." szól ki, mikor csengetnek, mire Chakotay és Boreus lépnek be. "Attól tartok, rossz hírünk van." fordul feléjük Janeway. "Valóban?" kérdezi a moneai. "Szimulációkat futtattunk az óceán szétszóródásával kapcsolatban. ... Rosszabb a helyzet, mint elször gondoltuk." mondja Janeway, megmutatva Boreusnak a jegyzetfüzetet. "A becslésünk szerint az óceán minden összetartását elvesztheti öt éven belül." mondja Chakotay. "Sajnálom." szól Janeway. "A számításai hibásak is lehetnek..." mondja Boreus reménykedve. "Tudom, ez szörnyen hangzik. De talán van módja, hogy megállítsuk a folyamatot." "És ha nincs?" "Lehet, hogy meg kell fontolniuk a kiürítést." feleli Janeway rövid habozás után. "Menjek vissza... És magyarázzam el ezt a negyvenhét területi államfőnek?! ... Ebből általános felkelés lehet, mind az én fejemet akarják majd." "El tudom képzelni, milyen nehéz lehet a helyzete. ... De meg kell tennie." mondja Janeway. "Talán. ... De addig még várok, míg a Delta Flyer vissza nem tér. Talán ok találnak valami biztatót."

"Ötszázhatvan kilométeres mélységben vagyunk." jelenti Paris a Delta Flyer furcsán csendes pilótafülkéjében. Pár pillanattal később rövid, fémcsörgő zaj hallatszik, mire Riga ijedten kapja fel a fejét: "Ez mi volt?" "A burkolat összebb préselődött." feleli Seven nyugodtan. "Plusz energiát irányítok a szerkezeti védomezra." szól Kim, majd a moneaira pillant: "Nincs ok az aggodalomra." "Többfázisú energia-kisüléseket észlelek." jelenti Seven, "Irányuk 021.6. Távolság tizenkét kilométer. Egy építmény." "Ebben a mélységben?" kérdezi Riga meglepetten. "Módosítom az irányt." szól Paris, majd megszokásból felnéz az elülso ablakra, de persze hasztalanul: "Nem látni semmit. ... Adjon előre mutató megvilágítást, Harry." Egy fénycsóva rajzolódik ki a hajó előtt a vízben, ami rövid pásztázás után rátalál egy összetett fémépítményre. "Mi az?" kérdezi Riga, Paris ülése mögé lépve. "Hatalmas erejű gravitációs mező gerjeszt, mintha valami... Mezőreaktor volna." mondja Kim. "Rosszul működhet, ez megmagyarázná a víztérfogatvesztést." véli Riga. "Talán meg lehet javítani. ... Osréginek tunik." mondja Paris, miközben körbeirányítja a Delta Flyert a hatszögekből álló, megközelítőleg gömb alakú, számos nyúlvánnyal ellátott szerkezet körül. "Hát, ha ezek az értékek helyesek, legalább... Százézer éves." csóválja a fejét Kim hitetlenkedve. "Nincs tudomásunk korábbi lakókról. ... Kik építhették, és hová mentek?" töpreng Riga. "Úgy tunik, a reaktort egy központi számítógép vezérli." mondja Kim, "Próbáljuk meg letölteni az adatbázisát, hátha kapunk néhány választ." "Interfész létrehozva." mondja Paris kisvártatva. "Letöltés folyamatban." szól Seven. A Delta Flyer pár pillanat múlva megrázkódik. "Mi történik?" kérdezi Riga. "Látogatónk jött." feleli Paris. Ekkor valami hatalmas, sötétszürke, élőlénynek tünő dolog úszik el a Delta Flyer közelében, kígyózó mozgással. "Ez meg mi volt?" "Maga él itt, magának kéne tudnia." mondja erre Kim. "Senki sem járt ilyen mélységben ezelőtt. Semmit sem tudunk az itteni tengeri élővilágról." "Akkor most lehetőségünk lesz részletes tanulmányokat végezni." mondja Seven, tekintve, hogy a hatalmas lény közben visszafordult, és megint szembeüszik a Delta Flyerrel, ami megint megrázkódik, "A lény erős elektromos kisüléseket produkál." "Mint valami elektromos angolna." mondja Kim. "Csak ez alaposan megnőtt..." jegyzi meg Paris. "És sokkal erősebb." mondja Seven, mikor a következő támadás már alaposan megrázza a Delta Flyert, "Ez a legutóbbi kisülés meghaladta az ötszázezer voltot." "A pajzs megsült, Tom. Esetleg megfontolhatná, hogy elhúzzunk innen..." mondja Kim. A Delta Flyer a több száz kilométerre levo felszín felé fordítja orrát, de a lény megint nekiront, és egy újabb kisüléssel kitéríti haladási irányából.

"A hajtómu leállt!" szól Paris. "Elülso fézerek célon." jelenti Seven. "Nem. Nem ölhetik meg!" mondja Riga. "Nem is áll szándékomban." szól Seven, majd mikor a hajót újabb kisülés rázza meg, hozzáteszi: "De sajnos a lény nincs hasonló véleménnyel rólunk." "Hogy áll a letöltés?" kérdezi Paris. "Még pár perc." "Féztuz." szól Seven, mire a válasz egy újabb rázkódás formájában érkezik. "Ettől csak még dühösebb lett." állapítja meg Paris. "A lény visszavonul." jelenti Seven kisvártatva, mire Kim megkönnyebbülten felsóhajt, ám mikor a konzolja jelezni kezd, rögtön odaszalad a nyugalma: "Léket kaptunk!" "Megyek!" hagyja ott Paris a pilótaülést, és nem is kell sokáig keresgélne, mert a pilótafülke hátsó felében a mennyezetpanelek közül ekkorra már dol a víz.

"Leállt a meghajtás, folyt a víz a kabinba..." diktálja a fogdacellában járkáló Paris a jegyzetfüzetbe, "Mintha az egész egy olyan Jules Verne-regény lett volna, amiket gyerekkoromban olvastam." A Voyager ekkor a pajzsot ért találat jellegzetes hangja kíséretében megrázkódik, amitől Paris majdnem elesik. "Vörös készültség, mindenki a harcálláspontokba." hallatszik Janeway hangja az interkomból, mire a fogdarészleg ügyeletes sietosen az ajtó felé indul. "Hé, és velem mi lesz?!" kiabál utána Paris, "Ha bajban vagyunk, szükségünk lesz a legjobb pilótára a kormánynál! Nem hagyhat itt csak így!" Az or azonban nem törodik vele, és egy újabb találat okozta rázkódástól Paris most már tényleg a padlón köt ki.

"Öt hajó...?" kérdezi Paris a Doktort a fogdacellában, közben fájdalmasan tapogatva a fejét, "És tüzet nyitottak, figyelmeztetés nélkül?" "Ühüm." bólint a hologram, közben elkezdve ellátni Paris fejsebét. "Ahm. És hogy léptünk meg?" "Nyilvánvalóan Cohen zászlósnak sikerült összezavarnia az ellenséget egy sor kitéromanoverrel. Úgy hallottam, Janeway kapitány fo kormányosnak készül kinevezni." "Nah... Tényleg?! Akkor mondja meg a kapitánynak, hogy Cohen zseniális manovereitől majdnem eszméletlenül terültem el." morogja Paris, "Szerintem még siklót se vezetett eddig, nem hogy csillaghajót..." "Kész vagyunk." jelenti ki a Doktor, ezzel elkezdí összepakolni a felszerelését. "Ennyi?! Nem akar csinálni egy neurológiai vizsgálatot? Talán komolyabb vizsgálatra volna szükségem!" "A sérülését Naomi Wildman is csak 'bibi'-nek mondaná." jegyzi meg a Doktor, ezzel az erotérkapuhoz lép. "Ugyan már, Doki, maga nem tudja, milyen itt lent egész nap!" mondja Paris, miközben az ügyeletes kiengedi a hologramot, "Szép lassan becsavarodok!" "Javítson ki, ha tévednék, de nem ez dolog lényege?" néz vissza a Doktor félútról a kijárat felé. "De komolyan, Doki! Át kéne vinnie a gyengélkedore egy teljes pszichiátriai értékelésre! Legalább három-négy napos megfigyelés javasolt!" A hologram azonban ekkor már kint van a fogdarészleg elotti folyosón, és a nyitott ajtón át szól vissza: "Viszlát... Húsz...? Nap múlva." "Doki!!!" A hologram mögött becsukódik az ajtó, Paris pedig végül bosszús sóhajjal telepszik vissza a priccsre, és a jegyzetfüzetet magához véve így szól: "Felvételt folytatni. ... Nos, apa, hol is tartottunk? Ah, igen... Épp léket kaptunk..."

Mire Parisnak sikerül lebontania a mennyezeti paneleket, és egy szerszámmal befoltoznia a jó húsz centis hasadást a burkolaton, borig ázik a mindezen ido alatt felülrol rázúduló víztől. "Egy hideg zuhanynál nincs is frissítobb." morogja Paris, miközben visszatér a pilótafülke elülso részébe. "Gyengül a szerkezeti integritás, elvesztettük a kommunikációt, a pajzsot, a... Meghajtást." sorolja Kim. "Csökkenteni tudjuk a suruségünket, ha kibocsátunk némi plazmát, és kitranszportálunk a hajóból minden szükségtelen tárgyat." mondja Seven, "El fog tartani egy darabig, de végül elérjük a felszínt." "Szerintem viszont maradnunk kellene." jelenti ki Paris, visszaülve a pilótaülésbe. "Maradni?" kérdezi Riga. "Nem hagyom magam elijeszteni pár meghibásodott rendszertől." "Tom, nem gondolod, hogy kicsit túlzásba viszed ezt a Courageous kapitány-dolgot?" jegyzi meg Kim. "Figyelj, jó esély van arra, hogy az a reaktor meghibásodott, és lehet, csak egy lehetőségünk van a megjavítására. ... Menni akartok? Rendben. Adjatok egy létfenntartó-ruhát, és majd visszajöttök értem a Flyerrel." "Te itt akarsz úszkálni? Meg vagy húzatva?!" "Van jobb ötleted?" "Hát... Sikerült ugyan kapcsolatba lépni a reaktor számítógépével... A javítást viszont vagy meg tudnánk

csinálni, vagy nem. De egy biztos, nem hagylak itt lent egyedül." "És maguk ketten?" néz Paris Rigára és Sevenre. "Én maradok." jelenti ki elszántan a moneai. "Seven?" "Az alaptermészetem azt diktálja, engedelmeskedjem a kollektívának." érkezik a no válasza, mire Paris visszafordul a kormányospult felé.

"Nyílást észlelek a szigetelomezon." jelenti Tuvok a Voyager hídján, miközben a vízgömb felszínén egy helyütt mintha egy kisebb tornádó volna kibontakozóban, amin át a víz szétporladva áradni kezd az urbe. "Le tudjuk zárni valahogyan?" kérdezi Chakotay. "Megpróbálhatjuk megerősíteni a mezot a deflektorral." "Csinálják." bólint Janeway, majd a kormányospultnál ülo Chakotayra pillant: "Próbálja újra hívni a Delta Flyert." "Semmi." "Mit gondol?" kérdezi Borcus Janewayt. "Talán túl mélyen vannak, hogy fogják az adásunkat." "Vagy balesetet szenvedtek..." "Elképzélhető." "Elképzélhető?! ... Kapitány, ennél jobb magyarázatra van szükségem. Mit mondjak a tanácsnak?" "Na tisztázzunk valamit..." vonja félre Janeway a moneait, "Mi miatt aggódik jobban: a politikai karrierje, vagy a hajó legénységének élete miatt?" Borcus erre nem válaszol.

"Mi ez?" kérdezi Kim, mikor a Delta Flyer megrázkódik. "Egy gravimetrikus impulzus. A reaktor magja instabil." állapítja meg Seven. "Mi is instabilak volnánk már ilyen idos korunkra." jegyzi meg Paris. "Ez nem a kora miatt van. A reaktor hatalmas mennyiségű energiát irányít a szerkezeti védomezejébe, amit egyébként a víztartásra használna." "Ez megmagyarázná, miért gyengül a szigetelomezo." pillant Paris Rigára. "Mintha a víz surusége nőtt volna az elmúlt évek során, és a reaktor csak a saját összeroppanását igyekezne megakadályozni." véli Kim. "Létre tudnánk hozni egy energiaátviteli utat, hogy stabilizáljuk a magot?" kérdezi Paris Seven. "Úgy vélem, igen. De az csak átmeneti megoldást adna." "Jobb, mint a semmi." sóhajt fel Paris.

A híd fomonitorán látható kiáramlás lassan megszunik, majd Tuvok szólal meg: "Kapitány, a szigetelomezo épsége helyreállt." "A deflektor-sugár?" kérdezi Janeway. "Negatív. Az óceánt mintha belülről stabilizálták volna." "Úgy tunik, a csapatunk sikerrel járt." állapítja meg Borcus. "Egy lassan emelkedő tárgyat észlelek." jelenti Chakotay, "A Flyer az."

"Talált valamit?" kérdezi a Delta Flyer hátsó helyiségébe benéző Riga az ott dolgozó Paristól. "Áttanulmányoztam a generátor adatbázisát. Ezt nem fogja elhinni... De a jelek szerint a maguk óceánja egy bolygó része volt." "Valóban?" kérdezi Riga, szemügyre véve az egyik monitoron látható ábrát. "Amennyire meg tudom állapítani, egy planetáris ökoszisztéma része volt, amit egy nagyon fejlett civilizáció lakott." "Mi történt velük?" "Jó kérdés. ... Csak annyit tudok, hogy orbitális pályára állították ezt a reaktort, majd valami hihetetlenül kifinomult szállítórendszerrel feljuttatták a bolygó teljes vízkészletét, benne mindennel együtt, a reaktor köré." "Bámulatos. ... De miért akarna valaki átköltöztetni egy teljes óceánt?" töpreng Riga. "Talán valami katasztrófa történt a bolygón. Vagy egyszeruen csak egy kísérlet volt." "Hatalmas vállalkozás lehetett." "Majdnem kétszáz évig tartott." mondja Paris, az adatokat tanulmányozva. "Kíváncsi lennék, mit gondoltak volna, ha látják, hogy mi beköltöztünk ide, és felépítettünk egy új civilizációt." "Szerintem... Elégge aggasztaná őket." "Tényleg...?" "Ez a mezoreaktor, amit készítettek, igazán hihetetlen technológia, nagyon tartós. Szerintem nem ez a felelos a szigetelés megszünéséért." "De... Amint újrászabályoztuk, a víz stabilizálódott. Nem látom, mi más lehetne még az oka." "Riga... A kitermelési muveleteik pusztítják az óceánt!"

Egy hat-nyolc éves forma, szoke fiú egy aprólékosan kidolgozott vitorláhajó-modellt nézeget egy nem túl nagy helyiségben, ám hirtelen egy szigorú hang szól rá: "Sosem vesznek fel a Csillagflotta Akadémiára, ha folyton csak játszadozol! Csináld meg a házi feladatodat! ... Figyelsz te egyáltalán, Thomas?!" "Thomas Eugene Paris. Ezennel lefokozom zászlósi rangra, és harminc év magánzárkára ítélem." szólal meg Janeway. "Rakj rendet a szobádban, fiatalúr, ez parancs! ... Aztán ott maradsz, és elgondolkodsz azon, amit mondtam." "Tom..." csatlakozik egy új hang a másik kettőhöz, Kimé, "Tom, ébreszto...!"

A cella piccsén a fal felé fordulva fekvő Paris összerendez, majd a fölé hajló Kimre pillant. "Rossz álom?" kérdezi Kim. "Lehet mondani." feleli Tom, mire Harry segít neki felülni, majd letelepszik mellé: "Szörnyen nézel ki." "Kösz." morogja Paris, "Az öröm hogy jutottál át?" "Vulcani idegfogás." mondja Kim vigyorogva. "És, megszökünk?" "Nem tudom. A kapitány végre engedélyezte, hogy meglátogassalak, de csak pár percet kaptam." "Ah... Milyen kitünteto." "Hogy vagy?" kérdezi Kim. "Ugyan, harminc nap? Semmiség... B'Elanna hogy van?" "Hiányzol neki." "Na igen. Ismerem az érzést." "És... Mit csináltál az utóbbi időben?" "Hát, töprengtem, és... Töprengtem. Aztán meg próbáltam nem töprengeni. ... Igazából, elkezdtem felvenni egy levelet az apámnak." "Tényleg?" "Igen. Valamiért... Meg akartam magyarázni neki, hogyan kerültem ide. Nem akartam, hogy azt gondolja... Ah, mindegy, aztán rájöttem, milyen nevetséges az egész." "Be kéne fejezned." véli Kim. "Csak egy jó okot mondj rá." "Talán egy nap odaadhatod neki." "Kétséges." "De talán segítené újra talpra állnod." "Talán a tanácsosi posztra pályázol, Harry?" "Akkor, mihez akarsz kezdeni? Kitörled a levelet? Az volna csak az értelmetlen." "De legalább következetes volnék." "Tom..." "Kösz a látogatást, Harry!" mondja Paris élesen, mire Kim még egyszer szemügyre veszi, majd az erotérhez lép: "Tizennégy nap múlva..." Kim ezzel kilép a cellából, ám még nem távozik azonnal, hanem visszaszól Parisnak: "Hogy is mondtad? ... Az apád mindig azt mondta, soha semmit sem fejezel be rendesen?" Tom felnéz Kimre, aki ekkor tényleg távozik.

"Folytatni a felvételt. ... Szóval, beszéltünk Borcus konzulnak az idegen reaktorról, és hogy az oxigéntermelő állomásaik milyen hatással vannak rá. Elég jól fogadta... Legalábbis eleinte."

"A tanács nagyon hálás a segítségükért, kapitány." mondja Borcus Janewaynek a tanácsteremben, ahol még Riga, egy harmadik moneai, valamint Paris és Torres vannak jelen, "Szeretnénk elkérni a pajzs és hajtóműterveiket a Delta Flyerhez. Azt reméljük, tudunk tervezni egy szondát, amivel figyelemmel kísérhetjük a generátor működését." "Torres hadnagytól megkapnak mindent, amire szükségük van." bólint Janeway, mire Torres átnyújt egy jegyzetfüzetet Borcusnak: "Megtalálják benne egy oxigén-replikációs rendszer terveit is. Ezzel tudnak szabad oxigént készíteni anélkül, hogy a vízből kellene kivonniuk. ... Egy-kettőre ugyan nem oldja meg a problémájukat, de kezdetnek megteszi." "Biztos vagyok benne, hogy nagy hasznunkra lesz." Riga megszemléli az adatokat, majd óvatosan így szól: "Az oxigénkivonásunk mértéke még mindig veszélyesen magas. Azt javasolnám... Állítsuk le a négyes, ötös, és hatos kivételi muveket." "Majd fontolóra vesszük." mondja Borcus kitérően, ezzel feláll az asztaltól: "Nos, kapitány, biztonságos utat kívánok önöknek." "Ahm... Volna még néhány javaslatunk, ha van kedvük meghallgatni." jegyzi meg Janeway. "Kérem... Adják át őket Mr. Rigának, ő majd beleveszi a jelentésébe." "Kíváncsi volnék..." mondja Paris jelentőségelteljes hangsúllyal, "Hogy ki fogja elolvasni azt a jelentést." "A létfenntartási és mezogazdasági bizottság tagjai fogják megkapni." "Bocsásson meg, konzul..." mondja Riga, "Nem vagyok biztos benne, hogy átérzi a probléma nagyságát. Amit ön javasol, az hónapokig elhúzódhat." "Köszönöm...! Mr. Riga." "Meg kellene hallgatnia." áll fel Paris kissé ingerülten, "Ha nem tesznek nagyon komoly változtatásokat hamarosan, az óceán már nem sokáig lesz itt!" "Mint mondtam, megértjük az aggályait." mondja Borcus. "Tényleg...? Hát nekem meg nagyon úgy tunik, megpróbálják elkerülni a témát, és elküldeni innen minket." "Már megbocsásson, de ki maga, hogy megmondja, mit csináljunk az óceánunkkal?" "Már megbocsásson, de ez nem a maguk óceánja!" "Hadnagy..." szól Janeway Parisra figyelmeztetően. "Semmi baj, kapitány, szeretnék válaszolni erre. ... De nem mint diplomata, hanem mint egy moneai. ... Idejöttek, azt állítva, meg akarják ismerni az életünket. Aztán, három itt töltött nap után azt javasolják, hagyjunk fel vele. Van egy mondásunk: sós a vére. ... Mondja el neki, mit jelent." pillant Borcus Rigaéra. "Az olyanokra mondják, aki különleges kapcsolatban áll a vízzel." "A családom tíz generáció óta él itt. Megvédtük ezt az óceánt. Muveltük. Harmóniában éltünk az azt benépesítő állatokkal. ... Maga elmondhatja magáról ugyanezt? ... Nem hinném. ... Jó napot, kapitány." A moneaiak ezzel távoznak, Paris pedig Janewayhez fordul: "Ezt nem hagyhatjuk

annyiban!" "Mit akar, mit tegyek?" kérdezi Janeway ridegen. "Ah, persze, a mindenható Elsodleges Irányelv!" Janeway erre Torresre pillant: "Ha megbocsátana, hadnagy..." B'Elanna erre a Janeway mögötti ajtó felé indul, de mielőtt távozna, rosszalló pillantást vet Parisra: "Viszlát." "Tudom, hogy feldúlt, hadnagy, de mikor belép egy helyiségbe, ahol én vagyok, az ajtónál hagyja az érzést, világos?!" kérdezi Janeway, megállva Parissal szemben. "Kapitány, sajnálom, de..." "Nem várhatjuk el egy teljes társadalomtól, hogy megváltozzon, csak azért, mert szerintünk így kellene tennie." "Tehát egyetért velem." "Igen. Ezért adtuk oda nekik, amit kértek, és mondtuk el, amit kiderítettünk. De az a dolguk, hogy tegyék, amit jónak látnak." "Hallotta a konzult, egy nagy semmit fognak ok tenni!" csattan fel Paris. "Talán nem, de ez az elojoguk." "Kapitány..." "Vita lezárva, hadnagy. Tizennégy órakor folytatjuk az utat az Alfa Kvadráns felé. Világos? ... Világos?!" "Tudomásul vettem." bólint Paris komoran, mire Janeway otthagyja a tanácssteremben.

"Hahó..." mondja a Proton kapitány szimulációba belépo B'Elanna a díszletek közt ücsörgo Parisnak, "Kész vagy megbüntetni az intergalaktikus gonoszokat?" "Hmm... Fura dolog ez..." mondja Paris maga elé bámulva. "Micsoda?" "Úgy indultam erre a küldetésre, hogy... Kiélhetem egy gyerekkori álmomat. ... De az út során, mikor rájöttem, hogy az óceán egyszeruen... Eltunik egy napon... Kezdt jelenteni nekem valamit. Nagyon hülyén hangzik, mi?" "Egyáltalán nem." mondja B'Elanna, majd letelepszik Tom mellé, "Nem, ez úgy hangzik, mintha... Találtál volna magadnak egy Ügyet." "Hmm... Sosem gondoltam magamról, hogy ilyen fajta fickó volnék." "Hát... Akárhogy is... Én büszke vagyok rád." "Köszönöm. ... De ezúttal Proton kapitány nem lesz a nap hose, igaz?" "És mi van Tom Parissal?" kérdezi B'Elanna, Tomra sandítva.

"A tanács termébe kérném." mondja az egyik szállítóhídra érkezo Riga az ügyeletesnek. A nyomában Paris siet be, és odaszól a transzporterkezelonek: "Leváltom." A férfi biztosítja a konzolt, és távozik, Paris pedig a moneaihoz lép: "Azt akarom, oszintén mondja el, mi fog most történni." "Azt hiszem, a bürokratak beszélnek majd, de semmi sem változik." "És nincs semmi más, amit tehetne?" "Nem látom mi mást tehetnénk, azon kívül, hogy leállítjuk az oxigényáramokat." "És mi történne... Elvileg... Ha valaki leállítaná a gyárat?" "Hát... Gondolom, újra kellene építeni oket." "Igen. És akkor talán jobban hajlanának az áttervezésükre, ha már úgy is benne vannak. ... Legalább felkeltenénk a figyelmüket." "Azt javasolja...?" "Én csak kérdéseket teszek fel. Mert nem szabad beavatkoznom idegen világok belügyeibe. Hacsak valaki határozottan fel nem kér." Riga töpreng egy darabig, majd elszántan így szól: "Ha le tud juttatni oda... Én kész vagyok megtenni." "Az életét kockáztatja." jegyzi meg Paris. "Tudom."

"Kapitány, engedély nélküli kifizás az egyes siklóhangárból." mondja Tuvok a sietve a hídra érkezo Janewaynek, "A Delta Flyer az." "Tom...!" mondja Janeway döbbsent arccal.

A Flyer ép ezekben a pillanatokban merül alá az óceánban.

"Nincs válasz." csóválja a fejét a hajó hívásával kísérletezo Tuvok. "Vonósugár?" néz rá Chakotay. "Hatótávolságon kívül vannak." "Hívnak minket, kapitány. Borcus konzul az." jelenti Kim. "A siklójuk megsértette a határunkat. Magyarázatot követelek." mondja a fomonitoron megjeleno moneai. "Mr. Paris felhatalmazás nélkül cselekszik." mondja Janeway. "De milyen okból?" "A letapogatásunk szerint Mr. Riga vele tartott. ... Azzal a feltételezéssel kell élnem, hogy valamiféle... Radikális lépést akarnak tenni az óceán megóvása érdekében." "Én pedig azt feltételezem, ön is valami radikális lépést tervez tenni a megállításukra!"

Ám a jelek szerint maguk a moneaiak is komolyan foglalkoznak a kérdéssel, a Delta Flyert ugyanis hamarosan három hajójuk veszi üldözobe, és torpedókkal próbálják megállítani egyelőre sikertelenül.

"Figyelem! A burkolati nyomás közelít a határértékhez." jelenti a Delta Flyer számítógépe. "Túl gyorsan sülyyedünk." mondja Riga. "Csak így tudjuk lehagyni a hajóikat." feleli Paris. "Janeway Parisnak: azonnal térjen vissza a Voyager-re!" "Sajnálom, kapitány. Nem tehetem." "Hadnagy,

megszegett egy egyértelmű parancsot." "Tudom." mondja Paris, ezzel kikapcsolja a kommunikációs rendszert.

"Kizárt minket." jelenti Chakotay. "Mi az ördögre készülnek?" kérdezi Janeway. "Úgy tunik az ipari építmények felé tartanak." állapítja meg Chakotay. "Fézerrel el tudjuk érni őket?" "Nem javasolt. Víz alatti lökeshullámokat keltene." feleli Tuvok. "És mi volna pár jó öreg mélységi bombával?" veti fel Chakotay. "Lehetséges volna egy torpedó átalakítása." bólint Tuvok. "Úgy programozhatnánk, hogy a Delta Flyer közelébe érve robbanjon." teszi hozzá Chakotay. "Csinálják." bólint Janeway.

"A torpedó kész, kapitány." mondja Tuvok valamivel később, "Azonban a Delta Flyer a célzási távolságunkon túlra merült." "Borcus konzul újra hív." jelenti Kim. "Képernyőre." "Az oxigéngyári munkások öt percet kaptak, hogy elhagyják az építményt. ... Ez volt az a kiürítés, amire gondolt, kapitány?" "Ki tudják juttatni őket időben?" "Igen, de..." "Csinálják. Mi kitaláljuk, hogy lehet megóvni a gyárat. Adás vége." "De kapitány..." mondaná Borcus, de a kapcsolat megszakad. "A támadások elkerülése érdekében merültek le. Ha a számításaim helyesek, vissza kell emelkedniük kétezer méterre, hogy megtámadhassák a célpontot." mondja Tuvok. "Így lehetőség nyílik a számunkra." mondja Janeway. "Pontosan." bólint a vulcani. "Kapitány... Hiszen Tomról van szó. Nem fogunk tüzet nyitni rá, igaz...?" kérdezi Kim. "Ami engem illet, abban a pillanatban eljátszotta a védett légénységi státuszát, mikor engedély nélkül távozott azzal a siklóval." mondja Janeway elszántan.

"Mikor érjük el a célpontot?" kérdezi Riga. "Harminchat másodperc." feleli Paris.

"Megkezdtek az emelkedést." szól Chakotay. "Hívja." mondja Janeway ridegen. "Mondhatja." szól Kim. "Paris hadnagy, ez az utolsó figyelmeztetés." "Nincs válasz." mondja Kim. "Torpedót élesíteni." "Húsz másodperc a hatótávolságba kerülésig."

"Biztos benne, hogy végig akarja csinálni?" néz hátra Paris, mire Riga bólint, majd visszakérdez: "És maga?" "Ha már idáig eljöttünk... Ideje lesz élesíteni azt a rakétát." "Rakéta élesítve." mondja Riga. "Vonuljon vissza, Mr. Paris. ... Vagy tüzet kell nyitnom." hallatszik Janeway üzenete.

"Továbbra sincs válasz." jelenti Kim a súlyos csendbe burkolózott hídon.

"Idő?" kérdezi Riga. "Tíz másodperc. Kilenc."

"Nyolc. Hét. Hat." számol vissza Tuvok a taktikai konzolnál.

"Öt. Négy. Három." mondja Paris.

"Ketto. Egy." "Tuz." szól Janeway ridegen.

A Voyager jobb oldali elülso vetocsővéből egy fotontorpedó indul útnak, és pár pillanattal később becsapódva az óceánba, a víz alatt folytatja útját.

A Delta Flyer útnak indítja az elokészített rakétát az oxigéngyár épületegyüttese felé. A fegyver buborékcsővét húzva maga után, elszáguld, ám a felszín felől megérkezik a Voyager torpedója, egyenesen a rakétát véve célba. A két fegyver az oxigéngyártól néhány száz méternyire találkozik, és a torpedó megsemmisíti a Delta Flyer rakétáját, a kialakult lökeshullám pedig nagyot taszít a hajón.

"A Flyer üzemképtelen." jelenti Tuvok. "A rakétájuk?" kérdezi Janeway. "Elhárítva."

"A kapitány naplója, CsillagIdo 52179.4. Miután kimentettük a Delta Flyert, folytatjuk utunkat az Alfa Kvadráns felé. És nekem most egy fegyelmi ügygel kell foglalkoznom."

"Thomas Eugene Paris hadnagy. Bunósnek találtuk parancsmegtagadás, urjármu engedély nélküli használata, felelőtlen veszélyeztetés, és tiszthez méltatlan viselkedés vádpontjaiban." mondja Janeway a készenléti helyiségben vele szemben vigyázban álló Parisnak, "Van valami mondanivalója?" "Riga a segítségemet kérte." "És hogy megadja neki, nem engedelmeskedett a parancsaimnak." "Igen, asszonyom." "Megsértette a légénység életét irányító szabályokat." "Igen, asszonyom." "Kis híján kirobbantott egy fegyveres konfliktust a moneiaiakkal, és szerencséje van, hogy egyáltalán itt állhat most előttem. ... Megsemmisítettem volna a siklóját, ha szükséges."

"Igen, asszonyom. ... Engedélyt kérek beszélni." Janeway bólint, mire Paris így szól: "Riga népe

nem hallgatott volna ránk. Figyelmen kívül akarták hagyni a figyelmeztetésünket." "Ezt nem tudhatta." "Mind tudtuk jól. És ez volt az egyetlen lehetőség, hogy hassunk rájuk." "Megértem a szenvedélyét. De ez még nem jogosítja fel arra, hogy a saját belátása szerint cselekedjen. ... Négy évvel ezelőtt kihoztam a börtönből, tiszta lappal kezdhett. És mostanáig remek tiszt volt. Példásan szolgált ezen a hajón. ... Már tényleg azt hittem, túl van az ilyen viselkedésen." "Sosem tudtam igazán jól alkalmazkodni a szabályokhoz. ... Ez nem azt jelenti, hogy nem változtam meg az ön parancsnoksága alatt, a jó irányba. De ezúttal legalább okkal szegtem meg a szabályokat. Valamiért, amiben hittem." "Csodálom az elvhuságát, Tom. De nem feledkezhetem meg arról, amit tett." mondja Janeway a vele szemben álló Parisnak, majd levéve galléjéről a két rangjelző pötty egyikét, folytatja, "Ezennel lefokozom zászlósi rangra, és harminc nap magánzárkára ítélem. ... Vigyék Paris zászlóst a fogdába." Az ajtónál várakozó két biztonsági közelebb lép, hogy elvezessék Parist, de az ellép közöttük: "Ismerem az utat."

"Szép jó reggelt, zászlós." mondja a fogdacella ajtajában megálló Tuvok a priccsen fekvő Parisnak, "Letelt a harminc napja." Paris felkel, majd a jegyzetfüzettel a kezében a kikapcsolt erotérkapuhoz lép. "Gondolom, eloször szeretne megborotválkozni." jegyzi meg Tuvok, mire a harminc naphoz képest csak alig borostás Paris a kijárat felé veszi az irányt: "Igen, uram."

"Torres hívja Parist." szólal meg B'Elanna hangja Paris szálláshelyén az interkomból. "Mondd." "Azt pletykálják, ráérnél egy vacsorára." "Hu, nem is tudom. Biztos, hogy hírbe akarod hozni magad egy volt kormányossal?" "A kabinomban, hét órákor. Ez parancs, zászlós." "Igenis, asszonyom." bólint Paris, majd felveszi az ágyról az ott heverő jegyzetfüzetet, és leül vele egy székre. "Felvételt folytatni. ... Nos, immár kint vagyok, újra szolgálatban. ... Hogy oszinte legyek, nem tudom, megértelek-e valaha is. ... Vagy azt, mi siklott ki kettenk között. De remélem, ez a levél segít majd, hogy egy kicsit jobban megérts engem." Paris töprengve nézegeti egy darabig a jegyzetfüzetet, majd így szól: "Számítógép, archiválni a levelet a személyi adatbázisomban. ... És továbbítani, mikor a hajó a Föld kommunikációs távolságába ér."

103. Counterpoint – Ellenszólam

"A devore hajók taktikai alakzatba álltak." jelenti Chakotay a muveleti tiszti konzoltól, miután a Voyager-t két, nála legalább háromszor nagyobb hajó fogta közre a mélyurben. "Híd hívja a szállítóhidat, állapotjelentést!" üzeni Janeway. "Itt minden kész, kapitány, a mintaösszetartás stabilnak tunik." érkezik Kim válasza. "Egyes raktér, jelentést." szól Janeway. "A raktér rendben." feleli Seven. "Töltik a fegyvereiket." jelenti Chakotay. "Ugyan minek? ... Tudják, hogy nem ellenkezünk." méltatlankodik Paris. "Maga a kormányval tördjön, Mr. Paris." szól rá Janeway ridegen. "Hívnak minket." jelenti Chakotay, mire Janeway odabólint neki. "Gaharay hajó, készüljenek átvizsgálásra." mondja a fomonitoron megjelenő természetes, orosz hajú, humanoid férfi, "A legénység tagjai lépjenek hátra a konzoljaiktól." "Ismerjük az eljárást." jegyzi meg Janeway hűvösen. "Az oldalfegyvereket és a letapogató eszközöket tegyék félre. Az ettől, vagy az átvizsgálási eljárás bármely más szabályától való eltérést nem bocsátjuk meg." Janeway végül feláll a székeből, és így szól: "Mindenkinek, itt a kapitány beszél. Devorei ellenőrzőcsoportok lépnek a hajónkra. Támogassák őket mindenben, legyünk túl rajta." "A katonák a tizenötös, tizenegyes, négyes, és... Egyes szinteken materializálódtak." jelenti Chakotay. A következő pillanatban halk zene szólal meg az interkomból, majd egy férfihang hallatszik: "Janeway kapitány, jelentkezzen a készenléti helyiségben."

"Jó reggelt, kapitány." fogadja az íróasztal mögött ülo, társaihoz hasonlóan fekete ruhát viselő férfi a készenléti helyiségbe lépo Janewayt. Rajta kívül még egy fegyveres, meg az az orosz hajú devorei van jelen, akivel Janeway beszélt a hídról. "Vettem a bátorságot, és beadtam ezt a zenét a hajójuk kommunikációs rendszerébe. Gondoltam, segít megörizni a legénységnek a nyugalma. ... Az ilyen vizsgálatok néha... Megterhelők lehetnek." "Milyen figyelmes." mondja erre Janeway hűvösen. A fehér hajú eközben a replikátorral foglalkozott, és most két bögrével a kezében fordul a többiek felé. "Replikáltattam egy kis kávét." mondja az asztal mögött ülo devorei, "Feketén, ahogy szokta." "Feketén..." méri végig Janeway az orosz hajú devoreit, miközben az odaadja neki az egyik bögrét. "Prax még mindig nem hajlandó megkóstolni." mondja a vizsgálóosztag vezetője, miközben megkapja a másik bögrét, "Habár ő nem keresi az élvezeteket." Prax erre meghajol a felettése felé, majd a fegyverrel együtt távozik. "Kapitány... Kérem, érezze otthon magát." mondja az osztagvezető nyájasan.

Az elkövetkező percekben a Voyager-t teljesen megszállják a devorei katonák, akik mindent szétszednek, megnéznak, ellenőriznek, ám a jelek szerint nem igazán találják, amit keresnek. De legalább jobbra kíméletesen járnak el, bár atrocitások azért akadnak.

"Azok a sejtenyészetek nagyon érzékenyek..." mondja a Doktor aggodalmas arccal, miközben egy devorei katona néhány tárolót vizsgál. A devorei ennek hallatán 'véletlenül' elejti a tárolót, ami ezer darabra törik a padlón, majd sajnálkozó pillantást vetve a hologramra, odébbáll.

"Energia irányított át a transzporter-rendszerükbe." mondja Prax Torresnek a gépházban, ahol rajta kívül a teljes legénységet sorba állították a helyiség közepén, "Miért?" "Szokványos ellenőrző eljárás. Gondjaink vannak a leképező szkennelrel." feleli Torres flegmán. "A probléma valahol az elsodleges töltetekercsek környékén lesz. Arra összpontosítsanak." mondja Prax már szinte barátságosan, miután szemügyre vette az egyik rendszerkonzolt, majd otthagyja Torrest. "Kösz az ötletet." morogja B'Elanna halkán.

"Szennyezett antianyag." mondja Prax valamivel később Sevennek a gépházban, "Ez az anyag zavarhatja a méréseinket." Prax ezután egy muszerrel letapogatja a néhány másik tiszt társaságában várakozó Sevent, majd így folytatja: "Bionikus implantok?" "Egy összekötő-csomópont. Ez teszi lehetővé a kommunikációt más borg dolgozókkal." feleli Seven tárgyilagosan. "Maga nem telepata." "Nem."

"Figyelemre méltó." mondja a készenléti helyiségben lévő devorei, egy antik mikroszkópot nézegetve, "Mennyi idős?" "Úgy hatszáz éves. A nagyapám adta nekem, még gyerekkoromban." feleli az ablakok alatti kanapén ülő Janeway. "Akkor úgy látszik, önöknél régi hagyomány a kutatás, kapitány. ... Nekem ezzel ellentétben... Sokkal több közös vonásom van ezzel az ősi katonával." mondja a devorei, felvéve egy fejet ábrázoló szobrot. "A művészetünk klasszikus idoszakából való. ... Ugyanabból, amelyben számos más jelentős művészünk is született." "A kultúrájukban számos ellentmondás gyökerezik. ... Eroszak és szépség, tudomány és hit... És mindezek valahogy harmonikus vegyüléket alkotnak. ... Mint ennek a zenének az ellenszólama. Mahler, elso szimfónia. Jól tudom?" "Kezdi jobban ismerni a zenei adatbázisomat, mint én magam." bólint Janeway. "Volt alkalmam áttanulmányozni az utolsó találkozásunk óta." "Mondja, minden ellenőrzésük ilyen személyes légkörű?" "Én csak próbálom megismerni önt, kapitány. ... Nincs okunk arra, hogy ellenségek legyünk, lehetnek a barátja is. ... És jelen pillanatban rá is férne magára egy." "Ah, valóban, és miért?" "A kellemetlen helyzetük miatt. ... Nem hiszem, hogy könnyű volna. Fényévek ezreire otthonról. ... Furcsa csillagok között áthaladni, háborgatni mások területét, figyelmen kívül hagyni a törvényeiket." "Mi csak a Földre próbálunk visszajutni, felügyelő." "A Devore Birodalmon át?" "Nehéz volna kikerülni." bólint Janeway. "Pedig a legtöbbünk jobb szeretné, ha megpróbálnák. Nem igazán szeretjük a kívülállókat." "A gaharaykat?" "A szó azt jelenti: idegen. ... Errol aztán eszembe is jut valami..." mondja a felügyelő, maga felé fordítva az asztali terminált, "Ami azért veszélyeztethetné a barátságunkat. ... Átnéztem a legutóbbi ellenőrzés során felvett legénységi listát. ... Tuvok parancsnok, Vorik zászlós, vulcaniak. Suder és J'lat zászlósok, betazoidok. ... Ezek mind telepáták! És valami oknál fogva maga elfelejtett említést tenni róluk." "Ennek egyszerű oka van. Meghaltak." mondja Janeway ridegen, "Tuvok, Vorik és J'lat egy siklóbalesetben, úgy két hónapja. Suder pedig egy kazon nevu fajjal vívott összecsapás során." "Ez szerencse. Úgy értem, a magáé. ... Ha telepátát találtam volna a hajójukon, le kellett volna tartóztatnom, a szállítási előírásaink megszegéséért." "Ok a legénységem értékes tagjai voltak, felügyelő. Nem bunözök." "Talán. ... Kapitány, bízik maga bennem?" "Egy pillanatra sem." jelenti ki Janeway. "Pontosan. És miért? Mert a bizalmat ki kell érdemelni, ez fokozatos dolog. De mégis, ez az alapja minden kapcsolatnak, legyen az hivatalos, vagy személyes. ... Ugyanakkor a telepátikus fajok számára ismeretlen fogalom. Miért ítélné meg valakit a szavai alapján, mikor egyszerűbb a gondolataiban olvasni?" Ekkor kinyílik a híd felőli ajtó, és Prax lép be rajta, a fegyverrel a nyomában: "Befejeztük az ellenőrzést, nincs telepata a fedélzeten. ... Azonban a szenzornaplók szerint eltértek a kijelölt útvonaltól, két alkalommal." "Mindkét alkalommal ionviharok elkerülésére." áll fel Janeway. "Harminckettes parancs, hat-huszonhatos alfejezet: minden, a kijelölt útvonalról letéző gaharay hajó elkobzásra kerül, a legénység fogságba, majd kényszer-letelepítésre." "Prax... Nyilvánvaló, hogy a kapitány nem a szabályok megszegéséért tette. ... Ha jól sejtem, elnézhetjük ezeket a kihágásokat." "Uram...?" méltatlankodik Prax, mire a felügyelő helytelenítő pillantást vet rá. "Igen, uram." "Kapitány..." fordul a felügyelő Janeway felé, "Én józan ember vagyok, önök pedig együttműködést tanúsítottak. De vegye ezt emlékeztetőnek. ... Hosszú út áll maguk előtt devorei területen át. És egy jó barát kincset érhet." "Észben fogom tartani." bólint Janeway, mire a felügyelő embereivel együtt távozik, Janeway pedig nagyot sóhajt.

A devorei hajók hamarosan elszakadnak a Voyager mellől.

"A devorei hajók hatósugáron kívül." jelenti Paris Janewaynek a hídon. "Híd a transzporter csoportnak: most már rendben van." üzeni Janeway.

Seven és társai erre munkához látnak a raktérben, néhány mintaerosítót helyeznek el, majd Seven aktiválja kommunikátorát: "Egyes raktér Kim zászlósna: a mintaerosítók a helyükön vannak."

"Re-materializációs folyamat indításra kész." üzeni Kim a szállítóhídról.

"Harry, maximális energiát adok a transzporterre." mondja Torres a gépházban.

"Megvan." bólint Kim, majd a szállítóhídon dolgozó segítőhöz fordul: "Igazítsa be a zárósugarat. ... Sugárzás."

"Kim zászlós, a zárósugár instabil." üzeni Seven a raktérből. "Megpróbáljuk korrigálni." "Mi a baj?" kérdezi a besieto Janeway. "Nem tudjuk megerősíteni a mintáikat. Túl sokig voltak felfüggesztve." Janeway átveszi Seventol a trikordert, és az egyik mintaerosítóhoz sietve fokozatot vált rajta. "Harry, növelje meg a leképezo szkenner energiáját." "Igenis, kapitány. ... Mukodik." A mintaerosítók által behatárolt téglalapban számos szállítószalag ragyog fel, amikből szokatlanul hosszú materializációs idő után néhány civil, és a Voyager legénységének hiányzó tagjai formálódnak ki, Vorik és Tuvok elégedetten bólintanak össze. "Szép munka volt, Harry." üzeni Janeway, beszélve a devoreiekhez hasonló vegyes társaság tagjai közé, "Minden vendégünk megvan, teljes a létszám." "Kapitány...?" fordul egy középkorú férfi Janeway felé. "Elementek." nyugtatja meg az, "Egyelore..."

"A kapitány naplója, kiegészítés. Hetek óta játszunk már bújócskát a devorei ellenorzos csoportokkal, de már közel a cél. Egy szállítóhajó, ami eljuttatja majd az utasainkat egy wormhole-hoz, amin kivezet az ellenséges területre."

"Visszatalált már régi önmagához?" veregeti meg Janeway a raktérből már ismert férfi vállát, aki társaihoz hasonlóan a gyengélkedőben van. "Minden alkalommal, mikor ezt csináljuk, úgy érzem, pár molekulám végleg ott maradt a raktérben." feleli a férfi. "Letapogattam valakivel a helyiséget, ha ettől jobban érzi magát." mondja erre Janeway vidáman, majd a fejét csóválva folytatja: "Hát... Kaptunk egy kódolt üzenetet a szállítóhajótól." "Megint megváltoztatták a találkozási pontot." állapítja meg a férfi. "Attól tartok." "Elküldték az új koordinátákat?" "Még várjuk őket." "Kapitány..." lép közelebb Tuvok, a Doktorral az oldalán, "Elképzelted, hogy más problémánk is akad." "Épp most észleltem Tuvoknál, és két másik személynél is kis mértékű sejtszintű leépülést. ... A kár nagyját helyrehoztam, de a hatás sajnos kumulatív." "Vagyis?" kérdezi a férfi. "Ha további alkalmakra kell visszatérnünk transzporteres felfüggesztésbe... Néhányan esetleg nem éljük túl." feleli Tuvok. "Híd hívja Janeway kapitány." szólal meg ekkor Chakotay hangja az interkomból. "Mondja." "Újabb adást fogunk." "Értettem." mondja Janeway, ezzel az ismeretlen férfival, és Tuvokkal együtt távozik.

"Itt vannak az új koordináták." mondja Seven az asztrometriai laborban, beállítva a csillagtérképet, "Egy Mutara osztályú ködben, ketto egész harminchat fényévre a jelenlegi helyzetünktől." "Kimondottan félreeső hely, kevesebb az esély a felfedezésre." mondja Chakotay, "De két újabb nap, míg odaérünk." "Két nap... Az megnöveli az esélyét annak, hogy újabb ellenorzést kapunk." mondja Janeway, majd az egyik oldalsó konzolnál dolgozó Tuvokra pillant, aki felé fordulva így szól: "A területen végzett orjáratekat tekintve valószínű, hogy legalább egyszer megállítanak." "A Doktor nem éppen ezt javasolta. ... Tuvok, Seven, állítsanak össze egy útvonalat, ami a lehető legkisebb feltűnést kelti. Messze a kolóniáktól, urállomásoktól, turista-látványosságoktól... Már ha van nekik ilyesmi." mondja Janeway, az utolsó megjegyzésnél grimaszt vágva.

"A Tuzóriás kastélya úgy magasodott az erdő fölé, mit egy hatalmas, fekete urhajó." mondja Neelix a kaszinóban a földön körülötte ülo néhány gyereknek azok közül, akik a devoreiek elol menekulo csoportba tartoznak, "Éjszakává változtatva a nappalt. De Flotter és Trevis tisztában volt azzal, valahogyan meg kell akadályozniuk, hogy az óriás felperzselje az erdőt, de a kastélya... Magasabb volt a legnagyobb fánál. Reménytelennek látszott a helyzet. ... Legalábbis, míg fel nem fedeztek..." "Egy ajtót." mondja az egyik gyerek, mire Neelix nagyot sóhajt, majd kissé zavartan bólogatni kezd: "Egy ajtót, igen... Egy titokzatos ajtót, méghozzá egy..." "Tisztáson." mondja ismét a gyerek, mire Neelix ránéz: "Tudod... Nem szép dolog olvasni valakinek a gondolataiban, mikor éppen mesét mond." "Bocsánat." mondja a gyerek bunbánó arccal. "Semmi baj." bólint Neelix, ám mielőtt folytathatná a mesét, a távolabbi ajtó kinyílik, és Janeway siet be. Ám mikor a kapitány meglátja, mi zajlik a helyiségben, bocsánatkéro arccal vesz vissza a tempóból, miközben Neelix

így szól a gyerekekhez: "Játsszatok most egy kicsit egyedül, majd később befejezzük a mesét." A gyerekek erre felpattannak, és elsietnek, Neelix pedig az ajtó közelében várakozó Janewayhez megy. "Hogy vannak?" kérdezi a kapitány. "Remekül... Jobbára. Nem nagyon értik, mi ez az egész felhajtás, de... Telepaták, kapitány. A szüleik pedig aggódnak, és félnek, amit a gyerekek is megéreznek." feleli Neelix, miközben Janewayjel együtt figyelik, ahogy az egyik nagyobb asztal köré telepedő gyerekeket egy fiatalabb tiszt veszi gondjaiba. "Helyesen cselekedett." folytatja Neelix, "Ha nem vettük volna le őket arról a teherhajóról, mostanra már fogságban volnának." "És én biztos akarok lenni benne, ez nem fog bekövetkezni." mondja Janeway elszántan, miközben kivesz egy almát a tálalópulton álló tálból, "Azért a konyha is üzemel, vagy most csak meséket szolgál fel?" "Önnek mindig nyitva van." feleli erre Neelix elmosolyodva, mire Janeway átkarolja a vállát, és így lépnek be a pult mögé.

"Parancsnok, egy hajót észleltem. Háromszázezer kilométer, és közeledik." jelenti Tuvok Chakotaynak a hídon, "A mintázat alapján devorei." Chakotay erre a székebol felállva így szól: "Vörös készültség, pajzsokat fel! Híd hívja a kapitányt."

"Társaságunk lesz, parancsnok?" kérdezi Janeway, aki éppen befejezte az evést Neelix társaságában a kaszinó egyik kétszemélyes asztalánál. "Úgy tunik." érkezik Chakotay felelete.

"Vigyék a vendégeinket a raktérbe, és készüljenek a transzporteres felfüggesztésre." "Igenis, kapitány." Janeway a gyerekekre pillant, majd újra a talaxiaira néz: "Neelix...!" "Máris."

"Jelentést." mondja Janeway Chakotaynak, megérkezve a hídra. "Felderítő hajó, egy pilóta, más legénység nincs." "A hajó bekapcsolta a pajzsát, és feltöltötte a fegyvereit." jelenti Paris. "Ha ez megint egy ellenorzs, ezúttal nyilvánvalóan másképp próbálkoznak." állapítja meg Janeway.

"Hívnak minket." jelenti Kim. "Nyisson csatornát." "Kapitány..." mondja a fomonitoron megjelenő ismerős devorei. "Felügyelo...?" "Sürgösen beszélnünk kell." Janeway és Chakotay erre összenéznek, majd a kapitány kissé ironikusan így szól: "Tudja, merre van a készenléti helyiségem."

Janeway valamivel később a készenléti helyiségben levo íróasztal mögött várakozik. A devoreit, aki ezúttal civil ruhát visel, egy biztonsági tiszt kíséri be, aki megáll az ajtó mellett. "Rendben lesz, zászlós." mondja neki Janeway, mire az or távozik. "A korábbi ellenorzséseinél engedelmeskedtem, mert túleroben voltak. De most nem látom egy hadihajójukat sem a közelben, úgyhogy nem áll szándékomban együttműködni." mondja Janeway ridegen. "Nem azért jöttem, hogy átkutassam a Voyager-t." "Akkor mit akar, felügyelo?" "Kérem, hívjon Kashyknak. Sosem szerettem azt a címet, és... A helyzet az, hogy most ott is hagytam."

"Valaki eloléptetésre javasolta, vagy csak éppen rossz napja van?" kérdezi Janeway somolyogva. "Disszidálok. És szükségem van a segítségére." "Az enyémre..." méri végig Janeway a devoreit. "Azért jöttem, hogy menedékjogot kérjek. Biztonságos áthaladást a devorei területen, mielőtt végül én is egy börtönben kötök ki." "Nos..." egyenesedik fel Janeway az asztal mögül, "Miért kockáztatnám a legénységem biztonságát egy disszidens rejtegetésével?" "Azért, amit most mondani fogok. ... Ha tartják a jelenlegi irányt, egy hadihajó-kötélék fogja elfogni magukat. A Voyager-t elkobozzák, maguk pedig börtönbe kerülnek, vagy még rosszabb történik. ... Az a köd csapda, kapitány. Telepatákat csempészo hajók számára." "Megvizsgálta a hajómat három alkalommal. Tudja, hogy nem csempészünk telepatákat, sem bárki mást." "Nos, tudom, hogy jelen pillanatban is tizenkét szökevény van a fedélzeten. Tudom, hogy három hete, egy teherhajóról mentették meg őket, és hogy az egyes raktérben rejtegetik őket, a transzportereik segítségével. ... Bármikor lebuktathattam volna őket, de én is ugyanannyira akarom a szökésüket, mint maga! ... És továbbra is tudom védeni őket, de csak akkor, ha magukkal visznek! ... A népem tud a wormhole létéről, csak idő kérdése, hogy meg is találják. ... Nincs választása, kapitány. Én vagyok az egyetlen reményük." mondja Kashyk, közel hajolva Janewayhez.

"Ez a találkozási pontunk. ... Benne abban a ködben." mondja Janeway Kashyknak az asztrometriai laborban, Seven és Tuvok társaságában, "Sajnálatos módon a szállítóhajó, amivel találkozunk

kellene, már nincs ott. Felügyelo..." Kashyk erre odalép a fokonzolhoz, odébb tolja Sevent, majd dolgozni kezd a pulton. A köd egy részlete felnagyításra kerül, és egy jellegzetes alakú hajó körvonalai válnak láthatóvá. "Egy devore hadihajó." mondja az egyértelműség kedvéért. "Egy a tucatnyiból, amik elszórva várakoznak a ködben, a szenzoraink számára felderíthetetlenül. Legalábbis így volt addig, míg Kashyk meg nem mutatta, hogy lehet kiegyenlíteni az eltérítő-pajzsuk hatását." "Mikor fogták el a katonáik a szállítóhajót?" kérdezi Seven. "Több mint egy héttel ezelőtt." feleli Kashyk, "A találkozó koordinátáit már mi változtattuk meg. ... Két, szökevényeket szállító hajót már elkaptak. A Voyager lett volna a következő." "Rendben, felügyelo. ... Segített elkerülnünk ezt a csapdát. És most?" kérdezi Janeway. "Saját magunknak kell az utasokat eljuttatnunk a wormhole-hoz. Ezek itt az orjáratok rendjei, és útvonalai." ad oda Kashyk egy jegyzetfüzetet Tuvoknak, "Valamint taktikai adatok a pajzs- és fegyverrendszereinkről. ... Mindez elég ahhoz, hogy elkerüljenek minden további ellenőrzést." "Mennyi idő után kezdik keresni?" kérdezi Janeway. "Két hét eltávozást kértem. Reméltem, ennyi idő elég megtalálni a wormhole-t és biztonságban átjuttatni az utasokat... És magamat is." "Az adatai hasznosak... De nem garantálják a sikert." mutat rá Tuvok. "Tudom. Ahhoz kellene fog még az irányításom, és... Némi szerencse." "Ezt a brenarik elé kell tárnom, majd meglátjuk, mit gondolnak az új jótevojükrol. Tájékoztatom a döntésükrol." mondja Janeway, majd a nem messze várakozó biztonsági tisztre pillantva folytatja: "Egyelőre ragaszkodnom kell az orizetéhez. Ugye nem baj." "Nem baj."

"Szokatlan. ... De nem példa nélküli." mondja a brenarik vezetője Janewaynek egy nagyobb, közös szálláshellyé alakított helyiségben, "Korábban is akadtak már köztük szimpatizánsok. Kashyk talán igazat mond." "Talán bele kellene néznie a gondolataiba." javasolja a Janeway mellett álló Chakotay. "A devore katonák több éves kiképzést kapnak ennek megakadályozására." feleli a brenari. "Lehet, az igazat mondja. De az is, hogy minket használ fel a wormhole felkutatásához." mutat rá Tuvok. "Akkor, mit tegyünk? Fogdába vele?" kérdezi Chakotay. "Nem." határoz Janeway, "Elfogadjuk a felajánlását, megnézzük, mi alakul ki belőle. ... De folyamatos orizetet akarok, minden lépésére ügyelnünk kell." teszi még hozzá Janeway Tuvoknak, majd visszafordul a brenarihoz: "Ez felveti a következő kérdést: hogyan találjuk meg a wormhole-t?" "Már gondolkodtam rajta. Van egy Torat nevu tudós, aki a szomszédos rendszerből származik. Állítólag bárki másnál többet tud a wormhole-ról. Talán segít nekünk... Bizonyos árért." "Árért?" "Az a faj egy nehezen fellelhető folyékony ötvözzel üzemelteti a hajóit." "Talán tudjuk replikálni." mondja Tuvok. "Vannak adataim az összetételéről." mondja a brenari. "Nézzék meg, mit tudnak tenni." pillant Janeway Tuvokra, "Közben Torat bolygója felé vesszük az irányt, és megpróbáljuk felkutatni."

A tanácssteremben járkáló Kashyk idonként a helyiség ajtajait orzó biztonságiakra pillant. Hamarosan Janeway érkezik, aki az ajtóban megállva figyeli egy darabig a devoreit, majd megszólítja: "Ideges?" "Mondjuk talán úgy: nem vagyok hozzászokva, hogy mások döntenek a sorsomról." Janeway erre beljebb lép, alaposan megsemmisíti Kashykot, majd így szól: "A mai napig maga annak a kormánynak az alkalmazottja volt, ami ártatlanok ezreit üldözte. ... Mi ez a hirtelen változás?" "Nincs ebben semmi hirtelen, évek óta keresem már a kiutat. ... A Voyager a tökéletes lehetőség." "Hogyhogy?" "Mire célozgat?! ... Kértem volna segítséget egy brenari hajótól? Kidobtak volna a zsilipból. .. Rádásul maga... Egyfajta humanitárius, kapitány. Elolvastam azt az adatbázist, mindent tudok a Csillagflotta filozófiájáról. Hacsak... Nem hagyta maga mögött azokat az eszméket az Alfa Kvadránsban..." "Azért nem nyújtok menedéket mindenkinek, aki az utamba akad. Különösen nem olyanoknak, aki felforgatta a hajómat, és terrorizálta a legénységemet. ... Arra kér, hogy higgyem el, maga nem az az ember... És... Ez olyan pálfordulás volna, amire nem vagyok hajlandó." "Tehát hátat fordít nekem." "Nem. ... Nem, biztonságosan eljuttatom a wormhole-hoz, cserébe azért, hogy segít eljutni oda. De élek néhány megszorítással is. ... Kap saját kabint, de csak limitált hozzáférést a Voyager rendszereihez, és a

hollétét minden pillanatban figyelemmel kísérjük." "Megszoktam már az orszolgálatosok jelenlétét." von vállat Kashyk, "Biztonságos érzést ad." "Csakhogy ezúttal nekem engedelmesskednek. ... Vegye oket emlékeztetonek arra, hogy a Voyager az én hajóm." "Nem hiszem, hogy ezt bárki is kétségbe vonná." csóválja a fejét a devorei, mire Janeway huvösen végigméri, majd távozik.

"A kapitány naplója, kiegészítés. Majdnem két napunkba került, de sikerült megtalálnunk Toratot. Azt az embert, aki állítólag a wormhole-ok szakértoje. Sajnálatos módon vonakodni látszik megosztani velünk a szakértelmét."

"Megpróbál kitérni elölünk." mondja Paris a Voyager hídján, miközben az épp egy kisebb hajót üldöz. "Hívja újra." néz a taktikai konzol szélének támaszkodó Janeway Tuvokra. "Mr. Torat kissé bizalmatlannak látszik." állapítja meg a közelben álló Chakotay, Kashykra pillantva, "Talán már túl sok ellenorzáson esett át." "Nincs válasz." jelenti Tuvok, "Kikapcsolta a kommunikációs rendszerét." "Azt hiszem, be tudok törni a számítógépébe, és felülbírálni a kizárást." mondja Kim. "Csinálja." bólint Janeway. Kim dolgozik egy darabig, majd a fomonitoron hirtelen a menekülő hajó pilótafülkéje jelenik meg, a kormányánál egy hosszúrkás feju, szürkés boru humanoiddal. "Tunjenek el!" pillant az hátra a képfelvevo felé. "Kathryn Janeway vagyok a Voyager nevu Föderációs csillaghajó kapitánya. Nincsenek ellenséges szándékaink." "Akkor miért üldöznek?" kérdezi Torat idegesen. "Csak szeretnénk meg tudni..." "Föderációk... Birodalmak... Miért érzik ilyen nagy szükségét annak, hogy mindenféle terjedelmes szerveződésekbe tömörüljenek? Hm?" "Örömmel vitatnám meg ezt önnel, mint ahogy bármi más filozófiai kérdést is, ha volna szíves lelassítani, hogy beszélgethessünk..." próbálkozik Janeway. "Sajnálom, kapitány, de épp egy nagyon fontos konferenciára tartok!" "Ez idopocséklás. Tegyük mozgásképtelenné a hajóját." súgja oda Kashyk Janewaynek. "Mi ezt úgy mondanánk: ágyúval verébre, felügyelo. ... Zászlós, tudunk sugározni?" "Semmi akadálya." bólint Kim, "Sugárzás." Torat pár pillanattal később már ott is van a hídon, zavartan nézelodve. "Üdvözlöm a fedélzeten. A híre messze megelőzte." mondja Janeway.

"Húsz centiliter higany-izokromát." mondja Janeway, letéve egy fémes-szürke folyadékkal teli fiolát Torat elé a készenléti helyiség asztalára, "Szennyezés-mentes. És ez csak minta. ... Annyit szintetizáltunk, amennyivel egy évre elláthatja a hajóját." "Nem számít, soha... Sosem hallottam arról a wormhole-ról, amit keresnek. Vagy ezekről a szökevényekről." "Nos, ok viszont hallottak önrol." "Azt nem is kétlem. Híresek a kutatásaim." "Gondoljon csak bele, hány csillagot vizsgálhatna meg, ezzel üzemeltetve a hajtóműrendszerét..." célozgat Janeway, megemelve a fiolát. "Semmi értelme lekenyerezéssel próbálkoznia." "Igaza van." mondja a szintén jelenlevo Kashyk, "Akkor sem segítene, ha tudna." "Ezzel meg mit akar mondani?" kapja fel a fejét Torat sértetten. "Szerintem meg sem tud különböztetni egy wormhole-t egy inverziós sötétanyagtól." "Kashyk... Professzor egy másik szakérto, aki igyekszik a segítségünkre lenni ebben a kérdésben." mondja Janeway, az asztal szélére telepedve Torat mellett, és hízelgo hangon folytatja, "Attól tartok, nem akkora tiszteloje önnek, mint én. Sot, tulajdonképpen ellenezte, hogy megpróbáljam megkeresni." "Kashyk professzor...?" veszi szemügyre Torat a devoreit, "Sosem hallottam magáról." "Ez nem is meglepo, figyelembe véve a hiányos tudását..." mondja erre Kashyk gúnyosan. "Hiányos?! ... Hiszen egymagam vagy hatvan csillagászati jelenséget fedeztem fel!" "Ah...! Még annyit sem érnek, mint a szenzorok, amikkel észlelésre kerültek." Torat erre már nem is tud mit mondani, mire Janeway rosszállóan pillant a devoreire: "Semmi szükség rá, hogy sértegetse ot, csak mert nem tudja, hogyan lehet megtalálni egy térközi hasadékokat." "Térközi hasadék? ... Miért nem ezzel kezdték?! ... O wormhole-t emlegetett." mutat Torat Kashykra, "Az egy köznapi megnevezés, amit egy csomó jelenségre ráhúznak. Tudomásom van egy bizonyos anomáliáról, ami térközi hasadékként kategorizálható." "Hol van?" kérdezi Kashyk, kissé kiesve a szerepéből. "Tulajdonképpen helyesebb volna így a kérdés: most éppen hol van? ... Ugyanis nagyon érdekes, hogy a jelenség nyílása, amit én jobbra időszakos szívóörvénynek nevezek nem

helyhez kötött. Rendszertelenül jelenik meg, csak rövid időszakokra, és különböző helyeken." magyarázza Torat, különböző helyeken maga elé bökve a levegőbe. Janeway erre nagyot sóhajtva újra magához veszi az üzemanyagot tartalmazó fiolát. "Ööö... Esetleg megadhatom az utolsó négy helyzetét, abból talán tudják extrapolálni a következőt... Ha valóban olyan rutinos tudós, amilyennek állítja magát..." Janeway erre visszaadja a fiolát Toratnak, majd elégedetten Kashykra mosolyog.

"Gondolkodjon!" sürgeti a kaszinóban járkáló Janeway az egyik asztalnál egy hordozható terminálon dolgozó Kashykot. "Gondolkodom." morogja az. "Akkor gondolkodjon erősebben. ... Négy wormhole jelent meg kevesebb mint húsz fényévnnyire egymástól. Nincs benne rendszer!" "Próbálkozott fraktál-együtthatókkal?" "Nem jött be." "Neutrínó-áramlási paraméterek?" "Ühüm..." "Statisztikai algoritmusok?" "Amennyit csak találtam. ... Ez a wormhole teljesen következtelen. Toratnak talán igaza volt, ez meghaladja a képességeinket." "Nem vallana magára, ha feladná. Gondolkodjon." mondja erre Kashyk. "Hogyan akar előre jelezni... Egy véletlenszerű eseményt?" áll meg Janeway nagyot sóhajtva a devorei mellett. "Az ösztöneit kövesse." Janeway erre lassan Kashyk felé fordul, és meron bámulni kezdi, mire a férfi pár pillanat múlva zavartan kérdezi: "Kapitány...?" "Ellenszólom. ... Ismeri a legremekebb zenedarabjainkat. Különböző szólások, egymásnak felelgetve... Mi csak a nyilvánvaló dolgokat figyeltük, suruság, hely, idő... De mindezen paramétereknek lehet egy ellenpontja a szubtérben." "Ha el tudnánk végezni egy elemzést a szubtér-harmonikusokon, az talán felfedné a mintát." "Számítógép, szubtéri transz-kinetikai analízist a wormhole-adatokról." szól Janeway. "Analízis folyamatban." "Ehhez kell egy kis idő." mondja Janeway, majd átmegy egy másik asztalhoz, ami a jelek szerint az ő fohadiszállása. Kashyk hamarosan követi, kávésbögréjével a kezében. "Nagyon hiányozna nekem ez a maguk kávéja..." "Megadom a készítési módját." mondja Janeway, töltve Kashyknak egy újabb adagot. "Köszönöm." "Nem tunik túl boldognak a távozás gondolatától." állapítja meg Janeway. "Ahm... Csak az egykori felügyelő előtt járó hírek miatt... Félni fognak tolem, gyűlölni azért, amit jelképezek." "Nem áll jól magának az aggodás, felügyelő. Próbáljon egy kicsit lazítani." "Gondolom, azért jobban kedvel így, mint egyenruhában." "Még nem döntöttem el, hogy kedvelem-e egyáltalán." jegyzi meg erre Janeway vidáman. Kashyk közben kibámul az ablakokon, majd bögréjét letéve az asztalra, odamegy az egyikhez, és nézni kezdi a hajó közelében örvénylő köd színeit. Hamarosan Janeway is csatlakozik hozzá, mire a devorei így szól: "Míg úgy hívjuk: kolyan kolyar. Végtelen spirálok." "Gyönyörű." "Gyerekként éveken át bámultam ezeket a fényeket. ... És most látom oket utoljára." "Nekünk is van valami hasonlónk a Földön. Az aurora borealis." "Amit talán maga nem lát soha többé." jegyzi meg Kashyk, "Azt hiszem, bizonyos értelemben mindketten menekültek vagyunk." "Én még szándéksom hazavinni ezt a hajót." jelenti ki Janeway. "Biztos abban, örömmel látják majd, mikor megteszi? ... Rábukkantam még valamire az adatbázisukban. Az Elsodleges Irányelvre." "A Föderáció... Szállítási előírásai." mondja Janeway mosolyogva. "Úgy tunik, megsértette, mikor megmentette azokat a telepatakat." "Ah, inkább mondjuk azt, az ösztöneimre hallgattam. ... A vizsgálóbizottság miatt ráérek később aggodni. Tudja, hogy van, mikor az embert személyes okok vezérlik..." "Ah..." bólint a devorei elmosolyodva. "Maga is sokat kockáztat. Miért?" kérdezi Janeway. "Három hónappal ezelőtt... Átkutattunk egy plazmafinomító-hajót. ... Egy telepata-családot találtunk az egyik kivonótartályban rejtőzve. Volt egy gyerek... Nagyon fiatal. Napok óta odabent volt, levegőhöz is alig jutottak. Mikor kivettem a tartályból, és letettem a földre... Megköszönte. ... A többiekkel együtt küldtem az áttelepítő központba, pedig nagyon jól tudtam, mi történik majd vele. ... Azután már nem tudtam másra gondolni. És mikor végül nem bírtam tovább... Maga a szabadítóm, kapitány..." "Analízis elvégezve." jelenti be ekkor a számítógép, megtörve a Janeway és Kashyk közé hidat vero csendet, mire a páros visszasiet az asztalon levo terminálhoz. "Sikerült...!" állapítja meg Janeway boldogan, "Úgy tunik, úgy három nap múlva bukkan fel ismét, kevesebb mint nyolc fényévnnyire innen." "A Tehara rendszerben." mondja Kashyk komoran. "Ez baj?" "Van egy

automata szenzorháló köztünk, és a Tehara között." "Meg tudjuk kerülni?" "Nem sikerülne idoben. Valahogy el kell kerülnünk, hogy észleljen." Janeway erre fáradtan felsóhajt, majd hátradol a széken: "De csak majd holnap... Ma éjszakára eleget dolgoztunk." Kashyk erre megint kinéz az ablakon túli fényjelenségre. "Búcsúzik?" kérdezi Janeway, "Lesznek még más spirálok is." "De ez valahogy olyan... Gyönyörűnek tunik." mondja a devorei, majd Janewayre pillantva hozzáteszi: "Vagy csak a társaság miatt van...?" "Vagy az ablakok polárszuroi." "Az lesz az." bólint Kashyk, megint Janewayre sandítva, mire az elneveti magát.

"Milyen idoközönként bocsát ki a szenzorháló letapogató impulzusokat?" kérdezi Janeway Kashykot egy folyosón. "Negyven másodpercenként." "Hatósugár?" "Tíz fényév. Az impulzust görbületi mezok, és impulzus-mintázatok felderítésére tervezték. Ha le tudjuk szorítani az energia-kibocsátásunkat az észlelési határa alá..." "Észrevétlenül átsodródhatunk." mondja Janeway. "Érdemes megpróbálni." véli a devorei. Hamarosan megérkeznek egy ajtóhoz, és miután az kinyílt előttük, mindketten benéznek a mögötte látható kabinba. "Hát... Jó éjszakát." búcsúzik Janeway, miközben az oket kísérol két or megáll az ajtó két oldalán. "Kapitány..." szól Kashyk a távozni készülő Janeway után, "Miért nem... Tart velem? Szeretném kipróbálni a replikátorukat. ... Biztos vagyok benne, hogy elo tudnék állni valamivel, amivel megünnepelhetjük az estét. Nagy eredményeket értünk el ma." "Attól tartok, ez nem lehetséges. Kikapcsoltattam a replikátort." mondja Janeway sajnálkozva. "Arra az esetre, ha megpróbálnék fegyvert replikálni." bólint Kashyk. "Csak egy biztonsági intézkedés, ugye megérti." "Jobban, mint bárki más." "Nos, aludjon jól." "Ön is." bólint a devorei, ezzel belép a kabinba. Janeway megfordul, mire a hozzá közelebb álló or vigyázzba vágja magát. A kapitány halvány mosollyal méri végig, majd így szól: "Pihenj..."

A mélyurben lebego szenzorrendszer központi egységének tetején levo emitteroszlopának csúcsa felvillan, ahogy leszakad róla a soron következő letapogató-impulzus.

"Tizenöt másodperc." jelenti Tuvok a Voyager félhomályos hídján. "Az energia-leadásunk alatta van az észlelési határnak." szól Kashyk. "Tíz másodperc." A Voyager lassan rázkódni kezd. "Öt. Négy. Három. Ketto..." Egy másodperccel később a hídon végigfut a szenzorimpulzus fakó fényvillanása, majd a rázkódás enyhülni kezd. "Nem észlelt." mondja Kashyk a felé forduló Janewaynek. "Tíz perc, és kint vagyunk a hatósugárból." jelenti Paris. "Gépház a hídnak: gondunk van." hallatszik Torres hangja, "Az impulzus ingadozást keltett az antianyag-sugárban. Nem sok, de a következő impulzusnál olyan lesz, mint valami jelzofény." "Lehetoségek?" kérdezi Janeway. "Nem tudom idoben rendbe hozni. Vagyis egy mód marad: a hajtómumag leállítása." "Csinálja." határoz Janeway. "A szenzor újabb impulzust indított." jelenti Tuvok. "Ido?" "Huszonnyolc másodperc."

"Menjen le a plazmainjektorhoz. ... Maga ragadjon trikordert, és figyelje az antianyag-áramlást!" osztogatja a parancsokat Torres a gépházban, miközben o maga is egy takarófedél felé tart, majd leszedve azt, munkához lát.

"Húsz másodperc." szól Tuvok. "B'Elanna?" kérdezi Janeway sürgetően. "Mindjárt megvan, kapitány, csak az injektorokkal van gond." "Tizenöt másodperc. ... Tíz másodperc." A Voyager megint rázkódni kezd a közeledo impulzus hatására. "Négy. Három. Ketto..." A híd megint felvillan, majd Kashyk szólal meg: "Észlelték minket. A rendszer riasztást küld." "Tudjuk blokkolni?" kérdezi Janeway. "Negatív." feleli Tuvok. "Szürke üzem törölve." mondja Janeway, majd székebol felállva folytatja, "B'Elanna, izzítsa a hajtómumagot, elhúzzunk innen." "A hadihajók jönni fognak, de még el tudjuk érni a wormhole-t." mondja Kashyk. "Ha meg tudjuk találni. ... Tom, mennyi ido a Tehara rendszer?" "Tizenegy óra teljes görbülettel." "Hajtómu újra üzemben." jelenti Kim. "Jóváhagyva." szól Janeway.

"Sikerült leszukíteniünk a wormhole várható megjelenésének helyét egy kétszázezer kilométeres gömbre." mondja Seven a tanácssteremben jelenlevoknek, majd a brenarik vezetője veszi át a szót: "Nem tudjuk megállapítani a pontos helyét, míg el nem értük a rendszert. De azt tudjuk, hogy

durván hat óra múlva nyílik meg." "És legfeljebb két percig marad nyitva." teszi hozzá Seven. "Tervezek egy új pajzsmodulációt." mondja Tuvok, "Ami védelmet adhat a fegyvereik ellen." "Csak nem akarják átküzdeni magukat a wormhole-ig?" kérdezi Kashyk. "Ha muszáj." mondja erre Janeway elszántan. "Híd hívja Janeway kapitányt." hallatszik Paris hangja. "Mondja." "A távolsági szenzorok két devorei hadihajót észleltek, pontosan felénk tartanak." "Elfogási idő?" kérdezi Tuvok, miközben Janeway és Chakotay összenéznek. "Hat óra." "Vegye át a hidat." mondja Janeway Chakotaynak, "Én a gépházban leszek. Kashyk..." "Ellenorizze a pajzs módosítását, és nézzon utána, átállíthatjuk-e a füzereinket úgy, hogy áttörje a hadihajók pajzsait. Ha a torpedók nem válnak be, kell egy alternatíva." mondja Janeway, miközben Kashykkal együtt a gépház felé tart. "Kapitány." torpan meg a férfi, "Beszélünk kell. ... De nem itt." Janeway meglepetten néz a tovább induló devorei után. "Visszamegyek." mondja Kashyk, miután Janeway kíséretében belépett a vendégkabinba, "Újra csatlakozom a hajókhoz. Csak így garantálhatom a biztonságukat." "Kashyk..." "Még mindig magas rangú tiszt vagyok. Átvehetem az ellenorzoosztag parancsnokságát, és gondoskodhatom róla, hogy ne találják meg a menekülteket." "Azt mondta, már gyanakodtak magára. Ha pont most megy vissza, lefogadják." "Elég ideig le tudom foglalni őket, hogy elérjék azt a wormhole-t." "Túl veszélyes." "Kathryn..." "Maga biztonságos átkelésért folyamodott, amibe én beleegyeztem azzal a feltétellel, hogy követi a parancsaimat." "Egy hadihajónk ellen talán volna esélyük, de nem ketto ellen." jelenti ki Kashyk, "Ha itt maradok, elvesz az esélyük a menekülésre." Janeway lehajtott fejjel töpreng egy darabig, majd így szól: "Bezárathatom a kabinjába... Azt terveztem, megkérem, hogy maradjon velünk, miután átértünk a wormhole-on. Nem bántam volna, ha van valaki a közelben, aki értékelni tudja Csajkovszkijt." "Nagylelku, de... Valami azt súgja, nem illenék igazán a Voyager-re." Janeway erre felnevet, majd így szól: "Nem maga volna az első önfeju fickó, akit befogadunk köreinkbe. ... A siklója egy órán belül indulásra kész lesz." teszi hozzá elkomorodva, mire Kashyk aprót bólint.

"Mikorra a hadihajók megérkeznek, épp elérjük a Tehara rendszer határát." mondja Tuvok az egy folyosón elotte haladó Janewaynek és Kashyknak. "Az ellenorzo osztagoknak el kell tennie a Voyager-rol, mielőtt az a wormhole megnyílik." mondja Janeway. "Higgye el, ez az ellenorzés gyorsasági rekordot fog dönteni." jelenti ki Kashyk. "A hídon leszek." mondja Tuvok, mikor megérkeznek a siklóhangár ajtajához, majd a devoreire pillantva hozzáteszi: "Nagyra értékeljük az erőfeszítését." "Örömmel." bólint az. "Élj soká, élj bőségben." emeli üdvözlésre kezét a vulcani. "Köszönöm." bólint Kashyk, mire Tuvok sietve távozik, Janeway és a devorei pedig belépnek a hangárba.

"Indítás-elokészítést megkezdeni!" szól oda Kashyk a hangárban várakozó siklónak, mire annak rendszerei lassan életre kelnek. "Eszközöltem egy változást a tervben." fordul Janeway Kashyk felé, "Az ellenorzés után addig várunk a wormhole-nál, ameddig tudunk. Amíg el nem kezd összeomlani." "Ezúttal lehet, nem tudok majd csatlakozni önökhöz." "Próbáld meg." mondja Janeway halkan. A sikló ekkor teljesen üzemkésszé válik, mire Kashyk tesz felé egy bizonytalan lépést, ám végül visszafordul Janeway felé, átöleli, és hosszan megcsókolja. Kathryn, hogy Kashyknak ne legyenek kétségei a dolog felöl, visszacsókol, és csak nagy sokára tudnak elszakadni egymástól. A devorei beszáll a légköri vadászgépekhez hasonló megoldású pilótafülkébe, Janeway pedig végignézi, ahogy a sikló leszállótalpairól felemelkedve kilebeg a légzáró erotérrel védett hangárkapun, és odakint elfordulva eltunik a nyílás korlátozta látótérbol.

"Taktikai pozícióba állnak." jelenti Chakotay, miközben a két devorei hajó közrefogja a Voyager-t, "Pajzsot?" "Nem, követjük az eloirásokat." feleli Janeway, "Szállítóhíd, állapotjelentést." "Kész, kapitány." üzeni Kim, "Minta-kohézió stabil." "Egyes raktér?" "Rendben." hallatszik Seven válasza. "Hívnak." mondja Chakotay. "Képernyore." "Gaharay hajó, készüljenek..." mondaná a képernyon megjelenő Prax, de Janeway a szavába vág: "Már háromszor estünk át ellenorzésen, elmondaná kérem, miért van szükség egy újabbra?" "A legénység tagjai lépjenek hátra a

konzoljaiktól." folytatja Prax, "Az oldalfegyvereket és a letapogató eszközöket tegyék félre. ... Az ettől, vagy az átvizsgálási eljárás bármely más szabályától való eltérést nem bocsátjuk meg." "Mindenkinek, itt a kapitány beszél. Devorei ellenorzocsoportok lépnek a hajónkra, fogadják őket a szokásos kedvességgel." "Devorei katonák materializálódtak a tizenötös, tizenkettes, nyolcas, négyes..." sorolja Chakotay. "És..." áll fel Janeway, "Az egyesén." "Janeway kapitány, jelentkezzen a készenléti helyiségben." szólal meg Kashyk hangja némi zene kíséretében az interkomból.

A készenléti helyiségbe lépo Janewayt a szokásos felállás fogadja odabent: Kashyk az asztal mögött, Prax a replikátornál, egy fegyveres or az ajtó mellett. "Kapitány... Örülök, hogy újra látom." "Hasonlóképp." bólint oda Janeway a devoreinek.

A jelek szerint Kashyk igyekszik teljesíteni, amit ígért, a katonák olyan gyorsan végzik az ellenorzést, hogy szinte már hanyagnak lehetne mondani a végzett munkát. "Csajkovszkij... Az adatbázisuk teljes választékából nekem akkor is ez a kedvencem." mondja Kashyk, miközben Janeway kibámul a készenléti helyiség egyik ablakán. "Az enyém is." mondja Janeway. "Attól tartok, Praxra nincs nagy hatással. Az ő gondolatait a munkája foglalkoztatja, nem igaz, Prax?" "Ahogy mondja, uram." "Gondolom kíváncsi lehet, miért léptek be ebbe a szektorba. Az útvonalukat korlátoztuk." "Egy szupernóvát akartunk megfigyelni nem messze innen." feleli Janeway. "Egy egész fényévet tértek el az eredeti iránytól egy csillagászati jelenség megfigyelése érdekében..." kérdezi Kashyk hitetlenkedve. "Felfedezok vagyunk." tárja szét a karját Janeway. "Persze, emlékszem." húzza el a száját a devorei, "De emlékszem arra is, figyelmeztettem magukat, ne menjenek oda, ahol nincs keresnivalójuk." "A felfedezok munkája néha ellenállást válthat ki." "Hát, ez nagyon romantikus jellemvonás, kapitány, de nem hagyhatom, hogy túlzásba vigyék. Attól tartok, a területünk azonnali elhagyására kell kérnem. ... Prax, miért nem ellenorzi az osztagainkat, míg én újra elmagyarázom a rendszabályainkat Janeway kapitánynak?" Prax erre az orrel együtt távozik, Janeway pedig odasiet Kashykhöz: "Gyanítanak valamit?" "Még nem. De a hadihajóink az elmúlt napok során nyomon követték a Voyager mozgását, és az enyémet is. Azt hiszem, nincs sok idonk. A brenarik?" "Transzporter felfüggesztésben." "És a wormhole?" "Megtaláltuk. Húszezer kilométerre van a bal oldalunkon. ... Megállapítottuk, hogy egy megfelelően beszabályozott fotontorpedó elég időre nyitva tartja a küszöböt, hogy a Voyager átjuthasson." "Gratulálok, kapitány." mondja Kashyk aggasztó hangsúllyal, "Egy ideig tartottam attól, hogy még maguk sem tudják megtalálni. ... Prax!" Az ősz hajú devorei, és számos katona azonnal belépnek a hídról, mire Janeway döbbsen fordul feléjük. "Menjenek az egyes raktérbe. Több mint egy tucat telepata transzporter-mintázatait fogják ott találni. Materializálják őket." "Igenis, uram." bólint Prax, ezzel a katonákat hátrahagyva elsiet. "Lenyugözo." mondja Janeway, "Mesteri alakítás volt." "Én vagyok lenyugözve." áll fel Kashyk az asztal mögül, "Az önzetlenségétől, emberségétől. Annyira megkönnyítette..." "Ah, és mi van a maga önzetlenségével? ... A megható történettel a kislánnyal? Az is csak kitaláció volt?" "Ah, nem, az az eset valóban megtörtént. Amit nem mondtam el, az az, hogy az elveimmel vívott csata után rájöttem, hogy helyesen cselekedtem, annak érdekében, hogy egy nagyon is valós fenyegetéstől megóvjam a népem! ... Kérem." mutat Kashyk az ajtó felé, majd mivel Janeway nem mozdul, odaint a katonáknak, akik erre felemelik fegyvereiket, "Ragaszkodom hozzá." Janeway végül kellenlenül útnak indul, és mikor kilép a hídra, csupa devoreit talál a munkahelyeknél. Kashyk az első tiszt székéhez vezet, ő maga pedig a kapitányi székbe ül, majd így szól: "Kapcsolatot az első szenzorrendszerrel. Neutrínó-forrást kell találnia durván húszezer kilométerre a bal oldalon. ... Képernyőre." A fomonitoron megjelenik egy halvány, fényudvarral körülvett fénykör. "Becélózni két fotontorpedót. ... Mikor az első felrobban, a wormhole megnyílik. A másodikkal destabilizálja a szubtéri mátrixát, attól megsemmisül. ... Prax! Jelentést!" "Elkülönítettem a bio-mintázatokat." jelenti Prax a raktérből, majd a felállított mintaerosítók között megkezdődik a re-materializáció.

"Tuz." mondja Kashyk a hídon. A torpedó útnak indul a wormhole-t jelző jelenség felé, ám semmi sem történik. "Fel kellett volna robbannia." méltatlankodik Kashyk, majd a lekérdező terminálhoz fordul, miközben Janeway faarccal üldögél mellette, "De hát ez csak antianyagmaradvány-minta. ... Itt nincs is wormhole! ... Hamis nyomot készítették!" "A mai este fő motívuma, nem igaz?"

"Prax! Megvannak a telepaták?"

"Tárolótartályok vannak." feleli Prax, közben kinyitva a mintaerosítók között megjelent tartályok egyikét, "Tele zöldségfélékkel."

"Térjen vissza a hídra." mondja Kashyk bosszúsan. "Számítógép, változtasson zenét. Mahler, első szimfónia. ... Talán ez segít megnyugodni." pillant Janeway a devoreire. "Felügyelő, befejeztük a hajó leltárellenőrzését. Két siklójuk hiányzik." jelentkezik be ekkor az egyik vizsgálóosztag. "Nem mehettek messzire. Miért nem látszanak a távolsági szenzorainkon?! ... Persze!" néz Kashyk bosszúsan Janewayre, "Módosítsák a letapogatást, hogy felfedezze a visszaverő-pajzsokat."

"Hiszen maga adta meg nekünk az adatait. Pazarlásnak tunt veszni hagyni..." jegyzi meg Janeway.

"Megtaláltuk a két siklót. Távolság húszmillió kilométer." "A hajóink induljanak üldözésre, teljes sebességre!"

Az egymás közelében haladó két kettes osztályú sikló közül az első a brenari menekültek vezetője irányítja: "Közeledünk a koordinátákhoz. Kilövöm a torpedót." A torpedó robbanása nyomán kialakul a wormhole bejárata, majd a két sikló berepülése után be is zárul.

"A siklók eltűntek a szenzorokról." jelenti Prax immár a Voyager hídján, "Kerestünk wormhole-t. Volt, de már eltűnt. ... Rendelkezem Janeway és a legénység eltávolításáról. A hajót elkobozzuk, oket pedig a legközelebbi börtönkomplexumba visszük." "Leléphet." morogja Kashyk, mire Prax tiltakozni kezd: "Tizenkettes parancs..." "A pokolba a protokollal, Prax! Azt hiszi, bármelyikünknek is használni fog ez a kudarc a szolgálati lapján?! ... Ami magát illeti, ez az esemény meg sem történt! És gondoskodjon róla, hogy az emberei is így emlékezzenek." mondja Kashyk ridegen, majd fejének intésével útjára küldi Praxot. Vele együtt a többi devorei is távozik, és mikor a híd kiürül, Kashyk Janeway felé fordul: "Jól játszott, kapitány. A jelek szerint sosem vívtam ki a bizalmát." "Tennem kellett néhány óvintézkedést, ugye megérti..." "Bárki másnál jobban." "Mondok én valamit. Az én ajánlatom, hogy magunkkal visszük, valódi volt. És még mindig fennállna, ha tartotta volna magát a megegyezéshez." "Ha ugyan számít még bármit is... Csábító volt az ajánlata." mondja erre Kashyk, majd felállva a székből, hozzáteszi: "Magáé a híd." Janeway végignézi, ahogy a devorei távozik, majd az első tiszt székében hátradólva töprengve hallgatja még egy darabig a zenét, a hídszemélyzet visszatérésére várva.

104. Latent Image - Látens kép

"Kérem, forduljon kilencven fokkal balra." mondja a Doktor az ideiglenesen kiürített mutorészleg közepén, az ágy helyén álló Neelixnek, aki engedelmesen elfordul, hogy a hologram felvételt készíthessen róla a valamivel odébb egy állványon álló holokamerával.

A dolog a legénység számos tagjával megismétlődik, a jelek szerint a Doktor mindenkirol felvételeket készít.

Egyszer aztán hosszasan pásztáznia kell a holokamera keresőjével, mire megtalálja benne a következő 'célpontot', névleg Naomi Wildmant, aki unatkozva nézelodik a muto közepén. "Kérlek, próbálj nyugton maradni..." szól rá a Doktor, mire Naomi végre a kamera felé fordul: "Fájni fog?" "Természetesen nem. Pár foton még senkinek sem ártott." "Tavaly nem csináltunk ilyet." jegyzi meg Naomi, mielőtt a Doktor elkészíthetné a felvételt, és a hologram enyhén bosszús arccal siet oda a kislányhoz, hogy a megfelelő helyre állítsa, közben pedig így szól: "Mert tavaly még nem tudtam, milyen izgalmas lehetőségeket tartogat a holokamerám az orvosi ismeretek utáni kutatásban." A Doktor ezzel elindul vissza a képfelvevo felé, Naomi pedig a nyomába ered: "Valami bajom van...?" "Teljesen egészséges vagy..." tereli vissza a Doktor Naomit a helyére, "És ezt csak azért csinálom, hogy biztosíthassam, ez így is marad." "Anyunak is meg kell csinálnia?" "Anyukádnak is, és mindenki másnak a hajón. Ez nagyon fontos része az éves vizsgálatnak... És tudod, nagyon praktikus is. ... A rezonancia-spektrumot ugyanis összhangba hozom egy szubtéri sávval, így szubatomi szintig tudok felvételeket készíteni." magyarázza a Doktor, majd megint elindul a kamera felé. "Szubatomi szintig? De hát azt mondta, nem fog fájni..." indul utána a kislány, mire a Doktor szenvedo arccal torpan meg félúton a kamera felé: "Így van. Mert nem is fog..."

Valamivel később a Doktor jelenik meg a holofelvevo keresőjében, amint kényszeredett mosollyal az arcán, bepozicionálja magát a kereso közepére: "Így. Látod... Nincs ebben semmi különös..." "Kérem, próbáljon mozdulatlan maradni." néz ki Naomi mosolyogva a holokamera mögül. "Talán gúnyolódsz velem...?" kérdezi a Doktor vidáman. "Nem." kukucskál ki Naomi újfent a kamera mögül.

"Csak pár másodperc letölteni a képeket az orvosi adatbankba." mondja a Doktor a diagnosztikai pult mögött álló Kimnek, miközben elhelyezi a holokamerát a konzol tetején, "Ha tud maradni néhány pillanatig, megnézheti, hogy fest belülről." "Miért ne?" von vállat Kim. "Akkor figyeljen." szól a Doktor büszkén, majd elindítja a letöltést, mire a mutorészleg közepén megkezdodik a letapogatási eredmények holoképpé alakítása. Eloszor Kim csontváza jelenik meg, majd a belső szervek, a keringési rendszer, izomzat, majd a bőr és az egyenruha. "Csinos fickó..." pillant Kim a Doktorra, aki elvégez néhány ellenőrzést az adatbázison, majd összevont szemöldökkel hümmönt egyet, és odasiet Kim holoképéhez: "Sebszövetet találtam a koponyaalap alsó részén. ... Nagyítást kérek a nyakszirti idegfonatról, ötvenszeres faktor." Kim koponyájának kért részlete nagyításra kerül, a Doktor pedig diadalmasan mutat egy pontra: "Ott vannak az öltések!" "De mitől?" kérdezi Kim. "Egy műtét nyomai! ... Számítógép, nagyítást a koponya mentén, százas faktor... További öltések. Most már kétségtelen, valaki idegsebészi beavatkozást hajtott végre..." mondja a Doktor, majd elkerekedett szemmel bámulja a holoképet: "És ez a valaki... Én voltam! ... Ezek a mikro-lineáris metszések bizonyítják, én magam dolgoztam ki ezt az eljárást..." "Ezt nem értem. Én... Nem emlékszem ilyen műtetre." csóválja a fejét Kim. "Ez kicsit engem is összezavart. Én ugyanis... Arra nem emlékszem, hogy végrehajtottam volna..." bámul maga elé a Doktor zavartan.

"Ki az...?" szól ki Janeway fáradtan a készenléti helyiség ajtajának csengőjére. "A Doktor." "Jöjjön be." "Befejeztem a legénység éves ellenőrzését." mondja a hordozható orvosi készlettel a kezében

érkező hologram, "De mint az szokása... A kapitány nem jelent meg." "Legyünk túl rajta..." áll fel Janeway az asztal mögül. "Van valami panasz?" kérdezi a Doktor, elkezdve kipakolni a magával hozott felszerelést. "Nincs. A legénység hogy van?" "A legtöbben jó egészségnek örvendenek. A tízes és tizenegyes szinteken találtam egy arra kószáló idegen retrovírust, de senkit sem tudott megfertőzni. Seven of Nine koponyaszerkezetében találtam néhány kopást, ezért megduplázom a karbantartási idopontjait." mondja a Doktor, miközben egy trikorderrel megvizsgálja Janewayt, "A sejt-anyagcseréje rendben, endokrin-funkciók rendben..." "Ah, milyen megnyugtató..." morogja Janeway, jobbra inkább a kezében tartott jegyzetfüzetre összpontosítva. "Amint lesz egy kis ideje, be kellene néznie a gyengélkedobe. A holo-leképezővel mélyréteg-vizsgálatokat készítek. És az egyetlen, akivel még nem végeztem, az ön." "Talán majd a jövő héten." húzza el a száját Janeway. "Igazán remek szerkezet, máris találtam a segítségével egy... Rejtélyt. A jelek szerint... Végrehajtottam egy bonyolult idegsebészeti beavatkozást Harry Kimen." mondja a Doktor, miközben kopogtatni kezdi az ettől meglepett arcot vágó Janeway hátát, "Az öltések körüli sebszövet regenerációjából ítélve úgy tizennyolc hónappal ezelőtt történhetett." "Nem emlékszem rá..." mondja Janeway elgondolkodva. "Én sem. Sot... A beteg sem! Az abban az időben készült orvosi bejegyzésekben nincs említés műtétről." "Lehet esetleg, hogy rosszul értelmezte a letapogatás eredményét?" "Elképzelhető. A számítógép még egyszer alaposan ellenőrzi az adatokat. ... Ezen kívül szeretnék egy teljes diagnózist elvégezni a programomon, és vetni egy pillantást a memória-adataimra." "B'Elanna és Harry épp plazmareléket javítanak..." mondja Janeway, miközben a Doktor épp a nyaki nyirokcsomóit tapogatja ki, "Utána magát tesszük a várólistára." A hologram, a nyirokcsomókkal végezve a reflexvizsgálatokhoz használt kis kalapácsféle eszközt veszi elő, mire Janeway gyorsan otthagyja: "Köszönöm, Doktor."

"Üdv, Seven." mondja az asztrometriai laborba belépő hologram, szokatlanul nyájasan. "Doktor..." pillant rá futólag a munkában elmélyült Seven. "Megkérhetném egy szívességre?" "Talán majd máskor." "Ezt meg hogy értsem...?" kérdi a hologram leforrázva. "Épp a deflektortányért kalibrálok. Jöjjön vissza holnap, akkorra elkészülök." A hologram erre bosszús sóhajjal könyököl a központi konzol szélére: "Mintha nemkívánatos volnék mindenfelé... A kapitány úgy viselkedik, mint aki allergiás rám, és még a legjobb tanítványomnak sincs rám egy kis ideje." Seven erre végigméri a Doktort, majd abbahagyja a munkát, és kezét a háta mögött összekulcsolva így szól: "Nevezze meg a kérését." "Beleszaladtam egy kis fejtörőbe. ... A jelek szerint másfél éve végrehajtottam egy kisebb műtétet Kim zászlósón... Épp, mielőtt ön a fedélzetre került. A baj az... Hogy nem emlékszem rá!" mondja a Doktor szenvedő arcot vágva, "Azt szerettem volna, ha segítene egy önellenőrzésnél." "Segédkezni fogok. Egy óra múlva." mondja Seven. "Rendben..." bólint a Doktor, visszanyerve valamennyit a megszokott jó kedélyéből, ezzel elsiet.

Seven, ahogy ígérte, az egy óra elteltével megérkezik a gyengélkedobe, ám ott nem talál senkit. "Számítógép, felkutatni a vészhelyzeti orvosi hologramot." "A VOH inaktív." "Bekapcsolni." A Doktor az irodájában jelenik meg, és a szokásos mondattal indít: "Kérem, pontosítsa az orvosi vészhelyzet mibenlétét." Mivel azonban Sevennek háttal jelent meg, így kérden nézelődik, míg Seven rá nem szól: "Megjöttem, hogy segítek. ... Elvégeztem egy elokészítő ellenőrzést a programján. A gyanúja helytálló volt." "Nem kértem ilyen ellenőrzést... És miféle gyanúról beszél?" kérdezi az irodájából kilépő hologram. "Már nem emlékszik rá, hogy egy órával ezelőtt beszéltem velem az asztrometriai laborban?" "Nem. Épp most fejeztem be az éves orvosi vizsgálatokat." "Egy idegsebészeti műtétet említett, amit tizennyolc hónapja hajtott végre Kim zászlósón." A Doktor összevont szemöldökkel lép vissz az irodába az asztalon heverő holokameraért, közben így szól: "Számítógép, kikeresni a ma délelőtt Kim zászlósról készített felvételeket. ... Minden műtét felismerhető az..." "Nem hozzáférhető. A kért adatokat törölték." mondja a számítógép, mire a Doktor meglepetten néz össze Sevennel: "Vessünk egy pillantást a programomra." "Törölések a rövidtávú memória-pufferében..." állapítja meg Seven, szemügyre véve az adatokat. "Az asztrometrián lezajlott beszélgetés nem került archiválásra. Ezért nem

emlékszem rá..." sandít a Doktor Sevenre, "Hm... Ha hajlamos volnék a paranoiára, azt gyanítanám, valaki megpróbálja megakadályozni, hogy kiderítsem, mi történt tizennyolc hónappal ezelőtt." A Doktor pár pillanatig elgondolkodva bámulja a konzol tetejére állított holokamerát, majd elmosolyodik: "Hah... A fényképalbumom." "Doktor...?" néz rá Seven kérdőn. "Akkoriban eléggé megszállottja voltam a dolognak, nem volt nap, hogy ne készítettem volna képeket az utókornak. ... Tegyük egy sétát a múltban..." mondja a Doktor, Seven kezébe nyomva a kamerát, "Jöjjön a kettes holodeckbe."

"Számítógép, megjeleníteni minden holoképet, amit CsillagIdo 50979-kor készítettek." mondja a Doktor az egyik holodeckben. "A kért képeket törölték." "Törölték...?!" néz össze a Doktor a mellette álló Sevennel, "Kicsoda?" "Nem ismert." Seven erre a rendszerkonzolhoz megy, és vizsgálgatni kezd. "Fotonnyomokat találtam a holopufferben. ... Talán részlegesen rekonstruálni lehet a képeket." "Próbálja meg." kéri a hologram. "Öt képet sikerült helyreállítanom..." mondja Seven kisvártatva, "Rossz a minőségük, de hiánytalanok." "Lássuk." szól a Doktor, mire az első, kissé életlen, és színhibás kép megjelenik fölöttük a levegőben. "A kaszinó..." veszi szemügyre a Doktor a felvételt, amin egy fiatal zászlósno látható középen, egy születésnap tortával a kezében, körülötte pedig a tisztikar tagjai. "Emlékszik erre?" kérdezi Seven. "Nem. ... Ki ez...?" méregeti a Doktor a képen látható not, "A zászlósno... Úgy tunik, a születésnapján készült..." "Én még sosem láttam." állapítja meg Seven, majd beadja a következő képet, amin a Doktor, Kim, és ugyanaz a nő látható, egy kettes osztályú sikló pilótafülkéjében. "Megint itt a zászlósno. ... Sosem voltam Harry Kimmel felderítőúton. Vele pedig pláne nem." Seven beadja a harmadik képet, amin megint a Doktor és a nő látható, ugyanabban a siklóban, majd a negyediket, amin egyedül a zászlósno látszik, valamint a sikló ablakán át látható egy ismeretlen építészeti hajó. Az utolsó kép is a siklóban készült, ám meglehetősen furcsa szögben. Ennek azonban az lehet a magyarázata, hogy a képen egy fegyveres humanoid látható, aki nagyjából a képfelvető kezelő személyre céloz a fegyverrel.

"Megtaláltam az memória-adatait CsillagIdo 50979-ből." mondja Seven a Doktornak a számítógépes laborban. "Nem törölték ki őket?" "Nem." "Akkor miért nem emlékszem?" "Mert átírták a programját, hogy tagadja meg a hozzáférést azokhoz az adatokhoz. Megpróbálom kijavítani." Seven munkához lát, a Doktornak pedig hamarosan beugrik egy néhány másodperces emlék-töredék, az ismeretlen nő kaszinóbeli születésnap bulijáról. "Mi történt?" néz Seven a hologramra. "A kaszinóban voltam..." fordul felé a Doktor. "Az adatokat nehéz megtalálni... Lehet, hogy az emlékek nem sorrendben fognak felbukkanni..." mondja Seven munka közben.

"Mi volt ez...?" kérdezi Kim egy kettes osztályú sikló pilótaülésében. "Leálltak a szenzorok." feleli a zászlósno, miközben a Doktor a sikló hátsó részéből fényképezget.

"Kíváncsi vagyok valamire." hallatszik Kim hangja, a látómezőben egy születésnap tortát tölti be.

"A következőt kérem..." mondja a Doktor kissé bizonytalan hangon. "Egy pillanat." bólint Seven, és hamarosan újabb, néhány másodperces emléktöredékek bukkannak fel.

A Doktor a földön heverő, vérbe borult feje zászlósno, majd saját véres kezeire bámul.

A Doktor a kaszinóban állva figyel, ahogy a nő elfűjja a gyertyákat a születésnap tortán.

A Doktor szorgalmasan fényképezi a sikló ablakán át látható idegen hajót, majd mind ő, mind Kim és a zászlósno megfordulnak, mikor a sikló hátsó részében valami furcsa hang hallatszik, és megjelenik a fegyveres idegen.

"Ki fogom nyírni..." mondja valakinek a zászlósno, ám a mosolyából ítélve csak ugratja az illetőt.

A fomonitoron egy közeli sárga csillag, és egy feléje tartó torpedóburkolat látható.

"Zászlós, nem láttam már... Hónapok óta." mondja a Doktor a zászlósnonek. "Talán ezért vagyok ilyen egészséges." jegyzi meg az idősebb.

"Acetil-kolin, huszonöt mikroliter." nyom Paris a Doktor kezébe egy oltópisztolyt, miközben a hologram a gyengélkedő egyik ágyán fekvő zászlósnot igyekszik stabilizálni. "Úgy látszik, nem használ. Teljes szinaptikus összeomlást jelez..." állapítja meg Paris, miközben a Doktor egy másik sebesülthöz lép, aki nem más, mint Kim: "Ennek így semmi értelme...!"

"De ha engem kérdez..." mondja Neelix a zászlósnonek, épp, mikor belépnek a félhomályos kaszinóba.

A Doktor véres kezeire bámul a zászlósno mozdulatlan teste fölött.

"Ez az utolsó, mi?" kérdezi Kim a kettes osztályú sikló pilótafülkéjében, miközben a Doktor elhelyezi a holokamerát úgy, hogy is rajta lehessen a képen, Kim, és a no között.

A sikló hátsó részében megjelent idegen elsüti a fegyverét, amiből három sugármaláb indul útnak, leterítve Kimet és a not, a Doktor azonban épségben ússza meg a dolgot.

"Hívja a kapitányt..." mondja reszelos hangon a döbbsen maga elé bámuló Doktor, miután az emlékek áradata véget ért.

"Nem ismerem ezt a fajt." áll fel a tanácsterem asztalától Janeway, miután szemügyre vette a fegyveres idegenről a siklóban készült felvételt, "Seven...?" "A borg előtt ismeretlen." feleli Seven. "Lehet, hogy módosították a képet." véli Tuvok. "Nem, a kép valódi, különben nyomai maradtak volna a pufferben. Nekem más elméletem van." mondja a Doktor, "Azt hiszem, ez a faj valóban megtámadta a Voyager-t, és minden, az ezen eseményre vonatkozó emlékünket törölte." A hologram ezzel beadja a fali monitorra azt a képet, amin az ismeretlen zászlósno látható, és így folytatja: "Ez itt az ismeretlen legénységi tag: Jetal zászlós. ... A kérdés az: ki volt o? ... Egy betolakodó, aki a Csillagflotta zászlósának adta ki magát? ... Egy fényképről ezt persze nem lehet eldönteni, de egy biztos..." A Doktor közben Janewayhez sétált, és most elotte megállva folytatja: "Közvetlen veszélyben vagyunk." "És miért gondolja ezt?" kérdezi Tuvok, és Janeway is szkeptikusnak látszik. "Néhány órával ezelőtt..." fordul a Doktor Tuvok felé, "Mikor belekezdtem ebbe a nyomozásba, valaki kikapcsolta a programomat, és kitörölte az utolsó huszonnégy óráról orzött emlékeimet." "Valószínűleg behatoló van a fedélzetén." mondja Seven. Janeway pár pillanatig töpreng, majd Tuvokra nézve így szól: "Szintenkénti biztonsági ellenorzést." "Értettem." "Állítsa át az asztrometriai szenzorokat, keressen álcázott hajókat a környezetünkben." fordul Janeway Seven felé, aki erre bólint. "Én átnézem a legénység orvosi adatait. Kim zászlós talán nem az egyetlen, aki megsebesült a támadáskor." "Nem." mondja Janeway, "Szeretném, ha egyelőre kikapcsolná magát. Biztonsági eroteret létesítünk a számítógépmag körül, és kódoljuk a programjához vezető csatornákat. ... Fel akarok készülni arra az esetre, ha valaki megint hozzá akar piszkálni a programjához." "Kapitány..." tiltakozna a hologram. "Csak a maga biztonsága érdekében, Doktor. Köszönöm, hogy tájékoztatott." "De tájékoztatni fognak..." "Természetesen. Lelépni." mondja Janeway, mire a Doktor és Seven távoznak, bár Seven elotte mintha gyanakvóan mérné végig Janewayt. A kapitány és Tuvok a páros távozása után jelentoségteljes pillantást váltanak.

A gyengélkedobe visszatéro Doktor egy darabig határozatlanul járkál, végül elindul az iroda felé, közben így szólva: "Számítógép, áttölteni a programomat a mobil emitterbol a gyengélkedo rendszerébe." "Átvitel kész." mondja a számítógép kisvártatva, mire a Doktor leteszi a tárolójába az emittert, majd az asztal mögé belépve újabb utasítást adna a számítógépnek, ám az asztalon álló holokamerát megpillantva új ötlete támad: "Számítógép... Az utolsó huszonnégy óráról orzött emlékeimet lemásolni." "Másolás kész." A Doktor közben a kamerával a kezében kisiet a kezelobe. "És most... Kikapcsolom magam. Ha a programomat az engedélyem nélkül módosítják, kérem az újraindításomat, és a lemásolt emlékadatok visszatöltését." A Doktor a holokamerával a mutorészlegbe megy, leteszi a szerkezetet a muszerekocsira, beállítja a mutoasztal irányába, majd így szól: "Kapcsolatot létesíteni a képfelvevovel. Amint valaki belép ebbe a helyiségbe, elindítani a leképezést, öt másodperces idoközökkel." "Nyugtázva." A Doktor még egyszer megszemléli, hogy a képfelvevo belátja-e az egész helyiséget, majd visszatérve a kezelobe, így szól: "Számítógép, a VOH-t kikapcsolni." A hologram a következő pillanatban eltunik, a muszerekocsin hagyott holokamera azonban tovább figyeli a mutot, a kezelorészleget, és a gyengélkedo bejáratát. Nem is kell sokáig várnia, az ajtó ugyanis pár másodperc múlva kinyílik, majd újra becsukódik, de mintha senki sem lépett volna be rajta. Azonban a holorendszer vezérlokonzolja hamarosan

bekapcsol, majd megjelennek rajta a VOH rendszermemória-kiosztási diagramjai, és elindul egy adatkeresés. A holokamera ekkor készíti el az első felvételt. Az adatkeresés lefut, majd a képernyőre gyűjtött memória-blokkok sorban eltűnnek, végül csak egy felirat marad a helyükön: 'Állományok törölve' A terminál visszatér készenléti állapotba, a kijárat felé tartó léptek zaja hallatszik, majd az ajtó ismét kinyílik, és újra becsukódik, ám látni továbbra sem lehet senkit. "Kérem, pontosítsa az orvosi vészhelyzet mibenlétét." mondja a következő pillanatban bekapcsoló Doktor, majd meglepetten néz körül az üres gyengélkedoban, "Halló...?" A holorendszer vezérlokonzolja közben megint életre kel, kapcsolatot létesít a VOH memória-adatbázissal, és megkezdje az archivált adatblokkok visszatöltését. Mikor megjelenik az 'Állományok helyreállítva' felirat, a Doktor meglepetten torpan meg, majd a konzolhoz lépve szemügyre veszi a kiírásokat, végül sietve a holokamera felé indul. Ellenorzi a szerkezetet, majd letölti az az által rögzített felvételt, és megjeleníteti a gyengélkedő rendszereivel. A holovezérlő előtt egy csontváz formálódik ki, majd megjelennek a belső szervek, az izomzat, a bőr, az egyenruha, és végül már Janeway kapitány áll a konzol előtt.

"Higgye el, én ott voltam...!" bizonygat valamit Janeway Chakotaynak a hídon. "Mint ahogy én is." mutat rá a parancsnok. "Chakotay parancsnoknak igaza van." jegyzi meg Tuvok a taktikai konzol mögül. "Tényleg...?" fordul felé Janeway, "És azt maga honnan tudja?" "Fiatal koromban sok küzdosporthoz tanulóztam, köztük a földi szumót is." Közben a meglehetősen zord ábrázatú Doktor érkezik a hídra, és indul meg határozottan a kapitány felé. "A hetvenhetedik császári kupamérkőzés volt. Takashi három másodperc alatt kényszerítette körön kívülre Kapeket. Az ötödik sorban ültem." mondja Janeway. "Akkor biztos ivott egy kis szakét, mert Takashi térde érintette a homokot, és a bíró Kapeket ítélte győztesnek." mondja Chakotay. "Pontosan." ért egyet Tuvok. "Ha megint háziiorvosként jött, tegyük át más időpontba..." szól oda Janeway az előtte megálló Dokornak, "Előbb le kell számolnom ezekkel a lázadókkal." "Lázadás? ... Talán még mindig jobb, mint egy összeesküvés!" mondja a Doktor élesen, mire Janeway kérdően néz rá, és a többiek is meglepettnek tűnnek. "Doktor...?" kérdezi a mérnöki pultnál dolgozó Seven. "Mondja csak meg neki, kapitány." mondja a Doktor ridegen, "Világosítsa fel, hogyan manipulálta a programomat, ahogy tette mindaddig is!" "Velem kellene jönnie a gyengélkedobe, Doktor." lép ki Tuvok a pultra mögül. "És te, Tuvok?" pillant rá a Doktor, "Együtt szövetkeztek ellenem, mindahányan! Miért?!" Janeway erre feláll a székeből, a Doktor elé lép, és ridegen odaszól neki: "A készenléti helyiségbe!" A Doktor követi a kapitányt, majd miután becsukódott mögöttük az ajtó, így szól: "Maga módosította a programomat! Ne tagadja!" "Nem áll szándékomban." "De... Az idegen hajó, a behatoló, az a támadás... Valóban megtörtént mindez?" "Igen. Maga súlyosan károsodott az eset során." "Károsodtam?" "Egy konfliktushelyzet állt elő a programjában, amit nem tudott feloldani." "Miféle konfliktus?" "Én csak az emlékeihez való hozzáférést tudtam meggátolni." "Miféle konfliktus?" "Ha elmondanám, az egész dolog újakezdődne." "Hah... Konfliktus a programomban!" "Igen." mondja Janeway nyugodtan. "Ennyivel nem elégszem meg!" "Pedig meg kell elégednie." "Kapitány...!" "A saját érdekében, és a legénységért is, hoztam egy döntést, és nem vagyok hajlandó ezt megmásítani." "Mit szólna, ha az engedélye nélkül megmútnám? Sőt, a tudta nélkül?!" "Ha a műtét megmentene a haláltól, azt hiszem, el tudnám fogadni a dolgot." "Nem hiszem. Azt gondolom, ugyanúgy sértve érezné magát, mint most én!" "Akár elhiszi, akár nem, ehhez nincs több hozzáfűzni valóm. Másfél évvel ezelőtt egyetlen megoldás kínálkozott: átírni a programját. ... És most újra végre kell ezt hajtanom." "Ez tisztességtelen!" jelenti ki a Doktor hitetlenkedve. "Maga nem működik jól. Meg kell javítanunk. ... A gyengélkedoban fogja várni a parancsaimat." mondja Janeway ridegen, mire a hologram zavartan néz körül, majd bizonytalan léptekkel távozik.

Az irodájában töprengő Doktor az ajtónyitás hangjára felkapja a fejét, majd a belépő Seven, Chakotay és Paris láttán kislép eléjük. "Doktor..." mondja Chakotay. "Mire készülnek?! ... Mit csinál?" kérdezi a hologram a holorendszer konzoljához lépő Sevent. "Torres hadnagynak

szüksége van egy másolatra a korábbi emlék-adatbázisáról, beleértve a biztonsági másolatokat is." "Át akarják írni a programomat..." "A kapitány ezt tartja a legjobbnak. Sajnálom." mondja Chakotay, "B'Elanna és Seven most készítik elő az eljárást. ... Ismertesse meg Mr. Parist minden folyamatban lévő kísérletével, és vizsgálatával." "Beugrom maga helyett, amíg a programja nem működik." mondja Paris, majd odabólint Chakotaynak, aki erre távozik. A Doktor gondolataiba merülve bámul maga elé, Paris pedig, átnézve az irodán a labor felé, így szól: "Szóval valamiféle sejtanalízist végez..." "Igen..." néz fel végül a Doktor. "Nézzük meg közelebbről." indul Paris a labor felé. "Mi történt tizennyolc hónapja?" kérdezi a hologram, mire Paris megtorpan, majd visszafordul: "Doki..." "Miért nem mondta el nekem a kapitány?" Paris aggodalmas pillantást vet a Doktor mögött állva ott néző Sevenre, majd így szól: "Megvolt rá az oka." "És maga osztja a véleményét." állapítja meg a hologram. "Én is ott voltam." mondja Paris komoran, "És igen... Osztom a véleményét." A páros végül elindul a labor felé, Seven viszont hosszan néz a Doktor után, mielőtt folytatná a munkát.

Janeway kabinja nappalijában ülve olvasgat, majd mikor megszólal a csengo, felsóhajtva fordul arrafelé: "Jöjjön be." Seven lép be a folyosóról, kinek láttán a kapitány homlokráncolva kérdezi: "Talán gondjai adódtak a regenerálódással...?" "A fülkém hibátlanul üzemel. ... Az egyénlét természetével kapcsolatos gondjaim vannak." "Megvan a megfelelő hely és a megfelelő idő a filozófiai eszmefuttatásokra... A hajnali két óra a kabinomban azonban nem az. Tudja mit? ... Reggel találkozunk a kaszinóban, és..." "Reggel már túl késő lesz." jelenti ki Seven, "Akkor már átírtuk a Doktor programját." Janeway erre egy pillanatra megdermed, majd a könyvet letéve felegyenesedik a fotelból: "És megsértettük a személyiségi jogait..." "Pontosan." mondja Seven hűvösen. "Ha a lelkemre akar beszélni, kicsit elkésett vele. ... Tizennyolc hónappal ezelőtt már végiggondoltam, pontosan ugyanúgy, mint az elmúlt délelőttön. És ugyanarra az eredményre jutottam." "Akkor ez az eredmény hibás." jelenti ki Seven, mire a közben a replikátorhoz indult Janeway megfordulva alaposan szemügyre veszi. "Kávét." utasítja a replikátort, majd a bögrével a kezében fordul vissza Seven felé: "Kellemesen langyos. ... Ennek a replikátornak már több tucatszor megadtam a kávé hőmérsékletét, de úgy látszik, nem akar hallgatni rám. Mintha saját akarata volna. Pedig nincs neki. ... A replikátor egy sor elektronikus áramkörnek köszönhetően működik, amelyek lehetővé teszik, hogy fogadja, és végrehajtsa a parancsokat. ... Így juthat hozzá az ember egy bögre kávéhoz, egy tányér leveshez, egy plazmavezetékhez... Mert azt teszi, amit mondanak neki. ... És bármilyen nehéz legyen is ezt elfogadni... A Doktorban több közös vonás van azzal a replikátorral, mint velünk." "O tiltakozna." "Biztosan. De ettől még nem dönthetek másképpen. ... Ezt meg kellett tanulnom, mikor a programja majdnem elpusztította saját magát. Ezt a kockázatot nem vállalom még egyszer." "Maga nem vállal kockázatot." jegyzi meg Seven. "Ha a legénységből valaki fézert fog a fejéhez, talán hagynom kellene..." lép Janeway Seven elé. "Az a helyzettől függne." "Minden mindig a helyzettől függ, Seven. De talán majd máskor filozofálgassunk erről." Janeway ezzel otthagyja Sevent, aki azonban nem hagyja annyiban a dolgot: "Mikor elválasztottak a Kollektívától, ismeretlen kockázati tényező voltam a legénységére nézve. Mégis a fedélzeten tartott. Egyénné fejlődhettem itt." "Maga egy emberi lény, o pedig hologram." "És ennek a hologramnak is megengedte a hasonló fejlődést. Hogy az eredeti programozása fölé emelkedhessen. Ennek ellenére most úgy döntött, cserben hagyja." "Tiltakozás tudomásul véve. Jó éjszakát." mondja Janeway ridegen. Seven végigméri a tole elforduló kapitányt, majd a kijárat felé indulna, de mikor tekintete megakad a replikátoron, még megjegyzi: "Nyugtalanító... Azt mondja, emberi lény vagyok, ugyanakkor borg is. Egy részem nem több, mint a maga replikátora. Nem különbözik a Dokortól sem. Lehet, egy napon engem is cserben hagy majd...? ... Én mindig a példaképemként tekintettem önre, útmutatómként az emberiséghez. ... Talán áltattam magam. ... Jó éjszakát." Seven ezzel távozik, faképnél hagyva a szavai nyomán meglehetősen elbizonytalanodott Janewayt.

Az irodájában üldögélő Doktor a közelebbi ajtó nyílásának hangjára felnéz. Janeway és Torres érkeznek, láttukra a hologram nehéz léptekkel hagyja el a gyengélkedőt, és áll meg a kapitány előtt. "Szeretném azt hinni, a helyes okokból hoztam meg a döntésemet tizenhét hónappal ezelőtt. ... De az igazság az, az elítéléteim a létezési formájával kapcsolatban legalább annyira számítottak. Legalább ahhoz joga van, hogy megtudja, mi történt valójában.... Ha kívánja." mondja Janeway, mindvégig a Doktor szemébe nézve, aki szótlanul bólint.

A Doktor nyugodtan várakozik a félhomályos gyengélkedőn, majd a konzoltól konzolig járkáló Torresre pillant: "Készen állok." Janeway komor arccal veszi szemügyre a hologramot, majd egy bólintással engedélyt ad Torresnek a kezdésre. Az feloldja a memóriablokkok zárlatát, a Doktor pedig a másfél évvel ezelőtti emlékek között találja magát, az elsötétített kaszinóban.

"A lábamon áll...!" hallatszik Paris méltatlankodása a sötétben, majd a Doktor szólal meg: "Nem állok." Valaki ekkor piszogni kezd az asztalok mögött rejtőzködők közül, és a társaság épp idoben csendesedik el, ugyanis a kaszinó egyik ajtaja kinyílik, és a Jetal nevére zászlósno lép be rajta Neelix kíséretében. "De ha engem kérdez, egyszerűen le kellett volna zárnunk a turbóliftet, és kitalálni..." magyarázza épp a talaxiai, de Jetal a sötét kaszinó láttán meglepetten torpan meg: "Neelix...? Úgy látszik, áramkimaradás van. ... Jetal hívja Torrest." "Ööö... Mondja, zászlós." hallatszik B'Elanna hangja Jetal kommunikátorából, ugyanakkor mintha éloben is hallható volna, valahonnan a közelből. A rejtélyre hamarosan fény derül, ugyanis Torres így folytatja: "Vagy inkább mondjam azt..." "Meglepetés!" kiáltják a találópult mögött elbukkanó legénységi tagok, miközben bekapcsol a kaszinó világítása is. Jetal szélesen elmosolyodik, a tapsoló, és hangosan éljenzo társaság tagjai közül pedig a Tuvok bukkan fel, aki kissé morózusan méri végig a körülötte csoportosulókat, közben ügyelve a kezében tartott méretes, kék mázzal bevont tortára, amin a 'Boldog születésnapot Jetal zászlós' felirat díszel. "Ki fogom nyírni..." vigyorog Jetal Neelixre, aki persze nem veszi komolyan a fenyegetést.

"Szeretném, ha részt venne egy felderítő küldetésen..." áll meg Chakotay a Doktor mellett, valamivel később az este folyamán, "Már ha rá lehet beszélni ilyesmire." "Újabb felderítő akció? Örömmel, ez nagyon kedves..." mondja a hologram lelkesen. Közben Jetal és Kim is odasodródna melléjük, és Harry így szól: "A születésnapos és én részesülünk abban az örömmel, hogy önnel tarthatunk, Doki." "Tizenkilenc órákor indulnak, az egyes siklódokból." mondja Chakotay, ezzel odébbáll. Hamarosan Kim is elhúzódik a közelből, csak a no marad a hologram mellett: "Üdv, Doktor. "Jetal zászlós... Nem láttam már... Hónapok óta." "Talán ezért vagyok ilyen egészséges." jegyzi meg erre Jetal vidáman. "És, van sok munka a tizenegyes szinten?" kérdezi a Doktor. "Túlságosan is. Az egyik siklót alakítjuk át, jobban manoverezhetővé tesszük, és egy kicsit... Királyabbá." "Hmm... Mr. Parissal dolgozott mostanában." állapítja meg a Doktor, "Részvétem."

"Azt hittem, találtam egy kisebb szubtéri zavart, de... Már eltűnt..." mondja Kim a kettes osztályú sikló pilótafülkéjében, a mellette ülo Jetalnak. "A távolsági szenzorokon semmi, pár hidrogénatomot kivéve." állapítja meg a no, mire Kim átcúsúszik az egyik oldalsó konzolhoz, majd kissé bosszús sóhajjal pillant a holokamerával buvészkedő Doktorra: "Ah... Lesifotós." "Próbáljanak természetesen kinézni." mondja a Doktor. "Legalább megörökítheti a jó oldalamat..." mondja Jetal. A hologram maga felé fordítja a kamerát, és állítgatni kezdi, közben így szólva: "Készítsünk egy csoportképet..." A Doktor felállítja a kamerát a pilótafülkét és az utasteret elválasztó méternyi magas mellvéd-félére, majd gyorsan belép Kim és Jetal székei közé. "De ez volt az utolsó, világos?" szuri Kim a fogai között, közben mosolyra igazítva arcvonásait. "Mondják: csíz." "Csííz..." szól Kim és Jetal, majd miután a kamera elkészítette a felvételt, a no megjegyzi: "Doktor, nekem vezetni kéne a siklót..." "Ja, persze..." húzódik vissza a hologram, az utasterbe, közben magához véve a kamerát. Azonban mielőtt ellenorizhetné, a sikló egy dörrenés kíséretében megrázkódik. "Mi volt ez...?!" néz körül Kim. "Leálltak a szenzorok." feleli Jetal. "Szökik az energia. ... A pajzs és fegyverzet leállt." állapítja meg Kim. "De miért...?" kérdezi a

Doktor nyugtalanná válva. Hamarosan megkapja a választ, mikor az elölso ablakon át egy hajó válik láthatóvá, amint a sikló felé száguld közben idorol idore tüzet nyitva. A hologram fényképezni kezdi a közeledo hajót, míg az el nem tunik a látóterükből. Közvetlenül ez után valami hang hallatszik a sikló hátsó részéből, és a megforduló trió egy fegyveres humanoiddal találja magát szemközt. A sikló újabb találatot kap, a holofelvevo kiesik a Doktor kezéből, és mikor a padlónak ütődik, készít egy felvételt a fegyveres idegenről, aki a következő pillanatban tüzet nyit, és Jetalt, Kimet és a Doktort egy-egy energiasugár találja el. A két élő személy összeroskad, a hologram azonban csak instabillá válik egy pillanatra, majd a pilótakonzolhoz ugrik, és sietve billentyezni kezd. Az idegen célba veszi a fegyverrel, ám nem tudja befejezni a mozdulatot, a körülötte megjelenő szállítószalag ugyanis mozdulatlanra dermedti. A Doktor a másik pulthoz megy, és csatornát nyit, majd a sebesültekkel kezdve foglalkozni, közben így szól: "A Doktor hívja a Voyager-t: vészhelyzet, támadás alatt állunk! Sebesültjeim vannak! Vészhelyzet!" A hologram közben elokerít egy elsősegély-csomagot, és letérdel a közelebb lévő Jetal mellé, akinek feje, és mellkasának felső része csupa vér, de a valamivel odébb heverő Kim sem néz ki jobban. "Értettem, Doktor." szólal meg Chakotay hangja kissé torzan, "Állítsa be a navigációs pultot visszatérésre a Voyager-hez." "Parancsnok, hall engem...?!" kiabálja a Doktor, miközben véres kezeire bámul, "Halló...?!" "Doktor, válaszoljon..." hallatszik Chakotay gyorsan gyengülő hangja, majd a kapcsolat megszakad. "Számítógép, automatikus navigáció, cél a Voyager!" rendelkezik a Doktor, miközben Kimet is szemrevételezi, "Tejes impulzus!" "Doktor..." nyög fel Kim, mikor megérzi, hogy mozgatták. "Csak nyugalom, annak a fegyvernek piszok nagy tüzereje volt..." "O jól van..." sandít Kim a közelben heverő Jetalra. "Eszméletlen." feleli a Doktor, közben trikordert ragadva. "A Voyager...?" "Elvesztettük a kapcsolatot." feleli a hologram, majd mikor a siklót megrázza egy találat, hozzáteszi: "Átsugároztam az idegent a hajójukra, erre ez a hála..." "Jobb lett volna inkább az urbe sugározni..." suttoja Kim. "Nem szokásom az emberölés, zászlós." húzza el a száját a Doktor, majd döbbenet, ered a trikorderre, amivel közben Jetalt vizsgálja: "Szinaptikus sokk?! De hát az idegek nem is károsodtak!" Közben Kim is kezd elveszteni az eszméletét, hiába szólongatja a hologram: "Mr. Kim...?! ... Ezt nem értem!" Az idegen hajó ekkor épp a sikló elé vágva készül arra, hogy visszaforduljon egy újabb támadáshoz, de a páncélatába tépo fézersugár meggyozi arról, jobban teszi, ha inkább gyorsan odébbáll. A Voyager elhúzza a sikló fölött, majd lelassít valamivel elötte. "Doktor, készüljön a sugárzásra." hallatszik Chakotay hangja. "Sugározzanak közvetlenül a gyengélkedőbe!" üzeni a hologram. A Doktor és a két sebesült Parissal, és néhány kékbetűtes egyenruhát viselő legénységi taggal egy időben érkezik a gyengélkedőbe. "Készítsék fel őket mutéhoz!" rendelkezik a hologram. "Mi történt?" kérdezi Paris, miközben segít hordágyra emelni Kimet, míg a másik csoport Jetallal kezd foglalkozni. "Ránk lottak. Az idegrendszerükkel történt valami, stabilizálnunk kell a szinapszisaikat. Kerítsenek nekem kolin-preparátumot!" "Milyen fajtát?" kérdezi Paris. "Nem számít, csak arra ügyeljen, hogy nagy tisztaságú legyen." Paris elszáguld a labor felé, a Doktor pedig újra, ezúttal a nyugodt körülményeknek köszönhetően már alaposabban megvizsgálja a két áldozatot. "A gerincvelő elkezd lebomlani..." állapítja meg Jetalnál, majd Kimhez lépve így szól: "Itt is, ugyanolyan ütemben..." "Acetil-kolin, huszonöt mikroliter." nyomja Paris a Doktor kezébe a laborból hozott oltópisztolyt, mikor a hologram újra Jetal ágya felé fordul. A Doktor beadja a szert a nonek, majd Kim ágyához fordul. "Úgy látszik, nem használ. Teljes szinaptikus összeomlást jelez..." olvassa le Paris az ágyhoz tartozó diagnosztikai monitor kijelzéseit. "Ennek így semmi értelme..." mered rá a Doktor tanácstalanul. A Voyager ekkor megrázkódik, és a gyengélkedő világítása kihagy pár pillanatra. "Paris a gépháznak: minden szabad energiát a gyengélkedőre iránytani!" "Értettem." hallatszik Torres hangja. "Valamiféle plazmaenergia gyulik fel a neutrális membránjai között..." állapítja meg a Doktor, Kimet vizsgálva, "Az a fegyver... Biztosan ezt a hatást kell kiváltania!" "Töltésmaradékot kell hátrahagynia az áldozat szervezetében?" kérdezi Paris. "Egy energia-impulzust, ami ott marad a neurális membránok között, és a gerincvelőn át az agy felé továbbítódik... Perceken belül meghalnak, ha nem akadályozzuk meg! ... Meg kell óvnom

az agyi funkcióikat." "Az agyalapja instabillá válik..." mondja a Kim állapotát felügyelő Paris. "Egy gerincvelői gát..." indul a Doktor egy muszerkocsi felé, "El kell választanom a gerincvelőt az agytörzstől, míg rendbe nem tudom hozni a sejtkárosodást. ... De... Nincs idom mindkettejükön végrehajtani az eljárást!" "Csak mondja, mit kell csinálni, majd dolgozunk párhuzamosan." javasolja Paris. "Ez túl bonyolult..." "Akkor döntsön, mielőtt mindkettejüket elveszítjük!" A Doktor idegesen pillant előbb Jetalra, majd Kimre, végül Harry ágya mellé lép, és Paris követi a muszerkocsival. "Szubdermális szikét." rendelkezik a hologram, közben az oldalára fordítva Kimet, majd mikor megkapja Paristól a kért eszközt, sietve munkához lát, "Bioelektromos mezogenerátort..." "Az életfunkciói stabilizálódnak..." mondja Paris, "Működik a dolog..." "Sejtregenerátort." szól a Doktor, majd mikor a diagnosztikai monitor jelezni kezd, egy pillanatra felnéz: "A neurális membrán stabilizálódik... Helyes..." Ekkor Jetal ágyának monitora éles hangon visítani kezd, miközben a szívverést, légzést, és idegrendszeri működést nyomon követő diagramok kisimulnak, mire Paris összerendezve kapja fel a fejét, majd a felé forduló Doktorra pillant.

A Doktor rezzenéstelen arccal bámul bele a gyengélkedő félhomályába, majd kissé merev mozdulattal fordul a közelben álló Janeway felé: "A támadás... Hogyan végződött? ... Voltak további sebesültjeink?" "Pár percig még lövöldöztünk egymásra... Aztán az idegenek visszavonultak. ... A legénységnek csak egy tagját veszítettük el. Jetal zászlóst." "Nem szeretnék érzéketlennek hangzani..." mondja a Doktor felsóhajtva, "De a programozásom miatt szakmai távolságtartással viselem egy betegem halálát." Janeway elgondolkodva veszi szemügyre a hologramot, majd odabólint Torresnek, aki erre megint munkához lát, és a Doktor memóriájának újabb blokkolt részei szabadulnak fel.

"Azért gyűltünk itt össze, hogy végtisztességben részesítsük megbecsült halottunkat..." mondja a híd közepén álló Janeway, körülötte a tisztikar tagjaival, és még számos legénységi taggal, "Ahni Jetal zászlóst. ... Intelligenciája, és elbuvólo személyisége segített, hogy ez a hosszú út hazafelé mégse tunjon olyan hosszúnak. Most, hogy saját útjára tér... Megorizzuk ot szívünkben... És lelkünkben." Tuvok alig mozdulva megérint néhány szenzort a taktikai pulton, mire a hajón uralkodó halotti csendnek köszönhetően hallani, ahogy a torpedóvető működésbe lép, és egyszer tüzel. A fomonitronon egy távoli porköd, és egy narancsszínű csillag látható, ami fényébe vonja a feléje induló torpedóburkolatot, az urben elhunytak koporsóját.

"A szintetikus antigén-készlet lecsökkent..." mondja a jegyzetfüzetet tanulmányozva a tálalópult mögé belépő Doktor Neelixnek, "És sajnos az elmúlt hónapokban ön által gyűjtött gyógynövények nagy része is elfogyott." "Van még egy kevés gyógyfüvem raktáron, amit talán felhasználhat..." "Talán eddig rejtegette előlem...?" "Nem. Csak szükséghelyzetekre tartogattam." "Remek tervezés." bólint a Doktor. "Ami az antigéneket illeti... Úgy látszik, el kell kezdenem nagyobb adagokban replikálni őket. Melyikkel kezdjem?" "Döntések, döntések..." mondja a Doktor felsóhajtva, majd leteszi a jegyzetfüzetet a pultra, "Maga hogy hoz döntéseket, Mr. Neelix? Úgy értem, általában..." "Nos... Megvizsgálom az alternatívákat, és próbálom eldönteni, melyik a legjobb." "Melyik... A legjobb..." mondja a Doktor, közben kivéve két szilvára emlékeztető gyümölcsöt egy tálból: egy pirosat, és egy sárgát. "Hogyan dönti ezt el az ember?" mutatja oda a hologram a két gyümölcsöt Neelixnek. "Ezen még sosem gondolkodtam." ismeri be a talaxiai. "Talán megtehetné egyszer... Néha elgondolkodni ezen." "Azt hiszem, egy kicsit minden helyzet különböző..." "Hm... Nekem ez könnyen megy. Mikor én egy döntés előtt állok, a programom kiszámítja a változókat, és... Már cselekszem is. ... Egy példa: mi lehet egyszerűbb, mint egy döntéshelyzet a gyengélkedőn? Mondjuk, van két betegünk, mindketto sebesült, mindketto közvetlen életveszélyben van." mondja a Doktor, a kezében tartott gyümölcsöket nézve, "Kiszámításra kerülnek a változók. A programomnak meg kell határoznia, a betegek melyikének nagyobbak a túlélési esélyei. És utána azt ellátom!" mondja a Doktor, felmutatva a sárga

gyümölcsöt, a pirosat pedig a kaszinóban tartózkodók közé hajtja, nem kis meglepetést okozva nekik ezzel. "Egyszeru. ... Csakhogy... Mi van akkor, ha mindkettőnek pontosan ugyanannyi az esélye a túlélésre...?" kérdezi a Doktor, kivéve két kis süteményt egy másik tálból, "Akkor mi van?" A Doktor lassan megkerüli a pultot, majd dühösen csap le rá: "Dobjak fel érmét?! Vagy talán vessek kártyát? ... Látja, én egy hologram vagyok, nem sérülök meg. Nem érzek fájdalmat. ... Nem halok meg! Másokkal ellentétben, amirol persze sokat mesélhetnék..." A hologram, közben visszatér a pult mögé, és a zavartan álldogáló Neelixre vigyorogva folytatja: "Tehát, a példa. Két beteg, mindkettő megsérült, mindkettő közvetlen..." A Doktor elhallgat, majd szinte döbbenet bámul saját ujjaira, amelyek szétmorzsolják az egyik süteményt. Neelix megérinti a Doktor vállát, mire az elhúzódik tőle: "Ne érjen hozzám! Én egy hologram vagyok, fotonenergia... Ne vesztesse az idejét...!" Neelix erre aktiválja kommunikátorát, és halkán megszólal: "Neelix a biztonságiaknak: kérem, küldjenek egy osztagot a kaszinóba." "Egy egész osztagot, Mr. Neelix? Akkor csaphatunk egy kis bulit, hm?" kérdezi a Doktor, felvéve a gyümölcsöket tartalmazó tálat a pultról, és odakínálja a közelben üldögéelő legénységi tagoknak, akik azonban kissé ijedten húzódnak el a hologramtól, "Ah, igen... Nemrég egy születésnap ünnepségen voltam... Egy nagyon kedves fiatal nőén. ... Ott is hoztam egy döntést. ... Tulajdonképpen többet is. Mikor belépek az ajtón, jobbra menjek, vagy balra? ... Amennyire emlékszem, az utóbbi mellett döntöttem. ... Azután megláttam a tálcát a pulton, és máris újabb döntés: elvegyek egy koktélt, vagy sem? ... Ez könnyű, hologram vagyok, nem eszem." monologizál tovább a Doktor, miközben befutnak a biztonságiak, ketto-ketto a két bejáraton át, valamint Tuvok is az egyik csoport élén. Neelix odasiet a vulcanihoz, és odaszól neki: "Valami nincs rendben vele..." "Nagyon udvariatlan harmadik személyben beszélni valakiről a jelenlétében!" szól rá a hologram dühösen, "Dönthetett volna, Mr. Neelix: valami udvariatlant tegyek, vagy ne tegyek valami udvariatlant?" "Doktor... Le kell mennünk a gyengélkedőre." lép közelebb Tuvok a hologramhoz. "Miért kellene? Mi van, ha nem akarok visszamenni oda? Mi van, ha úgy határozok, többé nem lépek be a gyengélkedőbe?" Tuvok erre odabíccent a Doktor mögött megállt két biztonságinak, akik közelebb lépnek a hologramhoz. A Doktor megszemléli őket, majd idegesen így szól: "Nem. Nem fogom eldönteni!" A biztonságiak megragadják a karját, mire a hologram dühöngeni kezd: "Engedjenek már el végre! ... Miért kellett meghalnia?! Miért öltem meg ot?! Miért döntöttem így?! Miért?! Magyarázza meg valaki, miért...!" Tuvok remek időzítéssel odalép a Doktorhoz, és kikapcsolja a mobil emittert.

"Onnantól kezdve már csak lefelé vezetett az út." mondja Janeway a maga elé bámuló hologramnak, "Visszacsatolás jött létre az etikai, és kognitív szubrutinjai között. Egyre csak ugyanazt gondolta, nem tudtuk leállítani." "Az egyetlen lehetőség az volt, ha töröljük az emlékeit erről az eseményről." teszi hozzá Torres. "Igazuk van..." mondja a hologram erotlen hangon, "Nem tarthatom meg ezeket az emlékeket. Azok után nem, amit tettem..." "A kötelességét teljesítette..." mondja a Doktor mellett megálló Janeway. "Melyiket öljem meg két beteg közül...?" kérdezi a hologram gúnyosan. "Doktor..." "Doktor? Na hiszen! Egy orvos megörzi az objektivitását, de nálam nem így volt, igaz? ... Két beteg, ugyanazon túlélési esélyek, és én azt választom, aki egy kicsit közelebb áll hozzám? A barátomat választom?! ... Ez nincs benne a programomban, ez még a feladatommal sem egyeztethető! ... Programozzanak át, még segíték is benne!" Torres lemondó pillantást vet Janewayre, miközben a hologram odasiet a konzolhoz: "Kezdjük ezzel a nappal, ezzel az órával, ezzel a másodperccel!" "Számítógép, a VOH-t kikapcsolni." rendelkezik Janeway, mire a Doktor alakja szertefoszlik. Torres nagyot sóhajt, majd így szól: "Mindig ugyanaz van." Janeway komor arccal töpreng egy darabig, mire Torres kérden néz rá: "Kapitány...?" "Mintha harc dúlna a bensojében. Az eredeti programozása... És aközött, amivé idoközben lett. A megoldásunk az volt, hogy véget vetünk ennek a küzdelemnek. De ha hibás volt...?" "Láttuk, mi történt vele. Kétszer is láttuk." "És mégis... Hagytuk fejlődni. Aztán a baj első jelére..." Janeway elharapja a mondatot, és fájdalmas arccal néz Torresre: "Lelket adtunk neki, B'Elanna! Jogunk van

most visszavenni tole?" "Személyiségi szubrutinokat adtunk neki. Én ezt nem nevezném léleknek." mondja Torres, de Janeway már nem annyira biztos ebben.

A kapitány végül a legénység másik olyan tagjánál köt ki, akinek hasonló fejlődési folyamaton kellett keresztülmennie. Csendesen, töprengő arccal figyeli a regenerációs fülkéjében mozdulatlanul álló Severt, végül a fülke felügyelőpultjához lép, és felébreszti az egykori borgot. Az pár pillanat múltán lecsatlakozik a fülke rendszereiről, tesz egy lépést előre, majd félig Janeway felé fordul: "Kapitány...?" "Van egy gondom. ... Az egyén-lét természetét illetően." "Filozófiai eszmecserére tart igényt?" "Megfelelő idő, és hely kell hozzá. Most pedig ez a helyzet. ... Az után, hogy kiszabadítottam önt a Kollektívából... Átalakult. Nehéz folyamat volt. ... Megérte?" "Nem volt választásom." "Nem ezt kérdeztem." "Ha megváltoztathatnám, mi történt... Kitörölhetném, amit velem tettek... Megtenném-e?" mondja Seven, mire Janeway arcára enyhe meglepetés ül ki. "Nem." válaszol végül Seven a saját kérdésére.

"A Voyager naplója, Janeway kapitány, kiegészítés. A Doktorunkból most a betegünk lett. Már két hete, hogy elrendeltem a folyamatos megfigyelését. Éjjel-nappal vele van valaki a legénységből, hogy visszajelzést adhasson neki, legyen egy megszokott arc a közelében, miközben ő azért küzd, hogy megértse az emlékeit, és gondolatait. ... Felépülésének esélyei... Bizonytalanok."

A Doktor mozdulatlanul, merev arccal ül egy fotelben az egyik holodeckben, Janeway valamivel odébb egy másikban ülve olvasgat, és idonként felpillant a hologramra. A Doktor egyszer csak megmozdul, majd így szól: "Minél többet töprengek rajta... Annál biztosabban tudom, nem is tehettem volna másképp." Janeway felsóhajtva csukja be a könyvet, majd a Doktorra nézve megkérdi: "Ezt hogy érti?" "Úgy értem... Az Oszobbanás... Ami kibocsátja a sugárzást, mindent mozgásba lendít..." magyarázza a Doktor, otthagya a fotelt, "Egyik részecske összeütközik a másikkal, gázok terjednek, bolygók állnak össze... És mire az ember észreveszi, már vannak csillaghajók, holodeckek... Meg tyúkhúsleves... Ahogy én látom, semmit sem lehet tenni a csillaghajók, holodeckek, meg a tyúkhúsleves ellen, mert mindez húszmilliárd évvel ezelőtt elrendeltetett!" Közben Tuvok lép be a holodeckbe, és az ajtóban megállva hallgatni kezdi a neki háttal állva beszélő hologramot, majd mikor az a jelek szerint befejezte, beljebb lép: "Van bizonyos logika a logikájában..." "Hmm...?!" mutat a Doktor Tuvokra, kérden nézve közben Janewayre. "Előrelépés?" kérdezi a vulcani, megállva Janeway mellett. "Nem vagyok biztos benne, nyer-e tapasztalatokat ebből az eseményből, vagy csak körbe-körbe jár a programja..." sóhajt fel Janeway, felállva a fotelből. "Tizenhat órája van már itt. Átvesszem, míg kipihen magát." "Boldogulok..." veregeti meg Janeway fáradtan Tuvok vállát, "Az ön helye a hídon van." A vulcani engedelmesen távozik, Janeway pedig elnyomva egy ásitást, visszatelepszik a fotelbe, mint ahogy a Doktor is leült közben. "Hogyan tud olvasni egy ilyen pillanatban...?!" mered rá a hologram vádlón. "Segít gondolkodni." "Gondolkodni? Magának meg mirol kellene gondolkodni?" "Magáról. Ez a könyv jelentőséggel bír a helyzetében." "Valóban? ... Mit olvas?" Janeway a hologramra sandít, majd így felel: "Költeményeket. Amiket a Földön írtak, úgy ezer éve. La Vita Nuova." "La Vita Nuova? Az új élet? ... Hah... Meséljen erről Jetal zászlósnak. ... De tényleg... Számptalan alkalommal megöltem ot!" "Ezt meg hogy értsem?" "Okozati összefüggések. Vagy még inkább: valószínűség." áll fel újra a Doktor, "Minden tettek végtelen számú következménye lehet, és én minden egyes ilyenben megöltem ot! ... Vagy nem...?" A Doktor egy darabig zavartan bámul maga elé, majd a fejét rázva így szól: "Olyan sok lehetőség van... Túl sok irány, amit a programom követhetne... Teljes képtelenség választani. ... És mégis... Nem tudok úgy élni, hogy tudom, mit tettem..." A Doktor visszafordul Janeway felé, akin azonban a jelek szerint közben erot vett a kimerültség, ugyanis elaludt. "Kapitány..." indul meg felé a Doktor, majd megrázza Janeway lábát: "Kapitány...?" Janeway erre felriad: "Sajnálom..." "Hogy tud ebben a pillanatban aludni?" "Hosszú volt ez a nap..." sóhajt fel Janeway, "Mit is mondott?" "Mi baja van?" "Semmi..." csóválja a fejét a homlokát dörzsölgető Janeway. "Maga beteg." "Csak a fejem

fáj." A hologram megérinti a kapitány homlokát, majd a kezét visszakapva felkiált: "Láz... Magának láza van!" "Azért még élek..." "Orvosi vészhelyzet!" "Doktor..." "Valakinek azonnal el kell látnia. Hívja ide Mr. Parist! A gyengélkedőre kell mennie!" "Doktor..." áll fel Janeway a fotelból, "Jelenleg nagyon elfoglalt vagyok. Egy barátomnak segítek." A hologram zavartan tátoz egy darabig, majd így szól: "Én... Boldogulni fogok. Ön pedig... Aludjon egyet. Kérem... Én holnap reggel is itt leszek." "Biztos?" "Igen. Kérem... Nem akarok felelős lenni még több szenvedésért." A Doktor ezzel otthagyja Janewayt, aki leteszi a könyvet a fotelba, és lassan a kijárat felé indul, miközben a hologram leül a saját székébe. Janeway megáll elotte, és halkán így szól: "Jó éjszakát... Ha szüksége van valamire..." "Akkor szólni fogok. ... Köszönöm, kapitány." Janeway kiballag a holodeckból, a Doktor pedig egy darabig igyekszik nem észrevenni a kapitány által nyitva 'felejtett' könyvet, de végül csak odaballag érte, felemeli a fotelból, és olvasni kezdi a nyitott oldalt: "Ebben a könyvben... Ami az én hagyatékom... Az első oldalon, az első fejezetben azt a napot írom le, mikor először találkoztunk. Ha valaki elolvassa e szavakat... Azzal egy új élet kezdődik." A Doktor leereszkedik a fotel szélére, és belemerül az olvasásba.

105. The Bride of Chaotica - Chaotica menyasszonya

"Proton kapitány kalandjai, tizennyolcadik fejezet: Chaotica menyasszonya. A gonosz Dr. Chaotica elrabolja Constance Goodheart-ot, és a feláldozását tervezi Arachniának, a pók-emberek királynőjének. ... Proton kapitány több millió mérföldet utazik az X bolygóra, hogy megtámadja a Végzet Erodjét. De Chaotica kilövi a híres halálsugarat, ami Proton kapitány végét jelentheti, ahogy rakétahajója kigyullad."

"A legutóbbi fejezetben nem is gyulladtunk ki." méltatlankodik Kim, miután a Proton kapitány-program díszletéhez tartozó kerek monitoron véget ért a rövid fekete-fehér filmbejátszás, "Miért ilyen pontatlanok ezek az ismétlések?" "Hogy visszacsábítsák az embereket a mozikba." magyarázza Paris, miközben lesietnek az egyik pulthoz, "Egy szuper történet, az irodalmi túlzások elfeledett művészete. ... Kész vagy?" "Igenis, kapitány." bólint Kim, közben átsietve egy másik pulthoz. "Akkor hadd menjen a show! Számítógép, megkezdeni a tizennyolcadik fejezetet." szól Paris, mire a díszlet életre kel, megszólal a hozzá illo zene, majd Kim, a pultjának muszereit szemügyre véve, így szól: "Adást fogtunk. Chaotica az." "Feltöltés alatt." bólint Paris, majd a kerek monitor lassan életre kel, és a szívszagatóan sikoltozó Goodheart válik láthatóvá rajta, majd a helyét Chaotica ismeros alakja veszi át: "Proton kapitány... Adja meg magát!" "Szó sincs róla. Eressze el Miss. Goodheartot, és már itt sem vagyunk." "Attól tartok, a... Titkárnőjét... Már elígertem Arachnia királynőnek. ... Mint elsorendu áldozatot." "Ezt nem foga megúszni szárazon!" jelenti ki Kim, majd Parisra vigyorog. "Hohohó, dehogynem! ... Egyszer elkerülték a halálsugaramat, de ezt nem fogják túlélni!" mondja Chaotica, ezzel bontja a kapcsolatot. "Tölts a fegyvert." jelenti Kim. "Becsapódásra készülj!" szól Paris, és a hajó pár pillanat múlva megrázkódik. "Telitalálat." mondja Kim, "Elvesztettük mindkét motort." Kim ezzel átsiet egy periszkópszerű szerkezethez, és azon át kezdi szemlélni az aggasztó sebességgel közeledo hegycsúcsokat: "Lezuhanunk!" "Beragadt a futómu." mondja Paris, majd püfölni kezdi a kormányospultot, de nem ér el különösebb eredményt, pedig az odasieto Kim is csatlakozik hozzá. "Kapaszkodni!" kiáltja végül Paris. Ezután a hajó hosszan rázkódik, végül a jelek szerint megállapodik. "Nyitom a fedélzeti nyílást." mondja Kim. Miután az ajtó kinyílt, Paris kinéz rajta, majd nagyot fújva odaszól Kimnek: "Üdv az X bolygón." "És, mi a terv?" kérdezi Kim, miközben mindketten sugárpisztolyt véve magukhoz, az ajtó felé indulnak. "Most jön az a rész, mikor legyozzuk Chaotica katonáit, ellopjuk az egyenruhájukat, és így jutunk el a föld alatti barlangokhoz." "Hé, mintha azt mondtad volna, ebben a fejezetben valami rabszolganok is lesznek." torpan meg Kim az ajtóban. "Miután behatoltunk a Végzet Erodjébe, majd kiszabadítjuk Chaotica háremét." nyugtatja meg Paris, "Na gyerünk." "Ott leszek a sarkadban." "Elég ismeros ez az X bolygó..." jegyzi meg Kim valamivel késobb, miközben több méter magas sziklaalakzatok között bolyonganak, "Mi is volt annak a neve, ahol legutóbb jártunk?" "A Merkúr bányái." "Teljesen egyformák." jelenti ki Harry. "Ah... Nagyon drágák voltak a díszletek. De itt nincs muködo tuzhányó." mondja Paris, majd pár lépéssel odébb, miután kiértek a sziklák közül, így folytatja: "Ah, íme! A Végzet Erodje." "És... Hogyan kéne nekünk feljutni oda...?" kérdezi Kim elbizonytalanodva. "Már mondtam: a földalatti..." "Barlangrendszer." bólogat Kim. "Így van." mondja Paris, ezzel útnak indulnak. Azonban alig néhány lépést tehetnek meg, mikor egy hangos dörejt követoen megrázkódik a lábuk alatt a talaj. "Mintha azt mondtad volna, nincs vulkán..." jegyzi meg Kim. "Azt is mondtam." bólint Paris körülnézve. Azonban végül mégis Kim találja meg a probléma forrását: "Ööö... Tom..." Paris odasiet hozzá, majd együtt bámulják pár pillanatig az egy szimulált sziklafal hasadékan áttöro vakító fényességet. "Hát... Ez bizony nem Chaotica muve..." állapítja meg Paris, "Számítógép, programot befejezni!" "Nem végrehajtható. Holodeck-vezérlés üzenen kívül." "Paris hívja a hidat. ... Híd, jelentkezz!" Válasz azonban nem érkezik,

mire Kim és Paris aggodalmasan néznek össze. "Hozzá kell férnünk a kézi vezérléshez." mondja Harry. "Van egy hozzáférési pont a rakétahajóban, gyerünk." indul útnak Paris. "Jelentést." szól a hídra érkező Janeway. "Kiestünk görbületből." pillant rá Chakotay, "És teljesen megálltunk." "Oka?" "Nem ismert. A hajtómuvek működőképesek." feleli Tuvok. A Voyager ekkor tompa dübörgés közepedte remegni kezd. "Gravimetrikus impulzusokat észlelek a hajó körül. Zavarják az energia-áramlásunkat." állapítja meg Chakotay. "A vezérlőrendszerek leállnak. Nincs hozzáférésem a kommunikációhoz, a deflektorhoz, a fegyverekhez..." sorolja Tuvok. "Keressen hajókat, vonósugarat... Bármit, ami megmagyarázza, miért ragadtunk ide." szól Janeway.

Kim és Paris hamarosan akadályba ütköznek: "Chaotica nevében, megállni!" mondja az útjukat elálló három férfi közül az elöl álló, aki öltözké miatt olyan hatást kelt, mint egy középkori páncélos lovag, "Proton!" "Valami haverjaid?" pillant Harry Parisra, aki kelletlenül bólint. "Micsoda meglepetés." mondja a páncélos, "Azt hitte, odavesztem a krokodilok között, igaz?" "Erre nincs idők..." húzza el a száját Paris. "De túléltem! ... És reméltem, hogy egy nap visszaadhatom a kölcsönt!" Paris erre elkapja a sugárpisztolyt, és lelövi vele az akadékoskodó fickót, majd immár Kim támogatásával a két kísérelőt is hasonló sorsra juttatja, majd tovább sietnek.

"Azt hiszem, van egy magyarázatom." mondja Tuvok, "A szenzorok szerint behatoltunk egy szubtér-rétegbe, ami zavarja a saját görbületi mezonket." "Impulzusmeghajtás van?" néz Janeway Chakotayra. "Igen." "Teljes meghajtást." bólint Janeway.

A Voyager impulzushajtómuvei felizzanak, ám a hajó ettől csak imbolyogni kezd, mintha 'leeresztett horgonnyal' próbálnának útnak indulni.

"A helyzetünkben nincs változás." jelenti Tuvok. "Minden rendelkezésre álló energiát a hajtóműbe." szól Janeway. "Nem mozgunk." csóválja a fejét Tuvok. "Az impulzus-reaktor melegszik, túlterhelődünk." mondja Chakotay. "Adjon bele mindent, teljes tolóero!" szól Janeway a kormányosnak, ám csak annyi lesz az eredménye, hogy a hajó egyre hevesebben kezd rázkódni. "Nincs hatás, a reaktor kritikus terhelésen." jelenti Chakotay. "Megszakítani." szól Janeway, majd miután méltatlankodva körülnézett, feláll a kapitányi székből, és így folytatja: "Több energiát a szerkezeti védomezobé. Lehet, itt leszünk egy darabig."

"Semmi haszna, nem tudom leállítani a programot." pillant Paris Kimre, miután egy ideje már hasztalanul vesződt a holodeck termináljával. "Pedig jobb, ha gyorsan csinálsz valamit, Proton..." mondja Kim, aki közben a 'periszkóppal' nézelődik, "Épp most jelent meg egy második torzulás. ... Bármik ezek, egyre nagyobbak lesznek." "Készülj, elértem a transzportereket. Megpróbálkozom egy fedélzetivel." "Itt egy harmadik is..." mondja Kim, mire Paris futólag ránéz, de nem hagyja abba a munkát.

Ennek eredményeképpen a páros hamarosan megjelenik a holodeck előtti folyosószakaszon, majd sietősen a híd felé veszik az irányt.

"Itt az analízisünk eredménye. A normál- és a szubtér határa instabil az egész térségben." magyarázza Seven Janewaynek az asztrometriai laborban. "Tulajdonképpen egy szubtéri homokpadra futottunk." teszi hozzá a mellette álló Torres, "Megpróbáltam újraigazítani a görbületi mezot, burkolat-polaritást váltani..." "Talán ki kéne szállnunk, és megolni..." méltatlankodik Paris. "A gravimetrikus hatások zavarják a vezérlőrendszereinket." mondja Seven. "Amíg ide vagyunk ragadva, nem tudjuk használni a számítógép-magot, a taktikai rendszert, a holodeckeket, és hat darab kivételével a replikátorokat sem." magyarázza Torres. "És mi van azokkal a torzulásokkal a holodeckben? Mi az összefüggés?" kérdezi Janeway. "Véletlenszerű energia-ingadozásoknak tunnek, nem hiszem, hogy veszélyt jelentenek." feleli Seven. "Azért csat tartunk szemmel őket." mondja Janeway, "És ürítsük ki a szintet a biztonság kedvéért. ... Jó néhány éve... Mikor még az Albotany tudományos tisztje voltam... Megpróbáltunk átkelni egy suru proto-ködn. Három napon át próbáltunk erővel áttörni. ... Aztán rájöttünk, hogy túl erőszakosan próbáltuk." "Kapitány...?"

kérdezi Torres. "Minden alkalommal, mikor bekapcsoltuk a hajtóművet, erősebben hatott ránk a köd részecske-mezejének ellenállása. Talán itt is hasonló a helyzet." "Talán a saját görbületi mezonk erősíti a gravimetrikus hatásokat." bólint Seven, "Ha leállítjuk a hajtóműmagot, és csak navigációs fúvókákat használunk, talán kiszabadulhatunk." "A számból vette ki a szót." mondja Janeway. "Muködhet a terv." mondja Seven. "Csak ha maga áldását adja rá..." sandít Torres Sevenre. "Próbáljuk meg." szól Janeway.

A holodeckben látható fényjelenségek közül kettőből eközben egy-egy fénygömb indul útnak, és leereszkedve a szimulált talajig, két, az ezerkilencszáznegyvenes-ötvenes éveket idéző öltözetű férfit hagynak maguk után. A két alak végignézi a fekete-fehér tájon, majd egy-egy kis szerkezetet véve előzakozásukból, vizsgálódni kezdenek. Hamarosan észreveszik a Végzet Erodjét, és arra felé indulnának, ám a hátuk mögül felhangzik a páncélos fickó hangja: "Chaotica nevében, megállni!" A két férfi feléjük fordul és a sötétebb öltönyös így szól: "Nem akarunk ártani." "Elfogni őket!" szól a páncélos, mire két kísérője megragad egy-egy jövevényt, miközben a vezetőjük bekapcsolja a bal kezére szíjazott kis rádiót: "Felvonóhidat leeresztetni, foglyokat viszünk."

Chaotica sietos léptekkel vág át a talán nem véletlenül trónteremre emlékeztető helyiségen, majd a kinyíló ajtó hangjára megtorpan, és az érkező páncélos alak felé fordul: "Igen, igen, igen... Mit akar, Lonzak?" Az hajbókolni kezd: "Felséges uram..." "Hol van Proton?" "O... Megszökött..." "Ostoba!!! Megfizet az alkalmatlanságáért! ... Elfogni!" int oda Chaotica a közelben álló robotnak, mire az megindul Lonzak felé: "Add meg magad!" "De... Felséged, foglyokat hozam!" próbálkozik Lonzak, mire Chaotica leintja a robotot, majd így szól: "Újabb földiek?" "Nem. Azt állítják, egy másik dimenzióból jöttek." "Nem ebből a dimenzióból..." töpreng el Chaotica, "Hozza ide őket." Lonzak erre az ajtó felé fordulva tapsol egyet, és hamarosan megérkezik a két öltönyös a kísérőikkel együtt. "Azonosítsa magát." mondja a sötétebb ruhás, mire Chaotica felnevet: "Maguk sértegetnek! Én vagyok Chaotica! A kozmosz ura!" "Térdre ofelsége előtt!" szól a közben Chaotica mellé lépett Lonzak. A két jövevénynek a jelek szerint nem sok kedve van a dologhoz. "Azt mondtam, térdre!" mondja Lonzak, majd odaint a két katonának, akik térdre kényszerítik az öltönyösöket. "Maguk... Betörték a bolygómra." mondja Chaotica, majd a jövevények felé indulva síri hangon hozzáteszi: "Miért...?" "Hogy kapcsolatba lépjünk más fotonikus életformákkal." feleli a sötétebb ruhás, "Hogy tanuljunk tőlük." "Maguk egy támadó hadsereg előorse, vagy sem?!" "Felfedezők vagyunk." "Kezd fárasztani ez a csevely. ... A hadseregük nem lesz probléma az uramnak! Eltaposunk magukat, mint valami rovar!" "Ellenségesek." mondja a sötét öltönyös a társának, "Meg kell szakítanunk ezt a kapcsolatot." Az erre egyetértően bólint. "Valóban. Lonzak, kivégezni őket!" Lonzak elkapja sugárfegyverét, és sikerül lelonie a világosabb öltönyös jövevényt, ez azonban elég időt ad a másiknak ahhoz, hogy eltunhessen egy kék fényjelenségben. "Gyáva." jelenti ki Chaotica, "Majd megtanulja, hogy Chaotica elöl nincs menekvés! ... Készültségbe az ursereget, feltölteni a halálsugarat!" "Azonnal felség." bólint Lonzak, ezzel elsiet. "Vidd Miss. Goodheartot Arachniához." utasítja Chaotica a robotot, "Meghívjuk a királynőt, hogy csatlakozzék hozzám a csatában. ... Együtt... Romba döntjük az ötödik dimenziót!"

"A kapitány naplója, kiegészítés. Már három napja pörgetjük a kerekeket, de semmi előrehaladást nem értünk el a szubtér-rétegből történő kitörés terén."

"Nézze a jó oldalát... Csak napi három étkezés." mondja Neelix a tálalópultnál a tálcája tartalmát gyanakodva nézegető egyenruhás férfinak, mikor Janeway beront a kaszinóba: "Kávét, feketén!" "Ah... Sajnálom, kapitány, de ma reggelre elvesztettünk újabb két replikátort..." lép ki Neelix a pult mögül. "Most nagyon figyeljen rám, mert csak egyszer fogom elmondani: kávét, feketén!" mondja Janeway meglehetősen felindultan, mire Neelix gyorsan beszünteti az ellenállást: "Igenis, asszonyom." A talaxiai, nyomában Janewayjal az egyik replikátorhoz siet, és leadja a rendelést, majd az elkészült bögrét Janeway kezébe nyomja: "És ha kérhetném egy kis figyelmét..." "Elobb a

kávét." inti le Janeway, majd néhány életmento korty után már kissé nyugodtabban pillant Neelixre: "Nos, mi is a gond?" "Ez... Ez elég kényes ügy." mondja a talaxiai, miközben elkíséri Janewayt egy szabad asztalhoz. "Nincs idom találgatni, Neelix." "Nem a replikátorok az egyetlen üzenen kívüli kényelmi berendezések. ... Ugyanis csak négy működő... Illemhelyünk van, egy százötven fős hajó számára." "Értem..." "Felesleges mondanom, hogy nagy a sorban állás. Ha nem szabadulunk ki hamarosan, komoly problémával kell szembenéznünk. ... Főleg a boliaiak miatt." hajol közelebb Neelix, "Mivel a szónikus zuhanyok is üzemképtelenek, pár napon belül..." "Értem a lényegét." bólint Janeway, ám mielőtt folytathatná, Chakotay hangja szólal meg az interkomból: "A kapitányt kérem a hídra." "Máris megyek." áll fel Janeway, majd Neelixre pillantva így szól: "Tudom, hogy ezek a maga szakérto kezében vannak." "Igen, asszonyom. ... És azon gondolkodtam, talán összeállíthatnánk egy beosztást, amivel..." "Amit csak kell." bólint Janeway, majd gyorsan felhajtva a maradék kávét, elsiet. A jelek szerint azonban az asztalon hagyott bögre mégsem teljesen üres, és Neelix meg is kezdi az optimális nyersanyag-kihasználást azzal, hogy felhajtja Janeway kávéjának maradékát.

"Állapot?" kérdezi a hídra érkező Janeway, miközben a mérnöki pult felé siet, az ott dolgozó Chakotayhoz és Torreshez. "A hajtóműmag leállítva, a navigációs hajtóművek készenlétben." jelenti Torres. "Rendben, próbáljuk meg." szól Janeway, majd a kapitányi szék felé indulva odaszól Parisnak: "Induljunk el, Tom, szépen lassan." Hamarosan Chakotay is visszaül a székébe, miközben Paris megkísérli a hajó megmozdítását. "Mozgunk." mondja kisvártatva, "Két méter másodpercenként. ... Három méter..." "Nyugodtan..." mondja Janeway, a két szék közötti lekérdezőterminál adatait figyelve. "Kilenc méter... Tíz." "Ötven százalékkal növelni a hajtóművek energiáját." szól Janeway. "Közeledünk a szubtéri határhoz." jelenti Torres. "Huszonöt méter per másodperc." mondja Paris, ám a hajó szinte azonnal enyhén megrázkódik, "Na várjunk... Lassulunk. Tizenkilenc méter per másodperc, tizenhét..." "Kapitány, energia-impulzusokat észlelek." jelenti Torres. "Forrás?" "Ismeretlen, de fegyverzeti mintáknak tunnek." "Nem észlelek hajót a területen." mondja Kim. Paris bosszús sóhajjal dol hátra a székében: "Megálltunk." "Bemértem a fegyvertüz forrását. A hajón belülre adódott." mondja Tuvok, miközben Janeway odasiet a kormányospulthoz, "Hatos szint, kettes holodeck." "Ki van még mindig azon a szinten?!" kérdezi Janeway. "Senki. Nincsenek életjelek." "Fut egy program. A Proton kapitány." állapítja meg Kim. "Proton...?" áll fel Paris meglepetten, "Le tudja állítani?" "Negatív. A vezérlőrendszerek még mindig nem működnek." "Tuvok, menjen le, és derítse ki mi folyik ott." szól Janeway, majd a bizonytalanul álló Parisra pillant: "Na, menjen maga is..." "Igen, asszonyom." indul Paris Tuvok után.

Paris és Tuvok valamivel később a szimulált tájon járva kiérnek a sziklák közül, és azt kell látniuk, hogy valakik félig lerombolták a Végzet Erodjét, a romok közül még mindig dol a suru fekete füst, az odáig vezető területet pedig harci gépezetek füstölgo maradványai, és holttestek borítják. "Úgy tunik, egy csata zajlott le." állapítja meg Tuvok. "Akkor még nem volt ilyen, mikor itt hagytuk..." jegyzi meg Paris, "Biztos kihagytam pár fejezetet." "Holodeck-programok általában nem futnak maguktól." mutat rá Tuvok, miközben óvatos léptekkel tovább indulnak a csatatéren. "Na ne mondja..." ironizál Paris. Egy szikla mögött aztán ismerős szereplőre bukkannak, Goodheart hever a homokban mozdulatlanul. "Meghalt..." állapítja meg döbbenten a mellé leguggoló Paris. "Ki o?" kérdezi Tuvok. "Constance Goodheart, a titkárnő. ... Ennek nincs értelme, neki nem kéne meghalni, o a jó oldalon áll." "Biztos vagyok benne, közel álltak egymáshoz, de o egy holodeck-karakter." "Egy ezerkilencszázharminc hollywoodi karakter. A jó szereplok sosem halnak meg." mutat rá Paris, "Itt valami nincs rendben." Ekkor torz elektronikus hangok hallatszanak a közelből, mire Tuvok és Paris gyorsan felegyenesednek. "Satan robotja." állapítja meg Paris. "Hát persze..." mondja Tuvok, majd a páros a hang irányába indul. Nem sokáig kell menniük, a hengeres testü 'fémembert' egy sziklaüregben, félig a falnak dölve találják. "Segítsen egy kicsit." mondja Paris, majd Tuvokkal közösen lábra állítják a szerkezetet, "Ha meg tudjuk javítani a hangképzőjét, talán el tudja mondani, mi történt." Paris ezzel kinyitja a robot elején lévő szerelonyílást, és vizsgálni

kezd odabent: "Úgy néz ki... Elégett egy ellenállás..." "Egy micsoda?" "Huszedik századi alkatrés, még a duotronikus rendszerek elottrol." "Értem. És mit javasol a megjavítására?" "Hát... Eloször is, ki kell vennem ezt a tönkrement elektroncsövet..." mondja Paris, majd a meglepett Tuvok kezébe nyomja az elektronika hoskorából származó eszközt, "Nincs itt baj... Csak át kell kötni pár vezetékét." "Lenyugözo mértékben ismeri ezt a technológiát." állapítja meg Tuvok. "Ah... Kösz." pillant rá Paris kissé meglepetten, "Na, megvan." Paris ezzel becsapja a szerviznyílás fedelét, a robot pedig pár pillanat múlva életre kel: "Behatol... Behatol..." Paris rácsap a szerkezet elejére, mire az sebességet vált, de legalább be tudja fejezni a mondatot: "Behatolási riadó! Behatolási riadó!" "Mondd el, mi történt!" szól rá Paris. "Behatolók az ötödik dimenzióból. Behatolók az ötödik dimenzióból." ismétletgeti a robot, közben körbe-körbe forogva, míg Paris és Tuvok meg nem állítják: "Hé, nyugi!" "Hogyan kerültek ide azok a behatolók?" kérdezi Tuvok. "Egy átjárón." feleli a robot. "Az ötödik dimenzió? Ebben a történetben nem kellene idegen támadóknak lennie... Az a... Proton kapitány a Kosmikus Lény ellen-ben van." "Behatolók az ötödik dimenzióból." jelenti ki a robot. "Azok a szubtéri torzulások..." jön rá Paris, majd a robothoz fordul: "Vigyél minket ahhoz az... Átjáróhoz." A robot útnak indul, Paris és Tuvok pedig a nyomába erednek. Hamarosan kiderül, Paris megérzése igaznak bizonyul. A robot ugyanis egyszer csak megtorpan, bizonytalanul forgolódik egy darabig, majd végül megtalálva a helyes irányt, felmutat az égre: "Ott." A fénylo jelenségekből a következő pillanatban energiacsomók indulnak útnak feléjük. Az elso eltalálja a robotot, de nagyobb kárt nem tesz benne, majd mindhárman behúzódnak a sziklák fedezékébe. "Fotontöltetek." állapítja meg a trikorderrel vizsgálódó Tuvok, "Ugyanaz a mintázat, amit a lövésekkor észleltünk." "Az ötödik dimenzió." jelenti ki a robot. "Jelentenünk kell a kapitánynak." indulna útnak Tuvok, de Paris megállítja: "Várjon. Elobb ellenorizni szeretném a rakétahajómat." "Hogyan...?" néz rá Tuvok értetlenül. "Vannak szenzorai... Legalábbis olyasmik. Talán elárulnak nekünk valamit, amit a Voyager szenzorai nem tudnának." Tuvok végül rááll a dologra, így a robottal a nyomukban a hajó felé indulnak a sziklák között. "Létrehoztam egy vizuális hurkot a holodeckhez." mondja Seven az asztrometriai laborban, majd a foképernyőre adja a képet, amin épp a fotontölteteket küldözgető fényjelenségek láthatók. "A támadás mintha a szubtérből érkezne." állapítja meg Seven. "Meg tudja mondani, pontosan honnan?" kérdezi Kim. "Nem." A képernyő felol ekkor éles reccsenés hallatszik, mire Seven felkapja a fejét. A jelenség pár pillanat múlva megismétlődik, ekkor látható, hogy egy sárgás villám csapódik épp az egyik fényjelenségbe, az kelti a zajt. "Ez meg mi volt?" kérdezi Seven. "Chaotica halálsugara..." feleli Kim. "Tessék?!" "Lássuk, be tudunk-e nézni az erodjébe, kideríteni, mire készül..." lát munkához Kim a központi pulton. Munkálkodását siker koronázza, hamarosan megjelenik a központi terem, a benne néhány katonáját utasítgatva ide-oda járkáló Chaoticával: "Teljes energiát a halálsugárra! ... Arachnia, pók-emberek királynöje, nem válaszoltál a hívásomra. A..." Seven elnémitja a kapcsolatot, majd egy másik pultnál lát munkához. "Nem értem. Chaoticának ebben a fejezetben a Föld ellen kellene harcolnia." "A jelek szerint új ellenséget talált." állapítja meg Seven. "Az ötödik dimenziót." állapítja meg Kim. "Úgy tunik, a maguk gyermeteg története most biztonsági veszélyforrássá változott." "Csak egy kis ártatlan szórakozásnak szántuk." mentegetozik Kim. "Szórakozás. Egy újabb léha emberi idotöltés." húzza el a száját Seven, mire Kim elvigyorodik. "Ezek a szenzoradatai...?!" kérdezi Tuvok, miközben a rakétahajó vezérlojében Paris egy üvegburával letakart szerkezetbol elokígyózó papírcsikot olvasgat. "Ez telegram. Egy üzenet Proton kapitánynak a Föld elnökétol. ... Üzenetváltást fogtunk Dr. Chaotica és Arachnia között, stop. Chaotica háborúban ötödik dimenzióból jött idegenekkel, stop. Azonnal támadni, a halálsugár kiiktatásához, stop." "Kérem, foglalja össze az üzenetet..." mondja Tuvok szenvedo arccal. "Úgy tunik... Chaotica elfogott pár idegent az ötödik dimenzióból." "Egy alternatív univerzumból..." mondja Tuvok. "Lehetséges. Talán azokon a torzulásokon át keveredtek be a holodeckbe..." "Hogy részt vegyenek a játékban?" kérdezi Tuvok. A bejárat felol ekkor valami zaj hallatszik, mire a közelben ácsorgó robot így szól: "Behatoló!" Paris és Tuvok fézert ragadnak, és az ajtó felé

indulnak. "Feltételezem, nincs reteszelo mechanizmus a bűvónyíláson." jegyzi meg közben Tuvok. "Egyszerubb idok voltak ezek..." Pár pillanattal később a sötét öltönyös idegen lép be a hajóba, kezében a korábban már látott kis eszközzel, amit most fegyverként tart maga előtt. "O a program része?" érdeklődik Tuvok. "Én nem ismerem." csóválja a fejét Paris, közben mindketten a jövevényre fogják fegyvereiket. "Behatóló! Behatóló!" indulna a robot az öltönyös felé, mire Paris 'homlokon' vágja a fézerrel: "Csend legyen!" "Behatóló..." mondja a robot sértetten, ezzel eloldalog. "Figyeljen, félreértés történt..." lép közelebb Paris a jövevényhez, közben fézerét feltéve az egyik pult lapos tetejére, "Én Paris zászlós vagyok a Voyager csillaghajóról, o pedig Tuvok hadnagy." "Megöltek ötvenhárom embert a népemből." "Mi nem öltünk meg senkit..." tiltakozna Paris, ám Tuvok előre lép: "Zászlós..." A vulcani ezután a földi embernek kinéző idegen felé fordul: "Minden, amit itt lát, szimuláció. Semmi sem valóság." "Szimuláció...?" "Egy fotonikus alapú kivetítés." "Minden élet fotonikus alapú." jelenti ki az idegen. "Mi nem. Mi biokémiai életforma vagyunk." "Nem ismerem a biokémiát." "Szénelapúak vagyunk. Egy csillaghajón lakunk, és azt hiszem, csapdába estünk az urnek egy olyan térségében, ami metszésben van az önökével." magyarázza Tuvok. "Mi nem észleltünk semmiféle csillaghajót, csak ezt a bolygót." "Ez a... Bolygó nem valóságos. Mint mondtam, egy szimuláció része." "Talán tudnánk segíteni a szenzoraik átállításában." javasolja Paris. Az idegen közben körbepásztáz a nála levo eszközzel, majd így szól: "Nem észlel életjeleket. Maguk... Illúzió." "Olyan valódiak vagyunk, mint maga. Figyeljen..." kezdené Paris, de a robot ekkor félretolja, és az idegen felé indul: "Ötödik dimenzió polgára, el fogom pusztítani!" Az idegen rálo a robotra, ami ettől meginog, időt adva az öltönyösnek a menekülésre. "Károsodás. Károsodás. Karbantartás szükséges." mondja a robot, "Segítség. Segítség." Paris alaposan szemügyre veszi a szerkezetet, majd a fejét csóválva otthagyja. "Segítség...?" néz utána a robot, valahogy kétségbeesett hatást keltve.

"Na hadd szedjem ezt össze..." mondja a tanácssteremben járkáló Janeway a Tuvok mellett az asztal szélén ücsörgo Parisnak, "Dimenzióközi lények tévedésből valóságnak gondolták a maga Proton kapitány programját." "Igen, asszonyom." "És most fegyveres konfliktus tört ki az idegenek, és Chaotica holografikus hadserege között." "Igen, asszonyom." bólint újra Paris, "A Gonosz Hadsereg között." "És esetleg megmagyarázná valaki, miért nem kapcsoltuk ki egyszeruen a holodecket?" néz Janeway a valamivel odébb álló Chakotayra és Sevenre. "Megpróbáltuk." mondja Seven, "De a vezérlés még mindig használhatatlan." "Valahogy rá kell ébresztenünk azokat az idegeneket, hogy árnyakkal harcolnak." morogja Janeway. "Megpróbáltuk, de nem hittek nekünk. Azt gondolták, hogy... Mi nem vagyunk valódiak." magyarázza Paris, "Nem tudják észlelni a Voyager-t, így ahányszor csak letapogatnak minket, olyan mesterségesnek tunünk nekik, mint a holografikus karakterek nekünk." "Ez megmagyarázza, miért nem válaszoltak a hívásunkra." állapítja meg Chakotay. "A Doktor fotonikus. O talán meg tudja gyozni oket." veti fel Seven. "Megéri megpróbálni. Kérjék meg." bólint Janeway. "Addig is azt hiszem, hagynunk kellene a programot lefutni." mondja Paris. "Csak nem azt javasolja, hogy várjuk meg, míg ez a Chaotica legyozi az idegeneket?!" kérdezi Janeway. "Nem, nem. Azt javaslom, hogy segítsünk az idegeneknek legyozni Chaoticát. Úgy gondolják, o valami ellenséges inváziós sereg vezére. Mikor a fenyegetés megszunik, vélhetően távoznak, és lezárják az átjáróikat." "És mit javasol Chaotica legyozésére?" kérdezi Chakotay. "Nos... A halálsugarával támadja az idegeneket." "De kár, hogy nekünk nincs ilyen..." jelenti ki Tuvok felvont szemöldökkel. "Jaj, felejtse már el, mi a neve, Tuvok!" méltatlankodik Paris, miközben Chakotaynak már fülig ér a szája, "Proton kapitány világában az a létezo legerosebb fegyver. És mivel fotonikus, halálos az idegenekre nézve. ... Szóval, a tizennyolcadik fejezetben Proton kapitány tönkreteszi a fegyvert, épp mielőtt Chaotica felhasználhatná a Föld elpusztítására." "És úgy gondolja, hogy Proton... Vagyis hogy maga, természetesen... Meg tudja ezt tenni?" kérdezi Janeway. "Hát, eloször ki kell ütnünk a villámmezot." "Egy eroteret." mondja Seven. "Igen!" bólint oda neki Paris elégedetten, "Kezd már ráérezni. ... A rakétahajóm rombolósugara tönkre tudja tenni a halálsugarat, de csak akkor, ha

valakinek sikerül bejutnia a Végzet Erodjébe, és kikapcsolni a villám-pajzsot." "És... Az kinek a feladata volna?" kérdezi Chakotay. "Arachniáé. A pók-emberek királynőjéé." "Milyen bájos." jegyzi meg Janeway szélesen mosolyogva, mire Chakotay több-kevesebb sikerrel próbálja visszafojtani a belőle feltörni készülő nevetést. "Chaotica így gondolja." lép közelebb Paris az asztal szélére telepedo Janewayhez, "A történetben szerelmes belé. A harmadik fejezet óta próbál szövetséget kötni vele. O az egyetlen, akiben megbízok, aki elég közel tud jutni, hogy kikapcsolja a villám-pajzsot. Valakinek... Magára kell öltetnie a szerepét..." fejezi be Paris, jelentőségteljes pillantást vetve Janewayre. "Kire gondolt...?" kérdezi erre a kapitány, majd szélesen mosolyogva Sevenre pillant, és futólag a többiek is így tesznek. Mikor azonban meglátja a Chakotay arcán idozo vigyort, majd Tuvok és Seven arckifejezését, végül visszafordul a szintén boszen vigyorgó Paris felé, rádöbbenve a kegyetlen igazságra: "Na nem...!" "Ez egy egyszeri lehetőség!" mondja Paris a közelébol pánikszerűen menekülő Janewaynek. "Kapitány... Szabadjon emlékeztetnem, hogy kimerítettünk minden lehetőségét a szubtér-réteg elhagyására..." jegyzi meg Tuvok, mikor a kapitány elhalad mellette. "Amíg nem tudjuk megszüntetni azokat a torzulásokat, csapdában vagyunk." teszi hozzá Chakotay. "Gondoljon rá úgy, mint a Csillagflotta első felfedezőújtára az X bolygón." mondja Seven. "Nem, köszönöm." hárítja el Janeway a kétes értékű megtiszteltetést. "Ööö... Kapitány, nem lesz az olyan rossz. El tudom mondani, mire számíthat, elmagyarázom..." kapacitálja tovább Paris Janewayt, mire az végül beadja a derekát: "Jól van, jól van...!" Janeway ezután pár pillanatig még kibámul az ablakon, majd rövid, zavart forgolódás után nagy sóhajjal Parisra pillant: "Négyes a ruhaméretem..."

"Miféle vészhelyzet van?" kérdezi a sietve a gyengélkedoben lévő főorvosi irodába érkező Torres az ott ügyködő Doktortól. "Besoroztak." feleli a hologram, "Nekem kéne kapcsolatba lépnem ötödik dimenzióbéli fotonikus barátainkkal... És meggyozni oket, hogy szüntessék be a támadás." "Gratulálok." mondja Torres, "De én minek kellek?" "Ez egy titkos küldetés. Szükségem lesz egy kis... Plasztikai sebészetre." magyarázza a Doktor, odaadva Torresnek a trikordert, amivel eddig dolgozott, "Ezek az új... Jelmezem paraméterei." "Mi akar lenni? Az univerzum császára...?" kérdezi Torres rezignáltan. "Hát... Rávettek, hogy vegyek vissza a szerepből, a hihetőség kedvéért. Én leszek... A Föld elnöke." jelenti ki a hologram vigyorogva, "Meg kell mondjam, egy fotonikus lényekkel teli univerzum gondolata meglehetősen vonzó..." "Hát... Ha nem jön össze a küldetése, kereshet ott egy állandó szállást." mondja Torres, miközben munkához lát a Doktor mobil emitterén. "Kim hívja a gyengélkedőt: Doktor, jelentkezzen a kettes holodeckben." "Most már be van állítva. Az új paraméterek betöltődnek, amint belépett a holodeckbe." szól Torres kisvártatva. "Köszönöm." bólint a hologram, ezzel a kijárat felé indul. "Kéz és lábtörést." szól utána B'Elanna.

"Szóval csak annyit kell tennem, hogy megkeresem ennek a... Halálsugárnak a vezérlését, és kikapcsolom." mondja Janeway Parisnak az egyik folyosón. "Hát... Nem olyan egyszerű, amilyennek hangzik. Lehet, hogy Chaotica csak egy ezerkilencszázharmincas gonosztevo, de attól még okos. Segíthet, ha ismer néhány játékszabályt." "Hallgatom." "Rendben, nos... Mindenek előtt megalomániás, úgyhogy jó ötlet lehet az önzésére apellálni." "Rendben." "És... Használjon nagy szavakat, szereti, ha nagyúrnak szólítják, és... Segíthet, ha olyanokat mond, mint például: zseniálisan gonosz az ördögi terve." Janeway erre csak a homlokát ráncolja, miközben beszállnak egy liftbe, majd így szól: "Négyes szint." "És el ne felejtse... Nem fézer, hanem sugárpisztoly, nem fomonitor, hanem megjelenítő, földlakó, nem földi." "Megértettem." bólint Janeway. "És... Még valami. Az ilyen gazfickóknak mindig van pár trükk a tarsolyában. Csapóajtók, titkos fegyverek..." "A holodeckről beszélünk, az ottani fegyverek nem árthatnak." "De ez még nem azt jelenti, hogy nem tudják sarokba szorítani, vagy a Fájdalom Tömlőcébe vetni." "Tudomásul véve." bólint Janeway. "Nos, amint kikapcsolta a halálsugarat, hívja a rakétahajómat, és adjon jelt a tüzelésre." magyaráz tovább Paris, miközben a lift megérkezik velük a négyes szintre, így a folyosóra kilépve folytatják útjukat, "Chaotica közvetítőmikrofonját kell használnia." "Maga ezzel tölti a szabadidejét...?" "Nos, tanulmányoztam, hogyan látták a letunt nemzedékek a jövőt." "És...?"

"Nos... Kiderült, nem volt annyira egyértelmű a helyzet, mint egyesek gondolják. ... Itt vannak Arachnia jelmezének részletei." ad oda Paris egy jegyzetfüzetet Janewaynek, aki nagy szemeket meresztve kezdi tanulmányozni az adatokat, "És még egy dolog. Ha nehézsége támad Chaoticával, vagy nem tud eljutni a halálsugárhoz, még mindig bevetheti a feromonokat." "Hogy mondta...?!" torpan meg Janeway hitetlenkedve. "Ahm... Tizenhatodik fejezet: A pók buvöletében. Arachnia küld egy fiolányit Chaoticának az ellenállhatatlan mérgeből. Csak egy szippantás belöle, és máris a hatása alá kerül." "Értem a lényegét." grimaszol Janeway, kezdve megbánni, hogy elvállalta a szerepet. "Nos, a lényeg az, hogy ezek a feromonok a jelek szerint teljesen hintába ültetik Chaoticát, legalábbis a tizenhatodik fejezetben működött. A fiola ott van egy kis állványon a trón mellett." "Majd ügyelni fogok." mondja Janeway, majd homlokához emelve jobb keze mutató-, és középső ujját, így folytatja: "Kösz az eligazítást." "A Végzet Erodjében találkozunk!" szól Paris az elsiető Janeway után, majd vigyorogva hozzáteszi: "És ne feledje: ön a királynő!"

"Nagyúr..." mondja a trónterembe érkező Lonzak az ott járkáló Chaoticának, "További három urhajónkat pusztították el. Chaotica erre dühösen felmordul, majd így szól: "Teljes energiát a halálsugárra!" Lonzak munkához lát az egész falat betöltő muszterpultnál, Chaotica pedig, magához véve a mikrofont, beszélni kezd: "Ötödik dimenzió polgárai: a szálnalmas támadásaitok csak bolhacsípések nekem. Adjatok meg magatokat most, akkor kegyes leszek." "Adás érkezik." jelenti Lonzak. "Ah... Megadják magukat." "Nem. ... Arachnia királynő az. Át őhajt kelní a felvonóhídon." Chaotica elégedetten felsóhajt, majd Lonzakra pillant: "Mire vár még?! Kísérje be!" Lonzak elsiet, Chaotica pedig várakozó álláspontra helyezkedik. A trónterem ajtaja hamarosan újra kinyílik, és a belépő Lonzak pár lépés után az ajtóra mutatva így szól: "Bejelentem ofelségét... Arachnia királynőt!" Pár pillanattal később Janeway lép be a trónterembe fejedelmi tartásban, bár ami azt illeti, alig lehet ráismerni. Sötét öltözeke, de legfőképpen a szűk, hosszú szoknya miatt magasabbnak tunik, mint amilyen valójában, feketére változtatott haja bonyolult frizurába rendezve, és a korszakhoz illo, erosen kontrasztos sminket visel. Janeway pár pillanatig ácsorog az ajtóban, majd méltóságteljesen beljebb vonul. "Végre... Végre!" siet elé Chaotica, "Királynőm...!" Janeway csókra nyújtja neki a kezét, Chaotica pedig féltérdre ereszkedve fogadja a kitüntető gesztust. "Történelmi ez a pillanat... A rokon lelkek végre találkoznak..." mondja Chaotica felegyenesedve. "Megtisztelo, hogy jelen lehetek... Felség. Mindig is csodáltam a..." Janeway itt egy pillanatra elakad, majd eszébe jutnak Paris szavai, "Az ördögi ravaszságát." "Ah... Az ízlését csak a szépsége múlja felül." Janeway közben körülnéz, majd a kissé meglepett Chaoticát otthagyva megindul az egyik szerkezet felé: "Ez biztosan a halálsugara..." "Az, kedvesem a Meggyőzés Heveroje." lép közelebb Chaotica, majd büszkén mutogatni kezdi a részegységeket: "Fel van szerelve agyszondával... Fájdalomkeltovel..." "Lenyugözo. ... Jó, hogy ott a villám-pajzs, hogy megvédje a felszerelését." "Igen. Amíg az áram alatt van, legyozhetetlen vagyok! ... De a legnagyobb eredményem... Ott áll." mondja Chaotica, átkísérve Janewayt a trónterem másik felébe, "Íme... A halálsugár!" "Félelmetes fegyvernek látszik." mondja Janeway, körbejárva a szerkezetet. "A legerosebb a kozmoszban. ... És annyi minden van még, amit meg akarok mutatni." Janeway így egyelőre kénytelen otthagyni a halálsugarat, és követni Chaoticát, aki így folytatja: "A trónom, például. A birodalmam székhelye." Janewayt azonban sokkal inkább érdekli az állvány, amire Paris figyelmeztette, és mikor megpillantja a rajta levo kis üvegcsét, el is indul arrafelé: "Úgy látom, megtartotta a feromonomat. ... Nem is tudtam, hogy ilyen szentimentális típus..." "Engem az ön parfümjé lelkesít..." Janeway erre gyorsan elrejtí a ruhaujjába a kis üveget, majd a trónra mutatva megkérdi: "Volna kifogása..." "Csak tessék!" bíztatja Chaotica, mire Janeway letelepszik a trónra, fészkelodik egy darabig, majd megjegyzi: "Valahogy kényelmes ülés esik rajta." "Csatlakozzon hozzám... És lesz saját trónja. A legértékesebb ékkövekkel, és legfinomabb selyemmel borítva." "Úgy tunik, felségedet inkább a romantika futi... Pedig meg kell nyernünk egy csatát." áll fel Janeway a trónról, "Hiszen ez az, amiért ide kéretett." "Természetesen, kedvesem. Bocsásson meg nekem. Csak még mintha maga a

levegő is vibrálni kezdene a jelenlétében..." siet Chaotica Janeway után. "Nem engedhetjük át magunkat a szenvedélyünknek... Akkor nem, míg a birodalmát veszély fenyegeti. ... Összegyűjtöttem a... Pókhajó-flottámat, azonban... A villám-pajzsa miatt nem tudják megközelíteni az erődöt." "Küldje őket egyenest a csatába, az én uram mellett." "A katonáim tisztelni kívánnak ön előtt." "Ez jóleső érzés..." vigyorodik el Chaotica, "De persze, ha leeresztem a pajzsot, az erődöm... Védtelenné válik. ... Még egy szövetséges is felhasználhat egy ilyen alkalmat... Hogy elragadja tolem a trónt." Janeway sértetten fordul el Chaoticától a célzás hallatán: "Nem bízik bennem...!" "Volna egy módja, hogy meggyőzzön a huségéről." "Úgy...?" "Leeresztem a pajzsot, de előbb... Legyen a királynőm!" mondja Chaotica, mire Janeway összerendez, de szerencsére Chaotica ekkorra már Lonzak felé fordult: "Gyűjtsd össze az udvaroncainkat! Készüljenek a szertartásra!" "És ne felejtse el kikapcsolni a villám-pajzsot." teszi hozzá Janeway sürgetően, "Így a katonáim is tanúi lehetnek a nagy eseménynek." "Nagyszerű. ... Tegye, ahogy mondta, amint a vendégei megérkeznek." mondja Chaotica. "Igen, nagyuram." hajol meg Lonzak távozás előtt. "Így hát, kedvesem..." lép Chaotica Janeway mellé, majd a kezét megfogva maga felé fordítja, "A nap, amirol mindig álmodott... Elérkezett. ... A nap, mikor... Chaotica menyasszonyává lett!"

A Doktor, az idegenekhez hasonló sötét öltönyben, keménykalapban, egy korabeli doktorhoz illo kerek lencsés szemüvegben kószál a szimulált sziklák között, kezében az idegenektől szerzett kis szerkezettel. Végül megáll, maga elé nyújtva azt, állítgat valamit a szerkezeten, mire egy fényoszlop jelenik meg néhány méterrel odébb, amiből az idegenek vezetője bontakozik ki. "Üdvözlöm." mondja a Doktor. "Maga fotonikus." állapítja meg az idegen, letapogatva a Doktort a saját szerkezetével. "A vádlott bunós." bólint a hologram vidáman. "Jelet küldött nekem a küszöbön át. Hogyan?" "Azt hiszem, elvesztettek egy hívókártyát. Visszahoztam." lép közelebb a Doktor, odanyújtva a szerkezetet az idegennek, "A jó szándék jeleként." "Azonosítsa magát." "Én vagyok a Föld elnöke." mondja a Doktor egyszerűen. "Föld...?" "Egy távol eső bolygó. ... Békeküldetésben jöttem." "Részletezze." "A népüknek, és a Föld népének közös az ellensége." "Chaotica." bólint az idegen. "Az egyetlen..." bólogat a Doktor komoran. "Azzal fenyeget, hogy behatol a területünkre. Elpusztítja a népünket." mondja az idegen. "Beléptek a klubba. Chaotica a Földre is szemet vetett. De mi számtalan támadást vertünk vissza... Egyetlen embernek köszönhetően. Proton kapitánynak." "Proton kapitány...?" "Az univerzum védelmezője, az intergalaktikus gonosz ostroma. És... Ígéretes orvostanonc, de ne mondja, hogy tolem hallotta. ... Miközben mi beszélgetünk, a Chaotica halálsugarának elpusztítását tervezi, de a segítségükre van szüksége." "Magyarázat?" "A fegyverek veszélyt jelentenek Proton kapitány rakétahajójára. Be kell szüntetniük a tüzelést, míg a végrehajtja a támadást. És miután Chaotica halálsugara elpusztult, bizalommal visszatérhetnek a világukba, mert többé nem fognak hallani felőle ismét." "Proton kapitány... Belekezdhet." bólint végül az idegen. "A Föld polgárainak nevében... Köszönöm." mondja a Doktor, majd megkönnyebbülten felsóhajtva útnak indul a sziklák között. "Urmotor...?" fordul el Paris a rakétahajó vezérlojében lévő berendezések egyikétől. "Kész." szól Kim. "Kész." mondja a még mindig a Proton-csapatot erósió robot is. "Rombolósugár?" "Kész." "Kész." hallatszik a kétszólamú kórus. "Ha végre hozzáférhetek a holodeck-vezérléshez, az első dolgom lesz törölni ezt a fickót!" mondja Paris Kimnek, a robotra mutatva. "Törölni ezt a fickót." ismétli a robot. "Sot, ami azt illeti, amint ennek vége, törölni fogom az egész programot!" folytatja Paris egyre ingerültebben. "És a történelmi tanulmányok?" kérdezi Kim. "A kurzus megszüntetve. ... Elég a robotokból, elég az orvult tudósokból, elég a halálsugarakból... Visszaadom a háti rakétámat, Harry. Mostantól mentheti az univerzumot valaki más." "Az utolsó fejezet, he...?" "Vége-focím." pontosít Paris. Ekkor mozgolódás hallatszik a bejárat nyílás felől, és az odaforduló Paris a Doktort pillantja meg. "Senki sem akarja üdvözölni a nagyfonókot?" kérdezi a hologram vigyorogva. "Elnök úr, hogy ment?" kérdezi Kim. "Az előadásom támadhatatlan volt." "Beleegyeztek?" kérdezi Kim, miközben Parissal, és persze a robottal együtt körülveszik a Doktort. "Mondjuk úgy, mikor visszaértünk a Földre, jelöltetni fogom magam." feleli a hologram,

amin Paris és Kim nevetgélnek egy darabig, majd Tom így szól: "Na jó, akkor emeljük a levegőbe ezt a vacakot... És reménykedjünk, hogy Janeway kapitány remek alakítást nyújt."

"Arachnia királyné..." áll meg Lonzak Janeway mellett a tanácsteremben, egy kis bársonypárnát nyújtva oda neki. "A jeggyurum..." veszi fel Janeway a párna közepén levo gyurut, majd elégedetten nézegetni kezdi. "Dr. Chaotica jeggyuruje, ön fogja átnyújtani neki a szertartás végén." Janeway erre csalódottan dobja vissza a gyurut a párnára, majd Chaotica felé fordul: "Felség, talán le kellene engednünk a villám-pajzsot, megtisztelve ezzel a vendégeinket." "Miért foglalkozik ennyit a pajzsos?" "Ah... Bocsásson meg, csak... Uralkodótársaként a kozmoszban, gyakran személyesen kell elintézni dolgokat." "Ah... Kétségtelenül az alattvalói alkalmatlansága miatt." bólint Chaotica. "Valami olyasmi." ingatja a fejét Janeway. "Ah, Arachnia, életem nagy szerelme... Mennyire megérti a mi helyzetünket. Ha nem volna méltóságon aluli, bevallanám, mennyire vágytam valakire, aki megért." "Van egy mondásunk az Arachnián. ... A csúcson magányos az ember." "Ah... Többé már nem, kedvesem." A bimbózó románcot azonban Lonzak hangja zavarja meg: "Felség! Proton támadásra készül!" "Micsoda...?!" kérdezi Chaotica, és Janewayról egyszerre megfedkezve egy kerek képernyőhöz siet, majd az azon látható rakétahajót megszemlélve odaint néhány emberének: "Célozzák be a rakétahajót!" A kapitány kihasználja az alkalmat, és amennyire a szuk szoknya megengedi, gyorsan odatipeg a halálsugarat kezelő katonához, leüti, majd a sugárpisztolyát magához véve célba veszi vele a meglepetten felé forduló Chaoticát és Lonzakot. "Elárult engem! Szövetkezett Protonnal! Áruló noszemély!" tájékoztat Chaotica. "Mondja el, hogyan kell kikapcsolni a villámpajzsot, vagy megmutatom, hogy meddig tudom még fokozni..." "Mire vár még, ölje meg!" rivall Chaotica Lonzakra, mire az engedelmeskedik, de a sugár persze ártalmatlanul éri el Janewayt. "Ha! Arachniával nem vehetik fel a versenyt! És most elmondják, hogy kell kikapcsolni a pajzsot!" "A börtöngyuruket!" szól Chaotica, majd megnyomja a derékszíját összefogó díszes övcsat közepét, mire Janeway körül fénylo örvény alakul ki, kirántva a fegyvert a kapitány kezéből. Janeway meglepetten néz körül, a trónterem padlójának közepén levo kerek címerben állva, a fehér forgatag ugyanis pont annak az átmérojét követi. Chaotica hosszan hahotázik, majd a biztonsági erotér itteni megfelelőjének határához lép, és odaszól Janewaynek: "Ne aggódjon. Nem ölöm meg a menyasszonyomat. Legalábbis a nászéjszaka utánig nem. ... Visszakapcsolni a halálsugarat, elpusztítani Protont!" A két legközelebb álló katona azonnal a fegyverhez sietnek, beizzítják, és lőni kezdenek vele. "Eltaláltak..." állapítja meg Paris, mikor a rakétahajó megrázkódik. "Hát, azt hiszem, a kapitány hírneve veszélybe került..." mondja Kim. "Harc nélkül nem adjuk magunkat! Doki, kapcsolja be a rombolósugarat." "A... Mit?!" kérdezi a hologram. "A nagy gomb a pult közepén." mutatja Paris, mire a Doktor közelebb lép, és megszemléli a gombot. "Rombolósugár." mondja a közelben tébláboló robot, mire Kim és Paris még épp időben fordulnak arra, hogy lássák, melyik gombot akarja megnyomni a Doktor, így egy emberként kiáltanak rá: "A másik pult!" A hologram gyorsan visszarántja a kezét, majd átmegy a másik pulthoz, és megnyomja az azon levo gombot: "Rombolósugár bekapcsolva." A hajó megint megrázkódik, mire Kim így szól: "Épp most értünk ki a hatósugárból... Magasságot veszítünk!"

"Jelentést." siet oda Chakotay Torreshez a hídon, tekintve, hogy ekkor már a Voyager is rázkódik. "Az idegen fegyvertűz erősödik, amitől a torzulások nagyobbodnak. ... Egyre mélyebbre vonzanak a szubtérbe!"

Proton hajójának fedélzetén a Doktor igyekszik hasznossá tenni magát. Megkerülve az ismét a szokásos szövegét szajkózó robotot, a periszkóphoz megy, körülkémlel, majd megpróbálja felhívni magára a figyelmet: "Ööö... Lövés érkezik..."

"Proton hajója megsérült, de még a levegőben van." mondja Lonzak Chaoticának a hadmuvelleti központtól átmínosított trónteremben. "Már nem sokáig. Lojenek, ahogy jónak látják." mondja erre Chaotica. Janewayt közben az itteni hagyományoknak megfelelően a legközelebbi alkalmas objektumhoz, a helyiség egyik márványoszlopához kötözték, ám a kapitánynak eszébe jut a ruhaujjába rejtett fiola, amit hátrakötözött karjai ellenére sikerül elcsalogatnia a ruhájából, majd

kinyitni. A feromon lassan terjedni kezd a terem levegőjében, először Lonzakot éri el, aki pár pillanatig összevont szemöldökkel szimatol, majd lassan Janeway felé fordul, aki erre elereszt felé egy segélykérő pillantást. "Arachnia...?" indul meg felé Lonzak. "Lonzak...!" szól közben Chaotica, aki háttal állva nekik, mit sem vett észre a közjátékból, "Mi lesz, Lonzak, nincs idonk vacakolni!" Lonzak azonban tovább mozog a feromon által rákényszerített kényszerpályán, és végül Janeway mellett köt ki: "Megorjít a szépsége... Hálózson be...!" "Ha elenged, megkapja... Sot, még többet is." "Rögvest, királyném...!" Chaotica ekkor végre megfordul, hogy kiderítse a késlekedés okát, és pár pillanatig elképedve bámulja a jelenetet, majd rászól Lonzakra: "Vissza a helyére!" Az azonban ekkorra már eloldozta Janewayt, aki egy gyors manóverrel az oszlopnak löki Lonzakot, közben pedig megszerzi a sugárpisztolyát. "Idióta!" kiabálja Chaotica. Janeway elintézi a helyiségben lévő két katonát, majd Chaoticára fogja a fegyvert: "Kikapcsolni a pajzsot! Azonnal!" "Ennyi... Szenvedély, ennyi ero! Együtt meghódíthatnánk az univerzumot! ... Fejezze be ezt az orütséget, és talán... Még megérheti, hogy a menyasszonyom legyen." "A pajzsot." mondja Janeway hűvösen. Chaotica végül engedelmeskedik. "Nem is tudom, hogy mondjam el..." mondja Janeway, majd mellbe lövi Chaoticát, "De lemondok az esküvőt!" Chaotica lerogy a halálsugár állványának tövében, Janeway pedig a vezérlopulthoz sietve megragadja a mikrofont, és beszélni kezd: "Arachnia hívja Protont..." A szerkezet először gerjedni kezd, amitől Janeway meglepetten hoköl hátra, de azért tovább próbálkozik: "Arachnia hívja Protont, hallanak engem?" Chaotica eközben a halálsugárba kapaszkodva próbálja talpra küzdeni magát. "Arachnia hívja Protont..." hallatszik Janeway hangja a rakétahajó vezérlojében, mire Paris odasiet a mikrofonhoz, és bejelentkezik: "Hallgatom." "A villám-pajzs kikapcsolva." "Nyugtázva. ... Harry, megcélozni a halálsugarat, Doki, a jelzésemre süsse el a rombolósugarat." A hologram odasiet a korábban kisebb nehézségek után megtalált gombhoz, és felkészül. "Készülj... Most!" szól Paris. Chaoticát, aki még mindig azzal próbálkozik, hogy a halálsugárba kapaszkodva felálljon, kellemetlen meglepetés éri, a szerkezet ugyanis heves szikrázásba kezd a rakétahajó fegyverének láthatatlan sugarától. Janeway gyorsan odébb húzódik a kisülésektől görcsösen vonagló Chaotica közeléből, majd kissé sajnálkozva figyeli, ahogy az megint összeroskad. "A torzulások záródnak." jelenti Tuvok a Voyager hídján. "Visszatérünk a normáltérbe." teszi hozzá Torres, miközben Chakotay odasiet hozzá a mérnöki pultnál. "Kormány, teljes impulzus." szól, mikor maga is meggyozodott a helyzetben beállt pozitív változásról. "Híd hívja Janewayt." szólal meg Chakotay hangja a holodeckben. "Mondja." jelentkezik a halottnak tuno Chaoticát nézegető kapitány. "Az idegenek visszavonultak, és lezárták a torzulásokat. Kijutottunk a szubtér-rétegből." "Rendszereket biztosítani, szervezzék meg a kármentesítő osztagokat." "Értettem. Felkészülünk a holodeck leállítására." "Chakotay... Adjon még egy percet..." kapja fel erre a fejét Janeway, majd lassan odalép Chaoticához, és leguggol mellette. Egy pillanattal később kinyílik a trónterem fobejárata, és a robot lép be rajta elovéd gyanánt, közvetlenül utána pedig Kim és Paris nyomulnak be sugárpisztollyal felszerelve, valamit a Doktor, de ő fegyvertelenül. A csapat gyorsan meggyozodik arról, hogy nincs potenciális ellenfél a helyiségben, majd összegyulnek Janeway körül. "Már épp akartam mondani, hogy Proton kapitány mentésre kész, de úgy látom, mindent az ellenőrzése alatt tart..." mondja Paris. "Én volnék a királynő, ha még emlékszik..." egyenesedik fel Janeway. "Arachnia..." szólal meg Chaotica, mire Kim és Paris ráfogják a sugárpisztolyokat, "A halálnak nincs hatalma fölöttem... A vereségem csak idoleges akadály. ... Visszatérek majd, hogy bosszút álljak." "Ez sosem adja fel, mi?" néz Janeway elképedve Parisra. "Az ilyenek sosem szokták." bólint Paris. "A mi szerelmünk beteljesületlennek rendeltetett, királyném... De vigyázz... Nem most láttad utoljára... Chaoticát..." mondja Chaotica utolsó lehetével, majd elcsendesedik. "Egy dühöngő orült végzete..." mondja Paris, elrakva a sugárpisztolyt. "De magának hiányozni fog." néz rá Janeway elmosolyodva. "Egy kicsit." ismeri be Paris. Ekkor életre kel a vezérlopulthoz tartozó kerek képernyő, mire a csoport

odagyulik köré. Azon azonban csak a 'Vége' felirat jelenik meg, ám pár pillanat múlva eltűnik, és egy kérdőjel válik láthatóvá helyette, Chaotica eszelos hahotázásától kísérve.

106. Gravity – Vonzás

A fiatal vulcani fiú érdeklődve nézelődik a gyertyák által megvilágított barlang mélye felé haladva, míg végül megérkezik egy nagyobb sziklakamrába, ahol több faragott kotárgy van. A fiú oda megy a középpüti álló, oltárszerű faragványhoz, és végigsimítja annak érdes felszínét, mire egy férfihang szólal meg mögötte. "Az a Kohl'utchan. A hitünk egyik alappillére." "Végtelen változatosság, végtelenül sok kombinációban." mondja a fiú gúnyos felhanggal, a mögötte álló idosebb vulcani férfi felé fordulva, "Mindent tudok a vulcani filozófiáról." "Akkor miért jött ide?" "Az akaratom ellenére küldtek." "Akkor javasolom, távozzon." "Nem fagyok fogoly?" "Csak az érzelmei foglya. Legalábbis nekem ezt mondták." "Az érzelmeim felszabadítanak." morogja a fiú. "Értem... Sajnálatos, hogy nem leszek képes tanítani önt." mondja az idős vulcani, ezzel elfordul a fiútól. "Akkor hová menjek?" "Talán a tanácsomat kéri?" "Én... Haza nem mehetek. Az apám kitagadott." "És az iskolája?" "Megvonták tolem a helyet!" mondja a fiú dühösen. "Miért?" "Mert nem vagyok hajlandó lemondani a szenvedélyről! Úgy mint maga, meg az apámhoz hasonló férfiak." "Tehát elveti a logikát." "Ha tagadnom kellene az érzelmeimet, akkor miért születtem úgy, hogy vannak?! Ebben nem találok semmi logikát." "Csak rejtve van. Hogy meg kelljen keresnie. ... Vagy éppen egyenest a szeme előtt, csak nem vesz tudomást róla." mondja az öreg vulcani, körüljárva a fiút, aki erre dühösen fordul felé: "Azért beszél talányokban, mert az igazságot szörnyen félelmetesnek tartja!" "Igaza van. Valóban félelmetesnek tartom. ... Meglepetéssel hallja, hogy egy vulcani mester elismeri, vannak érzelmei?" "Igen..." mondja a fiú, résnyire húzott szemmel véve szemügyre az idős vulcanit. "Az érzelmei nagy hatalmú eszközök. Logikátlan volna tagadni a létüket. Ezért meg kell tanulni... Uralni őket." "És minek?" "Akarja-e... Hogy okítsam magát?" "Kétségbe fogom vonni minden szavát!" jelenti ki a fiú elszántan. "Másként nem is fogadnám el tanítványomul. ... Kezdjünk hát hozzá. Üljön le, Tuvok." mondja az öreg, mire a fiú egy kocsámolyhoz sétál, és dacos arccal fordulva a vulcani mester felé, leereszkedik a kore.

A napégette tájon ameddig a szem ellát, csak valami gyér, sárgás színű fű, és kisebb-nagyobb sziklák láthatók... Na meg a kiégett urhajóroncsok mindenfelé. A sárga és barna különböző árnyalatiban valami mozdul: egy feketébe öltözött alak halad előre tempósan a kövek között, kezében egy szövetsákkal, vállán pedig egy nagyobb táskával. Az alak, egy karcsú testalkatú humanoid, sötét színű, erősnek tűnő testhezállók öltözetet, fején pedig az arca elé húzott kendőt visel, ez utóbbit valószínűleg a kosivatag pora elleni védelem gyanánt. Az alak, beérve számos, két-három emberfejnyi, gömbölyded kodarab közé, letérdel, majd a nagyobbik táskából elvesz egy három pengével ellátott torfélért, és egy kis hengeres szerkezetet, amit bekapcsolva elhelyez a kövek között, majd a tort kézbe véve fezsülten figyelni kezdi a földet. A kövek közül hamarosan egy nagy, barna pók óvakodik elő, és indul meg érdeklődve a halkan zümögő henger irányába, mire a nő meglendíti a törte, és felnyársalja vele a nyolclábú állatot, majd elégedetten megszemléli, és belerakja a szövetsákba. A fakókék ég felől ekkor morajlás hallatszik, mire az alak felpillant, egyenest a nagyjából negyvenöt fokos emelkedésnél látható tölcészerű jelenség felé. Az felvillan, majd kivágódik belőle valami, ami hosszú csóvát húzva maga után, fehérén izzva szeli át a bolygó eget, majd egy tompa dörejt követően becsapódik a felszínbe, valahol nem túl messze az alak jelenlegi helyzetétől. Az egy távcsövet halászik elő a táskájából, és keresni kezdi a becsapódási helyet. Mire megtalálja, a por nagyjából már elült, így egész jól kivethető a súlyosan megrongálódott, valaha fehér, de most már inkább piszkossárga burkolatú, összetört orr-résű szikló oldalán lévő felirat: "74656 USS Voyager"

Az alaknak a jelek szerint nem sokáig tart megtenni a néhány kilométeres távolságot, hamarosan már a lezuhant szikló körül járkal, majd becsusszan a kirobbantott, vagy egyszerűen csak a helyéből kiszakadt szállórámpa, és a szállóránál pereme közötti résen., A sziklóban nincs senki, csak néhány, a falból kiszakadt vezetékköteg, és a szeszélyesen villódzó, jobbra összetört pilótakonzol

látható odabent. Az alak kutatni kezd a roncsok között, és hamarosan talál egy trikordert, és egy orvosi készletet, amiket gyorsan elsüllyeszt táskájában. Ezután eloremegy a pilótakonzolhoz, és szemügyre veszi a villogó kijelzéseket, ám nem nézelodhet sokáig, hamarosan ugyanis az egyelőre mit sem sejtő Paris bújik be a szűkös nyíláson át a siklóroncsba. A zászlóst a következő pillanatban kellemetlen meglepetés éri: Egyenest egy fegyvercsobe bámul, és egy határozott női hang kiabál rá: "Tun'be rek!" "Ööö... Tessék?" "Zen! ... Neh'ba zen!" kiabálja a nő, néhány lépést téve Paris felé, közben továbbra is a férfi fejére célozva a fegyverrel. "Vagy az univerzális fordító ment tönkre, vagy tényleg akkorát kaptam a fejemre, amekkorát éreztem..." mondja Paris, majd mikor a nő többször odaint neki a fegyverrel, bólogatni kezd: "Jól van, persze... Megyek már, csak semmi pánik. Nyugalom..." Paris ezzel beljebb húzódik a pilótakonzol felé, a nő pedig így egyre közelebb araszolhat a kijáráshoz. "Zeet'ah!" mutat a nő a Paris válláról lógó túlélőkészletre. "Ezt? Figyeljen, erre igazán szükségem volna..." próbálkozik Tom, de nem nagy eredménnyel, a nő ugyanis rákiabál: "Zeet'ah ut ne-tot!" "Jól van, jól van...!" mondja gyorsan Paris, ezzel átadja a készletet a nonek, aki a fegyvert továbbra is Parisra fogva, átpréseli magát a szabadba vezető résen, és a következő pillanatban már nyoma sincs. Paris elképedve néz körül a roncsban, majd bosszús nyögéssel rogy le az utastér egyik ülésére: "Még csak most esett be, és már ki is rabolt...!"

A nő frissen szerzett zsákmányával a vállán igyekszik sietosen eltunni a sikló közeléből, valószínűleg nem minden ok nélkül. Azt, legalábbis egyelőre, nem tudja, hogy egy hüllöszerű humanoid szegődött a nyomába, és feltuno ügyességgel szökellve szikláról sziklára, követi ot egy legalább negyvenöt fokos lejtésű sziklaalakzat oldalán. A nő valószínűleg ezért is nem figyel a sziklafalat, nem számítva arra, hogy pont arról fenyegethetné veszély. Követője hamarosan eltunik, majd pár pillanattal később hirtelen a nő előtt terem. Vagyis, mikor a nő erre fegyvert rántana, kiderül, valójában ketten vannak, mert az, aki a nőt követte, a mögötte lévő sziklák körül ugrik elő, és kiragadja a fegyvert a nő kezéből, a másik pedig összekulcsolt kezekkel letaglózza. A nő térdre roskad, de még megpróbál felállni, ám az első támadója egy ütéssel végleg kiteríti, és egy furcsa alakú kést vesz elő, hogy végezzen vele. Ám egy fekete ruhás kar megakasztja a mozdulatát, és a nő mellett térdelő humanoid felnézve Tuvokot pillantja meg maga fölött. A vulcani a karjánál fogva úgy két méternyire hajtja a humanoidot, de maga is követi a mozgását, és mire a hüllőféle földet ér, már ott is van mellette, hogy a fejére mért ütéssel elcsendesítse. A másik humanoid társa elejtett kését megszerezve próbál Tuvokra támadni, aki felegyenesedve fogadja a támadást, megragadja a humanoid karját, és csavar rajta egyet, mire a hüllőféle a saját lendületétől hajtva átfordul a levegőben, és nagy nyekkenéssel zuhan a hátára. Azonban mintha fel sem venné a dolgot, felpattan, és széles ívben kaszálni kezd a késsel. Tuvok kétszer oldalt lép, majd elkapja a humanoid karját, maga felé rántja, majd ellépve az útjából, hagyja, hogy a lény fejével előre egy sziklának zuhanjon, mely találkozás immár tényleg harcképtelenné teszi. A másik humanoid közben mocorogni kezd, és kissé bizonytalanul felül, mire Tuvok lenyúl, megszorítja a lény nyaktövét, mire az visszahanyatlik a porba. Tuvok, aki az iménti kis testedzéstől még csak nem is veszi surubben a levegőt, mint egyébként, a földön ülő nő felé indul, aki erre ijedten hátrálni kezd. A vulcani erre megáll, és leguggolva a nő felé lép, kinyújtja felé a kezét: "Tuvok parancsnok vagyok. A Voyager csillaghajóról." A nő szemmel láthatóan nem érti, amit a vulcani mond, így Tuvok a mellkasára mutatva megismétli: "Tuvok..." "Tu'vak..." "Igen. .. És maga?" mutat Tuvok a nőre. "Noss." "Noss." bólint Tuvok, majd a nő felé nyújtja a kezét, hogy felsegítse, az pedig elfogadja a segítséget. Tuvok talpra rántja, majd így szól: "Elmegyünk a hajóhoz." A vulcani ezzel elindul, hogy összeszedje a nő holmiját, és az első, amit észrevesz, az a siklóból elorzott trikorder, mire így szól: "Úgy látom, maga már járt ott."

"Figyelem, figyelem! Paris hívja a Voyager-t! Válaszoljanak!" próbálkozik a sikló pilótaülésében ülő Paris a hajó kommunikációs rendszerének életre keltésével, "Na, gyerünk már!" A bejárat felől hallható zajra megfordul, így megpillantja az épp belépő Tuvokot és Nosst. "A neve Noss." mondja a vulcani, "Két humanoid támadta meg." "Biztos benne, hogy nem ő volt a támadó?"

kérdezi Paris bosszúsan. "Ki akarták rabolni." "Ez biztos valami nemzeti sport errefelé." jegyzi meg Tom. Tuvok közben leültette a not a sikló utasterében, és megpróbálná levenni az arca elöl a kendőt, mire Noss idegesen elhúzódik. Második kísérletre már nem ellenkezik ennyire, Tuvok pedig, a no arcán levo zúzódásokat szemügyre véve, így szól: "Orvosi ellátásra van szüksége." "Örömmel segítenék, de valaki sajnos ellopta az orvosi felszerelést." füstölög Paris. Tuvok erre kiveszi a készletet Noss táskájából, és odaadja azt Tomnak. Miközben Paris átlényegül orvossá, és nekilát a no kezelésének, Tuvok egy másik dobozt vesz elo, abból pedig egy kis sárga téglalapot, és a szájára mutatva vele, így szól: "Ennivaló." Noss kiveszi a kezébol a szükség-fejadagot, és mohón enni kezd, Tuvok pedig körülnézve így szól: "Milyen a sikló állapota?" "A burkolat tele van repedésekkel, a környezetszabályzás leállt, az impulzushajtómu javíthatatlan." sorolja Paris, majd bosszús pillantást vetve Tuvokra, hozzáteszi: "Nah... A Delta Flyerrel kellett volna jönnünk." "A kommunikáció működőképesnek látszik." állapítja meg Tuvok. "Nem sokra megyünk vele. Ahányszor kiküldök egy jelet, a torzulás, ami lehozott ide, visszaveri. ... Úgy tunik, mintha valami gravitációs kútba zuhantunk volna. Amennyire meg tudtam ítélni, ez a bolygó egy olyan naprendszer része, ami mindenestol egy szubtérzsebben van." magyarázza Paris, aki közben befejezte Noss gyógykezelését. "Érdekes." mondja Tuvok, mialatt a homérsékleti viszonyokra való tekintettel megszabadul egyenruhája kabátjától. "Na igen." csóválja a fejét Paris, "De legyen bármilyen érdekes is tudományos szempontból, nem látok innen kivezeto utat." "Kétségtelen, hogy már megkezdődött a mentoakció." jelenti ki Tuvok, majd egy ismeros holmit mutatva oda Parisnak, megkérdi: "A Doktor?" "A mobil emittere megsérült a lezuhanáskor. Ha szerencsénk van, meg tudom javítani, és be tudjuk üzemelni." "Legyen ez a legfontosabb feladata." Noss ekkor felkapja a fejét, majd a két férfira kiabál: "Grenn. Grenn!" Azok elcsendesednek, a no pedig csomagját felkapva a kijárat felé indulna, de Tuvok visszatartja, és trikordert véve elo, vizsgálódni kezd: "Tizenhárom humanoid közeledik. Ugyanabból a fajból, ami ot megtámadta. ... Szedjen össze annyi ellátmányt, amennyit tud, indulunk!" "Okos dolognak tartja a sikló elhagyását?" kérdezi Paris, miközben Tuvokkal együtt összeszed néhány túlélőkészletet, és egyéb dobozt. "O, mint látható, életben van már egy ideje. Biztosan van egy biztonságos búvóhelye. Paris bizalmatlanul néz a nore, aki idegesen szól rájuk: "Nem'mok. Ai'lein! ... Ai'lein!" Noss ezzel kisiet a hajóból, Tuvok pedig követi. "Na jó." von vállat Paris, "Ahogy akarja."

A trió hosszas menetelés után egy alacsony fennsíkra érkezik, melynek szélén Noss megállva eloremutat, az alattuk elterülő sziklás lapályra, és az ott hevero, viszonylag nagyobb hajóroncsra: "Ain kahn."

A maradék utat már pár perc alatt megteszik, és végül beléphetnek a roncsba, ahol még működnek az önműködő ajtók, és a világítás is. "Úgy látom, ez a madárka sem repdes többé..." húzza el a száját Paris, miután alaposabban körülnézett. "Minimális energiaellátás és létfenntartás." mondja a trikorderrel körbepásztázó Tuvok, "De a hajót egy erotér védi." "Hah. ... De ez legalább megmagyarázza, hogy tudott életben maradni. ... Van valami, ami legalább hasonlít egy hajtóműre?" "Megvan a hajtómu..." bólint Tuvok, "Két kilométerrel odébb. Ugyanolyan építésu, mint a hajó." "Nagyszeru..." füstölög Paris, "Van két hasznavehetetlen hajónk, a Voyager meg csak akkor fogná a segélykérésünket, ha a fejünk tetején hajtana végre kényszerleszállást." Azért Tomnak nem csak a szája jár, közben igyekszik életet verni a mobil emitterbe. "Halad?" kérdezi Tuvok kisvártatva. "Az optronikus relék elég nagyot kaptak. Átkötöm az elsodleges áramköröket..." A Paris kezében tartott emitter előtt elkezd vibrálni a levego, Tom pedig így szól: "Gyerünk, Doki, tudom, hogy odabent bujkál..." A hologram végül csak megjelenik, érdeklödve körülnéz, majd megállapítja: "Ha jól sejttem, bajban vagyunk." "Helytálló feltételezés." bólint Tuvok. Noss, aki nem volt tanúja a Doktor felélesztésének, ekkor tér vissza a hajó másik részébol, és a hologram láttán fegyvert ránt, mire Paris és a Doktor egy emberként pattannak fel. "Raft en ot!" kiáltja a no, mire Paris bosszús grimaszt vágva felmordul. "Ot raft!" kiáltja Noss sürgetoen. "Tuun'san." szól rá a Doktor, "Ton ref ut, teen sait." "Maga beszéli a nyelvét?" néz Paris

meglepetten a hologramra. "A programomban van univerzális fordító." mondja erre a Doktor, Paris tudatlanságán bosszankodva. "Ahm... Kérdezze meg, mióta van itt. És hogy tudja-e, hogy lehet átjutni azon a nyíláson." "Din'ya ton-ut lur'ka? Ha-dim nefka nen'ruk?" "Lur'ka-hi. Z'nt lur'ka. Od'rk to-ta. Ma-hees... B'n rok-aya." szól Noss, közben felfelé mutatva a fegyverrel. "Mit mondott?" néz Paris a Doktorra. "Hogy már tizennégy éve van itt. És ez idő alatt sok hajót látott lejönni. De olyat egyet sem, ami újra felemelkedett volna."

A tuzo napsütésben a sziklák között térdelő Paris forgatja egy ideig a Noss által pókfogáshoz használt szerkezetet, mire rájön, hogy kell letelepíteni. Végül csak elhelyezi egy nagyobb kodarabon, majd a háromágú tort kézbe véve felkészül. Hamarosan fel is bukkan a zsákmány, óvatosan keresve a hangforrást, majd eszeveszett menekülésbe kezd, mikor Paris elsore nem találja el. Tom hiábavalóan döfköd utána egy darabig, ám a pók eliszkol a közeléből, Paris pedig felállva kezdi keresni, merre menekült: "Hol vagy, te kis piszok...?" Noss, aki pár lépéssel odább szintén pókokra vadászik, a felsült Paris láttán felnevet, mire az mellette megállva megjegyzi: "Nem is tudom melyik a nehezebb: elkapni a kis dögöket, vagy utána megenni őket." "Nem... Mérgezo." jelenti ki Noss. "Huh... Az lehet, de akkor is libaborös leszek, ha csak meglátok egyet..." grimaszol Paris, "Talán hagynom kellett volna, hogy Tuvok vadásszon magával." "Majd én." mondja Noss, ezzel felkapja a zsákot, és áttelepszik Paris vadászhelyéhez. Miután áttelepítette a csalogatót kicsit odább, mozdulatlaná dermed, majd éles kiáltással nyársalja fel a hamarosan felbukkanó pókot, és Paris orra alá dugja. "Ah... Finomnak látszik..." szól Tom, nem túl nagy meggyozodéssal, majd segít Nossnak bezsákolni a zsákmányt, végül magához veszi a csalit, és útnak indulnak a hajó felé.

"Kikapcsolta a programomat?" kérdezi a Doktor sértetten a hajóban ténykedő Tuvokot, "Miért?!" "Korlátozottak az erőforrásaink, és talán szükségünk lesz a mobil emitterére energiaforrásként. "Én orvos vagyok, nem tartóselem!" méltatlankodik a hologram. "A megmenekülésünkig... Vagy amíg vészhelyzet nem következik be, ragaszkodnom kell a kikapcsolásához." jelenti ki Tuvok. Ekkor Paris és Noss érkeznek a helyiségbe, a zászlós így szól: "Tapsot a nagy vadászoknak." A Doktor elveszi Paris zsákját, belenéz, majd bosszús arccal így szól Tuvokhoz: "Mr. Paris vadásztehetségét látva talán inkább ott kellene kikapcsolnunk." "Köszönöm a biztatást, Doki." füstölög Paris, ezzel a hologram nyomában elhúz valamerre. "Jó volt a vadászat." néz Noss Tuvokra, letéve a saját zsákját. "Figyelemre méltó." bólint a vulcani egykedvűen.

"A Voyager-nek tizenöt szintje van, a legénysége százötvenkét fő." magyarázza Tuvok valamivel később az ott nagy figyelemmel hallgató Nossnak, miközben valószínűleg a pókokból próbálnak valami ehett készíteni, "Van görbületi, és impulzushajtómuve is." "Szeretném látni." "Majd egyszer... Talán." "Mondja nekem, mi maga ott." kéri Noss eros akcentussal. "Vezeto taktikai tiszt." "És még?" "Konkrétan mire kíváncsi?" néz Tuvok a nore, mire az elmosolyodik, majd így szól: "Ehm... A... Kötelesség, hol alszik, mit eszik...? Zene? Barátok?" "Mi jelentősége van ezek közül bárminek?" kérdezi Tuvok Noss felé fordulva. "Mert azok... Maga." feleli a no, amint Tuvok elgondolkodik.

"Mikor eloször találkoztunk, még csak rám se nézett." meséli Paris, mikor vacsora után négyesben ülnek a roncshajó közös helyiségében, "De aztán úgy... Három év múlva csak beadta a derekát." "Ez volt a leghosszabb flört a Csillagflotta történetében." jegyzi meg a Doktor vigyorogva. "Na, az már igaz." bólint Paris vidáman. "Ez érdekesen... Hangzik." mondja Noss. "Remélem, viszontlátom még." mondja Paris. "Maga biztos nagyon..." Noss töpreng egy darabig, de mivel a megfelelő kifejezés csak nem akar eszébe jutni, végül segélykéron néz a Doktorra: "Bai'a dju-ton?" "Biztos nagyon szereti." fordul a hologram Paris felé. "Igen." bólint Paris elkomorodva. Noss mentoötlet gyanánt felemeli az asztal közepén álló tálat, és odakínálja Parisnak: "Még egy kis pókot?" "Ah, nem, köszönöm... Elértem a kapacitásomat." feleli az, mire Noss felkuncog, majd elkezd összeszedni a tányérokat. "Segíték." ajánlkozik Tuvok, majd miután párosban távoztak, a

Doktor bosszús arccal néz Parisra: "Akkor hát... Azt hiszem, ideje kikapcsolni a programomat." "Jó éjszakát, Doki." lép mellé Paris, ezzel kikapcsolja a mobil emittert.

Valamivel később Paris a lezuhant hajó egyik konzoljával kísérletezik, majd mikor Tuvok végre elokerül, a vulcanira sandítva megjegyzi: "Nem közömbös a számára." "Sok éven át volt egyedül. Örül a társaságunknak." "Én úgy értettem, maga kedveli ot." "Mire akar ezzel utalni?" "Ugyan már, Tuvok. Lehet, hogy huvös, de azért nem vak." "Nyilvánvalóan elfelejti, hogy házas ember vagyok." "A felesége ötvenezer fényévre van, a világur másik szegletében. Gyakorlatilag semmi esélye arra, hogy még egyszer találkozzanak." "Ha megbocsát..." mondja Tuvok, miután végzett azzal, amiért idejött, és faképnél hagyja Tomot, aki fájdalmas arccal sóhajt fel.

Paris, még mindig aznap éjszaka, odakint bukkan rá Tuvokra, aki egy szerkezeten dolgozik. "Maga meg mit csinál?" "Átállítom a vészjeladót." "Figyeljen..." mondja Paris zavartan, "Amit odabent mondtam... A feleségéről, sajnálom. Nem akartam megsérteni az érzéseit." "Nekem nincsenek érzéseim, amiket megsérthetne." "Szerintem meg igen. ... Tudja ugyan, hogy kell elnyomni oket, de ott vannak. ... De ha nincsenek is... Most már ez az otthonunk!" néz körül Paris bosszankodva, "Fogadja el, és igyekezzen boldog lenni, amennyire lehet." Tuvok nem reagál Paris szavaira, így a zászlós leguggol a vészjeladó mellé: "Lehetősége volna egy egész kellemes kis életet összehozni itt." "Még mindig megvan a lehetősége annak, hogy a Voyager megment minket. És maga is viszontlátja Torres hadnagyot." "Hah... Ha nem ismerném ilyen jó, azt mondanám, most vigasztalni próbál..." "Van valami oka a pesszimizmusának?" "Ez nem pesszimizmus, ez a realitásérzésem. Magának aztán igazán értenie kellene. ... Figyeljen, én ugyan nem ismerem a feleségét, de ha csak fele olyan logikusan gondolkodik, mint maga, fogadok, o is ugyanezt mondaná." Tuvok erre abbahagyja a munkát, feláll, és Paris elé lépve így szól: "Nincs szükség arra, hogy játssza itt a kerítot. Nem most van a pon farr-om ideje." "Hol itt a különbség, Tuvok? Nem lehet nem észrevenni, hogy kedveli Nosst! Legalább saját magához legyen őszinte." "Én... Tisztelem Noss túlélőképességét." "A-a... Ennél azért többről van szó. Láttam, hogy bánik vele." "És, hogy bánok vele?" "Úgy, mintha azt kívánná, bár ne volna vulcani." mondja Paris, majd jelentőségteljes pillantást vetve Tuvokra, otthagyja az éjszakában.

"Bánom, hogy vulcaninak születtem!" mondja az ifjú Tuvok a mesterének. "B'elak parr. Önsajnálát." szól erre az. "Talán rendszerezni akarja az érzéseimet?!" "Mi az oka az önsajnálátának?" kérdezi a Tuvok körül járkáló mester. "Hát nem nyilvánvaló?! Ha nem volnék vulcani, nem lennék most itt, és nem kéne végigcsinálnom ezt az ostoba szertartást." "Csak azt látja, ami maga előtt van. Meg kell tanulnia maga mögé pillantani." "Már megint egy rejtvény! ... Hátnál nincs szemem, hogy magam mögé lássak!" "De ott van az emlékezet pillantása. Az a tudta, hogy miért van most itt. Miért vesztette el az irányítást. ... Mondja el a történetét." "Az apám már kitergette magának." mondja Tuvok, tünteton elfordulva a mestertől. "Szeretném magától hallani." "A neve Jara. Az apja, terelliai diplomata. Szerzett neki egy helyet az iskolámban." "És maga megtudta, micsoda érzelmi vonzero árad belőle." "Igen..." "Szereti." "Igen." fordul Tuvok a mester felé. "És o szereti magát?" "Nem. O..." sóhajt fel Tuvok, "Jara... Nem viszonozza az érzéseimet." "Mi volna, ha azt mondanám, kaptam egy levelet az apjától, melyben az áll, Jara az egyik osztálytársába szerelmes?" "Ez hazugság!" csattan fel Tuvok, "Ki az?!" "Féltékeny?" néz rá a mester. "Párbajra fogom kihívni!" sziszegi Tuvok. "Ez illogikus volna. Mivelhogy nem kaptam ilyen levelet." "Megpróbál rászedni!" mered Tuvok a mesterre. "Nem. Csak megpróbálok megértetni magával valamit. Shon-la hock... Szerelem. A legveszedelmesebb érzélem mind közül. Sok más érzelmet ébreszt. Féltékenységet, szégyent, dühöt, bánatot. ... Meg kell tanulnia mindet elnyomni. Különben... El fogják emészteni magát." Tuvok komoran bámul maga elé, mire a mester így folytatja: "Érzem, ahogyan az érzelmek növekednek magában, mint az erot gyujto vihar... Ha azonnal hozzákezdünk... Talán még meg tudjuk állítani."

"A Voyager hajónaplója, Janeway kapitány. Kiegészítés. Több mint egy óra telt már el azóta, hogy a sikló eltunt a szenzorjainkról."

"Semmiféle roncsot nem észlelek." jelenti a fómérnöki konzolnál ülo Torres a hídon. "Talán vonósugarat használtak, vagy elsugározták." véli Chakotay, aki Tuvokot helyettesíti a taktikai konzolnál. "Tapogassa le a térséget, keressen plazma-kibocsátást, EM-rendellenességeket, vagy bármit, ami más hajóra utalhat." fordul Janeway Kim felé. "Semmi ilyesmi. Csak hidrogén, hélium, meg urpor. ""Valaminek kell lennie odakint." mered Janeway a fomonitorra, "Siklók nem szoktak csak úgy levegővé válni." A Voyager a következő pillanatban megvonaglik, majd rázkódni kezd. "Egy gravimetrikus határzóna...!" állapítja meg Torres. "Forrás?" néz Janeway Kimre. "Ismeretlen." "Vörös készültség. Kormányos, teljes erővel előre." szól Janeway, közben visszatérve székébe.

A Voyager mögött kialakult térörvény-féle egyre beljebb húzza magába a hajót.

"Beragadtunk valami... Szubtéri lefolyóba, ami egyre beljebb húz." jelenti Kim. Növekszik a gravimetrikus nyíróero. " teszi hozzá Chakotay. "Görbületi sebesség!" szól Janeway. "Nem tudok stabil mezot létrehozni." csóválja a fejét Torres. "Akkor irányítson több energiát az impulzushajtóműbe." "Az nem lesz elég. Módot kell találnunk a gravitációs hatás semlegesítésére." "B'Elanna, engedjen ki hárommillió izodyn plazmát a gondolákból! Chakotay, fordítsa át a pajzs-polaritást." A Voyager úgy csinál, mintha belerúgtak volna, majd megszunik a rázkódás. Kim nagyot sóhajt, majd a muvelti tiszt konzol kijelzéseit megszemlélve megerosíti: "Kijutottunk." "Távolodjunk el. Vörös készültség vége, minden munkahelyet biztosítani." mondja Janeway, majd felsóhajtva feláll: "Most már elég jól tudjuk, mi lett a siklónkkal."

"Az anomália átméroe mintegy hatszáz méter." mondja Seven az asztrometriai laborban, miközben Janeway és Chakotay elé tárja vizsgálati eredményeit. "Nincs szinkronban a normál térrel, még a szenzoraink átállítása után is alig észlelhető." teszi hozzá Torres. "A torzulás egy olyan szubtéri zónát ölel körül, amiben egy 'G' osztályú csillag, és három bolygója található." mondja ismét Seven. "Van nyoma a siklónak?" kérdezi Chakotay. "Nincs." néz rá Seven. "Akkor talán el kellene indítanunk a multitér-szondát." néz Chakotay Janewayre. "Egyetértek." bólint az. A Voyager ekkor megrázkódik, mire Janeway meglepetten néz körül: "Ez meg mi?" "Egy hajó közeledik bal felől. Vonósugár tart fogva minket." állapítja meg Seven. "A kapitányt kérem a hídra." hallatszik Kim hangja az interkomból, mire Janeway odabiccent Chakotaynak, és mindketten a kijárat felé veszik az irányt.

"Utoljára szólítom fel, uram: engedje el a Voyager-t!" mondja Kim a fomonitoron látható idegennek, aki egyébként ugyanabból a fajból való, mint aminek tagjaival Nossnak meggyult a baja. "Nagy veszélyben voltak, a torzulás majdnem beszippantotta magukat. Mutathatnának egy kis hálát." "Köszönjük a segítséget, bár... Nem kértünk belöle." mondja Kim, épp, mikor Janeway és Chakotay megérkeznek, "Kapitány, ez itt Mr. Yost." "Yost ellenor. Nova helyreállító csoport." "Janeway kapitány vagyok, a Voyager csillaghajóról." biccent Janeway. "Holnapra minimum kétfélmillió kilométerre kell távolodniuk a torzulástól." szól Yost. "Mi lesz holnap?" "Akkor lezárjuk a hasadékokat." "A legénységem tagjai vannak odabent." "Sajnálom. Az elmúlt évben tizenegy hajót vesztettünk el a torzulásban. Le kell zárunk." "És mi lesz a maguk legénységeivel?" kérdezi Chakotay. "Még ha életben is maradtak néhányan, nem ismerünk módszert a megmentésükre. A legtöbb, amit tehetünk, hogy megakadályozzuk, mások is csapdába essenek odabent." "Mi nem mondhatunk le a legénységünkrol. Ha tudnák késleltetni a feladatuk végrehajtását..." "Az a parancsom, hogy holnap ilyenkorra... Lezárjam a hasadékokat. Ha addig az idopontig meg akarnak kockáztatni egy mentési kísérletet, az a maguk dolga. ... Bár én nem tanácsolnám." mondja Yost, ezzel bontja a kapcsolatot. "Indítsák a szondát." szól Janeway Chakotaynak, majd Kim felé fordul: "B'Elannával és Sevennel erossítsék meg a szenzorokat. Tegyenek meg mindent, hogy megtalálják Tomot és Tuvokot. ... Én keresek valamit, amivel legyozhetjük a gravitációs jelenségeket."

"Igen, tessék." ereszti be Janeway Chakotayt a készenléti helyiségbe, majd a parancsnok felé fordítva az asztali terminált, így szól: "Leporoltam egy kicsit a lefolyókkal és kvantum-szingularitásokkal kapcsolatos ismereteimet." "Szerencsével járt?" "Minden adat ugyanarra a

következtetésre vezet: ezek egyirányú jelenségek, ami bemegy, többet nem jön ki." "Ha megvigasztalja, valami mégis kijön az anomáliából." adja oda Chakotay a magával hozott jegyzetfüzetet, "Telemetria a szondánktól. Megtalálta a sikló vészjeladóját egy 'D' osztályú bolygón." "Vulcani, földi, és idegen életjelek... Legalább még életben vannak." néz fel Janeway a parancsnokra. "Olvassa tovább." Janeway így tesz, majd összevont szemöldökkel mered a további adatokra. "Ezek az asztronómiai adatok egy három hónapos periódust ölelnek fel. Ez hogy lehetséges?!" kérdezi végül, kilépve az asztal mögül. "Úgy tunik, van egy temporális eltérési faktor." "Mekkora?" "Nehéz megmondani. De minden egyes itt eltelo óra heteket, akár hónapokat jelenthet Tuvok és Tom számára." "Hónapokat, melyek során egy 'D' osztályú környezetben próbálnak életben maradni... És valószínűleg azt felételezik, hogy már rég lemondunk róluk." "Készen áll a rossz hírre?" kérdezi Chakotay, mire Janeway hitetlenkedve mered rá: "Ugye csak viccel...?" "A gravitációs feszültség növekszik. Seven szerint a lefolyó az összeomlás határán áll. És ha ez bekövetkezik, odabent minden megsemmisül."

A jelek szerint azzal, hogy immár van 'férfi a háznál', Noss hajóján kialakult a nemek közötti szokásos munkamegosztás. Noss épp foz valamit, a többieknek a nyomát sem látni. Legalábbis egy darabig, a helyiség ajtaja ugyanis hamarosan kinyílik, és a Tuvokot támogató Paris bukkan fel mögötte: "Noss...!" A no gyorsan odasiet hozzájuk, és segít lefektetni Tuvokot az asztalra. Paris elokeríti a mobil emittert, és aktiválja a Doktort. "Orvosi trikordert." mondja az, mikor megpillantja a vulcanit. "Megtámadtak minket." mondja Paris, miközben odaadja a muszert a hologramnak. "Húsz milliliter inoprovaline-t." "Sikerült megszöknünk azzal a pár rezonátor-tekerccsel, amit találtunk." szól Paris. "Három törött borda, koponyauri vérzés, belső vérzések." sorolja a Doktor, mire Noss ijedten néz rá: "Életben marad?" "A vulcaniak elég elpusztíthatatlanok. Át fogja vészelni. ... Mennyi idő telt el, mióta utoljára bekapcsoltak?" kérdezi a Doktor Tuvok ellátása közben. "Majdnem két hónap." "Két hónap?! " méltatlankodik a hologram, "És... Mi újság van?" "Ah, minden a régiben. Harcolunk a fosztogatókkal, pókokra vadászunk..." "Semmi hír a Voyager-rol?" "Mostanra ok már vagy háromszáz fényévvvel közelebb vannak az otthonunkhoz." sóhajt fel Paris. "Bekapcsolva kellene maradnom, míg Mr. Tuvok teljesen fel nem épül." javasolja a Doktor. "Jó, hogy újra köztünk van, Doki." veregeti meg a hologram vállát Paris, mire az meglepett ábrázatot ölt.

Tuvok felügyeletét természetesen Noss vállalja magára, így akkor is mellette van, mikor a vulcani magához tér, és megpróbál felülni. "Ne..." tartja vissza a no. "Meddig voltam öntudatlan?" "Nagyon sok óráig." "Mr. Paris?" "Jól van. ... Nagyon féltem. ... Jó érzés látni a szemeit." mondja Noss, majd közelebb hajol, és megcsókolja Tuvokot, aki nem reagál, és egy jó másodperc múlva eltolja magától a not: "Kérem..." "Én csak szeretném kimutatni... Mit érzek." mondja Noss, majd újra próbálkozna, de Tuvok elfordítja a fejét. A no erre majdnem sírva fakad, de sikerül összeszednie magát egy kicsit, és megkérdi: "Maga... Maga nem érez irántam semmit?" "Mondtam már... Én nem tapasztalok érzelmeket. ... Tiszteletet, és megbecsülést... Tudnék mutatni az ön irányában. És nem többet." "Semmit...?" kérdezi Noss, a könnyeit nyeldesve. "Sajnálom. Nem tudom viszonzni a vonzalmát." "Nem tudja, vagy... Nem akarja?" "A különbség minimális." "Logika...! Gyulölöm a logikát!" fakad ki a no. "Az érzelmei csak tovább rontják a helyzetet." mutat rá Tuvok. "Chevra'n taht!" "Senkinek sem lesz jobb, ha sérteget engem." "Elan orat!" mondja Noss, ezzel otthagyja Tuvokot.

"Felhasználhatjuk a multitér-szondát transzporter-reléként." mondja Seven a tanácssteremben. "Eltart egy darabig, mire átalakítjuk a célkereso-szkennert, de utána működnie kell." lép Torres Janeway és Chakotay közé. "Lehetne ugyanezt használni kommunikációs jel átjuttatására is?" kérdezi Janeway. "Nem látom akadályát." "Remek. Akkor üzenjük meg nekik, hogy útban a segítség." szól Janeway elégedetten. "Kapitányt a hídra." szólal meg ekkor Kim hangja az interkomból, így Janeway a kijárat felé veszi az irányt.

"A tervezettnél korábban kezdtek." tájékoztatja Kim a hídra érkezeket. "Hívja oket." szól Janeway. "Igen?" kérdezi a bejelentkező Yosst nem túl barátságosan. "Úgy vettem ki a szavaiból, hogy legkorábban hat óra múlva kezdenek hozzá." mondja Janeway "Mostanra készültünk el." "Mi meg nem. Szükségünk van még legalább két órára a mentési kísérlethez." "Nagyon sajnálom." mondja Yosst, majd bontja a kapcsolatot. "Mikorra zárul le a hasadék?" kérdezi Janeway Sevent. "Mintegy harminc perc múlva." "Tehát annyi idonk maradt."

Tuvok egy kiálló, lapos sziklán térdelve meditál a reggeli fényben, és akkor sem mozdul, mikor Paris bukkan fel, feléje tartva: "Tuvok... Hé!" "Meditálok, Mr. Paris." jegyzi meg a vulcani bosszúsan. "Engem ugyan nem érdekel." mondja Tom, közben felkapaszkodva a vulcani sziklájához. "Feltételezem, oka is van az udvariasságot nélkülöző viselkedésének." "Na, ebben pizkosul igaza van. ... Mit mondott neki?" "A beszélgetésünk magánjellegű volt." "Mindenesetre akármit is mondott neki, itt akar hagyni minket. ... Nah, még hozzá teljesen egyedül, mert túlságosan fájna neki maga közelében lenni!" "Irányítatlan érzelmek hatása alatt áll." "Hah! Mag talán... Képes így irányítani az érzelmeit, de mi, többiek, nem rendelkezünk ezzel az adománnyal! O egy élő, lélegző no, aki számomra teljesen érthetetlen okokból beleszeretett magába! ... Úgyhogy ha képtelen viszonzni az érzéseit, legalább egy kis együttérzést mutasson! Tegye könnyebbé neki!" "Nincs könnyű mód megszabadulni a szerelemtől." jelenti ki Tuvok. "Ah, igazán? Szabad megkérdezni, mit tud maga a szerelemről?!" "Többet, mint azt maga gondolná." "Avasson be!" "Nem áll szándékomban folytatni ezt a beszélgetést." jelenti ki a vulcani, majd feláll, hogy útnak induljon, de Paris az útját állja: "Ugyan már, Tuvok! Csak maga van itt, meg én, meg a sziklák." A vulcani töpreng egy darabig, majd a napba bámulva belekezd: "Nagyon fiatal koromban érzelmeivel vonzódtam egy fiatal nohoz. Ez majdnem elpusztított." "A felesége?" "Nem. Jara volt a neve. Terelliáról származott. Akkoriban a vulcani filozófia minden alaptételét megszegtem volna, csak hogy vele lehessenek." "Hm... Biztosan különleges volt." "Teljesen elvesztettem minden érzését annak, ki vagyok. Az érzelmi vonzalom valami olyasmivé erősödött, mint... Az örület." "Tuvok... Egy kicsit mindenki megbolondul, mikor szerelmes. De megéri a kockázatot." "Önök talán igen. De én vulcani vagyok. A természetes érzelmeim ingadozók, kiszámíthatatlanok. Ha nem irányítom oket, akkor azok irányítanak engem." "Hm... És, mi lett a vége Jarával?" "Úgy döntöttem, elhagytam. Hónapokat töltöttem elszigeteltségben, egy vulcani mesterrel. Megtanultam uralni az érzelmeimet." Paris ezen hosszan töpreng, majd Tuvok rezzenéstelen arcát szemügyre véve így szól: "Milyen kár..." Ekkor felmorajlik az ég, a dolgot a jelek szerint az odafent látható tölcser okozza. Tuvok trikordert vesz elő, és egy gyors vizsgálat után közli: "Gravimetrikus torzulások." "Mi okozza oket?" "Ismeretlen." feleli Tuvok, ezzel szó nélkül elindulnak Noss hajója felé.

"Nem válaszolnak a hívásunkra, kapitány." fordul Kim Janeway felé. "Az anti-gravitonsugaruk ilyen tempóval mintegy huszonkilenc perc alatt le fogja zárni a torzulást." jelenti Seven, miközben Yost hajója valahol odakint boszen lövöldöz a tölcser itteni végére. "Mi hogy állunk?" kérdezi Janeway Torrest. "Az átalakítás kész, de csak egyetlen szállítószalagot fogunk tudni továbbítani a szondán át." Tomnak és Tuvoknak a jeladójuk két méteres körzetében kell tartózkodnia." teszi hozzá Chakotay. "Harry..." áll fel Janeway. "Megnyitottam a csatornát." bólint a zászlós, így a kapitány beszélni kezd: "Voyager a felderítőknek..."

"Mi az...?" kérdezi Paris a roncsos pilótakonzoljának maradványait vallató Tuvokot. "A vészjeladó." feleli a vulcani, a körülötte álló többiekre pillantva, "Adást fogunk." "Át tudja irányítani a kommunikációs rendszerbe?" néz Paris Nossra, aki Tuvok mellett elorehajolva munkához lát a pulton, majd mikor végzett, visszahúzódik. "Ha nem tévedek, ezt az üzenetet mintegy kilenc órán át küldték, egy rendkívül lassú vivohullámon." állapítja meg Paris. "Fel lehet gyorsítani?" kérdezi a Doktor. "Megpróbálom." vesz elő Paris egy trikordert. "Voyager a felderítőknek..." szólal meg kisvártatva Janeway zajos hangja, majd hamarosan jön a folytatás is:

"Egy két méter sugarú szállítószalag küldünk a vészjeladójuk pozíciójára pontosan harminc perc múlva." "Harminc perc múlva?" ráncolja a homlokát a Doktor, "Az több mint nyolc órája lehetett...!" "Csitt, még jön valami..." mondja Paris, aki közben tovább dolgozott az adás rekonstrukcióján. "Vegyük számításba, hogy egy temporális eltérést észleltünk a kettenk helyzete között. A számításaink szerint az eltérési együttható négy hét négy négy másodperc percenként. ... Ismétlem, a Voyager a felderítőknek: egy két méter sugarú szállítószalag..." Tuvok közben saját trikotjával számolni kezd, majd kijelenti: "A kapott értékek alapján ez a harminc perc két nap, tizenegy óra, és negyvenhét másodperc lesz." "Hm... Az eddigiekhez képest ez már nem valami sok." jegyzi meg a Doktor. Noss közben elkerítette messzélátóját, és a pilótafülke ablakán át kémlelni kezd vele valamit, majd odanyújtja az eszközt Parisnak: "Tom...!" Paris is körülnéz, és azt kell látnia, hogy a környező sziklák tele vannak a Yost fajába való hajótöröttekkel, akik fegyverrel a kezükben, sziklától szikláig osonnak a hajó felé.

Valamivel később Tuvok veszi át az ügyeletet, és végignézi, ahogy a lények egyike előresiet a búvóhelyéről, elhelyez egy szerkezetet egy nagyobb kövön, majd sietesen visszahúzódik. Nem is ok nélkül, a hátrahagyott holmáról ugyanis kiderül, hogy valami robbanószerkezet, az általa keltett detonáció hatására felszikrázik a Noss hajóját védő erotér. "Az erotér kitart." jelenti Tuvok. "De már nem sokáig, ha tovább hajigálják ránk azokat a fotongránátokat." néz fel Paris, mikor a robbanás utórezgése megrázza a hajót. "Hogy verjük vissza őket még két teljes napig?" kérdezi a Doktor idegesen.

"A hasadék szuk két percen belül bezáródik." jelenti Seven a Voyager hídján. "Közeledjünk hatótávolságig." szól Janeway, majd Torresre pillant: "Felkészülni a sugárzásra." "Igen, asszonyom."

"Az erotér energiát veszít." szól a hajóroncs pilótakonzoljánál ülo Paris, majd hátrafordul a Doktor felé: "Idő?" "Még van egy óra a visszasugárzásig." feleli a hologram. A hajót megrázza egy robbanás, mire Noss a kijárat felé indulna, de Tuvok a karjánál fogva visszatartja: "Mire készül?" "Megjavítom a mezogenerátort." "Elkísérem." "Nem. Itt marad. És felkészül a támadásra." mondja Noss határozottan. "És ha egyedül nem boldogul?" "Két életet kockáztatni... Ez nem volna logikus." mutat rá Noss, némi gúnyos felhanggal, ezzel elsiet.

"Transzportertávolságban vagyunk." jelenti Chakotay a taktikai konzoltól. "Hozzák létre a kapcsolatot a szondával, és továbbítsák a jelet." szól Janeway, visszatérve a székébe. "Készenlétben vagyunk. ... Bemértem a jeladójukat." mondja Torres. "Harminckét másodperc múlva készen kell állniuk a sugárzásra. Reméljük, nem késnek el. Megkezdjük a húsz másodperces visszaszámlálást... Most!"

"Alig tíz percünk maradt a sugárzásig." mondja a Doktor. "Hol az ördögben van Noss?!" néz Paris Tuvokra. "Megkeresem." mondja a vulcani, ezzel elsiet.

Noss odakint van a sziklák között, és az erotér-generátort igyekszik még egy kicsit működésre bírni, miközben úgy húsz méterre tole két humanoid püföli az eroteret. A generátor hirtelen felszikrázik, a két lény pedig majdnem orra bukik, mikor az erotér megszunik előttük, ám gyorsan összeszedik magukat, és a nore rontanak. Az elsőt Nossnak sikerül lelonie, a másodikra azonban már nem marad ideje, és az ráugorva a földre löki.

"Tizenöt másodperc." jelenti Torres, "Tizennégy... Tizenhárom..."

Tuvok épp idoben érkezik, hogy leloje a második idegent, aki épp Nossba készül mélyeszteni a nála levo kétpengéju tort, majd felsegíti a not a porból. "Tuvok..." mosolyog rá Noss. "Nem tudtam csak így itt hagyni." mondja az, ezzel elindulnak vissza a hajó felé.

"Kilenc... Nyolc... Hét..." számol vissza Torres.

"Most, Mr. Paris." szól a trikorderét tanulmányozó Doktor, mire apa otthagyja a roncshajó pilótakonzolját, és visszahúzódik a vészjeladó közelébe. Ekkor kinyílik a pilótafülke ajtaja, ám nem Tuvokék érkeznek, hanem egy idegen ront Parisra, akit felkészületlenül ér a támadás. Szerencsére nem sokáig kell tusakodnia az idegennel, mert Tuvokék is befutnak, és a vulcani készenlétben tartott fézere gyorsan elintézi Paris támadóját. "Siessenek!" szól Paris, mire Tuvok és Noss is a jeladó mellé húzódnak.

"Négy... Három... Ketto..." számol Torres. "Transzportciklust megindítani... Sugárzás!" rendelkezik Janeway.

"Megvannak." üzeni Kim a szállítóhídról, mikor a felderítők és Noss materializálódnak az emelvényen, "Üdv a fedélzeten. ... És o...?" "Egy barátunk." mondja Tuvok Nossra pillantva.

"Személyes napló, Tuvok parancsnok. CsillagIdo 52438.9. Úton vagyunk Noss anyabolygója felé. Most, mikor a búcsúra készülök, rá kell jönnöm, érzek bizonyos kellemetlenséget."

"Tuvok...!" éri be Paris a Voyager egyik folyosóján haladó vulcanit, majd nagy sóhajjal felzárkózik melléje: "Micsoda szédült nap..." "Gondjai adódtak?" kérdezi a vulcani. "Az elmúlt két hónapban azon töprengtem, viszontlátom-e valaha is B'Elannát. ... Heh... Neki meg csak két nap volt az egész. Azt hiszem, arra számítottam, én is hiányoztam neki." "Úgy vélem, az időeltérés nélkül o is nagy veszteséget érzett volna." "Tudja mit..." teszi Paris Tuvok vállára a kezét, megállásra késztetve ezzel a vulcanit, "Én mindig azt hittem, ez alatt a hideg vulcani külső alatt egy... Még hidegebb vulcani belső van. Most azonban... Már biztos állíthatom, hogy maga egy reménytelenül romantikus alak." "Nem szükséges sértegetnie, Mr. Paris." grimaszol Tuvok, ezzel mindketten tovább indulnak a szállítóhíd felé.

"Ah, itt vannak hát...!" fogadja Neelix lelkesen a szállítóhídra érkező párost, "Épp most kértem el Nosztól a vegyes pókfalatok receptjét. Említette, mennyire szerették." "Hát... Azért hozzá kellett szokni kicsit az ízéhez..." jegyzi meg erre Paris. "Minden jól, Tom." mondja Noss, majd hosszan megöleli Parist, "És köszönöm." Paris az ölelés után zavartan néz körül, majd Tuvokra sandít, és így szól a talaxiaihoz: "Jöjjön, Neelix... ... Matróz." "Ah... Persze." bólint a talaxiai, és a vezérlokonzolnál ügyelő technikus is kifelé indul Parissal. "Sajnálom." fordul Noss Tuvok felé, mikor kettesben maradnak. "Mire gondol?" "Tudom, milyen nehéz volt ez önnek... Nekünk. Bár másképp alakult volna minden." "Én úgyszintén." bólint Tuvok kimérten, majd egy kis lépést közelebb lép, és bal kezének ujjait Noss arcának mentális kontaktuspontjaira helyezve közvetlen tudati kapcsolatot létesít vele. Hogy pontosan mit ad át a nonek, nem tudni, ám annyi bizonyos, Noss a kapcsolat alatt elmosolyodik, majd hálásan pillant a vulcanira: "Értem. ... Nagyon köszönöm." Tuvok bólint, kézen fogva felkíséri a not az emelvényre, majd a vezérlopult mögé lép, és a vulcani kézjellel búcsúzik: "Békét, hosszú életet, Noss." "Magának is..." bólint a no elérzékenyülten. Tuvok néhány másodpercig még figyel, majd megindítja a transzportciklust, és utána is hosszan bámulja a megüresedett emelvényt.

Tuvok kabinja csendjében, néhány gyertya között térdelve meditál, gondolatban azt az időszakot eleveníti fel, mikor jelenlegi élete kezdetét vette.

"Végtelen változatosság..." mondja a vulcani mester. "Végtelen sok kombinációban." fejezi be az alapelveket a fiatal Tuvok. "A tanítása ezzel lezárult. Nagyon jól tanult." mondja a mester.

"Köszönöm." bólint az ifjú Tuvok rezzenéstelen arccal. "Most már készen áll, hogy visszatérjen a világba. ... Bánat, düh, félelem, és különösképpen a szerelem... Soha nem fenyegeti többé."

"Ezért... Hálás vagyok." mondja Tuvok, mire a mester fejet hajt felé, ezzel bocsátva útjára az ifjú vulcanit.

107. Bliss - A boldogság nyomában

Egy meglehetősen viharvert, nem túlságosan nagy hajó csatázik a mélyurben valamivel, amiből egyelőre csak cakkos, kék energia-kisülések látszanak.

"Ah... Ez meglepett, mi?" kérdezi a hajó pilótája a zsúfolt, és kissé elhanyagolt hatást kelto pilótafülkében. A hosszú szokésvörös hajú, szakállas, természetes, viszonylag idosnek kinéző humanoid férfi elszánt arccal veti le magát a rázkódó hajó pilótaülésébe, majd lecsapva a konzol vezérlofelületeire, kihívóan néz ki az elülso ablakon: "Na mi van?! Nem érted, hogy nem lett még belolem urszemét, he?" Az ablakon túl egy kékes színű felhobe burkolózott, barnásvörös jelenség látható, hogy pontosan mi az, elég nehéz volna megmondani. Mindenesetre a kisülések abból az irányból érkeznek, tehát nyilvánvalóan az lehet a hajó, és pilótája ellenfele. "Vagy talán nem látod a gondolataimat?" A hajó találatot kap, a pilótafülke egyik hátsó konzolja szikrákat hányva felrobban. A pilóta hátranéz, majd felmérve a kárt, úgy dönt, egyelőre nincs ok aggodalomra. "Na, gyerünk, támadj már!" A pilótakonzolon ekkor kisülések cikáznak át, de a pilóta pár dühös ütéssel véget vet a dolognak: "Átokverte hajó, szét ne ess itt nekem!" A jármu a jelek szerint megembereli magát, a pilóta pedig maximális teljesítményre kapcsolja a hajtómuveket, és harcias kiáltással a jelenség leginkább egy hatalmas szájra emlékezteto közepe felé irányítja a hajót.

"Egy féreglyuk...?!" néz ki Janeway hitetlenkedve a hídra érkezett liftbol, mielőtt kilépne Tuvok munkahelye felé. "Háromszázmillió kilométerre a jelenlegi helyzetünktől." erősíti meg Tuvok, miközben a kapitány megáll közte, és a szintén a taktikai konzolnál dolgozó Chakotay között. "Nézze meg a transz-kinetikus vektorát..." javasolja Chakotay. "A nulla-nulla-egyes szektorra mutat." állapítja meg Janeway. "Úgy néz ki, mint egy féreglyuk, de jelentos bioplazma-aktivitás is észlelhető." vet Chakotay jelentoségteljes pillantást Janewayre. "Ez élőlényre utal. Neutrínó-áramlás?" "Ingadozik." mondja Chakotay. "Egy egyenesen a Föld lábtörlojéig vezető útvonal, csak így, a semmiből. ... Mi nem tetszik nekem ebben?" sandít Janeway Tuvokra. "Én elöbb kilonék egy szondát." javasolja Chakotay. "Álljunk sárga készsütségre." szól Janeway, "Készítsenek fel egy ötös osztályú szondát. Majd meglátjuk, mi az odakint valójában."

"Seven of Nine naplója. Míg a deutérium-forrás utáni kutatásunk sikertelenül zárult, az útnak legalább a legénység egy tagja számára volt valami haszna."

A hazafelé tartó Delta Flyer fedélzetén Naomi Wildman a muveleti ülés munkahely mellett állva figyeli Seven munkáját, majd így szól: "Mikor holnap megint elmennek deutériumot keresni, én is mehetek?" "Hát, ezt a kapitánynak kell eldöntenie." fordul hátra Paris a pilótaülésben. "Valószínűleg egy tapasztaltabb tiszt jön majd helyetted." mondja Seven. "De hát ez volt az első felderítő küldetésem, és nem történt az égvilágon semmi..." nyafogja Naomi. "Ennek ellent kell mondanom." néz rá Seven, "Megismerkedtél ezzel a hajóval." "De nem hajtottam végre kapcsolatfelvételt, és urcsata sem volt." "Na igen, pedig milyen jó lett volna..." néz hátra megint Paris. "Talán majd egy másik alkalommal." sandít Seven a kislányra. "Hé, Naomi... Nem akarsz átvenni a kormányt?" kérdezi Paris, mire Seven kérden mered rá: "Zászlós...?!" "Hadd ismerkedjen meg az egész hajóval." von vállat Tom, majd átengedi a pilótaülést Naominak: "Csüccs... Na, lássuk. ... Eloszor is, állíts át, egynegyed impulzusra." Naomi szemügyre veszi a pilótakonzolt, Paris pedig eligazítja: "Megnyomod ezt a gombot, utána meg azt ott." Naomi szemügyre veszi a mutatott szenzorokat, majd beállítja az új sebességet: "Egynegyed impulzus." "És most, tudsz programozni egy Voyager-hez vezető pályát?" "Igen, uram." bólint Naomi, ezzel munkához lát. Paris közben Sevenre sandít, aki halvány mosollyal arcán figyeli a jelenetet.

Paris és Seven valamivel később a Voyager egyik folyosóján haladnak, Paris a karjában viszi az idoközben elaludt Naomit. Egy egyenruhás férfi és egy no siet el mellettük. "Napot..." szól oda

nekik Paris, de azok válasza sem méltatják. "Nahát... De sietos..." néz utánuk Tom sértett arccal. "Boylan és Wilde matrózok. Rendszeresen késnek szolgálatból." mondja Seven. "Aha. ... Ha már a késésnél tartunk, tehetek egy javaslatot? ... Én elmagyarázom Samnek, miért két órával később került ágyba a lánya, ha maga elkezdte megírni a jelentést a küldetésről." Seven megtorpan, végigméri Parist, majd hűvösen így szól: "Elfogadható." "Jó szórakozást." biccent oda neki Paris vigyorogva, és a következő kereszteződésben elválnak útjaik.

A 'nappali otthonába', az asztrometriai laborba megérkező Seven meglepetten torpan meg, mikor ott találja a hídszemélyzet nagyobb részét. "Megjött végre... Már kezdtem aggódni." fordul felé Janeway. "A kutatás tovább tartott a vártnál." mondja Seven kimérten, a megszállottan dolgozó tisztakat méregetve. "Szerencsére a deutérium-hiány immár nincs napirenden." jelenti ki Chakotay lelkesen. Seven szemügyre veszi a nagy monitoron futó adatokat, majd kételkedve így szól: "Egy féreglyuk...?" "A Féreglyuk." pontosít Kim, "Egyenesen a Földhöz vezet. Egy ilyen jelenség felfedezésének valószínűsége fölöttébb csekély." mutat rá Seven. "Soha ne fogadjon a ház ellen." sandít Janeway Sevenre, aki erre a központi konzolhoz megy, hogy személyesen ellenőrizze az adatokat. "Mit csinál?" kérdezi Kim. "Rendellenes adatokat keresek." "Nem fog találni." jelenti ki Tuvok. "Igaza van." bólint rá Chakotay, "Se szubtéri torzulások, se temporális ingadozás." "Az általunk indított szonda gyenge jeleket fogott a túloldalon." jelenti ki Janeway büszkén. "B'Elanna még tölti lefelé oket, de a Csillagflottától származnak." mondja Kim lelkesen. "A féreglyuk csak háromszázmillió kilométerre van. A távolsági szenzoroknak már napokkal ezelőtt észlelnie kellett volna." mutat rá Seven. "Talán elsiklott fölötté a figyelme." jelenti ki Tuvok, mire Seven méltatlankodva néz körül. "Ha ez megnyugtató, futtasson le egy diagnózist." néz rá Janeway mosolyogva, "De mi azért tartjuk a jelenlegi irányt." A tisztikar ezzel távozik, Seven pedig gondterhelten arccal lát munkához.

"Jöjjön be." szól ki a csengo hangjára a kávésbögrével a kezében a készenléti helyiségben lévő íróasztala felé tartó Janeway. "Befejeztem az ellenőrzést. A szenzorok a legmagasabb hatékonysággal üzemelnek." mondja a belépo Seven. "Akkor semmi ok az aggodalomra." állapítja meg Janeway. "Épp ellenkezőleg. A féreglyuk neutrínó-értéke túllontúl ingadozó." "Én is így véltem. De aztán megkaptam ezt itt." mutatja fel Janeway az íróasztalon heverő jegyzetfüzetek egyikét, "Az észlelt gyenge adások között a Csillagflottától is voltak üzenetek. Biztosítottak minket, hogy a neutrínó-ingadozásnak nincs jelentősége." "Ez tévedés is lehet. További vizsgálatokat kell végeznünk." jelenti ki Seven. "Nincs rá idonk. A féreglyuk instabillá válhat." "A Doktor gyakran javasolja nekem, hogy tájékozódjak, mielőtt fejest ugrok valamibe. A szólás ugyan régimódi, de megszívlelendonek tartom." "Nekem van egy másik szólásom a maga számára: aki nem igyekszik, hoppon marad." "Kapitány...!" "Azt hiszem, csak kerülgetjük a forró kását, Seven. Az Alfa Kvadránsba való visszatérés gondolata önnek, mindig is nehézségeket okozott. Nem kell szégyenkeznie emiatt. Bízson bennem, a Földön ugyanúgy tovább fejlődik majd, mint a Voyager-en." Ekkor megint csengetnek, és mielőtt Seven szólhatna, Janeway kiszól: "Igen?" "Kettes számú levél." érkezik Chakotay somolyogva, egy jegyzetfüzettel a kezében, "Lassan kezdek féltékennyé válni." Janeway erre felkuncog, majd a parancsnoktól félig elfordulva olvasni kezd. "Mark... Úgy látszik, ugrott a házassága..." motyogja maga elé kisvártatva, majd Chakotay felé fordul: "És magával mi a helyzet? Van valami hír?" "A Csillagflotta megbocsátott, és visszavettek." Seven hitetlenkedve hallgatja a kissé képtelennek tuno beszélgetést, ami olyan hírekről szól, melyek mintha túl szépek volnának ahhoz, hogy igazak legyenek. "Sot, felajánlottak egy állást az Akadémia antropológiai tanszékén." "Nahát, Chakotay, gratulálok. Bár ez így nem tisztességes..." "Ne aggódjon, csak részidos elfoglaltság." "És velem mi lesz? Hogy irányítsak egy hajót maga nélkül?" kérdezi Janeway. "Majdcsak boldogul valahogy." nyugtatja meg Chakotay.

Seven végül visszahúzódik privát lakrészébe, a kettes raktérbe, ahol az ott felállított konzol segítségével folytatja a vizsgálódást. "Számítógép, kérem Janeway kapitány összes

naplóbejegyzését CsillagIdo 52542-tol." "A kért adatok hozzáférési jogköre korlátozott." mondja a számítógép. Seven erre odasiet egy falpanelhez, leveszi a helyéről, és kicsit rendezkedik a mögötte levo foglalatban sorakozó izo-lineáris chipek között. "Hozzáférés engedélyezve." szól a számítógép. Seven visszatér a konzolhoz, és így szól: "Lejátszani az első bejegyzést." "A kapitány naplója, CsillagIdo 52542.3." mondja a képernyőn megjelenő, kissé gondterheltnek tűnő Janeway, "A távolsági szenzorok egy, az Alfa Kvadránsba vezető féreglyukat észleltek. Azonban a további letapogatások sajnos valamiféle bonyolult félrevezetés nyomaira bukkantak. A kérdés az... Ki próbál félrevezetni minket, és... Miért?" "Lejátszani a következőt." szól Seven a bejegyzés vége után. "A kapitány naplója, kiegészítés. Fogtunk egy gyenge adatfolyamot a szondánktól. Nem akarok hamis illúziókat kelteni, de... B'Elanna szerint a Csillagflotta Foparancsnokságtól származó üzenetek." mondja Janeway somolyogva, "Kezdek azon töprengeni, jogosak voltak-e a korábbi kételyeim." Seven pár pillanatig töpreng, mielőtt így szólna: "Lejátszani a következő bejegyzést." "A kapitány naplója, kiegészítés. Irányba álltunk a féreglyuk felé. Egy kis szerencsével néhány nap múlva már az Alfa Kvadránsban leszünk." mondja a képernyőn látható, feltűnően vidám, és bizakodó Janeway.

Seven később a hajó egyik folyosóján sétál gondterhelt arccal. "Annika... Annika Hansen!" éri utol Neelix kiáltozása, majd valamivel később maga a talaxiai is. "Nincs itt senki, akit így hívnak..." mondja Seven bosszús arccal. "Biztos? Ugyanis van itt egy levél, amit neki címeztek." mutatja oda Neelix a nála levo jegyzetfüzetet Sevennek. Az összevont szemöldökkel veszi szemügyre a levelet, miközben Neelix megjegyzi: "Nem is tudtam, hogy ismer valakit az Alfa Kvadránsból." "Én sem." "De nyilvánvalóan önt ismeri valaki." néz Neelix a jegyzetfüzetre, "Ki küldte...?" "Claudia Hansen. Azt állítja, apám egyik nővére." "A nagynénje!" mondja Neelix lelkesen. "Alig várja, hogy megismerjen." mondja Seven bizonytalanul. "Ez nagyszerű!" mondja Neelix, majd büszkén hozzáteszi: "A Csillagflotta kinevezett nagykövetnek, még hozzá a Lan'tur Hanae szektorba." "Nagykövetnek..." mered Seven a talaxiaira. "Úgy vélik, remek diplomáciai érzékem van a négy lábúakhoz." Seven erre még egyszer végigméri Neelixet, majd szó nélkül otthagyja. Azonban a hajón eluralkodó egyre különösebb állapotok elöl az étkezőben sem talál menedéket, ugyanis az is telve van a levelek tartalmát izgatottan megbeszélő legénységi tagokkal, a konyhában pedig Paris szorgoskodik, meglehetősen szokatlan látványt nyújtva Neelix helyén. "Zászlós..." szólítja meg Seven, "Szeretném egy kicsit igénybe venni az idejét." "Mondja csak..." bólogat Paris, aki épp néhány szendvicset készít magának. "Nem vette észre a visszatérésünk óta, hogy a legénység szokatlanul viselkedik?" "Mire gondol?" "Mikor szembesítettem a kapitányt azzal, hogy a féreglyukkal nincs rendben valami, nagyon bosszúsnak tűnt." "Tényleg? Ez nem jellemző rá." jelenti ki Paris. "Azt hiszem, a legénységet hamis szenzoradatok vezették félre, valamint a túlzottan optimista levelezés." "Az otthonról jött levelek?" "Ühüm." "Én is kaptam egyet." jegyzi meg Paris. "Kétségtelenül tele jó hírekkel." "Lehet mondani." bólint Paris, miután végzett vacsorája összeállításával, és az egyik asztal felé veszi az irányt, Sevennel a nyomában, "Egy régi barátom felajánlott nekem egy helyet egy ausztráliai berepülő-centrumban. ... Arrafelé csodálatos strandok vannak, és ráadásul az ember a legújabb hajókat tesztelheti... El sem hiszem." "Saját maga is kétségbe vonja a levél igazságtartalmát." állapítja meg Seven. "Viccel? ... Már válaszoltam is, és elfogadtam az állást." jelenti ki Paris, amiből Seven megállapítja, hogy itt sem talál szövetségesre.

Végül azon a helyen köt ki, ahol a legénység egyetlen olyan tagját találhatja, akit nem lehet elbolondítani mindenféle jól hangzó ajánlatokkal. "Számítógép, VOH-t aktiválni." mondja, amint belépett a gyengélkedő egyik ajtaján. "Kérem, pontosítsa az orvosi vészhelyzet mibenlétét." szól a megjelenő Doktor, majd a megkönnyebbült sóhajjal feléje induló Seven felé fordul. "A féreglyuk nem az, aminek látszik. Szerintem a teljes legénység..." "Egy pillanat." vág a hologram Seven szavába, "Féreglyuk...?" "Nem tájékoztatták?" "Egy szóval sem." méltatlankodik a Doktor. "Ahogy a legénység mostanában viselkedik, ez nem is meglepő. A féreglyuk felfedezése óta

minden arra utaló jelet figyelmen kívül hagynak, hogy félrevezetik őket. Ellenőriznünk kell, hogy van-e ennek valami fiziológiai oka." "Seven of Nine-t kérem a hídra." szólal meg ekkor Chakotay hangja az interkomból." "Máris ott vagyok." nyugtázza a hívást Seven, ezzel a kijárat felé indul. "Idekéretem a legénység néhány tagját egy rutinellenőrzésre." mondja a Doktor, "És közben végrehajtom a szükséges vizsgálatokat." Seven beleegyezően bólint, majd sietően távozik. "A féreglyuk látótávolságban van, gondoltam, meg szeretné nézni..." mondja Chakotay a hídra érkező Sevennek. A fomonitoron ott pompázik a Bajor szektoréhoz meglehetősen hasonlatos, kék-fehér fényvirág, melynek szájából hosszan elnyúló, egyre keskenyülő fénycsóva mutat az itteni csillagok közé. "Épp most kapunk képeket a másik oldalról." teszi még hozzá a parancsnok. "Jelentős interferenciák léptek fel." mondja Tuvok. "Azt hiszem, gyorsan le tudom küzdeni." jelenti ki Kim magabiztosan, majd pár másodpercnyi munka után így szól: "Most próbálja meg." A fomonitor képet vált, és a féreglyuk helyett megjelenik a Föld, kissé zajosan, és torzan, de mindenképp egyértelműen felismerhető. Mindenki áhítatos arccal bámulja a képet, érthetetlen módon még Tuvok is, akinek pedig nem sok köze van az emberiség szülőbolygójához. "Mikor érjük el a féreglyukat?" kérdezi Chakotay. "Ötvenhárom perc múlva." feleli Paris. "Írányt tartani." határoz Janeway. "A híd mindenkinek: minden rendszert biztosítani." üzeni Chakotay. "Amint föld körüli pályára álltunk, programozzon egy alternatív útvonalat, az Észak-Amerikai kontinens, és a Csillagflotta Foparancsnokság fölé." utasítja Janeway Parist, miközben Seven egyre aggodalmasabb arccal figyeli a többieket.

"Számítógép, gravimetrikus letapogatást a féreglyuk belsejéről." utasítja Seven az asztrometriai labor szenzorrendszerét, "Térgradiens-egyenletlenségeket keresni." "Az anomália egyes osztályú féreglyuknak felel meg. Rendellenességek nem észlelhetők." "Ismételt letapogatást a szenzorok újrakalibrálása után." rendelkezik Seven. "Rendellenességek nem észlelhetők." Seven felsóhajt, egy darabig tanulmányozza az adatokat, majd így szól: "A 925-ös négyzetet elkülöníteni, és nagyítani." A nagy monitoron megjelenik egy furcsa alakzat. "Számítógép, ez egy hajó a 925-ös négyzetben?" "Hajó nem került észlelésre." Seven erre ismét felsóhajt, majd így szól: "Kommunikációs csatornát." "Csatorna nyitva." "Az idegen hajót hívom, itt a USS Voyager. Kérem, válaszoljon. ... Az idegen hajót hívom..." A képernyőn megjelenik egy zajos kapcsolat első képe, majd megjelenik a hosszú hajú, szakállas humanoid: "Ki maga?" "Seven of Nine, a Voyager Föderációs csillaghajóról. A hajónk közelítópályán van, három egész négytized fényévnnyire." "Azonnal forduljanak vissza. Félrevezették magukat." "Milyen módon?" "Tudja, mit akarnak..." mondja a humanoid, majd a kapcsolat megszakad. Seven az egyik oldalsó konzolhoz menne, hogy kiderítse a hirtelen támadt zavar okát, de a konzol az orra előtt kapcsol ki. "Számítógép, azonosítani az energia-kimaradás okát." szól Seven bosszúsán. "A kapitány utasítása." mondja a laborba belépő Tuvok, "Az energiát átirányították az asztrometriáról a navigációs hálózatba arra az időre, míg áthaladunk a féreglyukon." "Kapcsolatba léptem egy hajóval az anomália belsejében." "Csillagflotta-hajó?" "Sajnos nem. A pilóta figyelmeztetett, ne repüljünk be." Tuvok az egyik, még működő konzolhoz lépve utánanéző valaminek, majd így szól: "A szenzornapló szerint nem került regisztrálásra idegen adás." "Akkor a szenzorok hibásan működnek. A pilóta azt állította, félrevezették minket, és a féreglyuk nem az, aminek látszik." "A rendelkezésre álló adatok nem erre utalnak." "Az adatok hamisak." "Mint ahogy a következtetése is." Seven erre vesz egy nagy levegőt, majd így szól: "Feltehetek önnek egy személyes kérdést?" Tuvok bólint, mire Seven így folytatja: "Örül annak, hogy viszontlátja a feleségét, és a családját?" "Így van." "És az ez iránti vágy erősebb, mint amilyen valaha volt?" "Mi ennek a célja?" "Azt hiszem, magát befolyásolták. Valaki, vagy valami befolyásolta a logikus gondolkodását, különben nem söpörné félre az aggodalmamat." Tuvok pár pillanatig mintha küzdene valami ellen, majd így szól: "A bejárás az asztrometriai laborba további utasításig korlátozott." Seven hitetlenkedve mered a vulcanira, aki így szól: "Lelépni."

Seven visszatér a kettes raktérbe, és az ottani konzolnál folytatja az információgyűjtést. Azonban nem sokáig dolgozhat nyugodtan, a tárolók közül ugyanis valami zajt hall. Eloszor csak fülel pár pillanatot, majd újra munkához lát, a második alkalommal viszont otthagyja a konzolt, tesz néhány lépést a zajforrás felé, majd hallgatózni kezd. Kisvártatva tovább indul, végigsétál a tároló-keretekben rögzített tartályok és ládák között, majd a közvetlenül az egyik falnál levo sor mellett megállva fennhangon így szól: "Naomi Wildman...!" A kislány elobújik egy nagyobb láda mögül, Seven pedig így folytatja: "Az itteni jelenléted nem engedélyezett. Mi a szándékod?" "Én... Elbűjtam." "Ki elol?" "Tulajdonképpen mindenki elol. Olyan furcsán viselkednek... Még anyu is." "Magyarázat?" "Egyfolytában mosolyog, és úgy beszél a Földrol, mintha az volna a legjobb hely az egész univerzumban." "Nem osztoz edesanyád vágyát a Földre való visszatérést illetően?" Naomi megrázza a fejét, majd így szól: "Az én otthonom a Voyager. De ha megérkezünk a Földre, itt kell hagynom a hajót. ... Hiányzana a kabinom, meg Neelix... És ön meg én többet nem játszhatnánk kadi-kot-ot." "Különös..." mondja Seven eltöprengve, "Nyilvánvalóan csak kettonket nem érint a dolog." "Mi nem érint?" "Nem vagyok biztos benne. ... Itt vársz, míg visszajövök." mondja Seven parancsoló hangon, ezzel elsiet, Naomi pedig visszabújik rejtekhelyére. Seven a gyengélkedobe megy. "Számítógép, VOH-t aktiválni." "Kérem, pontosítsa az orvosi vészhelyzet mibenlétét." mondja a labor felol érkezo Paris. "A Doktor hol van?" "Kikapcsolva." von vállat Paris. "Miért?" "A Csillagflotta utasítása. A féreglyuk valamiért zavarokat okoz a holografikus rendszerekben. Nem akarják, hogy károsodjon a programja." "Vissza kell kapcsolni." jelenti ki Seven. "Ah, azt nem tehetem, míg át nem érünk a túloldalra." "Nagyon fontos!" "Ah... Akár hiszi, akár sem, én is képes vagyok ellátni a leggyakrabban előforduló orvosi problémákat." jelenti ki Paris elvigyorodva. Seven erre szó nélkül otthagyja, és kisiet a gyengélkedorol. A folyosón a legközelebbi lifthez siet, és már épp megnyomná a hívógombot, mikor az ajtó kinyílik, és Chakotay lép ki a kabinból, két biztonsági tiszttel a nyomában. "Épp önhöz indultunk." mondja a parancsnok. "Miért?" kérdezi Seven gyanakvóan. "Attól tartok, rossz híreim vannak. A jelek szerint a féreglyuk egy olyan szubtéri rétegen vezet át, amit a borg felügyel. A Csillagflotta attól tart, a neurális adóvevoje sükségtelenül felkeltheti a figyelmet. Ki kell kapcsolnunk az implantját." magyarázza Chakotay, miközben a biztonságiak kíséretében útnak indulnak a folyosón. "Ezt nem szabadna a Doktor felügyelete nélkül végrehajtaniuk." "Sajnálatos módon o le van állítva." "Akkor az eljárás nem végrehajtható." jelenti ki Seven. "Nyugodjon már meg... Csak annyi idore helyezzük sztázisba, míg el nem érjük az Alfa Kvadránst. ... Úgy látom, a Földre visszatérés lehetősége eléggé megijeszti. Normális dolog tartani az ismeretlentol... De jó kezekben van. Az ellenállás... Hasztalan." mondja Chakotay elmosolyodva. "Milyen messze vagyunk, Tom?" kérdezi Janeway a hídon, a fomonitoron látható féreglyukat szemlélve. "Kétezer kilométer, és közeledünk. ... Minden jót, Delta Kvadráns!" "Se több hirogen vadászcsapat, se malon szemétszállítók..." bólogat Kim lelkesen. "Holnap ilyenkor már cardassiaiakkal, romulanokkal, ferengikkel fogunk bajlódni..." mondja Paris. "Chakotay hívja a hidat." "Mondja." jelentkezik be Janeway. "Beszéltem Seven of Nine-al. Sztázisba helyezzük." "De igyekezzenek. Nem akarjuk, hogy a borg betoppanjon a hazatérési bulinkra." mondja Janeway, össze nevetve Parissal. "Át kell állítanom a regenerációs paramétereimet." mondja Seven, mikor kíséretével együtt megérkezik a kettes raktérbe, mire Chakotay odamutat a közelben levo konzolra. Seven odamegy, és munkához lát. "Meddig leszek inaktív?" "Hogy biztosra menjünk, néhány óráig." feleli Chakotay. Seven munka közben odasandít Naomi rejtekhelyére, és mikor látja, a kislány feszült figyelemmel követi az eseményeket, megkönnyebbülten felsóhajt. A következő pillanatban egy erotér kapcsolódik be a konzol körül, magába zárva Chakotayt és a biztonságisakat, valamint Seven is, de o könnyedén átsétál az energiafalón. "Biztonsági riadó!" aktiválja Chakotay a kommunikátorát. Seven a regenerációs fülkéknél levo borg termináloszlophoz megy, közben beszélva a ládák közé: "Naomi Wildman...!" Naomi erre elobújik, és odamegy a nohoz.

"A biztonságiak úton vannak, Chakotay. Mi történt?" üzeni Janeway a hídról. "Seven valami borg erotér mögé zárt minket." hallatszik Chakotay hangja. "Kapcsolja ki." szól oda a kapitány Kimnek. "Naomi, menj a kabinodba." szól oda Chakotay az erotér mögül a kislánynak. "Inkább rám hallgass." mondja Seven, majd odamutat a termináloszlop egyik zöld fényfoltjára, "Mikor ez itt villogni kezd, beütd a következő parancsokat. Jól figyelj." Seven végigmutatja a szekvenciát, Naomi pedig igyekszik minden mozdulatát megfigyelni. "Naomi..." próbálkozik ismét Chakotay. "Megértetted?" néz le Seven a kislányra. "Igen." Seven elsiet valahová a tárolók közé, Naomi pedig közelebb lép az oszlophoz. "Naomi, egyértelmu parancsot adtam. Menj el attól a konzoltól." szól Chakotay. A kislány azonban jobban bízik Sevenben, és mikor a mutatott kijelző villogni kezd, gyorsan beüti a parancsokat.

"Blokolja a parancspályákat." mondja Kim, mire Janeway tekintetét az égnek emelve odaszól neki: "Próbálja tovább."

Seven eközben egy ládából magához vesz egy fézerkarabélyt, majd így szól: "Számítógép, bemérni a pozíciómát fedélzeti sugárzáshoz. Célpont a gépház fő szintje." A szállítószalag akkor érkezik meg Sevenért, mikor Tuvok belép a raktérbe.

A gépházba érkezett fegyveres Sevenre pár pillanatig senki sem figyel fel, majd B'Elanna látja meg ot legeloször. Torres döbenten figyeli, ahogy Seven ráemeli a fézert, és így szól: "Sajnálom." Seven ezzel lelövi a főmérnököt, majd sorban a gépházban dolgozó többieket is.

"A gépházban fézertűzet jeleztek." mondja Kim. "Janeway hívja a biztonságiakat."

"Számítógép, tízes szintu eroteret a gépház köré. A görbületi hajtómu 294-es vezérlocsatorna-titkosítását feloldani." szól Seven, odalépve az egyik konzolhoz.

"Seven megpróbál ráakaszkodni a hajtóműre, le akarja állítani az impulzusmeghajtást." állapítja meg Paris, mire Janeway bosszúsan felsóhajt.

A gépházba érkező Tuvok és a biztonságiak nem jutnak néhány lépésnél beljebb az ajtótól, mert a Seven által bekapcsolt erotér útjukat állja. "Tuvok a hídnak: újabb eroteret hozott létre. El fog tartani néhány percig a kikapcsolása."

"Hol van pontosan?" siet fel Janeway Kim mellé. "A gépházban, a béta tizenhatos konzolnál." Janeway erre munkához lát. "Kapitány...?" kérdezi Kim, miután figyelte egy darabig Janeway ténykedését. "EM-impulzust keltek annál a konzolnál. Seven sztázisba fog esni, akár akar, akár nem."

A konzol, aminél Seven dolgozik, furcsa hangot hallat, majd szikrák kúsznak fel belőle a hanggal egy időben megránduló Seven kezeire. A nő pár lépést botladozik hátrafelé, majd összeroskad. "Elvesztette az eszméletét, kapitány." üzeni Tuvok.

"Kapitány..." szól Paris figyelmeztetően, "Elértük a küszöböt." "Vigyen be minket." szól Janeway, leülve a kapitányi székbe.

A Voyager nekilódul, és hamarosan berepül annak a jelenségnek a szájába, amivel valamivel korábban a szakállas humanoid csatázott. Féreglyuknak semmi nyoma. Ahogy a hajó berepült a bejárat nyíláson, az becsukódik mögötte, és a barnás színű alagút falairól, ahol a Voyager folytatja útját, hatalmas kisülések szakadnak le, egyik-másik a hajótestet érintve húz át az 'alagút' falának két átellenes pontja között.

"Jelentést." szól Janeway, megkapaszkodva széke karfáiban, mikor a hajó erosen megrázkódik.

"Csak egy térturbulencia." mondja Paris. "Csodás... Irányt tartani."

Neelix büszkén halad a Voyager egyik folyosóján, a legközelebbi kereszteződésben ott váró Csillagflotta-admirálisok felé, akik melegen gratulálnak neki új pozíciójához.

Janeway áhítatos arccal emelkedik fel a kapitányi székből, mikor a főmonitoron végre láthatóvá válik a napsütötte Föld kék-fehér gömbje, a hídszemélyzet többi földi tagjának arcán szintén hasonló érzések tükröződnek.

A helyszín ugyanaz, csak a körülmények kissé mások. A főmonitoron egy sötét, valahogy szervesnek tünő, ívelt oszlopokkal átszott alagút látható, melyekben kékes fényű kisülések

cikáznak. A legénység tagjai konzoljaikra borulva, vagy a földön hevernek eszméletlenül, a konzolok legtöbbje bizonytalanul villódzik, a hídon csak a szükségvilágítás működik.

Az egyik folyosón haladó Tuvok egy hagyományos öltözetet viselő vulcani not pillant meg felé közeledni. A nő a következő kereszteződésben megáll, és megvárja, hogy férje odaérjen hozzá, majd összeérintik kinyújtott mutató- és középső ujjait, és sokáig állnak így a kereszteződés közepén.

Tuvok valójában biztonsági osztaga többi tagjával együtt öntudatlanul hever ugyanazon a folyosón, amelyet a hírhoz, és a hajó többi részéhez hasonlóan csak a szükségvilágítás kékes fénye dereng be. Azonban nem mindenki cselekvésképtelen a hajón, hamarosan ugyanis Naomi fordul be a legközelebbi sarkon, és óvakodik előre földön heverőkhöz. Miközben futólag szemügyre veszi őket, átlépked köztük, és a gépház felé folytatja útját a majdnem-sötét folyosókon. Miután bekukucskálva az ajtón, észrevette a keverokamra közelében fekvő Sevent, sietosen elindul felé, majd mikor beleütközik a még mindig működő erotérbe, feljajdul. "Seven, ébredjen! ... Seven of Nine... Ébredjen!" Seven hamarosan mocorogni kezd, és fejét felemelve Naomi felé fordul, mire a kislány megböki ujjával a láthatatlan energiafalat, ami felszikkasztja az érintés nyomán. "Az erotér..." Seven talpra küzd magát, majd a legközelebbi konzolról kikapcsolja a Naomi útját álló eroteret, így a kislány odasiet hozzá. Seven szemügyre veszi, és az alvadt vérrel körülvevő vágást észrevéve Naomi arcán, így szól: "Károsodást szenvedtél." "Csak egy karcolás, Seven." "A legénység?" kérdezi Seven, a keverokamra túloldalán a fal mellé rogyva fekvő Torresre pillantva. "Öntudatlanok... Vagy olyasmi." grimaszol Naomi. A hajó megrázkódik, mire Seven gyorsan a konzollal kezd foglalkozni. "A burkolatunk elveszti a molekuláris stabilitását." "A féreglyukak csinálnak ilyet?" kérdezi Naomi, mire Seven egy nagy sóhajt követően válaszol: "Nem, nem csinálnak. ... Menj a kabinodba, míg kiértekelem a helyzetet." "De... A segítségére lehetnék. Anyu azt szokta mondani, több szem többet lát. ... Ez a borg filozófiával is egyezik, nem igaz?" "Egyszerűsítve ugyan, de találó." húzza el a száját Seven munka közben. "Kérem... Nem akarok egyedül maradni..." Seven ezt az érvet nagyon is meg tudja érteni, legalábbis arckifejezése erről árulkodik, miközben végül odabólint Naominak, és együtt hagyják el a gépházat. Az egyik folyosón a fal mellett összeroskadt Neelixre bukkanak. "Neelix... Jaj, Neelix...!" siet oda hozzá Naomi kétségbeesetten. "Túl fogja élni." nyugtatja meg Seven, majd mikor a hajó megint megrázkódik, sürgetően hozzáteszi: "Tovább kell mennünk." Naomi azonban nehezen tud elszakadni Neelixtől, Sevennek még egy kicsit nógatnia kell: "Naomi Wildman... Majd később visszajövünk hozzá." Naomi erre kinyújtja a kezét Seven felé, aki egy kicsit zavartan néz rá pár pillanatig, mielőtt magához ölelve felállna vele.

"Nem hiszem, hogy ez a Föld volna..." jegyzi meg a Seven nyakába kapaszkodó Naomi, mikor sietosen átvágnak a sátfedélzeten, elhaladva a burkolatban lévő széles ablakok sora mellett. "Nem az." ért egyet Seven, kipillantva a kint látható hátborzongató alakzatokra, és az azokat megvilágító kisülésekre. "Akkor hol vagyunk?" kérdezi Naomi, de Seven, mivel egyelőre nem tud erre mit válaszolni, inkább tovább siet.

A páros végül az asztrometriai laborban táborozik le, Seven onnan igyekszik újabb adatokhoz jutni. "Az alaprendszerek újra működnek..." mondja Seven kisvártatva, "Szerves felépítést jeleznek, bioplazma-kisüléseket, és hatalmas ideghálózatot..." "Ez egy élőlény?" kérdezi Naomi. "Ha igen, a legnagyobb, amirol tudomásom van. Több mint kétezer kilométer az átmérője." feleli Seven, miközben a hajó többször erosen megrázkódik. "Mit csinál?" kérdezi Naomi. "A korábbi letapogatásaim egy hajót jeleztek, megpróbálom újra megtalálni." "Valaki más is idebent ragadt?" "Elképzelhető volna... Megvan! ... Sérült, de üzemképes." mondja Seven, újra megtalálva az idegen lény hajóját, és megpróbálja hívni: "Idegen hajó, kérem, válaszoljon."

"Itt a Voyager csillaghajó. Kérem, válaszoljon." hallatszik Seven hangja a kis hajó pilótafülkéjében. A hosszú hajú humanoid hallgatja egy darabig, majd a pilótaülést otthagya a

jobb oldali konzolhoz megy, és fogadja a hívást: "Már megmondtam maguknak, hogy maradjanak távol. Nem engedelmesskedtek." "A legénységünk azt hitte, hazajutnak."

"Hosszú ideje ez volt már minden vágyuk, igaz?" kérdezi az asztrometriai labor fomonitorán látható humanoid. "Igen." bólint Seven. "Félrevezették magukat." "Félrevezettek...?" kérdezi Naomi. "Fogjunk össze, hogy kimeneküljünk ebből az anomáliából." javasolja Seven, "Kapcsolja ki a pajzsait, átsugárzom." "A pajzs tartja össze a hajómat." tiltakozik a humanoid, "Megsemmisülnék." "Megerosítem a pajzsemittereit." mondja Seven, munkához látva a konzolon, mire a humanoid felnéz valamerre, és így szól: "Ilyen könnyen még egyszer nem fogsz rászedni!" "A mi hajónk nem valami csalás..." mondja Seven. "Ah, micsoda véletlen..." bólint a humanoid gúnyosan, "Egy hatalmas csillaghajó érkezik a megmentésemre. ... Legközelebb valami ravaszabbal próbálkozz!" "A legfrissebb letapogatásom szerint a hajója legfeljebb tizenöt perc múlva széthullik. Csatlakozzon hozzánk... Vagy maradjon a hajóján, és akkor rá fog jönni, hogy nem akartam félrevezetni. Bár ez a felismerés holtában nem sok hasznára lesz." A humanoid morgolódva néz körül a pilótafülkében, Seven pedig sürgetően így szól: "Döntse el végre!" "Hát jó... Legyen!" morogja a férfi, miközben odamegy a pilótakonzol bal oldalához, "Kikapcsolom a pajzsomat." Seven, amint ez lehetséges, átsugározza a humanoidot, aki megérkezés után szótlánul szemlélődik egy darabig. Végül Seven és Naomi előtt köt ki, majd egy hirtelen mozdulattal megcsípi Naomi karját, aki erre fájdalmasan feljajdul, Seven pedig gyorsan a kislány elé lép. A férfi felemeli a kezét, hogy megérintse Seven arcát, de végül meggondolja magát. "Elég valódinak tunnek. De az évek alatt sok valódinak látszó dolgot mutatott már nekem. ... Vagyont, ami semmivé lett a kezeim között, jó barátokat, akiktől elszakított a halál." "Az anomáliára utal, amibe behatoltunk." állapítja meg Seven. "Anomália?! Ez egy bestia! Ravasz, halálos!" "Mit akar a bestia?" "Magát... A hajóját, antianyagot, biomasszát... Mindent felfal." "Mindenki azt hitte, ez egy féreglyuk." "Hah. Telepátia. Pszichogén manipuláció. Érti a gondolataikat, a vágyaikat... Aztán elkapja magukat." "Mint egy húsevo növény." jegyzi meg Naomi. "Húsevo...?" néz rá a humanoid. "A Doktor tanította botanikából. Azzal fog rovarokat, hogy feromonokat utánoz le." "Igen, igazad van. De o... Nem rovarokat eszik. ... Hanem urhajókat." "Maga ismeri ezt az élőlényt." állapítja meg Seven. "Ismerem? Már vagy negyven éve vadászom rá." "És ellenállóvá vált a telepátiájával szemben." "Igen." bólogat a férfi, "De néha azért még engem is rászéd. ... Mint tegnap, például. ... Azt hittem, rájöttem, hogyan lehet egyszer s mindenkorra megölni. ... Hagytam, hogy elkapjon, és felfaljon. Így aztán berepülhettem volna a legsebezhetőbb szervéhez, az elsodleges idegközpontjához. ... Bumm! Bentrol pusztítottam volna el. ... De tudott róla. Azt mutatta, amit a legszívesebben láttam volna. Még csak a közelébe sem jutottam az idegközpontjának. Egyenesen az emésztokamrájába repültem." A Voyager ekkor hosszú csend után ismét megrázkódik, mire a humanoid keseru mosollyal pillant fel: "És ha már az emésztésnél tartunk..." "Hogy jutunk ki ebből a szörnyetegből?" kérdezi Naomi. "Ez nem szörnyeteg, csak egy bioplazmikus organizmus. És fogunk kiutat találni." néz rá Seven. "Nem. ... A kicsinek igaza van. Tényleg szörnyeteg. És csak akkor jutunk ki... Ha elpusztítjuk."

"Kérem, pontosítsa az orvosi vészhelyzet mibenlétét." mondja a gyengélkedoben gyanútlanul megjelenő Doktor, majd körbefordul, hogy megtalálja, ki aktiválta. "A hajójukat lenyelték. Én ezt meglehetős vészhelyzetnek mondanám..." mondja a Seven és Naomi mellett a közelben álló humanoid. "A szörnyeteg az o hajóját is megette." kotyogja közbe Naomi, mire a Doktor összevont szemöldökkel mered rá: "Szörnyeteg?" "Szeretném megnézni a fegyverzetüket." mondja a humanoid. "Fegyverek? A gyengélkedon vannak, nem a fegyverraktárban." méltatlankodik a hologram, miközben odasiet Sevenhez, majd megkérdi: "Mi folyik itt?" "A Voyager-t becsalták egy bio-plazmikus élőlény emésztokamrájába. A segítségét kérjük egy menekülési módszer kidolgozásához." "Egy pillanat..." mondja a Doktor homlokráncolva, "Emlékszem, hogy arról beszéltem Mr. Parissal, a féreglyuk veszélyt jelent a programomra nézve." "A lény manipulálta a legénységet. Amint maga gyanakodni kezdett, gondoskodott róla hogy kikapcsolják." mondja a

humanoid. "Egyébként maga kicsoda, ha szabad tudnom? A helyi szörnyszakérto?" kérdezi a Doktor. "Pontosan. Az vagyok. ... Napok óta a bolondját járattja magukkal. Hamis szenzoradatokat hozott létre, és megváltoztatta a legénységük gondolati mintázatait. Egy kis neurogén telepátia, hogy csökkenjen a figyelmük..." "Ez megmagyarázná a magas dopamin-szintet, amit a legénység tagjainak vizsgálatakor találtam." sandít a Doktor Sevenre, "A kapitányt tájékoztatták?" "Janeway kapitány alszik." mondja Naomi. "Alszik...?!" mered rá a hologram. "A lényhez való közelségünk miatt. A neurogén mezo itt erősebb, gyakorlatilag a teljes legénység öntudatlan." mondja Seven, majd a humanoidhoz fordul: "A hajója adatbázisában vannak ismeretek a lény anatómiájáról?" "Természetesen." "Töltsé át nekünk." mondja Seven, miközben a hajó megrázkódik. "Én pedig közben... Készíték egy ébresztokoktelt a legénységnek." indul a Doktor az orvosi labor felé.

"Számítógép, a neurotranszmitter-szintet huszonkilenc százalékkal megnövelni." mondja a Doktor, miután megvizsgálta a gyengélkedő egyik ágyán öntudatlanul fekvő Torrest, akinek egy kérgi szondát rögzítettek a nyakához. A humanoid ekkor érkezik a helyiségebe, megszemléli Torrest, és a nyakán lévő szerkezetet, majd kérden a Doktorra pillant: "Egy kérgi blokkoló?" "Ennek meg kellene szüntetnie a lény által rá gyakorolt befolyást." "Nem fogja. ... Én is próbálkoztam hasonló megoldással." "Nem kértem második szakvéleményt..." sóhajt fel a Doktor bosszúsán. Torres közben mocorogni kezd, mire a Doktor diadalmas ábrázattal néz a humanoidra: "Bevált, magához tér." B'Elanna hamarosan kinyitja a szemét, és a fölé hajló hologramra pillant: "Doktor...?" "Egy szokatlanul erős neurogén mezo hatása alá került, több órán át volt öntudatlan." magyarázza a hologram a fájdalmas arccal a fejét fogva felülő Torresnek. Az kissé szédelegve körülnéz, majd valahová a levegőbe bámulva hitetlenkedve szólal meg: "Itt vannak...!" "Kik?" kérdezi a Doktor. "A Maquisk... Mindenki él!" "B'Elanna, a Voyager-en van... Hallucinál." mondja a Doktor. "A Csillagflotta halottnak hisz titeket!" mondja B'Elanna valakinek, aki csak a hallucinációjában létezik. "Számítógép, a neurotranszmitter-szintet további tíz százalékkal növelni." szól a Doktor bosszús arccal. "Mi történt? ... Igen... Hogy menekültetek meg?" "Összpontosítson a hangomra." mondja a Doktor, de Torres nem is figyel rá. "Nem is akarja." mondja a humanoid komoran. B'Elanna pár pillanat múlva hirtelen elcsendesedik, és visszahanyatlik az ágyra. "Soha nem akarják..." néz a humanoid a Doktorra.

"A leginkább ezt a csendet gyűlölöm." mondja a humanoid az orvosi laborban, az ott dolgozó Doktornak, "Azt, ahogyan győz, minden harc nélkül. ... Pont így volt az Okarro-val is. ... Majdnem háromezer fos legénység... Főleg családok. Az enyémet is beleértve. Egy új bolygót kerestek, hogy letelepedhessenek. Csakhogy... Belefutottak ami kis barátunkba. Os pedig azt mutatta nekik, amit látni szerettek volna. Egy ragyogó zöld édenkertet. ... Mikor válaszoltam a segélykérésükre... Már csak a hajtóművük gyenge maradékemissziója maradt belőlük. ... Ez harminckilenc éve történt. ... Harminckilenc éve, két hete, és négy napja..." "Bocsásson meg, kérem, de a helyzet már így is épp elég rossz..." néz fel a Doktor bosszankodva. "Csak arra akartam rávezetni, ki ellen küzdünk." "Idoközben már nekem is egész jó elképzelésem van róla." nyugtatja meg a Doktor, "A bio-letapogatásaim szerint az organizmus kicsivel több, mint harminckilenc éve nyel el élőlényeket. Úgy becsülöm, legalább kétszázézer éves." "A legokosabbak mindig életben maradtak." morogja a humanoid. "Odáig azért nem mennék el. Nyilvánvalóan nagyon kifinomult ösztönök irányítják. De értelmi képességeket nem fedeztem fel." "Márpedig nagyon is intelligens. Legalábbis ahhoz eléggé, hogy rávegye a legénységét, kapcsolják ki magát." "Csak ne személyeskedjünk, jó?" kérdezi a Doktor sértetten, mire a humanoid felnevet. A hajó pár pillanat múlva megrázkódik, mire a kezelőben, az egyik ágyon alvó Naomi felriad: "Seven...!" "Itt vagyok." hagyja ott a nő a diagnosztikai konzolt. "Még mindig a szörnyben vagyunk?" "Igen. De meg fogjuk találni a kiutat." "Ott! ... Most megtaláltuk. Pontosan az, amire szükségünk van!" hallatszik ekkor a humanoid hangja a labor felől, mire Seven átsiet a gyengélkedő másik részlegébe. "Ezek a kilences osztályú torpedók a fegyverzetlistájukon..." fordul a humanoid Sevenhez, közben a mellette lévő fali terminálra mutatva, "Ha mélyebbre visszük a hajójukat az emésztorendszerében, és ott

felrobbantunk egy ilyen töltetet, talán sikerül elpusztítanunk." "A Csillagflotta nem szokott élőlényeket öldölni." jegyzi meg a Doktor. "Akkor sem, ha az az élőlény éppen oket akarja megölni?" "Ha adnának néhány órát, hogy gondosan tanulmányozzam a lényt..." indul a Doktor az irodája felé, de Seven a szavába vág: "Nincs annyi időd." "Öljék meg!" szól a humanoid. "Talán van más megoldás." fordul vissza feléjük a hologram. "Éspedig?" kérdezi Seven. "Egy élőlény, legyen bármilyen nagy is, igyekszik megszabadulni a testidegen anyagoktól. Ha a Voyager kicsit rosszabb... Ízu volna..." "A letapogatásom szerint a fegyverei thetryionbázisúak." néz Seven a humanoidra, "Ha rálone vele az egyik hajtómugondolából kiengedett hajtómuplazmára, az egy elektrolit-reakciót eredményezne." "És attól a Voyager rossz ízűvé válna?" kérdezi Naomi, aki közben ájtott a kezelobol. "Lehet, hogy olyan hatása volna." bólogat a humanoid.

"Amint visszasugároztuk a hajójára, kérem, állítsa be a pajzsát erre a frekvenciára." ad oda a Doktor egy jegyzetfüzetet a humanoidnak, miközben bekíséri a szállítóhídra, "Így ellenállóbb lesz a bioplazma-kisülésekkel szemben." "Úgy látom, maga egy kicsit mindenhez ért. Gyógyászat, exobiológia, pajzstechnika..." "Én vagyok a polihisztor VOH mintapéldánya." mondja a Doktor a vezérlokonzol felé tartva. "Elkelne nekem egy olyan ember, mint maga. ... A bestiának elég neheze esett volna egy hologram vágyait befolyásolni." "Legyek Ismael a maga Ahabja mellett? Nem, köszönöm..." grimaszol a hologram. "Tényleg el akarja rontani nekem életem nagy vadászatát..." "Hangozzék bármilyen furcsán is, én orvos vagyok, nem sárkányölo. A programomból eredoen nem okozhatok ártalmat." "Szörnyen kár..." jegyzi meg a humanoid, mire a Doktor elhúzza a száját, majd beindítja a transzporterciklust.

"Qatai hajója készen áll." mondja a Doktornak a gépházba érkezo Seven. "A hídvezérlést átirányítottam a gépházba." néz fel az az egyik konzolról, "Muveleti konzol, tuzvezetés, kormány... Minden egyetlen munkahelybe integrálva." "Hatékony." állapítja meg Seven, szemügyre véve az átprogramozott konzolt. "Tudtam, hogy tetszeni fog önnek." mondja a hologram, átsietve egy másik konzolhoz. "Az organizmus szájnnyílása felé veszem az irányt. Készüljön a plazma kibocsátására."

A Voyager, és a mellette haladó jóval kisebb hajó felgyorsítanak a kisülésektol fénylo 'alagútban'. "A burkolati integritás további harminc százalékkal csökkent." jelenti Seven, majd türelmetlenül a hologramra pillant: "Doktor...!" "Én készen állok." "Voyager Qatainak: készüljön a tüzeléshez." üzeni Seven.

A jelek szerint az idozítés nem a legtokéletesebb, Qatai hajójának pilótafülkéjében ugyanis ekkor riasztás szólal meg, és a helyiség hátsó része vörös fénybe borul. "Várjanak... Várjanak!" üzeni Qatai, gyorsan hátracsörtetve a pilótafülkében, hogy jobb belátásra bírja az egyik makacskodó berendezést: "Nem, nem, nem..." "Valami baj van?" kérdezi Seven. "A legutóbbi lökeshullám instabillá tette a célmeghatározó szkenneremet." "Létrehozhatok egy kapcsolatot a Voyager loelemképzójével..." javasolja Seven. "Nem szükséges. Ismerem a hajómat. Csak makacskodik egy kicsit..." Qatainak valóban sikerül lelket vernie a célzószennerbe, majd sietosen visszatér a pilótaülésbe. "Kész!"

"A jelzésemre kezdje meg a kibocsátást." néz Seven a Doktorra, majd kis szünet után hozzát teszi: "Most."

A Voyager bal oldali hajtómugondolájának plazmahutojébol áradni kezd a fo meghajtókörbol a keverokamra irányába visszafelé tartó 'fáradt' plazma, amit az alulról fölfelé rárepülő Qatai hajójának folyamatos sugarú lövése kékeszöld lángtengerré változtat.

"Na, ez hogy ízlik?!" kiáltja Qatai, miközben szuk ívben elfordítja hajóját a veszedelmes plazmafelhotol.

"Eroteljes összehúzódasokat észlelek a teljes emésztorendszerben." jelenti a Doktor, "Mukodik, visszafelé mozgunk a tápcsatornában." Seven tanulmányozza egy darabig az adatokat, majd miután a Voyager remegése megszunt, így szól: "A Voyager kivetodott. Három egész kilenctized kilométerre vagyunk a lénytól." "Egyetlen kibocsátás után? Elég rosszul turi a hascsikarást ez az

óriás..." jegyzi meg a Doktor. "Qatai hajója szintén kiszabadult." állapítja meg Seven. "Hívja." szól a Doktor, mire Seven átmegy egy fali terminálhoz, és létrehozza a kapcsolatot. "Miért nem eresztettek ki még egy adagot?!" "Elhagytuk a lényt." feleli Seven. "Félrevezette magukat! Még mindig mélyen a belsejében vagyunk, mint eddig!" A Doktor ennek hallatán utána néz a dolognak, majd odabólint Sevennek: "Igaza van. Még minidig észlelhető bioplazma-energia." "Én ellenálló vagyok a lény befolyásával szemben..." néz rá Seven. "Ellenálló volt." pontosít a Doktor, "Mikor a lény azt az illúziót keltette, hogy a Voyager hazatér, mert önnek nem volt ilyen vágya. De most menekülni próbálunk, amire viszont már maga is vágyik." "Gondolkodjon csak el rajta...!" mondja Qatai, "Pontosan azt mutatja magának, amit látni szeretne!" Seven elbizonytalanodva néz hol a monitoron látható Qataira, hol a Doktorra. "Seven...!" sürgeti a Doktor. Seven végül vesz néhány nagy levegot, majd így szól: "Újabb kibocsátásra felkészülni." A hologram gyorsan visszasiet konzoljához, Seven pedig odaszól előbb neki, majd Qatainak: "Most. ... Tuz." "Most megkapod!" hallatszik a humanoid hangja, majd a Voyager megvonaglik, és nekiódul.

A két hajó egy élénk-kék gázfelhő kíséretében vágódik ki a lény szájnyílásán, és igyekszik minél gyorsabban eltávolodni.

"Kint vagyunk." mondja Qatai. "Biztos?" néz Seven a Doktorra. "Bioplazma-energiának semmi nyoma." bólint a Doktor, "Kiszabadultunk." "Eltávolodunk a közelből, teljes görbülettel." mondja Seven elszántan. "Én meg megyek, megnézem a legénységet." indul a hologram a kijárat felé. "Nos, én is útnak indulok." mondja a képernyőn látható Qatai, "Köszönöm a segítséget." "A hajtóművei komolyan károsodtak, a segítségünkre van szüksége." jelenti ki Seven. "Arra nincs idő, a bestia máris irányt változtatott. Egyedül is boldogulok a javításokkal." "Csakhogy a munka több napig is el fog tartani..." "Ne aggódjon miattam. ... Legyen gondja felőle, hogy a hajójuk hazaérjen. És vigyázzon nagyon a húsevo növényekkel..." mondja Qatai elmosolyodva, ezzel bontja a kapcsolatot.

Janeway, miután talpra küzdötte magát a hídon, aggodalmas arccal pillant a szintén nemrég eszmélt Parisra: "A helyzetünk?" "Még mindig a Delta Kvadránsban vagyunk." "Tapogassa le a féreglyukat, derítse ki, mi volt a hiba." "Eltűnt..." állapítja meg Paris zavartan, "Nem találok a szenzorokkal." "Kapitány..." kér figyelmet Kim, "A hídvezérlést a gépházba irányították át. Műveleti rendszer, tüzvezetés, kormány... Minden ott van." "Híd hívja a gépházat!" szól Janeway. "Igen, kapitány?" jelentkezik be Seven. "Seven...? Mi folyik odalent?" "A Doktor hamarosan tájékoztatja. Holnap reggelre teljes jelentést nyújtok be... A regenerációm után."

"A Voyager naplója, Janeway kapitány. CsillagIdo 52542.3. Kihelyeztünk egy sor bóját, hogy figyelmeztessük a többi hajót a lényre, majd az otthonunk felé vettük az irányt... A valódi otthonunk felé."

"Naomi Wildman...!" mondja bosszúsan az asztrometriai laborba belépo Seven, mikor a kislányt a központi konzolnál találja. "Ne aggódjon, a jelenlétem engedélyezett." "Ki által?" "Anyu által. Fontosnak tartja, hogy többet tudjak meg a Földről." "Értem..." mondja Seven, a kislány mellé lépve, majd szemügyre veszi a fóképernyőn látható Földet, "És ezek a tanulmányok erősítik az odajutás iránti vágyadat?" Naomi ezen töpreng egy darabig, majd vidáman felsandít Sevenre: "Nem igazán." "Én is így érzem. Nincs benne semmi különleges." jelenti ki Seven, megint szemügyre véve a képet. "De anyu szereti... És Neelix is szeretne mindenképp eljutni oda. ... Úgyhogy azért olyan rossz mégsem lehet ott." "A legénységnek a hazajutás érdekében tett erőfeszítéseit látva kétségem sincs afelől, hogy egy napon meg fogjuk látni a Földet." mondja Seven, majd összenéz Naomival.

Qatai elégedett arccal veregeti meg a pilótafülkében lévő berendezések egyikét, miután végzett annak javításával, majd a szerszámot egy ládába dobva eloremegy a pilótaüléshöz. Az ablakon túl az egész hajókat elemésztő lény kék kisülésektől körülvevő szájnyílása látható. Qatai ellenorzi a

pilótakonzol beállításait, majd nagyot sóhajtva összefuzi karjait mellkasa előtt, és kihívó pillantást vet az egyre közeledő nyílás felé.

Az aprócska, meglehetősen viharvert, ám gazdájához hasonlóan kitartó hajó megint egyszer besiklik a csillagközi bestia bendojébe, hogy újra kihívja maga ellen a sorsot.

108. Dark Frontier, Part I - A sötétség birodalma, I. rész

"Hajó került regisztrálásra. Unimátrix 424, 116-os rácpont. Aktiválás. ... Elfogópálya. ... Hajó azonosítva. Föderáció, Csillagflotta, Intrepid osztály. Egyszáznegyvenegy élőlény. Felkészülni az asszimilálásra."

A mélyurben haladó Voyager-t lassan egy téglatest alakú borg szállítómodul éri utol.

"Itt a borg. Asszimilálásra kerülnek. Az ellenállás hiábavaló." üzeni a Kollektíva a Voyager hídszemélyzetének, mire a valahol a borg hajóban egy monitoron látható Janeway így felel:

"Hagyjanak fel a követéssel, vagy tüzet nyitunk." "Lényegtelen." "Tényleg? Letapogatták a hajónkat, tudják, hogy fel tudjuk venni magukkal a versenyt tuzero terén." "Asszimilálásra kerülnek." feleli a Kollektíva, mire Janeway bontja a kapcsolatot. A Voyager hídjának helyét a hajó külső képe váltja fel a monitoron, és látható, ahogy a borg hajó többször rálo. A Voyager még vár egy kicsit, majd viszonozza a tüzet. "Elsodleges pajzsmátrixot regenerálni." mondja a borg kórus, "Fegyvereket átmodulálni." Erre számos dolgozó lát munkához szerte a hajón. Pár pillanattal később egy Csillagflotta-szállítószugár ragyog fel az egyik folyosón, egy fotontorpedót hagyva maga után. "Biztonsági veszélyforrás. Csillagflotta-fotontorpedó. Fegyvert hatástalanítani."

A megfelelő manipulátorral ellátott borg a torpedóhoz megy, felnyitja a szerviznyílásokat, és szemügyre veszi a fegyver belsejét. Ám már nem sokáig van ideje tanulmányozni, a néhány másodperces időzítő ugyanis lejár, és a felrobbanó torpedó egy az egyben széttepi a borg hajó elülso felét, a maradékot pedig a másodlagos robbanások vetik szét az elkövetkező másodpercekben.

"Csak harcképtelenné akartuk tenni őket..." néz Chakotay a Voyager hídjának hátsó részén álló Sevenre, aki erre munkához lát az elötte lévő pulton, majd így szól: "A torpedó az energiamátrix mellett robbant, ami láncreakciót indított be." "Túléltek?" kérdezi Janeway, mire Tuvok utánanéz a dolognak, majd megcsóválja a fejét: "Nincsenek." "A roncsok állapota?" fordul Janeway Kim felé. "Van néhány egyben maradt, de súlyosan károsodott egység." Kezdvék meg a kiemelési munkálatokat." szól Janeway Chakotaynak. "Kapitány..." "Talán találhatunk valami hasznosat. Fegyvereket... Esetleg egy transwarp-tekerceset... Nem tudom, maga hogy van vele, de... Én ma nagyon boldog vagyok." mondja Janeway, ezzel elhagyja a hidat, Chakotay pedig kissé bizonytalanul néz utána.

"Na így szeretem én a borgot a legjobban..." mondja Janeway vidáman, miután belépett az egyik raktérbe, ami tele van a borg hajó összegyűjtött roncsaival, "Darabokban." Chakotay felnevetve áll meg mellette, majd körülnézve a helyiségben így szól: "Nyolc kilotonna roncs. ... Legfoképp szerkezeti elemek, eddig csak két adatcsomópontot, és egy tucat plazmavezetékét sikerült találnunk, amik használhatók." "A hajtóművükből maradt valami?" kérdezi Janeway, miközben útnak indulnak a roncsok között. "B'Elanna talált egy transwarp-tekerceset." "Ah..." bólint Janeway, miközben megérkeznek egy úgy tizenöt centis, gömb alakú szerkezethez. "Könnyebb, mint amilyennek gondoltam." állapítja meg Janeway, óvatosan kézbe véve a gömböt, "Valami politrine-ötvozet lehet. Remélem, ez a kis összezördülés megmaradt a kaptár-tudatban, és ezután kétszer meggondolja, hogy újra ránk támadjon-e." "Ez jóformán csak egy urszonda volt. Legközelebb talán nem lesz ekkora szerencsénk." "Kapitány..." mondja a roncsok közül elokerülő Kim, "Ne nyúljon ahhoz!" "Miért, mi ez?" "Nem tudom. De pár perce még a padlón gurulgatott ide-oda. Talán valami automatikus regenerációs egység." feleli Kim, kivéve Janeway kezéből a gömböt, majd leteszi azt egy láda tetejére. "Köszönöm a figyelmeztetést." Kim elsiet a dolgára, Janeway és

Chakotay pedig tovább indulnak. "Számításaim szerint a borg kikerülgetése legalább két évvel hosszabbította meg az utunkat. Elegem van már az útirány-módosításokból minden alkalommal, mikor egy borg kockára bukkanunk." "Még mindig jobb, mint asszimilálásra kerülni." jegyzi meg Chakotay. "Ühüm..." "Akkor talán álljunk át vörös készültségre, és essünk túl rajta." "Parancsnok...?" néz Janeway Chakotayra értetlenül. "Hamarosan el fog helyezettetni egy újabb bombát?" "Ezt meg miből gondolja?" "A kommunikátorát piszkálja..." feleli Chakotay, mire Janeway lenéz a jobb kezére, amivel tényleg a kommunikátor körül matat, majd gyorsan abbahagyja a dolgot. "Ilyenkor mindig ezt csinálja." teszi hozzá Chakotay. "Akkor ezentúl jobban kell vigyáznom..." mondja Janeway elmosolyodva. "Heuréka!" hallatszik ekkor a Doktor hangja a roncok közül, majd maga a hologram is felbukkan, egy mesterséges borg-kart tartva a kezében, "Reméltem, hogy találom egy ilyen berendezést! ... Ez egy orvosi-javító dolgozó manipulátora." A Doktor, Parissal a nyomában odasiet Janewayékhez, és mutogatni kezdi nekik a kar különböző részeit: "Lézerszike, bio-molekuláris szkanner, mikrovarró, minden egyben!" "Egyetlen Föderációs gyengélkedobol sem hiányozhat." jegyzi meg Paris, mire Chakotay és Janeway elvigyorodnak. A Doktor azonban lelkesen magyaráz tovább: "Ez forradalmasíthatja a műtéti eljárásaimat!" "Nagyszerű... De most már azért kikapcsolhatná, hm...?" mondja Janeway, tekintve, hogy a különböző kisegítő nyúlványai még mindig ide-oda tapogatóznak. A Doktor erre nem szól, inkább gyorsan eltunik a közelből, Janeway és Chakotay pedig Torres hangját meghallva arrafelé indulnak. "Változtassa meg a tekercsfrekvencia-modulációt." "Nincs hatása." feleli Seven, akivel Torres egy hengeres szerkezet mellett guggolva dolgozik. "Próbálja meg még egyszer." Janeway melléjük hajolva figyeli a munkát. "Kiegett a mezoszabályzó." állapítja meg Seven. "És ez miért baj?" kérdezi Chakotay, mire Seven és Torres felegyenesednek, majd B'Elanna így szól: "Nem tudjuk aktiválni a transwarp-tekercset." "Ha egy borg hajó súlyosan megsérül, az összes fontosabb rendszer elpusztítja magát." magyarázza Seven, "A tekercs javíthatatlan." "De legalább a Doktor talált magának egy új játékszert." jegyzi meg Chakotay, igyekezve ezzel javítani egy kicsit a hirtelenjében nagyon leombozódott Janeway hangulatán. "Kapitány..." mondja az útnak induló Seven., mire Janeway és Chakotay a nyomába szegednek. "Adatcsomópontok." mondja Seven valamivel odébb, felvéve az egy állványon egymás mellett heverő két egyforma szerkezet egyikét, "Az egyikben egy dolgozó-lista van, a másik taktikai adatokat tartalmaz." "Milyeneket?" kérdezi Chakotay. "Távolsági szenzoradatokat, asszimilációs terveket, és hajómozgásokat harminc fényéves körzetben." "Akkor ezt megnézzük." jelenti ki Janeway. "Át kell konvertálnom mindent a Csillagflotta szabványaira." mondja erre Seven. "Idő?" "Két óra." "Csinálja." bólint Janeway, mire Seven a szükséges csomópontot magához véve elsiet. Janeway a félig mögötte álló Chakotayra sandít, miközben megint piszkálni kezdi kommunikátorát, majd a parancsnok vigyorát látva ő is a kijárat felé indul.

"Miután kilenc órán át bámultam a roncokat, már én is kezdtem egészen dolgozónak érezni magam..." panasolja Paris Kimnek, miközben belépne az étkezőbe, és a tálalópult felé veszik az irányt. "Örülnék egy zuhanynak..." bólogat Kim. "Szokott a borg zuhanyozni?" pillant rá Paris homlokráncolva, majd beszél a konyhába: "Neelix...! Elkelve itt két sör!" "Milyen fajta?" kérdezi az elokerülő Neelix. "K'tariai. Sot, repikáljon magának is egyet, mert pohárköszöntöt mondok az óra hosére!" mondja Paris, hátra veregetve Kimet. "Ah...?" pillant rájuk Neelix kérden. "Harry ötlete volt, hogy sugározzunk át egy fotontorpedót, miközben épp a pajzsukat modulálták át." magyarázza Paris. "Nem gondoltam volna, hogy bedolnek neki..." ingatja a fejét Kim. "Márpedig bedoltek, és végük is lett." mondja Paris, majd felnevetve folytatja: "De szerettem volna látni az ábrázatukat, mikor... Bumm!" "Hogy oszinte legyenek... Én egy kicsit kisebb bummot szerettem volna. Csak megbénítani akartuk őket." mondja Kim, sokkal kevésbé lelkesen, mint Paris. "Dolgozók voltak, Harry. Agyatlan automaták." jelenti ki Paris, nem sejtve, hogy közben Seven érkezett az étkezőbe, és állt meg néhány lépéssel mögötte, "Szívességet tettünk nekik..." Tom végül Harry arckifejezését látva rájön, hogy valami nincs rendben, megfordul, majd a mögötte

kifejezéstelen arccal ácsorgó no láttán feltunoen elnémul. "Seven..." mondja Kim. "Ahm... Nézze, nem akartam ezzel semmi rosszat..." magyarázkodik Paris zavartan. "A bocsánatkérése lényegtelen." jelenti ki Seven huvösen, "Nem lehet megsérteni egy agyatlan dolgozót." Seven ezzel elsiet, Paris pedig bunbánó arccal, nagyot sóhajtvá néz utána, végül Kimmel együtt magukhoz veszik a Neelix által közben leszállított söröket. "Egészség..." mondja Paris a száját elhúzva, majd mindketten isznak egy keveset.

"Az adatok hatvankét százalékát tudtam rekonstruálni." mondja Seven Janewaynek és Tuvoknak az asztrometriai laborban, majd a foképernyőre adja az adatokat: "Ezek a borg hajók huszonöt szektorra kiterjedő taktikai manóver-adatai." "Van valami veszély, ha tartjuk a jelenlegi irányt?" kérdezi Janeway, mire Seven dolgozik egy darabig, majd kinagyítja a csillagtérkép egy részletét: "Van három kocka úgy kilenc fényévnire, velünk nagyjából párhuzamos pályán. Nem jelentenek fenyegetést." "És azzal ott, mi van?" mutat Janeway egy másik borg hajót jelölő pontra, mire Seven kinagyítja a kért részletet: "Egy felderítőhajó. Nyolc fényévnire van, kettes görbülettel halad." A képernyőn közben egy kis borg gömb jelenik meg. "Súlyosan megsérült." teszi még hozzá Seven. "Megtámadták?" kérdezi Tuvok. "Nem, egy ionvihar az oka. A gömb jelenleg regenerálódik, ez megmagyarázza az alacsonyabb sebességét." "A kis bicebóca..." mondja Janeway, megszemlélve a gömböt, amiből elég nagy darabok hiányzanak itt-ott. "Akár úgy is lehet nevezni." mondja Seven tartózkodón. "Szeretnék egy teljes tervrajzot erről a hajóról, az energiaszétosztó-csomópontokig bezárólag." mondja Janeway, majd jelentősegteljes pillantást vet Tuvokra és Sevenre: "Épp most ütöttük meg a fonyereményt."

"Szóval, amit itt látunk, az két egyszerű szóval kifejezve: Fort Knox." fordul el Janeway a tanácssterem falai monitorától, amint a borg gömb sémája látható. "Kapitány...?" emelinti meg Tuvok a jobb szemöldökét. "Tom, tolmácsol?" pillant Janeway a zászlósra. "Fort Knox, a Föld történetének legjelentősebb aranyrúd-raktára. Több mint ötven tonna, kilencmilliárd amerikai dollár értékben." néz Paris a többiekre. "Folytassa..." bíztatja Janeway. "Nos, mikor a huszonkettedik század végén kialakult az új világméretű üzleti rendszer, a jelentőségét veszített Fort Knox-ot múzeummá alakították át." "És soha senkinek sem sikerült betörni oda, igazam van?" kérdezi Janeway, aki közben letáborozott Paris széke mellett. "Így van. Pár ferengi ugyan vagy tíz éve megpróbálta, de a létesítményt egyébként betörésbiztosnak tekintik." "Rablótámadást tervez?" kérdezi Chakotay vidáman. "Hogy szinte legyen, igen." települ át Janeway Chakotay és Paris széke közé, "Csak minket nem az arany érdekel. Egy transwarp-tekercs sokkal hasznosabbnak bizonyulna, ugye?" "Ha csak egy tekercs beépíthetné a hajtóműbe, vagy húsz évvel rövidülhetne meg az utunk." bólint Torres. "Annyira megsérült a borg gömb, hogy áthatolhatunk a védelmi rendszerükön?" kérdezi Tuvok. "Bemehetünk, és kihozhatjuk, amit csak akarunk." jelenti ki Janeway, "De a műveletet századmásodperc pontossággal kell időzítenünk, hibának nincs helye. ... Olyan elfogópályára állunk, ami nem kelti fel a figyelmüket, és figyelemelterelésbe kezdünk, hogy lefoglaljuk őket. Eközben átküldünk egy felderítőosztagot, és megszerezzük a technológiát." "Szeretnék adatokat látni arról a gömből." mondja Chakotay, "Talán egyes részeit el tudnánk készíteni a holodeckben, és taktikai szimulációkat végezni." "Szabad kezdet kap." mondja Janeway. "Álcáznunk kell a görbületi mintázatunkat. Van pár Maquis trükköm, amiket a Csillagflotta ugyan nem fogadna el fenntartások nélkül, de..." mondja Torres, kérdező Janewayre pillantva. "Ezúttal nem foglalkozunk a rendtartással. Kezdd hozzá. ... A gömb három napra van teljes görbülettel, álljunk irányba. ... Chakotay, holnap reggel leadja neked a rablótámadás tervét." "Igen." bólint a parancsnok. "Egyszer szembeszálltunk már a borggal, sőt kétszer is. De akkor mi voltunk a megtámadottak. Itt az ideje, hogy most egy kicsit mi is asszimiláljunk, hm...?" néz körül Janeway, majd hogy nem hall ellenvetést, hozzáteszi: "Lelépni."

"Azt reméltem, kicsit beszédesebb lesz." mondja Janeway Sevennek a készenléti helyiségben, "Maga mit gondol?" "A terv ígéretes. Sok a tényező... De sikerülhet." "Rövidítsük le azoknak a

tényezőknek a számát. Azt reméltem, a szülei bepillantást nyújthatnának néhány dologba. ... Átnéztem a USS Raven-en talált feljegyzéseket. A szülei rengeteg kutatási feljegyzést rögzítettek, részletes naplót vezettek. Több mint kilencezer naplóbejegyzésről van szó..." mondja Janeway, közben besétálva az íróasztala mögé. "Az az információ lényegtelen." "Épp ellenkezőleg, Seven. A borg tanulmányozásával töltötték az életüket. Kis távolságban követtek egy kockát, meddig is... Két évig?" "Nagyjából háromig." mondja Seven a szokásosnál is kissé hűvösebb hangon. "Azt hiszem, ez szakértové teszi őket." jelenti ki Janeway, majd mivel Seven nem szól, felsóhajtva folytatja: "Azt szeretném, hogy nézze át az anyagot. Keressen olyan adatokat, amik taktikai előnyhöz juttathatnak." "A szüleimet asszimilálták! A taktikájuk nyilvánvalóan hibás volt." mondja erre Seven ridegen. "Figyeljen... Ezek a feljegyzések több mint egy éve porosodnak az adatbankunkban." mondja erre Janeway, Seven elé lépve egy jegyzetfüzettel a kezében, "Maga azt mondja, lényegtelenek. Én pedig azt, csak vonakodik. Maga a legjobb erre a feladatra, de átadom Chakotaynak, ha..." "Nem! ... Az adatok az enyémek. El fogom olvasni őket." jelenti ki Seven, majd a jegyzetfüzetet kivéve Janeway kezéből, távozik.

"Elkészt." mondja Seven szemrehányóan a roncsokkal teli kettes raktérbe érkező, egy nagyobb dobozt cipelo Neelixnek. "Sajnálom, a vártnál tovább tartott letölteni azokat a feljegyzéseket. És ez itt csak az első eresztés." mondja a talaxiai, miközben leteszi a dobozt a konzolra, aminél Seven dolgozik, és kinyitva megmutatja a benne sorakozó több tucatnyi jegyzetfüzetet, "A szüleinek jó sok mondanivalója volt. ... Kategóriákba rendeztem az információkat: kutatási bejegyzések, személyi naplók, biogenetikai elemzések..." mutat Neelix a jegyzetfüzetek egy-egy csoportjára, majd Sevenre nézve folytatja: "Ne gondolja, hogy túl kíváncsi volnék, de... Azt mondják, a szülei a borgot tanulmányozták..." "Igen. A Hansenek exobiológusok voltak." bólint Seven. "Érdekes. Nagyon bátrak lehettek." "Rossz úton jártak." jelenti ki Seven. "Egy halvány holokép..." sóhajt fel Neelix, "Nekem nem maradt több a családomról. Egy kép a húgomról... És itt bent is megőriztem valamit." teszi Neelix a mellkasára a kezét, "Mit nem adnék egy ilyen ládáért..." A talaxiai pár pillanatig elgondolkodva bámulja a jegyzetfüzeteket, miközben Seven ott nézi, majd felsóhajtva a kijárat felé indul: "Hát... Jobb, ha nekilátok a többi adatnak." Seven lassan kinyúl az első jegyzetfüzetért, kiveszi a dobozból, és olvasni kezdi.

"Kutatási bejegyzés, USS Raven, CsillagIdő 32611.4. Itt az idő. A Föderáció Exobiológiai Tanácsa megadta a végleges engedélyt. A Csillagflottát még mindig aggasztja a biztonságunk kérdése, de megígérték, hogy nem állnak az utunkba. Búcsút vettünk mindenkitől, és készen állunk, hogy a nyomába eredjünk a borggal kapcsolatos elméleteinknek."

"Na, na, na... Tedd csak le a kockát, kicsim..." mondja a harminc körüli férfi a helyiség csillagokra néző ablakánál egy borg kocka modelljével játszó hat év körüli szöke kislánynak. "Ez nem játék." teszi hozzá, miközben elveszi tőle a modellt. "Nem rontom el." ígéri a kislány, aki a körülményekből ítélve nem lehet más, mint Annika Hansen, a férfi pedig minden bizonnyal az apja. A férfi nagyot sóhajt, miközben a kockával a kezében leül a szobában lévő kanapéra, majd így szól: "Gyere ide, apu szeretne mondani valamit." Annika letelepszik mellé, az apja pedig így folytatja: "Szóval... Beszéltem már róla, hogy te, meg anyu, meg én, hosszú útra indulunk hamarosan. Tudod mit? ... Már holnap indulunk is. ... Egy darabig nem látjuk majd újra a Földet." "És találkozni fogunk a borggal?" "Egy kis szerencsével..." "A borgnak is vannak gyerekei?" "Azt senki sem tudja pontosan. Mi leszünk az első emberek, akik megfigyelik őket." "De hát hogy néznek ki egyáltalán?" "Azt sem tudjuk igazán. De... Úgy gondoljuk, eléggé hasonlíthatnak hozzánk. Csak... Sok mesterséges rész van a testükben." "Ki...Ber...Netrikus?" kérdezi Annika, kicsit nehezen boldogulva a szóval, mire az apja nevetve bólint. "Barátságosak?" "Tudod, ok nagyon... Mások. Nem úgy beszélnek mint mi, nem is úgy gondolkodnak, mint mi, de remélem, hogy egy napon összebarátkozhatunk." "Én is, apu." bólint a kislány nagy komolyan.

"Kutatási bejegyzés, USS Raven, CsillagIdo 32623.5. Szórványos jeleket követünk immár majdnem nyolc hónapja, de hajónak még mindig semmi nyoma. Kezdek azon tunodni, hogy a borg tényleg több-e pletykáknál, és hamis szenzorvisszhangoknál."

"Magnus...?" fordul a Raven vezérlojében Annika anyja a férje felé, aki hozzá hasonlóan a helyiség két oldalát végig elfoglaló konzolok egyikénél dolgozik. "Tovább kell mennünk. Kikapcsoljuk a replikátorokat, és fél teljesítményre állítjuk a környezetszabályozást. Úgy húsz fénýévet tehetünk meg utántöltés nélkül." "Szerintem most kellene utántöltenünk. A legközelebbi dilithiumforrás egy csak tíz napra levo aszteroida." "Akkor tíz napot veszítenénk." mondja Magnus, otthagya a saját konzolját, majd a felesége mellé leülve folytatja: "Közeledünk hozzájuk. Ha most megállunk, ennyi erovel akár megfordulhatunk, és haza is mehetünk." "Haza? Hová haza?!" kérdezi a no élesen, "Eltértünk a repülési tervünkto, átvágtunk a Semleges Zónán, és megtagadtuk a visszatérésre felszólió parancsot. A kollégáink egyértelmuen orúltnek tartanak. Felégettünk magunk mögött minden hidat, Magnus." A férfi válaszolna, ám ekkor kinyílik mögöttük a vezérlo ajtaja, és Annika bukkan fel a nyílásban: "Nem tudok aludni..." "Gyere ide..." mondja Magnus, majd a térdére ülteti a kislányt, "Miért nem tud Annika aludni? A jelenkor legnagyobb tudományos rejtélye." "Nekem volna egy feltevésem." mondja a no, "A fölöttébb hangos szülei tartották ébren." "Hmm... Elfogadhatóan hangzik." ismeri el Magnus. A helyiség közepén levo ívelt pult ekkor jelezni kezd, mire Annika anyja odamegy, hogy utánanézzon a dolognak: "Tri-kvantumhullámok. Hatszázezer kilométerre a bal oldalon." Magnus erre a mellette levo pult felé fordul, és adatokat kér le. "Néhány szubtéri hasadék, ketto egész kilenc teracochrane-es erosság, és növekszik!" Magnus leteszi a kislányt a földre, majd az ívelt konzol felé indulva így szól neki: "Annika, ágyba!" "Az energia-kibocsátási görbe nagyon szimmetrikus." "A mesterséges eredet valószínűsége nulla egész kilencvennyolc." mondja Magnus, majd észrevéve, hogy Annika tétován áll félúton az ajtó és a pult között rászól: "Azonnal!" A kislány letörten indul tovább. "Transwarp-csatornának kell lennie. Mi más tudna ilyen értéket létrehozni...?" kérdezi Magnus, miközben Annika, hogy a figyelem elterelodött róla, megáll a vezérlo ajtajában, és visszafordulva figyel a szüleit. A Raven pár pillanat múlva megrázkodik. "Közelebb megyünk." mondja Magnus. "Egy borg kocka, kétezer kilométerre a jobb oldalon." állapítja meg a felesége. "Van képkapcsolat." szól Magnus, majd a fomonitorra adja a semmiben lebego fekete kocka képét. "Hatalmas hajó..." mondja a no, "Huszonnyolc köbkilométer... Százkilencvenkétezer élőlény a fedélzeten. ... Letapogatnak minket. ... Nem változtattak irányt." "Ez talán az elméletünket támasztja alá." mondja Magnus, "Figyelmen kívül hagynak minden élőlényt, amíg az nem fenyegeti oket... Vagy nem bizonyul célpontnak. ... Távolodnak." "Vegyük fel az irányukat és a sebességüket, de maradjunk le ötmillió kilométerre."

Seven nagyot sóhajtva egy idore felfüggeszti az olvasást, de mielőtt folytathatná, vörös készültség lép életbe, és Chakotay hangja szólal meg a raktérben: "Seven of Nine-t kérem a hídra." "Úton vagyok." nyugtázza a hívást Seven, ezzel a jegyzetfüzetet letéve útnak indul.

"Felfedeztek?" kérdezi Janeway Kimet a hídon. "Nem, asszonyom." "Van kép." jelenti Tuvok. "Képernyore." A fomonitor közepén megjelenik a sérült borg gömb. "Alaposan megkapták a magukét..." állapítja meg Chakotay. "Még mindig fenyegetést jelentenek." mutat rá Janeway, miközben Seven megérkezik, "Ne menjünk túl közel. Igazítsa hozzájuk a sebességünket és az irányt, a távolság legyen tízmillió kilométer." "Igenis, kapitány." bólint Paris, mire Janeway Seven felé fordul: "Seven, tapogassa le a hajót, tudni akarom a jelenlegi állapotukat." Seven erre a szokásos helyére megy, és munkához lát: "A fegyverzetük regenerálódik... De a pajzs és a transwarp hajtómu még üzemképtelen." "Mikor lesz újra transwarpjuk?" "Úgy hetvenkét órán belül." "Ezt a talán egyetlen lehetoséget nem hagyom veszni, bármi lesz is!" jelenti ki Janeway, "Dupla szolgálat, folyamatos szimulációk! Készen akarok állni!"

Seven egy mintaerosítót cipelve kerülgeti a borgokat a borg hajó folyosóján, Janeway pedig lövésre kész fézerkarabéllyal halad mögötte. A dolgozók szokás szerint ügyet sem vetnek az oket gondosan kikerülő párosra, ugyanúgy, ahogy Tuvok és Kim is különösebb nehézség nélkül halad előre a hajó egy másik részében.

"Híd a felderítőknek: hat másodperccel el vannak maradva az idotervtol." üzeni Chakotay, aki a széke melletti lekérdező terminálon kíséri figyelemmel az idő múlását.

Tuvok és Kim hamarosan megállnak egy kereszteződésnél, és miközben a zászlós vizsgálni kezdi a kereszteződés közepén lévő hengeres szerkezetet, Tuvok aktiválja kommunikátorát:

"Megérkeztünk a pajzsmátrixhoz, álljanak készenlétben." "Az elsődleges pajzsgenerátor, megvan..." bólint Kim. "Robbanótölteteket ide, oda... És oda." mutatja Tuvok, mire Kim leteszi a földre a nála lévő táskát, és kinyitva eloveszi belőle az első töltetet.

Közben Seven és Janeway is megérkeznek egy hengeres kamrába, aminek a közepén egy szintén henger alakú szerkezet foglalja el. Seven átadja a mintaerosítót Janewaynek, aki elkezd felállítani, Seven pedig munkához lát egy billentyűzeten, mire a henger felső része emelkedni kezd.

"Ötvenöt másodpercük van." üzeni Chakotay.

Kim erre sietosen elhelyezi, és bekapcsolja a tölteteket, majd Tuvok így szól: "Tuvok hívja Janewayt: robbanótöltetek elhelyezve, visszatérünk a transzport-koordinátákra." A páros ezzel útnak indul.

"A transwarp-tekercs kikapcsolva." jelenti Seven, miután befejezte a munkát a kettévált henger alsó felében nyugvó szerkezeten. "Tuvok, most!" üzeni Janeway, miután bekapcsolta a mintaerosítót.

"Robbanótölteteket aktiválni." szól Tuvok, mire Kim eloveszi a trikordert, és jelez vele a pajzsgenerátornál hagyott bombáknak.

A robbanás az egész hajót megrázza, Janeway pedig, így szól: "Híd a pajzs lent van sugárzás!"

"Tom...?" néz Chakotay Parisra. "Bemértem." bólint a zászlós.

Seven elégedetten figyel, ahogy a transwarp-tekercs eltunik a foglalatából, majd Chakotay hangja hallatszik: "Feladat teljesítve." Janeway és Seven erre sietosen útnak indulnak.

"Lejárt az idejük." üzeni Chakotay, mikor a lekérdező terminálon az utolsó számjegy is nullára vált.

Ezzel nagyjából egy időben riadójel szólal meg a borg hajón, és a dolgozók a közöttük járkáló behatók felé fordulnak. Kim és Tuvok az első kettőt le tudják lőni, ám pár pillanattal később Janewaynek és Sevennek már nincs szerencséje, a borg az első két lövés alatt alkalmazkodott a fegyverekhez. "Alkalmazkodtak. Erre!" fordul be Janeway a kereszteződésben, ahol épp járnak, de Seven csak áll, és a közeledő borgokat bámulja. "Seven!" szól rá a kapitány, mire a nő végre a nyomába szegődik.

Tuvok és Kim pár másodperccel Janewayék előtt érkeznek a kivonási ponthoz. "Híd, sugárzásra készülj." üzeni a vulcani, miközben Kim odakiált a másik párosnak: "Igyekezzenek!" Azok az utolsó pár lépést futólépésben teszik meg, majd mivel ekkorra már minden oldalról számos borg bukkant fel, Tuvok nem késlekedhet tovább: "Energia!"

"Megvannak, egyes szállítóhíd." jelenti Paris, ám a következő pillanatban négy-öt borg jelenik meg a hídon. "Sugározza ki őket innen!" szól Chakotay. "Nem tudom bemérni őket, alkalmazkodtak a transzport-frekvenciánkhoz." szól Paris. "Számítógép, programot felfüggeszteni, mindkét holodeckben!" szól Chakotay, mire a hídszemélyzet tagjai felé induló borgok lépés közben megdermednek. Chakotay nagyot sóhajtva néz körül, majd megkérdi: "Mi történt?!"

"Ráakaszkodtak a szállítószárazunkra." állapítja meg Paris. "Chakotay a kettes holodecknek: megvan ugyan a transwarp-tekercs, de érkezett vele pár hívatlan vendég is."

"Mennyi volt az idő?" kérdezi Janeway a szimulált szállítóhídon. "Két perc tizenkét másodperc."

"Tizenkettővel több, mint kéne. A szenzorhálózatuk kikapcsolása után két percünk marad, míg regenerálják." néz Janeway a többiekre. "Volt valami gond?" kérdezi Chakotay. "Nem." üzeni Tuvok.

"Hatékonyak voltunk." teszi hozzá Seven. "Nem sugározhatunk egyszerre a transwarp-

helyiségbe?" kérdezi Kim. "Túl eros a pajzs." csóválja a fejét Janeway. "Talán tudnánk módosítani a transzporterünket." veti fel Tuvok. "Azt már végiggondoltam, nem működne." csóválja a fejét Janeway. "Tizenkét másodperc... Az kész örökkévalóság..." mondja Kim. "A Hansenek..." néz Seven Janewayre, "Ok órákat töltöttek egy borg kockában anélkül, hogy felfedezték volna őket." "Hogyan?" kérdezi Kim. "Ebben nem vagyok biztos." "Akkor én tovább kutatnék." jegyzi meg Janeway. "Igen, kapitány." "Mára elég volt ennyi szimuláció, finomítanunk kell a taktikánkon, hogy még pár másodperccel lerövidíthessük a mi kis rablótámadásunkat. ... Számítógép, programot befejezni." szól végül Janeway.

"Nem tudom, maga hogy van vele, de én örülök, hogy újra a Voyager-en lehetek. A borg hajókon a hideg futkos a hátamon." mondja Janeway Sevennek, miközben egy folyosón tartanak valahová. "Az egy holodeck-szimuláció volt." mutat rá Seven. "Az pont elég. ... Az elmúlt három órában dolgozókat kerülgettünk. Okozott ez nehézséget önnek?" "Mire gondol?" "Kicsit idegesnek tunt odabent." "Legutóbb dolgozóként tartózkodtam borg hajón. A szimuláció nyugtalanító volt." "Vonakodott átnézni a szülei kutatási anyagát, és most vonakodik részt venni ezen küldetésen. Talán túlságosan eroltetem a dolgot." "Alkalmazkodni fogok." "Könnyű azt mondani. Már két éve, hogy összezsáptunk a Kollektívával. Felkészült? Elvárom, hogy mindenki a legmagasabb hatékonysággal dolgozzon." "Kétségbe vonja a használhatóságomat?" "Nem!" tiltakozik Janeway, "Csak kifejeztem az aggodalmam." "Nincs alapja." jelenti ki Seven. "Én is ezt remélem. ... Mert legközelebb nem a holodeckben lesz." mondja Janeway, megtorpanva egy kereszteződésben. "Értettem." néz rá Seven, ezzel folytatja útját, otthagya a kapitányt a folyosó közepén.

Aznap este Seven újra a Neelix által szorgalmasan letöltögetett anyagok tanulmányozásához készülődik, ám alig veszi kézbe a soron következő jegyzetfüzetet, mikor a raktér ajtaja kinyílik, és a pizsamát viselő Naomi sétál be rajta. "Naomi Wildman..." fordul felé Seven kérden. "Én... Rosszat álmodtam. Itt maradhatok egy kicsit?" "Édesanyád hol van?" "A gépházban dolgozik. És még Neelix is szolgálatban van." Seven kissé zavartan forgatja a kezében a jegyzetfüzetet, minek láttán Naomi így folytatja: "Kérem... Nem fogom zavarni." "Hát jó..." adja be a derekát végül Seven, egy nagy sóhaj kíséretében. Naomi nézegetni kezdi a raktérben felhalmozott roncsokat, majd így szól: "Pont ilyen volt." "Mire gondolsz?" "Az álmomban. Borg holmi volt mindenfelé." "Részletesebben..." néz Seven a kislányra. "Egy küldetésen voltam, azon, amiről a mama mesélt. A borg gömbben. ... De nem sikerült. Mindenkit asszimiláltak." "Az irracionális félelmek rémálmokat okoznak. De azok nem valóságosak, és semmiképp nem árthatnak neked. Figyelmen kívül kellene hagynod őket." "Anyu azt mondta, el fogunk lopni valamit." megy közelebb Naomi Sevenhez. "Egy transwarp-tekerceset." "A néni is a gömbben lesz?" "Igen." "Fél?" "Sikerrel fogunk járnunk." "És ha mégsem? És ha megint dolgozóvá alakítják?" "Naomi Wildman... Azt ígérted, nem fogsz zavarni." "Milyen, amikor dolgozó az ember? Fáj?" "Abbahagyod az ilyen irányú kérdezősködést." mondja erre Seven ridegen. "Vannak a borgnak gyerekei?" kérdezi Naomi, mire Seven megdermed, "Hogy néznek ki? Barátságosak?" "Azonnal térj vissza a kabinodba." "Az ellenállás hiábavaló." mondja erre Naomi ridegen, majd arcának bal oldalán kirobban a bor alól az asszimilálás első fázisát jelző fémvirág, minek láttán Seven ijedten hátrál el egy lépést. A következő pillanatban jellegzetes hangok sora hallatszik a raktér egyik falánál sorakozó regenerációs fülkék felől, és mikor Seven odafordul, egy dolgozót lát lecsatlakozni az egységekről, másik három pedig a roncsok között munkálkodik. "Seven of Nine a biztonságiagnak: behatolási riadó!" aktiválja Seven a kommunikátorát, de az kapcsolathibát jelez. "Nem hallanak téged." hallatszik egy többszólamú női hang a helyiség minden irányából. "Ki maga?" "Én vagyok a borg. A nulla-egy-es unimátrix kilenc negyedleges alkotója közül a hetedik... Gyengévé váltál." "Ez egy álom. Épp regenerálódok." mondja Seven a kijárat felé indulva, de két dolgozó elállja az útját. "Ez nem álom." hallatszik az összetett női hang, "Hozzáértünk a neurális adóvevodhoz. A gondolataink egyé váltak. Tudunk a Voyager tervéről a gömb megtámadására. Kudarcot fog vallani." "Ha így van, miért nem asszimilálták őket?" "Azért kerestünk fel, hogy tegyünk egy

ajánlatot. Térj vissza a Kollektívához, és megkíméljük a Voyager-t." "Miért én?" "Mert te... Egyedülálló vagy."

Seven a következő pillanatban ugyanott találja magát a kettes raktérben a roncsok között, csak éppen a borg dolgozóknak nyoma sincs.

"Kutatási bejegyzés, USS Raven, CsillagIdo 32629.4. Miután három hónapig követtük a borg kockánkat, a hajó belépett egy transwarp-csatornába. Követtük a sodorvonalát, és a szenzoraink szerint egészen a Delta Kvadránsig utaztunk, a borg származási területére."

"Magnus, gyengül a jel." üzeni Annika anyja a nyitott kommunikációs csatornán át, miközben a borg kockából érkező képet figyeli az ívelt pult egyik monitorán. "Csak valami bioelektromos interferencia, várj... Most már jobb?" "Sokkal. ... Hogy van Junior?"

"Jól megkapta a magáét, mikor eltört az a plazmavezeték." üzeni Magnus, aki egy félreeső zugban guggol a borg kocka egyik folyosóján, és a néhány lépéssel odébb elbotorkáló sérült dolgozót figyeli, majd mikor az kikerül a látóteréből, búvóhelyet változtat. A borg a legközelebbi regenerációs fülkéhez megy, és elhelyezkedik benne. "Regenerálódni kezdett." üzeni Magnus, majd mikor azt látja, hogy két másik borg lép a kamrában álló elé, így folytatja: "Egy pillanat, valami történik. Befutott Bill és Hegyesujj. ... Ez különös. Javítják Juniort." "Mióta lépnek kapcsolatba egymással különböző alegységekhez tartozó dolgozók...?" kérdezi a felesége meglepetten. "Úgy látszik, tévedtünk." állapítja meg Magnus, ám közben a Juniornak nevezett borg kidol a fülkéből, és mozdulatlanul terül el a földön. "Kikapcsolták." állapítja meg Magnus. "Miért?" kérdezi a felesége. "Talán túl nagy mértékben károsodott. ... Szétszerelik, biztosan... Újra fel akarják használni az alkatrészeit." A férfi körül ekkor halvány, kékes aura kezd villódzni, mire Magnus a bal karjára szíjazott szerkezettel kezd foglalkozni. "A bio-tompítód energiát veszít." üzeni a felesége, "Jobb lenne, ha hazajönnél." "Van még úgy egy percem, várj. Lehet, hogy nem lesz még egy lehetőségünk megfigyelni ezt a viselkedésüket."

"Megakadályozta, hogy a borg felfedezze." mondja Seven Tuvoknak a gyengélkedőn, miközben mindketten a fali monitoron látható ábrákat figyelik, "Bio-tompítónak nevezték. Az eszköz olyan mezőt generál a test körül, ami a borg hajón uralkodó környezeti értékekkel egyezik meg." "Egyfajta álcázás." állapítja meg Tuvok. "Pontosan." "Négyre van szükségünk ebből a berendezésből." fordul Tuvok a Doktor felé, "Milyen gyorsan tudja replikálni őket?" "Minden egységet a viselője fiziológiájához kell igazítani. Legalább néhány óra." "Azonnal lásson hozzá. Én tájékoztatom a kapitányt." mondja Tuvok, ezzel a kijárat felé indul. "Zseniális konstrukció." jegyzi meg a Doktor. "A Hansenek találmányok voltak." mondja Seven. "Ez úgy hangzik, mintha lassan kezdené elfogadni a családját." "Ez csupán csak egy megállapítás volt." "Ez fontos lépcsője a szociális fejlődésének. Ne csak egyszerű kutatási feladatnak tekintse, hanem olyanak melynek során megismeri a felnevelésének körülményeit." "A szüleim alábecsülték a Kollektívát, és elpusztultak. Az ő felelőtlenségükből nevelkedtem borgként." mondja Seven élesen, majd kiviharzik a gyengélkedőből. Odakint a folyosón az egyik irányban egy kisebb csoport beszélget, így Seven kénytelen a másik irányba indulni, ám nem jut túl messzire, ugyanis a legközelebbi sarkon befordulva kénytelen a falnak dőlni, hogy valahogy legyurhesse a hirtelen rátört rettegést.

"A Voyager naplója, Janeway kapitány, kiegészítés. A Fort Knox hadmuvelet kezdetét veheti. Minden részleg készen áll, én pedig kiadtam a parancsot, mely szerint hat órákor elkezdjük."

"Kávét?" kérdezi a készenléti helyiségben egy bögrével a kezében járkáló Janeway a szokásos helyén, néhány lépéssel az ajtótól beljebb álló Seven, "Biztosan ráférne magára egy." "Nem." "Egyszer ki kellene próbálnia ezt az emberi szokást. Ébren tart." "Majd egyszer." "Átgondoltam a holnapi bevetés részleteit... És végül úgy döntöttem, hogy önt a hídra helyezem." "Kapitány...?" "Aggódok a Voyager biztonsága miatt, és ha a borg támad, az ön tapasztalatára lesz szükségem a

taktikai munkahelyen." "Inkább a felderítőosztagban volna a helyem." "B'Elanna remekül helyettesíteni fogja." csóválja meg a fejét Janeway. "Váratlan akadályba ütközhetnek, eroterekbe, titkosító kódokba. Én vagyok a legénység egyetlen tagja, aki el tudja hárítani ezeket." jelenti ki Seven. "Egy kicsit alábecsül bennünket..." jegyzi meg erre Janeway. "Maga pedig nyilvánvalóan a borgot becsüli alá." jelenti ki Seven élesen. Janeway ezen töpreng pár pillanatig, majd így szól: "Ez több pusztán taktikai kérdésnél. Én az épsége miatt aggódom... És azért, hogy hogyan képes teljesíteni a feladatait." "Az aggodalma alaptalan." "Valóban? ... Nem én vagyok az egyetlen, aki aggódik. Chakotay, Neelix, a Doktor. Mind változásokat vettünk észre a viselkedésében. Figyelmetlen, ingerlékeny. ... Ne értsen félre, az erofeszítéseit nagyra értékeljük, ön nélkül sosem jutottunk volna idáig. ... De ez az egész nem múlt el nyomtalanul maga fölött. Ha tudtam volna, milyen hatással lesznek önre azok a naplók, sosem adom oda elolvasásra. A jelenlegi lelkiállapotában nem várhatom el magától, hogy szembeszálljon a Kollektívával." "Az elmúlt napok meglehetősen nehezek voltak a számomra. De a felderítőosztagban kell lennem, és biztosíthatom, nem fogok hibát követni!" Janeway erre felsóhajt, majd Seventől elfordulva így szól: "Meghoztam a döntésemet." "Ha nem vagyok ott, kudarcot fognak vallani." jelenti ki Seven. "Szörnyen biztosnak látszik ebben a kérdésben..." méri végig a kapitány. "Ismerem a borgot." "Én meg ismerem magát. Többrol van szó, mint a szavai elárulnak. Mi az?" "Az elmúlt két évben megismertem a hajón levo személyiségeket. Most már a Voyager a kollektívám. ... A túlélésük nagyon fontos a számomra. És kész vagyok kockáztatni a saját épségemet, ha ez megnöveli a siker esélyeit. ... Osszon be a felderítőosztagba... Kérem." Janeway hosszasan rágódik a kérésen, végül szótlanul odabólint Sevennek. "Nagyon köszönöm." mondja az, majd a kijárat felé indulna, de a kapitány hangjára megtorpan: "Seven..." Janeway odalép a no elé, és így folytatja: "Az elorehaladása az egyénné válás útján figyelemre méltó. És az elomenetele a legénység tagjaként úgyszintén. ... Akárhogy is, ön nélkül... A Voyager többé nem volna már ugyanolyan." Seven erre alig észrevehetően bólint, majd sietosen elhagyja a helyiséget.

"Hajó került regisztrálásra. Unimátrix 424, nulla hármas rácspon. Aktiválás." A borg gömbben egy dolgozó lép ki egy regenerációs fülkéből, és rövid út után egy kerek monitornál megállva munkához lát. "Hajó azonosítva." szól a Kollektíva, mikor a Voyager egyik kettes osztályú siklója megjelenik a képernyőn, "Föderáció, Csillagflotta, kettes osztályú sikló, három élőlény." "A gömb tartja az irányát." fordul el Torres a mérnöki pultról a hídon, mire Chakotay felállva a székeből, így szól Parishoz: "Vigye közelebb a siklót." "A borg még mindig figyelmen kívül hagyja." Chakotay erre nagyot sóhajt, majd így szól: "Híd a kettes szállítóhídnak: nem kapták be a csalt."

"A sikló állapota?" kérdezi Janeway, aki ekkor épp a transzporter emelvényére lép fel Seven, Tuvok, és Kim társaságában. "Minden rendszer üzemben, a hamis életjelek stabilak." "Mi volna, ha rájuk lonénk, hogy felkeltsük a figyelmet?" javasolja Kim. "Fenyegetésnek tekintenék a siklót, és megsemmisítenék." feleli Seven. "Parancsnok, növeljék meg a sikló görbületienergia-kibocsátási profilját. Annak vonzóbb célt kell jelentenie."

Chakotay odabólint Parishnak, aki munkához lát.

"Görbületi mintázat került regisztrálásra. Asszimilálásra felkészülni, jelentos technológia. ... Vontatóimpulzust bekapcsolni."

"Elkapták... És megpróbálják bevontatni." jelenti Paris, "Egy dokkolónyílásba az egyenlítői átmérőnél. ... Ötszáz méter. ... Kétszáz. ... Kikapcsolták a pajzsot." "Energia." szól Chakotay Torresnek, aki erre útnak indítja a felderítőket. "Bent vannak." "A bio-tompítók stabilak." jelenti a Doktor, "Gyakorlatilag láthatatlanok." "A gömb?" kérdezi Chakotay. "A pajzs újra fent van." feleli Torres, "Asszimilálja a siklót." "Fenntartani a felderítőosztag bemérést, irányt tartani." szól Chakotay.

A két párra szakadt felderítőosztag tagjai a rájuk ügyet sem veto borgokat kerülgetve igyekeznek céljaik felé. Seven azonban egy kereszteződésben megtorpan, mert mintha saját magát látná

borgként egy regenerációs fülkében állni. "Soha ne feledd el, ki vagy." szólal meg a fejében a többszólamú noi hang. "Seven..." érinti meg Janeway a no vállát, mire Seven összerendezve fordul felé, "Minden rendben?" "Menjünk tovább." bólint Seven, elobb néhányszor nagy levegot véve. "Elsodleges pajzsgenerátor... Megvan." mondja Kim, mikor Tuvokkal a nyomában megérkeznek a szimulációból már ismeros helyiségbe. "Robbanótölteteket elhelyezni ide, oda, és... Oda." mutatja a vulcani, mire Kim leteszi a padlóra a nála levo táskát, és a tölteteket kivéve nekilát az elhelyezésüknek.

Valamivel késobb Seven és Janeway is megérkeznek a transwarp-tekerccset tartalmazó hengeres berendezéshez, amit Seven felnyit, miközben a kapitány letelepíti a mintaerosítot.

"Tuvok Janewaynek: robbanótölteteket elhelyezve, visszatérünk a transzport-koordinátákra." üzeni a biztonsági fonök, miután Kim végzett az aknák telepítésével.

"A transwarp-tekerccs kikapcsolva." jelenti Seven. "Tuvok, most." üzeni Janeway.

"Robbanótölteteket aktiválni." szól oda a vulcani az elotte haladó Kimnek, aki a trikorderével elküldi a kioldójelet a robbanóeszközöknek.

"A pajzsuk lent van." jelenti Paris a Voyager hídján, mire Chakotay odalép a kormányospulthoz: "Bemérni a tekerccset, és sugárzás."

"Feladat teljesítve." hallatszik a parancsnok hangja a tekerccstérben, mire Seven és Janeway sietosen útnak indulnak. Azonban valamivel odébb a hang megint megszólal Seven fejében, mire a no megtorpan. "Seven... Jöjjön tovább!" szól rá Janeway. "Nem. Itt maradok. ... Újra csatlakozom a Kollektívához." "Ezt sajnos nem hagyhatom." jelenti ki Janeway. "Nincs választása." Janeway erre Sevenre fogja a fézert: "Tovább jön, ez parancs!" Erre egy erotér kapcsol be félúton Seven és a kapitány között. "El kell tunnie innen!" kiáltja Seven, miközben a borg hajó megrázkódik. "Chakotay a felderítőosztagnak: a gömb felfedezte a Voyager-t. Elfogópályára állt, tölti a fegyvereit."

"Most már ki kell hoznunk magukat onnan." üzeni a parancsnok. "Négyszázezer kilométer, és közelednek." jelenti Paris. "Teljes energiát a fegyverzetre." szól oda Chakotay Torresnek.

"Nem hagyom el a hajót maga nélkül." mondja Janeway Sevennek, aki mögött közben felbukkan néhány borg. "Akkor asszimilálják." mondja erre Seven, és Janeway mögött szintén felbukkan az elso borg. A kapitány lelövi, majd menekülore fogja a dolgot, de a közeli kereszteződésbol még egyszer könyörögve néz vissza Sevenre, aki azonban rezzenéstelenül áll a folyosó közepén, hagyva, hogy a mögüle érkezo két borg megálljon mellette.

Ekkorra Tuvok és Kim is társaságot kapnak, két borg állja el az útjukat. "Látnak minket." állapítja meg Tuvok. "Hogyan...?" kérdezi Kim, ellenorizve a karjára szíjazott szerkezetet. "Nem tudom." feleli Tuvok, majd megfordulnak, hogy új útvonalat keressenek.

Végül Janewayjel együtt megérkeznek a kivonási ponthoz. "Híd, pozícióban vagyunk, három személy sugárzásra." aktiválja Janeway a kommunikátorát. "Három...?" kérdezi Chakotay.

"Energia!" szól Janeway sürgetoen, mire megérkeznek a szállítószugarak.

"Seven hol van?" kérdezi Chakotay a hídra lépo triót. "Meggondolta magát. Jelentést." szól Janeway. "A gömb irányt változtatott, visszavonulnak." mondja Chakotay. "Aktiválják a megmaradt transwarp-tekerccsüket." teszi hozzá Torres. "Követjük oket. Cél a hajtóműrendszer!" rendelkezik Janeway. Ám mielőtt a Voyager tüzet nyithatna, a gömbnek sikerül beüzemelnie a transwarp-hajtóművét, és eltunik a Voyager elöl. "Elementek." mondja Paris a rend kedvéért.

Seven és két borg kíséroe még javában tartanak ismeretlen céljuk felé a gömbben, miközben maga a jármu már megérkezett: hatalmas, jellegzetesen borg mélyuri építmények között halad, majd besiklik az egyik építménytömb oldalán feltároló kerek nyíláson.

Seven és két kíséroe megállnak egy ajtó előtt, ami meglehetősen ritka kellék egy borg építményben. Seven belép az ajtó mögötti nagyobb helyiségbe, melynek közepén, zöld fényekkel megvilágítva egy tartókeret négy függoleges vezetosínje látható. A mennyezetbol hamarosan elkezd aláereszkedni a keret, amiben egy noi torzó, fej, nyak, a mellkas legfelso része, és a

vállcsonkok láthatók, a torzót két hajlékony, szelvényezett csőre emlékeztető mechanikus csáp tartja a kulcscsontok fölött kialakított csatlakozópontoknál fogva. Miközben a tartóhenger lefelé ereszkedik, a padlóban több nyílás tárul fel, melyekből fémkarok emelkednek ki, ketto-ketto egy-egy mechanikus lábat illetve kart, az ötödik pedig egy női törzs borg megfelelőjét tartja. Az öt kar néhány gyors mozdulattal összeállítja a testet a kerettel lefelé ereszkedő torzó számára, melynek lelógó fém gerincoszlopa pár pillanatig tekereg, mielőtt a két fémcsáp beleeresztené a fémtest felső részén lévő nyílásba. A mechanikus test, 'vezérlőrendszerét' megérezve életre kel, és néhány kis fémkarmot nyújt ki, melyek belemélyedve a lehunytt szemű női torzó bérébe, behúzzák, és stabilan rögzítik azt a testbe, miközben a két csáp egy-egy pillanatig szikrázva leoldja magát a csatlakozópontokról, és felhúzódik a plafonba. A nő szemei pár pillanat múlva kinyílnak, majd a borg többször megmozgatja tagjait, néhányszor felsóhajt, végül kilép a tartókeretből Seven elé. Hosszan szemléli, majd jobb kezét kinyújtva futólag megérinti Seven arcát: "Üdvözöllek itthon."

109. Dark Frontier, Part II - A sötétség birodalma, II. rész

"Megváltoztál." mondja a Borg a vele szemben álló Sevennek, "A külső páncélok... Az optikai beültetésed... Teljesen szétszerelték... És újraalkottak a saját ízlésüknek megfelelően. ... Haj, és ruha... De legbelül még mindig hozzám tartozol." "A borg is megváltozott." jegyzi meg Seven, "Újraasszimilálást vártam, nem társalgást." "Ahogy látom, humorérzéket is kaptál." "A humorérzékelem a sajátom." "Így beszél egy igazi egyéniség." mondja a Borg, majd otthagyva Seven, így folytatja: "Az elmúlt két év figyelemre méltó tapasztalat lehetett. ... Egyedülálló vagy." "A tapasztalataim hozzájárulnak majd a tökéletesedéséhez." mondja Seven hűvösen. "Igen." bólint a Borg. "Ezért hozott el a Voyager-ról." "Ezért juttattunk egyáltalán oda." pontosít a Borg, elfordulva egy időre Seven felé, "Úgy hiszed, a Voyager szabadított ki a Kollektívából. Tényleg azt gondoltad, csak így egyszerűen lemondunk rólad?" "Ezt magyarázza meg!" megy Seven a Borg után. "Biztosan fáradt vagy. Ideje regenerálódni. ... Átalakítottunk egy fülkét, csak neked." mutatja a Borg, "Menj. Ott rendezheted a gondolataidat. ... Miután a ciklus véget ért, majd folytatjuk a beszélgetést. ... Engedelmeskedsz." Seven végül vonakodva ugyan, de elindul a regenerációs fülke felé, és szemét becsukva becsatlakozik.

A kettes raktérben ismét nagy a nyüzsgés, újra vizsgálatba vették a borg roncsokat, és Seven regenerációs fülkéit. Janeway is itt dolgozik, a raktérbe belépő Chakotay pedig egyenesen feléje indul: "Borg aktivitásnak semmi nyoma. Megmenekültünk tőlük." "A gömb?" kérdezi Janeway, mikor Chakotay megáll mellette. "Sem a távolsági szenzorokkal, sem szubtér-telemetriával nem találjuk. Mostanra már bárhol lehet." "Indítsanak egy ötös osztályú szondát, keressenek transwarp-mintázatokat." mondja Janeway, mire Chakotay az előttük lévő terminálon lát munkához. "Miért pont most tért vissza a Kollektívához?" töpreng Janeway a regenerációs fülkékre nézve. "Talán már régóta ez volt a terve." véli Chakotay. "Korábban is lett volna rá számtalan lehetősége." veti ellen Janeway. "De sosem tudott átjutni egy borg hajóra. ... 'El fogom árulni magát.' ezt mondta két éve, mikor megszakította a kapcsolatát a Kollektívával." "Három napja pedig..." néz Janeway a parancsnokra, "Azt mondta nekem, hogy a Voyager a kollektívája." "Kapitány..." lép közelebb ekkor Neelix, "Végeztünk a roncsok nagyobb részével, de mielőtt elpárologtatnánk a darabokat, szeretném beolvasztani őket, hogy kinyerhessük a politrin összetevőket." "Csinálja." bólint Seven. "Akkor már csak egy dolog volna..." mondja Neelix elbizonytalanodva, "Seven of Nine fülkéje. ... Sok energiát fogyaszt, több mint harminc megawattot. ... Kikapcsoljam?" "Nem, így marad." mondja Janeway komoran, mire Neelix bólint, és visszatér a többiekhez. Chakotay nagy sóhajjal pillant a kapitányra, de annak egyelőre nem áll szándékában megindokolni döntését.

Janeway a készenléti helyiségben az íróasztalnál ülve az asztali terminálon dolgozik. "Számítógép, elszigetelni a szenzoradatokat a 114.6-os időindextől." mondja, a képernyőn sorjázó számsorokat szemlélve, "Forrást azonosítani." "Véletlenszerű szubtéri ingadozások." "Szenzoradatokat elszigetelni a 166.2-es időindextől. Forrás?" "Véletlenszerű szubtéri ingadozások." "Számítógép, transz-spektrális analízist az összes szubtéri ingadozásról." Ekkor csengetnek, mire Janeway kiszól: "Igen...?" Tuvok érkezik a hídról, és így szól: "A legénység egyik tagja meghallgatást kért a kapitánytól. ... Tájékoztattam, hogy ön elfoglalt, de... Ragaszkodik hozzá." "Biztos vagyok benne, hogy Chakotay parancsnok is el..." mondja Janeway, ám mikor végül felpillant a terminálról, és meglátja a Tuvok mögül kikukucskáló Naomi Wildmant, elakad a szava, és elmosolyodva meggondolja magát: "A kérést teljesítem. Küldje be." Tuvok erre oldalt lép Naomi elöl, majd csendben távozik, a kezében jegyzetfüzetet szorongató kislány pedig Janeway asztalához megy, és

így szól: "Engedélyt kérek javaslatételre." "Javaslat?" "Mentoakció Seven of Nine-ért." feleli Naomi, odaadva a jegyzetfüzetet Janewaynek. "Ah..." mondja a kapitány, miután átfutotta a szerkezet tartalmát, "Ezt a tervet teljesen egyedül okoskodtad ki?" "Igen, asszonyom. ... Ha a távolsági szenzorainkat beállítjuk Seven kérgi implantjának frekvenciájára, talán meg tudnánk találni." "A Delta Kvadráns nagy terület... És Seven fényévek ezreire lehet innen." Naomi ezen töpreng egy darabig, majd így szól: "A szenzorok hatótávolságát meg lehetne növelni, a deflektorból elvezetett energiával." "Túl sok időt töltöttél a gépházban." állapítja meg Janeway vidáman, "Attól tartok, nem ilyen egyszerű a dolog. ... Köszönöm, matróz, a kezdeményezését tudomásul vettem." Naomi a visszakapott jegyzetfüzettel a kijárat felé indul, de félúton megtorpanva visszafordul: "Kapitány... Nem fogja feladni, ugye?" Janeway erre otthagyja az asztalt, odalép Naomihoz, és lehajol hozzá: "A Csillagflotta kapitányaként az embernek három dolgot nem szabad elfelejtenie: öltözködj rendesen, a hajóddal együtt vessz oda... És soha ne hagyd cserben a legénységed tagjait." Az asztali terminál ekkor jelezni kezd, mire Janeway odafordul, és Naomi is érdeklődve lép közelebb. "Transz-spektrális analízis kész." jelenti a számítógép. "Nézd csak ezt meg, Naomi. Mit látsz?" "Szenzornaplót." "Ezek nem véletlenszerű ingadozások... Ezek borg kommunikációs jelek. A kettes raktérbe irányítva." "Vagyis a borg kapcsolatba lépett Seven of Nine-al?" "Ez a benyomásom támadt." bólint Janeway, majd sietve a kijárat felé indul: "Gyere velem."

"Jó reggelt..." mondja a Seven regenerációs fülkéje előtt álló Borg, miután egy dolgozó állítgatott valamit Seven optikai implantján. "A látóidegem..." mondja Seven, kilépve a fülkéből, "Megváltoztatták." "Javítottunk rajta. Borg technológiával. Elég ideig láttad a világot emberi szemeken át." Seven óvatosan megtapogatja a tarkójára rögzített kis szerkezetet, mire a Borg így szól: "Az egy neurális processzor-egység. Növeli a szinaptikus hatékonyságodat." "Távolítsák el!" szól Seven élesen. "Jobb szeretsz jelentéktelen maradni?" "Jobb szeretek egyedülálló maradni." pontosít Seven. "Ne félj." lép közelebb a Borg, "Nem változtatunk dolgozót. ... A sértetlen egyéniségeddel sokkal értékesebb vagy a számunkra. Magad mögött hagytad az embereket. Próbálg meg megszabadulni a jelentéktelen érzelmeiktől is. Félelem... Düh... Hiúság. ... Ezek rontottak meg. De a károkat ki lehet javítani." "Jelentos erőforrásokat mozgósítottak az elfogásomra. Miért?" "Hát nem nyilvánvaló? Segíteni fogsz nekünk asszimilálni az emberiséget. ... A Föld asszimilálására tett első kísérletünk kudarcot vallott, és újra sikertelenek leszünk, ha nem tudjuk megérteni az ellenállásuk lényegét. ... Most te leszel a szemünk. Hadd lássuk az emberiséget." "A regenerálódásom alatt az emlékeimet asszimilálták." "Egyek a gondolataink." bólint a Borg. "Akkor már rendelkeznek a teljes tudásommal. Mit akarnak még?!" "Te vagy az egyetlen borg, aki valaha visszatért az egyénként létezés állapotába. Olyannak akarunk megtartani, amilyen vagy. Különben elveszítenéd az emberi nézőpontodat. Nem egy újabb dolgozót akarunk. Téged akarunk." "Ellenállást fogok tanúsítani." jelenti ki Seven. "Tudom." mondja a Borg elmosolyodva, miközben a borg építmény, amiben vannak, megrázkódik. "Most mi történik?" kérdezi Seven. "Elváltunk az unikomplexumtól. Az öt három kettes rácspont felé indulunk." "Nevezze meg az út okát." "Asszimilálás. ... A jelenlétünk nem szükségszerű, de úgy gondoltuk, a tapasztalat a hasznodra válna." mondja a Borg, majd félig elfordul, mire a helyiség közepén egy áttetsző holokép jelenik meg a levegőben, amin egy bolygó látható. "10026-os faj." mondja a Borg, miközben Sevennel együtt közelebb lépnek a képhez. "Hány élőlény?" kérdezi Seven. "Háromszázkilencvenkétezer." Seven felsóhajt, mire a Borg ránéz: "Mintha együttérzést éreznél. ... Emberi reakció. Elfelejtetted, mit jelent borgnak lenni. Ezeket az életeteket hozzáadjuk a miénkhöz."

"Kutatási bejegyzés, USS Raven, kiegészítés. Mozgalmas hét áll mögöttünk. A kocka összekapcsolódott egy másik borg hajóval, és több mint ötvenezer új dolgozót vettek a fedélzetre. Most megkezdjük az újonnan jöttek azonosításának veszélyes feladatát."

"6961-es faj. K'tariai. Titán belső váz. Ez egy harci dolgozó...!" mondja lelkesen Annika anyja, aki a férjével együtt a Raven vezérlojében mozdulatlanul álló borgot vizsgálja. "Nézd meg a közelségi adóját, derítsük ki az ideiglenes azonosítóját." kéri Magnus. "Ötödik harmadik... Az egyes unimatrix negyedleges alkotója!" mondja a nő, mire Magnus felkapja a fejét: "Akkor öt alaposan szemmel fogjuk tartani. Jelöljük meg. ... Add ide a szub-dermális szondát." mondja Magnus a közelben álldogáló Annikának, aki, miközben odaadja a kért eszközt, megkérdi: "O valami különleges?" "Nagyon különleges. A Borg Királynő közelében dolgozhatott. És ha esetleg visszatér oda... Mostantól kezdve meg tudjuk majd találni." "Van a királynőnek trónja?" "Azt senki sem tudja." "Ő inkább olyan, mint egy rovarcsalád királynője. Segít a dolgozók munkájának összehangolásában." magyarázza Annikának az anyja. "A regenerációs ciklusa már majdnem lejárt. Jobb lesz visszavinni." mondja Magnus, mire az anyja odasiet az egyik konzolhoz, és megindítja a sugárzást. "Viszlát." mondja Annika a szállítószalagon feloldódó borgnak. "A fülkéjében van. Senki sem hiányolta." állapítja meg a nő, majd a többiekhez lépve így szól: "Ennyi dolgozó elég volt mára. Éhes valaki?" "Én igen." jelenti ki Annika. "Egyetek csak. Én még átnézem a koponya-adóvevojenek naplóját, hogy kiderítsem, tényleg közvetlen kapcsolatban volt-e a Királynővel." mondja Magnus. "De ne maradj túl sokáig." kéri a felesége, majd futólag megcsókolva a férjét, Annikával együtt elhagyja a vezérlojt, Magnus pedig az egyik monitorhoz fordul, amin egy ábra látható.

Chakotay és Janeway ugyanazt az ábrát szemlélik a kapitány szálláshelyén. "Mint közben kiderült, igaza volt. Az a dolgozó közvetlenül kapott utasításokat attól a 'Borg Királynő'-től. Elemeztem a kommunikációs jeleket, és néztem csak meg a transz-spektrális analízist..." mondja Chakotay, majd odaad egy jegyzetfüzetet Janewaynek. "Ugyanolyanok, mint amiket Sevennek küldtek. ... Mit tudtak meg a Hansenek erről a Királynőről?" "Nem igazán volt már lehetőségük bármit is kideríteni." "Egy biztos: kapcsolatba lépett Seven of Nine-al, és Seven másnap visszatért a borghoz. Szemmel láthatóan komoly befolyása van." "Úgy gondolja, Seven utasították a Voyager elhagyására?" "Utasították... Kényszerítették..." pillant Janeway jelentőségteljesen Chakotayra, majd járkálni kezdve a nappaliban, így folytatja: "Ragaszkodott ahhoz, hogy a felderítőosztaggal tarthasson. Biztos volt benne, a küldetés kudarcot vall, ha ő nincs azon a gömbön. ... Nekem úgy hangzik, mintha megfenyegették volna. Az ösztöneim jelezték is, hogy titkol valamit, de..." Janeway bosszúsán rázza meg a fejét, "Nem jártam utána. Hagytam elmenni." "Ha nem így tesz, mostanra talán már mind dolgozók volnánk." mutat rá Chakotay, mire Janeway bólint, majd az ablakokhoz sétál: "Mi járhat abban a kollektív tudatában? Ezernyi fajból, milliányi önálló személyből válogathat. Miért Seven of Nine? Minket kellett volna asszimilálnia, mikor lehetősége volt rá." "Kapitány...?" "Azt szeretném, ha tovább elemezné a Hansenek adatbázisát. Állítson össze egy listát azokról a berendezésekről, amiket a borg felkutatására használtak. Vegyen maga mellé egy gépészcsapatot segítségként." "Ha mentoakciót tervez, ez a kutatás nem sokkal visz előre minket." "Úgy...?" kérdezi Janeway. "Bár a Hansenek zseniálisak voltak, a naplójuk tanulmányozása megmutatta, hogy egy végzetes hibát követtek el. ... Túl magabiztossá váltak." "Akkor mi ne legyünk azok." mondja Janeway, ezzel kiset a kabinból.

"Ez egy részletesen kidolgozott taktikai mentoakció lesz." mondja Janeway a hídon a hídszemélyzetnek, "Napokig, de akár hetekig is tarthat, míg megtaláljuk a legénységünk eltűnt tagját. Torres hadnagy beépíti a Delta Flyerbe a transwarp-tekereszt, ami lehetővé teszi, hogy nagyobb területet fedjünk le. Egy felderítőosztag indul vele a borg területre, ahol Tuvok véleménye szerint megtalálhatják annak a gömbnek a nyomait, ami elvitte Seven. A Hanseneknek köszönhetően jól felkészülhetünk a borggal való találkozásra. A multi-adaptív pajzsuk gyakorlatilag láthatatlanná teszi a Flyert a szenzorai számára, a keskenysávú transzporter pedig lehetővé teszi a behatolást a gömbbe. ... Paris, magáé a kormány, Tuvok hadnagyé a taktika. Doktor, nem tudjuk, milyen állapotban lesz Seven, mikor megtaláljuk. Ön velünk jön." "Igen, kapitány." bólint a hologram. "Én vezetem az osztagot." folytatja Janeway, közben megállva

Torres mellett, "A többiek a Voyager-en maradnak, és a transwarp-csatorna bejáratánál foglalnak állást. Lehet, hogy taktikai támogatásra lesz szükségünk, mikor visszatérünk. ... A parancsaikat Chakotay parancsnoktól kapják. ... Egy személyt fogunk megkeresni dolgozók ezrei között... De o hozzánk tartozik. És nem hagyom cserben. ... Lássunk neki."

"Minden rendszer üzemben." jelenti Paris a Delta Flyer pilótafülkéjében, miután a hajó maga mögött hagyta a Voyager siklóhangárját, "Készen állunk az ugrásra." "Tekercse bekapcsolni, transwarpra készülj." szól Janeway. "Az energiaellátás ingadozik." jelenti Tuvok, ahogy a Delta Flyer egyre erősebben rázkódni kezd. "Kiegyenlíteni." szól Janeway. "Elértük a határsebességet." mondja Paris. "Gyorsítunk, Mr. Paris." "Transwarpig négy... Három... Ketto..."

A Delta Flyert zöldes derengés fogja körül, ami a hajó tatjától indulva hirtelen a végtelenségig elorenyújtódik, és egy pillanattal később maga után rántja a Delta Flyer fizikai vetületét is a transwarp-csatornába.

"Áthaladtunk a küszöbön." jelenti Paris, mikor a Delta Flyer repülése néhány másodperc után stabilizálódik. "Tartsa nyugodtan a Flyert." bólint Janeway, majd az összevont szemöldökkel ülve kissé berezeltnek tuno hologramra pillant "Doktor...? Jól van?" "Csak egy kis... Urbetegség. Hozzá kell igazítanom a mátrixomat a különösen nagy sebességhez." "Transwarpnyom-maradványokat észlelek." jelenti Tuvok, "Megfelelnek a borg gömb nyomainak." "Írányt hozzáigazítani, és követni, Mr. Paris." A hajó erre megrándul, ahogy új irányba áll, mire a Doktor bosszúsan jegyzi meg: "A kapitány nem azt parancsolta, hogy tartsa nyugodtan a Flyert, Mr. Paris?" A zászlós erre elhúzza a száját, Janeway pedig így szól: "Teljes erovel előre."

A borg asszimilációs flotta megérkezett a kiszemelt bolygóhoz, ám annak lakói a jelek szerint nem adják olcsón az életüket: hadihajóik harci alakzatban közeledve készülnek a behatolók fogadására.

"Megérkeztünk..." mondja a Borg az egy fali monitort tanulmányozó Sevennek a zöldes fényben úszó 'királynoi lakosztályban', "Készen állsz?" "Megismerkedtem a fajjal." feleli Seven kimérten. "Taktikai gyengéik?" "A hajóik rosszul manovereznek." "Taktikai erősségeik?" "Modulált fézerimpulzusokat használnak, amik áthatolnak a pajzsunkon." "Milyen alkalmazkodást javasolsz?" "Maga a Borg, mondja meg maga." feleli Seven, miközben az első találatok megrázzák a Királyno szokatlan alakú hajóját. "Harminckilenc hajójuk közeledik hozzánk..." mondja a Borg a semmibe bámulva fémes fény szemeivel, "Használják a fegyvereiket. ... A pajzsaink haszontalanok. Meg fognak semmisíteni. ... A javaslatod? Hogyan alkalmazkodjunk?"

"Háromtengelyű pajzskonfiguráció, a fézerimpulzusaik elnyelésére." mondja végül Seven nagyot sóhajtva. "Én is pontosan erre gondoltam." mondja a Borg, és a hajó rázkódása a következő pillanatban megszunik, "Az alkalmazkodás teljes. Már nem jelentenek fenyegetést. ... Menj a fő asszimilációs kamrába. Te fogod felügyelni a bio-kivonási folyamatot." Sevennek azonban nem akaródzik útnak indulni, mire a Borg így szól: "Mintha haboznál. Talán túlságosan siettetlek. ... Helyette segédkezhetsz a pajzsmátrix javításában." Seven erre sietosen indul az ajtó felé, a Borg pedig utána szól: "Seven of Nine... Legyél hatékony."

Seven a következő percekben maga is szinte dolgozóvá válva segédkezik a különböző funkciójú borg egységeknek a károk leküzdésében, ám nem tudja figyelmen kívül hagyni a fémfolyosókon végigvisszhangzó kétségbeesett kiáltozást, a hadihajók elfogott legénységének könyörgését. A jelek szerint a 10026-os faj sincs teljesen híján az alkalmazkodóképességnek, ugyanis a percek óta tartó nyugalom után ismét találatok kezdik rázni a borg hajót. A rengések leverik a lábáról Sevent, aki vérző homlokkal próbál talpra állni. Ebben váratlan segítséget is kap, két karbantartó-medikus dolgozó terem mellette, felemelik, és az egyik a muszerkarjába épített orvosi eszközökkel késlekedés nélkül nekilát Seven ellátásának, majd amint végeznek, mintha mi sem történt volna, külön-külön irányban folytatják útjukat, otthagya a döbönt Sevent a folyosó közepén.

Hamarosan megérkeznek a felszínre az első harci egységek, kettes-hármas csoportokban kísérve a beléjük oltott nanoszondák miatt a borgokat engedelmes bábokként követő humanoidokat. Az egyik csoportban harmadikként haladó fiatal férfi a jelek szerint csak tettette az engedelmességet,

ugyanis mikor borg kíséroe előtt elhalad Seven mellett, megfordulva félrelöki a borgot, és menekülni próbál, de Seven ösztönösen elkapja. A csapatot kíséro borg egy pillanattal később már ott áll a férfi mögött, és nanoszonda-injektorait a nyakába mélyesztve elejét veszi a további problémáknak. Seven elszörnyedve figyeli, ahogy az injektorokból kiindulva a nanoszondák szürke mintákat rajzolnak a férfi borére, és annak tekintete lassan üvegessé válik, ahogy a harci dolgozó visszatereli a másik két humanoidhoz. Végül kétségbeesetten indul útnak a folyosókon, de bármerre is megy, mindenütt csak újabb borgokkal, és az általuk kísért foglyokkal kerül szembe. Végül elkeveredik egy nagyobb helyiségbe, ahol néhány borg egy kisebb csoport asszimilálásával van elfoglalva. Mikor a hajó újabb találatot kap, és egy közeli berendezés felrobban, a dolgozók egy kivétellel a károk semlegesítésére indulnak. Seven döbbenet nézi, ahogy az öntudatuknál lévő foglyok fásultan figyelik, miként alakítják át egyik társukat a szemük láttára borggá, végül cselekedni kezd. A foglyokkal maradt egyetlen borghoz lépve néhány mozdulattal üzemképtelenné teszi, majd a mutoasztalra fektetett humanoidhoz lép, és felsegíti, közben odaszólva a többieknek: "Segítsenek! ... Nem vagyok borg, segíték megszökni. Segítsenek!" A humanoidok végre megmozdulnak, és átveszik megcsónkított társuk támogatásának feladatát Seventől, aki az egyik adatoszlophoz sietve vizsgálni kezd. "Megtaláltam az egyik hajójukat. Súlyosan károsodott, a legénység meghalt. A borg nem foglalkozik vele. ... A meghajtórendszere még működik, a fedélzetére sugározom magukat. ... Maradjanak ott, míg a borg elhagyja a rendszert, utána induljanak 121.9-es irányba. ... Megértették?" A csoport tagjai némán bólintanak, mire Seven beindítja a transzporterciklust.

Valamivel később a Királyno hajója, és az asszimilálásban részt vett két borg kocka maguk mögött hagyják a kifosztott bolygó körül keringo roncsokat, és a mélyur felé veszik az irányt. "Gratulálok." mondja a Borg, mikor Seven belép a 'trónterembe'. "Mihez?" kérdezi Seven élesen. "Az asszimiláció befejeződött." "Háromszázezer egyén változott dolgozóvá. Talán nekik is gratulálni kellene?!" "Igen, kellene. Maguk mögött hagyták egyszeru, énközpontú életüket, és újjászülettek egy magasabb rendu életformába. A káoszból a rendbe emeltük őket." "Vigasztaló szavak. Legközelebb talán próbálkozhatnak ezzel az 'ellenállás hasztalan' helyett... Talán még önkénteseket is tudnának vele toborozni." szól Seven maró gúnnyal. "A szarkazmusba menekülsz, mert félsz szembenézni a valósággal. ... A 10026-os faj már hozzá is járult a tökéletesítésünkhöz. Te is érezheted, ahogy a különlegességük átáramlik rajtunk. És gazdagabbá tesz. ... Hagyj fel az ellenállással... Leld örömd benne." "Soha nem fogok örömet találni egy faj elpusztításában!" fordul el Seven a Borgtól. "Emberi érzelmek! ... Szánalom, buntudat, együttérzés. Lényegtelenek." "De nem nekem!" "Neked? Nincs olyan, hogy 'neked'. Csak 'nekünk' van. Egyetlen tudat." "A gondolataim egyedül az enyéme!" "Valami fölött elsiklottunk..." mondja a Borg, egy pillanatra a semmibe révedve, "Egy hajó... Négy élőlény... Menekülni próbálnak." A helyiség közepén életre kel a holokijelzo, a sérült hajót mutatva, amire Seven sugározta át a négy menekültet. "Szerinted hogyan kellene eljárunk? Megsemmisíteni a hajót... Vagy asszimilálni?" "Egyiket sem. Csak négy élőlény, a hajó pedig sérült. Nem volna hatékony felhasználása az erőforrásainknak. Figyelmen kívül kellene hagynunk." "Ebben az esetben nem egyek a gondolataink. Ha megengedjük ezeknek az egyéneknek a túlélést, a 10026-os faj életben marad, és további ellenállást fog tanúsítani. ... De te pontosan ezt remélted, nem igaz?" Seven a Borg felé fordul, aki így folytatja: "Megpróbáltad elfedni az életjeleiket. Én viszont észrevettem." Az egyik kocka ekkorra beéri a menekülni próbáló hajót, és vonósugárra veszi. "Engedje el a hajót!" szól Seven. "Sajnálom, hogy ilyen fájdalmas leckében kell részesítselek, de nehezen tanulsz. Az emberi érzéseid okozzák a fájdalmadat, mondd le róluk." "Engedje el azt a négy embert! Kérem..." A Borg hosszan méregeti Sevent fémesen csillogó szemével, majd a holokijelzon látható kocka vonósugara kialszik, és a menekülő hajó teljes sebességre gyorsítva eltunik a közelbol. "Azt hittem, az együttérzés lényegtelen." mondja Seven, ám a Borg nem szól, csak lassan elsétál a közelébol.

"Kutatási bejegyzés, USS Raven. CsillagIdo 32634.9. A Raven-t elkapta egy szubtérrészcse-vihar. Súlyos károkat szenvedtünk, és a multi-adaptív pajzsunk tizenhárom egész kéttized másodpercre leállt. Szerencsétlenségünkre ez épp elég volt ahhoz, hogy a borg észleljen, és fenyegetésnek minősítsen minket."

"Találtam valamit. Egy kód..." mondja Annika anyja a Raven vezérlojének alig működő konzoljai között. "Osztálya?" kérdezi Magnus. "Mutara. Távolság három fényév. Beállítom az irányt." "Túl nagy az anyagsurúsége, összeroppanna a burkolat." "Megerosítjuk a szerkezeti védomezot." "Más búvóhelyet kell találnunk." szól Magnus. "Nincs rá idonk." "Már három óra telt el, és a kocka még nem talált ránk. Amíg továbbra is elfedjük a görbületi nyomainkat..."

Annika a szobájában fekvé rémülten hallgatja szülei kétségbeesett veszekedését.

"Az a kód túl veszélyes." tiltakozik tovább Magnus, "Sokszor voltunk már vészhelyzetben, ez sem sokkal másabb. Emlékszel még, mikor tönkrement a transzporter?" "És egy nevelotartályban kellett töltened az éjszakát, ötvenkét kifejeletlen dolgozóval?" Az egyik konzol ekkor jelezni kezd. "Egy transwarp-csatorna nyílik, két egész háromtized fényév, jobb oldal. ... Egy kocka, pontosan felénk tart." "Ido az elfogásig?" kérdezi Magnus. "Egy óra, talán annyi sem." "Apu...!" "Mindjárt megyek, Annika." kiabál ki Magnus a vezérloból, majd így szól a feleségéhez: "Keress egy 'M' osztályú bolygót. Elhagyjuk a hajót, ha elkerülhetetlen."

"Asszimilálni fognak minket?" kérdezi Annika, mikor az apja belép a szobájába. "Azt nem hagyom. Próbálj meg aludni." megy oda az ágyhoz Magnus, "Anyunak és nekem dolgoznunk kell." "A borg haragszik ránk?" "Nem." "Akkor miért vadásznak ránk?" "Mert kíváncsiak ránk. Ahogy mi is kíváncsiak voltunk rájuk. Ne félj... Nem hagyjuk, hogy túl közel jöjjenek." "Haza akarok menni." "Haza is jutsz majd..." próbálja megnyugtani Magnus a kislányt, majd az ajtó felé indul. "Apu... Fáj dolgozónak lenni?" "Inkább aludj, kicsim..."

"Kapitány..." szólítja meg a transwarp-csatornában haladó Delta Flyer pilótafülkéjében a Doktor az egy jegyzetfüzetet olvasó Janewayt. "Hmm...?" "Szeretnék javasolni néhány átalakítást a kommunikációs egységben." "Igen?" "Tanulmányoztam Seven koponyatáji kapcsolási rajzait, és megállapítottam a jeladójának vezérfrekvenciáját. Ha elérjük a gömböt... Talán tudunk egy rövid üzenetet küldeni neki." "És ha már összekapcsolódott a kaptár-elmével?" "Minden dolgozónak van saját összeköttetési kódja. Csak Seven fogja tudni hallani az üzenetünket." "Segítek." áll fel Janeway a székből, és a Doktor nyomában a hajó hátsó része felé veszi az irányt, ám nem hagyják el a pilótafülkét, csak a hátsó fali terminálhoz mennek. "A Hansen-napló..." veszi fel a hologram a Janeway által a pulton hagyott jegyzetfüzetet, "Nem épen könnyű olvasmány." "Átnéztem az utolsó bejegyzéseket olyan részletek után, amik fölött esetleg elsiklottunk. A történelem nem ismételheti meg önmagát." "Idoben abba kellett volna hagyniuk." jelenti ki a Doktor homlokráncolva, "Tízmillió teraquad információ... Három év a vadonban." "Akár három évtizeden át tanulmányozhatták volna a borgot, és még akkor is csak a felszínt kaparászták volna. Elismerem, a módszereik nem voltak hagyományosak... De ez a legtöbb nagy kutatóra igaz." "Csakhogy a legtöbb kutató nem viszi magával a négy éves lányát." "Visszahozzuk, Doktor. A szülei segítségével." pillant Janeway a jegyzetfüzetre. Ekkor a pilótakonzol jelezni kezd, mire a páros kérdőn néz Parisra. "Bemértem a gömb helyzetét." jelenti az, "Úgy kétszáz fényévnire van innen." "Vörös készültség. Kapcsolja be a multi-adaptív pajzsot, állítsa be a koordinátákat, és készüljön fel a transwarp-hajtómu kikapcsolására." rendelkezik Janeway, gyorsan visszaülve az ülésébe.

A csillagok előtt egy halvány, zöldes fényforrás izzik fel, mintha suru ködön át látszana. A fény pillanatról pillanatra kontúrosabbá válik, majd a Delta Flyer hosszan megnyúlt, de gyorsan normális méretére visszarövidülő alakja szökken elő belőle, majd a hajó impulzusmeghajtással folytatja útját a mélyurben lebegő, erosen tagolt borg építmény felé.

"Jelentést." szól Janeway. "Több ezer egymáshoz rögzített struktúrát észlelek, és élőlények millióit. Mind borg." mondja Tuvok. "Egy kocka halad el nagy sebességgel a bal oldalunkon."

jelenti Paris, és mindannyian önkéntelenül behúzzák a fejüket, ahogy a hatalmas szerkezet szinte kartávolságnyira húz el a Delta Flyer mellett, alaposan megrázva a hajót. "Felfedeztek?" kérdezi Janeway. "Nem, nem hinném." feleli Tuvok. "És... Itt van a gömbünk?" néz ki Janeway az ablakon. "Igen, asszonyom. Az ion-nyomai pontosan ebbe az... Akármibe vezetnek." "Repülünk be, Mr. Paris, minimális meghajtás. Tuvok, kezdje el keresni Sevent." "Igenis, kapitány."

"Van egy feladatom a számodra." mondja a Borg Sevennek, "Szeretnénk bevezetni egy új asszimilációs módszert, azon lények esetében, amik eros ellenállást tanúsítanak. Azt szeretném, hogy te programozd be a nanoszondákat." "A technológiájuk megváltozhatott, mióta elhagytam a Kollektívát. Elégtelen a tudásom." mondja erre Seven. "A célfajról viszont felbecsülhetetlen értékű tudással rendelkezel." mondja a Borg, miközben egy földi férfi hologramja jelenik meg Seven mögött, "Az 5618-as faj. Földi, görbület-használó. Eredete: 325-ös rácspont. Alacsony hatékonyságú fiziológiai, átlag alatti koponya-urtartalom, minimális szervi redundancia, korlátozott regenerációs képesség. A korábbi asszimilációs kísérletek közvetlen támadások voltak, és kudarcot vallottak. Ezért egy valamivel rejtettebb módszert terveztünk ki." "Egy biogén fegyvert akarnak felrobbantani a Föld légkörében..." mondja Seven. "Minden élőlény megfertozne nanoszondavírusokkal. Az asszimiláció fokozatosan következne be. Mire rájönnének, mi történik velük, a lakosság fele már dolgozóvá alakult." "Nem hatékony. A vírusnak évekre lenne szüksége az elterjedéshez." "Eddig is csak várakoztunk. ... Csatlakozz be a központi fülkébe, és kezd meg a nanoszondák programozását. ... Okos dolog volna megerősíteni a vírus-sorozatot. ... Asszimilációk százaiban vettél részt. Ez sem különbözik." mondja a Borg, mikor látja, hogy Seven nem akarja elfoglalni a fülkét. "Magának talán. De én részben még mindig ember vagyok, és nem fogom támogatni ezt a pusztítást!" "Mindannyian jelentéktelen fajokból lettünk. Én magam például a 125-ös fajból, de ez most lényegtelen. Borg vagyunk." "Én egy személy vagyok!" "Csak a saját szavaidat ismételted. Úgy beszélsz, mint egy értelem nélküli robot. ... Engedelmeskedsz... Vagy dolgozóvá alakítunk!" "Lásson hozzá... Ha akar." mondja Seven ridegen, mire a helyiség falainál eddig észrevehetetlenül álló dolgozók tesznek feléjük néhány lépést. "Megoszt téged a végy, hogy egy legyél velünk, és az irántuk érzett huség. Itt az ideje, hogy betöltsd a funkciódát. ... Minden érzésed... Törődés, buntudat, bánat, együttérzés... Lényegtelenné válnak, amint az emberiség asszimilálásra került." mondja a Borg, miközben a dolgozók egyre szorosabb gyurube zárják őket, "Felejtse el a Voyager-t. Az soha nem volt a kollektívád." "Annika Hansen vagyok, ember!" jelenti ki Seven kétségbeesetten. "Emlékszem Annikára." mosolyodik el a Borg, "És ő is emlékezni fog a borgra." Sevenben egy pillanatra felbukkan egy emlékfoslány, amitől a nő megborzone. "O nem félt. ... Akkor te miért?" "Megtámadtak minket! Meggyilkolták a családomat!" "Semmi ilyesmit nem tettünk. Megadtuk nekik a tökéletességet." mondja a Borg, majd oldalra pillant, mire az egyik dolgozó közelebb lép. Seven önkéntelenül odapillant, és döbbenten fedezi fel az ismeros vonásokat az implantoktól eltorzított, húsz évvel öregebb arcon: "Apu..." "Itt van a családod. ÉS itt vagy te is. Legyél velünk újra egy." mondja a Borg, mire Seven bizonytalanul megfordul, és fellép a fülkébe, de még nem csatlakozik be. "...of Nin... ..sük magát. Próbáljon kitartani..." fut be a Delta Flyerrel küldött, személyre kódolt üzenet Seven kommunikációs implantjába. "Kapitány...?" néz körül Seven önkéntelenül. "Mit mondtál?" kérdezi a Borg. "Semmit." A Borg erre megragadja Seven fejét, majd pár pillanat múlva így szól: "Janeway...!"

"Eltérítették az adásunkat." állapítja meg Janeway, miközben a Delta Flyer a hatalmas borg építményeket kerülgeti. "Kicsoda?" kérdezi a Doktor. "Nem tudom." "Bemértem Seven helyzetét." jelenti Tuvok, "Egy hatalmas építményben van, mintegy hatszáz kilométerre innen." "Álljunk irányba, Mr. Paris." szól Janeway, mire a zászlós bólint.

"Közel van..." mondja a Seven előtt járkáló Borg, "A kommunikációs jelük a rácsponton belülről érkezett. De nem észleljük a hajójukat. ... O tudja, miért." néz a Borg a dolgozóra, ami egykor Magnus Hansen volt, "Az apád fejlesztette ki a technológiát, amit Janeway kapitány használ. Egy

multi-adaptív pajzsot. ... A tökéletes védelem a borg ellen. De mi asszimiláltuk ezt a tudást, nem igaz? Könnyedén alkalmazkodni fogunk."

"Az a kocka irányt változtatott..." mondja Paris összevont szemöldökkel, "Egyenesen felénk tart."

"Felfedeztek. Pajzsot újramodulálni, kitéromanover!" rendelkezik Janeway. A Delta Flyer hamarosan megrázkódik, ahogy a kocka elhúz fölöttük. "Továbbrepültek..." mondja Paris megkönnyebbülten. "Már nem sokáig tudjuk félrevezetni a szenzorjaikat. Tuvok..." néz Janeway a vulcanira. "Seven egy nagy helyiségben van." "Be tudja mérni?" "Ebből a távolságból nem." A Doktor nem tunik valami boldognak, mikor rájön, mit jelent mindez. "Menjünk transzporter-távolságba." szól Janeway.

"Megtaláltuk a hajójukat. Egy Föderációs siklóról van szó. Három élőlény, egy hologram." mondja a Borg. "Ha el tudták volna fogni, már asszimilálták volna a hajót. Érezném a jelenlétüket a Kollektívában." jegyzi meg Seven, "Janeway kapitány kicsúszott a kezükből."

"A helyiséget túl erosen árnyékolták, nem tudom bemérni." mondja Tuvok a közben mögé áttelepült Janewaynek. "És valamelyik környező folyosóba be tudunk sugározni?" "Azt hiszem."

"Akkor jöjjenek a bio-tompítók. Tom, tartsa a jelenlegi helyzetünket." szól Janeway, miközben a Doktor elokeríti, és a karjára csatolja a szerkezetet, "Célozzanak minden fegyverrel arra a helyiségre, és parancsomra nyissanak tüzet." "Asszonyom... Mikor maga is odabent lesz?" kérdezi Paris. "Csak csinálja!" szól rá Janeway, közben magához véve egy fézerkarabélyt.

Janeway valamivel később már egy trikorder segítségével navigál a borg hajó folyosóinak útvesztőjében, Tuvok pedig szintén felfegyverkezve halad a nyomában. Valamivel odébb egy erotér villan fel Janeway előtt, aki majdnem beleütközik a sárgásan sziporkázó energiafalba.

"Próbálja megkeresni a pajzsgenerátort." javasolja Tuvok, mire Janeway keresgélne kezd a trikorderrel, és a jelek szerint pár lépéssel odébb szerencsével is jár. "Tuvok...!" rendeli oda a vulcanit, aki a válláról lógó szerszámos táskát lekanyarítva munkához lát a berendezésen: "Ki tudom kapcsolni az eroteret, de eltart egy darabig." "Csinálja." szól Janeway. Közben az erotér túloldalán néhány borg jelenik meg, amiknek azonban nem jelent akadályt az erotér, a harmonikus frekvenciára hangolt személyi szubtérpajzsuk segítségével akadály nélkül hatolnak át az energiafalon, majd folytatják útjukat, ügyet sem vetve Janewayékre. A kapitány elgondolkodva bámul utánuk, majd így szól: "Tuvok, adjon egy szubdermális szondát!"

"Még nem késő megmenteni őket." mondja a Borg Sevennek, miközben a holokijelzőn a Delta Flyer látható. Seven azonban nem reagál, mire a Borg így szól: "Ahogy akarod."

"Megint elkülönítették a pajzsunkat. Három hajó közeledik." mondja Paris a Dokornak, miközben a kockák felzárkóznak a Delta Flyerhez. "Újramodulálok."

"Nekem úgy tunik, alábecsüli a legénységet." jegyzi meg Seven, mikor a Delta Flyer megint eltunik a borg szenzorok elöl, és így a holokijelzőről is. "Itt az ideje az agresszívebb módszereknek." mondja erre a Borg.

"Azt hittem, nem látnak minket." jegyzi meg a Doktor, mikor a Delta Flyert megrázza egy találat.

"Nem is látnak, vaktában lövöldöznek!"

"Ébressze fel." mondja Janeway, miután kihúzta a szondát a regenerációs fülkében álló borg mellkasi páncéljának szelvényei közül. Tuvok bead valamit a dolgozónak, ami erre felkapja a fejét, lecsatlakozik a fülke rendszereiről, és Janewayékre ügyet sem vetve útnak indul. "Üzenetet küld." állapítja meg a még mindig trikorder szorongató Janeway. A borg közben egyenesen az erotér felé veszi az irányt, és mint bármelyik másik, gond nélkül hatol át rajta. "Megvan." mondja Janeway elégedetten, "A moduláció 324.95." Tuvok átállítja Janeway bio-tompítóját, aki ezután nekiindul, és mint korábban a borg, akadály nélkül lép át az erotéren. A karjára szíjazott szerkezet azonban heves szikrázással díjazza a mutatóvánt, és az ellenorzofények kihunynak rajta. "Kikapcsolt." állapítja meg Janeway. "Ezentúl tudják észlelni." mondja Tuvok az erotér túloldaláról. "Akkor jobb, ha igyekszem." indul útnak Janeway, "Ki kell iktatnia a pajzsot a helyiség körül!"

"Semmi értelme, ráálltak a pajzsmódulátorunkra. Amint frekvenciát váltok, hozzáigazodnak..." csóválja a fejét Paris a folyamatos tüz alatt álló Delta Flyerben. "Itt a borg. Asszimilálásra kerülnek. Az ellenállás hiábavaló."

"Cserben hagytad őket." mondja a Borg Sevennek, miközben a holokijelzőn látható, vonósugárra vett Delta Flyer körül egyre gyülekeznek a kockák. "Nem!" lép közelebb Seven, biomechanikus karjával megpróbálva megütni a Borgot, de az nehézség nélkül hárít. "Azt hittük, hasznunk lesz belőled. Tévedtünk. Gyenge vagy." "Ne hallgasson rá, Seven." szólal meg ekkor Janeway hangja a bejárat felől, "O mit sem számít." Néhány borg megindul Janeway felé, aki viszont a fézert a királynőre fogva így szól: "Hívja vissza a dolgozóit, vagy megölöm!" A borgok erre mozdulatlanul dermednek, majd a Borg így szól: "A fegyverei itt használhatatlanok." "Én ebben nem volnék ilyen biztos. A taktikai tisztem épp most kapcsolja ki a pajzsot, ami védi ezt a helyiséget." mondja Janeway, majd aktiválja kommunikátorát: "Tom, helyzet?" "A helyiség bemérve, kapitány." "Engedje el, különben kiadom a tüzparancsot." "Maga is elpusztulna. A legénysége tagjával együtt." mutat rá a Borg. "Még mindig jobb, mint maguk közé tartozni." A Borg erre az egyik dolgozóra néz, ami megint megindul Janeway felé. "Tom, a nagy teljesítményű torpedókat, teljes szórás, parancsra tüz." A harci dolgozó egy jó lépéssel Janeway előtt megint megtorpan, majd Paris meglepett hangja hallatszik: "Kapitány, kikapcsolták a vonósugarat." "Tüzparancs késleltetve, sugározzon ki minket." "Épp most hoztak létre zavarómezt a helyiség körül, amiben vannak. Nem tudom bemérni magukat." Janeway erre tesz néhány lépést előre, továbbra is a királynőre szegezve a fegyvert. "Seven... Kapcsolja ki azt a mezot." "Ne hallgass rá." szól a Borg, "Már épp elég ideje mérgezi a gondolataidat." "Parancsot adtam!" szól Janeway. "Parancs... Egyetlen hang. Teljességgel jelentéktelen." mondja a Borg. Seven pár pillanatig tétován áll, majd a legközelebbi adatszlophoz siet, és nanoszonda-injektorait kioldva közvetlen kapcsolatot létesít az oszlop rendszereivel. "Tom, sugárzás!" szól Janeway, de elkésett. "Alkalmazkodik." mondja Seven. "A mezo újra aktív, kapitány." jelenti Paris, "Nem tudok sugározni." "Mostantól kezdve dolgozókként szolgálják a Kollektívát." szól a Borg, "Asszimilálni őket." "Kapitány, célozzon a fülke fölötti energia-csomópontra, az elpusztítja a parancs-interfészét." mondja Seven, aki még mindig kapcsolatban áll a borg rendszerekkel. A Borg meglepetten néz rá, mire Seven gúnyosan szól oda neki: "Egyek a gondolataink." Janeway szétlövi az elosztót, a következő pillanatban pedig megérkeznek a szállító sugarak.

A Delta Flyer valamivel később már teljes sebességgel menekül a borg komplexum belsejéből, a nyomában több kockával.

"Üdvözlöm ismét itt." mondja a Doktor, miután gyorsan megvizsgálta Sevent a Delta Flyer pilótafülkéjében. "Gyorsan közelednek." jelenti Paris két találát között. "Telitalálat a taktikai hálózatban, a fegyverzet leállt." szól Tuvok. "Tekercset aktiválni, transwarpra készülj." rendelkezik Janeway.

Eközben újabb versenyző kapcsolódik be az üldözésbe, még hozzá a királynő 'magánhajója'.

"Tom...!" szól Janeway sürgetően. "Transwarpig négy... Három... Ketto..."

A Delta Flyer eltunik a saját maga által létrehozott transwarp-csatorna bejáratában, a királynő hajója pedig a kockák között eloreszárgulva szintén transwarpra gyorsít.

"Egy hajó követett minket a csatornába, épp mielőtt bezárult." jelenti Paris. "A hajtóművünkre céloznak." teszi hozzá Tuvok a következő találát után. "Írányt tartani." szól Janeway. "Telitalálat a bal gondolánál, plazmát veszítünk!" "Tartalékenergia átirányítva." mondja Tuvok. "Ennyi nem elég. Legalább harminc teradyn kell, különben elveszítjük a transwarpot." "Mennyi van még a találkozási pontig?" kérdezi Janeway. "Két egész négy tized perc. De kevesebb mint egy múlva kiesünk transwarpból." "Átirányítani az energiát a létfenntartásból." határoz Janeway.

"Kapitány...?!" mered rá a Doktor. "Inkább megfulladok, mint hogy elpárologjak. Csinálja!"

"Transwarp mintákat észlelek." jelenti Torres a Voyager hídján, "Egy csatorna közeledik, harmincezer kilométerre a bal oldalon." "Harckészültség!" szól Chakotay.

"Húsz másodpercre vagyunk a normál tértől." jelenti Paris. "A borg hajó?" kérdezi Janeway. "Még mindig követ, gyorsan felzárkózik." feleli Tuvok. "Tizenöt másodperc." "Megpróbál vonósugárral ránk állni." szól Seven. "Pajzsokat újramodulálni." "Küszöbig nyolc másodperc... Hét... Hat..." "Ránk álltak." jelenti Tuvok, majd Seven rögtön ezután így szól: "Pajzs újramodulálva, a befogás megszűnt." "Három... Ketto..."

"Kiléptek." jelenti Torres, miután a Delta Flyer kiszáguldott a transwarp-csatorna egy pillanatra felvillanó nyílásán. "Voyager hívja a Delta Flyert: jelentést." "Seven megvan, de egy borg hajó itt van közvetlenül mögöttünk." hallatszik Janeway hangja. "B'Elanna, célozzon a küszöbterületre, fotontorpedók, teljes szórás." "Parancsnok...?" "Ettől instabillá válhat az anyagáramlás, és a csatorna összeomolhat legalább egy fényév hosszan." "Torpedók a célon." "Tuz."

A Voyager elereszt négy-öt torpedót, látszólag a semmibe, ám a robbanások között egyszer csak felvillan a transwarp-csatorna bejárata, ahogy a robbanások keltette energiahullám útnak indul benne.

"Voyager, jelentést." szól Janeway, mikor a lökéshullám megrázza a Delta Flyert. "Beomlasztottuk a csatornát. Borg aktivitásnak nincs nyoma." üzeni Chakotay. "Bedokkolunk. ... Hamarosan otthon leszünk." üzeni Janeway, majd Sevenre pillant.

"Parancsnok, borg mintázatot észlelek, rengeteget..." jelenti Torres. "Forrás?" "A csatorna." "De hát összeomlott...!" "Én is azt hittem." "Fegyverzetet készenlétbe! ... Kapitány, pajzsokat fel, társaságot kapunk!" "Kilépnek!" jelenti Torres.

A transwarp-csatorna kijárata megint megnyílik, és egy haragoszöld energiaörvény robban ki belőle, amelyet a királynő hajójának roncsai követnek, gyorsan szétszóródva a környező térben, végül a csatorna, hogy több anyag már nem tartózkodik benne, összeomlik.

"A Voyager naplója, Janeway kapitány. CsillagIdo 52619.2. Sikerült még húszezer fényévet kinyernünk a transwarp-tekercsből, mielőtt kilehelte a lelkét. Ha jól számolom, újabb tizenöt évvel kerültünk közelebb az otthonhoz."

"Begyűjtött pár rossz szokást." jegyzi meg a kettes raktérbe belépo Janeway, mire a konzoljánál dolgozó Seven kérden pillant rá: "Kapitány...?" "A Doktor azt mondta, két napig regenerálnia kellene. Megszegte az orvosi tiszt egyértelmu parancsát." "Végre fogom hajtani... Amint elkészültem a munkámmal." Janeway közben a konzol szélére könyökölt, és most előre hajolva szemügyre veszi, min dolgozik Seven. "Borg taktikai adatok?" "Az egyes unimátrixban töltött idő során hatalmas mennyiségű ismeretre tettem szert. A borggal bekövetkező jövőbeni találkozások esetén hasznosnak bizonyulhat. Áttöltöm a Voyager adattárába." Seven pár pillanatig csendben dolgozik, majd nagyot sóhajtva felnéz Janewayre, és miután szemlélte egy darabig, így szól: "A borg úgy gondolta, egyedülálló vagyok. Hogy megértettem az emberiséget. ... Nyilvánvalóan tévedtek." "Ugyan miért?" "Cserben hagytam a Voyager legénységét, asszimilálással fenyegettem... Nem vártam, hogy megmentenek." "Úgy látszik, van még mit tanulnia." állapítja meg Janeway, "Ideje regenerálnod." "Majd ha a munka készen van." "Nem... Most." mondja Janeway elmosolyodva, "Ez parancs." "Igen, kapitány." bólint Seven, ezzel Janewayjel a nyomában elindul a fürkék felé, és elhelyezkedik abban, amit általában használni szokott. Janeway a kamra vezérloegységéhez lép, és beállítja a rendszert, mire az kapcsolatot létesít Sevennel, aki erre lehunyja szemeit. "Szép álmokat." mondja Janeway, néhány pillanatig még figyelve Sevent, majd csendben elhagyja a kettes rakteret.

110. Disease – Kórság

Egy hatalmas, valószínűleg több kilométer hosszú hajó halad a mélyurben impulzussebességgel. A hajó összetett fémvázában egyforma, tojásdad modulok vannak rögzítve, melyek mindegyikén aprócska ablakok sorai húzódnak végig. Az ablakok mögött lakókabinok vannak, az egyikbe épp Kim, és egy humanoid no botladoznak be, egymásra sokkal inkább figyelve, mint környezetükre. "Nem szabadna itt lennünk." mondja Kim két csók között. "Ne aggódj, senki sem látott minket eljönni." mondja a no kuncogva, majd miután lerogytak egy heverore, leveszi Harry kommunikátorát, és lehajítja. "Hé, arra szükségem, lehet... Mi van, ha valaki megpróbál hív..." A no azonban rápisszeg, és megint csókolgatni kezdi, ami ellen Kim nem is tiltakozik különösebben. A no nyakán egy pillanatra mintha valami halvány fényjelenség futna végig, mire Kim kérdőn húzódik el: "Ez meg mi volt?" "Ne aggódj... Gyere..." mondja a no, majd áttereli Kimet az ágyhoz, közben lerángatva róla egyenruhája kabátját, majd miután hanyatt döntötte Harryt az ágyon, felhúzza a ruhát Kim mellkasán, és csókolgatni kezdi, mire a zászlós felsotestén a korábbihoz hasonló fényhullámok jelennek meg.

"A kapitány naplója, kiegészítés. Két hét után hamarosan végzünk a varrok görbületi hajtómuvének javításával. A varro legénység ugyanis olyan benyomást keltett, inkább lemondanak a görbületi sebességu utazásról, mintsem idegenektől fogadjanak el segítséget."

A Voyager a hatalmas hajó 'hátán' utazik, a néhány karcsú dokkoló-kar egyikéhez csatlakozva.

"Mintha abban egyeztünk volna meg, hogy a központi vezérlo tiltott terület." mondja egy férfi kissé ingerülten, mikor Janeway besétál a varro hajó kissé ködösnek tuno levegoju vezérloközpontjába. "Úgy volt." bólint Janeway, "De hozzá kell férnem a görbületi rendszerükhöz." "Az a technológia titkos." mondja a varro férfi. "Át kell alakítanunk a rendszert, ha be akarjuk fejezni a munkát." "Akkor tekintse befejezettnek." feleli a férfi ridegen. "De ha már eddig eljutottunk..." "Két hete tart már a zurzavar maguk miatt a hajónkon, eredmény meg semmi." "Esetleg ha megnézné az antianyag-injektorokat..." mondja erre Janeway, közben a kezét törölgetve egy kissé már koszos törölközővel. A férfi kelletlenül engedelmeskedik, majd meglepetten veszi szemügyre az elotte levo konzol kijelzéseit: "Üzemelnek." "Most már csak egy adag antianyag kell a Voyager hajtómuvéből, és mehetnek is dolgukra. ... De ahhoz hozzá kell férnem a görbületi rendszerükhöz." ismétli meg Janeway, a férfi mellé sétálva. Az átmegy egy másik konzolhoz, Janeway pedig követi: "Tudja, megértem, miért nem bíznak az idegen fajokban. Hogy oszinte legyenek, mi is kemény idöket éltünk át a Delta Kvadránsban. De a mi két fajunk figyelemre méltó munkát végzett a hajtómuveik megjavításának érdekében. ... Hosszú utat tettünk meg azóta, hogy még csak nem is válaszoltak az üdvözlöüzenetünkre. Ne dobjunk el most mindent..." "Elismerem, bizonyos dolgokban... Község tapasztalható köztünk." "Mindketten hosszú úton járunk, szövetségeseiket keresünk... Sok tekintetben mintha... Unokatestvérek volnánk." "Unokatestvérek...?" kérdezi a varro, visszatérve a központi konzolhoz. "Hát... Távoli unokatestvérek. ... Gondoljon csak bele. Négyszáz évvel ezelott maguk is úgy kezdték, mint mi: egyetlen csillaghajó, kis legénység, szemben az ismeretlennel. És most, századokkal késobb, generációs hajóvá növekedtek, saját történelmet, és kultúrát teremtettek. Mikor a hajójukra nézek, egyre azon tunodöm: a Voyager jövojét látom? ... A mi utazásunk is könnyedén tarthat több generáción át. ... Szóval, mit szól ehhez... Testvér?" "Innen hozzáférhet a görbületi hajtómuhöz." áll félre a varro a konzol egyik termináljától. "Köszönöm." Ekkor kinyílik a helyiség ajtaja, amin át Torres siet be, egy technikussal a nyomában. "Helyzet?" néz rájuk Janeway. "A plazma-kicsatolás rendben. Készen állunk az antianyag-átvitelre." feleli Torres, elsietve Janeway és a varro mellett. "Akkor lássunk neki." bólint a kapitány, majd aktiválja kommunikátorát: "Janeway a Voyager-nek: állapotjelentést."

"Itt minden kész." üzeni Chakotay a hídról. "Kezdjék meg az átvitelt." hallatszik Janeway hangja, mire Chakotay odabólint Tuvoknak.

"A görbületi reaktorok egytől tizennégyig beindulnak..." állapítja meg a varro férfi, Janewayjel együtt az egyik monitort figyelve, "Müködik..." "Szorítson nekünk..." mondja Janeway, mire a férfi kérdően néz rá. "Hogy szerencsénk legyen." teszi hozzá a kapitány.

Az ágyon lepedőbe csavarva hason heverve nagyokat sóhajtván emelkedik a könyökére, majd átnézve a helyiség másik felébe, megjegyzi: "Ha sokáig akarsz az ablak előtt ácsorogni, inkább vegyél fel valamit. Elégé hűvös van odakint." "Hogy...?" fordul Kim zavartan a nő felé, majd bizonytalan mosollyal teszi hozzá: "Ja... Vicces volt." "Gyere vissza az ágyba." mondja a nő. "Nem tudok aludni." "Ölelj magadhoz." "Az sem megy." szól Harry, majd kissé idegesen járkálni kezd a kabinban. "Mondtam már, nem fogunk lebukni. Ha valaki látott volna minket, mostanra már jelenti." "Legalább fél tucat szabályt szegtek meg csak azzal, hogy itt vagyok ebben a szobában. És amit korábban csináltunk..." Kim megrázza a fejét, majd így folytatja: "Szerintem a Csillagflottának arra még szabályzata sincs." "Mit nem mondasz... A te kultúrádban a szeretkezés bűnnek számít?" "Igen. Nem... Ööö... Azt akarom mondani, ez így szabálysértés." "Milyen romantikus." sóhaj fel a nő bosszúsan. "A kapitány utasításba adta, a felderítőosztagok tagjai nem léphetnek személyes kapcsolatba a varro legénységgel. ... Megszegtem egy határozott parancsot." "Vissza az ágyba." mondja erre a nő szigorúan, maga mellé mutatva, "Ez parancs." Kim erre végül letelepszik a nő mellé az ágy szélére. "Minden földi ilyen ideges?" kérdezi a nő. "Nem. ... Csak én." A hatalmas hajó ekkor finoman megvonaglik, és különös hangok futnak végig a hajótestben. "A görbületi hajtóművek." állapítja meg Kim, "Megkezdtek a plazmaátvitelt!" Kim ezzel felpattan az ágyról, és elkezd összekapkodni a ruháit, "Le kell mennünk oda, elkéstünk!" A nő kuncogva figyel, ahogy Kim igyekszik magára rángatni az egyenruha darabjait, mire Harry bosszúsan kérdezi meg: "Mire vársz?!" "Hogy meglássam, hogy mutatsz az egyenruhámban." Kim bosszúsan veszi szemügyre a kezében tartott ruhadarabot, majd odahajítja a nőnek, és tovább indul, immár a saját egyenruhájának darabjait keresve. A nő tovább nevetgél, Kim pedig idegesen így szól: "Nem érted. Ha nem vagyok a helyemen..." "Kivégeznek?" kérdezi a nő vidáman. "Vicces." morogja Kim, "Jobb, ha külön-külön érkezünk." Harry ezzel úgy-ahogy felöltözve elsiet, és a nő is készülődni kezd.

"Lenyugózo..." jegyzi meg Torres, az egy konzolon 'zongorázó' Parist figyelve. "Csak az antianyag-áramlást próbálom lezongorázni." "Esetleg próbálkozhatnál valamivel Chopintól is, miután végeztünk." Kim ekkor fut be, mire Torres kicsit rosszul néz rá: "Az utolsó felvonásra csak beesett..." "Tessék...?" néz Kim zavartan Torresre, mire Paris feléje fordul: "Kicsit lekéstél egy viccrol. Meg a munkáról." "A vezetőket ellenőriztem a huszonkettes szegmensben." Pár pillanattal később a nő is megérkezik, akivel Kim az elmúlt időszakot töltötte, a zászlóssal ellentétes irányból. A hajó épp ekkor vonaglik meg újra, a korábbinál kissé erősebben.

"A görbületi reakció instabil." mondja valamivel odébb a varro férfi Janewaynek, majd sürgősen a nőre pillant: "Tal...!" "Nem találok a problémát." rázza meg a fejét a nő. "Alig egy percre vagyunk egy többszörös reaktorburok-átszakadástól." húzza el a száját Janeway, majd a varro férfira nézve kellenetlenül hozzáteszi: "Átvitelt megszakítani." Az intézkedik, majd miután a hajó rázkódása megszűnt, megjegyzi: "Hm... Ennyit a szorításról." "B'Elanna...?" hagyja ott Janeway a konzolját. "Mikrorepedéseket észlelek mindenfelé a burkolaton." mondja a főmérnök, miközben Janeway és a varro férfi megállnak mögötte. "Ezt miért nem tapasztaltuk korábban?" kérdezi a férfi. "Hm... Jó kérdés. Így most szegmensenként át kell néznünk a hajójukat." véli Janeway. "Az napokig fog tartani." "Minél hamarabb kezdjük, annál gyorsabban végzünk." mutat rá Janeway, így a csapat hamarosan szétszóródik.

"Barátságos népek..." mondja épp Paris, mikor a hozzá hasonlóan felszereléssel megpakolt Kimmel a nyomában kilépnek a Voyager egyik folyosójára egy liftből. "Rossz tapasztalataik voltak néhány idegen fajjal." veszi védelmébe Kim a varrokat. "Hát, nem is tudom... Mintha a te

kapcsolatfelvételed elég jól sikerült volna..." célozgat Paris. "Ez meg mit jelentsen?!" "Csak azon töprengök, hová tünetek ma úgy kettesben..." "Már mondtam, a plazmavezetékeket ellenoriztem a..." "A huszonkettes szegmensben, tudom." bólogat Paris, "Biztos szónikus zuhanyok is vannak arrafelé. Sokkal tisztább voltál mikor visszajöttél, mint mikor elmentél." Kim erre bosszúsan felsóhajt, mire Paris vigyorogva így szól: "Annyira pocsekul hazudsz! Hát öt év alatt se tanultál tolem semmit?! ... Nagyon csinos!" "Kicsoda...?" grimaszol Kim. "Az a gépészasszisztens, Tal." "Elég csinos..." ingatja a fejét Kim. "Na... Már megint itt tartunk." forgatja a szemét Paris. "Hol?! mered rá Kim. "Nálad. Hogy a lelegehetlenebb nokkel kezdesz ki. ... Egy hologram, egy volt borg, az ikerpár rossz fele... Most meg egy xenofób fajból származó lány...?!" "Igazad van." mondja Kim bosszúsan, lecövekelve a folyosó közepén, "Teljesen igazad van, azonnal el is felejttem." "Helyes. Ezt örömmel hallom. ... Engem várnak vissza a hídra." mondja Paris, vállon veregetve Kimet, aki közben kinyitva kabinja ajtaját, utánanéz: "Reggel találkozunk."

"Számítógép..." mondja Kim valamivel később a kabinjában, leülve az asztali terminál elé, "Csatornát a varro hajóhoz, tizenhatos szegmens 204-es állomás, adást alfa hetes biztonsági kóddal védeni." "Csatorna nyitva." "Mi tartott ilyen sokáig?" kérdezi a csatorna túlsó végén a képfelvevo elé lezökkeno Tal vidáman, "Huszonkét perce várom a hívásod." "Próbát tettem magammal... Hogy lássam, meddig bírom megállni, hogy nem hívlak fel." "És?" "Huszonkét percig tartottam ki." "Ezt most bóknak, vagy sértésnek vegyem?" kérdezi Tal nagy komolyan. "Mivel ez az első alkalom, hogy hívtalak... Bóknak." "Vagyis... Kedvedre volt, ami történt." hajol közelebb a no a képfelvevohöz. "Igen. Nagyon." "Eléggé ahhoz, hogy újra megpróbáljuk?" "Kétségtelenül. ... Oszinte leszek: nem számítottam arra, hogy ennyire... Más lesz." "Én sem. A fajaink annyira hasonlónak látszanak. Legalábbis kinézetre..." "Nem gondoltam volna, hogy mikor ilyen alapvető dolgokról van szó... Hát, mondjuk úgy, a madarak és a méhek nagyon meg lennének zavarodva..." "Madarak és méhek...?" kérdezi Tal meglepetten.

"Én mondom, érdemes belenézni az adatbázisukba. ... Sok érdekes cucc van azon a hajón." mondja Paris a híd hátsó részén, mire a taktikai konzolnál dolgozó Tuvok felnéz: "Cucc...?" "A környezetszabályzó rendszerük, például. Teljesen regenerációs rendszeru, nulla hulladék." "Lenyugözo." ért egyet Tuvok kimérten. "Be lehet programozni szinte bármilyen lakóter eloállítására. Ha akarja, azzal a rendszerrel létrehozhatja Vulcant a szobájában." "De miért akarnám?" kérdezi Tuvok a konzolja szélére könyöklö Parist. "Egy kis darab otthon a Delta Kvadránsban...? Gondoljon csak bele... Tavasszal a Yaron tó partján." "Egy asztalra, és egy ágyra van szükségem, semmi többre." "Nem látja a lényegét!" méltatlankodik Paris. "Ez kétségtelen." "Ezek az emberek négyszáz éve utaznak. Megtanultak pár dolgot a kényelmes életrol." "A mi rendszereink teljességgel megfelelok." jelenti ki Tuvok. "Ah...!" emeli égnek a tekintetét Paris, "Feladom!" "Két egész perc után?" néz Chakotay meglepetten elöbb a kormányospult felé induló Parisra, majd a vulcanira: "Tuvok, hogy csinálja?" "Megvárom, míg a saját logikátlansága eluralkodik rajta." Paris ennek hallatán dühösen fúj egy nagyot a kormányospultnál, Tuvok pedig szemügyre veszi az elötte levo konzolt, ami közben jelezni kezdett: "Engedély nélküli adást észlelek." "Eredet?" kérdezi Chakotay. "Ismeretlen. Kódolt adás." "Derítse ki, hová megy." szól Chakotay, ezzel a széke felé indul.

"Hol szeretnél most leginkább lenni?" kérdezi Kim Talt a nyitott csatornán át. "Úgy értem, a te kabinodon kívül?" "A kabinomon kívül." bólint Harry. "Egy messzi holdon. Ahol langyos a levego, és gyenge a gravitáció. Nincsenek körülöttem válaszfalak. ... Ahol ha elég gyorsan mozgok, szinte repülhetek is..." "Ez tetszik..." mosolyodik el Kim. "És te? Te hol volnál leginkább... Most?" "A kabinodon kívül?" Tal erre felnevet, majd így szól: "A kabinomon kívül." "Sajnálom, de nekem a kabinodnál jobb hely nem jut eszembe." "És... Mit csinálnál, ha itt volnál?" "Most?" "Ebben a pillanatban." "Ööö... Ah... Megkérnélek, hogy... Tompítsd le a fényeket." "És ha erre azt mondanám: nem?" "Na jó... Akkor a világítás marad."

"Az üzenetet a varro hajóra továbbítják, tizenhatos szegmens." mondja Tuvok. "Lakóterület." teszi hozzá a mellette megálló Chakotay. "Ahm... Parancsnok." szól ekkor Paris, "Azt hiszem, le tudom követni maguknak. ... Egy pillanat... Valami nem stimmel. Elveszttem a jelet..."

A Kim asztali terminálján látható kép összetöredezik, majd az adás megszakad. "Tal...?" próbálkozik Kim, eredménytelenül.

"Az adás véget ért." állapítja meg Tuvok. "Ha volt adás egyáltalán." mondja Paris faarccal, "Lehet, csak valami hiba volt a kommunikációs rendszerben." "Futtassanak le egy ellenőrzést." határoz Chakotay, mire Paris megkönnyebbülten fúj egy nagyot.

"Ezeknek a szerkezeti problémáknak a felkutatása nem lesz könnyű." mondja Chakotay a kettes raktérben felsorakozott személyzetnek, "Ok már letapogatták a hajójukat, és nem találtak semmit. Remélem, mi jobb munkát végzünk." "Kisebb csoportokat kellene kialakítanunk a hatékonyság maximálására." javasolja Tuvok. "Egyetértek." bólint Chakotay, "Párokban fogunk dolgozni. ... Azt szeretném, ha a reaktortérükben kezdenénk, mert ott észleltük először a problémát. Azután..." "Tartozol nekem..." súgja oda a hátsó sorban Paris a mellette álló Kimnek. "Mi?!" "Falaztam neked. ... Tegnap éjjel szabotáltam a kommunikációs rendszert, hogy eltüntessem a nyomaidat. ... Minek valloid magad?" "Bunös." "Mennyi ideje tart már ez? Az igazat!" "Azóta, hogy először láttuk egymást. Mintha egy nyitott plazmarelebe nyúltam volna." "Hm... Komolynak hangzik." "Talán az is." "Észrevetted, hogy közben megszegted pár tucat szabályt?" "Tudtuk, mibe kezdünk bele." "Tényleg...?" fordul Paris Kim felé, tekintve, hogy Chakotay közben végzett a mondókájával, és a csapat kezd szétszéledni. "A mi feladatunk." lép Seven Kim elé, átadva neki egy jegyzetfüzetet, "Az asztrometriáról fogjuk megvizsgálni a hajó generátorait." Seven ezzel elsiet, Kim pár pillanat múlva követi, Paris pedig aggodalmas arccal néz utánuk.

"Az alfa és a gamma csapat befejezte az egyes és hatvannégyes közötti szektorok ellenőrzését." mondja Seven Kimnek, megjelenítve a varro hajó kérdéses részeinek sémaraajzát az asztrometriai labor fomonitorán. "A borg kockák elszégyellhetik magukat, nem igaz?" kérdezi Kim. "A hajó technológiája lenyugózo. De ennek az építésmódnak is vannak veszélyei." "Gondolom, rögtönözniük is kellett, azért lett ilyen." fordul el Kim a monitortól, "Seven... Egy ideje már emberek között van. Mit gondol a... Szerelemről?" "Mikrorepedéseket keresünk. Nem látom az összefüggést." "Csak érdekelt volna..." von vállat Kim. "Szülői szeretet, romantikus szerelem, barátok közti vonzódás... Válasszon." "Romantikus szerelem." néz Kim Sevenre. "Szexuális vágyon alapuló vonzódás, az utódnemzéssel kapcsolatos." mondja Seven szenvtelenül. "Azt hiszem, rossz embert kérdeztem." állapítja meg Kim. "Egyáltalán nem. A borgnak több mint hatezer asszimilált fajtól vannak referenciaadatai erre az állapotra." "Állapot? ... A maga szájából úgy hangzik, mintha valami betegség volna." "Fiziológiai nézőpontból nagymértékben hasonlít egy betegségre. Biokémiai reakciók sora, amelyek érzelmi láncreakciót indítanak el, akadályozva a normál működést." "Na hagyjuk..." csóválja meg a fejét Kim felnevetve. Seven is visszatér a konzoljához, de pár pillanat múlva újfent Kimre pillant: "Ön szerelmes, zászlós?" Harry Seven felé fordul, majd így szól: "Azt hiszem, én magam is ezt szeretném megtudni." Kim arcán a következő pillanatban néhány fényfolt fut végig, a jelenséggel párhuzamosan Harry többször megborzong. "Ön fénylik." állapítja meg Seven. "Tessék...?" "A kültakarója fényt bocsátott ki." "Hah... Biztos a világítással van valami..." néz körül Kim. "Nem, maga volt az." bizonygatja Seven, és hamarosan újabb bizonyítékot is kap erre, mikor Kim kezei néhány pillanatra felfénylenek. "Jelentkeznie kellene a gyengélkedon." javasolja Seven. "Semmi baj..." mondja Kim meginogva. "Engedelmeskednie kell." szól Seven, ezzel karon fogja a zászlóst, és vezetni kezdi a kijárat felé. "Feküdjön nyugodtan." szól rá a Doktor Kimre, mikor az fel akar kelni a mutoasztalról. "De jól érzem magam...!" "Azt nem is csodálom. A béta-endorfin szintje rendkívül magas." "Tényleg...?" "Sok időt töltött a generációs hajón. Emlékszik rá, hogy kapcsolatba került bármilyen mérgező anyaggal? Vagy antianyag-sugárzással?" "Nem." "Talán az orvosi részlegeikben, mondjuk biológiai ágensekkel?" "Nem." "Evett az ételeikből?" "Nem." "Doktor..." szól Seven, aki közben

szintén Kimet vizsgálja, "Szokatlan aktivitást észlelek az agykérgében." "Na ne mondja..." húzza el a száját Kim. "Ez egy idegen vírus muve is lehet." véli a hologram, "Teljes karantént kell életbe léptetnünk! Értesítse a kapitányt, és kérjen teljes biológiai készültséget!" "Várjon...!" indul Kim a Doktor után, "Erre semmi szükség. ... Meg tudom magyarázni." "Hallgatom." Kim nagyot sóhajt, majd a közelből figyelő Sevenre pillant: "Magunkra tudna hagyni egy kicsit?" "Ha járványveszélyre van kilátás, a Doktornak szüksége lehet a segítségemre." "Nincs, és nem lesz." mondja Kim ridegen, majd kissé barátságosabban teszi hozzá: "Kérem..." Seven kérden a hologramra pillant, majd mikor az bólint, végül kivonul a gyengélkedőből. A Doktor kérden néz Kimre, aki nagy levegőt véve belekezd: "Tegnap este... Kapcsolatba kerültem az egyik varroval." "Kapcsolatba?" "Személyes... Kapcsolatba." "Pontosabban?" Kim idegesen járkálni kezd, végül kiböki: "Szex. Szeretkeztünk." "Orvosi engedély nélkül létesített intim kapcsolatot egy idegen faj tagjával?!" "A pillanat hevében nem gondoltam, hogy bármi ilyesmi történhet." "Pontosítsunk: ha gondolkodott volna, fontolóra vette volna a kockázatokat, és önmegtartóztatást gyakorol! ... Üljön le! Teljes bio-medikai ellenőrzésre van szüksége. És a barátjának is ide kell látogatnia." mondja a Doktor, közben máris hozzálátva az alapvizsgálatokhoz. "Bele kell rángatnom ebbe...?" "Orvosilag engem terhel a felelősség. És bár sajnálattal közlöm, de el kell mondanom, erről a kapitányt is tájékoztatnom kell." Kim erre nagyot sóhajt.

"Többet vártam volna magától." mondja Janeway reszelos hangon a belépo Kimnek, miközben a készenléti helyiség ablakain át a varro hajó végtelenbe veszo fémszerkezetét figyeli, ami egy közeli nap sárga fényében fürdik. "Sajnálom. Nem... Tudom, mit gondoltam." "Nem-e? Én is láttam Talt. Figyelemre méltó no, gyönyöru. De ez még nem mentség arra, hogy figyelmen kívül hagyja egy Csillagflotta-tiszt kötelezettségeit." "Igen, asszonyom." "Nem ok nélkül töltenek egy félétet az Akadémián a fajközi kapcsolatok szabályainak elsajátításával, és annak is van oka, hogy a szabálykönyvnek a személyes kapcsolatokkal foglalkozó része három centi vastag!" "A Csillagflotta teljes személyzetének engedélyt kell kapnia az FCL-tól, valamint a vezető orvosi tiszttól, mielőtt intim kapcsolatot létesít egy idegen fajjal." "Gratulálok. ... Kár, hogy kissé elkészt ezzel az idézettel." mondja Janeway, még mindig kifelé bámulva az ablakon, háttal állva Kimnek, "A Doktor szerint az állapota nem életveszélyes. Nincs oka, hogy a gyengélkedőbe zárjuk. De azzal a javaslatával egyetérttek, hogy teljes bio-letapogatást kell végezni magán, és Talon is." mondja Janeway, majd végül Kim felé fordul: "És el kell mondani a népüknek, hogy elbírálhassák, bejuttatott-e valamilyen biológiai veszélyforrást a lakosság körébe. ... Segíteni próbálunk ezeknek az embereknek, zászlós, elnyerni a bizalmukat. Én még azt is reméltem, talán viszonzózzák a szívességet... Megosztják a technológiájukat, a tapasztalataikat a hosszú távú urutazás terén, de a maga kis kalandja mindezt veszélybe sodorta." "Engedélyt kérek beszélni." mondja Kim, mire Janeway bólint. "Már megbocsásson, de ez nem egy affér volt. Tényleg kezdtem megismerni Talt. Valódi érzések kezdtek kialakulni bennem iránta." "Tudomásul vettem." mondja Janeway egy kicsit megenyhülve, "De vannak szabályok. És maga megszegte őket. Hivatalos elmarasztalást vezetek be az anyagába. És utasítom, hogy szakítsa meg ezt a kapcsolatot. Megértett?" "Igen, asszonyom." mondja Kim halkán. "Lelépni." Kim erre sarkon fordul, és kimasírozik a készenléti helyiségből.

"Parancsnok...!" szól Tuvok után az egy liftből kilépo Neelix a Voyager egyik folyosóján, "Szeretném megosztani önnel néhány biztonsági kételyemet. ... Néhány nappal ezelőtt észrevettem, hogy bizonyos dolgok eltuntak az ellátmányból. ... Élelmiszerek, vészhelyzeti fejadagok... Semmi igazán komoly, de... Vettem a bátorságot, és önállóan nyomoztam egy kicsit, és... Vessen egy pillantást erre." Neelix ezzel átad egy jegyzetfüzetet Tuvoknak, aki felhagy annak a tanulmányozásával, ami eddig lekötötte a figyelmét, és szemügyre veszi az újonnan kapottat: "Az étkezo replikátorainak engedély nélküli használata aligha buncselekmény." "Nem csak hogy engedély nélküli volt... Valaki hozzáfért a hajó környezetszabályzó rendszeréhez arról a terminálról." "Létfenntartást kértek a G-33-as Jeffries-folyosóba, a tizenötös szinten..." állapítja

meg Tuvok. "Az a terület normál körülmények között nem lakatlan?" kérdezi Neelix. "Bárki tette is, kódolta a folyamatot, hogy ne lehessen észlelni." mondja Tuvok eltöprengve, majd Neelix a nyomában sietosen útnak indul.

A páros valamivel később már a Jeffries-folyosók hálózatának egyik szintközi átjárójában van, ahol néhány holmit találnak a földön. "Úgy tunik, behatolóink vannak." állapítja meg Tuvok. "Ez úgy néz ki, mint egy varro letapogató berendezés." emel fel Neelix egy szerkezetet a földről. "A levegőfrissítés erre a kamrára, és az ajtó mögötti területre korlátozódik." néz Tuvok az egyik lezárt szakaszajtó felé, "Húzódjon hátra." Neelix engedelmeskedik, a vulcani pedig fézerét elokészítve kioldja az ajtó zárjait, így a kinyíló ajtó mögött egy fiatal varro férfi válik láthatóvá.

"Jöjjön be!" szól ki Tal vidáman kabinja csengőjének hangjára. Kim érkezik, és szemügyre véve az ajtó melletti falon levo nagy monitoron látható kijelzéseket, megkérdi: "Dolgozol?" "Nem. Csak a lehetőségekkel gyötöröm magam. Hogy mi lett volna, ha megnézhetjük azt a pulzár-halmazt..." mutat a no a monitoron épp megjelent csillagtérképre, "Ha odamehetünk, ahelyett, hogy csak a távolsági szenzorokkal sandítunk rá." "Túl távol esett az útiránytól, hm?" kérdezi Kim. "Túl közel egy lakott bolygóhoz." pontosít Tal, céltalanul útnak indulva a kabinban, "Esetleg kapcsolatba akartak volna lépni velünk. ... Túl veszélyes. Mindig ugyanaz van... A hatalmas generációs hajó menekül minden elöl, ami 'más'. ... De ez meg fog változni." jelenti ki Tal, ledobva magát a kanapéra. "Attól tartok, rossz híreim vannak." telepszik le mellé Kim, "Én... Nem találkozhatom veled többet. A kapitány parancsa." "Hogy jött rá?" "Valami történt velem ma reggel. Furcsa érzés tört rám, és a boröm világítani kezdett, ugyanúgy, mint tegnap éjszaka." "Ennek nem lett volna szabad megtörténnie..." fordul szembe Tal Kimmel, "A mi fajaink túlságosan különböznek." "Minek nem lett volna szabad megtörténni?" "Mi olan'vorának hívjuk. Közös szív. ... Mikor ketten összevegyülünk... Tudod, a tegnap éjszakai testi kapcsolat... Egyre erosebb lesz. ... Nem fog ártani neked, Harry... De megváltoztat. ... Megváltoztat mindkettenket. Közelebb kell kerülünk." "Vissza lehet fordítani ezt a folyamatot?" "Idovel. Ha elkerüljük egymást. ... De ha nem... Akkor minél többet vagyunk együtt, annál nehezebb lesz megállítani. ... De hát neked megvannak a parancsaid." mondja Tal felsóhajtva. "Parancsok..." mondja Kim, majd feláll, és járkálni kezd a kabinban: "De régi történet ez... Egy fiú találkozik egy lánnyal, aki a galaxis rossz felében született... És a fiú elveszti a lányt." "És a lány elveszti a fiút..." indul Tal Harry után. "Nem mintha nem tudtuk volna, ez lesz a vége..." húzza el a száját Kim. "De legalább volt két hetünk." lép mellé Tal. "Két csodás hetünk." fordul felé Kim. "Viszlát, Harry." mondja Tal lehajtott fejjel. "Viszlát." bólint Kim, ezzel lassan a kijárat felé indul, de az ajtóban megtorpan: "Tényleg hagysz elmenni?" "Ha ez az, amit akarsz..." "Nem ez az..." fordul vissza Kim, és szenvedélyesen megcsókolja Talt.

"Üdvözlöm a fedélzeten..." mondja Chakotay a tanácssteremben, az asztalhoz ültetett varronak, "Általában szeretjük megismerni kicsit a vendégeinket, mielőtt meghívjuk őket magunkhoz. Nincs kedve elmondani, hogy került ide?" "Egy dokkoló-csatornán át." mondja a férfi kellenlenül. "A belépése behatolási riadót váltott volna ki." jegyzi meg a Chakotay mellett álló Tuvok. "A maguk technológiáját könnyű félrevezetni. ... Nem számít, hogy kerültem ide. Nem megyek vissza!" mondja a férfi elszántan. "Az majd még kiderül." mondja erre Chakotay, "Nem magyarázta el az okot, amiért elhagyta a generációs hajót." "Nem vagyok bunözo, ha erre gondolnak. ... Ha kitesznek a legközelebbi lakott rendszerben, onnan boldogulni fogok." "A maga következő megállója a fogda, hacsak nem válaszol a kérdéseimre." mondja erre Chakotay ridegen. A varro vesz egy nagy levegot, majd belekezd: "Négy napja jöttem a fedélzetre... Az egyik munkacsoporttal." "Miért?" "A hajónk nem az a Paradicsom, mint aminek a vezetőink beállítják. Ezrek vannak közöttünk, akik börtönben érzik magukat, meg olyanok, akik..." "Folytassa." mondja Tuvok a hosszúra nyúló csendben. "Pletykákat hallani egy... Mozgalomról. Emberekről, akik el akarják hagyni a hajót. Néhányan közülük eroszakos lépésekre is hajlandók." "Tudna pontosítani?" érdeklödik Tuvok. "Ez egy trükk..." "Trükk..." kérdezi Tuvok. "Megpróbálnak rávenni, hogy leplezzem le a mozgalmat! A vezetőink vették rá erre magukat!" "Épp ellenkezőleg. Még azt sem

mondtuk meg nekik, hogy megtaláltuk." mondja Tuvok. "Hazudik." "Nincs idom vitatkozni." szól Chakotay, "Menedékjogot kér? Rendben, átgondolom. De csak akkor, ha válaszol a kérdéseimre. Miféle mozgalom...?" A férfi elfordul Chakotaytól, mire az Tuvokra pillant: "Lépjén kapcsolatba a varro hatóságokkal, tudassa velük, nálunk van az egyik emberük. ... És kísérje a fogdába." Tuvok a férfi mögé lép, aki engedelmesen feláll, és a kijárat felé indul, de onnan még visszaszól Chakotaynak: "Megmondhatják a hatóságoknak: nem én vagyok az egyetlen. Százak vannak még hozzám hasonlók."

"Megtudott ezzel az állítólagos felkeléssel kapcsolatban?" kérdezi Chakotay, aki a jelek szerint vacsorára volt hivatalos Janewayhez. "Jippeq azt mondta, csak pletykák, csak ennyit. Pletykákat. De a biztonság kedvéért utánanéznünk. ... Új szabályok a varrokkal kapcsolatban." ad oda Janeway egy jegyzetfüzetet Chakotaynak, "A Kim-konfliktus után ragaszkodnak hozzá, hogy elkülönítsük a legénységeinket." "Ez elég súlyos." állapítja meg Chakotay. "Harry megsértette a szabályokat. Hogy oszinte legyenek, megértem a helyzetüket." "Ezért tette helyre olyan keményen? Hivatalos megrovás, mert megkörmövezett egy fiatal not?" "Tudom, ez kicsit túlzásnak hat... De tartós benyomást akartam kelteni. Az ilyen úgy jó, ha fáj." "Ahogy én látom, neki fájt rendesen. ... Eddig tiszta volt a szolgálati lapja. Esetleg át kellene gondolnia..." pillant Chakotay jelentősegteljesen a kapitányra. "Nem tud rávenni." "Azért dühös, mert Harry megszegett egy parancsot, vagy mert csalódást okozott önnek?" "Minden tisztentől ugyanannyit várok el." "Ha én tiltakozom valamelyik döntése ellen, meghallgat. Még bátorít is, hogy ellenkezzem." mutat rá Chakotay. "Maga az első tiszt, o meg egy zászlós. Nem érdemelte ki a jogot arra, hogy megkérdőjelezze a parancsaimat, bármik legyenek is a személyes nézetei." "Értem..." mondja Chakotay fura hangszíjjal. "Gépház a kapitánynak." fut be Torres hívása. "Igen?" "Találtunk valamit." "Megyek." üzeni Janeway, távozás előtt még végigmérve Chakotayt.

"A tisztjeinek szokása elcsábítani az útjukba eso fajok képviselőit?" kérdezi Jippeq, a varro kapitány Janeway mellett, a Voyager egyik folyosóján. "Természetesen nem. De tudomásom szerint ez a kapcsolatot mindketten akarták." mutat rá Janeway. "Ezt elég nehéz elhinni. Mi nem ilyen könnyelműen kezeljük a magánügyeket." "A mi viselkedésünk minden, csak nem könnyelmű. Kim zászlóst már elmarasztalásban részesítettem. És Tallal mi a helyzet? Vele mi fog történni?" "A mi társadalmunkban a párválasztást nagyon komolyan vesszük. Ha ketten egymást választják, a kötelék örökre szól, a páros biokémiailag összekapcsolódik, a válás nagyon ritka. Betegséget eredményez, gyakran végzeteset." mondja Jippeq, miközben megérkeznek a gépházba, "Mi lesz Tallal, mikor a zászlósuk majd elrepül, a következő hódítás felé?" "Kapitány..." hívja közelebb Torres a párost a konzolhoz, ahol Sevennel dolgozik. "Találtak valamit?" kérdezi Janeway. "Mikrorepedéseket észleltünk a Voyager egyik dokkoló-nyílásánál." "Mikrorepedések? Nekünk is ugyanez a gondunk..." jegyzi meg Jippeq. "Véletlen egybeesés?" kérdezi Janeway. "Volt egy olyan gyanúm, hogy nem." feleli Torres, "Seven pedig megerősített ebben." "Figyeljék." mondja Seven, majd bead egy képet az egyik monitorra, "Szilíciumalapú paraziták, amik durániumötvözzettel táplálkoznak. A jelek szerint a varro hajó burkolatán kezdtek tenyészni néhány hónapja, majd átvándoroltak a Voyager-re." "Analizáltuk őket, és mesterséges génláncokat találtunk. A paraziták mesterséges eredetűek." mondja Torres. "Valaki a maguk hajójáról hozta létre őket." néz Seven Jippeqre. "Szabotázs? Ezt nem hiszem el." mondja az. "Talán nem mindenki szeret annyira a kollektívájukban élni." jegyzi meg Seven.

És hogy mennyire igaza van, azt mi sem bizonyítja jobban, mint hogy Tal ekkortájt épp a mesterséges 'durániumevo' adatait tanulmányozza a kabinjában, majd felsőhajtra félredobja a kéziterminált, és az egyik ablakhoz megy. Pár pillanattal később jelezni kezd a kommunikációs egység, majd Kim hangja szólal meg belőle: "Tal, ott vagy?" "Harry..." siet oda a no az asztali terminálhoz. "Nem tarthatom nyitva sokáig a kapcsolatot. Hol vagy?" "A számítógépemenél." "Rendben. Készülj a menetre, most mérlek be." "Menet..." kérdezi Tal, majd ijedten húzza ki magát, mikor a szállítószalag felragyog körülötte.

A sugár egy kettes osztályú sikló utasterében teszi ki a meglepett not, Harry pedig a pilótaülést otthagynak odasiet hozzá. "Hol vagyunk?" kérdezi Tal. "Egy siklóban." "Sikló...?" "Egy rövidtávú hajó. Felderítő utakhoz használjuk." magyarázza Kim előre kisérvén a not a pilótafülkébe. "Oda megyünk, ahova akarunk?" "Ahova akarunk, legalábbis egy ideig. Tizenkilenc nulla-nulláig nem várnak vissza a Voyager-re. ... Azt hiszik, még mindig egy burkolati hibát javítok, de már rég befejeztem." Tal és Kim összenevetnek, majd a no Harry ölébe telepedve állapítja meg: "Szóval szökevény lettél. ... Ezúttal hány szabályt szegtél meg? Lássuk... Sikló engedély nélküli használata, emberrablás..." "A kapitány közvetlen parancsának megszegése..." veszi át a szót Kim, majd a fejét csóválva hozzáteszi: "Biztos megbolondultam." "Szeretem, ha bolond vagy." jelenti ki Tal elmosolyodva, majd a kormányospult felé fordulva próbálgatni kezdi a kezelőszerveket: "Navigáció..." "Óvatosan!" húzza vissza a kezét Kim, "Az a fegyverzeti terület. Most majdnem kilyukasztottad a kabinodat." "Úgyis ráfért volna egy alapos takarítás." von vállat a no vidáman, majd az ablakszegmenseken át kikémlelve így szól: "Menjünk el valahova!" "Hova?" "Van egy köd, úgy háromszázezer kilométerre. Az elmúlt napokban figyeltem a szenzorainkkal. ... Szeretném látni a saját szememmel." mondja Tal, ábrándosan felsóhajtva. "Foglalj helyet." néz rá Kim, mire Tal felnevet.

A sikló valamivel később már egy ritkás, kékesszürke köd határzónájánál jár. "Nézd csak meg ezt." mutat Tal a középkonzolra, "Szubtéri vákuum van a köd közepén. ... Biztosan gravitációs horgonyként működik. Annyi adat van itt, hogy hetekbe telik majd kielemezni! ... Van egy tárolóegységed? Le kell töltenünk ezeket az adatokat..." Kim azonban eközben egyre csak a not bámulja, mire az végül vidáman néz rá: "Na, mi van?" "Csak nem láttam még valakit ennyire izgalomba jönni egy hármass osztályú ködtől." "Te talán teljesen természetesnek veszed őket." "Talán így volt." mondja Kim, majd egy darabig csendben figyelik egymást, bégül Harry szólal meg: "Csináld tovább." Tal folytatja a munkát, Kim pedig megjegyzi: "Gyönyörű vagy, mikor épp szkennelsz." "Minden lánynak ezt mondd, akit elviszel egy körre?... Fogadok, összetört szívek jelzik az utadat a Delta Kvadránsban keresztül." "Tulajdonképpen..." kezdené Kim vidáman, de a kormányospult jelzése elhallgattatja. "Baj van?" kérdezi Tal, miközben Kim megszemléli a kijelzéseket. "Szórványsugárzás a ködből. Már azt hittem, közelségi riadó." "Azt mondtad, van pár óránk. Senki sem fog keresni minket." hajol közelebb Tal Kimhez. "Te még nem ismered Tuvok parancsnokot. Ha észrevesz egy elkóborolt elektront, máris jön a vörös készültség." Tal ennek hallatán felnevet, Kim viszont felmordulva hagyja ott a pilótaülést: "Nah... Itt vagyunk kettesben, nekem meg csak a szolgálat, és a parancsok járnak a fejemben!" "Mert azok fontos dolgok." lép mögé Tal, "Én is gondolok rájuk. ... De néha másfajta szabályokat kell követni. ... Ha valamiben elég erosen hiszel, nem tudod figyelmen kívül hagyni. Még akkor sem, ha meg kell szegned érte néhány szabályt." "Ezért hoztam el a siklót." mondja Harry, miközben Tal átkarolja a nyakát, "De valahányszor megszegek egy szabályt, úgy érzem, a fejem menten eldurran.... Olyasmi vagyok, mint egy borg dolgozó. Beprogramoztak. Csak éppen engem tökéletes Csillagflotta-tisztnek készítettek. Osztályelso, a Velocity-csapat kapitánya, csillagközi elismerések, első megbízatás: egy csillaghajó hídszemélyzetének tagja. Minden kadét beteljesült álma." "Dehogyan vagy te programozva. ... Sot, nagyon is irigylem a szabadságodat. A te legénységed küldetése az új életek felkutatása. Mi lehet ennél felszabadítóbb? ... Az ismeretlent kutatójátok! ... Ne félj annak megismerésétől, ami ketten között történik." mondja Tal, majd lassan megcsókolja Kimet. A csók azonban nem tart túl sokáig, a kormányospult ugyanis megint jelezni kezd, így mindketten visszasietnek az elülő ülésekbe. "Na ne..." húzza el a száját Kim, "A Delta Flyer." "Tuvok parancsnok...?" kérdezi Tal. "Hívják minket." mondja Kim, majd töprengeni kezd a következő lépésen. "Hát, jobb, ha válaszolsz nekik, mielőtt tüzet nyitnak..." mondja Tal. Harry felsóhajt, majd fogadja a hívást: "Itt Kim." "Zászlós, megszegette a kapitány határozott parancsát." szólal meg Tuvok hangja. Azonnal térjen vissza a Voyager-re, és vigye magával Derran Talt is." "Igen, uram. De Talt miért vigyem?" "A varro hatságok keresik egy szabotázsakció miatt." Kim ennek hallatán meglepetten pillant a nore.

"Nincs értelme tovább hazudni! Megtaláltuk a parazita terveit a személyes adatbázisában!" mondja a tanácssterem asztala körül járkáló Jippeq az asztal egyik oldalán ülo Talnak, "Tisztában van azzal, hogy ez elpusztíthatta volna a hajónkat? Az otthonunkat?" "Néhányunknak az sokkal inkább börtön." mondja Tal gyulölettel teli hangon. "Ezért aztán a szabotázszt választották...! Kétségtelenül bevonva ebbe ot is!" mutat Jippeq a szintén jelen levo Kimre. "Mr. Kim cinkossága még bizonyításra vár." jegyzi meg Tuvok. "Neki semmi köze a mi mozgalmunkhoz!" jelenti ki Tal. "Mozgalom...?!" mered rá Kim kérdon. "Mondja el nekik!" szól Tal Jippeqhez. "Ez nem tartozik rájuk." mondja az. "Ha a segítségünket akarják, el kell mondania." mondja erre Janeway. "Egy kisebb csoport tagjaira utal..." "Az nem egy kisebb csoport!" pattan fel Tal, "Több százan vagyunk." "Mit akarnak elérni?" kérdezi Janeway. "A szabadságunkat. A jogot, hogy úgy éljünk, ahogy nekünk tetszik. Hogy oda menjünk ahová nekünk tetszik." "Hogyan akarnák ezt elérni, ha a hajójuk megsemmisült?" kérdezi Tuvok. "Nem megsemmisíteni próbáljuk. Hanem szétbontani. ... A parazitákat nem véletlenszeruen helyeztük el, a szegmensök összekötői voltak a célpontok. Minden szegmens külön hajóvá válik, és az emberek eldönthetik, mennek, vagy maradnak." "Elpusztítják az összes, maguk előtt élt nemzedék munkáját!" mondja Jippeq, "A hajónk nem csak összeépített modulokat jelent, hanem az egység kifejezése! A hagyományoké. A történelmünk érdekében tisztelniük kell azokat a jogokat..." "Amelyek a többséget megilletik." mondja Tal élesen. "Igen!" "És mi a helyzet a kisebbség jogaival?" "Tal..." áll fel Janeway az asztal mögöl, "Ha egy szegmens leválik, dekompressziós robbanások következhetnek be. Valószínűleg áldozatok is lesznek. Ezt akarják?" Janeway közben az asztal túloldalán álló Talhoz és Jippeqhez megy, onnan folytatja, még mindig a nohöz intézve szavait: "Maga többet tud a parazitákról, mint mi. Segíthetne nekünk." "Kapitány, o egy bunözo." mondja Jippeq. "És talán a egyetlen esélyük egy katasztrófa elkerülésére." mutat rá Janeway, jelentőségeltjes pillantást vetve Jippeqre, majd visszafordul Tal felé: "Állítsunk fel egy adatkapcsolatot a Voyager-el, meglátjuk, mit tehetünk a mi részünkrol." Közben Kim is otthagyja a helyét, és Janeway mellé lépve így szól: "Tal..." "Segíték lelassítani a parazitát, hogy kiüríthessék a veszélyeztetett szegmenseket." fordul a no Jippeq felé, "De ez minden." "Lássunk hozzá!" mondja a férfi fenyegetoen, ezzel a kijárat felé indulnak. Janeway odabíccent Tuvoknak, aki követi oket. "Kapitány..." mondaná Kim. "Hallgasson, zászlós! ... Jelen pillanatban ez a jelentés választja el a fogdától!" mutatja fel Janeway a kezében levo jegyzetfüzetet, "A Doktor bio-letapogatása megerosítette, hogy maga és Tal között valamiféle biokémiai kapcsolat jött létre. Ez nyilvánvalóan hatással volt a viselkedésére, és feltételezem, ezért szegte meg a parancsaimat. Jelentkezzen a gyengélkedon. Az ügy végéig ott marad." Janeway ezzel sietosen a híd felé veszi az irányt, ám Kim a nyomába szegodik: "Kaptány..." "Azt mondtam, jelentkezzen kezelésre!" mondja Janeway élesen. "Nincs szükségem kezelésre!" "A készenléti helyiségbe." szól erre a kapitány, ijesztoen halk hangon. Chakotay aggodalmas arccal néz a páros után, ahogy az bemasírozik az ajtón. "Harminc másodperce van, mielőtt Tuvokkal kényszeríttem le a gyengélkedore!" fordul szembe Janeway Kimmel odabent. "Kapitány, én nem vagyok beteg! Nem azért szegtem meg a parancsokat, mert valami idegen betegség hatása alatt állok! Hanem azért, mert Tal és én szeretjük egymást! És magának nincs joga eltítani minket egymástól!" "Csak hallgassa a saját szavait. Nem is emlékeztet arra a Harry Kimre, akit én ismerek." "Hát jó! ... Öt évet szolgáltam ezen a hajón, és nyugtáztam 'igen, asszonyom' -al minden parancsát, de ezúttal nem így lesz!" "A rangját, a pályafutását volna hajlandó kockára tenni ezért...?" Kim erre kicsit lehiggad, de legalábbis visszafojtott dühvel kérdezi: "Volt már maga szerelmes, kapitány?" "A lényegre...!" "Bizsergett a bore, mikor közel volt valakihez? Érezte úgy, mintha késsel döfködnék a gyomrát, mikor távol van tole?! Szorult össze valaha a torka, mikor megértette: vége? Seven of Nine... Seven of Nine mondta nekem: a szerelem olyan, mint egy betegség. Hát, lehet, hogy az. Feromonok, endorfinok, vegyi összetevők a vérünkben... Megváltoztatják a reakcióinkat, kényelmetlenséget okoznak... De akárhogy nézi is, akkor is: szerelem!" "Az érvelés kedvéért mondjuk, igaza van. Hogy amit Tal iránt érez, az ugyanaz, amit én éreztem... A férfi iránt, aki eljegyzett..." mondja Janeway elcsukló

hangon, "Hát, én elvesztettem ot. És maga is el fogja veszteni Talt, ezt jól tudja. ... Amit pedig a Doktor felajánl, az valami, ami enyhíti a fájdalmat." "Az az ember, akihez hozzá akart menni... Ha beadhatott volna magának valamit, amirol megszunik szeretni ot... Amitol nem fáj annyira, mikor nem lehet vele... Megtette volna?" kérdezi Kim, ám mielőtt Janeway válaszolhatna, a hajó egy fémes zaj kíséretében megvonaglik. "A kapitányt a hídra." hallatszik Chakotay hangja, mire Janeway a kijárat felé indul, Kim pedig pár lépéssel lemaradva követi.

"Szerkezeti károkat észlelünk a varro hajón." tájékoztatja Chakotay Janewayt, aki erre Kimre pillant, majd rövid habozás után így szól: "Foglalja el a helyét." "A pajzsuk gyengül." jelenti Tuvok. "Az egyik összeköto mindjárt dekompresszálódik." szól Kim, alig valamivel az után, hogy odaért a helyére. "Képernyőre." szól Janeway. A fomonitor épp idoben vált ahhoz, hogy megmutassa, amint a varro hajó fémszerkezetének néhány nagyobb eleme egy robbanás kíséretében útnak indul az urbe, miközben a detonáció megrázza a Voyager-t is. "Mr. Paris, dokkoló-horgokat eloldani! Távolodjunk el." rendelkezik Janeway. "A dokkolásvezérlo üzemképtelen, nem tudunk elszakadni." jelenti Paris, majd újabb robbanás rázza meg a Voyager-t, és a fomonitoron látható, ahogy a varro hajó vázszerkezetének egyre nagyobb darabjai szakadnak ki a szerkezetbol. Egy robbanás majdnem pontosan a Voyager alatt következik be, a hajó pajzsa teljes egészében felizzva igyekszik eltéríteni a robbanás energiáját, és a szétrepülő roncsokat. "A pajzsuk tovább gyengül." szól Tuvok, "A teherhordó szerkezet három percen belül összeroppan." "Ha még mindig be leszünk dokkolva, mikor bekövetkezik..." mondja Chakotay, jelentőségteles pillantást vetve Janewayre. "Továbbra is próbálunk elszakadni. ... Janeway a varro vezérlonek: milyen az állapotuk?"

"Tálnak sikerült lelassítani a paraziták szaporodását egy polaronhullámmal, de az összekötök tovább gyengülnek." üzeni Jippeq. "Meddig tart még kiűrtetni az érintett területeket?" Jippeq erre lenéz a vezérlo középso részére. "Még két perc kell, legalább." érkezik a válasz.

"Újraindítottam a dokkolórendszert." jelenti Paris. "Megkezdeni a légmentesítést." rendelkezik Chakotay. "Várjanak." szól ekkor Kim, "Ha maradunk, ahol vagyunk, és kiterjesztjük a Voyager szerkezeti védomezejét a varro hajó köré, nyerhetünk nekik egy-két percet. Így be tudják fejezni a kiűrtést." "Azonban ha robbanás következik be, miközben mindkét hajó a mezon belül van, egyik sem vészeli át." mutat rá Tuvok. "Meg tudjuk csinálni, kapitány!" jelenti ki Kim. Janeway mérlegel pár pillanatig, majd így szól: "Maradunk, ahol vagyunk. ... Janeway hívja a gépházat." "Itt Torres." "Átírányítani minden szabad energiát a szerkezeti védomezobe... És kiterjeszteni a varro hajó köré." "Értettem."

"A Voyager megerősíti a pajzsunkat. ... Érdekes, nem igaz?" kérdezi Tal gúnyos felhanggal a varro hajó vezérlojében, "A kívülállók kockáztatják az életüket, hogy megmentse a miénket." "Ok szokatlan emberek." igyekszik Jippeq továbbra is védeni az álláspontját. "Vagy esetleg a galaxis mégsem olyan ellenséges, mint gondolja. ... Minden összeköto üres. ... Mire vár még? Jelezzen a Voyager-nek, hogy vonuljanak vissza!" mondja Tal, felsietve arra a galériára, ahol Jippeq dolgozik. "Indítok még egy polaronhullámot, hogy megszabaduljunk ezektol a parazitáktól." mondja a férfi. "Túl késő. Csak a Voyager-t is elpusztítaná a mi hajónkkal együtt..." A vezérlo ekkor egy robbanás rázza meg, majd mikor a zaj elül, Tal így folytatja: "Engedje el őket. ... Engedjen el mindannyiunkat." Jippeq végül hátralép a konzoltól, a helyét a no veszi át.

"Tal a Voyager-nek: a kiűrtés befejeződött. Vonják vissza a védomezejüket, és távolodjanak biztonságos távolságra." Paris kérdon fordul Janeway felé, majd annak jóváhagyó bólintására munkához lát: "Dokkoló-horgok kioldás alatt."

A Voyager leválik a dokkoló-karról, miközben a varro hajó teherhordó szerkezetében egymást követik a robbanások, és a váz egybefüggő darabjai szakadnak le a hatalmas szerkezetről. A Voyager lassan eltávolodik, a varro hajó pedig darabjaira hullik mögötte: az elöl levo parancsnoki modul, a hátulsó fő hajtóműegység, és a kettő összeköto belső vázrendszer egyben marad, ám az ehhez rögzített lakóegységek leszakadnak, és véletlenszerű irányokban kezdenek távolodni a

teherhordó szerkezet maradványaitól. Ám a jelek szerint minden egység épségben vészelte át a leválást, és öneróbol igyekeznek minél messzebb manoverezni a halódó óriás közeléből.

"A kapitány naplója, kiegészítés. A varrok nagyobb része úgy határozott, együtt marad, önálló hajóikban utazva. A disszidens csoportnak azonban engedélyezték az elszakadást, és hogy megtalálják a saját útjukat. Mi szerencsét kívánunk nekik."

A Voyager, és az egyik varro lakóegység, ami most már tulajdonképpen inkább egy vaskos, hengeres urhajó, felületén az önálló görbületi meghajtórendszer hosszanti szegmenseivel, egymástól nem nagy távolságban halad impulzussebességgel.

A csengo hangjára a kabinja egyik ablaka előtt álló Tal nem mozdul, csak halkán kiszól: "Jöjjön be." Kim érkezik, kinek láttán a no mégis otthagyja az ablakot, és odasietve Harryhez, megfogja a kezét: "Nem voltam biztos benne, látlak-e még..." "A kapitány engedélyezte, hogy elbúcsúzzam." "Hogy érzed magad?" "Szerelmesen." "Én is..." "Bírn fogod?" "Vannak gyógyszereink. ... Majd felépülök..." "És... Hová mentek?" Tal erre odavezeti Kimet a kabin fali monitorához, és lehív néhány adatot: "A Natori rendszerbe. Két bináris csillag, amiket foglyul ejtett egymás gravitációja ... Három hónapja egy parszeknél közelebb haladtunk el hozzá. Most visszamegyünk, hogy rendesen megnézzük." "Tegyél meg egy szívességet..." "Bármit..." "Legközelebb, mikor egy hármass osztályú ködön haladtok át... Gondolj rám."

"Krónikus álmatlanság, akut gyomorhurut... Biztos szörnyen érzi magát." mondja a Kimet vizsgáló Doktor a gyengélkedőben, "Ennek ellenére elutasítja a kezelést?" Az ajtó ekkor kinyílik, és a belépo Janewayt látva a Doktor megkönnyebbülten indul el felé: "Kapitány... Épp az az ember, akit látni szerettem volna! ... Ez az esztelenség már épp elég ideje tart. Utasítsa Mr. Kimet, hogy szedje a gyógyszerét." "Talán életveszélyes az állapota?" kérdezi Janeway. "Aligha ez a lényeg." méltatlankodik a hologram. "Felépül az orvosság nélkül?" "Igen, de... Az hetekig tarthat, talán hónapokig is..." "Hát... Ha Mr. Kim szenvedni akar..." mondja Janeway, mire Kim félig feléjük fordul, de nem szól semmit. "Valahogy kezdem azt hinni, ezen a hajón mindenki idegen hormonok hatása alá került." grimaszol a Doktor. "Megbocsátana nekünk...?" néz rá Janeway, mire a hologram elvonul az irodája felé. "Köszönöm." mondja Kim. "Nekem ne köszönje, nem áll szándékomban felmenteni a szolgálat alól." csóválja a fejét Janeway, "Akármilyen vacakul érzi is magát." "Megértettem." "És az elmarasztalás is marad. ... Elgondolkodtam azon, hogyan reagáltam a viszonyára Tallal." "Úgy, ahogy bármelyik kapitány reagált volna." von vállat Kim. "Talán..." sóhajt fel Janeway, félrebillentett fejjel véve szemügyre a zászlóst, majd felül mellé a vizsgálóasztalra, "De egyre csak azon töprengök, ugyanígy reagáltam volna-e, ha mondjuk... Tom Paris van a maga helyében. ... Ne értsen félre... Akkor is dühös, és csalódott volnék. De... Nem lepott volna meg." "Mert Kim zászlós betartja a játékszabályokat." húzza el a száját Kim. "Az az igazság, Harry..." mondja Janeway, enyhe zavarban bámulva maga elé, "Hogy magára másképp gondolok, mint a legénység többi tagjára. Ami nem azt jelenti, nem törodök a többiekkel ugyanígy, csak... Maga egyenest az Akadémiáról került hozzám, lelkesen és izgatottan az első mélyuri küldetése miatt... Attól az első naptól kezdve... Azt éreztem, magát jobban igyekszem óvni, mint a többieket." "Ezt nagyra értékelem." mondja Kim rövid csend után, "De az öt éve volt. ... Megváltoztam." "Igen, megváltozott." bólint Janeway. "Talán már nem vagyok többé a tökéletes tiszt." "Talán nem..." mondja Janeway Kimre pillantva, "De jobb ember lett."

Neelix lassan kísétál a konyhából a félhomályos étkezőbe, ahol csak Kim üldögél az egyik asztalnál, egy asztali terminál előtt. "Utolsó felszólítás..." mondja a talaxiai, majd mintha nem is igazán számíttana arra, hogy Kimet ezzel távozásra bírja, folytatja: "Van egy tál leves a tárolóban, és bekapcsolva hagyom a replikátort." "Kösz..." "Jó éjszakát." búcsúzik Neelix, majd tétován a kijárat felé indul. Az azonban kicsit korábban nyílik ki, mint kellene, mert Seven siet be rajta. "Már épp zárni készültem éjszakára, de ha szüksége van valamire..." torpan meg Neelix a no láttán.

"Kim zászlóst keresem." "Ah... Sok szerencsét." mondja a talaxiai, ezzel távozik. Seven útnak indul Kim asztala felé, és pár lépésre tole megáll: "Zászlós..." "Hm...?" néz fel Kim. "Köszönöm." "Mit?" "Elvégezte több asztrometria feladatokat." "Szívesen. Volt egy kis idom két szolgálat között. És legalább lefoglalt." "Megpróbálja elterelni a figyelmét az érzelmi károsodásról." "Bár mondhatnám, sikerrel." húzza el a száját Kim. "Az állapotára rendelkezésre áll kezelési mód, ön mégis visszautasította." "Beteg vagyok... Ám kész együtt élni a tünetekkel. Nem sok értelme van, igaz?" Seven erre egy darabig nem szól, majd így folytatja: "Azt feltételeztem, a romantikus szerelem emberi gyengeség. ... De nyilvánvaló, hogy erot is adhat. ... Talán hibás volt az analógiám. A szerelem nem betegség. ... Jobbulást kívánok." mondja Seven, ezzel távozik, magára hagyva Kimet az asztali terminállal, és az ablakokon át bekukucskáló csillagok fényével.

111. Course: Oblivion - Utam: a Semmi

A kaszinóban a jelek szerint nevezetes eseményre készülnek. A helyiség telve van a legénység tagjaival, Kim, és két másik díszegyenruhát viselő társa halk háttérzenét adnak, az előtérben valaki egy több részből álló tortát tol át, néhány biztonságiból pincérré átminősített tiszt pedig pezsgőspoharakkal jár körbe.

"Biztos, hogy nem kéne megfózni ezt a rizst...?" kérdezi az egymással beszélgető Seven és a Doktor mellett megálló Neelix a hologramot, aggodalmasan mutatva a kezében tartott tálcán lévő kis csomagokra, "Vagy esetleg párolni, vagy sütni..." "Ez arra szolgál, hogy a párra szórjuk, a jó szerencse jeleként. Nem pedig, hogy köretként adjuk melléjük, mint a sült csirkéhez." mondja a Doktor, mire Neelix kényszeredetten rávigyorog, majd odanyújt egy kis csomagot a meglepett Sevennek. A Doktor, miután ő is vett egyet, egy holokamerát kap elő a háta mögül, és nekikészül, hogy felvételt készítsen az egymás mellett álló Neelixről és Sevenről: "Mosolyogni!" Ez után Neelix odébbáll, tovább kínálgatva a rizses csomagokat. A hozzá közelebbi ajtó hamarosan kinyílik, és Chakotay jelenik meg mögötte, aki a hozzá hasonlóan díszegyenruhát viselő Torrest kíséri. Neelix, mikor észreveszi őket, odasiet Kimhez, és odasúgja neki: "Vörös készültség." A háromtagú zenekar gyorsan abbahagyja a zenét, majd Kim a társaira néz: "Kész?" Azok bólintanak, a zenekar pedig belekezd az esküvőkön elmaradhatatlan kísérezésbe, amit ez alkalommal klarinét, gitár, és nagybogor hangszerekkel. Torres és Chakotay pár lépésre az ajtótól megtorpan, majd a páros összemosolyog, és B'Elanna idegesen felsóhajt. A bár másik feléből egy másik páros indul útnak: Janeway és Paris. "Itt az idő, Tom. Lottek az aggregényéletnek." jegyzi meg közben Janeway vidáman. "Épp itt volt az ideje..." "Kétségei vannak?" "Ha még csak ketto volna..." sóhajt fel Paris, majd mosolyogva figyel, ahogy Chakotay odavezeti eléjük Torrest. A jelenlevők közben összegyűlnek körülöttük, a Doktor boszen fényképez, és két felvétel között odaszól Sevennek: "Nem hittem volna, hogy megérem ezt a napot." "Ha az ember jósolni próbált volna a kapcsolatuk jellege alapján, inkább valószínűsített volna gyilkosságot, mint házasságkötést." ért egyet Seven. "Mikor az emberi szívvel kapcsolatos dolgokról van szó, bölcs dolog a logikán túlra tekinteni." jelenti ki erre a közeliükben álló Tuvok. A zenekar hamarosan elhallgat, és Kim gyorsan felzárkózik Torres mögé, Janeway pedig velük szembefordulva beszélni kezd: "Azért gyűltünk ma itt össze, nem Csillagflotta-tisztekként, hanem mint család és barátok... Hogy megünnepeljük a Voyager két remek emberének házasságát. B'Elanna megkért, hogy mellozzem a klinton fájdalom-botok általi gyötretést, helyette legyen inkább egy sokkal hagyományosabb szertartás." "A fájdalom-botokat a mézeshetekre tartogatjuk." jegyzi meg Kim, mire általános derűség támad. "Kapitányként enyém a megtiszteltetés, hogy összeadom ezt a két embert. De mielőtt férjnek, és feleségnek nyilvánítom őket... Tom és B'Elanna elkészítették saját esküiket." Paris és Torres szembefordulnak, megfogják egymás kezét, majd Tom kezd halkán beszélni: "Még mindig nem tudom, mivel érdemlek ki. ... De bármi legyen is... Megpróbálok továbbra is így tenni. És ígérem, melletted leszek... Becsben tartalak... Míg a halál el nem választ." A helyiség elcsendesedik Paris szavai után, majd Janeway rápisszeg a bambán álló Kimre: "Zászlós...!" "Hmm...?" "A gyuru!" súgja oda a kapitány. "Ja..." kap észbe Kim, majd gyorsan Paris kezébe nyomja a gyurut, aki felhúzza azt Torres ujjára, így szól: "Legyen ez a gyuru örök szerelmünk jelképe." B'Elanna felnéz Tomra, és beszélni kezd: "Te mellettem álltál... Mikor a legtöbben a legközelebbi zsilip felé indultak. Hajlandó voltál távolabb látni a hibáimnál... És elturni a pofonokat és megrázkódtatásokat, amik ezzel jártak. ... Jobb embert csináltál belőlem. Még úgy is, hogy én keményen ellenálltam. ... Örülök, hogy együtt folytathatjuk az utat." Ezután ismét rövid csend következik, majd Janeway odaszól Chakotaynak: "Parancsnok..." Az odaadja a gyurut Torresnek, aki felhúzza azt Paris ujjára: "Legyen ez a gyuru örök szerelmünk jelképe." Paris ezután előbbre hajolna, hogy megcsókolja Torrest, de Janeway rászól: "Lassan a testtel. ... Thomas Eugene Paris hadnagy... B'Elanna Torres hadnagy... A

Csillagflotta Foparancsnokság, és az Egyesült Bolygók Szövetsége által rám ruházott hatalommal élve... Ezennel férjnek, és feleségnek nyilvánítom önöket." Paris és Torres ezután várakozón néznek Janewayre, aki jóváhagyólag bólint: "Na most, Tom..." A vendégek kuncogása közepedte végre sor kerülhet a csókra, melyet taps kísér, majd Torres kap egy csokrot egy nála valamivel fiatalabb gépésznőtől. B'Elanna hátat fordít a vendégeknek, és maga mögé dobja a csokrot, amit Seven kap el. Erre vidám kiáltozás, és taps kezdődik, Seven viszont értetlenül áll a figyelem kereszttüzeiben. "Gratulálok." szól oda neki a Doktor. "Mihez?" kérdezi Seven gyanútlanul. "Talán nem is akarja igazán tudni." mondja Tuvok síri hangon, mire kitör a nevetés. Paris és Torres közben újabb csokrot váltanak, majd miközben Kim és társai újra rázendítenek, lassan a közelebbi kijárat felé indulnak, a rájuk záporozó rizsszemek között. Azt egyelőre senki sem veszi észre, hogy a padlóra hulló rizs lassan beleolvad a szürke mintás szonyegbe, ami egyébként mintha suru folyadékként hullámozna.

A rizs valójában nem válik a szonyeg részévé, hanem folytatja útját azon, és az alatta lévő padlón át a kaszinó alatt futó Jeffries-folyosóba, ahol halk zajjal szóródik szét a szintén lassan, folyadék gyanánt hullámozó járólapon.

"A kapitány naplója, CsillagIdo 52586.3. Mostanában sok ünnepelnivalónk akadt: Tom és B'Elanna esküvoje, Hackler zászlós gyermeke... És a továbbfejlesztett görbületi hajtóművünk jó egészségi állapota, ami egyre közelebb juttat minket az otthonunkhoz."

"Ebben az esetben a legrövidebb útvonal egy egyenes." mondja Chakotay Janewaynek a készenléti helyiségben, "Egyenesen áthaladunk a Tejút középpontján." "És két éven belül elérjük a 001-es szektort." mondja Janeway, mire Chakotay bólint: "Nagyjából." "Maga és Seven ellenőrizték a számításokat?" "Két év, tizenegy nap, hat óra..." mondja Chakotay, belepillantva a nála lévő jegyzetfüzetbe, "Feltéve, ha továbbra is csúcsmódban maradunk." "Ez csak természetes." mosolyodik el Janeway, "Természetesen, ha csúcsteljesítménnyel üzemelünk... Néhány érdekes jelenséget kihagyunk majd az úton. ... Egy rendellenes módosulás a tér görbületében... Szokatlan bioharmonikus észlelések egy bináris rendszerből, ahol hat hónap múlva haladunk át..." sorolja Janeway, az asztali terminált figyelve. "És a magában lakó tudós nem tudja megállni, hogy ne vessen rájuk egy pillantást." állapítja meg Chakotay. "Csak két-három hónapot jelentene... Gondolja, a légénység fellázad?" kérdezi Janeway vidáman. "Épp ellenkezőleg. Mindenki lelkes lesz néhány utolsó pillanatban végzett felderítéstől." "Mindenki... Sevent kivéve." mondja Janeway félig tréfásan. "Hagyja, hogy a személyzeti ügyekkel az első tisztje törődjön." néz rá Chakotay elmosolyodva.

"Ez egy kedves hegyi fogadó programja a Syntax ötödik holdján..." mondja Neelix, miközben letelepszik Paris mellett a kaszinóban, és odamutat neki egy jegyzetfüzetet, "Csak maga, B'Elanna, meg a tücskök." "Tücskök..." kérdezi Paris meglepetten. "Syntaxi tücskök. A hangjuk állítólag szerelmi ajzószer." "Aha. ... Nos, köztünk maradjon, de B'Elannának és nekem nincs szükségünk ilyesmire..." mondja Paris, amin mindketten jót nevetnek, "Akkor még mindig ott van a Bama Dean-i tengerpart... Szörfözés a folyékony argonon..." "Valami földhözragadtabb helyre gondoltam..." ráncolja a homlokát Paris. "Pedig ez lesz a nászútjuk. És mégis, mennyire földhözragadtra gondol..." "A Földre. Egész pontosan Chicagora, a nyüzsgő húszas években..." "Ha ezt akarja..." von vállat Neelix kissé letörten. "Talán baj?" "Nem, persze, hogy nem. Csak arra gondoltam, ha már ennyire közel vagyunk a Földhöz, esetleg kipróbálnának inkább valami egzotikust." "Hadd áruljak el magának valamit, Neelix: a Földön vannak a legjobb vakációzó-helyek az egész galaxisban. A kultúra, az éghajlat, a történelem, az emberek... Ott együtt van minden, amit valaha kívánhat egy bolygótól." "Ez most úgy hangzott, mint egy utazási iroda hirdetése." jegyzi meg Neelix vidáman. "Ah, hát... Inkább csak mint egy bennszülött..." mondja erre Paris.

"...És gondoskodjon róla, hogy a deutérium-sokszorozók soha ne nyíljanak ki hatszáz mikronnál jobban..." mondja Torres Sevennek, miközben átvágnak a gépház fő szintjén. "Ismerem az előírt paramétereket." nyugtatja meg Seven a szabadságra készülő főmérnököt. "Azt is, milyen kiszámíthatatlan tud lenni az izometrikus konverterünk?" "Igen." "Ami a legfontosabb..." áll meg Torres a keverokamrát övező korlát mellett, "A továbbfejlesztett görbületi hajtómu. Mivel a dilithiummátrix folyamatosan túl van hevítve, árgus szemekkel kell figyelni." "Nincs értelme olyan tudással ellátnia, aminek már így is a birtokában vagyok." jegyzi meg Seven. Torres erre elhallgat, majd így szól: "Azt hiszem, túlzottan óvatoskodok. Csak... Sosem voltam néhány napnál tovább távolabb a gépháztól. ... De egy hétnél tovább biztosan nem." "A mérnöki képességeim több mint elégségesek. Élvezze a nászútját." Torres erre végigméri Sevent, majd így szól: "Lehet, érti a hajtómu izodinamikáját, de azt nem hiszem, hogy a személyiségét is." "Személyiségét...?" kérdezi Seven homlokráncolva, "Ez egy meghajtó-berendezés." "Épp ezt magyarázom, ez nem csak egy berendezés. ... Megvannak a saját rigolyái, hangulatváltozásai..." A fő ellenőrző konzol ekkor jelezni kezd, mire Torres idegesen futja át a kijelzéseket. "Csak egy enyhe ingadozás a másodlagos injektor-bemenetnél." nyugtatja meg Seven, "Elintézem." "Magával megyek." jelenti ki Torres, gyorsan begyújtva egy szerszámkészletet. "Hadnagy, ön eltávozáson van." mutat rá Seven. "Húsz percig most nem." jelenti ki Torres, ezzel sietosen útnak indul, Seven pedig kissé bosszúsán tunva siet utána.

"És... Ki a szerencsés fickó?" kérdezi Torres, mikor épp megérkeznek egy szintközi átjáróba, "Elkapta a csokrot, ez azt jelenti, maga a következő az oltár előtt." "Igen, a Doktor tájékoztatott erről a régi földi babonáról." mondja Seven, miközben Torres kinyitja az egyik folyosót lezáró szakaszajtót, és kúszni kezd befelé. "És Harry Kimmel mi van?" néz vissza B'Elanna. "Nem látom az elonyt a monogám kapcsolatokban." "Így aztán inkább hajadon marad?" "Ha ez alatt azt érti, hogy az ember nyitott marad a szociális kapcsolatokra számos személyre vonatkozóan, akkor igen." feleli Seven, miközben bekúszik Torres mellé a járatba. "Házas vagyok, de nem vonulok sztázisba életem hátralevo részére." mutat rá Torres, "Nem, terveim vannak a..." "Nem áll szándékomban bárkitől függővé válni." jelenti ki Seven, "A házasságkötés egyetlen egyénre korlátozza a romantikus cselekvések lehetőségét. ... Ez pedig olyan körülmény, ami a különösen eros monogámiára jellemző." "Örülök, hogy ilyen jól elbeszélgettünk." jegyzi meg erre Torres, miközben megérkeznek a következő szakaszajtóhoz. Az ajtó vezérlése azonban nem reagál, mire Torres bosszús sóhajjal néz Sevenre: "Próbálja a kézi kioldót." Seven kiveszi az ajtó melletti tárolóból a szerkezetet, az ajtóra tapasztja, és széthúzza vele az ajtószárnyakat. A szakaszajtó mögött a lassan hullámozó folyosószakasz válik láthatóvá, mire Torres így szól: "Mintha azt mondta volna, csak egy kis ingadozás." Seven trikordert véve elő, megvizsgálja a járatot: "A Jeffries-folyosó teljes szegmense kezd elveszteni a molekuláris kohézióját." "Azt hiszem, a nászút ugrott." állapítja meg Torres, még egyszer szemügyre véve a folyosót.

"A görbületi mezonok okozza." mondja Torres a tanácssteremben, majd az asztal körül útnak indulva folytatja, "A továbbfejlesztett hajtóművünk valamiféle szubtéri sugárzást bocsát ki, ami hatással van a Voyager szerkezetére." "Kezdi leépíteni a molekuláris kötések az összes környező szektorban." teszi hozzá Tuvok. "A korai stádium már látható a hajtóműmagon is. Reakciókamra, injektor-csúcsok... Mind ugyanennek a jelét mutatják." "Ennek semmi értelme." néz a többiekre Kim, "Mind tudunk a szubtéri sugárzás hatásairól, és ezernyi szimulációt futtattunk, mielőtt üzembe helyeztük az új hajtóművet." Janeway feláll az asztaltól, és a fali monitor mellett álló Torreshez megy: "Megpróbálták kikapcsolni a hajtóműmagot?" "Nem szünteti meg a problémát." rázza meg a fejét Torres. "Próbálják megtalálni az okot. És stabilizálják a már érintett szektorokat. ... Végeztünk." mondja Janeway, majd a többieket nem követve hozzá melléje lépo Chakotayval együtt a monitort kezdik tanulmányozni gondterhelt arccal.

A kabinjába hazatérő Torres, miután megszabadult egyenruhája kabátjától, így szól: "Számítógép... Megnyitni a főmérnök naplóját. Kiegészítés. ... Az utóbbi négy órát a görbületi

mezo ábráinak elemzésével töltöttem. ... De még mindig nem jutottam közelebb a hiba okához." Torres közben leül egy fotelbe, majd hirtelen felszisszen, megborzong, és körülnézve megkérdi: "Számítógép, tényleg hidegebb lett az imént?" "Negatív." "Homérosékletet öt fokkal emelni." rendelkezik Torres, majd fázósan összekulcsolva maga előtt karjait, besétál a fürdoszobába. Odabent a tükör előtt megállva futólag szemügyre veszi magát, majd döbbsen rezzen össze, mikor azt látja, hogy arcának jobb fele a Jeffries-folyosóhoz hasonlatos hullámvázba kezd. "Éhes vagy?" kérdezi Kim a mellette siető Parist az egyik folyosón. "Ma este nem veled. B'Elannával vacsorázom." "Csak a minap házasodott, és máris házasították..." csóválja a fejét Kim vidáman. "Tán féltékeny vagy?" kérdezi Paris elvigyorodva, miközben megállnak egy ajtó előtt, "Na jó éjt, Harry." Kim vállon veregeti Parist, majd elsiet, az pedig belép a kabinba: "B'Elanna... Huh... Ha együtt akarunk lakni, kompromisszumot kell kötnünk a homérosékletet illetően..." Paris járkál egy darabig, majd így szól: "Számítógép, környezetszabályzást alapértékre visszaállítani." A fürdoszoba felől ekkor nyögés hallatszik, mire Paris besiet a helyiségbe. Torrest a földön térdelve találja, a no erosen zihál, és rendszertelenül meg-megvonaglik. Paris letérdel mellé, szemügyre veszi, majd megnyugtatóan átkarolja. A páros valamivel később a gyengélkedő egyik ajtaján lép be. Odabent már szinte minden ágy foglalt, a betegek Torreshez hasonló állapotban vannak, annyi különbséggel, hogy borúkon itt-ott ezüstös foltok látszanak. "Hozza be, gyorsan..." mondja a Doktor, mikor meglátja a Torrest támogató Parist, "Úgy tunik, járvánnyal van dolgunk."

Paris, miután egy orvosi trikorder külső szenzorjával letapogatta a gyengélkedő egyik ágyán fekvő Torrest, aggodalmas arccal veszi szemügyre öntudatlan feleségét. "Akut sejt-leépülés..." néz ki rájuk Janeway a főorvosi irodából az átlátszó falon át. "A kromoszómáik molekuláris szinten bomlanak le." lép a kapitány mellé a Doktor. "A görbületi mezo közelsége miatt...?" "Úgy vélem." mondja a hologram, miközben elkezd megvizsgálni Janewayt, "B'Elanna és a másik három beteg a gépházban dolgoztak. Ok szenvedték el a legnagyobb dózist. ... De az előzetes vizsgálatok mutatják, hogy a legénység többi tagja is fertőzött. ... A kapitányukat is beleértve." mondja a Doktor halkán, "Csak idő kérdése, míg önön is megjelennek ugyanezek a tünetek." Janeway pár pillanatig megrendülten bámul maga elé, majd így szól: "Kikapcsoltuk a görbületi hajtóművet... De a hajó állapota még mindig romlik... És a miénk is. Miért?"

"Az egyestől a tizenötös szintig minden válaszfal és folyosó ugyanazon molekuláris széthullás jeleit mutatja." mondja a Neelix és Chakotay kíséretében a kaszinóba érkező Tuvok. "Még a replikátorból származó ételen is fellelni a nyomait." mondja Neelix, miközben megállnak egy asztal mellett, amin különböző dolgok vannak. "Amint bármi kapcsolatba lép a Voyager légkörével, megfertőződik." véli Chakotay. "Elször mi is ezt gondoltuk, de nézze csak meg ezt..." mondja Neelix, az asztalon egy edényben lévő zöldségfélékre mutatva, "Ezek a zöldségek teljesen mentesek a fertőzéstől." "Mintha azt mondta volna, a replikátor..." "Ezeket nem replikáltuk. A múlt héten gyűjtöttem őket egy felderítőúton. ... És ugyanez vonatkozik ezekre a részecskegyorsítókra, trilitiumérc-mintákra, meg a hordó arsariai sörre..." mutat végig Neelix az asztalon álló tárgyakon, "Mindet az elmúlt pár hónapban hoztuk a fedélzetre, és egy sem akar széthullani." "Nem tudtuk pontosabban meghatározni az időablakot." veszi át a szót Tuvok, "De úgy tunik, minden, ami az elmúlt harminc-negyven hétben került a fedélzetre, védelem alatt áll." "Valami hónapokkal ezelőtt történt a hajóval, az okozza a leépülést." állapítja meg Chakotay. "Logikus következtetés." bólint Tuvok.

Tuvok és Chakotay valamivel később az asztrometriai laborban dolgoznak. "Nyolc hónap tizen négy nappal ezelőtt... Kapcsolatfelvétel a k'marákkal." mondja épp Tuvok, mire Chakotay a fomonitorra hozza a Voyager eddig megtett útját. "Megpróbálták tönkretenni a létfenntartó rendszerünket alacsonyfrekvenciás theta-sugárzással." néz Chakotay a vulcanira, "Van esélye, hogy az okozta a jelenséget?" "Valószínűtlen." mondja Tuvok. "Akkor keressünk tovább." "A

következő említésre méltó esemény kilenc hónappal és két nappal ezelőtt történt." lép közelebb Tuvok, felnézve a nála lévő jegyzetfüzetre, "Mikor az akreek megpróbálták bevonni a Voyager-t a hadi flottájukba." "Sikertelenül." mutat rá Chakotay, "A következő?"

A csendes gyengélkedőben járkáló Paris végül a mutorészlegben fekvő Torres mellett köt ki. Megfogja lehunytt szemmel fekvő felesége kezét, majd mikor az erre kinyitja a szemét, így szól: "Szia..." "Szia..." "Hogy van az én hölgyem?" "Ahhoz elég jól... Hogy beverje az orrod... Ha még egyszer így nevezed." mondja Torres halvány mosollyal. Paris kierohtet magából egy kurta nevetést, majd odamutat egy adatmodult B'Elannának: "Itt van..." "Micsoda?" Tom B'Elanna ezüstös foltokkal borított kezébe csúsztatja az adatmodult, csak azután válaszol: "A nászutunk." "Mesélj róla..." "Hat nap és hét éjszaka a gyönyörű Chicago belvárosában lévő Greystone Hotelben, nagyjából ezerkilencszázhuszonhétben. ... Látnod kellett volna. ... Kristálycsillárok, olasz márvány faltól falig... Végigautózni a Michigan Avenue-n egy régi Douissenbourgan... Andalogni a csillagok alatt a Silver Screennél... Charlestont táncolni egy Green Mill nevé eredeti csehóban..." "Milyen ruhában volnék..." "Én mindent elintéztem. A csomagjaink arra várnak, hogy levigyük őket a hotelbe..." "Hm... Pezsgo..."? kérdezi B'Elanna, lassan egyre messzebb sodródva. "Jégben. Ezüst vödörben. ... A baldachinos ágy mellett..." Torres még egyszer kinyitva a szemét, Parisra pillant, majd a feje félrebillen, és a diagnosztikai konzol riadót fúj. "B'Elanna... Doktor!" A hologram, egy másodperc alatt befut, egy pillantást vet a kijelzőkre, majd munkához lát: "Kérge stimulátort!" Paris elhelyezi az eszközt B'Elanna nyakán, a Doktor pedig a diagnosztikai konzolhoz lép: "Alkalmazzon izo-szinaptikus impulzust." Paris végrehajtja az utasítást, de semmi eredmény. "Nem használ... Újra!" szól a hologram, majd otthagyja a konzolt, és orvosi trikordert ragadva besiet a mutobé, "Elektromos töltésszintet hetvenöt millijoule-ra." Azonban a további próbálkozások sem vezetnek eredményre. "Elvesztettük." mondja végül a Doktor halkán. Paris kétségbeesetten néz B'Elannára, majd újra a mutoasztal vezérlopaneljéhez fordul: "Impulzus megnövelve kilencven millijoule-ra." "Már nem tehetünk semmit..." lép mellé a Doktor. "Talán megpróbálhatjuk a közvetlen neurális újrendezést..." "Haddagy..." "Nem hagyhatjuk csak így meghalni!" csattan fel Paris. "Térjen vissza a kabinjába." próbálja a hologram odébb húzni Parist, aki erre felkiált: "Nem!" Pár pillanat múltán azonban lehiggad valamelyest, és B'Elanna fölé hajolva kétségbeesetten szólal meg: "Nem akarom itt hagyni." "Megértem. ... De el kell végeznem az analízist, mielőtt a sejtjei teljesen leépülnek. ... Kérem..." Paris végül kicsit összeszedi magát, és hátrébb lép az asztaltól, hagyva, hogy a Doktor a halott B'Elanna fölé zárja a mutokeretet.

"Kilenc hónap, huszonnyolc nap... Szilikátokat gyűjtöttünk egy üstökösből a Praedarus szektorban." mondja Tuvok az asztrometriai laborban. Chakotay utánanéz a dolognak, majd így szól: "Neelix nyilvántartása szerint a mintákat a geológiai laborban tároljuk. ... Nem mutatják nyomát molekuláris leépülésnek. ... Menjünk még régebbre." Tuvok keresgél egy darabig, majd így szól: "Tíz hónap, tizenegy nappal ezelőtt... A Voyager leszállni kényszerült egy 'Y' osztályú planetoidon a Vaskin szektorban." "A Démon osztályú bolygó..." néz Chakotay a vulcanira, "Az egyik legérdekesebb küldetésünk. ... Deutériumot keresve mentünk oda, és végül egy új jellegű élet születésének lettünk tanúi." "A bolygó egy bio-mimetikus összetevővel rendelkezett." bólogat a vulcani. "Az Ezüst Vér. ... Mintát vett a DNS-ünkből, és másolatot készített a teljes legénységről." "Gyakran eltunodtem, mi történt velük... Boldogultak-e? Folytatták-e a fejlődést..." "Hasonlítanak-e még mindig ránk..."? kérdezi Chakotay, mire Tuvok töprengő ábrázatot ölt. A páros valamivel később sietősen érkezik a gyengélkedőbe, és egyenesen a Doktorhoz mennek, aki a lepellet letakart Torres vizsgálatával van elfoglalva. "Talán..."? kérdezi Chakotay B'Elanna láttán. "Attól tartok." feleli a hologram komoran. Chakotay nagyot sóhajt, majd így szól: "Keressen deutérium, hidrogén-szulfát, és dikromát-nyomokat." "Dikromátokat..."? kérdezi a Doktor meglepetten. "Csak csinálja." sürgeti Chakotay. A hologram közelebb húz egy muszerekocsit, és egy trikordert véve kézbe, munkához lát. "Mi ez az egész?" sandít közben Tuvokékra. "Van egy aggasztó elméletünk." feleli a vulcani. "Minden említett összetevőt észlelek..." állapítja meg a

Doktor meglepetten. "Azt akarom, hogy adjon be neki egy dikromát-katalizátort." szól Chakotay. "Parancsnok...?" "Biztosra kell mennünk." A Doktor kissé kelletlenül engedelmeskedik, ám miután bejuttatta a szert Torres testébe, az átalakulás szinte azonnal megkezdődik, és pár másodperc múlva már egy fémes, kohézióját megtartó folyadéktömeg hullámszik az ágyon. Tuvok és Chakotay jelentősegteljesen néznek össze, a Doktor pedig döbbenetesen bámulja a folyékony fémet: "Nem értem..." "Ez nem B'Elanna volt. Hanem egy másolat. ... Egy bio-mimetikus másolat." mondja Chakotay. "Másolat...?" "Mind másolatok vagyunk." néz Tuvok a Doktorra, "Egyikünk sem igazi."

"Íme az osleves..." mondja a Doktor, mikor megáll Chakotay, Tuvok és Janeway mellett, akik egy hengeres tároló-rendszer mellett állnak, amiben a korábban Torrest alkotó fémes folyadék csillog. "Ez teremtett minket..." mutat Janeway a hengerre. "Nem csak minket. Az egész hajó ugyanebből az anyagból áll." pontosít Chakotay. "Ez egy bio-mimetikus vegyület, ami olyan pontosan másolta le a légénység molekulaszervezetét, hogy soha nem vettem volna észre, ha nem tudom, mit keressek." mondja a Doktor. "A Földön születtem, Indianában, emlékszem, hogy ott is nottem fel..." mondja Janeway halkán, "Emlékszem, mikor végeztem az Akadémián. ... De arra nem emlékszem, hogy másolat volnék." "A jelek szerint az eredeti Kathryn Janeway emlékei is lemásolódtak. ... Valahogyan, azután, hogy a valódi Voyager távozott, elkezdtük elfelejteni, hogy másolatok vagyunk." mondja a Doktor. "Végül felvettük az o életüket, és útnak indultunk a Föld felé." veszi át a szót Chakotay. "És most a hajtómumag tönkreteszi a sejtszerkezetünket. ... Nem gondoltuk, hogy a sugárzás árt nekünk, mert emberek számára veszélytelen..." néz Janeway a többiekre. "Mindannyian le fognak bomlani, ugyanúgy, ahogy B'Elanna. ... És én sem vagyok immúnis. A holoemitterek, mint minden más, csak másolatok. Csak idő kérdése, hogy a programom elkezdjen leépülni." "Mit tehetünk a folyamat megállítására?" kérdezi Janeway elszántan. "Van egy lehetőség." feleli Chakotay, "Visszamenni." "A Démon osztályú bolygóra?" kérdezi Janeway hitetlenkedve. "Az ottani túlélésre teremtettünk." bólint Chakotay felsóhajtva. "Igaza van." ért egyet Tuvok, "Ésszerű feltételezni, hogy ha visszatérünk honos környezetünkbe, a leépülés abbamarad." Janeway erre járkálni kezd a többiek körül, közben így szól: "Még ha túl is élnénk az utat... Fényévek ezreit tennék meg a rossz irányba." "Lehet, ez az egyetlen lehetőség." mutat rá Chakotay. "Másolat vagy sem, én ugyanaz az ember vagyok, aki tegnap voltam, és maguk nem különben. Ez pedig azt jelenti, minden lehetőséget meg fogunk tenni, hogy véghez vigyük a küldetésünket... Ami pedig nem más, mint elérni a Földet. Világos?" "Igen, asszonyom." bólint Chakotay. "Állítsák be a környezetszabályzást egy 'Y' osztályú bolygó imitálására, az lelassíthatja a leépülést." "Csak idő kérdése, míg a környezetszabályzás rendszerei maguk is károsodni kezdenek." mutat rá Tuvok. "Ezzel tisztában vagyok..." mondja Janeway halkán, "Ezért próbálunk meg találni egy biztonságos kikötőt... Míg ki nem találjuk, hogy állítsuk meg a leépülést. ... Keressék meg a legközelebbi 'Y' osztályú bolygót, és álljunk irányba." Tuvok bólint, majd elsiet, Janeway pedig így folytatja: "Én pedig közben... Elmagyarázom a légénységnek a helyzetet."

"Még mindig rengeteget nem tudunk erről a jelenségről..." mondja a kaszinóban összegyűlt légénységi tagok között járkáló Janeway, "És bízom abban, megtaláljuk a módját a visszafordításának." "Vagyis azt mondja, minden tapasztalatunk, ami a másolás elöttől származik... Nem valódi?" kérdezi Kim. "Nem teszek úgy, mintha én magam érteném, Harry... De a nézőpont, amit én választottam, a következő: ha mindenünk lemásolódott... Az az emlékeinket is jelenti, az agyunk érzelmi központját... Ezért ha éreznek valamit... Emlékeznek valamire... Hisznek valamiben... Nem fogom azt mondani, az nem valószínű." "De... Akkor van ott kint egy másik légénység is, igaz?" kérdezi Neelix, "Egy valódi Voyager." "Feltételezem, igen. ... De nem akarom, hogy ez a gondolat bármelyiküket is eltérítse a feladatunktól." "Miféle feladat volna az?" kérdezi Paris, mire Janeway eléje lép, és a szemébe nézve így szól: "Ugyanaz, ami mindig is volt, Tom. Épen, egészségesen elérni az Alfa Kvadránst. ... De hogy azt megtehessük, le kell gyoznunk ezt a problémát. És jelen pillanatban ez energiatakarékosságot jelent... Szürke üzemmódot a hajón, felezett szolgálati ciklusokat. ... Minél kevésbé fárasztják ki magukat, annál kisebb a sejtpusztulás."

... Másolatok, vagy sem... Maguk még mindig az én legénységem. ... Végeztem." Janeway, és még néhányan kisietnek a kaszinóból, azonban bent is maradnak szép számmal. "Tom..." lép közelebb Kim Parishhoz, mire az keseruen pillant rá: "Itt nincs senki ilyen nevu..." "Csak azt szerettem volna mondani... Sajnálom, ami B'Elannával történt." "Sajnálod... Ugyan mit?!" "A feleséged volt!" "Egy másolat volt. Ugyanúgy, ahogy te is, Harry." "Hallottad a kapitányt. Ha túl akarjuk élni ezt az egészet... Hinnünk kell önmagunkban." Paris erre gúnyosan felnevet: "Hagyd már a 'jó katona' musort! ... Most... Többé már nem kell megtenned mindent, amit a kapitány mond. A francba, hiszen még csak nem is kapitány!" "Nekem az." jelenti ki Kim ridegen. "Na jó. ... Tegyük fel, visszajuttat minket a Földre. És akkor? ... Tényleg azt hiszed, a családod majd tárt karokkal fogad téged?" "Nem tudom." csóválja meg a fejét Kim. "Amennyire mi tudhatjuk, lehet, hogy az igazi Harry mostanra már együtt vacsorázik velük vasárnaponként! ... És ha odasétálsz az ajtajukhoz, pontosan azt látják majd benned, ami vagy: egy szélhámost." "Akkor, mit csináljunk, hm? Várjuk meg, míg szépen mind leépülünk?" kérdezi Kim élesen, mire Paris végigméri, majd szó nélkül elsiet.

Janeway nagy mugonddal teríti meg a kabinjában levo asztalt egy kétszemélyes vacsorához, majd a csengo hangjára kiszól: "Igen?" Chakotay érkezik, Janeway pedig feléje fordulva így szól: "Csirkepaprikás. Nagyanyám receptje szerint. ... Na jó, lehet, nem az én nagyanyám volt, de attól az étel még finom." Chakotay kissé zavartan méregeti az asztalt, miközben beljebb lép a kabinba. "A hetenkénti közös vacsoránk, csak nem felejtette el?" kérdezi erre Janeway. "Újabb három embert vesztettünk el. Vissza kell fordulnunk." mondja a parancsnok komoran. Janeway pár pillanatig szótlánul nézi Chakotayt, majd így szól: "Öt éve próbálom hazajuttatni a legénységet. Most nem fogom feladni." "Hallgassa meg magát... Öt éve még csak nem is létezett. Az otthona egy 'Y' osztályú bolygó a Delta Kvadránsban, és nem a Föld." "Honnan véli tudni, hová tartozunk? A valódi Voyager talán megsemmisült, és csak mi maradtunk. ahogy én látom..." mondja Janeway, az ablakok felé indulva, "Kötelesség vagyunk tovább élni az életüket." "Ez egy eléggé esetleges feltételezés. És veszélybe sodorja a legénységet." Janeway erre visszafordul a parancsnok felé, és az asztal szélére támaszkodva így szól: "Nem tudok más lenni, mint ami vagyok, Chakotay. ... Kathryn Janeway." "Azzal áltatom magam, hogy elég jól ismerem Janeway kapitányt. És bár o haza akarja vinni a legénységét... Soha nem menne el addig, hogy közben megölje oket." Janeway hosszan mered Chakotayra, végül felsóhajtva így szól: "Talán mégsem volt olyan jó ötlet ez a vacsora. Chakotay erre nem szól, és látszik rajta, nem is igazán tudna mit mondani.

"Mindent kipróbáltam, ami csak eszembe jutott." mondja a kórteremmé átalakított kaszinóban járkáló Doktor Janewaynek, akin már szintén erosen meglátszanak a leépülés nyomai, "Bio-molekuláris erositoket, génhasítást replikált DNS-bol... És nem jutottam közelebb a gyógyomódhoz. De van egy ötletem." "Hallgatom." "Keressük meg az eredeti Voyager-t. ... Ha itt volna a valódi Janeway kapitány, mintát vehetnénk az o DNS-ébol, s bevészhetnénk az ön genetikai mintázatába." "Csakhogy nem tudjuk, merre járnak... Lehetnek mögöttünk, előttünk, a Földön, elpusztulhattak. ... Rádadásul... Ha meg is találánk a valódi Janewayt, mibol gondoljuk, hogy segítene?" "O maga..." mutat rá a hologram, majd pár pillanatra vibrálni kezd, "Az emitterem elkezdett leépülni." "Jobb, ha visszatér a gyengélkedore." javasolja a kapitány, mire a Doktor sietosen távozik. "Tuvok hívja a kapitányt." hallatszik ekkor az interkomból, "A szenzorok észleltek egy 'Y' osztályú bolygót." "Megyek."

"Talán nem olyan, mint otthon, de elmegy." mondja a kormányospultnál ülo Paris, és a mellette álló Janeway mellé lépo Kim, "Thermionikus sugárzás, a felszíni homérséklet ötszáz kelvin fölött." "Pont, amit a Doktor felírt..." mondja Janeway, a fomonitoron látható bolygót szemlélve, majd Chakotay felé fordul: "Biztonságos kiköto...?" "Nincs garancia arra, hogy beválik." mondja a parancsnok. "Harry... Eresszenek ki minden plazmát a gondolákból... A szabad energiát irányítsák a légköri hajtómuvekbe. ... És készüljenek fel a leszállási eljárásra." sorolja Janeway, majd elindul a széke felé. "Igen, asszonyom." bólint Kim, a muveleti tiszt konzol felé véve az irányt. "Vörös

készültség." szól a kapitány. "Leszállótalpak készenléiben, tehetetlenségi tompítók maximumon." jelenti Paris. "Vigyen le minket, Mr. Paris." bólint Janeway. "Kapitány... Egy jármű közeledik a bolygó felszínéről." jelenti Tuvok. "Képernyőre." szól Janeway, mire egy zömök, hengeres hajó jelenik meg a fomonitoron. "Hívnak minket." jelenti Kim. "Csatornát nyiss." "Maguk megsértik az ordr-marite bányászati szerződést. Hagyják el a keringési pályát, vagy megsemmisítjük magukat." A közeledők nem sok időt hagynak a figyelmeztetés után, Tuvok szinte azonnal jelenti: "Tűzet nyitnak." A Voyager megrázkódik az első találatoktól, mindenki igyekszik megkapaszkodni abban, amiben tud.

Az idegen hajó lövései úgy csapódnak a Voyager testébe, mintha az valami képlékeny anyagból állna, minden egyes becsapódás után hullámok futnak végig a hajótesten.

"Itt Kathryn Janeway kapitány a Voyager Föderációs csillaghajóról. Nem vagyunk az ellenségük." üzeni Janeway nyomatékosan, de csak néhány újabb lövés a válasz, mire Chakotay megjegyzi:

"Mintha nem értenének egyet." "Nem vagyunk érdekeltek a bányamuveleteikben, a hajónk súlyos károkat szenvedett, le kell jutnunk a felszínre, hogy elvégezhessük a javításokat." próbálkozik tovább Janeway. "Ismétlem: távozzanak, vagy elpusztulnak." "Pajzsok ötvenkét százalékon." jelenti Tuvok a következő találat után. "A gyengülő rendszereinkkel nem fogjuk ezt sokáig bírni."

állapítja meg Chakotay. "Célozza a fegyverrendszerüket... Tűz." szól Janeway, Tuvokra pillantva.

"Nincs hatás." jelenti az, leadva egy lövést, "A burkolat átszakadt a tizenegyes, tizennégyes, és tizenötös szinten."

"A sérült szektorok bio-mimetikus anyaggá változnak, a záróeroterek nem reagálnak." teszi hozzá Kim. "Kiüríteni azokat a szinteket!" szól Janeway. "Ha kibocsátunk egy polaronimpulzust, elég időre ki tudjuk iktatni a pajzsukat, hogy célba vehessük a

hajótumagjukat." javasolja Tuvok. "Nem." néz rá Janeway, "Nem fogjuk megsemmisíteni őket egy félreértés miatt." "Vagy ez, vagy a visszavonulás." mutat rá Tuvok. Janeway Chakotayra

pillantva így szól: "A Csillagflotta tisztjei vagyunk, ezt nem felejthetjük el. ... Elhagyni a keringési pályát." "Ez a bolygó lehet az utolsó esélyünk a túlélésre." mondja Paris. "Más lehetőséget kell találnunk." jelenti ki erre Janeway. "Egyáltalán miért fogadunk el még parancsokat magától...?"

morogja Paris. "Hadnagy, hajtsa végre a parancsot, vagy hagyja el a hidat!" szól rá Chakotay, mire Paris végül távozópályára állítja a hajót. "Az idegen hajó nem üldöz minket." jelenti Tuvok.

"Kezdjék meg újabb 'Y' osztályú bolygók keresését." mondja Janeway kimerülten, "Harry, sugározzon vészjelzést minden szubtérsávon. Ha a valódi Voyager odakint van valahol... Meg akarom találni!" Janeway ezután a készenléti helyiség felé veszi az irányt, de Paris gunyoros hangja megállítja: "És közben mit akar, milyen... Irányba menjek?" "Vissza az Alfa Kvadráns felé vezető útra, Mr. Paris." feleli Janeway, majd folytatja útját, Chakotay pedig pár pillanatnyi töprengés után a nyomába szegődik.

"Tudom mit akar mondani, és nem akarom hallani." mondja Janeway, mikor Chakotay beéri a készenléti helyiségben. "Nagy kár." mondja a parancsnok. "Tomtól még hajlandó vagyok elturni egy kis engedetlenséget, de magát ne kelljen emlékeztetnem, hogy még én vagyok a kapitány."

"Nem az. ... Maga egy bio-mimetikus életforma, amit az ő képmására teremtettek." "Azt mondja, többé nem fogad el tolem parancsokat...?" néz Janeway a parancsnokra. "Én azt mondom, lépjen távolabb... És vegye szemügyre a helyzetünket objektívebben." "Azt gondolja, tűzet kellett volna nyitnom arra a hajóra..." mondja Janeway ridegen, mire Chakotay megrázza a fejét: "Nem.

Egyetértek azzal a döntésével, hogy visszavonultunk... De meddig tarthatjuk még magunkat a Csillagflotta elveihez, mielőtt el kell kezdenünk kompromisszumokat keresni?" "Ameddig

szükséges. ... Mi, és a hajó talán egyre hanyatlunk... De az emberségünk még sértetlen." "A pusztá

hit nem fogja egyben tartani a hajót." "Eddig is elhozott minket." "De ez nem elég." mondja

Chakotay, majd nehéz sóhajjal folytatja, "Nem Tom és én vagyunk az egyetlenek, akik

megkérdőjelezzük a döntéseit. ... Most, hogy már ismert az igazság, sokan úgy gondolják, meg

kellene fordulnunk, és visszamenni az 'Y' osztályú bolygóra. ... Kezdenek emlékezni a Voyager

előtti létükre." "Milyen... Milyen létükre?! ... Bio-mimetikus folyadéktócsákként? ... Még a tudat

mibenlétét sem tapasztaltuk meg, míg a Voyager arra nem járt." "De mire jó a tudat, ha nem élünk,

hogya tapasztalhatunk? ... Kathryn, vissza kell mennünk!" "Megígértem a legénységnek, hogy hazajuttatom őket!" mondja Janeway kétségbeesetten. "Az otthonunk... Nem a Föld." rázza meg a fejét Chakotay, majd arcvonásai elkezdnek elbizonytalanodni, ahogy a sejtszerkezete egyre gyorsabban kezd leépülni. "Janeway a gyengélkedőnek: orvosi vészhelyzet!" üzeni Janeway rémülten.

"Nem reagál..." mondja a Doktor, visszahúzva az oltópisztolyt a gyengélkedő egyik ágyán fekvő Chakotay nyakától, majd a jelezni kezdő diagnosztikai konzolhoz megy, "Az idegpályái destabilizálódnak..." A konzolból hamarosan hallhatóvá váló egyenletes sípolásra Janeway felkapja a fejét, és a Doktornak egy szót sem kell szólnia ahhoz, hogy tudja, épp most veszítette el első tisztjét.

A kapitány hamarosan visszatér a hídra, és pár pillanatra fáradtan megtámaszkodik Tuvok konzoljának peremén. Végül a többiek felé fordulva bizonytalan hangon így szól: "Elvesztettük Chakotay parancsnokot. ... Másolat, vagy sem... Nekem valóságos volt. És remek Csillagflotta-tiszt..." Janeway levánszorog a kapitányi székhez, és belerogyva folytatja: "És... Barát is volt. Aki... Nem félt attól, hogy tudassa velem... Tévedtem. ... Mr. Kim... Indítsa be a javított görbületi hajtóművet... Fordítsák meg a Voyager-t. ... Hazamegyünk..." "Kapitány...?" néz hátra Paris. "Irány... A Démon bolygó." mondja Janeway, majd magába roskadva mered maga elé.

"A kapitány naplója, kiegészítés. Elvesztettük a legénység hatvanhárom tagját, és a rendszereink egymás után állnak le. Bár még mindig öt hétnyire vagyunk a Démon bolygótól, nem adtuk fel a reményt."

"A gyengélkedő holokivetítői nulla-három nulla-nullakor álltak le." mondja Kim komoran a sötét tanácssteremben, ahol Janewayen és rajta kívül már csak Neelix és Seven van jelen, mind a négyen csak nagyjából emlékeztetnek korábbi önmagukra, arcvonásaik felismerhetetlenségig eltorzultak, "Elvesztettük a Doktort." "Tom milyen állapotban van?" kérdezi Janeway. "Változatlan." "Hmm... Úgy látszik, üresedés van a főorvosi poszton. ... Alkalmasnak érzi magát rá, Neelix...?" néz Janeway a talaxiaira. "És mi lesz a többi feladattal...?" "Adjon elsőbbséget a gyengélkedőnek. ... Jelen pillanatban... A jó hangulat luxus. ... A hajtóműmag hogy tartja magát?" néz Janeway Sevenre. "A módosított nanoszondák továbbra is erősítik a görbületi mezőt. Működésben maradhat, amíg elérjük a Démon bolygót. Azonban annak kevesebb mint húsz százalék a valószínűsége, hogy a Voyager épségben marad ennyi ideig." "Hát..." mondja Janeway a székén hátradőlve, egyre erőteljesebb hangon, "Nem ez lesz az első eset... Hogy a legénység..." Janeway elhallgat, és sokáig mozdulatlanul ül a székben, mire Kim aggodalmasan szólítja meg: "Kapitány...?" "Semmi, csak... Kicsit fáradt vagyok." "Adja át a parancsnokságot egy időre Kim zászlósnak." javasolja Neelix. "Még én vagyok a kapitány." néz rá Janeway. "Én meg a vezető orvosi tiszt." mutat rá a talaxiai, "Ne kényszerítsen rá, hogy felmentsem a szolgálat alól." "A tiltakozását tudomásul vettem... Uram." mondja Janeway, némi vidámsággal a hangjában, majd kinyúl, és megfogja Neelix kezét. "Hát... Van még egy dolog..." folytatja végül Janeway "Töltsék le a hajó adatbázisát... És a naplóinkat... Egy mentobójába. Arra az esetre, ha nem éljük túl... Legyen valami nyoma annak... Amit elértünk." "Egy idokapszula..." mondja Kim. "Még lehet, a legénység élete rövid volt... De elismerésre méltó. ... Egyikük sem... Érdemli meg, hogy elfeledjék..." "Stabilan maradt anyagokból fogom elkészíteni a bóját." mondja Seven. A hajótesten ekkor mély hangú dübörgés morajlik végig, és vörös készültség lép életbe, így a megfogyatkozott tisztikar a híd felé veszi az irányt.

Odakint Kim lassan leereszkedik az első tiszt székébe, és tanulmányozni kezdi a lekérdező terminált: "A deflektor leállt. Csillagközi por lépett reakcióba a görbületi mezővel." "Tisztítsák meg." mondja Janeway, közben elérve a kapitányi széket. "Nem lehet. A szükséges rendszerek dezintegrálódtak." mondja Seven. "Túl nagy utat tettünk meg, hogy végül a por állítson meg." mondja Janeway, "Tartalék energiát átirányítani a deflektorba..." "Görbületimező-összeomlás

nyolc másodperc múlva. Hét... Hat... Öt... Négy... Három..." számol vissza Seven, miközben Kim és Neelix igyekeznek életet lehelni a deflektorrendszerbe. "Megvan." mondja Kim. "Deflektor újraindítva." szól Seven, mire a dübörgés csillapodni kezd, végül teljesen elül, "A görbületi mezo stabilizálódott." "Lehet, már nem vagyok hangulatfelelős... De ez akkor is ok az ünneplésre..." mondja Neelix zihálva, "Maga mit gondol, kapitány?" Janeway azonban már nem érthette meg a deflektor felett aratott idoleges győzelmet, mozdulatlanul hever a székében. "Kapitány..." megy oda hozzá Neelix, út közben nyitva szét trikorderét, de már csak a halál beálltát tudja megállapítani. "Elment..." mondja a talaxiai, lassan térdre rogyva Janeway széke előtt.

"A megbízott kapitány naplója. CsillagIdo 52597.4. A helyzetünk napról napra rosszabbodik. A hajónak több mint nyolcvan százaléka lakhatatlan, a legénység nagyobb része halott. Egyre kevésbé valószínű, hogy azon kevesek, akik megmaradtunk, elérjük utunk célját."

"Számítógép, a hajótest állapota?" kérdezi Kim az üres hídon, miután befejezte a naplóbejegyzést. "A hajótest integritása negyvenöt százalékos." mondja a számítógép hullámzó, bizonytalan hangon, majd aláfestésként megvonaglik a hajó. "Ez mi volt..." néz körül Kim. "A kettes raktér dekompresszáldott." Kim a mérnöki konzolhoz megy, és így szól: "Szintet lezárni." Ekkor a híd hátsó része instabillá válik, a falak és a konzolok mintha olvadt viaszból lennének, színüket és mintájukat megtartva hullámszerűen kezdenek. "Számítógép, egy tízes szintű erőteret a híd köré." szól Kim, visszatérve a kapitányi székhez. "Nem végrehajtható." "Seven..." nyit csatornát Kim, "Több energia kell idefentre. A válaszfalak szétnyílnak."

"Átírányítom a tartalékenergia maradékát..." üzeni Seven a gépházból, majd munkához lát az egyik konzolnál, a számítógép pedig pár pillanat múlva bejelenti: "Az első szint erőterei a helyükön."

"Így már jobb." néz körül Kim, "A létfenntartás hogy áll?" "Romlik. Körülbelül tíz órányi levegőnk maradt." érkezik Seven válasza. "Az időkapuszalával mi a helyzet?" "Kilövésre kész."

"Tegye meg."

Seven átmegy egy másik konzolhoz, és megpróbálkozik a dologgal, de kudarcról kell beszámolnia: "A kilövésvezérlő rosszul gyűjtött." "Indítsa újra, és próbálja még egyszer!" "Nem fog menni, a kilövő-mechanizmus szétbomlott." "Mentse ki a szondát!" "Késő... Megsemmisült." állapítja meg Seven komoran.

"A személyi naplók... A küldetésnaplók... Az egész történetünk... Odaveszett." mondja Kim maga elé bámulva, majd mikor a lekérdező terminál jelezni kezd, bosszúsan fordul arrafelé: "Most meg mi van...?!"

"Egy hajót észleltünk..." állapítja meg Seven, "Huszonkét fényév távolságban."

A fomonitor életre kel a hídon, és az alig működő rendszerek okozta képi zajban a Voyager alakja válik kivehetővé. Kim erre otthagyja a székét, és eloremegy a kormányospulthoz: "Látom...

Megpróbálom hívni őket. ... A szubtéri adó nem működik." Kim a konzolra csap, majd kétségbeesetten állapítja meg: "Kilépnek a hatósugárból, nem fognak észrevenni! ... Még van egy működő kommunikációs áramkörünk, de impulzussebességre kell lassulnunk, hogy használhassuk. Seven, kilépni görbületből!" "A hajtóművezérlés beragadt." "Akkor oldja ki!" "Egy izolitikus konverter nélkül nem tudom végrehajtani." "Vesse ki a magot." határoz végül Kim. "Zászlós, ilyen sebesség mellett kiesni görbületből, az széttépheti a hajót." "Már így is széthullóban vagyunk, egy darabban nem érnék el az 'Y' osztályú bolygót! ... Ez azt jelenti, az a hajó az egyetlen reményünk." mondja Kim, visszatérve a kapitányi székbe, "Gondoljon bele... Janeway kapitány mit tett volna?"

Seven töpreng pár pillanatig, majd kilépve a gépház közepére, így szól: "Számítógép, felkészülni a hajtóműmag kivetéséhez. Jogosultság: Seven of Nine ómega öt kilenc három." "Kivetorendszer elokészítve." nyugtázza a parancsot a számítógép. Seven az egyik fali terminálhoz megy, majd hátranézve a keverokamrára, kiadja a parancsot: "Hajtóműmagot kivetni!" A Voyager a következő pillanatban erosen megvonaglik, és a gépházban számos vészjelzés szólal meg. "Elvesztettük a pozíciótartást, és a pajzsokat." jelenti Seven, "Szerkezeti integritás tizenkilenc százalék."

"Létfenntartást átirányítani... A fenébe is, mindent átirányítani a védomezobe!" kiabálja Kim, hogy hangja áttörhessen a hídon bekövetkező robbanások zaján. "A burkolat átszakadt a kilences, tízes, és tizenegyes szinten." jelenti Seven, majd egy nagyobb robbanás után az interkom elnémul. "Seven... Seven...?!" próbálkozik Kim, majd a széket ismét otthagyva így szól: "Számítógép, mennyi idő múlva ér be a hajó a kommunikációs hatósugárba?" "Öt perc harminc másodperc." feleli a felismerhetőség határáig torzult hang.

"Távolság?" áll fel Janeway a kapitányi székben. "Ötmillió kilométer." feleli Paris a kormányospulttól. "Próbálják újra hívni." szól a kapitány. "Nincs válasz." csóválja meg a fejét Tuvok. "Kapitány..." szól Kim, "Megtaláltam a vészjelzés forrását, egy hajó az." "Tudja azonosítani?" kérdezi Chakotay. "Nem, az adás teljesen kivehetetlen, a jelek szerint komoly károkat szenvedtek." "Négyszázezer kilométer." jelenti Paris. "Impulzussebesség. Parancsnok, készítse a mentosztagokat." néz Janeway Chakotayra, "Híd a gyengélkedőnek: készüljenek sebesültek fogadására!" "Látótávolságban vagyunk." jelenti Tuvok. "Képernyőre." A fomonitoron egy első pillantásra kivehetetlen kép jelenik meg: a semmiben lebegő, nagyjából egyforma méretű, fémes színű anyagtömbök halmaza. "Hol a hajó...?" kérdezi Janeway meglepetten. "Semmi nyoma." feleli Kim. "Ezek a roncsok... Nem lehet, hogy csak ennyi maradt..." mondja Chakotay. "Deutérium-maradékot, anti-neutronokat, és dikromát-nyomokat észlelek." sorolja Tuvok, "Ha ez hajó is volt... Többé már nem az." "Keressenek életjeleket, mentoegységeket." szól Janeway. Tuvok megpróbálkozik a dologgal, majd így szól: "Semmi." Janeway pár pillanatig még elhulva bámulja a lassan széteső anyagfelhőt, majd visszaindulva a székéhez, így szól: "Bejegyzés a hajónaplóba: nulla-kilenc nulla-nullakor vészjelzést fogtunk, a hajó utolsó ismert helyzetét huszonegy húszkor értük el. ... A hajó megsemmisült. Az ok ismeretlen. ... Túlélok nincsenek. ... Mr. Paris, vissza a korábbi irányra." "Igenis, uram." nyugtázza a parancsot Paris, Janeway pedig még hosszán bámul maga elé, gondolatban talán sok szerencsét kívánva az ismeretlen hajó legénységének utolsó útjukon, bárhová vezessen is az.

112. The Fight – Küzdelem

"Ne...! Hallgattassák el oket!" üvölti a gyengélkedőben a mutoasztalon vergődő Chakotay, akinek nyakén és jobb halántékán egy-egy orvosi muszer van rögzítve. "Van valami...?" pillant a Doktor a mellette dolgozó Sevenre, miközben Paris igyekszik lefogni a parancsnokot. "Semmi jelentős. Az idegpályái továbbra is bizonytalanok." "Doki! ... Nem tud csinálni valamit?" hívja oda Paris a hologramot a mutoasztalhoz, "Nézzé, hogy szenved!" "Ha benyugtatózom, elvesztjük az esélyt, hogy kapcsolatba lépjünk az idegenekkel." feleli a Doktor, miközben gyorsan megvizsgálja Chakotayt. "Tüntessék el oket!" kiáltja ekkor Chakotay. "Parancsnok, hall engem?" hajol közelebb a hologram, "Összpontosítson a hangomra." "Nem értem oket, de akkor is tovább beszélnek!" rázza a fejét Chakotay, miközben a Voyager néhány tompa dörrenés közben megrázkódik. "Mit mondanak?" "Nem tudom! .. Hallgattassák el oket, kérem!"

"Janeway hívja a gyengélkedőt: valami haladás, Doktor?" kérdezi a kapitányi székben ülő Janeway az interkomon át. "Nem haladnak jól a dolgok. A nagykövetség még mindig... Képzeld." "Fogy az időnk." üzeni Janeway, a híd hátsó részén dolgozó Torres pedig, hogy megerősítse ezt, megszólal: "A gravitonréteg összegyűri a hajótestet. ... Ha nem találunk kiutat a káosztérből, itt halunk meg."

"A vezető orvosi tiszt naplója, kiegészítés. Erofeszítéseim ellenére Chakotay állapota tovább romlik..."

A naplóbejegyzést diktáló Doktor felnéz, mikor a hajó megrázkódik, majd mielőtt folytathatná a bejegyzést, Chakotay hangja hallatszik be az irodába: "Doktor...!" A hologram kisiet az irodából, és megáll a mutoasztalon hason fekvő parancsnok mellett: "Igen, parancsnok?" "Fáradt vagyok. Aludni akarok!" "Ha elveszti az eszméletét, az megszakíthatja a kapcsolatot az idegenekkel." mondja a hologram. "Idegenek...?" "Azok, akik itt élnek. Csapdába estünk, ok talán tudja, hogy juthatunk ki. Fontos, hogy beszéljen velük." "De nem értem, mit mondanak." "Én megpróbálhatok segíteni, hogy megértse." "A végén úgy járok, mint a nagyapám: bolond vénember leszek!" "Nem, maga nem orült meg! ... Azt hiszem, az idegenek átalakítják az idegpályáit, hogy kommunikálhasson velük. ... Emlékszik arra a napra, mikor megsérült a holodeckben?" Chakotay pár pillanatig töpreng, majd aga elé bámulva megkérdi: "A bokszeccs-szimulációban?" "Igen. Kiütötték. Emlékszik...?" "Megsérültem." bólint Chakotay, "Idejöttem. Vitakoztunk..." "Így volt. ... Próbáljon többre visszaemlékezni a holodeckkel kapcsolatban." "Egy teralliaival küzdöttem... Ott volt Boothby. Az edző volt kádétkoromban." "Folytassa... Hányadik menet volt?" "A harmadik... A harmadik menet! A küzdelem rosszul alakult. ... Épp elkerülni igyekeztem az ellenfeletem..."

Chakotay és egy eroteljes testalkatú humanoid egy nagyobb edzőteremben felállított ringben küzdenek. A közelben álló Boothby odaszól Chakotaynak: "Távolodjon el a kötelektől, fiam." Chakotay erre néhány gyors ütéssel hátrálásra kényszeríti ellenfelét, így egy kis szabad térhez jut. "Ez az, ez az!" szól Boothby elégedetten. Úgy fél perc múltán elektronikus gongjelzés, majd a számítógépeknek a Csillagflottánál rendszeresített kimért női hangja szólal meg: "Vége a harmadik menetnek." Az ellenfelek visszavonulnak a ring áttellenes sarkaiba. "Nem is volt olyan rossz..." mondja Chakotay, miután Boothby megszabadította fogvédőjétől. "Pocsék volt." mondja erre az öreg. "Talán lemaradtam valamiről? Alig tudott hozzám érni." "Ühüm... Csak várd ki a végét. Nem figyelsz rá eléggé, azt hiszed, lassú, és ostoba. ... Én jobban tudom, sőt, az ő fajtáját már a csontjaimban érzem. Szó szerint. ... Összeszámolhatom, hány csontomat törték össze, ha akarod." "Nem tudott megütni." mutat rá Chakotay. "És ez a baj. Nem hagyod." "Csak nem félreértettem az egész sportágat...?" kérdezi erre Chakotay bosszúsan. "A box sokkal inkább szól arról, hogy álljuk az ütések, mint hogy kitérjünk elölük. Nem kéne folyton eltáncolnod a fickó elöl, hagyd, hogy üssön párat. ... Az egésznek a szíve a lényege. Megvan hozzá a szíved? ... Ez a kihívás. Nem ellene,

hanem a te saját, természetes önvédelmi reflexed ellen. Ez az igazi küzdelem." "Kezdodik a negyedik menet." jelenti be ekkor a számítógép, mire Boothby visszatér Chakotay szájába a fogvédőt: "Gyerünk, gyerünk!" Chakotay és a teralliai megint összecsapnak, és Chakotay ezúttal igyekszik valamivel lomhábban mozogni. "Maradj vele. ... Túl közel vagy, gyerünk, piszkáld fel!" adja Boothby a tanácsokat, "Ez az, fiam, foglald le!" Chakotay egy ütőssorozat után hátrébb táncol ellenfelétől, majd döbbszerűen dermed mozdulatlanul. A teralliai mögött ugyanis mintha örvényleni kezdene a tér, az edzőterem távoli sarka összetöredezik, és valami kaotikus mintává áll össze. Boothby kiabál valamit, de mintha az idő lelassult volna Chakotay körül, ahogy az öreg felé fordul. Ezután meghall valamit a háta mögött, és mikor visszafordul, a teralliai feléje száguldó kesztyűjével találja szemközt magát, és a következő pillanatban már a földön van.

"Mennyi...?" mutatja oda a Doktor három ujját Chakotaynak, aki pislogva néz körül, félig felülve a mutoasztalon, majd a hologram kezét szemügyre véve válaszol: "Három." "Eltalálta." húzza el a száját a hologram, majd elkezd ellátni Chakotay fejsebét, "Örüljön, hogy nem tut és cernát használok. Kicsit eredetibbé tenni a szórakozását." "Legyen a vendégem..." "Ha nagyon akarja. ... Egy férfias sebhely a szeme fölött... Chakotay, a Maquis Martalóc. ... Esztelen eroszak, annak a programnak az adatbázisunkban sem volna a helye." "Nincs jobb egy jó kis bunyónál. ... Ott voltam, mikor Price Jones a huszonharmadik menetben nyert Gul Torat ellen. Kiütés a Semleges Zónában. A legjobb meccs volt, amit valaha láttam." "Tényleg...? Azon folyt ki a legtöbb vér, vagy Price Jones felütötte Gul Torat orrcsontját az agyába?" kérdezi a Doktor gúnyosan. "Rossz elképzelése van erről." "Elég egyszerű elképzelés ez: annyi kárt tenni az ellenfélben, hogy elveszítse az eszméletét." Chakotay ekkor fájdalmas arcot vág, mire a hologram, megkérdezi: "A fejfájása hogy van?" "Fájósan." "Vérömlenyek, hajszáltörések..." sorolja a Doktor bosszúsan, miközben odébb lép a vizsgálóasztalon ülő Chakotay mellől. Az feláll, és miután erőt vett a rátörő szédülésen, így szól: "Láttam valami furcsát." "Azt lefogadom." "Nem, még mielőtt megütöttek." "Mire gondolsz?" "Ránéztem Boothbyra... Kiabált valamit. Visszafordultam... És a ring mintha összetört volna..." "Hallucináció...?" lép a Doktor Chakotay mellé, közben szétgyitva kommunikátorát, "Valami nyomás lehet kialakulóban a látóideg mentén, talán egy korábbi ütéstől." "Nem, egész idő alatt távol tartottam magamtól. Hozzám se ért." "Hm... A látóidegében több dúc hiperaktivitást mutat. ... Az ellenfele ugye nem lövöldözött magára valami energiafegyverrel...?" "Csak a kesztyűivel." dugja Chakotay a Doktor orra alá ökölbeszorított jobbát. A hajó ekkor megrázkódik, mire mindketten kérdőn kapják fel a fejüket. "Chakotay, jöjjön a hídra." szólal meg Janeway hangja az interkomból. "Máris megyek." nyugtázza a hívást a parancsnok, és miközben a kijárat felé indul, a Doktor utána szól: "Várom vissza néhány vizsgálatra! ... Hacsak nem szeretne rendszeresen mindenfelét látni."

"Megint irányt változtatott. Húszezer kilométerre van a jobb oldalon." mondja Kim a fölöttébb bosszúsnak látszó Janewaynek, mikor a közben egyenruhát öltött Chakotay megérkezik. "Ionvihar?" kérdezi a parancsnok a széke felé tartva. "Nem egészen. ... Két fényév átméroju, annyi energiát bocsát ki, ami egy tucat csillagnak is elég, nem hasonlít egyetlen jelenségre sem az adatbázisunkban... És nem hajlandó nyugton maradni!" méltatlankodik Janeway. "Jól van, most tizenegyezer kilométerre van bal oldalon..." sóhajt fel Kim. "Túl közel vagyunk." véli Tuvok. "Visszahúzódnunk." bólint Paris. "A jelenség néhány percenként helyzetet változtat." mondja Tuvok Chakotayra nézve. "Egy ekkora valami nem tudhat ilyen gyorsan mozogni." ráncolja a homlokát a parancsnok. "Teljes hátramenet, pajzsok maximumra!" rendelkezik Janeway, mikor a jelenség túlságosan megközelíti a hajót.

Azonban ennyi nem elég, a Voyager testén ugyanis furcsa hullámok futnak végig, mintha a hajó csak egy hullámozó vízben látható tükrökép volna.

A hajó rázkódik egy darabig, majd hirtelen minden elcsendesedik. "Minden gépnek állj." sóhajt fel Janeway, majd mindannyian visszafojtott lélegzettel várják az anomália következő húzását.

"Valaki nem akarja megmondani, hol vagyunk?" kérdezi Janeway rövid csend után. "A jelek szerint... Benne a torzulásban." állapítja meg Tuvok. "Egy csomó nyers adat jön... Szubtéri

áramlás, gravitonhullámok... A szenzorok megzavarodhattak..." mondja Kim, "A kijelzések olyan gyorsan változnak, hogy semmit sem tudok kivenni abból, ami odakint folyik." "Kapitány, itt Seven of Nine. Kérem, azonnal jelentkezzen az asztrometrián." A kapitány a száját elhúzza néz körül, majd útnak indul.

A jelek szerint Chakotay és Tuvok is követték, mert végül négyesben állnak az asztrometriai labor nagy monitora előtt. "A borg már évek óta ismeri ezt a jelenséget. ... Olyan terület, ahol a fizikai törvények folytonosan változnak. ... Káosztér." "A szenzorok miért nem figyelmeztettek rá időben?" kérdezi Janeway. "A káosztér véletlenszerűen, váratlanul bukkan fel. ... A borg a galaxis egész területén megfigyelte már." "Akkor a Föderáció csillaghajói miért nem találkoztak soha ilyesmivel?" kérdezi Tuvok. "Minden bizonnyal találkoztak." jelenti ki Seven. "Gondoljanak csak arra a sok rejtélyes körülmények között eltűnt Csillagflotta-hajóra." bólint Chakotay. "A borg hajók sokkal fejlettebbek. De csak egy élte túl a találkozást a káosztérrel." "Ezek nem jó esélyek..." állapítja meg Chakotay. "Változó fizikai tényezők mellett a szenzoraink nem tudnak működni." mutat rá Tuvok. "A probléma ott van..." mutat Seven a képernyőn látható ábra egy pontjára, "A gravitációs együtttható változásai nyíróerőt gerjesztenek a hajótestben. A pajzs megvédhet, de csak egy ideig." "Meddig?" kérdezi Janeway. "Nem tudni." néz rá Seven. "Át kell kalibrálnunk a szenzorokat, átalakítani őket, ha szükséges." jelenti ki Janeway, "Másként vakon kell repülnünk. Munkára." A csoport ezzel egy emberként indul a kijárat felé.

A kabinjában dolgozó Chakotay meglepetten kapja fel a fejét, mikor mintha halkán az edzoterem számítógépének bejelentését hallaná: "Kezdődik az első menet." "Számítógép, mondott valamit?" kérdezi a parancsnok. "Negatív." A parancsnok szeme megakad az egyik fotelben heverő ökölvívő-kesztyűkön, majd bizonytalan léptekkel odamegy a fotelhez. "Vedd fel őket, fiam." hallatszik halkán Boothby hangja, "Ez az a küzdelem, amire vártál." "Kezdődik az első menet." szól újra a számítógép. Chakotay már épp lassan kinyúlna a kesztyű felé, mikor életre kel a valódi interkom, és Tuvok hangja szólal meg: "Híd hívja Chakotay parancsnokot." "Mondja, Tuvok." "Kérem, jelentkezzen a hídon." "Megyek." indul útnak Chakotay, de az ajtóból még visszanez a fotelra, ahol a kesztyűnek nyomát sem látni.

"A gravitonhullám-eltérési szenzorok azt mutatják, hatos görbülettel haladunk, a szubtéri szenzorok szerint egyhelyben állunk." mondja Kim a műveleti tiszt konzol mögül. "Hát, ha ennyire nem tudjuk, mi van, szerintem állítsunk be egy irányt, gyorsítsunk impulzussebességre, és meglátjuk, mi lesz." sandít Paris Tuvokra. "Ami nagy valószínűséggel történne, hogy összeütköznénk egy aszteroidamezovel, vagy egy csillaggal." mondja erre a vulcani, felsietve a híd hátsó részére. "Még mindig jobb volna, mint itt ülni, és várni, hogy..." "Mire?" kérdezi az ekkor érkező Chakotay. "Az arányos nyíróerő háromszáz százalékkal nőtt." jelenti Kim. "Pajzsok?" kérdezi Chakotay. "Kitartanak." feleli Tuvok. A hajótesten ekkor tompa morajlás vonul végig, mire Paris felnézve megjegyzi: "Már tudom, mit akartam mondani... Várni, hogy a hajótest felhasadjon." "Talán telepíthetünk egy sor jelzőbóját, hogy segítse a navigációt." véli Tuvok. "Na, ez már ötlet..." jegyzi meg Paris. Chakotay ekkor úgy érzi, mintha a híd megbillenne, és felhangzik az elektronikus gong. "Maguk hallottak valamit?" kérdezi a parancsnok. "Én nem hallottam semmi szokatlant." feleli a vulcani. "Én se hallok semmit." mondja Paris. A parancsnok azonban újra hallja a gongot, majd a számítógép hangját, és mellé még valami kiáltozást is. "Beállítok egy irányt, és szép lassan elindulunk. Mit gondol, Chakotay?" kérdezi Paris. "A hívó: Chakotay...!" "Nem hallották?" néz körül a parancsnok, mire Paris felé fordul a kormányospulttól: "Mit?" Chakotay körülnéz, majd a Kim konzoljának tetején díszelgo bokszesztyűkre mutat: "Nézzék!" A zászlós azonban zavartan bámulja a Chakotay által mutatott helyet, nyilvánvalóan nem lát ott semmit. "Parancsnok... Jól van?" indul meg arrafelé Tuvok, miközben Chakotay odament a műveleti tiszt konzolhoz, és épp leveszi róla a láthatatlan kesztyűket. "Vedd fel a kesztyűket, fiam." hallatszik Boothby hangja. "Nem valódiak..." csukja be a szemét Chakotay, de mikor kinyitja, a kesztyűk továbbra is a kezében vannak. "Parancsnok...?" kérdezi Tuvok. A hangok

lassan kezdenek összekeveredni Chakotay fejében, majd mikor Tuvok megérinti a parancsnok karját, Chakotay megfordul, és egy gyors mozdulattal megpróbálja megütni Tuvokot, de annak sikerül félrehajolnia elole. "Híd a gyengékednek: orvosi vészhelyzet!" üzeni Paris, majd Tuvok segítségére sietne, de annak a vulcani idegfogással sikerül megbénítani a még mindig a megütésével kísérletező Chakotayt.

A gyengékedobe érkező Janeway egy pillanatra meglepetten torpan meg, mikor a Doktort hallja kis megszakításokkal skálázni, közben ilyeneket mondva: "Ühüm... Most menjünk nyolcszáznyolcvan hertzre..." "Szolfézsóra?" kérdezi Janeway, megállva a hologram mellett. "Hamarosan áttérünk a duettre." jegyzi meg a mutoasztalon fekvő Chakotay epésen. "Azt ellenorzöm, lépett-e fel károsodás a hallóidegben. Egyelőre semmi." magyarázza a Doktor, "A látása is rendben van. Attól tartok, a baj forrása talán... Egy kicsit mélyebben van." A Doktor közben odamegy a mutoasztalhoz, és jelentőségeltjes pillantást vet a parancsnokra, aki felnéz a közben szintén az ágy mellett megálló Janewayre: "Családi átok." "Mire gondol?" "Chakotayban megtalálható egy elmezavarra jellemző genetikai faktor. Érzéksalódások, elsősorban hallucinációk, mind látványban, mint hangban." "A házi orvosunk elnyomta a felelős gént még a születésem előtt. Úgyhogy nem kellett keresztülmennem azon, mint a többieknek. ... A nagyapámnak, például." magyarázza Chakotay. "Valamilyen ok miatt ez a gén most... 'Bekapcsolt'. ... Nem mondom, hogy Chakotay emiatt gondolta, nagy meccsre készül, de leginkább erre fogadnék. ... A holodeck ökölvívó-szimulációja felfrissítette az emlékeit, pár félrehordó neuron pedig megtette a többi." "És ez a... Káosztér, amibe beléptünk... Stimulálhatta az a gént?" kérdezi Janeway. "Elképzelhető. ... Az egyetlen módja, hogy megbizonyosodjunk arról, ha kivisszük a hajót innen. ... Addig... A parancsnoknak a gyengékedoben kell maradnia." mondja a Doktor, majd az irodája felé távozik. Janeway pár pillanat múltán közelebb hajol Chakotayhoz, és vidáman így szól: "Tuvok szerint kemény a balcsapottja." Chakotay erre nevetve ül fel, majd így szól: "Vulcanival sose kezdjen az ember." "Hogy van?" kérdezi Janeway, megkerülve a mutoasztalt, hogy egy oldalon legyen a parancsnokkal. "Remekül." Janeway azonban jelentőségeltjesen méri végig, mire Chakotay nagyot sóhajtva így folytatja: "Mikor gyerek voltam... A nagyapám dolgokat kezdett látni... Amiket senki más nem látott. És hallott dolgokat, amiket nem hallott senki más. ... Napi pár injekció, ennyire lett volna csak szüksége. De elutasította. ... Azt mondta, a lelke fáj ugyan... De ezt a sebet becsülni kell." Chakotay ezután hosszan bámul maga elé, Janeway pedig türelmesen várakozik mellette. "Bolond öregember..." néz rá végül a parancsnok, egy pillanatig tartó mosollyal arcán.

"Kész, kapitány." néz Kim a muveleti tiszt konzol mögöl a kapitányi székekben ülő Janewayre, aki erre így szól: "Janeway Sevennek: indítsa újra a hálózatot." "Készüljenek." érkezik a válasz. "Visszajöttek a szenzorok." jelenti Kim, "Letapogatás százezer kilométeren. ... Hétszázezeren..." "A szenzorok egymillió kilométerig megbízhatók." állapítja meg Tuvok, "De azon túl nem tudunk letapogatni." "Harry, észlel valamit ebben a tartományban?" kérdezi Janeway. "Nincsenek bolygók, nincsenek aszteroidamezők, nincsenek szingularitás-lyukak." "Nekem megfelel..." jegyzi meg Paris. "Írány egyenesen előre, egynegyed impulzus." rendelkezik Janeway, majd miután a hajó mozgásba lendült, megkérdi: "Szenzor-állapot?" "Továbbra is üzemben." feleli Tuvok. "Még mindig semmi előttünk." teszi hozzá Kim. "Remek. ... Növeljük a sebességet. Mr. Paris, fél impulzus." "Állj!" szól Kim, mielőtt Paris teljesíthetné az utasítást, "Egy hajó." "Görbületképes." teszi hozzá Tuvok, "Sodródik, a burkolata megsérült." "Életjel nincs." mondja Kim komoran. "Nézzük meg közelebből." határoz Janeway.

A tisztikar nagyobb része valamivel később a tanácsterem ablakain át figyeli a Voyager-tól nem messze stabilizálatlanul sodródó idegen hajót. "Számítógép, halljuk még egyszer." szól Janeway. "...Miért nem válaszoltok? Lemondtatok rólam... Mert ennyit késtem? Nem az én hibám. ... Eltévedtünk idebent. ... Miért csapnak a csillagok ekkora zajt?! Hagyjatok aludni! ... Nem értem, és nem akarok beszélni velük! Csak haza akarok menni..." Az idonként bezajosodó üzenet eddig

tart, utána Tuvok lezárja a csatornát, amiből már csak sercegés és ropogás hallatszik a továbbiakban. "Ez volt az utolsó segélykérés." mondja a vulcani. "A hajó orvosi feljegyzései szerint a kapitány, és az egyik gépész hallucinálni kezdett, miután beléptek ebbe a térségbe. A hajóorvosuknak... Nem sikerült kezelnie őket." mondja a Doktor. "Mennyi ideje ragadtak itt?" fordul Janeway Kim és Torres felé. "Majdnem egy éve. A rendszereik felmondták a szolgálatot." feleli a zászlós. "Halálra fagytak." szúrja közbe a Doktor. "Annak a hajónak a szenzorai sokkal fejlettebbek a miénknél... És ok sem találták a kiutat." mutat rá Kim. Janeway töpreng pár pillanatig, majd így Tuvok és Paris felé fordulva így szól: "Tartsuk a helyzetünket, míg ki nem találjuk, mivel állunk szemben." "Úgy tunik, ok is ezt tették..." jegyzi meg erre Torres. "És közben páran közülünk kezdtek úgy beszélni, mint Chakotay..." teszi hozzá Paris savanyú arcot vágva. "Nem hinném, hogy ez véletlen egybeesés." mondja a Doktor. "És miért nem jelentkezett a hatás senki más?" kérdezi Tuvok. "Erre a kérdésre nem tudok válaszolni." feleli a Doktor oszintén, majd magabiztosan hozzáteszi: "Még nem. ... Engedélyt kérek a kapitányuk testének fedélzetre sugárzásához. Szeretnék elvégezni egy boncolást." "Megadva." bólint oda Janeway a hologramnak, majd Torres felé fordul: "Hozzák át a szenzortechnikát arról a hajóról, javítsák fel vele a miénket. ... Szükségünk lesz minden segítségre, amit szerezni tudunk."

"Mélyletapogatást végeztem az idegen agyszövetén, és érzékszervein..." tájékoztatja a Doktor Janewayt és Chakotayt a vizsgálat eredményeiről a gyengélkedőn, "A látó, és hallóideg-sejtek részben leváltak a normális fehérje-szigetelésükről. ... Az eredmény: látási és hallási hallucinációk." "A tünetek ugyanazok, mint Chakotaynál, csak az ok más." állapítja meg Janeway. "Pontosan. ... Ebben az esetben az a bizonyos gén kapcsolódott ki, ami a szigetelő-fehérjék termelését szabályozza." "Mitől?" kérdezi Chakotay. "Lehet valami a káosztérben, ami reakcióba lép a DNS-el... Megváltoztatja. De hogy miért volt hatással csak az övére, meg a magáéra, azt nem tudom megmondani." "Van mód a kezelésre?" kérdezi Janeway. "A hallucinációkat meg tudom szüntetni egy neurális szuppresszorral. ... De amíg nem tudom kikapcsolni azt a bizonyos gént..." "Látomást kell keresnem." határoz Chakotay, "Kapitány...?" "Ez most nem a legjobb ötlet..." jegyzi meg a Doktor, "Az közvetlenül stimulálja a homloklebenyét. ... Romba döntheti az elméjét..." "Vagy segíthet uralkodni fölötte." mutat rá Chakotay. "Az engedélyt megadom." határoz Janeway, mire a Doktor kissé bosszúsán pillant előbb rá, majd a parancsnokra, végül így szól: "Hát jó. De meg kell kérem, viseljen egy kéri monitort. ... Segíteni fog nyomon követni az életjeleit." A Doktor ezzel kerít egy szerkezetet, és elhelyezi azt Chakotay nyakán.

A parancsnok valamivel később visszavonul a kabinjába, és a gyógyító csomag rejtette kellékek segítségével útnak indul a látomások birodalmába. "Akoche moia. ... Távol vagyok nagyapáim szent helyeitől, és messze népem csontjaitól. De talán akad itt egy nagy hatalmú lény, aki magához ölel engem, és megadja a válaszokat, amiket kutatok..." Chakotay szeme lassan lecsukódik, és a parancsnok egy erdőségben találja magát az éjszakában. Útnak indul, és hamarosan egy ezüstfehér hajú, öreg indián férfire bukkan. "Nagyapa... Mit csinálsz itt?" "Én... Úgy tunik... Eltévedtem. ... Csak egy kicsit, de eltévedtem." mondja az öreg nyugodtan. "Nem vetted be ma reggel a gyógyszeredet." feddi meg Chakotay. "Milyen gyógyszerekről beszélsz? Sok gyógyszer van." "Azt, amiket a kórháztól kaptunk." "Ah... Hát..." mondja az öreg, ezzel útnak indul. "Hová még?" siet utána Chakotay. "A lelkem nem kívánja azt a gyógyszert." "Nem érdekel, mit akar a lelked. Be fogod szedni!" "Nem hinném..." "Gyere vissza velem a házhoz." "Azt meg miért tenném? Jobb hely az, ahová tartok. Sokkal érdekesebb." "Hová mész?" kérdezi Chakotay megtorpanva. "Arra a helyre, ahol a lelkem lakik." szól vissza az öreg, miközben belép egy barlang sötét szájába. Chakotay pár pillanatig töpreng, majd a nagyapja után indul. Odabent azonban hamarosan nyomát veszti, és egy kereszteződésben megállva belekiabál a sötétbe: "Nagyapa... Merre vagy? ... Válaszolj!" Hirtelen megszólal a már túlon túl ismerős elektronikus gong hangja, majd a számítógép: "Kezdődik az első menet." Chakotay néhány másodpercig hallgatja az egyre erősödő

zsivajgást, majd lassan tovább indul a barlangban, míg végül egy háromszög alakú szorítóban találja magát, ahol hallja ellenfele lépteit a szorítóban, de látni nem lát senkit. Chakotay hirtelen felül a mutoasztalon, mire a közelben munkálkodó Doktor közelebb lép hozzá. "Az idegenek... Ott voltak." mondja Chakotay maga elé bámulva, "Figyelek." "A látomáskeresés során?" kérdezi a hologram. "Mondani próbáltak valamit..." állapítja meg Chakotay. "Mi volt az?" "Nem tudom..." "Magával vannak most is? ... Hallja oket...?" "Igen..." mondja Chakotay, fájdalmat tükröző arccal szorítva kezét a halántékára. "Hagyja, hogy beszéljenek magához..." "Nem! Megbolondítanak." "Dehogyan bolondul meg, okkal csinálják. Bízniuk kell bennük." mondja a Doktor, "Hagyjon fel a harccal... Nyissa meg az elméjét. És menjen... Figyeljen." Chakotay zihálva, a mutoasztal szélének támaszkodva áll egy darabig, majd akadozva beszélni kezd: "A káosztér... A miénkkel a... Tizennyolcadik dimenzió-átmenetnél... Érintkeznek. ... A Voyager belépése... Egy tri-metrikus törésen át... Történt." "Tri-metrikus törés?" kérdezi a Doktor, aki közben szorgalmasan jegyzetelt egy jegyzetfüzetbe. "Ki kell szabadulnunk... Vagy elpusztulunk." folytatja Chakotay. "Hogyan szabadulhatunk ki?" "Változtatnunk kell... A görbületi mezonkőn." "Milyen módon?" "Rentrillikus... Pályagörbe..." "Rentrillikus...?" ráncolja a homlokát a Doktor. "Ennek semmi értelme, nem értem, félek, hogy megbolondulok!" kiabál Chakotay kétségbeesetten. "Próbáljon összpontosítani!" "Ez túl sok... Nem megy, ez túl sok!" mondja a parancsnok, visszarogyva a mutoasztalra. "Chakotay...!" "Tüntesse el oket...!" kiabál a parancsnok a döbrent hologramra.

"Kapcsolatfelvétel...?" mondja Janeway halkán a Doktornak a gyengélkedőben. "Rövid volt ugyan... De egyértelműen kapcsolatba lépett velük." bólint a hologram. "Rentrillikus pályagörbe..." olvassa Janeway a Doktor által készített feljegyzést. "Sajnos odáig nem jutottunk el, hogy megmagyarázza, ez mit jelent." "Valami idegen geometriai kifejezés lehet, de... Ennél sokkal többre van szükségünk." csóválja a fejét a kapitány, majd a mutoasztalon fekvő Chakotay felé fordul, "Biztonságos a számára, ha újra megkísérli a kapcsolatfelvételt?" "Orvosi értelemben igen. A baj az, hogy erről meg kell győzni a parancsnokot." Janeway erre odamegy a mutoasztalhoz, és megfogja Chakotay kezét: "Megértem, hogy fél... De ön az egyetlen esélyünk a kijutásra erről a helyről. ... Úgy gondolja, az elméje épségét kockáztatja ezzel? ... Csakhogy az ép elméjével nem megy sokra, ha itt maradunk a káosztérben. ... Szükségem van arra, hogy tovább próbálja, Chakotay... Tovább próbálja?" A parancsnok felsóhajt, majd rábólint, mire Janeway rámosolyog, és a kijárat felé véve az irányt, odaszól a Doktornak: "Tájékoztasson." A hologram odasiet a mutoasztalhoz, és megkérdi Chakotayt: "Készen áll a folytatásra?" Az bizonytalanul bólint, így a Doktor halk, de határozott hangon így folytatja: "Próbáljon az idegen hangokra összpontosítani... Mondja el, mit mondanak." "Nem hallom oket..." "Biztos benne? Figyeljen jól..." A parancsnok újra csak a fejét rázza, mire a Doktor átköltözve az ágy másik oldalára, így folytatja: "Talán vissza tudunk térni egy fogékonyabb elmeállapothoz. ... Gondoljon vissza arra, mikor először hallotta oket a látomáskeresés során. Mit csinált? Hol volt?" "Egy ökölvívó-szorítóban... Furcsa volt." "Volt még ott valaki?" "Igen. Az ellenfelem. ... A Káosz Kölyök." "Írja le..." kéri a Doktor. Chakotay figyelme pár pillanatra a fénylő köntösben, neki háttal edző természetes alakot, majd kipillantva a ringbol, odaszól a közelben várakozó vulcaninak és a vele lévő biztonsági tiszteknek: "Tuvok, álljanak pozícióba." A biztonságiak erre felemelik fézkerabélyaikát, s Tuvok vezetésével körülállják a szorítót. "Thompson és Char, célozzák a mellkast. McAllister zászlós és én fejre célzunk." mondja Tuvok. "Fézereket halálos fokozatra!" szól Chakotay. "Ezek nem éppen a Queensbury márkija által lefektetett szabályok, nem igaz?" szól oda Boothby helytelenítőn a parancsnoknak, "Halálos fokozat? Az még csak nem is a Csillagflotta eljárása... Tegyük le a fegyvert, fiam." "Az Akadémia kertésze ad taktikai tanácsokat..." jegyzi meg erre Tuvok, majd Chakotayra pillantva hozzáteszi: "A parancsára tüzet nyitunk, uram." "Adja ki a parancsot, és repül a helyiségből, az egész társaság!" mondja Boothby fenyegetően. Chakotay körülnéz, majd odaszól Tuvoknak: "Eresszék le a fegyvert." "Parancsnok...?" "Azt mondtam, lépjenek hátra." mondja

Chakotay, akin az iménti egyenruha helyett most már aranysárga szegélyű lila köntös van, kezén pedig bokszesztyű. "Most jött hír Vegasból, a Marsról, meg az Orion III-ról..." hajol be Paris a ring legalsó kötele alatt, kezében egy jegyzetfüzettel, "Az esélyek harmincegy az egyhez arra, hogy kipontozza magát, és tizenegy az egyhez, hogy kiüti. ... A szubtéri kommunikációkban a Delta Katasztrófaként emlegetik a dolgot. ... Még visszaléphetünk, csak hívom a Doktort, és megyünk vissza a gyengélkedőre." "Csak megpróbálja felültetni. Ellenorizze azokat a számításokat." mondja Boothby. "Hadd lássam." nyúl ki Chakotay Paris jegyzetfüzetéért, aki gyorsan visszahúzza a kezét: "Hát jó... Nem akar bízni a barátaiban? Akkor egyedül maradt." Paris ezzel visszahúzódik a ringet körülvevő sötétbe, Chakotay pedig melegíteni kezd. "Panaszt fogok tenni a Delta Kvadráns ökölvívó-szövetségénél..." szólal meg egy ismerős hang a sötétből, majd Neelix kapaszkodik fel a ringbe, és Chakotay elé lépve így folytatja: "A meccset egyáltalán nem így tervezték, összevissza fektették le a szabályokat, maga edzett ugyan, de nem áll készen. Ha most kiáll, elpusztul." Chakotay erre odasiet Boothbyhoz: "Most nem harcolhatok, nem állok rá készen." "Jöjjön már!" rángatja el onnan Neelix. "Nem maradhatok itt!" szól még vissza Chakotay. A parancsnok pár pillanattal később a Voyager hídján van, és edz. Hamarosan kinyílik a tanácssterembe vezető ajtó, ahonnan Kim néz ki vádlón a parancsnokra: "Követtem a példáját, tanultam magától, felnéztem magára. Nem akarom mindezt elveszteni." "Talál majd másik példaképet." mondja Chakotay, "Boldogulni fog." Janeway, aki szintén a tanácssteremben látszott az asztal mellett ülni, most hirtelen mégis a készenléti helyiség felől szólal meg: "A maga elsodleges felelőssége a legénység. Ha velem történik valami, magának kell hazavinni a Voyager-t." "Tuvok is boldogul vele." mondja a parancsnok. Pár pillanat múlva kinyílik a hídra vezető rövid folyosó ajtaja, és Torres lép be rajta: "Önzo vagy, Chakotay!" "Érted teszem. ... Mindannyiukért!" "Képzeli." szólal meg a hátsó konzolok egyikén megjelenő Doktor, "Túl nagyot kapott, parancsnok."

Chakotay egy asztalon fekszik, Neelix a hátizmait masszírozza, a fehér köpenyben virító Doktor pedig valamivel odébb lelkesen magyaráz: "Komoly megrázkódtatás a fej és a nyak számára. A nyaki ütoér elzáródik, az agy vérellátása megszűnik. ... A nyak és a fej elfordul, az agyi szövetállomány károsodik. ... És el ne felejtjük, mikor a fej visszacsapódik, sérüléseket okozva a nagyagyban, és a gerincvelő felső részében! Igen! ... Az eredmény pedig... Az egész nagy csoda... Neurológiai funkciók... Krónikus, traumatikus... Fejgörcs, egyensúly- koordináció-, és emlékezetvesztés. ... Kezd ismerősen hangzani, igaz?" hajol végül a Doktor Chakotay fölé. "Chakotay remekül van, csak kicsit formába kell hozni, ez minden." jelenti ki Neelix. "Inkább az orvosára kellene hallgatnia... Nem pedig a fantáziaképeire. ... Lépjen be abba az arénába... És a magáé lesz, amit elvesztett: a félelem!" "Mirol beszél maga?" kérdezi Neelix. "O tudja, mire gondolok... Igaz, Chakotay? Hm...?" A parancsnok nem mozdul, mire Neelix megkérdezi tole: "Mi a baj?" "Győzelem... Vereség... Kiütés... Technikai kiütés... Minden csak részletkérdés. Mi tudjuk, mi lesz a vége valójában... Egy bolond vénember... Hm...?" Chakotay nem szól, csak leszáll az asztalról, és sietősen útnak indul. "Ez a sorsa." szól utána a hologram, "A végzete! Nincs menekvés!"

"A legjobbat kell adnia! Nem hagyhatja, hogy a félelme vezérelje!" mondja a Chakotay után loholó Neelix a különös, kék fényben úszó gépház felső szintjén. "Nem félek!" mondja Chakotay, majd egy pillanattal zavartan bámulja a karba font kézzel álló Torrest, aki jelentőségeltjes pillantással méri végig a mellette elhaladó Chakotayt. "Ki mondta, hogy fél?" kérdezi Neelix, miközben a páros elhagyja a gépházat.

Chakotay a holdfényes, ködös levegoju erdőben fut, majd egy tisztáson megtorpan, és igyekszik kifújni magát. "Sajnálom...!" kiabál bele a sötétségbe, "Kérlek, gyere vissza!" Válasz nem érkezik, a parancsnok pedig, még mindig zihálva, lerogy egy nagyobb kore. "Elementek..." szólal meg Chakotay mellett a nagyapja, mire a parancsnok ránéz: "Nagyapa...? Hová mentél?" "Valami emberek kiabáltak rám. Sétálni indultak, azt akarták, tartsak velük." Az öreg megdörzsöli karjait, mintha fázna, majd így folytatja: "Nehéz követni őket. Furcsa helyekre vittek." "Nekem kellene

rád vigyáznom. Bajba kerülünk, ha nem megyünk haza." mondja Chakotay, mire a nagyapja ránéz, és megveregeti a kezét: "Legyél jó fiú, és menj. Megértjük." "Velem kell jönnöd!" Az öreg csendre inti a parancsnokot, majd így szól: "Azt mondják, te is velünk jöhetsz." "Nincs itt senki más..." néz körül Chakotay. "Azt mondják, te is olyan vagy, mint mi." Chakotay erre felpattan az öreg mellől, és dühösen felkiált: "Én nem! ... Nem vagyok olyan, mint te!" "Nem olyan rossz ez..." von vállat az öreg, "Miután megszokta az ember... Nem is olyan rosszak. ... Csak jó sokat beszélnek. Néha azt kívánom, bár csendesebbek volnának. De ha egyszer szeretnek beszélni..." Chakotay visszatér az öreghez, és a vállát átfogva így szól: "Gyere haza." "Nem..." mondja a nagyapja lágyan, "Túl fáradt vagyok. ... Ez egy szép hely. Szép ahhoz, hogy otthonomnak mondjam. Hm..." Az öreg elégedetten bólint, majd csendben üldögélnek egy darabig. Mikor megszólal a gong, mindketten felkapják a fejüket. "Kezdodik az első menet." "Halottad?" kérdezi az öreg. "Nem..." csóválja a fejét Chakotay. "De igen, hallottad." jelenti ki a nagyapja, majd felpattanva tesz pár lépést, a hangok forrását kutatva: "Most sokan vannak itt!" "Mondd meg nekik, hogy tunjenek innen!" szól Chakotay, mire az öreg integetni, és kiabálni kezd: "Tunjetek el!" Azonban a jelek szerint nem jár sikerrel, mert pár pillanat múlva megrázza a fejét: "Más terveik vannak..." Chakotay odasiet a nagyapjához, és megragadja a kezét: "Haza kell mennem!" "Várj... El akarnak vinni..." "A kihívó: Chakotay..." hallatszik egy ismeretlen hang, mire Chakotay eltépi magát a nagyapjától, és futásnak ered.

Egy pillanattal később már a ringben van, ahol Boothby elégedetten pillant rá: "Jobb később, mint soha. Már majdnem törölték a meccset." "Félek." mondja Chakotay, letérdelve a ring szélénél. "Tudom. És hazudtál volna, ha bármi mást mondasz." "De én mindig is félttem..." mondja Chakotay. "Ezt is tudom." nyugtatja meg az öreg. "A bajnok, Káosz Kölyök!" hallatszik ekkor a bejelentés, mire Chakotay a ring belseje felé fordul. Ekkor azonban a Doktor bukkan fel, hevesen integetve: "Ennyi volt! Vége! ... A meccs orvosi okok miatt elmarad!" Boothby erre felnevet, a Doktor pedig odaszól Chakotaynak, a parancsnok kesztyűire mutatva: "Vegye le azokat, távozunk." A parancsnok tévován útnak indul, a Doktor pedig gúnyosan kiabál ki az elégedetlenül zúgolódo, ámbár láthatatlan nézőknek: "A szomszéd arénában épp medvevadászat zajlik, jó szórakozást!"

Chakotay, mikor a Doktor a nyakához nyomja az oltópisztolyt, megvonaglik, majd egyelőre még mit sem látó szemekkel pislogni kezd. "Kezd visszatérni belőle..." állapítja meg a padlón heverő parancsnok fölött térdelő Paris, majd a feleszmélt Chakotay felé fordul: "Eltévedt a látomáskeresésben..." "Vissza kell mennem..." ül fel Chakotay Paris segítségével. "Nem megy sehova, csak a gyengélkedőre." jelenti ki a Doktor. "Engedjen el...!" próbálja kitépni magát Chakotay Paris kezéből. "Nem, a maga számára a dolog itt véget ért." "Engedjen! ... Engedjenek vissza a ringbe! Engedjenek vissza..." A Doktor ekkor egy injekcióval elkábítja a parancsnokot, majd rosszalló pillantást vet Parisra.

A káosztérben haladó Voyager szondaindítójából egy jelzőbója indul útnak, és a kivetés után pár pillanattal sugározni kezdi a helyzetjelző impulzusokat.

"Kétszáz ezer kilométer." mondja Kim a hídon, mire Janeway elfordul tőle a fomonitor felé: "Újabb jeladót kiloni." "Jeladó kilóve." mondja Tuvok pár pillanat múlva. "Egy hajót észlelek nulla-nulla-háromnál a graviton-határon." jelenti Kim. "Állapot?" kérdezi Janeway. "A pajzs kitart." jelenti Tuvok. "A sebesség stabilan egynegyed impulzus." teszi hozzá Paris. "Írányt és sebességet tartani, Mr. Paris." szól Janeway, mire Paris bólint. "A szenzorok működnek, az útvonal tiszta." jelenti Kim. "Kapitány... Javaslom, hogy emeljük háromnegyed impulzusra." mondja Paris. "A hajtóművek teljesítménynek megnövelése hatással lehet a káosztérre." mutat rá Tuvok, "Túl sok az ismeretlen tényező." "Ezzel a sebességgel úgy két hónap múlva látunk újra napfényt..." füstölög Paris, "Minél tovább vagyunk a káosztérben, annál tovább vagyunk kitéve azoknak az ismeretlen tényezőknek." "Tagadhatatlan a logikája, kapitány." ismeri el Tuvok, "Növelnünk kellene a sebességet." "Na végre..." mondja Paris elégedetten. "Ki vagyok én, hogy vitatkozzam a

logikával?" kérdezi Janeway elmosolyodva. "Ezt nézzék meg..." mondja Kim elhulve, majd a fomonitorra ad egy képet, amin a nemrég kilottal hajszálra megegyező jelzobója látható, "Ez az első jeladó, amit három órája lottünk ki." "Körbe-körbe megyünk...?!" mered Paris homlokráncolva a kormányospult kijelzéseire. "Pontosabban csak egy nagy körben." jegyzi meg Tuvok. "Helyzetet tartani." határoz Janeway komoran. "Minden leáll." nyugtázza Paris.

"Jelentést." mondja az asztrometriai laborba besiető Janeway, mire Seven futólag felé fordulva így szól: "Tízezer-ötvenhárom algoritmust illesztettem a káosztér által keltett energia-mintázatokra. ... Van egy modell." "Rend a káoszban...?" néz Janeway reménykedve Sevenre. "Figyelje." ad az a képernyőre egy összetett ábrát, "Egy izo-lineáris frekvencián." "Valami jelzés...?" "Nem mértem be a forrást. Természetes is lehet. Egy csillag, vagy kvazár, aminek sikerült fennmaradnia a káosztérben." "De lehetadás is." mondja a kapitány. "Elképzelhető." "Próbálkozott a szabvány nyelvi dekódolókkal?" "Mindegyikkel. Sikertelenül." feleli Seven, miközben Janeway felmegy a monitor előtti megfigyelő-emelvényre. "Sikerből mintha fogyóban volna mostanság a készletünk..." mondja erre Janeway, közben egyre a fomonitor ábrájában pulzáló kis jelet figyelve, "Hah... Lehetetlen." "Kapitány...?" "Azt kell gondolnom... Emiatt csúsztam le az ötösrol..." mondja Janeway talányosan.

"Ez volt az egyetlen kérdés, amit elrontottam exogenetikából, az utolsó évben." mondja Janeway a Doktornak a gyengélkedőn. "Nukleotid rezonancia-frekvencia..." állapítja meg a Doktor, megsejmelve a diagnosztikai konzol kijelzéseit. "Azt a jelet arra tervezték, hogy aktiválja a DNS-t." "Megváltoztatta a molekuláris egyensúlyát." ért egyet a Doktor. Chakotay ekkor felkel a mutoasztalról, és feléjük indul: "Na, most már hisznek nekem? Ok szervezték meg a meccset, ok népszerűsítik, és ok viszik a kasszát." "Az érzékszervi központja még mindig hiperaktív..." mondja a Doktor a Chakotayt meglepetten figyelő kapitánynak, "Továbbra is hallucinál." "Ez nem valami hallucináció, vagy látomás keresés! Ez egy nagydíjas küzdelem!" "Chakotay..." fogja karon Janeway a parancsnokot, "Megismer engem? Tudja, ki maga?" "Persze, hogy ismerem magát, kapitány. De maga... Lefújta a meccset! Tönkretette a karrieremet!" mutat Chakotay vádlón a Doktorra, aki egy betöltött oltópisztollyal közeledik, "Ezután senki sem akar majd kezdeni velem!" "Jobb volna, ha pihenne, Chakotay, míg kiderítjük, miért történik ez magával." tereli vissza Janeway az asztalhoz a parancsnokot. "Kapcsolatba akarnak lépni velem." jelenti ki Chakotay. "Kicsodák?" kérdezi Janeway homlokráncolva. "Azok, akik itt élnek!" "Ettől megnyugszik..." lép közelebb a Doktor az oltópisztollyal, de Janeway leinti: "Várjon egy percet. ... Úgy gondolja, valaki itt lakik? A káosztérben? ... És beszélni próbálnak magához?" "Igen! Láttam ot!" jelenti ki Chakotay. "Meséljen róla. Hogy néz ki?" "Pár kilóval nehezebb nálam, néhány centiméterrel magasabb is, de... El tudom intézni, kapitány! Csak a kötelektől kell távol maradnom!" "Az a holodeckbeli ökölvívó-szimuláció még erosen él az emlékezetében." jegyzi meg a Doktor, "Nyilvánvalóan elsodlegeszen onnan származnak a hallucinációja képei." "És mi van, ha ezeket a hallucinációkat... Okkal keltik?" kérdezi Janeway töprengve, "Idegenek, akik olyan észlelési hullámhosszon léteznek, amiket mi nem tudunk érzékelni? ... És az egyetlen módja, hogy kommunikáljanak velünk, ha megváltoztatják az érzékszerveinket. ... Chakotay hibás génje pedig lehetőséget adott nekik erre." "Mire akar utalni...?" kérdezi a Doktor óvatosan. "Emlékszik a sodródó hajóra? ... A legénységük két tagja azt állította, mindenfélét lát. ... Valaki talán kommunikálni akart velük? Valaki segíteni, figyelmeztetni akarta őket?" "Vagy megpróbálta elpusztítani őket, ahogy most minket is megpróbál." mutat rá a hologram. "Miért bajlódna vele ennyit, hiszen eleve csapdába estünk itt." "Engedjenek vissza a ringbe!" mondja Chakotay, miközben a hajó megrázkódik. "Még ha ez valami idegen kommunikációs módszer is, kárt okozhat neki." néz a Doktor Chakotayra, "Maradandót." "Híd hívja Janeway kapitányt." szólal meg Tuvok hangja az interkomból, néhány újabb rázkódás közepedte. "Mondja, Tuvok." "A graviton-nyíróero megint növekedett. A burkolati terhelés emelkedik." "Máris megyek." "Kapitány...!" néz Chakotay könyörgőn Janewayre, "Elfordultunk-e valaha is... Egy kapcsolatfelvételtől?" Janeway alaposan

megnézi magának Chakotayt, majd a Doktorra pillant: "Küldje vissza a ringbe." A kapitány ezzel távozik, a Doktor pedig bosszús grimaszt vágva méregeti a megkönnyebbülten felsóhajtó Chakotayt.

"Jelentést!" szól a széke karfájába kapaszkodó Janeway a rázkódó Voyager hídján. "Valamiféle térelnyelő nyílás jelent meg alattunk." mondja Kim. "Teljes meghajtást." rendelkezik a kapitány, és a Voyager rázkódása pár pillanat múlva csendesedni kezd, majd végleg megszunik.

"Helyzetjelentést." "Ez elol elsasszéztunk... De a gravitációs nyíróero újabb háromszáztíz százalékkal nőtt." mondja Paris. "Janeway hívja a gyengélkedot."

"Itt a gyengélkedo." jelentkezik be a Doktor, aki épp a mutoasztalon fekvő Chakotayt készíti elő.

"Most, vagy soha." "Értettem, kapitány." "Most már be kell jutnom, mindjárt megszólal a gong." szól Chakotay. A Doktor egy muszerrel a kezében lép mellé, amivel elkezd besugározni a parancsnok fejét: "Most olyan mezonek teszem ki, ami megerősíti a nukleotid-kötéseket. A génnek teljesen aktiválódnia kell. Megértett?" "Értettem." bólint a parancsnok. A Doktor hamarosan befejezi a munkát, majd így szól: "Találjon nekünk kiutat." "Megpróbálok." A Doktor munkához lát a diagnosztikai pultnál, a kezét, és a terminált figyelő Chakotay pedig lassan átsiklik a látomások világába.

"Jó ötlet." mondja a ring mellett álló Boothby, "Hadd várjon csak ő. Izzadjon meg rendesen." A közeli sarokban pedig... "szólal meg egy férfihang a hangszórókból, miközben egy fényszóró veszi célba Chakotayt, "Az Alfa Kvadráns, a Föld és az emberiség képviselőjében, a kihívó...

Chakotay!" Chakotay kesztyűs kezeit felemelve üdvözlí a láthatatlan tömeget, ami erre üdvívalgásban tör ki. "A másik sarokban a Delta Kvadráns bajnoka... A Káosz Kölyök!"

"Hatalmas erő van benne... Kiütös típus..." guggol le Chakotay aggodalmas arccal Boothbyhoz.

"Csak piszkáld meg, aztán húzódj el. Ne támadj egyenesen. ... Boldogulni fogsz." "Nem tudunk semmit erről a fickóról... Nem tudom, kivel állok szemben!" "Saját magaddal. Csak ezt kell észben tartanod. ... És ne emeld fel a könyököd." Ekkor megszólal az elektronikus gong, majd a számítógép hangja: "Kezdődik az első menet." Chakotay megszabadul a köntöstől, és kesztyűit összeütögetve a ring közepére megy. Ellenfele továbbra is neki háttal melegít. "Boothby, hol van?"

"Még itt, fiam. Nem megyek sehová..." A Káosz Kölyök végre megfordul, és Chakotay egy pillanatig döbbenet bámul a köntös csuklyájába, az öltözetet ugyanis mintha az emberi alakot öltött Semmi viselné. A Káosz Kölyök Chakotay elé lép, és az ellenfelek üdvözlésképp összeérintik kesztyűiket.

Chakotayt a következő pillanatban villanásnyi képek sorozata rohanja le, ismerős arcok, a Voyager személyzetének tagjai, és nagyapja, amint egy-egy korábban elhangzott, és Chakotay emlékezetébe idézett szavukból mondatok állnak össze. "Onnan... Származol... Amit... Otthonodnak... Mondasz. ... El... Vesz... Tél... Megértett?"

"Igen..." nyögi Chakotay, miközben épp egy jobbegyenest kap a Káosz Kölyöktől, "Messze vagyunk az otthonától. ... Eltévedtünk."

"A... Mi... Otthonunk... Itt... Van. ... A... Mi... Otthonunk... Itt... Van... A... Káosztérben. ... Káosztérben. ... Káosztérben." mondják a különböző hangok és képek.

"Kitartás, fiam, véd a fejed!" mondja Boothby. "Értem." mondja Chakotay.

"Mi... Túl... Idegenek... Vagyunk... Túl... Furcsák... Vagyunk."

"Találkoztunk már idegenekkel. Furcsákkal is." mondja Chakotay két ütés között.

"Ha... Maradnak... A... Káosztérben... Káosztérben... Káosztérben... Elpusztulnak!"

"Tudjuk..." mondja Chakotay, közben újabb üteket kapva, "De nem tudunk navigálni. A szenzoraink nem működnek... A maguk terében." "Még húsz másodperc." mondja Boothby, "Ne hagyd el magad!"

"A... Szenzorokat... Át... Kell... Állítani."

"Hogyan tehetem?"

"Az... Elméjét... Át... Kell... Állítani. ... Átállítani. ... Átállítani. Az... Elméjét..."

"Értem." bólint Chakotay. "Vége az első menetnek." jelenti be a számítógép.

"Szedje ki őket! Szedje ki...!" mondja a gyengélkedőben a mutoasztal körül keringő Chakotay, karjaival védve a fejét. "Hagyja már, parancsnok." szól rá a Doktor. "Nem bírok ki több ütest..."

"Nem ütök magát." "Lehúz... Üt... Üt!" szökdécsel Chakotay, míg a Doktor el nem kapja: "Hagyja abba a harcot..." "Nem tehetem, elpusztítanak!" "Ezt a kockázatot vállalnia kell." "Vállalja maga a francos kockázatot!" csattan fel Chakotay, miközben hátrálni kezd a hologram elöl. "Ok magát akarják." "Miért?!" "Mert magában van meg a gén." "A bolond-gén..." "Igen, a bolond-gén." bólint a Doktor, "Az idegenek megpróbálnak beszélni magához, és az egyetlen dolog, ami megakadályozza őket ebben, az a maga félelme. ... Az irányítás elvesztésétől való félelme, a félelem az ismeretlentől!" "Az ismeretlen...! És nem is akarom megismerni!" fordul el a parancsnok a Dokortól. "De meg kell ismernünk!" fordítja újra maga felé az, "Vagy mind meghalunk! ... Engedje magát hallani őket, csak pár pillanatra. Tegye meg értünk." "Mi fog történni velem... Miután végeztek?" "A Voyager-en lesz. Barátok között." "Nem értem őket!" csóválja a fejét Chakotay kétségbeesetten. "De fogja." "Túl gyorsan beszélnek, túl sok a szó!" "Próbáljon egyszerre egyre összpontosítani." "Túl sok szó..." "Ne hagyja abba, engedje nekik, hogy..." "Ha hagyom, meghalok!" "Senki sem fogja bántani!" ragadja vállon a Doktor Chakotayt, mire az végül összeszedi magát, és hallgatni kezdi a hangokat: "Tizennyolcas fokú tri-metrikus hasadék... Módosítanunk kell a deflektort. Párhuzamos reentrillikus pályagörbét kell létrehoznunk." "Hogyan tegyük?" kérdezi a Doktor. "Azt hiszem, értem...! Kezd értelmet nyerni!" mondja Chakotay, a kijárat felé indulva. "Hová megy?" indul utána a Doktor. "Meg tudom csinálni a változtatásokat. A hídra kell mennem... Nem tudom, meddig leszek képes fejben tartani." mondja Chakotay, ezzel elsiet.

"Parancsnok..." pillant Tuvok a hídra érkező Chakotayra. "Mi történt?" siet oda hozzá Janeway. "Kaptam egy jobbost, majdnem kifeküdtem..." mondja a parancsnok, majd odaint Kimnek: "Lépjön odébb, Harry." "Várjon, zászlós." szól rá Janeway. "Megmutatták, hogy juthatunk ki innen." mondja Chakotay, miközben a Doktor is megérkezik a hídra, "El az útból!" Chakotay félrelöki Kimet, és a műveleti tiszt konzolhoz áll. "Mondja el, mit csinál." kéri Janeway. "Nem tehetem! Túl... Bonyolult elmagyarázni." "Kizárom." mondja Kim, aki a hátsó pultnál elkezdte blokkolni a műveleti tiszt konzol termináljait. "Ne." szól rá Janeway, "Engedje át a helyét." Kim odébbáll, Tuvok pedig, miután Chakotay munkához látott, így szól: "Átállítja a deflektortányért... És összekapcsolja a szenzorrendszerrel." "Meg kell változtatni..." motyogja maga elé Chakotay munka közben. A Voyager tompa dübörgés kíséretében megint rázkódni kezd. "Kapitány, a gravitikus nyíróero megint növekszik..." jelenti Paris. "Mikrorepedéseket észlelek a burkolaton." teszi hozzá Tuvok. "Maradj, és elpusztulsz... Aktiválnia deflektort." szól Chakotay, "Teljes amplitúdóval, a szenzorokat beüzemelni!" "Kapitány...?" kérdezi Tuvok. "Csinálja." Kim pár pillanat múlva csóválni kezdi a fejét a hátsó közép konzolnál: "Nem tudom, hogyan, de a szenzorok találtak egy útvonalat." "Teljes impulzusmeghajtás... Most!" szól Chakotay. "Kapitány... Az irány hibás, beszakadhat a burkolat." fordul hátra Paris. Janeway szemügyre veszi a még mindig megszállottan dolgozó Chakotayt, majd úgy dönt, megbízik benne: "Jóváhagyva!" Paris mozgásba hozza a hajót, mire a rázkódás egyre erösebbé válik.

A Voyager nekilódul, egyes részletei délibábhöz hasonlóan villannak fel itt-ott a közelében. A jelenség pár pillanattal később véget ér, a hajó a jelek szerint kijutott a káosztérből.

"Visszatértünk a normál térbe." jelenti Tuvok. Janeway megkönnyebbülten sóhajt fel, majd így szól: "Mr. Paris, felvenni az irányt az Alfa Kvadráns felé." "Igenis, uram." Chakotay kimerülten tántorog odébb a konzoltól, és majdnem összeroskad, de az időben reagáló Doktor, és Janeway még épp el tudják kapni.

"Miután azt mondtam, vegyen ki pár napot, azt hittem, erre behúzódik majd a kabinjába egy jó könyv társaságában." mondja Janeway a mellette haladó Chakotaynak egy folyosón. "A box segít egyenesbe jönnöm." "Ebben az esetben holnap reggel jelentkezhetsz is szolgálatra." jegyzi meg

Janeway vidáman. "Akkor holnap találkozunk." bólint a parancsnok, mire Janeway belép egy közeli liftbe, Chakotay pedig tovább megy a holodeck bejáratához. "Számítógép, a Chakotay tizenöt-béta programot elindítani." Az ajtók hamarosan kinyílnak a parancsnok előtt, aki besietve a szimulációs térbe, az edzoterembe találja magát. Odamegy a szekrényéhez, és kiveszi belőle a kesztyűket, miközben Boothby kerül elő valahonnan: "Ah... Visszajöttél még egy kis gyöttrődésre?" "Gondoltam, ütök pár menetet." "Aha..." bólogat Boothby, miközben segít befűzni Chakotay kesztyűit, "Az utolsó meccs után... Beszéltél a dokival?" "Azt mondta, remekül vagyok." "Nekem ennyi elég. ... Kész vagyunk." engedi útjára az öreg Chakotayt, majd a szekrényben keresgélve utána szól: "Nézni fogom ám a meccset! ... Hárításkor nagyon behúzódik, és jobbra többet mozog, mint balra." Boothby közben megtalálja a fogvédőt, és Chakotay után indul vele. "Majd megszurkálom ballal, és meglátjuk, mi lesz." mondja a parancsnok. "Biztos, hogy készen állsz erre?" kérdezi Boothby. Chakotay kinéz a ringre, majd magabiztosan bólint: "Kész vagyok." "Jól van." bólint az öreg, Chakotay szájába igazítva a fogvédőt. "Kezdődik az első menet." jelenti be a számítógép, mire Chakotay gyorsan felkapaszkodik a ringbe, és megkezdődik a küzdelem.

113. Think Tank - Az észkombájn

A csendes, fényesen megvilágított, szürke falú helyiségbe egy kék boru, vékony testalkatú humanoid férfi óvakodik be, szemmel láthatóan keresve valamit, vagy valakit. "Halló? ... Halló?!" kiabálja, útban befelé, "Itt vagyok! ... Halló...?" A jövevény végül felhagy a kiáltozással, és odasétál egy, a bejárat közelében levo üveghengerhez, amiben egy medúzaszerű lény lebeg valami folyadékban. A kék boru humanoid körbejárja a tartályt, a benne levo lényt szemlélve, majd idegesen rezzen össze, mikor egy kéz érinti meg a vállát. Gyorsan megfordul, és egy különös kinézetű humanoidtal találja magát szemközt, ami furcsa hangok gyors sorozatával 'szólítja meg'. "Mr. Kurroshoz jöttem." mondja a kék boru idegesen, "Volna kedves...?" A lény erre egy újabb hangsorral válaszol, majd útnak indul, átvág a kör alaprajzú helyiségen, a kék boruval a nyomában. "Meg tudná mondani, hol találom Mr. Kurrost?" kérdezi az, majd mikor egy másfél méter körüli összetett fémoszlop, amit eddig a helyiség részének lehetett hinni, kérdőn rázúmmög, elektronikus hangok sorozatát adva ki magából, meglepetten megtorpan. Az oszlop zúmmög még egy kicsit, a kék boru viszont a helyiségből kilépni készülő humanoid után siet: "Várjon...!" Az azonban ügyet sem vet rá, és kilép egy ajtón. A kék boru közben megérkezett egy téglalap alakú megfigyelőablakhoz, ami mögött egy hatalmas lény úszik el, halk mordulásokat hallatva. "Bocsássa meg Vewoxnak." szólal meg egy nyugodt, ám valahogy mégis fenyegető hang a helyiség másik feléből: "Reggelente eléggé... Morózus." A hang egy köpcös, fakószoke hajjú humanoid férfié, aki mellkasa előtt összekulcsolt kezekkel méregeti a kék borut. "Üdvözlöm a fedélzeten." "Köszönöm." "Feszültnék tunik..." indul meg a férfi a kék boru felé. "Nem!" tiltakozik az sietve. "Ez az ünneplés ideje. A világuk geológiai stabilitása helyreállt, a népe megmenekült... És mindez azért, mert ön elég bölcs volt ahhoz, hogy elfogalja a segítségünket." "Maguk napok alatt elvégezték, amit a tudósainknak évtizedek alatt nem sikerült elérnie." "Ez nem ugyanaz. Nekünk nem volt kihívás." mondja a férfi, nyilvánvalóan Kurros, magabiztos mosollyal, "Megtalálni a pontos frekvenciát egy bolygó méretű szigetelómezőhöz... Ez igénybe vette kollégám tudását." Kurros közben odamegy az üveghengerhez, és jelentőségteljes pillantást vet annak lakójára, "De végül... O győzedelmeskedett." "Az életünkkel tartozunk maguknak." "Problémákat oldunk meg. Ez a dolgunk. ... És látni a hálát a maga szemében... Majdnem elegendő fizetség. ... Majdnem." "Rossz híreim vannak..." mondja a kék boru újra idegesebben, "A bernicium-bányáink elpusztultak az utolsó rengéssorozatban. Az ércet hatvan gigatonna szikla temette maga alá. Nem tudunk hozzáférni. ... Azt reméltük, elfogadják ezt..." A kék boru ezzel bontogatni kezdi a nála levo csomagot, "Egy rubídium-mag. Felbecsülhetetlen értékű, az egyetlen, amit valaha bolygó felszínén találtak." Kurros megszemléli a tárgyat, majd így szól: "Ritkaság... De aligha különleges. És nem az, amiben megállapodtunk." Kurros ezzel visszaadja a kristályt. "Sajnálom, de ez minden, amit felajánlhatunk." "Hazudik." mondja Kurros hűvösen, "A bánya összeomlott... De mielőtt ez bekövetkezett, az ércet átszállították egy védett tárolórendszerbe. ... Mondanom sem kell... Észleltük." "Kérem... Szükségünk van az ércre a replikátor-rendszereink javításához. Nélküle nem fogjuk tudni etetni a népünket." "Hozzák ide." mondja Kurros fenyegető hangon, "Azonnal. ... Vagy kikapcsolom a szigetelómezőt. ... Tapasztalt már meg tizenkettes szintű szeizmikus eseményt? A legtöbben... Nagyon elbátortalanodnak tőle." "Ne...! ... Ideszállítatom az ércet... Azonnal. Ez... Ez az egész csak egy... Félreértés volt." "Hát persze. Már el is van felejtve, barátom. Talán... Kötünk még üzletet... Valamikor." "Igen..." mondja a kék boru idegesen. "Kísérje vissza a barátunkat a siklójához." néz Kurros a közben ismét elokerült humanoidra, "Sajnálom, ha eltévedne egy ennyire... Ismeretlen helyen." A humanoid útnak indul, a kék boru pedig surun meghajolva Kurros felé, bizonytalan léptekkel a nyomába szegodik. Addig-addig hajbókol, míg végül sikerül nekimennie a nem-humanoid lényt tartalmazó hengernek. "Bocsásson meg..." mondja idegesen a henger lakójának, majd sietősen távozik.

"Igen...!" szól ki Janeway a készenléti helyiségből a csengo hangjára, miközben az asztalon álló szerkezettel bíbelődik. "Kapitány..." lép be Seven, "A távolsági szenzorok..." "Egy pillanat." vág a szavába Janeway, "Két órát vesztegettem erre az izére, és nem jutottam közelebb a megoldáshoz." "Paris zászlósnak köszönheti, hogy megismertette a hajót ezzel a tárggyal." jegyzi meg Seven. "A múltkori orületet is o robbantotta ki. Jojó... De ez már az idegbaj határát súrolja. Még egy óra, és teljesen becsavarodok..." "A megoldás meglehetősen egyszerű. Ha átrendezi..." "Nem. Egyedül akarok rájönni." jelenti ki Janeway elszántan, de a szerkezet, aminek számos oldalán kis piros fénypontok változtatják az elrendezésüket, hirtelen mindenféle hangokat hallat, mire a kapitány megadó arc kifejezéssel néz fel Sevenre: "Valami távolsági letapogatást említett..." "Egy planetoidon nagy koncentrációban talált dilithium-kristályokat." "Akkor nézzük meg." szól Janeway, majd még egyszer próbát tesz az asztalon álló szerkezettel, végül bosszús arccal rácsap, és Seven után ered.

"Megvan!" mondja épp Kim vigyorogva, mikor Seven és Janeway kilépnek a hídra. A zászlós kezében annak a szerkezetnek a hasonmása van, amivel Janeway töltötte az időt odabent, és ez a szerkezet is ahhoz hasonló tiltakozó hangokat hallat, mire Harry arcáról lehervad a mosoly. "Vakiasztás..." húzza el a száját Kim, mire Paris vigyorogva fordul vissza a kormányospult felé: "Ne add fel, Harry." "Látótávolságban vagyunk." jelenti Seven, miközben Janeway leereszkedik a székébe. "Képernyőre." szól a kapitány. A fomonitoron egy jellegtelen, szürkésbarna kisbolygó jelenik meg. "Az első letapogatások nagy dilithium-telepeket jeleznek a bolygókéreg alatt." jelenti Tuvok. "Teljes szenzoros vizsgálat." rendelkezik Chakotay. "A telepek a felső övben vannak, úgy hatvan kilométer mélyen." mondja Kim. "Fézereket kell használnunk, hogy..." mondja Tuvok, de Kim a szavába vág: "Várjon!" "Mi az?" kapja fel a fejét Janeway. "Valami rezonancia-hullám, a magból indult ki, és gyorsan erősödik." "Épp mikor megkezdtük a letapogatást, ez nem lehet véletlen. Húzódjunk vissza, Tom." rendelkezik Janeway. "A planetoid destabilizálódik." jelenti Seven. "Pajzsokat." szól Chakotay.

A kisbolygó felszínén narancsvörös törésvonalak jelennek meg, majd az egész bolygó felrobban, a törmelék, és a felszabaduló energia nagyot taszít a Voyager-en.

"Jelentést." szól Janeway, mikor a híd rázkódása alábbhagy. "Egy metriongáz-felhoben rekedtünk." állapítja meg Chakotay, "Ettől összeomlott a görbületi méző, és leálltak az impulzushajtóművek." "Egy erosen felfegyverzett hajó lépett ki görbületből a bal oldalon." jelenti Tuvok. "Kapitány, felismertem. Hazari hajó." mondja Seven, "4228-as faj. Technológiailag fejlettek, különösen eroszakosak. Kiváló harci dolgozók lesznek belőlük." "És tőlünk mit akarnak...?" kérdezi Kim, mire Seven felé fordul: "A hazarikat idegen hajók elfogására és leszállítására szokták felbérelni." "Fejvadászok..." állapítja meg Paris meglepetten. "Igen." pillant rá Seven. "De ki bérelte fel őket?" néz körül Kim. "A malonok, a devoreiek... Szereztünk itt pár ellenséget." sóhajt fel Chakotay. "Hívják minket." jelenti Kim, majd Janeway bólintására csatornát nyit. A fomonitoron egy sötét boru, hüllőszerű humanoid jelenik meg, és így szól: "Adják meg magukat. Nem kell, hogy bárki is megsérüljön. Az ügyfelem jobban örülne a hajójuknak sértetlen állapotban." "Ki bérelte fel?" kérdezi Janeway, felállva a székéből. "Az nem tartozik magára." "Csak azért kérdezem, mert kíváncsi vagyok, ennyit fizetnek. Talán túllicitálhatjuk." "Kétlem." "Nem vagyunk teljesen védtelenek. Miért nem kíméli meg magát ennyi gondtól?" "Nekünk nem gond." jelenti ki a hazari kapitány, mire Janeway odaszól Tuvoknak: "Fézeregségeket teljes töltésre." "Ha tüzel, begyűjtja a gázfelhőt. Megsemmisül." "Nem hagy más lehetőséget. ... Javaslom, vonuljon vissza, ha meg akarja menteni a saját hajóját." mondja erre Janeway elszántan, "Adás vége." "Közelebb jönnek." jelenti Tuvok, miután az adás megszakadt, majd mikor a hajó megrázkódik, hozzáteszi: "Vonósugárral álltak ránk." "Úgy látom, nem vették be a blöffjét, kapitány." jegyzi meg Paris, majd Janeway felé fordulva hozzáteszi: "Mert blöff volt, ugye...?" "Seven, van görbületi energiánk?" fordul Janeway a nő felé. "Igen, de semmi haszna, míg a gázfelhőben vagyunk." "Talán..." mondja Janeway, "Átírányítani minden szabad energiát a pajzsokba. Felkészülni fézertuzra." "Célpont?" kérdezi Tuvok. "A gázfelhő." feleli Janeway,

leereszkedve székébe. "Úgy gondolja, a robbanás kilök innen minket?" kérdezi Seven. "Ha a pajzs kibírja..." "Szép nagy 'ha'..." jegyzi meg Paris. "Készüljön, hogy parancsomra görbületre gyorsítson." mondja neki Janeway, "Tuz."

A Voyager tüzet nyit a tat alatti tüzivéből, aminek eredménye egy, a hajó mögött bekövetkező robbanás. A detonáció a gázfelhő széle felé taszítja a Voyager-t.

"A pajzs kitart." jelenti Tuvok, "Közeledünk a gázfelhő határához." "Kijutottunk." szól Paris pár pillanattal később. "Görbületi meghajtást." mondja Janeway. A Voyager nekilódul, Tuvok pedig így szól: "Üldözőknek semmi nyoma." "Nem sérültek meg különösebben..." mondja Janeway, majd Chakotayra pillantva megkérdi: "Miért nem követnek minket?" A parancsnok azonban nem tud választ adni a kérdésre.

"Ezért nem jöttek utánunk." mondja Chakotay valamivel később Tuvoknak és Kimnek az asztrometriai laborban, "Az egész szektorból kapnak erősítést." "Huszonhárom hajó..." mondja Kim. "És a távolsági szenzorok még többet mutatnak." "Komoly jutalmat kaphatnak." állapítja meg Kim. "A jutalmuk nem anyagi jellegű." mondja Tuvok, "Seven of Nine szerint a megállapodások teljesítése növeli a büszkeségüket." "Nagyszerű... Munkamánias fejevadások." húzza el a száját Kim. "Kell lennie valami kiútnak... Valaminek, amivel nem számoltak..." mondja Chakotay reménykedve, "Töltsék le az adatokat a kapitánynak. Látni akarja, mire jutottunk önállóan."

"Hozassak a Doktorral egy oltópisztolyt...?" kérdezi a félhomályos kaszinó egyik asztalánál dolgozó Janeway mellett megálló Neelix. "Tessék...?" "Hogy közvetlen módon juthasson hozzá a koffeinhez..." mutatja fel Neelix a kezében lévő újabb adag kávé, "Csak hogy spóroljunk az idővel." "Jól van, vettem... Ez lesz az utolsó." "Mit szólna egy kis hallgatósághoz?" kérdezi Neelix, miközben kávé tölt Janewaynek. "Inkább ne akarja kipróbálni..." "Tegyen próbára." telepszik le Neelix Janewayjel szemben. "Ezek a hazarik... Mint a sakálók... Keringenek körülöttünk, elzárva minden menekülési útvonalat." "A maga szájából rosszabbnak hangzanak a borgnál..." jegyzi meg Neelix. "A borg legalább cselekszik, a hazarik meg csak várnak... Arra, hogy hibázzon. Felkészültek szinte minden lehetséges lépésünkre. És azok a lehetőségek, amikről látszólag megfeledkeztek... Biztosan csapdáiban végzodnek. .. Mégiscsak örülök, hogy jelentkezett..." "Került már szembe túleróval korábban is. ... Át fog juttatni minket." mondja Neelix biztatón, "Jó éjt." "Jó éjt..." mondja Janeway a távozni készülő talaxiainak, majd felemelné a kávésbögrét, de végül lemondó sóhajjal visszateszi az asztalra, és egy bosszús kézmozdulat kíséretében sétára indul a kaszinóban. "Nincs jobb, mint egy jó kis probléma, amitől felszikkraznak a színapszisok..." szólal meg mögötte egy nyugodt hang, mire Janeway megfordul, és így Kurrost pillantja meg, aki az ő helyén ül, és az asztali terminálon látható adatokat tanulmányozza, "Nem igaz? ... Mikor meg kell nyitni az elmét új lehetőségek, új... Nézőpontok iránt. ... Persze... Az embernek mindig szembe kell néznie az önbizonytalansággal, és félelemmel. De ez kis ár a tökéletes megoldás megtalálása fölött érzett meglepődésért." "Ki maga, és mit akar...?" kérdezi Janeway hűvösen. "Önnek van egy problémája, kapitány. ... Én vagyok a megoldás." Janeway erre aktiválja kommunikátorát: "Biztonságiakat a kaszinóba, behatolási riadó." "Kikapcsoltam a kommunikációs egységet, kapitány. ... De ne aggódjon, nem vagyok behatoló. Az igazság az, valójában nem is vagyok itt." "Egy hologram...?" "Primitív megoldás volna. Egy izomorf kivetítés." mondja Kurros, majd felveszi Janeway kávésbögréjét az asztalról, és kíváncsian belekóstol. "Maga tényleg szereti ezt...?" néz meglepetten a kapitányra. "Ízlés dolga." von vállat Janeway közelebb lépve. "Kicsit emlékeztet egy alkiai édességre, amihez néhány évvel ezelőtt volt szerencsénk." "Többes szám?" kérdezi Janeway. "Egy kisebb csoport tagja vagyok." áll fel Kurros, "Felfedezok, mint önök. De mi... Kihívásokat keresünk. Megoldandó problémákat. Technológia, biológia, szociológia... Sot, még művészet is." "Egy... Észkombájn." állapítja meg Janeway, halványan elmosolyodva. "Ez tetszik. Nagyon... Találó. ... A mi... Észkombájnunk itt van a közelben. Egy szerény hajó." mondja Kurros, kinézve egy ablakon, "Azért jöttem, hogy segítséget ajánljak a hazari-paradoxonjuk

megoldásához." "Paradoxon...?" kérdezi Janeway érdeklődve. "Így van. ... Menekülési útvonal... Vagy csapda? ... Tudják, hogy tudja, hogy tudják? Ez a legjobb fajta fejtőro. Tiszta taktika, pszichológia." "Valami azt súgja nekem, a segítségüknek ára is lesz." "Bármilyen, amit az önök kultúrája fel tud ajánlani, különleges. Talán technológia, talán valami, amirol ön még csak fel sem tette, hogy értéke van. ... Vetnem kellene egy pillantást az adatbázisukra." "És honnan tudjam, hogy maga nem egy újabb hazari csapda? Talán torbe akarnak csalni... Mint korábban." "Bölcsen teszi, hogy gyanakszik, kapitány. ... Végeztünk néhány előzetes analízist a manővereken, és ez néhány... Sokkal valószínűbb kelepccére utalt. ... Letöltöttem az adatokat a számítógépébe." mondja Kurros, lekérve az új adatokat az asztali terminálra. Janeway szemügre veszi azokat, és az arckifejezése elámulja, elégedett azzal, amit lát. "Jól van... Ön minden figyelmem. ... De személyesen akarok találkozni magával. És a csapat többi tagjával." "Természetesen. ... A koordinátáink is ott vannak benne." néz Kurros a terminálra, "De... Nekünk is megvannak a biztonsági aggályaink, kapitány. Kérem, csak egy legénységi tagot hozzon, letapogató felszerelés nélkül." "Menni fog." "Akkor alig várom, hogy találkozzunk... Személyesen." mondja Kurros, ezzel elhalványul, és eltűnik.

"Közeledünk a koordinátákhoz." jelenti Tuvok a Voyager hídján. "Minden gépnek állj." rendelkezik Janeway. "Mintha semmi sem lenne itt." jegyzi meg Chakotay. "Talán álcázva vannak." véli Kim. "Szubtér-áramlást észlelek." jelenti Seven, és a következő pillanatban Kurros 'szerény' hajója megjelenik a Voyager előtt: egy meglehetősen méretű, két alapjánál összeillesztett kúp alakú szerkezet. "A jármű külső burkát neutronium-alapú ötvözet alkotja." jelenti Tuvok. "A Csillagflotta tervezgetett ilyen összetevőket, de a gyártásig sosem jutottunk el." töpreng Janeway. "A borg sem." jegyzi meg Seven, "Az észkombájn technológiája fejlett..." "Nos... Lesz alkalma közelről szemügre venni." sandít fel Janeway Sevenre, miközben föláll a székből, "Mr. Kim, megvannak a transzport-koordináták..." Seven és Janeway hamarosan a már ismert, kör alakú helyiségben materializálódnak, és mire jobban körülnéznének, már meg is érkezik az 'ajtónálló', hogy fura hangokból álló nyelven üdvözlje őket. "Az univerzális fordító biztosan nem működik..." állapítja meg Seven, "Vagy a beszédminta túl összetett a feldolgozáshoz." véli Janeway. A humanoid mond még valamit, majd útnak indul valamerre. Janeway és Seven szemügre veszik az üveghengerben lebegő lényt, majd Janeway így szól: "Biztosan vizsgálják..." "A helyzet az, ő vizsgálja magukat." mondja a helyiség másik felébe belépő Kurros, "A temporálisfizika-szakértonk. Csoportunk talán legtehetségesebb tagja. ... Érdekesnek találja őnt." pillant Kurros Sevenre. "Hogyan kommunikálnak?" kérdezi Seven a nem-humanoid lényre nézve. "Az én legénységem egyik legtehetségesebb tagja... Seven of Nine." mutatja be Janeway Sevent Kurrosnak. "Bionikus implantok... Neurális továbbítók... Egy borg? Sosem láttam Kollektíván kívülit." "Én egyénné váltam, a megjegyzéseit hozzám is intézheti." jegyzi meg Seven kissé sértetten. "Bocsásson meg. Én Kurros vagyok, ő pedig Fennim." pillant Kurros az érthetetlen nyelvu lényre, aki meghajol Janewayék felé, majd szól pár szót Kurroshoz, végül távozik. "És a korábbi kérdésére válaszol... Ez a berendezés lehetővé teszi csoportunk tagjainak, hogy telepatikusan kommunikáljanak." mutat Kurros a helyiség közepén, a padlóban levo félgömbre, ami lágy fénnel pulzál. "Lenyugó." mondja Seven, Janewayjel együtt szemügre véve a félgömböt. Ekkor a hajó megrázkódik, és valami morgásszerű hang hallatszik. "Úgy hallom, a csapatunk egy másik tagja alig várja, hogy megismerhesse önöket." Kurros ezzel odavezeti Janewayt és Sevent a szögletes ablakhoz, amin át a kék folyadékban úszkáló hatalmas lény látható. "Egy bioplazma-lény..." állapítja meg Seven. "Vewox a neve. ... Jobban szereti a változtatható gravitációjú környezetet." "Az ő szakterülete mi?" kérdezi Janeway. "Jelen pillanatban exo-szociológia, és kvantummechanika, de... Az érdeklődése idoról idore megváltozik. Vewox alapította a csoportunkat, több mint száz éve, miután egymagában bejárta a galaxist, néhány évezred alatt." "Milyen idős ez a lény?" kérdezi Seven, mire méltatlankodó mordulás hallatszik a közelből. "Ha megbocsátja... Ez a téma érzékenyen érinti őt." mondja Kurros

bocsánatkéző mosollyal, majd tovább indulva a helyisében, végül a hengeres szerkezetnél áll meg: "És van még... Egy személy, vele lesz teljes a csoportunk." A szerkezet erre zümmögni kezd, Seven pedig így szól: "Egy mesterséges intelligencia..." "Egy matematikus elméje... És egy művész lelke." mondja Kurros, megérintve a szerkezet központi gömbjét, "Attól tartok, jobban szeretne inkább fraktál-szobrokat készíteni, mint elemezni a legutóbbi asztronómiai letapogatásunk eredményeit." A szerkezet erre megint zümmög egy sort, mire Kurros elmosolyodik, majd Janewayékre pillant: "És ezzel találkoztak is mindannyiunkkal. ... Egy kis csoportnyi elme, de... Több száz ügyfelünkön segítettünk már. ... Mi fordítottuk meg a baraplaniak és a mertaliaiak közötti háború végkimenetelét. Újragyújtottuk az Eziah-halmaz vörös óriását... És csak nemrégiben... Megtaláltuk a megoldást a vidiiai dögvészre." "A vidiiaiak?" kérdezi Janeway meglepetten. "Ühüm. Most már alig ismerne rájuk. ... A múlt hónapban pedig segítettünk megkeresni egy luridai gyerek elkóborolt házikedvencét. Egy szubtéri mezomorfot, ha szabad megjegyeznem... Egy teljesen új letapogatási eljárást kellett feltalálnunk, csak hogy meg tudjuk találni." "És mit kérnek... Fizetségként?" kérdezi Janeway óvatosan. "Tőlük az egyik transzgalaktikus csillagtérképüket. A valaha készült legpontosabb térkép a galaxisról. ... Mikor a Rivos V polgárainak segítettünk visszaverni a borgot, mindössze a híres zhafn't levesük receptjét kértük cserébe. ... Kívánja megkóstolni?" kérdezi Kurros jobbára Sevent. "Talán majd máskor." feleli az tartózkodón. "Mondja... Van olyan munka, amit nem vállalnak el?" kérdezi Janeway, mire Kurros töpreng egy pillanatot, majd visszakérdez: "Hogy érti?" "Nos, nekünk van egy be nem avatkozási előírásunk, az Elsodleges Irányelv. Érdekelne, önök hol húzzák meg a határt." "Mint azt önök is tudják már, itt a Delta Kvadránsban nincs hiány konfliktusokban, amikbe belekeveredhet az ember. Sok ügyfelünk... Háborúzik. ... Hogy oszinte legyek: nyújtunk segítséget flották, urállomások semlegesítésében. Még bolygókéban is. De nem veszünk részt egy teljes faj kiirtásában, és nem készítünk tömegpusztító... Fegyvereket sem." A mesterséges intelligencia ekkor zümmögni kezd, mire Kurros odalép hozzá, és Sevenre pillant: "A kollégám... Szeretne beszélni Seven of Nine-al a bionikus technológiájáról. Össze... Kapcsolódhat önnel?" Seven kérdőn Janewayre néz, aki beleegyezően bólint, így Seven közelebb lép a szerkezethez, és megáll egy jó lépéssel előtte. Az halk, rövid megszakításokkal tagolt zümmögésbe kezd, Seven pedig pár pillanat múlva így szól: "Folyamatos telepatikus kapcsolatban vagyok ezzel az... Egyénnel. Szerves összetevőknek a szerkezetébe illesztéséről kér adatokat." "Engedjen neki betekintést saját belátása szerint." mondja Janeway. Seven és a gép pár másodpercig valószínűleg nagy sebességu kommunikációt folytatnak, majd a mesterséges intelligencia rövid, emelkedő tónusú hangot hallat, Seven pedig odabólint 'neki': "Szívesen." "Térjünk az üzletre, kapitány." mondja Kurros, "Úgy vélem, meg tudjuk oldani a hazari-paradoxont egyetlen lövés nélkül." "Ez éppen az, amire szükségem van." mondja Janeway. "Akkor már csak a fizetség kérdése van hátra..." Janeway erre elmosolyodik, Sevenre sandít, majd Kurros orra alá dug egy jegyzetfüzetet: "A Voyager tervrajzai, és egy összefoglaló az adatbázisainkról. Jelölje meg, mit akar, és meglátom, mit tehetek. ... Ajánlanám a replikátorokat, az idén nagyon népszerűek." "Meg fogom keresni a kéréseinkkel." bólint Kurros, miután átvette a jegyzetfüzetet, majd fejét hajta Seven felé.

"Feltételezem, a kapcsolatfelvételé sikerrel járt." mondja Chakotay, mikor Seven, és az elégedettnek látszó Janeway kilépnek a hídra a liftből. "Az erkölcsökkel kapcsolatban vannak aggályaim... De azt hiszem, tudnak nekünk segíteni." feleli a kapitány. "Érdekes tapasztalat volt." teszi hozzá Seven. "Ezt örömmel hallom." mondja Chakotay, "Nekem sajnos rossz híreim vannak. Minden menekülési útvonal, amit ellenőriztünk, csapda, és egyre több hazari hajó csatlakozik a többihez." "Akkor nincs más választásunk. Jegeljük a saját terveinket, és megvárjuk, mivel áll elő az észkombájn." néz Janeway előbb Chakotayra, majd Sevenre.

"Jöjjön be." szól ki a készenléti helyiségben dolgozó Janeway a csengo hangjára. Tuvok érkezik a híd felől, de csak egy lépést tesz befelé. "Látogatója jött. Mr. Kurros visszatért." mondja a vulcani, majd némi rosszallással a hangjában hozzáteszi: "Izomorf formában." "Küldje be." Tuvok behívja

Kurrost, majd ő maga távozik. "Isten hozta ismét." mondja Janeway. "Kapitány... Összeállítottuk egy rövid listát azon tárgyakból, amelyeket szeretnénk. Nem volt könnyű." szól Kurros, átnyújtva a jegyzetfüzetet Janewaynek, "A Voyager-en sok érdekes dolog van." "Kvantumcsúszda-technológia..." olvassa Janeway somolyogva az első tételt, majd felnéz Kurrosra: "Figyelmeztetnem illene, sosem tudtuk megbízható működésüvé tenni." "Ezzel együtt is érdekes... Elméletben." "Neelix Chantree Cobb-receptje?" "Igen." "Egy osi aomi szobrocska... Hm... Azt hiszem, rá lehet beszélni Chakotay parancsnokot, hogy megváljon tőle." "Ezt örömmel hallom." Janeway a következő tételt hosszabban tanulmányozza, végül hitetlenkedéssel vegyes döbbenettel néz fel Kurrosra: "Ezt nem gondolja komolyan." "Tudom, a következő tárgy kissé... Szokatlan, de azt hiszem, mindkettenk számára hasznos volna." "Arról egy szót sem szólt, hogy a legénységem tagjait is üzleti alapnak tekinti." lép ki Janeway az asztal mögül. "Kivételes lehetőséget kap a galaxis felfedezésére... A csoportunk tagjaként." "Attól tartok, a válasz: nem." mondja Janeway ridegen. "Hm. ... Megértem az érzéseit, kapitány. De... Arra gondolt, hogy megkérdezze... Seven of Nine-t... Magát?"

"Különös javaslat." mondja Seven a készenléti helyiség ablakai előtt járkáló Janewaynek. "Finoman fogalmazva." néz rá a kapitány. "Hogyan tervezi a továbbiakat?" kérdezi Seven. "Szeretném hallani az ön véleményét." "Azt a segítséget ajánlják, amire szükségünk van, és engem neveztek meg fizetségként. A megoldás nyilvánvaló." "Ez nem valami fejtegető, nincsen megoldása. A jövője forog kockán." mutat rá Janeway. "A Voyager túlélése a tét." mondja Seven, mire Janeway töprengve méri végig, majd az ablakok alatti kanapéra pillant: "Üljön le." Seven nem mozdul, csak alaposan megnézi magának Janewayt, mire az bocsánatkéren bólintva hozzáteszi: "Kérem..." Seven erre egyenes háttal, kissé merev testtartással leül, Janeway pedig beszélni kezd: "Bár az északon viselkedésével még mindig nem vagyok kibékülve... Ez egy egyedülálló lehetőség a felfedezésre. Ez lehet élete nagy lehetősége." "Azt mondja, el kellene mennem?" kérdezi Seven. "Nem akarom, hogy elmenjen. De nincs jogomban megmondani, mit tegyen. ... Mostanáig szemmel tarthattam a fejlődését. Segítettem döntéseket hozni. De azt hiszem, most már kiérdemelt annyit egyénként, hogy önmaga hozhassa meg ezt a döntést. ... Szeretne velük tartani?" "Érdekel a dolog. Szokatlan kollektívát alkotnak, érdekes küldetéssel. ... De több adatra van szükségem." "Ezért akarom, hogy személyesen beszéljen Kurrossal. Hogy meglássa, választ tud-e adni a kérdéseire." "Kapitány... Értékelem, hogy megadja ezt a lehetőséget." "Kiérdemelte." mondja Janeway, végül leülve Seven mellé, "És ne feledje... Ha úgy döntene, velük megy... Legyen biztos abban, hogy ez az, amit akar, nem pedig amirol úgy véli, a legjobb a Voyager számára. ... Kimászunk ebből, még az északon segítség nélkül is."

"Miért én?" kérdezi Seven Kurrost a kettes raktérben. "Csodálom az alázatosságát. A borg kollektív tudása egyetlen elmében. ... Miután számításba vettünk természetes intelligenciáját, és a bionikus implantjai révén nyert emelt képességeit... Úgy ítéltük meg, ön ideális jelölt. Az első volna, akit hetven év után felveszünk." "Mikor jutottak el ehhez az megállapításhoz?" "A... Meghallgatása során." "A párbeszédem a mesterséges intelligenciával." "Az volt a leghatékonyabb módja, hogy kiértékeljük a képességeit. Biztos vagyok benne, ön is méltányolja ezt." "Mennyit tudnak rólam?" kérdezi Seven kissé nyugtalanul. "Eleget ahhoz, hogy tudjuk, még csak töredékét használja a képességeinek, a Voyager legénységének tagjaként." mondja Kurros, miközben megkerüli a Seven számára a raktérben elhelyezett konzolt, és szemügyre veszi a kijelzéseket: "A deflektorrendszert szabályozza, hogy javítsa a pajzs-összhangot. ... Kihívásnak érzi az efféle feladatokat?" "Nem." feleli Seven rövid töprengés után. "A képességeinek határait próbára tevo problémák nélkül... Nem tudja kiteljesíteni őket. A tökéletesség mindig elérhetetlen távolságban marad. ... Seven of Nine... Önből a galaxis egyik legnagyobb intellektusa válhatna. De itt ez nem fog bekövetkezni, ezen korlátozott képességu élőlények között." "A Voyager legénysége elfogadott engem. Beillesztettek a kollektívájukba." "Ok a családja." mondja Kurros megérten, majd töprengő arccal folytatja: "Számomra is nehéz volt elhagyni a családomat. És... Én még csak

gyerek voltam. Nem sokkal fiatalabb, mint ön, mikor eloször asszimilálták." "Miért indult útnak?" "Hogy segítsek nekik. És a világomnak. Megoldani egy átfogó problémát." "Az eszkombáján magát kérte fizetségképp." állapítja meg Seven. "Eloször nem is ismertem el ez, túl fiatal voltam. De ok egy rendkívüli lehetőséget adtak nekem. ... És én most ugyanezt ajánlom önnek." "A csoportjuk számos kollektívát segíthetne. És mégis, gyakran használják ezt a képességüket annak megszerzésére, amit épp akarnak. ... Hányan szenvedtek amiatt, mert nem akarták elfogadni a feltételeiket?" "Sajátságos feladatunk van: hogy tökéletesítsük a tudásunkat. ... És a tökéletesedés néha megköveteli az önzést. ... A maga élete... Nem a Voyager-é, nem Janeway kapitányé, és nem bárki másé. Öntől függ, hogy eléri-e a célokat, amiket kitűzött maga elé." "Egyetértek." mondja Seven, de mielőtt Kurros jobban örülni kezdhetne, pontosabban kifejti, hogy értette: "De ezt itt is megtehetem." "Kérem... Szánjon több időt ennek az átgondolására." mondja Kurros szemmel láthatóan csalódottan, "A közelben maradunk, arra az esetre, ha... Meggondolná magát." "Kétlem, hogy ez megtörténne." Ekkor vörös készültség lép életbe, és Tuvok hangja szólal meg az interkomból: "Seven of Nine, jelentkezzen a hídon." "Nyugtázva." üzeni Seven, ezzel a kijárat felé indulna. "Önnel tarthatok?" kérdezi Kurros. "Ahogy óhajtja." pillant rá Seven. A páros hamarosan megérkezik a hídra, és Kurros így szól a feléje forduló Janewayhez: "Gondjuk támadt, kapitány?" "Néhány hazari hajó közeledik." "Visszautasítottam az ajánlatukat." mondja Seven, mire Janeway ránéz. "Az első ajánlatunkat." pontosít Kurros. "Örülök, hogy ragaszkodik hozzánk. Foglalja el a helyét." mondja Janeway. "Kilépnek görbületből, felzárkóznak." jelenti Tuvok, miközben Seven a hátsó középkonzolhoz megy, majd a hajót megrázza egy találat. "Melyik lott?" kérdezi Janeway. "A jobb oldali hajó. A pajzs hatvan százalékra esett." "Kitéromanover." rendelkezik Chakotay a következő találat után, "Célozza a fegyverzetüket, és viszonozza a tüzet." "A pajzsuk kitart." jelenti Tuvok a próbálkozás után. "Nem tudok elszakadni, itt vannak rajtunk." szól Paris. "A burkolati integritás megszunt a hetes és tizenkettes szinteken." jelenti Kim egy újabb találatot követően. "Kapitány... Mikor a hazarik párban támadnak... Az egyik hajó mindig hátul marad, hogy erősítse a támadást vezető jármű pajzsát." "Vagyis a támogató hajót kellene támadnunk. ... Mennyibe fog kerülni nekem ez a tipp?" kérdezi Janeway. "Ez ingyen volt." jelenti ki Kurros nagylelkűen, mire Janeway megemeli a szemöldökét, majd a következő találat után rábólint: "Elfogadom. Tuvok!" "Új célpontra állok." bólint az, "Fotontorpedók kilove. ... Elszakadnak." "Tunjunk el innen, teljes görbület." szól oda Janeway Parisnak, majd Kurrosra sandít: "Kösz a segítséget." "Tekintse ezt a jó szándék jelének, annak érdekében, hogy Seven talán meggondolja magát." "Nem fogom." mondja Seven. "Végzetes hibát követ el. Már forgatókönyvek százait elemeztük. A Voyager nem éli túl a segítségünk nélkül." "Azok a maga forgatókönyvei, nem az enyéim." jelenti ki Janeway ridegen. "Alaptalan a bizakodása, kapitány. Gondolja meg. ... Utasítsa Seven of Nine-t, hogy csatlakozzon hozzánk." "Van nekünk egy régi mondásunk, Kurros..." mondja Janeway, közelebb lépve a humanoid férfihoz, "Ne keressen, majd keressük mi. ... Pajzsot átmodulálni egy fázisvariancia-frekvenciára." Seven munkához lát, mire Kurros, helyesebben az izomorf kivetítése vibrálni kezd, majd eltunik. "A hajójuk eltunik a szenzoraink elöl. Behúzódtak a szubtérbe." jelenti Tuvok. "Határozottan az az érzésem, hogy nem fogadnak el nemleges választ..." jegyzi meg Chakotay. "Nekem nem különben." mondja Janeway, majd felsóhajt: "Úgy látszik, most már két fenyegetéssel nézünk szembe. A hazarikkal... Meg az önjelölt megmentőinkkel."

A hajójukon Kurros belépve a központi helyiségbe, a középpütt pulzáló gömbhöz megy, és így szól: "Az ajánlatunkat visszautasították. Hogyan folytassuk?" "Már jelenleg is folytatjuk." mondja Fennim mentális hangja. "Az ajánlatunkat visszautasították." teszi hozzá az üveghengerben lebegő lény, "Hagynunk kell folytatódni a forgatókönyvet." "Számításaink kilencvenhat százalékos esélyét jelzik annak, hogy a borg mégis a miénk lesz." mondja a mesterséges intelligencia. "Akkor eldöntött. Várni fogunk. És hagyjuk, hogy a problémánk... Megoldja magát." mondja végül Kurros.

Egy hazari vadász halad egy bolygó körüli aszteroidaövbén szétszóródott roncsmezőben, fedélzetén két, fölöttébb bosszúnak tuno hazarival. "Duránium burkolatdarabok, egy fűvókablokk... Földi szerves maradványok... Elfognunk kellett volna a hajójukat, nem megsemmisíteni!" mondja az egyik hazari a másiknak.

"Beléptek a roncsmezőbe." jelenti Tuvok a Voyager hídján. "Felrobbantani a tértölteteket." szól Janeway.

A roncsok és aszteroidák közé elrejtett töltetek robbanásai nagyokat taszítanak a hazari hajón. "A hajójuk súlyos károkat szenvedett, pajzs és fegyverzet üzemképtelen." jelenti Tuvok. "Álljunk pozícióba..." mondja Janeway, feszülten figyelve a fomonitort, "Vonósugarat rájuk, bevontatni őket a siklóhangárba." "Transzportertávolságban vagyunk." jelenti Paris. "Van bemérés." teszi hozzá Kim, "Két élőlény." "Energiát." szól Janeway elégedetten.

A szállítóhídon materializálódó két hazari a rájuk szegezhető fézerkarabélyok láttán jobbnak látja, ha nem nagyon mocorog.

Chakotay és Janeway valamivel később már a zsákmányolt hazari hajó pilótafülkéjében vizsgálódnak. "Boldogul?" kérdezi Janeway. "Még mindig az elsődleges adatbázisukhoz próbálok hozzáférni..." húzza el a száját Chakotay. Ekkor Tuvok lép a pilótafülkébe, de mielőtt megszólalhatna, Janeway felé fordul: "Hadd találgassak: szótlan, és eltökélt fickók." "Nagyon szótlanok." bólint Tuvok. "Tudat-összeolvastással próbálkozott?" kérdezi Chakotay. "Sikertelenül. Szokatlanul ellenállóak." "Akkor hagyjunk fel a gyötrésükkel, míg ki nem derül, innen elo tudunk-e ásni valamit." határoz Janeway. Tuvok nézelodni kezd a pilótafülkében. "Találtam valamit." mondja Chakotay, mire mind Janeway, mind a vulcani odasietnek hozzá, "Egy sor kódolt adás." "A Voyager-ról volt szó." állapítja meg Janeway, a Chakotay trikkorderén látható adatokat figyelve, "A helyzetünk, a védelmi rendszereink..." "Bárki bérelte is fel a hazarikat, sokat tud rólunk." állapítja meg Tuvok. "Nézzé meg a szenzoraplót, volt-e mostanában látogatójuk." szól Janeway. "Van pár bio-adat... De elég zavarosak." mondja Chakotay kisvártatva. "Ha bio-adatok, a Doktor talán rendet tud tenni köztük." véli Tuvok. "Szóljon neki, hogy próbálja meg." bólint Janeway, mire a vulcani sietesen távozik, majd kisvártatva Janeway is a nyomába ered. "Készítettem egy orvostani modellt a bio-adatokból." mondja az irodájából kilépo Doktor a mögötte haladó Janewaynek és Tuvoknak, "A holo-emitterek segítségével. Kapaszkodjanak meg." sandít a Doktor Tuvokra, miután megálltak a holovezérlo konzoljánál. A következő pillanatban egy ismeros faj képviselőjének hologramja jelenik meg valamivel előttük. "Egy malon..." mondja Janeway meglepetten, "Hm... Valami igazán régi ügy lehet, már hónapok óta nem futottunk össze velük." A kapitány pár pillanat múlva odább tolja a Doktort a konzoltól, és maga lát munkához: "Bocsásson meg, Doktor, de valami itt nincs rendben." "A malonokat gazdasági érdekek mozgatják." mondja Tuvok. "És a bosszú nem termel profitot." ért egyet Janeway, majd a konzol egyik képernyőjén megjelenő adatokra utat: "Nézzék meg ezt. ... Izomorf minták vannak beültetve a bio-adatok közé. ... Ez nem malon volt. Csak egy kivetítés." "Azt mondja, ez egy hologram... Hologramja?" kérdezi a Doktor homlokráncolva. "Az elhangzottak alapján... Azt hiszem, vissza tudom állítani az eredeti bio-jel paramétereit." mondja Tuvok, majd a Doktorra sandítva hozzáteszi: "Kapaszkodjanak meg." A malon hologramja pár pillanattal az után, hogy Tuvok munkához látott, eltunik, és helyette egy sokkal közelebbi ismeros jelenik meg, akire egyébként az állítólagos malon még hasonlított is valamelyest. "Hát... Úgy tunik, ez a mi hazari-paradoxonunk sokkal összetettebb, mint gondoltuk." állapítja meg Janeway, szemügyre véve a malon helyén álló Kurros-hologramot, miközben a Doktor és Tuvok összenéznek a háta mögött.

"Úgy vélem, mindkettenket ugyanaz a személy manipulál..." mondja Janeway a tanácssterembe kísért egyik hazarinak, majd odamutatja neki a kezében tartott jegyzetfüzetet: "Felismeri?" "Nem." jelenti ki az, miután megszemlélte a képet. "Kurros a neve. ... A malon, akivel találkoztak, csak egy kivetítés volt." "A szenzoraim észleltek volna egy hologramot." jelenti ki a hazari. "Ezt ugyan nem." mondja Janeway, letelepedve az asztal szélére, "Kurros egy... Észkombájn tagja.

Problémákat oldanak meg, bizonyos árért." A hazari ekkor sóhajtásszerű hangot hallat, és arckifejezése is arról árulkodik, ismeri a szóban forgó csoportot. "Ah, szóval hallott róluk." állapítja meg Janeway. "Közismertek ebben a szektorban. Számos ellenséget szereztek." "Ellenségeket, akik esetleg csinos kis fejpénzt volnának hajlandók fizetni..." célozgat Janeway, jelentőségteljes pillantást vetve a hazarira. "A technológiájuk nagyon fejlett, ez nehézzé teszi a felkutatásukat." "Akkor nem, ha együttműködünk. ... Maguk a kvadráns legjobb vadászai... Mi pedig a tökéletes csalétek vagyunk. Most már csak annyit kellene tennünk, hogy... Túljárunk az északombájn eszén."

A Voyager tisztikara, valamint az elfogott hazari hajó legénysége a kaszinóban gyűlt össze egy nagyobb asztal körül, Janeway pedig körülöttük járkál. "Van egy feladványunk. És addig nem hagyjuk el ezt a helyiséget, míg meg nem oldottuk. Az északombájn itt van valahol, a szubtérben bujkálva. ... Hogy találjuk meg? És ha még sikerül is, a hajójuk burkolata neutronium-alapú ötvözetből készült, a fegyvereink számára sebezhetetlen. Hogyan fogjuk el őket?" "Mi volna, ha kiküldenénk a multitré-szondát?" veti fel Kim. "Hetekig kellene keresni, hogy megtaláljuk őket." feleli Torres. "Hetek? Nem akarunk olyan sokat várni." mondja a hazari. "Szubtéri töltetekkel felbukkanásra kényszeríthetnénk őket." javasolja Tuvok. "És mit célzunk be a töltetekkel? Előbb akkor is meg kell találnunk őket." mutat rá Chakotay. "Talán rossz irányból közelítünk." mondja Janeway, "Egy közvetlen támadás sikeressége valószínűtlennek látszik. ... Taktika, pszichológia... Ok így oldják meg a problémákat. Ezt kell tennünk nekünk is. ... Ok teremtték ezt a helyzetet, hogy elérjék, nekik adjuk Seven of Nine-t. Mi hogyan manipuláljuk őket...? Gondolkodjanak." A Voyager saját 'északombájnya' a jelek szerint kitartóan, ám nem túl nagy eredménnyel dolgozik a problémán.

"Azt hittem, B'Elanna tervével akarunk valamit kezdeni..." mondja Neelix a kaszinóban hozzá legközelebb álló Doktornak és Parisnak. "Felejtse el, nem válna be." morogja a közelebb lépo Torres. "Hagyd már beszélni..." néz rá Paris rosszallóan. "De hát mindig csak ugyanarról beszélünk..." mutat rá a Doktor. "Elég!" csattan fel az egyik ablaknál állva kifelé bámuló hazari, "Három óra, semmi eredmény. Mostanra már kapcsolatba kellett volna lépnem a hajóimmal!" "Talán nem tudunk okosabbak lenni náluk..." mondja a tálalópultnál álló Janeway, az azon álló Paris-féle logikai játékot nézegetve. "Kapitány...?" fordul felé Chakotay kérden. "Minden eshetőséget figyelembe véve kellene terveznünk, azt is beleértve, amivel ok próbálhatják meggyőztetni a tervünket. ... Ebbe belebolondulok." mondja Janeway, majd felveszi a játékot, és Sevenhez lépve odaadja neki: "Azt mondta, ismeri a megoldást. Bizonyítsa be." Seven a körülötte ülőkre sandít, majd elveszi a szerkezetet, és néhány másodpercnyi munkával megoldja a rejtvényt, mire a jelenlevők egy emberként bámulnak rá, meglehetősen elképedve. "Seven, hogy csinálta...?" kérdezi Janeway. "Megvizsgáltam a szerkezetet. Egy egyszerű fraktál-haladványon alapszik a működése." "Megvizsgálta?!" mered Paris Sevenre, "Ez csalás!" "Gyakran a csalás a leghatékonyabb." "Ha nem tudod megoldani, csalj." bólint Janeway, mire Paris rásandít, "Ha nem tudsz túljárni az északombájn eszén, ne is próbáld meg." "Azt javasolja, adjuk fel?" kérdezi Neelix. "Közel sem." nyugtatja meg Janeway, majd ismét Seven felé fordul: "Mikor kapcsolatba lépett a mesterséges intelligenciával, összekapcsolódott a belső kommunikációs hálózatukkal." "Igen, több másodpercre." "Ha újra meg tudná tenni... Talán üzemképtelenné tehetnénk a rendszereiket. ... És ha nem tudnak kommunikálni... Nem tudnak északombájként működni, sebezhetővé válnak." "Megint a rajtvonalnál vagyunk." mutat rá a Doktor, "Hogy találjuk meg őket?" "Egyszerű. Odaadjuk nekik, amit akarnak." mondja Janeway, majd Sevenre mutat: "Csatlakozni fog a csoportjukhoz... Önként." "Nem fognak hinni neki." jelenti ki a hazari. "El kell érniük, hogy higgyenek neki. ... Mindenki szerezzen székét, még van dolgunk." mondja Janeway, mire a többiek visszatérnek az asztal köré.

"Egy hazari hajó küld üzeneteket a szubtérbe." jelenti a mesterséges intelligencia az északombájn mentális kommunikációs rendszerén át, "Velünk próbál kapcsolatba lépni." "Add be őket."

"Válaszolnak." mondja a hazari hajó pilótája a másik hazarinak. "Hazari hajó, vettük a hívásukat." szólal meg Kurros hangja a kommunikációs rendszerből, "A segítségükre lehetünk?" "Félrevezettek minket!" "Nem hinném, hogy valaha is találkoztunk." "Hagyja a tettetést. Maguk akarták, hogy leszállítsuk a Voyager-t. Hát jó. De... Csak ha megháromszorozzák a fejpénzt." "Barátom... A körülményekre való tekintet nélkül... Szerződést kötöttünk." "Fizessenek, vagy hagyjuk a Voyager-t elmenni!" Kurros töpreng egy darabig, végül beadja a derekát: "Jól van... Megháromszorozzuk a fejpénzt. De le kell szállítaniuk nekünk a Voyager-t... Azonnal." "Megegyeztünk. Kapcsolatba lépünk a többi hajónkkal, és megszerezük a Voyager-t... A terv szerint."

A Voyager néhány hazari vadász elöl menekül, amelyek nem takarékoskodnak az energiával. "Pajzsok harminc százalékon." jelenti Tuvok a füsttel teli levegő hídén. "Tűzet viszonzni." szól Janeway. "Az utolsó sorozat elvitte a pajzsgenerátort és a fűzeregységeket." mondja Kim. "A létfenntartás leállással fenyeget... Minden szinten." szól Tuvok. "Legyünk őszinték, kapitány." szólal meg Kurros hangja a híd jobb oldaláról, "A jelek szerint a dolgok nem számunkra kedvezően alakulnak." "Ne írjon még le bennünket." jegyzi meg Janeway, miközben Kurros elindul feléjük: "Elismerem, boldogulni látszottak a segítségünk nélkül is. ... De nem vettek számításba néhány faktort. A hazarik mohóságát, például." "Fotontorpedókat." szól Janeway a következő találat után. "A hátsó vetocsövek üzemképesek." "Teljes sorozatot a hazari vezérhajóra." "Néhány torpedó nem fogja megváltoztatni a végeredményt." jegyzi meg Kurros, "Ha nem győzik meg Seven of Nine-t, hogy csatlakozzon hozzánk, a hajójuk megsemmisülése kilencvenkilenc egész nyolctized százalék bizonyosságú." "Tuz." szól Janeway. "Telitalálat. Mozgásképtelenné vált." jelenti Tuvok. "Abba a nulla egész kéttized százalékba kapaszkodnak..." állapítja meg Kurros, "A hazari erősítés bármelyik percben itt lehet." "Igaza van." mondja Paris, "A szenzorok most fogtak be... Fél tucat hajót, elfogópályán." "Kapitány... Engedély nélküli siklóindulást észlelek." mondja Chakotay, "Seven of Nine az." "Mi az ördögöt csinál?!" kérdezi Janeway élesen, közben Kurros elé sietve. "Úgy vélem... Megmenti a hajójukat." mondja az. "Nem válaszol a hívásra. ... A siklóját behúzzák a szubtérbe." jelenti Kim, "Eltunt..." "Biztonságos utat hazafelé... Kapitány." mondja Kurros, ezzel eltunik.

"Seven of Nine... Üdvözlöm." mondja a Fennim mellett álló Kurros az észkombáján hajójának központi termébe érkező Sevennek. "A kedvessége lényegtelen." mondja Seven ridegen, "Azért vagyok itt, mert nem hagytak más lehetőséget." "Engedett az emberi ösztöneinek, hogy megmentse a legénységet. Mint ahogy tudtuk is, így lesz. ... Csak egy újabb faktor az egyenletünkben." "Ha a Voyager megsemmisül, nem fogok együttműködni." "Ne aggódjon. A hazari-paradoxon megoldása nagyon egyszerű." mondja Kurros, majd odaint Fennimnek, aki dolgozni kezd a nála lévő kézíterminálon.

"Megvan, amit akartunk. Szüntessék be a támadást." hallatszik Kurros hangja a hazari vezérhajón. "Addig nem, míg ki nem fizettek!" üzeni a támadócsapat vezére. "Rendben. De előbb... Utasítsa a többi hajóját, hogy vonuljanak vissza." "Azonnal, vagy megsemmisítjük a Voyager-t!" Kurros erre odaint a mellette álló Fennimnek, mire a kapcsolat megszakad.

"Miért ilyen sietos neki...?" néz Kurros kérdőn Sevenre. "Engedelmeskedjen!" mondja az ridegen. "Ha kilépünk álcázásból, sebezhetővé válunk. A hazarik szép fejpénzt kapnának értünk. Sokkal többet, mint amit mi fizetünk nekik." "A technológiájuk gyengébb a magukénál. Sosem támadnának nyíltan." mondja Seven. "Azt hiszem, ez csapda. Egy másik paradoxon, amit a kapitánya készített nekünk. ... Ha nem vesszük be a blöfföt, a hazarik talán megsemmisítik a Voyager-t, és így elveszítjük magát. Ha megmutatjuk magunkat... Mi pusztulhatunk el." "Maga mondta nekem, hogy a problémák a képességek határainak felmérését segítik, másképp nem lehetne kiterjeszteni azokat." "Van egy nagyon egyszerű módja, hogy... Csökkentsük a bizonytalanságot. ... Egyszerűen csatlakoztatjuk magát a kommunikációs rendszerünkhöz, és hagyjuk, hogy a mesterséges intelligenciánk megszondázza az elméjét, ahogy korábban is tette. És

Janeway kapitány terveire fény derül. ... Mint ahogy egy ékko ragyog fel a ködben." mondja Kurros, majd intésére a mesterséges intelligencia elkezd kiépíteni a kapcsolatot Sevennel. "Gyengélkedo a hídnak: Seven neurális adóvevojét aktiválták." jelenti a Doktor. "Nyugtázva." üzeni Janeway, majd Tuvokra pillant: "Csinálja." "Továbbítom a vivohullámot." bólint a vulcani. Seven egész testében megrándul, és a szemöldöke fölötti implant körül halvány szikrák cikáznak végig. Kurros érdeklöve figyeli a dolgot, ám mikor a helyiség közepén levo kommunikációs rendszer tiltakozón felmordul, majd hirtelen kialszik, érdeklödése nyugtalanságba csap át. "A Voyager zavarójelet küld a rendszerünkbe... Az o kérgi implantját használva továbbítónak. Szakítsd meg a kapcsolatot." mondja Kurros elöbb Sevenre, majd Fennimre nézve. Az a saját nyelvén válaszol, mire Kurros nyomatékosan megismétli: "Szakítsd meg a kapcsolatot!" "Nem érti magát." jegyzi meg Seven, mire Kurros kikapja a terminált Fennim kezébol, és maga lát munkához.

"Voyager a hazari hajóknak: a rendszereik leálltak. Lojék ki a tértölteteket." üzeni Janeway elégedetten

Az észkombájn hajója rázkódni kezd, mire Seven gúnyosan megjegyzi: "Mintha valami turbulenciába kerültünk volna..." "Primitív tértöltetek." mondja Kurros, meglehetősen idegesnek tunve, "Újraindítom a rendszert, mielőtt bármi kárt tehetnének..." Azonban hamarosan újabb rázkódás-sorozat kezdodik, majd vészjelzés szólal meg. "Kicsúszunk a szubtérbol..." állapítja meg Kurros.

Amint az észkombájn hajója megjelenik a Voyager előtt, a közelben várakozó hazari hajók tüzet nyitnak rá.

"Bemértem Sevent." jelenti Kim. "Sugárzást végrehajtani." szól Janeway. Seven pár másodperc múlva megérkezik a hídra, Tuvok pedig közben így szól: "A hazari hajók körülveszik az észkombájnt." Janeway ennek hallatán elvigyorodik, majd odabiccen a hátrafordulva várakozó Parisnak: "Tom..." "Beállítom az irányt." "Felszólítom, hogy gondolja meg magát, kapitány." mondja az egyik sarokban megjelenő Kurros. "A jól nevelt vendég tudja, mikor illendo távoznia." néz rá Janeway. "Még megbeszélhetünk egy békés megoldást... Ne döntse le a diplomáciába vetett hitemet." "A maga diplomáciájára ráférne egy nagygenerál." csóválja a fejét Janeway. "Tudja, hogy sosem lesz elégedett itt." próbálkozik meg ekkor Kurros még egyszer Sevennel, "Ezek között az emberek között. Ez az, amit valóban akar?" "A tudás megszerzése méltó feladat. De a tudás keresése magán nyilvánvalóan nem javított." Kurros kivetítése ekkor bizonytalanná válik, mire Janeway érdeklöve siet oda hozzá: "Mintha a hajójuknak gondjai lennének..." "Kisebb problémák." feleli Kurros kényszeredett mosollyal. "Ah, biztos vagyok benne, megtalálják a megoldást. Csak egy kicsit... Gondolkodjanak rajta." mondja Janeway, eleresztve egy gúnyos vigyort a következő pillanatban teljesen eltuno Kurros felé.

A hazari erosités ekkorra megérkezett, és miközben a Voyager hajtómugondoláit utazó pozícióba emelve eltunik a környékrol, a legalább tucatnyi hazari vadász mindent beleadva veszi ostrom alá az észkombájn hajóját.

114. Juggernaut – Féktelenül

Egy malon hulladékszállító halad impulzussebességgel az urben, hosszú, zöldes-fekete gázcsóvákat húzva maga után.

A fedélzeten, egész pontosan a vezérloben, számos malon dolgozik, legalábbis a legtöbbjük munkával van elfoglalva, egyikük azonban egy urhajómodellel a kezében járkál ide-oda, közben ilyeneket mondva: "Figyelem, figyelem! Nyomáscsökkenés a 684-es platformnál. ... Burkolati kárra felkészülni! ... Leállt a hajtómu! Lezuhanunk!" Az önfeledten játszadozó malont egy nála magasabb társa végül bosszús arccal leállítja, mire a hajót szorongató férfi így szól hozzá: "Na, mit szólsz? Hát nem remek a hasi páncélzata?" "Lenyugözo. ... Biztos, hogy le akarsz mondani róla?" "Remélem, a fiadnak is annyira tetszeni fog, mint nekem." mondja a hajós, szemügyre véve a kezében tartott modellt. "Ebben biztos vagyok. Ha idoben hazaértünk a születésnapjára." szól a másik malon, közben átállítva néhány kapcsolót egy nagyobb muszerfalon. "Hazaértünk." nyugtatja meg a hajós, megveregetve társa vállát. "Ha neked és Sebadnak volna gyerekeitek, gyakrabban játszhatnál ilyesmivel." mondja a magasabb malon, elkérve a másiktól a modellt. A hajó ekkor megrázkódik, és vészjelzés szólal meg. "Ingadozás a négyes tartályban!" jelenti az alacsonyabb malon, mire a társa átsiet egy másik konzolhoz, "Megkezdődött a fal átszakadása!" "Szigeteld el a léket, és kapcsolj be a szükség-szigetelomezot." "A vészhelyzeti rendszer nem működik." "A tartalék sem." állapítja meg a magasabb malon, "Kivetjük a tartályt." "Itt?! Ez egy lakott rendszer!" "Nincs más lehetőségünk!" Az alacsonyabb malon elfogadja az érvelést, ám a jelek szerint nem az o erkölcsi aggályai jelentik az egyetlen nehézséget, mert hamarosan így szól: "A kivetonyítások nem reagálnak." "Az lehetetlen!" "Újabb repedés van kialakulóban, a hatos tartályban." szól át a pároshoz egy másik malon a vezérlo túloldaláról. "Valakit le kell küldenünk, hogy kézzel zárja le a tartályokat. ... Hívd a négyes magot." szól a magas malon. "A kommunikáció üzembélytelen!" mondja erre a társa egyre idegesebben, mire a magas malon átmegy a harmadikhoz, és odaszól neki: "Menj le a kivetőegységhez, és zárd le azokat a tartályokat!" "Engem nem magmunkásként vettek fel!" tiltakozik az. "Megparancsolom!" "Meg fogok fertőzodni!" "Indulj!" A harmadik malon végül elsiet, a másik ketto pedig tovább küzd a hajót fenyegető katasztrófa ellen.

"A láng olyan, mint az érzelmek." mondja Tuvok a kabinjában, miközben kezében egy kis meditációs mécseszt tartva, az egyik ablak előtt a szobának háttal álló no mellé lép, "Egy primitív ero. Ha irányítatlan marad, kiszámíthatatlanná válik. Pusztítóvá. De irányítva nagy hatalmú eszköz lehet. Ahogyan a mécses a lángot irányítja, úgy kell önnek az érzelmeit irányítania." "Egy kicsit dühbe jöttem, nem nagy ügy." fordul Tuvok felé a civilben levo Torres. "Tönkretette a Doktor holokameráját." mutat rá Tuvok. "Háromszor mondtam neki, hogy tunjön el végre a gépházból, de o csak mászkált ott, és csinálta a képeket egymás után, valami fotó-esszéhez." "Egy nap a hajtómumag életében." szúrja közbe Tuvok. "Bocsánatot kértem, és replikáltam neki egy új kamerát." "Hosszú listája van már az ön érzelmi kitöréseinek." mondja Tuvok, miközben a közelben levo alacsony asztalhoz megy, leteszi rá a mécseszt, majd meditációs pózba térdel az asztal mellett, "Ez a gyakorlat nem a korábbi hibáinak jóvátételét, hanem a jövőbeliek elkerülését szolgálja." "Nem adhatja parancsba, hogy meditáljak." jelenti ki Torres dühösen. "Chakotay parancsnok errol más véleménynyel van." mondja Tuvok, az asztal túloldalára mutatva. Torres hitetlenkedve csóválja meg a fejét, majd egy bosszús sóhajjal leereszkedik az asztal mellé, a vulcaniéhoz hasonló testtartásban, és gúnyosan megkérdezi: "Közben be kell csuknom a szemem, vagy lehet nyitva is?" "Amelyik jobban segít önnek az összpontosításban." feleli a vulcani, mire B'Elanna ismét felsóhajt, majd becsukja a szemét. "Képzeld el, hogy a láng a bensojében ég..." Torres ekkor elmosolyodik, majd igyekezve újra komoly arcot ölteni, így szól: "Bocsánat..." "A láng egyre forróbb. Egy fehér fénybol álló pont. Kövesse azt visszafelé az évtizedeken át, abba az idobe, mikor fiatalabb volt." Torres ekkor kevés híján felnevet, mire a vulcani megkérdi: "Talán

valamit szórakoztatónak talál, hadnagy?" "Sajnálom, de beugrott... Egy kép." mondja Torres, majd Tuvokra pillant: "Maga, kisgyerekként. ... Azok a hegyes kis fülecskék... Aranyos lehetett." "Valóban." mondja Tuvok faarccal, "Kérem, kövesse az utasításaimat, vagy nem tudjuk folytatni a gyakorlatot." "Rendben." bólint Torres, "Tehát... A gyermekkorom. Milyen idosen?" "A legkorábbi emléke. Térjen vissza egy olyan pillanathoz, mikor fékezhetetlen dühöt érzett." Torres rövid ideig behunyt szemmel töpreng, majd ismét kinyitva a szemét, így szól: "Daniel Bird...!" "Ezt nem értem." jegyzi meg Tuvok. "Az egyik osztálytársam volt az általános iskolában. Egyfolytában nyaggatott. A homlokomra mutogatva félklingonnak titulált. ... Teknocfej kisasszonynak csúfolt." mondja Torres grimaszolva. "Ami dühítette önt." "Persze, hogy dühített! Ezért aztán nekirontottam. A szünetben... Kikapcsoltam a körhinta fordulatszám-szabályozóját, úgy felpörgött, hogy majdnem szétrepült az egész. Aztán lerángattam róla, és képen töröltem! Ha Miss. Melville nem jelenik meg, úgy elintézem..." "Írja le a dühöt, amit abban a pillanatban érzett." "Én... Bántani akartam. ... Leszámolni vele azért a megaláztatásért, amit el kellett turnöm." "A dühe akkor... Erot adott. Megvédte önt. Bátorságot adott." mondja Tuvok, amin B'Elanna elgondolkodik, majd kénytelen igazat adni a vulcaninak: "Valóban így volt." "És akkor mi történt, mikor a Doktor holoképet akart készíteni önrol?" Torres erre megint dühbe gurul: "Dühös lettem, mert folyton az utamban volt!" "A düh mélyen gyökeredzik önben. Sok éve a társa már." "Nem vagyok vulcani, túlélem." grimaszol Torres. "Ahogy óhajtja. Teknocfej kisasszony." "Mit mondott?!" kapja fel a fejét Torres. "Könnyen provokálható." állapítja meg Tuvok, "Meg kell tanulnia uralni az indulatait." "Azt hiszem, egy napra épp eleget uraltam oket!" jelenti ki Torres dühösen, "A leckének vége!" B'Elanna ezzel feláll az asztaltól, és elviharzik.

A hídra érkező Paris elindulna a kormányospult felé, de aztán meggondolva magát, előbb megáll a taktikai konzol mellett, és Tuvokra nézve megkérdi: "És... Hogy ment ma B'Elannával?" "A meditációs találkozónk bizalmas jellegűek." "Ahm... Nem is a részleteket kérdezem. Csak azt szeretném tudni, tud-e segíteni neki." "A képzése kihívás lesz... Mindkettonknek." mondja Tuvok, mire Paris elvigyorodva bólint: "Higgye el, B'Elannát önmérsékletre kérni olyan, mint egy ferengit arra, hogy hagyjon fel a kapzsisággal." "Kapitány, automatikus segélykéro jelzést fogunk." jelenti Kim, mire Paris felkapja a fejét, és sietosen a kormányospult felé veszi az irányt. "Forrás?" kérdezi Janeway. "121.261-es irány, távolság, kétmilliárd kilométer." "Ki küldi?" kérdezi Chakotay. "Nem tudom megmondani." "Üzenje meg, hogy úton vagyunk. Mr. Paris, programozzon útvonalat." szól Janeway.

A Voyager valamivel később több tucatnyi tucatnyi, az urben sodródó, tojásdad fémszerkezet között halad át elovigyázatos lassúsággal.

"Harminchét mentoegység." jelenti Tuvok. "Théta-sugárzással fertőzöttek." teszi hozzá Paris. "Malonok?" kapja fel a fejét Chakotay meglepetten. "Elképzelhető. Életjelek?" kérdezi Janeway. "Ketto. De nagyon gyengék." feleli Kim. "A gyengélkedőre sugározni oket, fertőzésveszély-eljárást életbe léptetni." rendelkezik Janeway. "A théta-sugárzás egy hatszázmillió kilométer sugarú területet árasztott el." jelenti Tuvok. "A forrása?" "Egy magas impulzussebességgel haladó malon szállítóhajó. Nyilvánvalóan elhagyták."

"Úgy gondoltam, soha többé nem találkozunk a malonokkal." jegyzi meg Tuvok a gyengélkedőben, miközben a Doktor a két túlélőt, a malon hajó vezérlojében dolgozott magasabbik malont, meg a hajómodellel játszó másikat vizsgálja. "Biztos úgy helyeket kerestek, ahova kiszórhatják a mérgező hulladékukat." mondja Janeway bosszúsan. "Tudjuk, mi lett a hajójukkal? Talán megtámadták oket?" kérdezi a Doktor. "Pontosan olyan kíváncsi vagyok rá, mint ön. Fel tudja ébreszteni valamelyiket?" kérdezi Janeway, mire a Doktor a magasabbik malonhoz megy, és bead neki valamit, amitől az magához tér. "Kathryn Janeway kapitány vagyok." lép közelebb Janeway. "Fesek... Fesek ellenor. ... Hol vagyok?" "A hajómon. A segélykérésükre jöttünk." "A hajóm?" "Súlyosan megsérült." "Hol?" "Hárommillió kilométerre

innen." feleli Tuvok. "Túl közel van! Sokkal jobban el kell távolodnunk..." mondja Fesek, megpróbálva felülni, de Janeway visszatartja: "Ne izgassa magát, csak nyugalom. ... Mondja el, mi van a hajójukkal, miért hagyták el?" "Hulladékszállító küldetésen vagyunk..." "Hogy megszabaduljanak a théta-sugárzástól?" kérdezi Tuvok, mire Fesek bólint, majd így folytatja: "A tartályok közül ketto megrepedt. A rendszerek egymás után álltak le... Kommunikáció, navigáció, majd a hajtómuvek is. Nem volt esélyünk, minden nyílásból dolt a sugárzás. Néhány perc alatt több mint hatvan ember halt meg, teljes volt a káosz. ... Elbotladoztunk a mentoegységekig a gázon át... Csak néhányunknak sikerült." Fesek ezt követően felül, és mikor csak a szomszédos ágyon lát másik malont, megkérdi: "Hol vannak a többiek?" "Maguk az egyedüliek, akiket életben találtunk." mondja Janeway komoran, mire Fesek lekászálódik az ágyról, és átmegy a társáéhoz, onnan néz Janewayre: "Figyeljen rám, nagyon figyeljen. A tény, hogy itt vagyunk, azt jelenti, a hajó nem robbant fel. Még nem. De mikor bekövetkezik, négy milliárd izotonna antianyag-hulladék fog belobbanni... Megsemmisítve mindent három fényéves körben." Janeway erre sietosen aktiválja kommunikátorát: "Janeway hívja a hidat." "Mondja." jelentkezik be Chakotay. "Távolodjunk legalább öt fényévre a malon teherhajótól, de gyorsan!" "Hallotta, Tom." pillant Chakotay Parisra a hídon, mire az munkához lát. "Küldjenek riasztás a teljes szektornak, figyelmeztessenek minden hajót, hogy azonnal hagyják el a szektort." A Voyager Janeway szavai közben megvonaglik, majd Paris így szól: "A görbületi mezonk összeomlott." "Ez a hatalmas mértéku théta-sugárzás tönkreteszi a szubteret." állapítja meg Kim. "Újra tudja indítani a mezot?" néz fel Chakotay a hátsó középkonzolzónál dolgozó Torresre, aki erre megrázza a fejét: "Negatív."

A következő rázkódásra Janeway közelebb inti magához a vulcanit: "Tuvok... Görbületi hajtómu nélkül nem tudjuk elhagyni a robbanás hatósugarát." "Így van." "Mr. Paris, irány a teherhajó, teljes impulzus." üzeni Janeway, aktiválva kommunikátorát. "Igen, kapitány." "Mi?!" kérdezi Fesek hitetlenkedve. "A hajójától elmenekülni nem tudunk, de hatástalanítani azt talán igen." néz rá Janeway. "Minden szint fertőzött! Bárki, aki a fedélzetre lép, percekben belül feloldódik." "Megtaláljuk a módját." jelenti ki Janeway. "Megtaláljuk? Mi ugyan nem megyünk a közelébe annak a hajónak!" jelenti ki Fesek. "Vagy segítenek, vagy mennek vissza a mentoegységeikbe. Választhatnak." mondja erre Janeway, majd válaszra sem várva a kijárat felé indul, "Szennyezésmentesítse őket, Doktor, szükségem lesz rájuk a hídon."

A Voyager a gázcsóvát húzó malon hajó mögé felzárkózva halad a veszélyeztetett naprendszerben. "Mikor fognak felrobbanni azok a tartályok?" kérdezi a hídon járkáló Janeway, miután szemügyre vette a fomonitoron látható hajót. "Hat óra múlva." feleli Torres. "Átmehet egy felderítőosztag?" "A teherhajó burkolata ép, a létfenntartás működőképesnek látszik. Azonban az negyvenkét szintből harminchárom el van árasztva eros théta-sugárzással." mondja Tuvok. "A vezérlet is beleértve, és a szigetelorendszer csak onnan állítható helyre!" mondja a társával együtt a szintén a hídon tartózkodó Fesek, "Ahogy azt már mondtuk!" "Átsugározhatunk az egyik alsóbb szintre, ahol gyengébb a sugárzás, és a szennyezett szinteket egymás után átszelloztethetjük." javasolja Torres. "Így szabadabbá tehető az út a vezérlobe." ért egyet Chakotay. "Értékelem az eltökéltségüket, de ha ez az eljárás végrehajtható volna, jóval a hajó elhagyása előtt megtettük volna. ... Nekünk több éves tapasztalatunk van az ilyen hajókkal!" mondja Fesek. "Ebbe a nyomorúságos helyzetbe is a maguk nagy tapasztalata juttatott minket." jegyzi meg Torres bosszúsan. "Elég legyen." szól rá Janeway. "Talán van még egy megoldás." ismeri el Fesek. "Éspedig?" "Négy órányira innen van egy köd, ami megvédhet minket a lökéshullámtól. Irányt változtatunk, és ott várjuk ki a robbanást." Janeway utánanéz a dolognak, majd így szól: "Három másik hajó is van a szektorban, velük mi lesz?" "Nem tudom, mit tehetnénk értük." áll Fesek Janeway elé. "Szóval több száz lény szennyezodjon azért, mert maguk nem hajlandók eltakarítani a szemetüket?!" kérdezi Torres ingerülten. "Hadnagy!" szól rá Janeway, majd Chakotay felé fordul: "Szedjen össze egy felderítőosztagot, átmegyünk." "Várjon..." szól a másik malon a kijárat felé induló Chakotayra,

majd Fesekre pillant: "Beszélj nekik a vee'aalról!" "Mirol beszél?" néz Janeway Fesekre. "Semmirol." mordul fel az bosszúsan, "Az csak egy legenda." "Miféle legenda?" kérdezi Chakotay. "Egy régi történet, ami a szállítóhajók legénységei között kering. Néhányan azt állítják, láttak... Lényeket a théta-tárolótartályokban." "Lényeket?" kérdezi Torres. "Amiket a radiogén hulladék hozott létre. ... A legenda szerint az ilyen malon hajókon a Romlás Angyalai járnak, amik nagy pusztításra képesek. Az ilyesmi általában a túlzottan babonás újoncaink között terjed." mondja Fesek, gúnyos pillantást vetve a másik malonra. "Én sosem hittem benne. De a kiürítés során pár ember látott valamit... Egy alakot..." "A hallucináció a théta-mérgezés első tüneteinek egyike, ezt te is tudod." "Talán. De akkor ezt hogy magyarázod: minden rendszerünk tönkrement!" "Mindent összehordanak, csak ne kelljen visszamenniük arra a teherhajóra." mondja Torres, mire az alacsonyabb malon ránéz: "Ha ott lett volna, maga is félne." Torres erre gúnyosan méri végig a malonokat.

"Ez a helyiség tunik a legkevésbé sugárszennyezettnek." mutatja Chakotay a malonoknak a gépház egyik oldalsó konzoljánál. "Az tizenöt szinttel van a vezérlo alatt." jegyzi meg az alacsonyabb malon. "Utat kell tömnünk felfelé." néz rá Chakotay. "A nyomásszabályzó rendszerek elromlottak. Hogyan szabadulunk meg a gáztól?" kérdezi Fesek. "Minden szinten van két fozsilip. Egyszeruen kinyitjuk oket." mondja ekkor a mögöttük álló Neelix, "Így irányított dekompressziókat hajtunk végre." "És mi fogja megakadályozni, hogy mi is kirepüljünk?" akadékoskodik tovább az alacsonyabb malon. "Eroterek." néz rá Neelix, "Hat évig egy talaxiai hulladékszállítón dolgoztam. Elég sokat tudok a szemétkelésről..." "Még az alacsony szintű théta-sugárzás is halálos lehet." "A Doktor készített egy oltóanyagot, ami átmenetileg megakadályozza, hogy a sejtjeink sugárzást nyeljenek el." mondja Chakotay. "És meddig tart a hatása?" kérdezi Fesek. "Két-három órát." "Az ajtók fele besült, és a liftek sem működnek. Kétszer ennyi idő kellene, hogy elérjünk a vezérlobe." mondja az alacsonyabb malon. "Akkor majd sietünk. Viszünk fézereket, hogy átjuthassunk az akadályokon." szól Chakotay. "Sok veszélyes feladatra adtam már parancsot az embereimnek... De ilyen vakmero dologra még nem." jelenti ki Fesek. "Egymillió izotonna mérgező gázt szállítani talán nem épp ilyen vakmero dolog?" kérdezi Torres gúnyosan. "Minden óvintézkedést megteszünk a szállítás során!" "Csak ha túlterhelik magukat, nem ér semmit!" vág vissza Torres. "A legénységük mindig ilyen diplomatikusan viselkedik?" sandít Fesek Chakotayra. "Az aggályait tudomásul vettem." mondja Chakotay, rosszálló pillantást vetve Torresre, majd Neelix felé fordul: "Oltassa be őket, találkozzunk az egyes szállítóhídon." Neelix és a két malon távozik, Chakotay pedig közelebb lép B'Elannához: "Elkerülni igyekszünk a robbanásokat, vagy már elfelejtette?" "Ah... Ne jöjjön megint az érzelmeimmel!" mondja Torres dühösen, megpróbálva otthagyni Chakotayt, de az a nyomába szegodik: "Sokkal inkább arról van szó, hogy hogyan bánunk a vendégekkel ezen a hajón." "Vendégek? Chakotay, ezek az alakok a kvadráns átka." "Ebben egyetértünk, de ok az egyetlenek, akik segíthetnek megjavítani a hajójukat. Úgyhogy viselkedjen barátságosan." "Diplomácia..." grimaszol Torres, "Janeway mindenre ezzel reagál..." "Most nem a kapitányt hallja, hanem engem. És én azt parancsolom, fogja vissza a temperamentumát. Megértett?" Torres válasz helyett félig elfordul, mire Chakotay megismétli: "Megértett?" "Igen." szól Torres kelletlenül. "Nem hallottam." "Igen!" "A tapasztalatára van szükségem ezen a küldetésen, nem a rossz modorára." "Megteszem, amit tudok." mondja Torres dühösen, ezzel otthagyja Chakotayt.

Neelix a konyhában valami zöld színű szószt keverget a tuzhelyen, majd elszánt arccal megkóstolja. Az akció után diszkréten fulladozik egy darabig, egészen addig, míg Chakotay meg nem érkezik az étkezobe: "Kész van, Neelix?" "Még nem egészen. Van még egy perc időnk? Még nem... Nem elég csípos." Chakotay érdeklődve lép be a konyhába, mire Neelix odaszól neki: "Volna szíves ideadni azt a kis üvegcsét?" Chakotay megteszi, közben így szólva: "Neelix, csodálom az igyekezetét, de a legénység el tudja készíteni magának az ebédet." "Ebéd, vacsora, és egy kis uzsonna is... Ott van minden elkészítve." mutat a konyha másik felébe a talaxiai, miközben

a Chakotaytól kapott üvegcsé tartalmával boségesen megszórja a készülő szósz, "Ez nekem lesz. Egy talaxiai théta-sugárzás elleni orvosság. Egy összetört rana-levél, és kartoliai fuszerek. Segít erősíteni a sejtmembránokat." "Én a Doktor oltóanyagát hatékonyabbnak tartom." sóhajt fel Chakotay. "Egy kicsit minden segít..." jelenti ki Neelix. Miközben a talaxiai újabb összetevőket keres, Chakotay gyanútlanul beleszagol az edénybe, majd úgy hoköl hátra, mintha orrba verték volna. "Ah, egyébként... Köszönöm." mondja Neelix. "Mit?" "Hogy magukkal tarthatok ezen a fontos küldetésen. Na nem mintha az étkezőbéli munkát kevésbé tartanám kihívásnak..." "Könnyű volt a döntés, maga a legjobb ember a feladatra." "Tudja... A hajónk egyszer belekeveredett egy thétasugár-zónába." magyarázza Neelix, miközben újabb összetevőket ad a méregnek is beillo orvossághoz, "A hajtómu azonnal leállt. Nem tehetünk mást, vártunk. ... Alig éltünk, mikor végre megtaláltak minket. És e nélkül a leves nélkül... Senki sem maradt volna életben." Chakotay érdeklődve figyel, ahogy Neelix belekanalaz a levesbe, majd hosszas koncentráció után bekap belőle egy adagot, és ismét eloadja a korábbi musort, ezúttal egy kis öklendezéssel megcifrálva. A látványtól Chakotay pár pillanatra a leveshez hasonló, egészséges zöld színt vesz fel, majd hitetlenkedve bámul a talaxiaira, akinek közben sikerült visszanyernie a hangját: "Amint... Lejutott a nyelocsövön... Már nem... Nem is olyan rossz. Maga is kér?" "Azt hiszem, nélküle is megleszek." feleli Chakotay, nagyokat lélegezve. "Szállítóhíd hívja Chakotay parancsnokot: készen állunk az indulásra." hallatszik Kim hangja a parancsnok kommunikátorából. "Megyek." nyugtázza az üzenetet Chakotay, majd még egyszer Neelixre sandítva sietosen útnak indul.

"B'Elanna..." kiált Paris az egyik folyosón sietve végighaladó Torres után, majd futva felzárkózik hozzá, "Huh... Nem felejtettél el valamit?" "Nem hiszem." jelenti ki Torres rövid töprengés után. "Mi? Egy 'vizsontlátásra' kedves lett volna. Vagy 'viszlát', esetleg 'minden jót'... Úgy ebben az irányban." "Nem akartam megkockáztatni." "Mit?" "Hogy vitát robbantsak ki vele." mondja Torres bosszúsan. "Hah. ... Ugyan miért vitáznánk?" kérdezi Tom Torresre sandítva, mire az dühösen néz rá. "Ah... Úgy hallottam, ma rövid pórázon tartottak." "Legfeljebb ilyen hosszún." mutatja Torres hüvelyk- és mutatóujjával. "Ugyan, sikerülni fog." "Ha te mondd." von vállat B'Elanna. "Én tudom." jelenti ki Paris, mire Torres rámosolyog, majd megcsóválja a fejét: "Talán minden erre vezethető vissza." "Mire?" "Én a galaxis ellen." "Csakhogy a galaxisnak semmi esélye." jelenti ki Paris, majd megtorpan, és Torrest is megállítva maga felé fordítja: "És most... Ígérd meg, hogy óvatos leszel odakint. És nem szórakozol senkivel." "Szórakozni? Egy malon hajón?" Paris megcsókolja Torrest, majd mielőtt tovább engedné, a szemébe nézve így szól: "Gyere vissza hamar."

A felderítő a malon hajó egyik folyosóján materializálódik. Neelix, miután kiköhögte magát a kellemesnek éppen nem mondható légkörrel történt megismerkedése után, körbevilágít kézilámpájával, majd így szól: "Hát... Kicsit barátságosabbá válna ez a hely, ha újra kifestené..." "Erre." lép be Fesek egy keresztfolyosóba. "Thétrasugár-suruség... Húszmillió eV köbméterenként." állapítja meg a trikorderrel pásztázó Torres, "A szerkezeti integritás stabil." A jelek szerint o, és Chakotay csak egy kicsivel bírták tovább, mostanra ugyanis ok is köhögni kezdenek, majd Torres megjegyzi: "Bár elmondhatnám ezt a tudomról is..." A folyosó falain hamarosan elektromos kisülések kezdenek cikázni, majd valami felrobban a közelben. "Ez mi volt?" fordul Neelix a mögötte haladó Chakotay és Torres felé. "A folyosó tele van erosen töltött mytogén részecskékkal." mondja Chakotay. "Valami egy elektrosztatikus lavinahatást indított el." állapítja meg Torres, "A letapogató jeleink begyűjtják a részecskéket... A trikorderek azok!" "Fedezétkbe!" kiáltja Chakotay, majd a földre rántja Torrest, a néhány pillanat múlva bekövetkező nagyobb robbanás elöl. Az eseménynek szerencsére csak B'Elanna egyenruhájának kabátja esik áldozatul, Torres sietve rángatja le magáról a diszkrétén füstöt eregetve égo ruhadarabot. "A trikordereket elfelejtjük." állapítja meg Chakotay.

A csapat valamivel később egy vezérloállomáshoz érkezik, ahol az alacsonyabb malon ellenőriz néhány dolgot, majd így szól: "Az irányítórendszerek leálltak, kézzel kell kinyitnunk a zsilipeket." "Várjanak itt, ezt majd mi elintézzük." fordul Fesek Chakotayék felé. "B'Elanna, kísérje el őket." szól a parancsnok. "Egyedül is végre fogjuk hajtani." "Szeretnék mindenről tájékoztatást kapni." mondja Chakotay. "Az én hajómon vagyunk, enyém a felelősség." "Maga elhagyta a hajóját, nem igaz? Azt teszik, amit mondok." "Egy szuk injektor-járaton kell átkúszni, csak két ember fér el benne." "Pelk, maga itt marad." szól oda erre Chakotay az alacsonyabb malonnak, Torres pedig Fesekre pillantva megkérdi: "Indulhatunk?" A malon bosszús grimaszt vág, majd Torressel a nyomában elsiet.

A páros valamivel később egy valóban szuk, és meglehetősen mocskos járatban küzdi előre magát. "Hogy bírják ki, hogy ilyen körülmények között dolgozzanak?" kérdezi Torres. "Állatoknak tart minket, igaz?" "Ezt maga mondta, nem én." "Egy fél évet vagyok hulladékellenőr. Akarja tudni, mit csinálók a többi idomben? ... Szobrász vagyok." "Mit akar ezzel mondani?" "Minden évben lemondok a kedvenc időtöltésemről azért, hogy olyan sugárzásnak tegyem ki magam, ami valószínűleg a felére fogja rövidíteni az életem." "Akkor miért csinálja?" "Járt már valaha a Malon Prime-on? Egy figyelemre méltó bolygó. Az egyik legszebb világok egyike, amiket valaha láttam. ... A bolygónk belefutna az ipari hulladékba, ha az olyanok mint én is, nem vállalnák az áldozatot a népünkért." "És hány világot akarnak még beszennyezni, hogy olyan csodálatosan tisztán tartsák az otthonukat?!" "Tudja maga, mennyit dolgozunk azon, hogy elszigetelt területeket találjunk?" kérdezi Fesek dühösen, majd megállva meghúzza egy kart, mire egy közeli csoben folyadék kezd áramlani. "A kézi meghajtás." magyarázza Fesek, "Beindítom, maga meg figyelje a nyomásváltozásokat." "Rendben." bólint Torres, ezzel egy muszert véve elő a magával hozott készletből, vizsgálódni kezd. "Vannak... Gyerekei?" kérdezi Fesek munka közben. "Nincsenek." "Nekem van egy fiam. Hét éves. Ha nagy lesz, hulladékellenőr szeretne lenni." "Biztos nagyon büszke rá." morogja Torres. "Kész." jelenti ki Fesek, mire B'Elanna aktiválja kommunikátorát. Torres Chakotaynak: megkezdjük a légtelenítési folyamatot." "Értettem." Fesek elvégzi az utolsó előtti műveleteket, majd kérden Torresre pillant, és mikor az odabólint neki, átváltja az utolsó két kart. Valahol a falak mögött valami zúgni kezd, majd néhány másodperc múlva tiltakozó hangokat hallatva lefullad. "Nem működik." állapítja meg Torres. "Valami akadályozza a zsilipevezérlést." mondja Fesek bosszús arccal.

"Torres hívja Chakotayt: gond van. Nem működnek a motorok. Valakinek fel kell mennie, és utánanézni." hallatszik Torres hangja Chakotay kommunikátorából, mire a parancsnok Neelix és Pelk felé fordul. "Várjanak... A szint még szennyezett." mondja Neelix. "Én megyek." jelenti ki Pelk, "Kibírtam már rosszabbat is." "Várjon." állítja meg Neelix, ezzel elhúzza egy oltópisztolyt a nála lévő táskából, és bead egy adag ellenszert a malonnak: "Egyet az útra..." "Biztos csak az áttételek. Folyton beoxidálódnak." mondja Pelk, ezzel útnak indul.

A gomolygó füsttel teli folyosókon át célja felé haladó Pelknek többször olyan érzése támad, mintha valaki a nyomában járna, idorol időre megtorpan, és idegesen néz körül. Mikor a közelből reszelos, cseppet sem barátságos hangzású zihálást hall, fennhangon így szól: "Ki van ott?!"

Válasz nem érkezik, így Pelk tovább indul, ám hamarosan menekülnie kell fognia, mikor egyértelművé válik, hogy valaki követi a gomolygó füstben.

Pelk menekülésének zajaira Neelix és Chakotay összenéznek, majd sietosen a malon nyomába erednek. Mikor rábukkannak, Pelk éppen vérbe borult arccal csúszik le egy konzolról, aminek valami nekilökte, és közben ezt ismételteti: "Láttam... Láttam..." "Mit?" kérdezi Neelix. "A lényt..." "Adjon húsz egység anesztézis-t." szól oda Neelix Chakotaynak, aki rövid keresgélés után megtalálja a szert az orvosi készletben, és odanyújtja a csapat orvosaként funkcionáló Neelixnek. Az betölti a szert egy oltópisztolyba és beadja Pelknek, Chakotay pedig aktiválja kommunikátorát: "Chakotay a Voyager-nek: transzporter-állapot?" "Túl sok az interferencia. Megpróbálkozom a kiegyenlítéssel, várják a további utasításokat." Ekkorra Torres és Fesek is befutnak. "Mi történt?"

kérdezi B'Elanna. "Nem tudjuk. Csak kis ideig volt távol." feleli Neelix, "Felkiáltott, és itt találtuk meg." "Egy vegyi égésnek tunik." állapítja meg Fesek, szemügyre véve fajtársa sérüléseit. "Trikorder nélkül elég nehéz diagnosztizálni." mondja Neelix. "Itt van..." nyögi Pelk. "Micsoda?" kérdezi Fesek. "A lény..." "Hallucinálsz. Biztosan a sugárzástól van. De rendbe fogsz jönni." "Megtámadott. Olyan volt..." Pelk ekkor levego után kezd kapkodni, majd begörcsöl. "Kómába esik. Kérgi stimulátort!" szól Neelix. "Pelk, szedd össze magad!" ragadja meg Fesek fajtársa karját, miközben Neelix elhelyezi az orvosi eszközt annak homlokán. Pelk pár pillanat múlva elernyed, Neelix pedig így szól: "Nem reagál..." Fesek kezének szétárt ujjával megérinti Pelk arcát, majd ugyanígy a sajátját, majd komor arccal felegyenesedik a holttest mellől. "Azt mondta, a lény megtámadta." mondja Chakotay. "Fantáziált. Valószínűleg akkor kiáltott fel, mikor eltört az a vezeték..." mutat Fesek egy közeli csore, amiből sziszegve dol valami zöldesfehér gáz. "Vagy van még valaki a hajón." néz fel Torres a malonra. "Voyager hívja a felderítőket: leküzdöttük az interferenciákat, bemérjük önöket a transzporterrel. Álljanak készen." hallatszik ekkor Kim hangja. "Harry... Pelk meghalt. Mérje be, és sugározza a gyengélkedőre A Doktor állapítsa meg a halál okát." "Igen, uram." A szállítószugár hamarosan megérkezik, majd miután Pelk eltunt, Chakotay a többiekre nézve így szól: "Még mindig fel kell mennie valakinek, kinyitni a zsilipeket." "Én megyek." indul el Fesek. "Várjon. Én is megyek." állítja meg Chakotay, "Ezentúl senki nem dolgozik egyedül." Fesek bólint, majd a parancsnokkal a nyomában útnak indul.

"Haladás...?" kérdezi a készenléti helyiségből a hídra kilépo Janeway Kimet. "Öt szintet átszelőztettek, még tíz van." "Ezzel a sebességgel mintegy három óra alatt érik el a vezérlo." mondja Tuvok, "A tartályok azonban kevesebb mint ketto múlva felrobbannak." Janeway felmegy a taktikai konzolhoz, és munkához látva az egyik terminálnál, így szól: "Erre az eshetőségre van egy tervem." "Egy 'O' osztályú csillag...?" kérdezi Tuvok, mikor az egyik hátsó monitoron megjelenik egy kék nap. "Ha a teherhajó a csillag koronájában robbanna fel, talán elnyelődne a sugárzás." "A csillag nincs a teherhajó röppályáján." mutat rá Tuvok. "Meglökdössük egy kicsit." "Egy sor pontosan méretezett vonószugár-impulzus megváltoztathatná a teherhajó pályáját. De a jelenlegi instabil állapotában egy hibás számítás szintén robbanáshoz vezethet..." "Még reménykedem abban, hogy a felderítők sikerrel járnak. De ha mégsem, jó ha készen áll egy 'B' terv." mondja erre Janeway.

"Nem tudom, maga hogy van vele, de én most el tudnék viselni egy zuhanyt." mondja Torres, miközben Neelixel együtt a malon hajó koszos folyosóin haladnak, Chakotay és Fesek pedig egy kicsit lemaradva követik őket. "Én meg beköltöznék egy-két napra egy kád forró vízbe." ért egyet Neelix. "Ah, szinte érzem, ahogy az ultrahang-nyalábok ennek a mocsoknak minden atomját eltávolítják a borömrol..." "Van a hajón egy szennyezés-mentesítő állomás, tizenöt munkást tud egyszerre megtisztítani." jegyzi meg a malon. "Biztos nagyon mókás volna..." morogja Torres, majd szárazon felköhög, és gyorsan a folyosó falának támaszkodik. "B'Elanna...?" lép közelebb hozzá Neelix aggódalmasan. "Jól vagyok, csak kicsit megszedültem." Torres nagy levegőket véve próbálja összeszedni magát, míg Neelix lámpájának fénysugara a falnak támaszkodó kezére nem esik. "A keze..." szól Neelix, megpillantva a Torres kézfejen látható keléseket, amelyek hasonlítanak a malonokon látható sebekre. "Hajósse." mondja Fesek, megszemlélve egy másik kelést, ami B'Elanna arcán látható, "Túl sokáig érintkezett az itteni légkörrel." "Csodálatos." morogja Torres. "Mifelénk ez foglalkozási ártalom." mondja Fesek. "A legjobb lesz, ha megújítom az oltást." véli Neelix. "Ha felhólyagzott, akkor már halálos dózisu sugárzás érte. Azonnal kezelni kell." jelenti ki Fesek. "Még élek, úgyhogy indulás tovább." "Vannak gyógyszereink az orvosi körletben, csak két szektorra innen." mondja Fesek. "Nincs idonk a nézelődésre." szól Torres. "B'Elanna, menjen vele. A vezérlo előtt találkozunk." "Chakotay, jól vagyok...!" "Azt mondtam, menjen!" Fesek bosszús arccal fordul el a veszekedoktol, majd útnak indul, és végül Torres is a nyomába szegodik.

"Ez az orvosi körlet?" néz szét Torres a meglehetősen lepusztult, sötét helyiségben, miután megérkeztek, "Sokkal inkább néz ki hullaháznak." Ezt a jelleget erősíti a helyiség közepén levo, áttetszo lepellet letakart mutoasztal is, amin egy súlyos sugárégéseket szenvedett malon holtteste fekszik. "Vele meg mi történt?" kérdezi Torres, megszemlélve a testet. "A jelek szerint azért került ide kezelésre, mert túl sokáig volt kitéve a légkörnek. A kiürítés során vélhetően itt hagyták." "Micsoda pech, mi?" grimaszol Torres. "Nem sokat tehattünk volna érte. Magmunkás volt." "Azt mit jelent?" néz fel Torres. "A tárolótartályokhoz volt beosztva. Náluk tíz emberbol csak három él túl egy átlagos utat." "Foglalkozási ártalom, mit?!" "Ismerik a kockázatot, mikor aláírják a szerződést." "Tudják, hogy egyszer így fogják végezni?" kérdezi Torres hitetlenkedve. "A magmunkások két hónap alatt többet keresnek, mint egy átlagos malon egész életében." "De mire megy vele, ha nem tudja élvezni?" "A családjaik kapják meg." feleli Fesek, aki mindeközben valami szerkezettel ügyködött, és most a nem túl bizalomgerjesztő kinézetű eszközzel elindul Torres felé. B'Elanna hátrahököl a szerkezet láttán, majd bizalmatlanul megkérdi: "Az meg micsoda?" "Egy szubdermális befecskendező. Analeptikus összetevőket tartalmaz, a sejtkárosodások kijavítására." "Máris jobban érzem magam." "Nem fog fájni." nyugtatja meg Fesek, "Én már vagy százszor átestem rajta." A malon ezzel félrehúzza Torres vállig érő haját a nyakáról, és gondosan elhelyezi rajta a szerkezetet: "Csak enyhe égető érzést fog érezni."

"Parancsnok..." pillant Seven az asztrometriai laborba belépő Tuvokra, majd odaad neki egy jegyzetfüzetet, "A kapitány 'B' terve. Kiszámoltam a teherhajó eltérítéséhez szükséges lendületváltoztatást." Tuvok szemügyre veszi a jegyzetfüzetet, majd a kijárat felé indulna, de Seven hangja megállítja. "'C' terv." mondja a no, újabb jegyzetfüzetet véve magához, "Pajzsmóduláció, ami csökkenti a Voyager által elszenvedett szerkezeti károkat. ÉS a légénységet is védeni fogja a théta-sugárzás ellen." Seven ezzel a mellé visszatérő Tuvok kezébe nyomja a jegyzetfüzetet, aki ezt már alaposabban megszemléli. "Arra az esetre, ha a másik kudarcot vall." teszi még hozzá Seven magyarázatképpen. "Bölcs elokészület." jelenti ki Tuvok. "Egy kis szerencsével nem lesz szükségünk rá." "'A vulcaniak nem hisznek a szerencsében." mondja Seven. "Általában nem. De a Janeway kapitány alatt eltöltött szolgálatom másra tanított." "Gyakran eredményesebb, mint azt valószínűség-számítások alapján várható volna." ismeri el Seven, "Ezt is beleveszem a számításaimba." Tuvok újra a kijárat felé indulna, ám megtorpan, és kérden Sevenre pillant: "Van... 'D' terv is?" "Nincs." néz rá az, mire Tuvok bólint, és folytatja útját kifelé.

A négytagú csapat futva érkezik a malon hajó folyosóinak egyik kereszteződésébe, ahol Fesek pár pillanatra megtorpan egy konzol mellett: "Megindítom a négyes szint dekompreszióját. ... Kész!" "Tizenketto megvan, még három kell." szól vissza Neelix a mögéje felzárkózó malonnak. Mikor azonban váratlanul figyelmeztető jelzés szólal meg, a menet megtorpan, majd Torres visszasiét az imént elhagyott konzolhoz. "A zsilipek ezen a szinten nyílnak ki!" állapítja meg. "Mi?!" mered rá Fesek hitetlenkedve. "Nem tudom visszazárni oket!" kiált fel B'Elanna. "Az eroterek? Mi van velük?" kérdezi Neelix. "Nem működnek." "El kell hagynunk ezt a szintet!" szól Chakotay, "Elore, mozgás!" A menet futásnak ered, majd megérkezve a következő szintre vezető létrához, mászni kezdenek felfelé. Chakotay marad utolsónak, és mikor valami zajt hall a háta mögül, megfordul, így látja, ahogy egy tízegynéhány méternyire levo csöveteteket szétvet a nyomás, és a cső egyik szegmense pörögve száll felé. Chakotaynak nincs ideje megmozdulni, a cső telibe találja, és a parancsnok lehanyatlik.

Csak miután Neelix, Fesek, és Torres kiköhögték magukat a feljebb levo szinten, jönnek rá, hogy Chakotay valahol elmaradt tőlük. "Chakotay...?!" néz körül Torres. "Itt volt közvetlenül mögöttem..." indul meg visszafelé Neelix, miközben B'Elanna aktiválja kommunikátorát: "Torres hívja Chakotayt!" Mikor nem érkezik válasz, Torres, elindulna vissza az átjáró felé, de Fesek elkapja a karját: "Azon a szinten mostanra már vákuum van!" "Torres hívja a Voyager-t!" üzeni ekkor B'Elanna kétségbeesetten. "Hallgatom." jelentkezik Kim. "Mérjék be Chakotay kommunikátor-jelét, és sugározzák át!" Visszajelzés nem érkezik, és a kommunikátor hosszú

másodpercre elcsendesedik, majd Kim végül mégiscsak jelentkezik: "Megvan. Semmi baja." Torres ekkor dühösen fordul Fesek felé: "Azt hittem, az a szint biztonságos!" "Az is volt." morogja a malon. "Akkor miért végeztük majdnem az urben?!" "Nem tudom." "A zsilipek nem szoktak csak úgy maguktól kinyílni!" "Ez meg mit jelentsen?! Azt hiszi, én tettem?!" "Nyugodjanak le, mindketten!" kiált rájuk Neelix, "Nincs idők azon vitatkozni, mi történt, folytatnunk kell!" Fesek erre azonnal útnak indul, Neelix a nyomába szegodik, a meglehetősen dühös Torres pedig pár lépéssel lemaradva követi őket. Azt egyikük sem veszi észre, hogy néhány közeli, függőleges csövezeték mögül valaki végignézte a vitájukat, majd ahogy a csapat eltunik a környékről, az alak is útnak indul.

A híd egyik tudományos konzoljánál dolgozó Janeway félig hátrafordul, mikor Tuvok megáll mögötte. "Chakotay...?" kérdezi a kapitány. "Öntudatlan, de stabil. A Doktor most látja el, úgy egy óra múlva már tudunk vele beszélni." "Várom a jelentését." szól Janeway. "Átsugározzak a teherhajóra, átvenni a parancsnokságot?" "B'Elanna épp most jelentette, hogy minden az irányítása alatt áll." "A helyzet veszélyes. Nem engedhető meg egy érzelmi alapú hiba." "Sok dolgunk van itt. Modulálja át a vonósugarat." szól Janeway, ezzel jelezve, hogy lezártnak tekinti a Tuvok által feszegetett kérdést, a vulcani viszont nem veszi a lapot: "B'Elanna, kiszámíthatatlan, kapitány. Ilyen körülmények között a labilis természete veszélybe sodorhatja a küldetést." "Az aggodalmát tudomásul vettem. De ha átküldeném, azzal olyan hamis képet festenék, mintha nem bíznék B'Elannában. Pedig bízom." "Tisztelem a meggyozódását. De a logika..." "Itt nem logikáról van szó, hanem bizalomról. Meg fogja oldani a feladatot. ... Most pedig segítsen."

Torres maga elé bámulva üldögél a malon hajó egyik helyiségében, egy függőleges csomegvezetésnek dölve, és eloször akkor sem reagál, mikor az egyik folyosóból kilépo Neelix megszólítja: "B'Elanna...? Hadnagy?!" Torres idegesen összerezzenve fordul a talaxiai felé, aki ennek láttán megkérdi: "Minden rendben?" "Persze." vágja rá Torres gyorsan, "Jelentést." "Az utolsó szintet is átszelőztettük, most már szabadnak kell lennie az útnak a vezérlo felé." Torres erre gyorsan összekapkodja a maga körül elszórt felszerelését, és felállva így szól: "Akkor hát... Legyünk túl rajta." "H szeretne még egy kicsit nyugodt..." "Mondtam, hogy jól vagyok!" vág Torres ingerülten Neelix szavába, mire az gyorsan elhallgat. "Én csak... Meditáltam." folytatja Torres megenyhülve. "Meditált? Maga..." kérdezi Neelix elnevetve magát, mire B'Elanna bosszús arccal dol egy létrának, majd a talaxiaira sandít: "Tegyen meg nekem egy szívességet, és ne mondja el Tuvoknak..." "Nálam biztonságban van a titka." "Ah... Emiatt az átkozott hajó miatt van." sóhajt fel B'Elanna, mire Neelix bólogatni kezd, majd idegesen körülnézve így szól: "Ismeros az érzés. ... Ha még egyszer önként jelentkezni akarok felderítő küldetésre egy malon hajóra, vonsozlanak le a gyengélkedobe, és vizsgáltassák meg a fejemet." "Ah, úgy érzem, menten felrobbanok..." csóválja a fejét B'Elanna. "Akkor szálljunk szembe vele együtt. Szeretek veszélyes helyzetekkel megküzdni." jelenti ki a talaxiai, ám B'Elanna nem tunik túl lelkesnek az ajánlat hallatán, csak egy kényszeredett 'köszönöm'-re telik tole, majd otthagyja Neelixet. Az a száját elhúzva támaszkodik meg a mellette levo létrán, majd bosszús grimaszt vágva veszi szemügyre a kezét, amire valami nyúlós mocsok ragadt a fémszerkezetre.

"Torres hívja az asztrometriát." szólal meg B'Elanna hangja az asztrometriai laborban, ahol Seven a malon hajó állapotát kíséri figyelemmel. "Mondja." jelentkezik be Seven. "A vezérlo előtt vagyunk, de trikorder nélkül nem tudjuk, bemehetünk-e." Seven megpróbál adatokat szerezni, de nem jut eredményre: "A helyiség erosen árnyékolt, a szenzoraink nem tudnak behatolni. Várniuk kell."

Torres bosszúsán emeli égnek a tekintetét Seven közlése hallatán, Fesek pedig megjegyzi: "A théta-szigetelomezo még muködik. Veszélytelen a belépés." Torres erre bosszúsán felsóhajt, majd félreállva az ajtóból, a malonra pillant: "Csak ön után." Fesek kinyitja az ajtót, és benyomul a vezérlobe, Torres és Neelix pedig pár lépéssel lemaradva követik. Odabent a szokásos torokkaparó

füst, és számos holttest fogadja őket. Fesek a központi konzolhoz siet, és rövid vizsgálat után így szól: "Rosszabb a helyzet, mint gondoltam. A théta-gáz bejutott a hajtómuplazma-elosztóba." "Csak tíz percünk maradt, míg a hajó felrobban!" közli Neelix, aki egy másik konzollal kezdett foglalkozni. "Minden szükségáramkör leállt." állapítja meg Fesek. Torres közben a magával hozott szerszámkészletben kezdett keresgélni, majd az abból kivett eszközt csatlakoztatja az egyik falban lévő szerviznyílás áramköreihez: "Ennek elég energiát kell adnia, hogy a hajtóművezérlés beinduljon. Most próbálja meg." "A szükségáramkörök beindultak." mondja Fesek, "De csak az egyik szigetelorendszer működik, van két instabil tartályunk, és egy rendszerrel nem tudjuk mindkettőt ellenőrizni." "Egymás után zárjuk le őket." határozza meg Torres.

A gyengélkedő egyik ágyán magához téro Chakotay kissé zavartan néz körül. "Doktor...?" kérdezi, miközben megpróbál felülni, mire éles fájdalom hasít a fejébe. "Csak lassan, parancsnok." lép oda hozzá a hologram. "Fáj a fejem..." sziszegi Chakotay fájdalmas grimasszal. "Ezt nem csodálom. Csinos púp van rajta." mondja a Doktor. "Vissza kell mennem a teherhajóra." "Ebben az állapotban ugyan nem. De ha segíteni akar, válaszolhat néhány kérdésre Mr. Pelk halálával kapcsolatban." mondja a Doktor, közben visszatérve a mutorészlegbe, ahol Pelk holtteste fekszik az asztalon, "Azonosíthatatlan szöveteket találtam a sebeiben." "Miféle szöveteket?" "A számítógép dolgozik a mikrocelluláris elemzésen." "Azt mondta, megtámadták." jegyzi meg Chakotay. "Ah, persze, a malon szellem-szőrny." grimaszol a Doktor. "A mikrocelluláris elemzés kész." jelenti be ekkor a számítógép, mire Chakotay felkel az ágyról, és a hologrammal együtt a diagnosztikai pulthoz megy. "Különös." mondja a hologram, szemügyre véve az eredményeket, "A szövet át van itatva théta-sugárzással... De nem mutat hajlandóságot a lebomlásra. Olyan valakitől... Vagy valamitől származik, ami ellenállóvá vált a sugárzással szemben... A Doktor hívja Seven of Nine-t!" "Igen, Doktor?" jelentkezik be Seven. "Keressen további életjeleket a malon hajón." "Folyamatosan fut a letapogatás, biztosíthatom, a felderítőkön kívül senki más nincs ott." "Az élőlényt erős sugárzás érte, összetéveszthető a mérgező hulladékkal." "Átállítom a szenzorokat." üzeni Seven.

"Az egyes tartály stabil." jelenti Fesek a malon hajó vezérlojében. "Áthelyezem a szigetelomezot a kettes tartályhoz." szól erre Torres. A következő pillanatban valami felrobban a vezérloben, mire Neelix a malonra pillant: "Mi történt?" "Egy energia-impulzus. Elvesztjük a szigetelomezot!" "Egy munkaállomásról idézték elő... Ezen a szinten!" állapítja meg Torres. "Janeway hívja a felderítőket." jelentkezik ekkor a kapitány, "Egy idegen élőlényt észlelünk a teherhajón. Valószínűleg az ölte meg Pelket."

"Kapitány, nincs több energiánk." hallatszik Torres hangja a Voyager hídján, mire a kormányospultnál álló Janeway Parisra pillant, majd így szól: "Egy közeli csillagba vezetjük a teherhajót. Hagyják el a vezérlojt, utána bemérjük magukat." "Értettem." A felderítők Torres vezetésével a kijárat felé indulnak, de az ajtó az orruk előtt csukódik be. "Mi folyik itt?!" néz Neelix a többiekre. "Beszorult..." állapítja meg Torres, megpróbálva szétfeszíteni az ajtószármakat. "Seven of Nine a felderítőknek: megtaláltam az idegen élőlényt. Önök felé tart." fut be Seven üzenete, mire Torresék nézelodni kezdenek a vezérloben, amibe hirtelen gáz kezd beáradni. "A gázt a környezetszabályzáson keresztül vezették ide...!" állapítja meg Neelix, megállva az egyik konzolnál. "Próbáljuk meg eltüntetni innen." szól Torres, ezzel eltunik az egyre sűrűsödő fehér gázban. "Vezet innen más út kifelé?" kérdezi Neelix Feseket. "Nem." "Megvannak?" néz Janeway sürgetően a felderítők bemérésével próbálkozó Kimre. "Még nincsenek."

"Az élőlény belépett a vezérlobe." üzeni Seven, mire Neelix idegesen a bejárat felé fordul, de az egyre gomolygó gázban semmit sem látni. Torres továbbra is az egyik konzolt buvóli, Fesek pedig meglehetősen nyugalommal sétálgat mögötte. "Megpróbálom kifújni innen a gázt, de a befújó szelepek beragadtak." mondja Torres. "Próbálja meg inkább a környezetszabályzást." javasolja Fesek. "Közben nézzék meg, nem tudják-e kinyitni azt az ajtót." szól Torres. A valamivel odébb köhécselve a gázban bolyongó Neelix mögött hirtelen egy emberforma árny jelenik meg, és egy

eros ütéssel letaglózza a talaxiait. A nyögésre Fesek és Torres a zaj felé fordulnak, de nem látnak semmit. "Neelix...?" kérdezi B'Elanna, majd mikor nem kap választ, elhúzza fézerét. "Ne! Begyűjtja vele a gázt!" szól rá Fesek, így Torres elteszi a fegyvert, majd óvatosan útnak indul: "Neelix...?" Nem kell sokáig keresgélne, a talaxiai ugyanis egy elfúló nyögéssel a nyakába borul, arcát égéshez hasonló sebek borítják. Torres visszatámoogatja a kijárat közelébe, és odaszól Feseknek: "Vissza kell juttatnunk a Voyager-re! Nyissa már ki azt az ajtót!" "Azon vagyok!" morogja a malon. Torres, miután leültette Neelixet, Fesek felé fordul, így éppen látja, mikor egy árnyék válik ki a gázból a malon mögött. "Fesek, a háta mögött!" kiabál rá B'Elanna, de elkésik a figyelmeztetéssel, mert Feseknek csak annyi ideje marad, hogy megforduljon, és így szemből kaphassa az ütest, ami leteríti. Torres körülnéz valami fegyvert keresve, végül egy méteres csodarabot tép le a tartóbilincseiről, azzal indul meg Fesek támadója felé, amit, vagy akit, még mindig nem lehet rendesen látni a gáztól. Torrest nem is érdekli különösebben a támadó kiléte, mikor elég közel ér hozzá, meglendíti a csövet egy nagyobb gázfelhő felé, és mikor az egy fájdalmas kiáltást kiváltva beleütözik valamibe, visszahátrál a központi konzolhoz, hogy befejezze a vezérlo levegojének megtisztítását. A légszivattyúk végül csak életre kelnek, és a gáz ritkulni kezd, majd pár másodperc múlva végre láthatóvá válik a Torrestól úgy hat-nyolc lépésnyire várakozó lény, ami nem más, mint egy malon. Illetve valamikor az lehetett, ám a jelek szerint súlyos elváltozásokon ment keresztül, haja kihullott, arcának bal felét mintha szétmarta volna valami, bal szeme csak egy fehér gömb a szemüregben. "Maga egy magmunkás..." mondja Torres döbbenet. "Többé már nem." mondja a malon síri hangon, majd tesz egy lépést Torres felé. "Maradjon ott!" szól rá B'Elanna, megemelve a vascövet, "Ne kényszerítsen arra, hogy megöljem!" "Én már halott vagyok." mondja erre a malon, amire Torres hirtelenjében nem tud mit válaszolni, majd végül így szól: "Maga követte el a szabotázsokat." "Így van csak esély arra, hogy egyszer talán megértik..." "Tehát így akar egyenlíteni? Megöli a legénységét?! Eloldé egy robbanást, ami sok más hajót is beszennyez?!" "Mégmérgeztek engem!" üvölt fel a malon, ezzel Torresre rontana, de annak sikerül oldalt lépnie előre. A malon hajó a következő pillanatban megrázkódik, ami mindkettejüket ledönti a lábáról.

A rázkódást a Voyager idézte elő, ahogy vonósugár-impulzusokkal elkezdte új pályára terelni a malon teherhajót, a kék csillag irányába.

"A teherhajó pályán van a csillag felé." jelenti Tuvok a taktikai konzolnál mellette álló Janewaynek. "Felderítok, módosítottuk a teherhajó pályáját, most egy 'O' osztályú csillag felé halad." üzeni Janeway, "Azonnal el kell hagyniuk a hajót."

A magmunkás, aki az előző akciójával a malon hajó fő vezérlo pultjához került, Torrest folyamatosan szemmel tartva munkához lát a konzolon.

"Bekapcsolták a teherhajó manoverezó hajtóműveit." jelenti Paris, "Írányt változtat."

"Kiegyenlíteni." rendelkezik Janeway. "Nincs hatás." mondja Tuvok, "Megugrott a sugárzásszint a tartályokban. A hajó három perc múlva felrobban." "Harry...?" fordul Janeway Kim felé. "Amíg a vezérloben vannak, nem tudom bemérni őket." "Janeway a felderítőknek: állítsák le a manoverezó hajtóműveket, majd hagyják el a szennyezett területet, különben nem tudjuk bemérni magukat a transzporterrel."

"Tunjön el onnan, a szentségit! Gyerünk!" mordul rá Torres a konzolnál ügyködő malonra, mire az felé fordul: "Már túl késő!" Torres úgy dönt, más megközelítéssel próbálkozik: "Rendben, jól van... Tudom, mit tettek magával. Kihasználták, és most maga akar ártani nekik. Figyeljen... Tudom... Tudom, most olyan dühös, hogy mindent tönkretenne, ami csak a szeme elé kerül. De van még egy mód arra, hogy megértse velük. ... Én a maga oldalán állok! Segíthetek... Ártatlanok fognak meghalni. Nagyon sok ártatlan ember, ha ezt megteszi." "Nem. Vége van..." csóválja meg a fejét a malon, közben folytatva a munkát a konzolnál. "Kérem... Kérem, hagyja, hogy segítek." mondja Torres, megkerülve a konzolt, így most már a magmunkás bal oldalán áll. A malon megrázza a fejét, Torres pedig felemeli a vasrudat, és lesújt vele a magmunkásra: "Akkor tunjön el innen!" A malon az első csapást még tudja hárítani az alkarjával, de Torres újra meg újra

lesújt rá, és a malon végül a földre roskad. Torres a földre dobja a vasrudat, és a konzolhoz lépve munkához lát.

"A teherhajó hajtómuve leáll." jelenti Paris. "Visszaállítom a röppályáját." mondja Tuvok.

"B'Elanna, gyorsan, kifelé onnan!" üzeni Janeway.

Torres már azon van, épp Neelixet állítja talpra: "Jöjjön, el kell tennünk innen." Egymást támogatva indulnak a kijárat felé, Torres közben begyűjti Feseket is, majd immár hármasan kitámolyognak a vezérlo ajtaján.

A kék csillag felé tartó malon hajón folyamatos robbanások kezdődnek, a Voyager pedig hamarosan kifordul mögüle, és száznyolcvan fokos fordulatot véve sietosen távolodni kezd. A hulladékszállító kicsivel később beér a csillag koronájába, és a megsemmisülését követő többszörös lökéshullám-front megtaszítja az ekkorra már viszonylag messzebb járó Voyager-t.

"A felderítok, Mr. Kim?" kérdezi Janeway, miután a Voyager stabilizálódott. "Megvannak." nyugtatja meg a zászlós, mire Janeway nagyot fújva néz össze Tuvokkal.

"Úgy látszik, használt a meditálás." jegyzi meg a gyengélkedőben a hajóra csak nemrég visszatért Torres mellett álló Chakotay. "Ezt meg miből gondolod?" morogja Torres. "Neelix mesélte. Sikerült kordában tartanod az indulataidat." "Ne számíts rá, hogy szokásommá válik." sandít B'Elanna Chakotayra. "Nos..." szakítja meg a Doktor érkezése a beszélgetést, "A legtöbb sejtszintű károsodást rendbe hoztam." A hologram ez után a szomszédos ágyon ülő Fesek felé fordul: "Bár ez önre is igaz volna. De ön tartós károkat szenvedett, az állapota idővel romlani fog." "Foglalkozási ártalom." mondja a malon, közben Torresre pillantva. "Felvettük a kapcsolatot egy malon személyszállítóval." mondja a Doktor mellett várakozó Janeway, "És irányt változtattunk, hogy találkozzunk vele." "Köszönöm, kapitány. ... Nem tudom, hogyan fogom megmagyarázni, mi történt..." "Mondja el nekik az igazságot." javasolja Torres, "Mondja el, hogy a vee'aal nem csak egy mítosz." Fesek erre szótlanként hajtja le a fejét, Torres elviharzik, a többiek pedig kissé értetlenül méregetik a malont, akinek azonban semmi kedve magyarázatot fűzni a dologhoz.

Torres, hazaérkezve a kabinjába, kimerülten rogy le egy székre, majd nekilát lehámozni magáról koszos ruháit, és a fürdoszoba felé veszi az irányt. Mikor a mosdó fölötti tükörben megpillantja magát, eszébe jutnak azok a pillanatok, mikor dühét szabadjára engedve megölte a sugárzás által megnyomorított magmunkást, majd még egyszer megnézve fekete koszréteggel fedett arcát a tükörben, felsóhajtva a zuhanyhoz indul. Odabent megtámaszkodik a sugárzófelület kerek lyukakkal ellátott fémrácsán, majd kimerülten így szól: "Számítógép... Szónikus zuhanyt be." A berendezés felzúg, és az irányított ultrahangnyalábok elkezdik lebontani B'Elanna borérol azokat a koszfoltokat, amik az elmúlt néhány órában rakódtak rá. Azzal azonban, ami belül van, neki magának kell megbirkóznia.

115. Someone To Watch Over Me - Ki gondot visel rám...

"Szóval, Harry sebességbe tette, rálépett a gázra, és hátramenetben átszálltunk egy burrito-standon." meséli Paris Torresnek vacsora közben az étkező egyik asztalánál. "És engem mikor tanítasz meg vezetni?" "Ah... Gondolod, menne a dolog?" élcelodik Tom. "Urhajókat szoktam vezetni, egy autóval talán csak boldogulok..." "Majd meglepodnál. Egy hatvankilences Mustang kuplungja nagy kihívást jelent ám." "Nézz oda... Már megint figyel minket." mondja ekkor Torres bosszúsan, fejével a valamivel odébb egy jegyzetfüzetbe jegyzetelő Seven felé intve. Paris odafordul, megszemeleli Sevent, majd B'Elannára nézve így szól: "Dolgozik. Ne húzd már fel magad..." "Desszertet...?" kérdezi ekkor az egy tányérral a kezében az asztaluk mellé lépo Neelix. "Mi ez?" kérdezi B'Elanna. "Egy kis sajt, amit a kadi vendégeinknek készítettem. Kóstolják meg, hogy ízlik..." Torres elvesz egy darabot, beleharap, majd kis rágcslás után kijelenti: "Kicsit ízetlen." "Ízetlen? Hát, ez van. A kadik nem kedvelik a fuszereket, semmi olyasmit, ami kényeztetné az érzékeiket." "Úgy látom, nagyon komolyan veszi ezt a feladatot, Neelix." állapítja meg Paris. "Igen, mert a kadikat nagyon könnyű megsérteni. A kapitány az én gondjaimra bízsa a képviselőjüket, miközben o lelátogat a kolóniájukra." "Sikerrel fogja kezelni a helyzetet, nagykövet." jelenti ki Paris. "Remélem..." bólint Neelix idegesen, ezzel elsiel a konyha felé. Torres közben nézelodni kezdett, és kis meglepetéssel nyugtázza, hogy Seven közben valahogy átkerült az étkező másik felébe. "Már megint figyel minket." füstölög B'Elanna. "Csak bebeszéled magadnak..." próbálja lehutteni Paris, ám Torres a jelek szerint nagyon a szívére vette a dolgot, ugyanis az asztalkendot az asztalra dobva feláll: "Nem hinném!" B'Elanna elindul Seven felé, Tom pedig feszengve néz körül, mivel sejtí, hogy másodperceken belül kitör a vihar a két no között. "Tetszik a látvány?!" áll meg Torres karba tett kézzel Seven előtt, aki kérdon néz fel rá: "Nem értem." "Egész este minket bámult. Sot, tegnap is követett, mikor a gépházba mentünk, meg az azt megelőző napon, mikor a siklóhangárnál vártam Tomra." "Így van. Figyeltem önöket." mondja Seven, újabb bejegyzést téve a jegyzetfüzetbe, "Az emberi párkapcsolatok témájában végzett kutatásom része." Torres erre elveszi a másik, nagyobb jegyzetfüzetet, ami Seven előtt hever az asztalon, és olvasni kezdi: "CsillagIdo 52647, tizen négy óra. Az alanyok hosszan vitatkoznak a... Nostény... Kabinja előtt. A hím később tizenkét szál Rosa Rubifolia fajú növénnel tér vissza, amivel az ellenséges viszony megszunését próbálja elérni. ... CsillagIdo 52648, három óra. Az intim tevékenység folytatódik." Torres elképedve mered Sevenre, majd megkérdi: "Honnan a pokolból véli tudni, mikor folytatunk... Intim tevékenyléget?!" Paris ekkor úgy dönt, ideje megpróbálni hatástalanítani a B'Elanna Torres nevu, robbanással fenyegeto bombát, így az asztalukat otthagya odasiet a két nohoz. "A kilences szint tizenkettes szektorában mindenki tudhatja, mikor folytatnak intim tevékenységet." jelenti ki Seven. "Valami baj van?" kérdezi a Seven asztala mellett megálló Neelix, miközben Paris is megérkezik. "Adjon át minden összegyujtött adatot!" szól Torres. "Még nem végeztem a tanulmányaimmal." mondja Seven felállva. "Akkor ezt is jegyezze fel: borg provokálja klingont, klingon betöri borg orrát." "B'Elanna..." próbálkozik Neelix, mire Torres odaszól neki: "Szóljon a gyengélkedonek, mert itt hamarosan orvosi vészhelyzet lesz." "B'Elanna... Igyunk valamit altató gyanánt..." mondja Paris, ezzel karon ragadva Torrest, a kijárat felé kezdi terelni. "Ezúttal túl messzire ment!" néz vissza B'Elanna fenyegetoen Sevenre, aki azonban nem reagál a megjegyzésre.

"Olvastam B'Elanna jelentését. Gondolom nem kell mondanom, hogy meglepodtem." mondja a díszegyenruhát viselo Janeway a készenléti helyiségben, miközben a replikátorból szerzett bögre kávéval visszatér az asztal előtt álló Sevenhez. "Nem sértettem meg semmilyen előírást." mutat rá Seven. "Nem errol van szó. Ez itt egy urhajó, nem vadrezervátum." jelenti ki Janeway, majd megszemeleli magát az asztalra állított tükörben, és bosszúsan állapítja meg: "Ah... Hiányzik egy csillagom!" "Bovítenem kell az emberi viselkedéssel kapcsolatos ismereteimet..." mondja Seven.

"Nem a céljait vonom kétségbe, Seven..." mondja erre a kapitány, közben erosen keresve a hiányzó rangjelző pöttyöt, majd mikor sikerült megtalálnia azt az asztal alatt, elégedetten folytatja: "Ah... Hanem azt, ahogyan csinálja. Nem kellene mindent feljegyeznie. ... Volna kedves segíteni?" Seven átveszi Janewaytól a rangjelzést, és elhelyezi a kapitány egyenruháján, miközben az jelentőségteljes pillantást vetve Sevenre, megkérdi: "Nem gondolt még rá, hogy a saját borén megtapasztalja? ... Úgy értem, a románcot." "Nem vágyom romantikus kapcsolatra, kapitány." jelenti ki Seven felsóhajtva. "Akkor miért szedett össze róla harmincezer gigaquad adatot? ... Késésben vagyok..." mondja Janeway Sevenre mosolyogva, ezzel elsiet.

"Az adatbázisuk első átnézésakor ezt nem vettem észre..." mondja a Tuvok mögött az egyik folyosón siető Janeway a mellette haladó Neelixnek, miközben egy jegyzetfüzetet tanulmányoz, "A kadi szerzetesek csak elokezelt vízzel mosdanak, úgyhogy a szónikus zuhany mellozendo, rendben?" "Már elláttam a leendő kabinját egy olyan mosdóval, ami a specifikációik alapján készült." bólint Neelix. "Naponta nyolcszor mosdanak." pillant hátra Tuvok. "Megjegyeztem."

"Mutasson be minket a nagykövetnek a legjobb oldalunkról." mondja Janeway, mikor megállnak a szállítóhíd ajtajában, "Nem szeretném, ha arról tenne jelentést a feljebbvalóinak, hogy erkölcstelen népség vagyunk." A csapat ezzel besiet a szállítóhídra, majd Janeway odabiccent Tuvoknak, aki erre utasítja az ügyeletest: "Energíát." A szállítóhídon két, az arcuk kivételével minden mást eltakaró humanoid férfi materializálódik, mire Neelix odasúgja Janewaynek: A szertartásos köszöntés..." A kapitány még egyszer belepillant a jegyzetfüzetbe, majd nagy levegőt véve így szól: "Utazók, kik elhagyták otthonuk és családjuk szentségét, legyenek üdvözölve a mi otthonunkba, a mi családunkban." "Fogadjátok el a tisztaságunk és az Anyaisten áldásának ezen jelképeit." feleli az idosebb kadi, mire fiatalabb társa lelép az elemvényről, és Janeway, majd Tuvok vállára terít egy-egy hosszú, fehér kendőt, afféle fél-vállszalagként. "Tuvok parancsnok, az egyik fotisztem, aki a kísérom lesz... És Mr. Tuvok, aki megismerteti az önök nagykövetét, a Voyager-el." mutatja be Janeway a mellette állókat. "Tominnak nagy gyakorlata van a jellemek felmérésében. O segít majd megállapítani, méltó-e a legénységük az ásványi anyagaink fogadására." mondja az idosebb kadi a társára pillantva. "Kiváló kezekben lesz." szól Janeway, Neelixre pillantva. "Itt az ideje, hogy üdvözljük önöket a mi világunkban." mondja az idosebb kadi, mire Janeway és Tuvok fellépnek a transzporter-emelvénnyre, Tomin pedig lemegy Neelix mellé. Janewayék elindulnak a bolygóra, Neelix pedig a kijárat felé fordul: "Erre parancsoljon, nagykövet."

"A Voyager az Intrepid osztályba tartozik, a legénysége száznegyvenhat fő." magyarázza Neelix Tominnak az egyik folyosón, "Távolsági kutatóutakra fejlesztették ki. Elsoként megmutatom az elsodleges rendszereinket. Az első megálló a gépház." Tomin azonban leparkol a következő kereszteződésben, és így szól: "Azt reméltem, megkóstolhatok egy ennivalót, amit az adatbázisukban találtam. A hasparatot." "Egy... Bajori fogás, nagyon fűszeres. Úgy hiszem, a... Diétájuk eltűntja önöket az ízletes ételektől..." "Szeretném kicsit kibővíteni az ilyen irányú ismereteimet, amíg itt vagyok... A dolgok jobb megértése végett." "Ebben az esetben... Megállunk az étkezőnél." mondja Neelix lelkesen.

"Az agykérgi beültetései a legmagasabb hatékonysággal dolgoznak..." mondja a gyengélkedő Sevent vizsgáló Doktor, "A nanoszonda-szintje stabil. Panaszok?" "Nincsenek." "Hallottam az étkezőben lezajlott közjátékról..." "A legénység nagyon hatékonyan tud információkat terjeszteni... Ha mindenképpen akar." bosszankodik Seven. "Erre mondják, hogy a pletykák görbületi sebességnél gyorsabban terjednek. ... És, miért figyelte Tomot és B'Elannát?" "Tudományos kíváncsiságból." jelenti ki Seven. "Biztos?" sandít rá a Doktor, "Esetleg lehet még más oka is, csak nincs... Tudatában. ... Maga no, Seven." "Ez most megállapítás volt, vagy kórisme?" ráncolja a homlokát Seven. "Egy egyszerű biológiai tény, olyan hatásokkal, amiket nehéz volna letagadni." "Milyen kezelést javasol?" sóhajt fel Seven. "Nem gondolt még arra, hogy... Átültesse a gyakorlatba a találkák vizsgálatát?" kérdezi a Doktor, miközben betölt egy oltópisztolyt, és bead

valamit Sevennek. "Találkák? Az utódnemzésre gondol?" "Egyik lépést a másik után... Egy találka olyan emberi szertartás, melyben a résztvevő felek a szociális viselkedés bizonyos elemeit gyakorolják. Megismerik egymást, amelyből romantikus kötődés is kialakulhat, és végül, ha minden jól megy, esküvő." "Egyik lépést a másik után." sandít Seven a hologramra. "Ez fontos állomása lehet a szociális fejlődésnek. Megérné megpróbálni." "A kapitány egyetértene..." mondja Seven, "Hogyan járjak el?" "Úgy érti, járjunk!" mondja a Doktor lelkesen, "Kidolgozok egy oktatási programot. Találkozzunk egy óra múlva a kettes holodeckben. ... A legtöbb no általában fiatalabb korban kezd találkozgatni, de jobb később, mint soha."

"Készítettem egy bevezetőt." mondja a Doktor Sevennek az egyelőre üres holodeckben, ahol jelenleg csak egy mobil konzol áll a helyiség közepén, "Azt a címet adtam neki: Szerelem a csillagok között." A Doktor ezzel a szimulációs tér egyik falához sétál, és a kezében tartott kis eszközön megnyomva egy gombot, megjelenít egy, az egész falat betöltő képet, ami a Tejút galaxist mutatja. "A Tejút. Ezernyi humanoid faj, és számtalan párkeresési szertartás otthona." A következő kép egy klingon párt ábrázol, a Doktor kommentárja így szól: "A klingon férfiak azzal hívják fel egy no figyelmét, hogy... Harapnak. ... Itt pedig két boliait láthatunk. ... Egyes fajoknál a párkeresés rejtélyesen bonyolult lehet. A 8472-es fajnál például..." Seven önkéntelenül összerезzen, mikor a veszedelmes lények két példánya jelenik meg a következő képen, "A jelek szerint öt nem van, és a nézők számára távolságtartás javasolt." A Doktor jót derül a saját poénján, majd Seven arckifejezését látva kissé tárgyilagosabban folytatja: "Természetesen az a faj, amivel mi akarunk foglalkozni, a földi ember, úgyhogy minden további bevezető nélkül, az első lecke: a találkozás." A következő kép a Voyager egyik folyosóját mutatja, ahol egy kékbetűtes egyenruhás férfi épp egy jegyzetfüzetet vesz fel a földről, amit valószínűleg az egy lépéssel odébb álló no ejtett el. "A földiek sokféleképpen találhatnak potenciális társra. Itt van például a véletlen találkozás. ... Ugyanilyen megszokott a hivatalos bemutatás. ... Ha az első találkozás sikerrel zajlik, nagyon gyorsan kialakulhat a romantikus kapcsolat, és végül, megfelelő körülmények között az utódnemzés is megtörténik. ... Itt látható például, ahogy a petesejt nevére erodit ostrom alá veszi a sok kis..." "Doktor...! Ismerem a szexuális kapcsolat fiziológiai folyamatait." jegyzi meg Seven. "Hát... Akkor ugorjunk az első gyakorlatokhoz." mondja a Doktor kissé letörten attól, hogy Seven ilyen gorombán vetett véget magasroptu előadásának, "Második lecke: Találkozás egy nyilvános helyen. ... Számítógép, a Paris Három holoprogramot elindítani." A holodeckben a következő pillanatban egy rég látott helyszín alakul ki, amit Seven nem is igazán ismerhet, így nem csoda, hogy megkérdi: "Mi ez a hely?" "A Chez Sandrine. A Földön vagyunk, egy Marseilles nevére városban." magyarázza a Doktor, miközben elindulnak a bejáratától a bárpult felé, "Paris zászlós akadémiai kiképzési idejének jó részét itt töltötte.... Melynek az akadémiai teljesítménye kétségkívül kárát látta. ... Válasszon egy bárszéket, és tegyen úgy, mintha épp álmai férfiával volna együtt." A Doktor egy jegyzetfüzetet ad Sevennek, miközben mindketten leülnek a bárpultnál, majd a Doktor belekezd az előadásba: "Hellóka!" "Jó napot." olvassa a szerepét Seven hűvösen. "Gyakran jár ide?" "Ez az első alkalom." mondja Seven olyan hangon, amiből kezdenek jégcsapok noni a bárpult szélén. "Biztosan nemrég jött a városba. Hogy tetszik önnek Dél-Franciaország?" "Nagyon festői, pont olyan, mint amilyennek elképzeltem." darálja el Seven egy szuszra. "Meghívhatom egy italra?" "Jelen pillanatban nincs szükségem folyékony táplálékra." jelenti ki Seven, ezzel visszaadja a jegyzetfüzetet a Dokornak. "Ez nem ér, esélyt sem ad a fickónak..." méltatlankodik a Doktor. "Ez a gyakorlat teljesen értelmetlen." "Ön talán annak tartja. De a csevegés fontos képesség a személyes kapcsolatok kiépítéséhez." "Talán az asszimiláció nagyban megkönnyítené a dolgokat." véli Seven, mire a Doktor bosszús grimaszt vágva sóhajt fel: "Na jó. Akkor próbálja meg a maga módján, mondjuk... Annál az úrnál ott." A Doktor ezzel egy fiatal férfira mutat, aki egy könyv, és egy pohár ital társaságában ül az egyik asztalnál, majd Sevenre pillant: "Indíts." "Ahogy óhajtja." mondja Seven, igyekezve magabiztosnak látszani, ám mielőtt elindulna, vesz egy nagy levegőt, és még egyszer gyorsan belekukkant a Doktor

szövegkönyvébe. Ezt követően odasétál az asztalhoz, és így szól: "Üdvözlöm." "Üdv..." néz fel az ott ülő férfi kissé meglepetten. "Meghívhatom egy italra?" "Ahm..." a férfi zavartan sandít poharára, aminek alján még lötyög egy korty ital, majd a könyvét becsukva feláll, és kezét nyújt Sevennek, "Miért ne? ... A nevem Steven Price." Seven kissé túlzásba viszi a kézfogást, biomechanikus jobbjá majdnem összeroppantja a szimulált férfi kezét, aki egy fájdalmas grimaszt elnyomva kérdezi: "Ön pedig..." "A nulla-egy-es unimátrix kilenc... Hívhat Sevennek." "Seven, ez... Elég szokatlan név. Kérem, foglaljon helyet." Seven leül, épp akkor, mikor a meglepettnek látszó Paris vág át a báron, a pultot támasztó Doktor felé tartva. "Úgy látom, új tulajdonosa van a Chez Sandrine-nek. Ki tüntette el a pool-asztalomat...?" kérdezi Tom a Dokort bosszúsán, mire az rápisszeg: "Folyik az óra!" "Ah... További társasági viselkedés-leckék?" "Figyeljen csak. Talán még tanul is valamit..." mondja a Doktor, mire Paris leül a szomszédos bárszékre, és figyelni kezdi a 'musort'. "Különös ékszer." mondja ekkor éppen Price, a Seven bal szeme fölötti implant-maradványra utalva. "Ez egy borg beültetés. Dolgozó voltam." "Aha, vagyis ez olyan családi örökség!" viccelodik Price, de Seven nem veszi a lapot: "A borgnak nincs családja. Unimátrixai vannak." "Akkor miért nem... Mesél valamit az unimátrixáról?" "Alakul a dolog, nem gondolja?" kérdezi a Doktor elégedetten, mire Paris így szól: "Az egy hologram." "Na és?" "Arra programozta, hogy beszélgessen Sevennel. Az igazi emberek sosem reagálnak így." "Az én irányításommal hamarosan valódi férfiakkal fog találkozni." jelenti ki a hologram, mire Paris nagy szemeket mereszt rá, majd hitetlenkedve kérdezi meg: "Azt tanítja neki, hogyan kell randevúzni...?! Akkor vak vezet világtalant." "Nekem is volt néhány romantikus kapcsolatom!" jelenti ki a Doktor önérzetesen, és ami azt illeti, nem is teljesen alaptalanul, "Gondolja, hogy én nem találkoznék vele szívesen?" "Viccel? A fél legénység eről álmodozik... Csakhogy egy találka, tudja, az egy dolog. Megakadályozni, hogy katasztrófával végzodjon, na, az meg egy egész másik." mondja Paris. "Bízom a szociális képességeiben." jelenti ki a Doktor, ezzel visszafordul Sevenék asztala felé. "Hát... Na jó. Mondjuk, ez egy találka. Csakhogy a holodeckben vagyunk, ahol a körülmények Seven kezére játszanak. Valódi próbának csak az igazi világban vetheti alá, ahol bármi megtörténhet." A Doktor erre újra Paris felé fordul: "Mr. Neelix csüörtök este fogadást rendez a kadi nagykövet tiszteletére. ... Seven nem csak hogy társasággal fog odaérkezni, hanem az illető a tenyeréből fog enni!" "Engem az érdekelne, miért ilyen biztos ebben. Ha Seven kísérel elérkezni a fogadásra, és ugyanazzal a személlyel távozik, akivel jött, anélkül, hogy diplomáciai katasztrófát okozna, akkor a jövő hónapban dupla szolgálatot húzok le a gyengélkedőn!" "És ha nem?" kérdezi a Doktor. "Egy hónapra felmentést kapok." "Áll az alku." jelenti ki a Doktor elszántan, majd aggodalmas arccal fordul újra Sevenék asztala felé. Seven épp ebben a pillanatban áll fel, mire Price meglepetten kérdezi meg: "Hová megy?" "A csevegésünk véget ért." jelenti ki Seven, ezzel visszatér a Doktorhoz, és így szól: "Végeztem ezzel a gyakorlattal. Áttérhetünk a következőre." Paris erre felnevet, majd a Doktorra sandítva így szól: "A maga helyében kezdeném keresni, ki fog engem helyettesíteni..."

"Itt a k'tariai puding..." mondja Neelix, egy kis tálkával a kezében sietve az étkező egyik nagy asztala felé, ami mellett a jelek szerint Tomin épp az étlap végigkóstolásán fáradozik. Tomin megkóstolja az édességet, majd élvezettel hümmögni kezd: "Hmm... Milyen habos. Szinte elolvad a számban..." "A recept előír egy katalitikus összetevőt is, aminek pontosan ez a hatása. ... Ehm... Ha nem igyekszünk, lekéssük Torres hadnagyot. Már fél órája vár ránk." "Igaza van. A gépházuk, a hajtóműmag. Azt... Azt látnom kell." mondja Tomin, majd felfigyel egy párra, amint éppen leülnek egy kétszemélyes asztalhoz, mire így szól: "A mi társadalmunkban a nők és a férfiak elkülönítve dolgoznak. De az ilyen közelség elonye nyilvánvaló... Sokkal izgalmasabb környezeti viszonyokat eredményez." Ekkor fura elektronikus csipogás hallatszik Tomin ruhájából, mire Neelix így szól: "Itt az ima ideje." "Valóban." bólint a kadi, miközben kikapcsolja a szerkezetet, "De azt hiszem, mellozhatem ezt a kötelességet, és majd később elvállalom a miatta kijáró büjtöt. Most sokkal fontosabb, hogy folytassam a kultúrájuk megismerését. ... Talán még egy

desszerttel..." Neelix kissé bizonytalan a dolgot illetően, de mivel a vendég óhaja parancs, elindul vissza a konyha felé.

"Jó reggelt!" mondja lelkesen a kettes raktérbe besiető Doktor a tároló állványok közül kilépő Sevennek, "Itt az ideje a harmadik leckének: Önmagunk megismerése." "Körülményes." jelenti ki Seven. "A kulcs a megfelelő társ megtalálásához az, hogy az ember megtanuljon osztozni a másik céljaiban, és az öt érdeklo dolgokban. Kezdjük a hobbival. Mit csinál a szabadidejében?" "Regenerálódok." feleli Seven, mire a Doktor lelkesedése legalább egy nagyságrendet lohad: "Aham... Meséljen valamit az ízléséről. Mit kedvel, illetve nem szeret?" "Nem szeretem a lényegtelen párbeszédet." "Jól van, akkor haladjunk tovább a célokhoz. Mit vár az ételtől?" "Tökéletességet." feleli Seven, közben a jelek szerint raktárkészlet-ellenorzést folytatva. "A tökéletesség keresése saját célnak dicséretes, de másoktól nem szabad elvárni. Ezt a leckét az első bekapcsolásomkor kellett megtanulnom. ... Az egyik lehetőség az alkalmazkodásra az volt, hogy érdeklődni kezdtem dolgok iránt, amely érdeklődéssel mások azonosulhattak. Holofényképészet, például, vagy operák..." "A zenének érdekes matematikai alapjai vannak." mondja Seven. "Kiváló. Lehet, hogy ezt a kíváncsiságot érdeklődéssé alakíthatjuk, amin megosztozhat másokkal. ... Nézzük meg, mennyit is tud..." mondja a Doktor, ezzel a raktérben felállított konzolhoz megy, Seven pedig követi. A Doktor pár pillanatig keresgél, majd a monitorra mutat: "Amit itt látunk, az..." "Az egy alap-hangsor, normál hangfekvésben. ... Folytattam alapvető tanulmányokat ebben a témakörben." "Énekelje el nekem." Seven eleget tesz a Doktor kérésének, mire a hologram elképedve bámul rá: "Seven... Mondták már magának, hogy gyönyörű hangja van? Ez adomány!" "A Kollektíva adománya. Egy hang-alrendszer, a borg jeladókkal való kommunikáció megkönnyítésére." "Próbáljunk valami nehezebbet." mondja a Doktor, majd pötyögtetni kezd a konzolon. "You Are My Sunshine..." olvassa Seven a dal címét. "Egy egyszerű dal a huszadik századból. Kezdeknek nagyon megfelelő. ... Énekelje el." Seven tanulmányozza pár pillanatig a kottát, majd énekelni kezd, ám a Doktor a második sor után leállítja: "Ez éppen... Hibátlan volt, de... Próbáljon több érzelmet belevinni. Így valahogy..." A Doktor elénekli a következő két sort, majd Sevenre pillant: "Érti?" Seven elég bizonytalanul látszik, a Doktor pedig így szól: "Számítógép, hangszerez kíséretet. ... És most jöjjön a refrén. ... Együtt, rendben?"

You are my sunshine, my only sunshine,
You make me happy when skies are grey,
You'll never know dear how much I love you,
Please don't take my sunshine away.

A Doktor a refrén első szakasza alatt megkerüli a konzolt, és szembefordul az a mögött éneklő Sevennel, ám a második szakasz második sora után egyszerre elakad a szava, mikor úgy igazán meglátja a konzol mögött állva önfeledten éneklő not. Seven kérdőn pillant rá, közben nem hagyva abba az éneklést, mire a Doktor zavartan veszi fel az ütemet, és együtt fejezik be a refrént. A hologram arcán azonban látszik, az iménti pillanatban valami egyszer s mindenkorra megváltozott.

"Seven, szükségem van a legutóbbi két asztrometriai letapogatás adataira." mondja az asztrometriai laborba berobbanó Kim az ott dolgozó nonek. "Azonnal." Kim felpillant a nagy monitorra, amin három oszlopba rendezve nevek sorakoznak. "Ez mintha a legénység tagjainak listája volna..." állapítja meg Harry. "A Doktor megkért, hogy válasszak egy megfelelő jelöltet." mondja Seven felsóhajtva. "Mihez?" kérdezi Kim. "Tízes lecke: Az első találka." Kim erre nagy szemeket mereszt Sevenre: "Az első... Randevúja?" "Két személy kivételével mindenki kiesett, az alapelv a szolgálatteljesítés minősége, és az összeférhető érdeklődési kör voltak." "Nem is tudtam, hogy magának egyáltalán van érdeklődési köre." jegyzi meg Kim vidáman. "Én sem." néz rá Seven munka közben, "De a jelek szerint az asztronómia, kvantummechanika, és a zene az." "Tudja, hogy klarinéton játszom..." jegyzi meg Kim, jelentőségteljes pillantást vetve Sevenre. "Ön nem tartozik

a jelöltjeim közé, zászlós." huti le Seven. "Ah... Talán... Segíthetek, kiválasztani a megfelelőt." ajánlja Kim, majd Seven nyomában felmegy a megfigyelo-emelvényre. "Barnowsky zászlós." kéri a nagy monitorra Seven az egyik jelölt személyi adatait, "A hidroponikus kertben dolgozik. A munkája hibátlan, és harmonikán játszik." "Kár, igazán nagy pech... Nincs humora." csóválja a fejét Kim. Seven erre sóhajt, majd megjeleníti a másik jelöltet: "Chapman hadnagy, gépház, szerkezeti gépész." "Chapman rendes fickó." von vállat Kim. "Voltunk együtt egy felderítőúton. Hatékonyak tunt." mondja Seven.

Az egyelőre mit sem sejtő 'áldozat' egy szintközi átjáró függőleges aknájában, a szakaszajtó peremén egyensúlyozva munkálkodik egy meghibásodott alkatrész cseréjén. Mikor meghallja, hogy az alatta lévő kamrába vezető szakaszajtók egyike kinyílik, leszól: "Robertson, ha te vagy az, adj már egy izo-lineáris rögzítő-kulcsot." "Nem o az." hallatszik lentől Seven hangja, mire Chapman meglepetésében beveri a fejét a fölötte lévő létrafokba, egyik lábával pedig lelöki a szakaszajtó peremén hagyott szerszámot, amit az alatta álló Seven röptében elkap. "Bocsánatot kérek, hadnagy, nem akartam magára ijeszteni." "Semmi baj, az én hibám..." néz le Chapman az átjáróba, "Szüksége van valamire?" "A jelenlétére van szükség..." mondja Seven, majd sürű pislogások közepedte kijavítja magát: "Vagyis, sokkal inkább megkérném, hogy ma este tizenkilenc órakor jelenjen meg a kettes holodeckben." "Megint egy gépház-szimuláció...?" kérdezi Chapman fájdalommal arccal. "Vacsora." mondja Seven. "Vacsora?" bámul le Chapman a függőleges átjáróból. "Biomassza elfogyasztása..." kezdené Seven, mire Chapman zavartan vigyorogva bólogatni kezd: "Tudom, mi a vacsora, csak... Úgy érti, legyenek a társasága?" "Igen." "Hmm... Ah..." érkezik az első, meglehetősen homályos válasz. "Kérem, fogalmazza meg a válaszát." mondja a felfelé figyelő Seven. "Rendben. ... Igen." "Kérem, legyen pontos." "Úgy lesz." bólint Chapman, mire Seven felnyújtja neki a leesett eszközt. "Köszönöm." "Egy orizetlenül hagyott szerszám veszélyes. Legközelebb ügyeljen jobban." mondja Seven, ezzel távozik, Chapman viszont továbbra is szélütötten bámul lefelé az aknából.

"Seven...!" mondja a Doktor, mikor Seven belép a gyengélkedőbe, "Kérem, pontosítsa az orvosi vészhelyzet mibenlétét." "Találkám lesz." áll meg a nő a hologram előtt, mire a Doktor büszkén pillant tanítványára.

"Sajnálom, hogy elkéstem..." mondja a gyengélkedőbe besiető Paris a kezelőben rendezkedő Doktornak. "Semmi gond. ... Miért nem... Vesz ki egy szabadnapot, és piheni ki magát? Azok a dupla muszakok nagyon megterhelők lesznek..." "Vagyis...?" mered Paris kérdőn a hologramra. "Seven of Nine ma találkozni fog valakivel. Ha minden jól megy, és ebben biztos vagyok, holnap vele jelenik majd meg a fogadáson." jelenti ki a Doktor büszkén. "És, ki az illető?" "William Chapman hadnagy." Paris erre harsányan felnevet, majd így szól: "Chapman?! Sok szerencsét!" "Ezzel meg mit akar mondani?" "Chapman közismerten szégyenlős, ha nőről van szó." "És?" "Viccel? Ahogy Seven viselkedik, még a desszert előtt a legközelebbi zsilipnek megy..." "Seven ijesztőnek tunhat... De csak mások vele szembeni viselkedésére reagál így. Valójában azonban egy hatékony, és elbuvoló fiatal nő." "Hatékony... Ezt aláírom. De hogy... Elbuvoló...?" ráncolja a homlokát Paris. "A legtöbbször nem veszik a fáradságot, hogy a külseje mögé tekintsenek. Tudta például, hogy gyönyörűen énekel?" "Ahm... Nem tudtam." mondja Paris, szemügyre véve a hologramot, "Azonban én soha nem is kértem, hogy énekeljen nekem." "Ezzel mit akar mondani?" kérdezi a Doktor sértetten. "Úgy hangzik, mintha kicsit rajongana a kedvenc tanítványáért." "Hogy rajongani, én? Ez abszurd!" tiltakozik a Doktor hevesen. "Ahogy gondolja, maestro." mondja Paris gúnyosan, ezzel elsiet. "Az az oktatási módszerem része volt!" kiabál utána a Doktor, majd Paris távozása után bosszúsan bámul maga elé az üres kezelőben.

A kettes raktérben munkába merült Seven futólag a kinyíló ajtóra pillant, amin át a Doktor siet be: "Seven, tíz perc múlva találkozik vele. Készüljön!" "Kész vagyok." mondja Seven, átsietve a

Voyager asszimilálására tett kísérletből megmaradt borg adatoszlophoz. "Máris elfelejtette? Nyolcadik lecke: Ruha teszi az embert." Kielégítő a külsőm." fordul Seven a Doktor felé. "Kielégítő, ez igaz. De lehetne egy kicsit... Alkalmibb. Kezdjük például a hajával..." Seven félrebillentett fejjel hagyja, hogy a hologram kibontsa szorosán összetűzött haját, "Sajnos, ebben nincs nagy tapasztalatom, de..." A Doktor egy pillanatra elhallgat, mikor a szöke hajzuhatag szétterül Seven arca körül, és a nő is zavartan pislog a hologramra. "Rázza szét egy kicsit... A haját." Seven megrázza a fejét, majd megkérdi: "Így megfelelőbb?" "Igen." bólint a Doktor, majd a regenerációs fülkéktől nem messze álló konzolhoz megy: "Mikor megterveztem a dermaplasztikus öltözékeit, megpróbáltam valami szelösebbet is készíteni. Talán volna kedve replikálni valami ilyesmit..." "Mi alapján válasszak?" kérdezi Seven tanácstalanul. "Csinos volna például... Ebben." bök a hologram a monitorra. "Nem tudom biztosan, hogy kell egy ilyen ruhát felvenni." mondja Seven bizonytalanul, "Segítsen." "Ah, erre... Rá fog jönni!" mondja gyorsan a hologram, mikor Seven nekiállna kihámozni magát a jelenleg viselt öltözékéből, "Én addig elokészítem a holodecket. ÉS ne feledje, szórakozniuk kell. ... Teljes jelentést várok ám!" A Doktor ezzel távozik, Seven pedig nagy sóhajjal veszi szemügyre még egyszer a monitoron látható ruhát. "Egyelőre még semmit..." rázza meg a fejét a Chez Sandrine bárpultjánál ülo Chapman a csapos kérdésére. "Semmit, ahogy óhajtja." Chapman zavartan tologatja a pulton álló kis vázányi virágot, egészen addig, míg egyszer a bejárat felé fordulva meg nem pillantja a bárba belépő Sevent, aki a jelek szerint valóban boldogult az öltözködéssel. Seven a báron átvágva egy pillanatra lelassít a zongora mellett, amin, milyen meglepo, a Doktor játszik, majd megáll Chapman előtt. "Csodásan néz ki." mondja a férfi. "Köszönöm. Ön is... Csodásan néz ki." Chapman ettől egy pillanatra kiesik szinkronból, de végül elmosolyodva bólint: "Köszönöm. ... Nem ülünk le?" "Hol van a kiválasztott hely?" néz körül Seven. "A ház legjobb asztala." feleli Chapman, közben felajánlva karját Sevennek, aki erre kérden a Doktorra sandít, majd annak heves bólogatását látva elfogadja a gesztust. "Nem voltam biztos benne, valóban eljön-e." mondja Chapman, miközben az asztaluk felé tartanak. "Én kértem a megjelenését." mutat rá Seven. "Azt hittem, valamelyik barátom bujtotta fel erre." Az asztalhoz megérkezve Chapman kihúzza az egyik széket Sevennek, a nő azonban nem számított ilyesmire, és leül a másik székre, amit Chapman egy kényszeredett mosollyal nyugtáz, majd ő is letelepszik. "Ahm... Pezsgot?" mutat Chapman az asztal melletti tartóban jégben álló üvegre. "A synthehol rontja az agykérgi funkcióimat. Víz megfelelőbb volna." "Volna kifogása, ha én..." "Csak nyugodtan." "Elismerem, egy kicsit... Ideges vagyok." mondja Chapman, miközben pezsgot tölt, jobb híján csak magának. "Magyarázza meg, kérem." "Ahm... Mondjuk úgy... Elég régen volt már, mikor utoljára találkoztam valakivel." "Én pedig még sohasem. Ennek az eredménye az, hogy én is érzek egy kis nyugtalanságot." "Akkor, hogy úgy mondjam, máris van bennünk valami közös. ... Ehm..." Chapman körülnéz, majd megpróbálja felhívni magára a közelben, ámde háttal álló egyik pincér figyelmét: "Ööö... Garçon..." Azonban nem sok eredményt ér el, nem úgy, mint Seven, aki sokkal közvetlenebb megközelítéssel próbálkozik, ugyanis felállva így szól: "Pincér, jelentkezzen ennél a kiszolgálóhelynél, a segítségére van szükségünk!" A pincér erre azonnal elokerül, a Doktor pedig, aki a közbizottság láttán idegesen hagyta abba a zongorázást, most egy új számba kezd.

A megpróbáltatások sora azonban ezzel még nem ért véget, ám a következő kalandot maga a 'párocska' keresi magának, ugyanis a jelek szerint homárt rendeltek. Seven, mikor leteszik elé a meglehetos méretu, és erosen páncélozott vacsorát, bizalmatlanul szemléli egy darabig, míg Chapman fel nem figyel rá: "Valami baj van?" "Ennek a lénynek külső váza van." néz fel Seven. "Ez egy homár. Földi különlegesség. Kóstolja csak meg." Chapman ezzel neki is lát, hogy 'szétszerelve' az állat egyik ollóját, hozzájuthasson az abban levo ízletes húshoz, Seven pedig megint segélykero pillantásokat kezd eregetni a Doktor felé, aki mutatja, hogy csináljon úgy, mint Chapman. Seven erre kettétöri a rákot, aminek eredményeképpen ez-az elrepül belöle Chapman felé. "Replikálok önnek egy új ruhát." mondja gyorsan Seven. "Semmi baj, de tényleg. Csak egy kis... Külső váz..." mondja Chapman, lecsipegetve magáról a Seven által megsemmisített homár

darabkáit, "Talán rá kéne térnünk a desszertre." "Fel akarja gyorsítani a találkozásunkat." állapítja meg Seven. "Nem, dehogy, semmi ilyesmit nem mondtam. Szerintem nagyon... Érdekesen telik ez az este. Mit... Mit szólna, ha táncolnánk?" néz Chapman egy párra, ami a kandalló előtti kis szombat térségen táncol. "Ezt a tevékenységet a harmincötödik lecke tárgyalja, és ott még nem tartunk." "Én sem vagyok valami nagy táncos, de talán... Jól fogunk szórakozni." "Ahogy óhajtja." mondja Seven, ezzel felállva otthagyja az asztalt. Chapman néhány nagy levegővétellel készül a következő próbatételre, majd a no után ered. A parketten megállva kisebb nehézségek után sikerül közös nevezőre jutniuk a 'ki kit vezet' kérdéskört illetően, majd lépegetni kezdenek, ám Seven közben erosen figyel lefelé, és hajszálpontosan utánozza Chapman mozgásának tükörképét. "Lazítson, így túl feszült..." mondja Chapman. "A lazítás megzavarná az idozító-sorjeladót, ami lehetővé a zenével szinkron mozgást." "Lehet, de... Hagyja az idozító-sorjeladót, és engedje, hogy vezessem." Seven ezt követően kevesebb figyelmet fordít partnere 'lábmunkájára', mire Chapman elégedetten jegyzi meg: "Így sokkal jobb." Azonban a következő 'baleset' nem sokat vár magára, Seven ugyanis hamarosan megpróbálkozik a másik pártól látott táncelemmel, és a karját felemelve megforgatná Chapmant, amit annak vállizülete nem díjaz különösebben, és a férfi, hogy ne kelljen érzékeny búcsút vennie bal karjától, engedve az eroszaknak a földre roskad, közben fájdalmasan felkiáltva. A Doktor azonnal aktivizálja magát, és egy ki tudja honnan elkapott trikorderrel odasiet Chapmanhez, miközben Seven aggódalmas arccal néz le a férfira: "Károsodást szenvedett..." "Nem... Jól vagyok..." bizonygatja Chapman fájdalomtól szikrázó szemmel. "Szalagszakadás." mondja a Doktor a diagnózist, "Jelentkeznie kell a gyengélkedon. Mr. Paris majd ellátja, azt pedig nem szükséges megemlítenie, mi történt." A hologram által felsegített Chapman fájdalmas arccal fordul Seven felé: "Kellemes este volt, Seven. Megismételhetnénk majd... Valamikor?" "Kudarcot vallottam." jelenti ki Seven szégyenkezve, miután Chapman lelépett a színrol. "Butaság!" néz rá a Doktor, "Kezdetben még Rómeónak és Júliának is voltak problémái. És egyébként sem Mr. Chapman az egyetlen... Homár a tengerben." "Be kívánom fejezni a társadalmi érintkezési óráinkat." mondja Seven a kijárat felé indulva, mire a Doktor a vállára téve a kezét, megállítja: "Csak mert az első társasági estéje nem lett tökéletes... Nem kellene feladnia." Seven erre nagyot sóhajt, majd a Doktor példáját követve leül egy bárszékre, és így szól: "A randevú a személyes kapcsolat egy lehetetlen formája. Az, ahogy ön és én kommunikálunk, sokkal nagyobb hatékonyságú. Megmondjuk, amit gondolunk, egyszeruen, és közvetlenül." "Ön és én közöttem is van kapcsolat... Csakhogy mi kollégák vagyunk. Nem romantikázunk." "Nem." "Gyorsan megtanulja ezt az alapvető képességet." "Az első találkám valóban gyors volt." jelenti ki Seven. "Ez most vicc volt?" néz a Doktor Sevenre, mire az így szól: "Hatodik lecke: Élcéledés." "Na ugye, rájött a lényegére! Talán mégsem kellene ennek az estének ilyen hirtelen véget érnie... Mi volna, ha átvennénk a harmincötös leckét? Menjünk táncolni. ... Számítógép, kérem a Someone To Watch Over Me-t, a hangszeres változatot." mondja a Doktor, ezzel kivonul a zsebkendonyi parkettre, Seven pedig, igaz nem túl lelkesen, de követi. "Néhány egyszeru lépéssel kezdünk." mondja a Doktor, "Tegye a bal kezét a vállamra, a jobbát pedig a bal kezembe. ... Kövessen... Egyik lépést a másik után." Seven eleinte kicsit óvatosan mozog, mire a Doktor megjegyzi: "Ne aggódjon, nálam nem tud inszalagot tépkedni..." Végül aztán egészen belejönnek, és úgy tunik, mégis eljön Seven első randevújának ideje, igaz, nem egészen azzal, aki az eredeti tervekben szerepelt.

A jelek szerint nem csak a Doktor és Seven fedezte fel magának a Chez Sandrine-t, a szimulált bárba berobogó Neelix ugyanis itt talál rá a kissé illuminált állapotban leledzo Tominra, egy boliai, és egy ismeretlen fajú hölgy társaságában. "Nagykövet...!!!" "Neelix... Barátom! Vendéglátóm...!" A talaxiai lesiet a bárpulthoz, és hitetlenkedve bámulja a kadt és társaságát: "Ezt nem értem..." "Neelix, hadd mutassam be..." Tomin egy darabig töpreng, mire el tudja dönteni, hogy melyik not hogy hívják, de a jelek szerint végül megtalálja a helyes kombinációt. "Alandrát..." mondja a boliaira pillantva, "És Treeiát." "Mit csinál?!" kérdezi Neelix idegesen. "Kipróbáltam egy újabb

pontját annak az öröm-listának, amit ön összeállított nekem." "Azon a listán semmi ilyesmi nem szerepel!" mondja Neelix, majd odaszól a csaposnak: "Kávét, feketén!" "Neelix... Úgy döntöttem, körülnézek kicsit a hajón, és megtaláltam a holodeckjeiket... Ahol rájöttem, hogy ezek a gyönyörűségek ott szunnyadnak a memória-pufferekben." "Velük majd később törődünk, most indulnunk kell a fogadásra!" mondja Neelix, Tomin kezébe nyomva a közben megérkezett kávét. "Hmm... Pikáns íze van, mi ez?" "Kávé. És ahová megyünk, lesz sokkal több is." mondja Neelix, ezzel a kijárat felé kezdi támogatni a kadi. "A mi kolóniánkon nincs kávé. Nincs semmi olyan, amire az embernek igazán kedve támadhatna. ... Tartozom egy vallomással...! Azon gondolkodom, hogy elhagyom a kolóniát, és a Voyager-re költözöm." Neelix ennek hallatán a fejét fogva néz körül, miközben Tomin folytatja: "Megerszegem az eskümet, és beolvadok a maguk csodálatos kultúrájába." "Ez... Most csak a synthehol beszél magából." mondja Neelix, tovább vonszolva a kadi a kijárat felé. "Nem... Sosem voltam még határozottabb bármilyen kérdésben. Hálásnak kell lennem..." "Úgy is van. De most megyünk tovább..."

"Már megint a munka?" kérdezi az asztrometriai laborba arcán széles mosollyal besiető Doktor. "A leckéink miatt elhanyagoltam a munkámat." feleli a konzoltól konzolig siető Seven. "Akkor gondolom túl elfoglalt, hogy részt vegyen a fogadáson..." "Az ottani jelenlétem nem szükséges." "Így van..." ingatja a fejét a Doktor, "De ott volna lehetősége alkalmazni újonnan szerzett társasági ismereteit." "Tizenegyes lecke: Viselkedés egy összefüggésben." "Így van." bólint a Doktor, "Velem jön?" "Talán találkat kér tőlem?" A Doktor, mikor jobban belegondol, maga is megdöbben a dolgon, de végül így szól: "Azt hiszem." "Elfogadom." bólint Seven, "Megfelelo így a megjelenésem?" "Tökéletesen néz ki." bólint a hologram, majd felajánlja karját Sevennek, aki ezúttal már bizonytalankodás nélkül fogadja a gesztust.

"...És mit mondott a tanácsadó a hologramnak...?" kérdezi a díszegyenruhában feszítő Paris a még mindig túlnyomás alatt álló Tomint a kaszinóban, majd mikor az megrázza a fejét, így folytatja: "Vetítse ki magát!" "Ez a humor igazi áldás..." mondja Tomin a mellette álló Neelixnek, majd beszerez magának egy újabb pohár italt, mire Neelix megkérdi: "Ööö... Biztos, hogy nem kérne inkább egy kis kávét, nagykövet?" "Kávét? De, azt is kérek. Menjen...!" Neelix a nyakát behúzva indul meg a konyha felé, de nem tudja elkerülni, hogy a kapitány híján a hajó első emberévé előlépett Chakotay lecsapjon rá: "Neelix... Csak én hiszem, vagy tényleg részeg a díszvendégünk...?" "Parancsnok, én megpróbáltam... Tervet készítettem a körúthoz, elhelyeztem a házioltárt a kabinjában... De képtelenség volt kordában tartani! ... A kapitány holnap korán reggel visszatér a kadi miniszterrel, most mit csináljak?" "Imádkozzon." javasolja Chakotay síri hangon, mire Neelix bemenekül a konyhába. Seven és a Doktor nagyjából ekkor érkeznek az étkezőbe, Paris pedig azonnal felfigyelve rájuk, eléjük siet: "Nahát, mit látok, kik érkeztek...?" "Mr. Paris... Ha jól sejtem, Seven of Nine-t, a ma esti kíséremet már ismeri." "Ah, mit nem mond... A legutóbbi társaságát orvosi ellátásban kellett részesíteni, remélem, ma este ez nem ismétlődik meg..." élcelodik Paris. "Igazán nincs oka sértegetni minket." jegyzi meg a hologram. "Semmi baj, Doktor, azt hiszem, csak csevegni akar egy kicsit." mondja Seven, "Hozhatok az uraknak egy italt?" "Ah, igen. Egy gin-tonikot, kérem, felrázva." bólint Paris. "Tudja, hogy nem iszom, nincs hozzá gyomrom..." lo el egy poénbombát a Doktor, mire Paris fájdalmas grimaszt vág. "Milyen alattomos vicc, Doktor..." pillant Seven a hologramra tettett rosszallással, majd elindul az ideiglenesen bápulttá átminősített tálalópult felé. Paris kissé elképedve néz a nő után, majd miközben a Doktorral együtt útnak indul a vendégek között, így szól: "Lenyugozó, megtanította neki, mi az udvariasság... De ezzel még nem nyerte meg a fogadásunkat, igazi találkának kellene lennie." "Ahm... Fotonok és eroterek, vagy hús és vér... Mit lovagolunk a részleteken? Én ugyanolyan valódi vagyok, mit maga." "Hol van az a mókás alak?!" hallatszik ekkor Tomin méltatlankodó kiáltása az étkező másik feléből, majd az ot csitítgatni próbáló Neelix: "Mr. Tomin, kérem... Miért... Miért nem ülünk le valahol?" "Ah, ott van hát..." fedezi fel a kadi Parist, "Paris zászlós, meséljen még olyan hologramos vicceket!" "Csak nem megdézsmálta az én anyagomat?"

sandít a Doktor Parisra. "A fickó annyira el van ázva, hogy mindenem nevet." vág vissza Paris, miközben Tomin odabotorkál hozzájuk, és Parisra nézve így szól: "Itt van o... A humor-nagykövet!" Seven épp ekkor tér vissza Paris italával, és miközben átadja azt a zászlósnak, Neelix segélykéron pillant rájuk: "Elkelne a segítség..." "Seven... Itt a nagyszerű alkalom gyakorolni a huszonhármass leckét: pohárköszöntő." Seven erre kerít egy poharat, és egy villát az egyik pincérré átminősített legénységi tagtól, majd az étkező közepére lépve megkocogtatja a poharat a villával, és miután mindenki feléje fordult, így szól: "Hölgyeim és uraim, a figyelmüket kérném. ... Kívánom, hogy a kulturális különbségeink ösztönözzenek minket az egymás megértéséhez vezető hidak felépítésére. Mindarra, ami egyedivé tesz minket!" A köszöntőt tapssal díjazzák, Tomin pedig félrehúzza Neelixet: "Ki ez a különleges nő?" "Seven of Nine." "Találkozni akarok vele..." "Akkor álljon be a sorba." mondja Neelix kissé barátságtalanul. "Ez nagyon jó volt." mondja eközben a valamivel odébb álló Paris Sevennek. "Köszönöm." "El kell ismernem, csodát vitt véghez." fordul Tom a Doktor felé, "Jól van, maga nyert." "Nyert?" kapja fel a fejét Seven. "Igen, én meg vesztettem. Mondja, mikor kezdem a dupla muszakokat." A Doktor diadalmas mosollyal veszi szemügyre Parist, még nem érezve a kitörni készülő vihar eloszlét, pedig Paris már nyilván erre játszott rá. "Fogadást kötött rám?!" mered Seven a hologramra, "Válaszoljon!" "Nem úgy volt, ahogy gondolja..." védekezik a Doktor. "Ööö... Ne haragudjon rá, az én ötletem volt." mondja gyorsan Paris. "Azt hittem, komolyan érdekli a személyiségem fejlesztése, nem valami személyes nyereségvágy az oka." "Komoly is volt!" mondja a Doktor. "Úgy látszik, nem én vagyok az egyetlen, akinek társasági képzsére van szüksége. ... Köszönöm a csodálatos estét!" mondja Seven dühösen, ezzel a poharat és a villát a Doktor kezébe nyomva, a közelebbi kijárat felé indul. Azonban nem várt akadályba ütközik Tomin személyében, aki vigyorogva állja el az útját: "Héé... Miért nem kerülünk a kabinom felé? Csaphatnánk egy kis magánbulit..." "Vegye le rólam a kezét." mondja Seven fenyegetően, mikor Tomin megragadja a karját, "Különböző kitépem az egész karját!" Seven ezzel elviharzik, Tomin pedig sértetten néz körül: "Hallották, mit mondott nekem?! Én vagyok itt a díszvendég!" "Nagykövet..." siet oda Chakotay a kadihoz, "Hosszú volt ez a nap, pihenjen egy kicsit." "Nem! Nem megyek el innen. Egy italt akarok, azonnal!" kiabálja Tomin, ám hamarosan kiderül, már épp eleget ivott, ugyanis ezt követően megtántorodik, és elterül a padlón.

A kadi valamivel később a gyengélkedőben fekszik a mutoasztalon, már amikor a Doktor, az arckifejezéséből ítélve már nem eloször, vissza tudja nyomni, hogy nyugton maradjon. "Én úgy tudtam, a synthekholnak nincs ilyen hatása..." jegyzi meg az asztal mellett álló Neelix. "A legtöbb embernél nincs is. De az ő vérében nincsenek meg a synthekhol feldolgozásához szükséges enzimek." magyarázza a Doktor. "Hogy lehet megszüntetni a hatást?" kérdezi Neelix. "Az enzim mesterséges előállításával. De az napokig tart." "Napokig? A kapitány holnap reggel itt lesz!" mondja Neelix idegesen. "Talán egy hideg zuhany is megtenné..." véli az ágy túloldalán álló Paris, mire Neelix átsiet hozzá: "Ha a feljebbvalója meglátja így, kitiltják a kolóniáról, a kereskedelmi megállapodásunknak meg lóttek!" Tomin ekkor megint magához tér, és észrevéve a szintén jelenlévő Sevent, így szól: "Ah... Seven of Mine..." "Talán néhány nanoszondámat be lehetne programozni, hogy asszimilálják a synthekhol-molekulákat." javasolja Seven. "Asszimilálj engem..." mondja Tomin. "De az is lehet, hogy az ellenkezője történik." mutat rá a Doktor, ám mivel a kadi állapotának kezelése nem tűr halasztást, végül beleegyeznek: "De egy próbálkozást megér." "A kadiknak előírásaik vannak a nem jóváhagyott orvosi eljárások ellen." aggályoskodik Neelix. "Amennyi szabályt eddig már megszegett, egyel több nem fog feltunni senkinek." morogja Paris. "Vagy kezeljük, vagy részeg marad az idők végezetéig. Magának kellett volna vigyázni rá, döntse el maga!" néz a Doktor Neelixre. "Jöjjenek a nanoszondák." bólint végül a talaxiai, mire a Doktor és Seven elsietnek a labor felé.

"Szeretnék bocsánatot kérni." mondja a Doktor, miután beléptek a laborba. "A nanoszondák kivonása egyszerű, a szervezetem alkalmazkodni fog." mondja Seven hűvösen. "Nem, én... A

Fogadásra gondoltam, amit Mr. Parissal kötöttem. ... Megértem, hogy úgy érzi, kihasználták, de biztosíthatom, nem ez volt a szándékom." magyarázza a Doktor, miközben Seven elokészít egy oltópisztolyt, majd odaadja azt a Doktornak: "A bocsánatkérést elfogadom." "Csak szeretném egyértelműen tisztázni, hogy ne legyen több félreértés." magyarázkodik tovább a hologram, "Azért kértem, hogy tartson velem arra a fogadásra... Mert sokat jelent nekem a társasága. ... Hogy oszint legyek, az elmúlt néhány napban olyan érzésem volt mintha mi ketten... Közelebb kerültünk volna egymáshoz." "Közelebb...?" kérdezi Seven. "Most már több vagyunk egyszeru munkatársaknál. Mi... Ööö... Barátok vagyunk...?" "Barátok, rendben." bólint Seven, mire a Doktorban bennreked a szó. "Most már hozzá kéne kezdenem." veszi ki Seven az oltópisztolyt a Doktor kezéből. "Persze..." mondja a hologram, majd megsemmisülten indul vissza az irodán át a kezelőbe. "Most már átveszem." szól oda Parisnak, aki villámgyorsan hagyja ott a diagnosztikai konzolt. "Mr. Paris..." szól utána a Doktor, mire Tom visszamegy hozzá, "Pusztán elméleti síkon... Mikor az ember romantikus érzéseket táplál egy másik iránt... Hogyan fejezi ki azokat? Seven következő leckéjéhez kell..." "Ah..." bólogat Paris vidáman, "Én mindig a közvetlen megoldást javaslom. Meg kell mondani neki, hogy érez az ember." "És ha az érzések nem kerülnek viszonzásra?" "Hát... Ezt a kockázatot vállalni kell." "Ah... Köszönöm." "Miért nem mondja meg neki...?" kérdezi Paris, mire a Doktor értetlen arcot vágva mered rá, majd pillant a laborban dolgozó Seven felé. "Hagyja már... Nyilvánvaló, hogy nem a nagykövet itt az egyetlen, aki megrészegült." mondja Paris. "Ez képtelenség! O a tanítványom!" "Egy hologram, meg egy borg... Esett már meg furcsább dolog is. Vegyünk mindjárt engem, meg B'Elannát..." mondja Paris, jelentőségeltjes pillantást vetve a Doktorra, ezzel távozik.

"Lehetne... Mehetnénk kicsit lassabban...?" nyöszörög a meglehetősen elgyötörtnek látszó Tomin, miközben Neelix igyekszik minél gyorsabban eljuttatni a szállítóhídra. "Minden pillanatban megjöhetnek!" "De... Száraz a torkom, mint a pergamen. Nem mehetnénk be Sandrine-hez egy pohár..." "Nem, nem, nem, nem!" tiltakozik Neelix miközben betereli a kadi a szállítóhídra. "Jaj... Ezek az ajtók, olyan hangosak..." panaszkodik Tomin. "Csak egy kis macskajaj." nyugtatja meg Neelix, miközben leparkolja a kadi a transzporter-emelvényel szemben. "Neelix... Nem sokra emlékszem az elmúlt éjszakából, de el tudom képzelni, hogy tettem néhány dolgot, ami..." "Beszédet tartott, elbuvólta a legénységet. A fogadás nagy siker volt." mondja gyorsan Neelix, "Világos?" "Igen... Neelix, ön nagyon türelmes volt." "Ez a munkám része... Ami még nem ért véget." Az ügyeletes ekkor rájuk pillant, mire mindketten idegesen fordulnak az emelvény felé, ahol pár pillanat múltán materializálódik Janeway, Tuvok, és Tomin feljebbvalója. "Üdv a fedélzeten!" kiáltja Neelix túlárado lelkesedéssel. "Jó újra itthon lenni." mondja Janeway, "Hogy boldogultak?" "Minden rendszer rendben üzemel. Kim zászlós talált egy kis ingadozást a szenzorrendszerben, de megoldották." "Én Tomin nagykövetre gondoltam..." jegyzi meg Janeway, "Tetszett neki a látogatás?" "Ah, hát, izé... Úgy mondanám, nagyon jól szórakozott." mondja Neelix, miközben Tomin feltunoen óvatos fejmozgással bólogat mellette. "Biztosan nagyon sok szórakozási lehetőség van itt." néz az idosebb kadi Tominra, "Remélem, nem folytatta meglehetősen változatos... Hagyományait." "Természetesen nem." "Az ön által meghagyott rendtartást követtük, a legapróbb részletig." jelenti ki Neelix. "Milyen kár..." mondja az idosebb kadi. "Fenségességed..." néz rá Tomin meglepetten. "Az nem bun, ha valaki új tapasztalatokat gyűjt. Csak arra vigyázzon, hogy azok ne váljanak szokásává..." "Megértettem." bólint Tomin. "Zárjuk le az üzletet, kapitány." fordul az idosebb kadi Janeway felé. "Örömmel." bólint Janeway. "Elkísérem a tanácsterembe." mondja Tuvok. "Szép volt, nagykövet." szól oda Janeway Neelixnek, majd Tuvokék után indul, Neelix és Tomin pedig megkönnyebbülve néz össze.

Seven meglepetten veszi fel a regenerációs fülke alján hevero vörösrózsa-csokrot, mire a Doktor hangja szólal meg a bejárat felől: "Tetszik önnek?" "Rosa Rubifolia." mondja Seven, majd a Doktorhoz sietve folytatja: "Nevezze meg a szándékát." "Szerettem volna gratulálni a társasági fejlődésének utolsó fázisához." mondja a hologram, akin érdekes módon nyoma sincs a mobil

emitternek, "Nem olvassa el az üzenetet?" Seven elohalássza a virágok közül a kis fehér papírlapot, és felolvassa, ami rajta van: "You are my sunshine..." Seven felnéz a Doktorra, aki kissé zavartan így szól: "Az elmúlt napok... Feledhetetlenek voltak. Ön fényt hozott az életembe, Seven." "Önben romantikus érzések ébredtek irántam." "Olyan ez, mintha a programom részévé vált volna. Mikor nem vagyunk együtt, mintha eltűnt volna egy szubrutinom. ... Nem várom, hogy viszonzozza az érzéseimet. Csak szerettem volna, ha tudja... Mit érzek." Ekkor felhangzik a belépési kérelmet jelző hang, mire a Doktor megdermed, majd gyorsan így szól: "Számítógép, programot befejezni!" A holodeck kiürül, az ajtó felé forduló hologram pedig így szól: "Jöjjön be." Seven érkezik, kinek láttán a Doktor meglepett arcot vág: "Seven...?" "Szeretnék beszélni önnel." "Micsoda véletlen... Én... Szintén reméltem, hogy beszélhetek önnel." "Mirol?" "Ööö... Elobb mondja ön." Seven erre odasétál a Doktorhoz, és átad neki egy trikordert. "Mi ez...?" kérdezi a hologram zavartan. "Egy orvosi trikorder. Harminchárom százalékkal megnöveltem a letapogatási lépékét. Nemrég egy hatékonyabb muszert kívánt magának." A Doktort teljesen készületlenül éri a váratlan fordulat, csak nagy sokára tudja kinyögni: "Tényleg így volt..." "Ez egy ajándék. Huszonkettes lecke, köszönetképp a segítségéért." A Doktor erre elmosolyodik, mire Seven aggódalmas arccal kérdezi: "Nem elegendo...?" "Dehogy, nem... Nagyon... Figyelmes." "Azért fejezem ki hálámat, mert most már nincs szükségem a támogatására. Ezen a hajón nincs számomra megfelelő férjfelölt. Ha azonban mégis találok egy összeférhető egyént, ismét fel fogom keresni." "Felkeres..." bólint a Doktor bizonytalanul, "Természetesen." "Ön is közölni akart valamit." "Csak azt akartam mondani... Az elmúlt napok... Feledhetetlenek voltak a számomra. Köszönöm." "Nincs mit." bólint Seven, ezzel távozik. A Doktor pár pillanatig maga elé bámul, majd így szól: "Számítógép, a Paris Három holoprogramot aktiválni. A holodeckben megjelenik a Chez Sandrine, a Doktor pedig körülnéz, majd letelepedve a zongorához, játszani kezd egy édes-bús dallamot.

Won't you tell her please,
To put on some speed,
Follow my lead,
Oh, how I need,
Someone to watch...
Over me.

Megmondanád-e neki
Hogy siessen kicsit,
Érjen nyomomba,
Mert annyira kell
Valaki, ki
Gondot visel rám...

116. 11:59 - Az évezred kapujában

"Jó reggelt!" éri be Neelix az egyik folyosón a legközelebbi lift felé tartó Janewayt. "Reggelt..." "A heti igénylista." nyújt át Neelix egy jegyzetfüzetet a kapitánynak. "Kösz." bólint Janeway, majd menet közben tanulmányozni kezdi a jegyzéket. "Mit tud nekem mondani a kínai Nagy Falról?" kérdezi Neelix kisvártatva, mire a kapitány meglepetten pillant rá: "Tessék...?" "A kínai Nagy Fal. A Földön. Ki építette?" "A kínaiak." mondja Janeway összevont szemöldökkel, miközben liftet hív. "Minek?" "Miért építenek falat? Hogy kívül tartsanak valakit." tárja szét a karját Janeway, majd Neelixel együtt belépve a kabinba, hozzáteszi: "Egyes szint." "A helyzet az, hogy az első császár egyesítette a korábbi dinasztiák által épített falszakaszokat azért, hogy megakadályozza a nomádok betörését észak felől. ... És, mekkora?" "Az a gyanúm, maga el fogja árulni." mondja Janeway vigyorogva. "Kétezer-négyszáz kilométer hosszú, legalacsonyabb magassága három egész nyolctized méter. A huszonkettedik századig az volt az egyetlen ember alkotta objektum, amit szabad szemmel lehetett látni föld körüli pályáról is." "Ez lenyugözo, Neelix. Nem is tudtam, hogy ilyen sokat tud az otthonomról." mondja Janeway, miközben a lift megérkezik velük a hídra. "Jelentést." szól a kilépo Janeway. "Egy 'Y' osztályú halmaz felé tartunk, úgy három nap múlva érkezünk meg." áll fel Chakotay a székéből. "Pihenünk egy kicsit. ... Folytassák..." mondja Janeway, majd Neelixel a nyomában besiet a készenléti helyiségbe, "Mi ez a hirtelen érdeklődés a Nagy Fal iránt?" "A Föld nevezetességeit tanulmányozom." magyarázza a talaxiai, "Mr. Paris és én egy kis interkulturális fejtörőt játszottunk. Már egészen szakértoje lett az exo-geográfiának." "Na jó." mondja Janeway, miközben letelepszik az ablakok alatti kanapéra, "Itt egy jó feladvány. Mit tud mondani nekem a Millennium Gate-ről?" "A Millennium Gate. A huszonegyedik században épült, az Amerikai Egyesült Államokban... Az is azon objektumok egyike lett, amiket orbitális pályáról is látni. Ahm... Három egész kéttized kilométer az alapjánál, egy kilométer a magassága, a felszínét erosen tükröző napgyujto-panelek borították. Egy zárt ökoszisztéma." "Az lett az első Mars-kolónia modellje." bólint Janeway, "Tudja, hogy az egyik oszlop építette?" "Tényleg...?" telepszik le Neelix a kapitány mellé. "Na nem szó szerint, de szavakkal, és rengeteg bátorsággal. Shannon O'Donnel, az első női urhajósok egyike. O volt a tervezet mögötti hajtóero." "Erre büszke lehet az ember." "Sok történetet hallottunk róla a családi összejöveleteken." mondja Janeway, majd felkel, hogy kávé töltsön magának, "Az első a Janeway nevu felfedezok hosszú sorában." "Mesélje tovább. Jól jönne valami, amivel megakaszthatom Mr. Parist." "Hol is kezdjem..." tunodik el Janeway. "A Millennium Gate-nél. Hogyan került kapcsolatba vele?" "Ah, abban az időben még az urprogramban vett részt. De már olyan vállalkozó-féle lett belőle. Azt hiszem, Indiana kormányzója kérte fel, hogy csatlakozzon a tervezethez, a szakértoi véleményét szeretne volna az önellátó létfenntartó rendszerekkel kapcsolatban. Vagy ahogy Martha nagynéném fogalmazott: hogy magánrepülőgépen repkedhessen."

"Reggel öt óra, december huszonhetedik, kettoezer." diktálja a Janeway kapitányra meglehetősen hasonlító nő a nagyobbacska diktafonba, ami az általa vezetett autó jobb első ülésén hever, "Itt vagyok a hatalmas Indiana államban... Azt hiszem. ... A világ legnagyobb tál zabpelyhét fogom megenni ma reggel, és a világ legnagyobb paradicsomos bífstejkjét délután... Mint egy malomkerék. ... A szék, nem a paradicsom. ... De legalább a karácsony elmúlt." A kocsik ekkor dőcögni kezd, mintha nagyobb görgöngyök, vagy kövek lennének az úton. "Ne már..." méltatlankodik O'Donnel, tekintve, hogy ettől majdnem magára borította a vezetés közben a bal kezében tartott kávésbögre tartalmát, majd meregetni kezdi a szemét a kinti sötétbe. Hamarosan egy kivilágított tábla mellett halad el, amin egy impozáns épület képe látható, mellette a felirat: 'Millennium Gate'

A nő valamivel virradat után egy hóval boségesen megáldott város utcáin igyekszik eligazodni, közben elhaladva egy 'A Millennium Gate leendő otthona' felirat alatt. Végül lelassít, letekeri az

ablakot, és kikiabál egy, a járdán haladó idosebb férfinak: "Bocsánat...! Azt hiszem, valahol rossz helyen fordultam be. Van itt valami Millennium Gate a környéken?" "Épp azt nézi." mondja a férfi mogorván. "A tábla szerint ott benzin, reggeli, és szállás van, nekem pedig mindhárom kellene." "Azt itt nem talál. Menjen vissza az autópályára, aztán az A39-esre." "Nem hiszem, hogy sikerülne..." "Sok szerencsét." legyint a nem éppen készséges útbaigazító, ezzel megszorozva lépteit, elhagyja O'Donnel lépésben haladó kocsiját. "Na, kösz..." húzza el a száját O'Donnel, majd kicsit felgyorsít, és megint kikiabál az ablakon: "Maguk errefelé mind ilyen barátságosak, vagy csak velem tesz kivételt...?" A kocsik ekkor egy fémes csattanást követően megállapodnak, ami nem is csoda, tekintve hogy O'Donnel, mivel közben nem előre figyelt, szépen belehajtott egy kereszteződésbe, és az ott lefordulni kívánva várakozó autókba. "Ó, hogy a..." sóhajt fel O'Donnel, majd leállítja a motort, és vékony kabátját megigazgatva magán, kiszáll. A másik kocsik vezetője, egy negyven fölötti, oszlopi férfi szintén így tesz, közben egy sálat kanyarítva a nyaka köré. Hátramegy, és nagyot sóhajtva megszemléli kocsija behorpadt lökhárítóját. "Megállt..." mondja O'Donnel magyarázatképpen. "Maga meg nem." néz rá a férfi morózusan, "Van tolla?" "Én... Nem vettem észre, sajnálom. ... Jól van?" "Biztosítás?" kérdezi a férfi, közben keresgélni kezdve kabátja zsebeiben. "Nem mondhatnám..." "Nem mondhatná?" "Lejárt." ismeri be O'Donnel, majd mindketten nézegetni kezdik a kocsikat. "Annyira nem rossz a helyzet. Kétszáz pénz kifutja." állapítja meg a férfi. "Kétszáz...?" "Hadd találgassak, a pénzből is kifogyott." O'Donnel feszengve ácsorog egy darabig, mire a férfi szó nélkül visszaszáll a kocsiba, és elhúzik. O'Donnel is visszaül, megdörzsölgeti a hidegtől elgémberedett kezét, majd megpróbálja beindítani a motort, de a jelek szerint az akkumulátor nem méltányolja jobban a hideget, mint a kocsik gazdája, mert néhány vérszegény indítás kísérlet után kileheli a lelkét, így O'Donnel az út közepén ragadt kocsikormányára ejti a fejét.

Valamivel később immár gyalogosan, magát fázósan összehúzza halad el egy építési terület kerítése mellett, ami Millennium Gate-plakátokkal van teleragasztva. Végül meglát az utca túloldalán egy öreg könyvesboltot, és pár pillanattal később belép az ajtaján. Odabent az előtérben nem talál senkit, így csendben hátramegy a bolt hátsó részébe, egy meglehetősen nagy, emeleti galériás helyiségbe, amelynek falait roskadásig megrakott könyvespolcok takarják. Ott végre talál valakit: egy ötven körüli, oszlopi férfit, meg egy tizenhat év körüli fiút a galérián. "Üdv..." szól fel nekik. "Üdv." köszön vissza a fiú óvatosan. "A tábla szerint nyitva voltak..." int a bejárat felé Janeway zavartan, nyilván azért, mert a boltban hármójukon kívül nincs senki más. "Úgy is van. Hatig." monda az oszlopi férfi, és a fiúval a nyomában O'Donnel közelébe sétál a galérián, "Segíthetünk valamiben?" "Hideg van odakint, és... Reméltem, várhatnék idebent..." mondja O'Donnel kínos mosollyal. "Mire?" "A vontatóra. Lerobbant az autóm. ... Floridába próbálok eljutni." "Nem úgy néz ki, mint egy szövetségi bérnyúl." jegyzi meg a fiú az öregre pillantva. "Nem is vagyok az. Legalábbis most már..." mondja O'Donnel mosolyogva. "Nos, akárhogy is..." mondja az oszlopi férfi, leereszkedve a galéria lépcsőjén, "Fegyvere nincs, és csontig át van fagyva. Azt hiszem, megbirkózunk vele. ... Az utazókra maga Zeus vigyázott... Kövessük a példáját. Érezze magát otthon." "Köszönöm." bólint O'Donnel, és közben megszabadulva kötött sapkájától és sáljától, beljebb sétál a könyvekkel teliszfolt helyiségbe. "Hol van a kocsija?" kérdezi a tulaj, a fiúval együtt belépve a pénztárpult mögé. "Az utca végén, a kávézónál. Vagyis ott, ami valaha kávézó lehetett. ... Mintha az egész város be akarna zárni." mondja O'Donnel, miközben szemüveget biggyesztve az orrára, böngészni kezdi a kínálatot az alacsonyabb polcokon. "Úgy is van." mondja a tulaj. "Magukat kivéve, hm?" "Ez a hajó sosem sülyed el, igaz, apa?" néz a fiú a tulajra. "Megkínálhatom?" mutat fel az egy közben teletöltött kávésbögrét, mire O'Donnel hálás arccal siet oda hozzájuk, "Nem az a kimondott isteni nektár..." "De megteszi, köszönöm." veszi át O'Donnel a bögrét, majd miután ivott pár kortyot, szemügyre veszi a pulton heverő szórólapokat, amelyeken a Millennium Gate pirossal áthúzott képe látható, alatta felirat: 'Mentsük meg a belvárost' "Mi ez, ha megkérdezhetem?" "A múlt megőrzése." mondja a tulaj. "Egyébként

Jason a nevem." nyújt kezét a fiú O'Donnelnek, aki megrázza azt: "Shannon O'Donnel." "Én pedig Henry vagyok. Henry Janeway." mutatkozik be a tulaj. "Üdvözlöm." fog kezét vele is O'Donnel, majd így szól: "Szóval megpróbálják megakadályozni, hogy felépítsék ezt a Millennium-izét... Bármi is az." "A Millennium Gate. A világ első önellátó zárt környezete." mondja Jason. "Legalábbis a propaganda így hívja." pontosít Henry, "De ez csak nagy huhó az egész, egy egekig magasztalt bevásárlóközpont. ... Az összes szomszédomat rávették, hogy eladja az üzletét. Csak egy dolog áll az útjukban." mondja Henry büszkén. "Maga az utolsó helyorség?" kérdezi O'Donnel. "Róma ezúttal ellenáll a barbároknak." jelenti ki az idosebb Janeway, Jason pedig O'Donnel kérdő pillantására csak vállat von. A nő felvesz egy szórólapot, és a közben az üzlet hátsó részébe visszatért páros után siet, majd Henry előtt megállva így szól: "Talán tudok segíteni önöknek, ha felbérelnek." "Higgyen nekem, nem akar maga két napon belül fűbe harapni." jegyzi meg Jason szarkasztikusan. "Ezt számítógépen keresztül is intézhetjük." mutatja fel O'Donnel a hirdetőmenyt. "Na igen, de az apám nem hisz a számítógépekben. ... Még csak nincs is gépünk." "De nekem van." megy vissza O'Donnel a pulthoz, "Küldhetünk e-mailt az összes számítógépre néhány száz mérföldön belül. Csak pár óra az egész, könnyen meg lehet csinálni." "Most éppen nincs felvétel..." mondja Henry, mire O'Donnel, aki közben már neki is látott eloszadni noteszgépét a táskájából, mozdulatlanul válik, majd kérdőn néz Janewayre. "Ráadásul maga Floridába tart." teszi hozzá az. "Hát..." mondja Shannon zavartan, "Talán már meg is jött a vontató." A nő gyorsan összekapkodja a holmiját, és még egyszer Henryre pillant távozás előtt: "Kösz a kávét." "Szívesen." O'Donnel odabiccent Jasonnak, majd a kijárat felé veszi az irányt, de pár lépéssel az ajtó előtt megtorpan, és miután ácsorgott ott egy darabig, visszaballag a pulthoz, majd könnyögrőn Henryre néz: "Nem kéne sokat... Csak annyit, hogy rendbe hozassam a kocsimat. ... De tényleg nagyon kellene most valami munka." "Apa...?" "Azt hiszem... Jól jönne egy kis segítség..." adja be a derekát Janeway, mire Jason elereszt egy bátorító mosolyt O'Donnel felé, aki erre megint elkezd kicsomagolni, és a gép hálózati csatlakozójával a kezében Henryre pillant: "Az elektromosságban azért csak hisz, ugye?"

O'Donnel és Janeway végül egy kisvendégloben köt ki, ahol egy sarokasztalnál letelepedve ülik körül Shannon gépét. "Szóval, kik ezek a barbárok?" kérdezi O'Donnel. "Egy társaság, lenn Texasban." feleli Janeway. "Akkor minek jöttek ide?" "A városatyák megkönnyítették a dolgukat. Ingyenes építési engedély, alacsonyabb adók, új utak, és a betolakodók készek viszonzni a szívességet. ... A piaci árnál húsz százalékkal nagyobb összeget ajánlottak az ingatlanjainkért. A trükk az, csak akkor, ha mindenki benne van." "Akkor magát most mindenki szeretheti." jegyzi meg Shannon elmosolyodva. "Hm... Hát, tudja, olyanok, akiket egész életemben ismertem, a család barátai... Hirtelen mindenki ellenem fordult. Ha az Ókori Rómában lennénk, már megegettek volna az oroszlánokkal." "A régi szép idokra..." mondja Shannon, Janewayre köszöntve söröskorsóját. "Hát, tudja... Rossz évezredbe születtem." mondja az, miután szintén ivott. "Én inkább maradok a Modern Kornál." mondja O'Donnel. "A klasszikusok kora. Akkor születtek az ember által valaha írt legnagyobb irodalmi művek." "Nem voltak gyógyszerek." mutat rá Shannon. "A családok törodtek egymással." "Nem volt autó." "Nyugodtan lélegezhet a levegő." "Nem volt telefon." "Micsoda öröm." mondja erre Henry. "Alacsony életkor." "De olyan élet, amit érdemes volt élni." "Nem volt hideg sör!" emeli meg O'Donnel a korsóját. "Na... Most megfogott." vigyorodik el Janeway, "Ha már a Modern Kornál tartunk... Van már valami terve az ezredforduló éjszakájára?" "Nem különb, mint a múlt évi ezredforduló éjszakájára..." jegyzi meg Shannon egy csipetnyi gúnnyal a hangjában, "Aludni szándékszem." "A bulikért él..." "Nehogy azt mondja, megint végig akarná csinálni azt a nagy felhajtást." morogja O'Donnel. "Hát... Talán csak egy kisebbet." "Tavaly mi volt, mikor beköszöntött kétezer? ... Mindenki szentül hitte, hogy új korszak jön el. De a világnak nem lett vége, repülő csészéaljak se szálltak le, és a Y2K-bug még egy vacak villanykörtét se tett tönkre. ... Azt hittem, az emberek ettől rájönnek, az is csak egy lap volt a naptárban. De nem...! Lelkesen hallgatták a fickókat, akik azt zengték, az igazi ezredforduló csak

kétezer-egyben lesz. ... Úgyhogy ez az Újév is olyan unalmas lesz, mint a tavalyi." mondja Shannon keseruen. "Most, hogy így mondja, mintha mostanában tényleg sok világvége-könyvet adtam volna el." jegyzi meg Janeway elmosolyodva. "Na, látja, mire gondolok." "És... Mi várja Floridában?" "Egy unokatestvérem él ott. Ott lakom majd egy darabig, míg újra lábra nem állok." "Ha nem bánja a kérdést... Elvesztette a munkáját?" "Éppen átképzem magam." "Miből mivé?" "Abból, ami csináltam, azzá, amit csinálni fogok." hangzik a rejtélyes felelet, és Janeway ebből megéri, jobb, ha nem firtatja tovább a dolgot. "A fia említette, hogy a könyvesboltjuk generációk óta a család tulajdonában van. Mással nem is foglalkoztak?" "Így van." "Tudja, én pedig pont ellenkezően. Szerettem olyan helyeket látni, ahol még nem jártam, kipróbálni új dolgokat. Olyan felfedezőféle vagyok." "Tényleg? Hát... Az a tragacs, amit használ, nem kelti vitorlás hajó benyomását." "Mert az urhajó." jelenti ki Shannon nagy komolyan. "Én meg nem láttam..." mosolyodik el Janeway. A helyiségen ekkor enyhe rázkódás fut át, amitől összekoccannak az üvegek a bárpult mögötti ital szekrényben. Többen kisietnek az utcára, hogy lássák, mi folyik odakint, köztük Shannon és Henry is. Néhány erogép érkezik, daruk, dömperek, tolólapos földmunkagépek, a konvoj a halálra ítélt belvárosi negyed felé vonul el.

"Mindenképp meg akarjuk kezdeni a földmunkát hétfőn, az új évezred első napján." mondja a magas, erosen kopaszodó, negyven körüli, elegáns öltözetű férfi, a kép felirata szerint bizonyos Gerald Moss, a Millennium Gate tervezet szóvivője, a hármass csatorna öt követő riporternőjének, "A város lakói teljes együttműködésükrol biztosítottak." "Ez nem igaz!" kiabál be ekkor egy hang, mire mind Moss, mind a riporterno arrafelé fordul. "Ha megengedné, hogy befejezzem, Mr. Janeway. ... Szóval, az itt jelenlevő Mr. Janeway kivételével." mondja Moss kényszeredett mosollyal, mire a riporterno gyorsan otthagyja, és odasiet az út közepén álló Henryhez: "Mr. Janeway, szeretne nyilatkozni?" "Igen. ... Igen, szeretnék. Nem lehet... Nem lehet csak így lebontani ezt a várost! Ez az örökségünk, a múltunk!" "Mi pedig jövőt próbálunk teremteni Portage Creek-nek, miért nem látja be?" kérdezi Moss ingerülten. "Persze... Persze, a maguk jövőjét! A magukét, nem a miénket." siet oda hozzá Janeway. "Mr. Moss, úgy hallottuk, fontolgatják, hogy más helyre viszik a tervezetet. Meg tudja erősíteni ezt a szóbeszédet?" fordul vissza a riporterno Mosshoz. "Attól tartok, ez több egyszerű szóbeszédnél. Ha nem tudunk megegyezni itt Portage Creekben, nem lesz más választásunk, mint helyszínt változtatni." "És melyik városban?" "Nem nyilatkozom." "Igaz, hogy az ohioi Cantont választották..." "Köszönöm a lehetőséget." vet véget Moss az interjúnak, mire a riporterno visszavonul.

Henry közben visszasiet a közelben várakozó O'Donnelhez és Jasonhoz: "Hát... Ez is megvolt. Most már csak Újévig kell kitartanunk." "Te könnyen vagy, de nekem suliba kell mennem a többiekkel..." jegyzi meg Jason. "Az iskoládat fogják eloször lebontani." "Azt mondták, építenek újat. Jobbat." "Téged meg ki szervezett be..." kérdezi Henry rosszallóan, majd mikor a fiú szégyenkezve hajtja le a fejét, hozzáteszi: "Sajnálom. ... De ebbe együtt szálltunk be. Na gyere, irány vissza a civilizációba." A két Janeway eloresiet, O'Donnel viszont egy darabig még az utcán marad, onnan figyeli a munkagépeket, és néhány munkás között megállva telefonáló Mosst egy ideig.

"Hol vacsorázzunk ma este?" kérdezi Henry a bolt hátsó részében, majd egy nagyobb könyvet véve magához, odamegy a helyiség közepén álló asztalhoz, és kinyitva az élére állítja a könyvet: "Párizshoz mit szól?" "Péntek este van. Tudunk még asztalt foglalni?" kérdezi O'Donnel, szemügyre véve a könyv nyitott oldalain lévő régi fényképeket, amelyek jellegzetesen francia hatást keltenek. "Hát, azt hiszem, meg tudom szervezni. Ismerem a fopincért." nyugtatja meg Janeway, miközben mindketten leülnek az asztalhoz. "Nagy kár, hogy nem beszéllek franciául." jegyzi meg Shannon. "Akkor... Ez marad a mi titkunk." mondja Henry, bort töltve előbb a nonek, majd magának. "Az új barátokra." emeli meg a poharát Janeway. "A nagylelku vendéglátóra." mondja Shannon. "Bon appetit." "Nem bánnám, ha egyszer eljutnék Párizsba." mondja O'Donnel, megszemlélve a könyv képeit. "Igen. Szép volna." "Nem járt még ott?" "Még Indianán kívül sem

voltam." mondja Janeway, majd az oket körülvevo könyvek százaira pillant: "Ezek az én útítársaim. Elvisznek bárhová, bármikor." "Azért nem rossz dolog néha megtapasztalni valamit a valóságban is." "Én jobbszeretem a könyveimet." "Talán csak nem találta még meg a megfelelő idegenvezetőt." "Ez most egy ajánlat? ... Mert akkor volna egy hasonló érvem: nem olyan rossz dolog letelepedni néha valahol." "Ez most egy ajánlat?" kérdezi Shannon mosolyogva, "Különös ember maga, Mr. Janeway. Behúzódik a könyvei közé, és megfélemez a világról." "Különösebb annál, aki egy rozzant kombiban lakva kószál a Középnugaton?" "Csak egy kicsit..." mondja O'Donnel felnevetve, "Van valami hír a kocsimról?" "Kapott egy új olajteknot." "Elfelejtette megemlíteni..." "Hát... Elég sok dolgunk volt ma. ... Ott áll a garázs mögött, amikor csak készen áll..." "Reggel az első dolgom lesz." "Ne olyan hevesen. ... Jason mondta, megígérte neki, hogy mutat pár számítógépes trükköt." Shannon erre zavartan bólint: "Egy nap pihenő még rám férne..." "Remek. Jason örülni fog." bólint Henry elmosolyodva, "És miután vele végzett, talán sétálhatnánk egyet a St. Germain Boulevard-on." O'Donnel erre a korábbinál hosszabban hallgat, majd szemét lesütve jegyzi meg: "Megnehezíti a búcsúzást..." "Talán épp ez a célom." mondja Henry, mire Shannon rámosolyog.

Janeway kapitány az asztrometriai laborba behúzódvá tanulmányozza a nagy monitoron megjelenített Millennium Gate-rol készült egykori légifelvételeket. Seven lép be a helyiségbe: "Látni kívánt, kapitány?" "Szükségem volna a segítségére ebben. ... A Millennium Gate." "Figyelemre méltó." mondja Seven, megszemlélve az építményt. "Az egyik oszom építette, több mint háromszáz éve. ... Feltúrtam a történelmi adatbázist, de az abból az időből származó adatok jó része elveszett, vagy megsérült. Azt remélem, esetleg segíthet helyreállítani egy részüket." Seven munkához lát, de közben megkérdi: "Van ennek jelentősége a jelenlegi feladatunk szempontjából?" "Ennek számomra van jelentősége." feleli Janeway. "Ez a bizonyos ose tizenöt generációval ezelőtt létezett. Ön a génállományának csak töredékével rendelkezik. Jelentéktelen mennyiséggel." "Ez nem a kromoszómákról szól, Seven. ... Hanem a jellemről." "Magyarázat?" "Kislánykoromban Shannon O'Donnel inspirált. Komoly... Hatással volt a képzeletemre. A céljaimra." "Nem is tudtam, hogy a genealógiának ilyen hatása is lehet." jegyzi meg Seven. "Nem lettem volna kapitány a Csillagflottánál, ha o nincs." jelenti ki a kapitány.

"Az ephesosi Artemisz-templom..." mondja a Parissal a nyomában az étkezőbe besiető Neelix, mire Tom bólint: "Ez négy." "A rhodoszi Kolosszus..." "Nem, nem, idorendben." mondja Paris. "Jó... Ööö... A halikarnasszosi Mauzóleum..." mondja Neelix, miközben megérkezve a tálalópulthoz, megállnak, hogy Paris kávéval tölthessen magának, "És utána a rhodoszi Kolosszus." "Akkor már csak egy maradt." "Az ókori világ hetedik csodája pedig... Hah... Eee..." gondolkodik Neelix hevesen gesztikulálva. "Na? Elfelejtette?" kérdezi Paris diadalmasan. "Nem, itt van a nyelvemen. A hetedik..." Neelix tesz még egy próbálkozást, majd bosszús ábrázattal beismeri: "Elfelejtettem, feladom." "Hah! Most megfogtam! A hetedik a... Ehm..." "Elfelejtette?" kérdezi Neelix vidáman, ám mielőtt Paris válaszolhatna, a közelben egy asztalnál ülő Seven szólal meg: "Az alexandriai Világítótorony. Második Ptolemaiosz építette, Krisztus előtt 285-ben." Paris és Neelix egyként merednek a nekik háttal ülő nőre, majd Tom a száját elhúzva így szól: "Éljenek a legújabb kor csodái, mint a borg fotografikus emlékezete. ... Na jó, döntetlen." Paris ezzel elsiet, Neelix pedig Seven mellé lép: "Felfrissíti az ismereteit a Föld történelméről?" "Janeway kapitány megkért, végezzek kutatásokat az egyik oszról." "Shannon O'Donnel." bólint Neelix, mire Seven ránéz: "Hallottó róla?" "Ki nem? ... Segíthetek?" "Ha óhajtja..." Neelix erre közelebb húz egy széket, majd leülve magához veszi a Seven asztali terminálja körül heverő jegyzetfüzetek egyikét, és összevont szemöldökkel olvasni kezdi: "Sven 'Buttercup' Hansen..." "Az én egyik oszom volt, díjbirkózó a huszonkettedik században. A kapitány bátorított, hogy kutassam a saját oseimet is." "Ebből az ember magáról is sokat megtudhat." jelenti ki Neelix. "Kétlem, hogy 'Buttercup' számomra túl sok jelentőséggel bírna." pillant Seven Neelixre. "Szorosabb lehet a kapcsolat, mint gondolná." véli a talaxiai, "Sven... Seven..." "Véletlen egybeesés." "Az tény, hogy van önben

valami belőle, mint ahogy az ön leszármazottjaiban is lesz valami magából." "Amennyiben lesznek utódaim." jegyzi meg Seven. "Ahm... Én azért nem zárkoznék el ettől a lehetőségtől... Egyszer örülni fog még neki, mikor egy kis 'Kilencsfél' szaladgál majd maga körül." Seven erre alaposan megnézi magának a szélesen vigyorgó Neelixet, mire az gyorsan elkomolyodik: "De lehet, hogy mégsem... Nem, mégsem." "Hiábavaló a kutatásom, erről a személyről nincsenek adatok." méltatlankodik Seven. "Hát, tudja, a genealógia olyan, mint a halászat. Csak nagyobb hálót kel kivetni. ... Ehm... Számítógép, kibővíteni a Shannon O'Donnel iránti keresést minden nem-föderációs adatbankra is. Személyi archívumok, és fotóindexek is érdekelnek." "Sikeres keresés." jelenti be a számítógép kisvártatva. "Nézze csak meg ezt..." hajol közelebb Neelix a terminálhoz.

"Shannon Janeway." mondja Neelix a készenléti helyiségben, ahol Janeway az asztali terminálon látható képet tanulmányozza, amin Shannon, Henry, és népes családjuk látható. "Ezt meg hol az ördögben találta...?" néz fel a kapitány ámulva a talaxiaira. "Egy ferengi adatbázisban." "Ferengi...?!" "Tizenegy éve az egyik történészük hatalmas mennyiségű adatot gyűjtött össze az urutazás fejlődéséről a Föderációban. Egzotikus ajándékként akarta piacra dobni." "Én lettem volna az első vásárlója." "Szép család, kapitány." mondja Neelix elismerően. "Azok biztosan a gyerekeik... Meg az unokáik." "Én pedig újsághíreket találtam a történelmi archívumokban." mondja a kissé távolabb álló Seven, "A cikkek legtöbbször a Millennium Gate iránti ellenszenvvel foglalkozik." "Egy teljes város ellenezte." mondja Janeway eltöprengve, majd felnéz a talaxiaira: "Töltsen le nekem ezt a képet, Neelix. Be fogom keretezni." "Meglesz, kapitány."

"Az ohioi Canton polgárai kisebb ünnepséggel köszöntötték ma a Millennium Gate tervezet képviselőit." mondja a hármaskötet riporternője a televízió képernyőjén, "Canton a három alternatív helyszín egyike, mint azt ma hivatalos forrásból megtudtuk." O'Donnel a kisvendéglő egyik asztalánál ülve figyeli a bárpult fölött elhelyezett készüléket. "A Gate képviselői talán kénytelenek engedni Henry Janeway, a Portage Creek-i Alexandria Könyvesbolt tulajdonosának, akinek nem áll szándékában bezárni. ... Marci Collins, hármaskötet." A híradás ezzel véget ér, és mintegy végszóra, Gerald Moss áll meg a televíziótól elforduló O'Donnel mellett: "Következő megálló: Mars. ... Egykor a NASA médiakapcsolati részlegénél voltam. Amennyire emlékszem, a maga évfolyama akkor került oda... Megengedi?" O'Donnel vállat von, mire Moss letelepszik az asztalhoz, "Kár, hogy végül nem ütötte meg a mércét." "Úgy látszik, nem voltam elég jó." "Tartja még a kapcsolatot a többiekkel?" "Nem." "Én igen, és elengedtem néhány telefont tegnap este. Emlékszik McMillan hadnagyra?" "Hogy van?" "Ő a másodpilóta az európaiakkal közösen szervezett küldetésen márciusban. Négy hónap az urállomáson." "Nem is rossz egy klausztrofóbiás lánytól." jegyzi meg Shannon zavartan. "Túljutott rajta. ... Sajnálattal hallottam a legutóbbi munkahelyéről... Ez a visszaesés a légi közlekedésben. A mérnökök nem kapták meg azt a tiszteletet, amit megérdemelték." "Ki mondta magának, hogy elvesztettem a munkámat?" kérdezi O'Donnel ridegen. "Telefonálgattam... Nem szabadna így élnie. Kölcsönökön tengodik, a kocsijában lakik." "Semmi oka rá, hogy nyomozgasson utánam." "A helyzet az, hogy nagyon is van. ... Minden jelöltünket szemmel tartjuk." "Talán valami ajánlatot próbál tenni nekem...?" "Tudjuk, hogy együtt dolgozik Henry Janewayjal. Magára hallgat." "Aha. ... Azt akarja, beszéljek vele. Hogy rávegyem, gondolja meg magát." "Ha képes rá..." "És viszonzásként..." "Kapna egy állást. Mérnök-konzultáns lehetne a tervezetnél. A megbízólevele megvan hozzá." O'Donnel komor arccal hallgat egy darabig. "Nos...?" kérdezi Moss. "Gondolkodom rajta." mondja Shannon bizonytalanul. "Gondolkodjon gyorsan. Nem várhatunk újabb ezer évet." mondja Moss, ezzel feláll, és a kijárat felé veszi az irányt.

"Kis lépés ez egy embernek... De hatalmas ugrás az emberiségnek." mondja az Apollo 11 leszállómoduljának létráján álló Neil Armstrong, mielőtt elengedve a létrát, leszökkenne a Hold porába, amelyet eddig még nem taposott emberi láb.

O'Donnel nagy sóhajjal ébred az álomból, és egy darabig még heverészik a plafont bámulva, mielőtt felkelne a Janeway-ház lakórészének egyik szobájában. Hamarosan már a boltrész galériáján jár, és már messzirol hallja, hogy valaki szaporán kopog számítógépe billentyűzetén. A galériáról letekintve Jasont pillantja meg, aki ölében a géppel ül egy széken. "Reggelt..." néz fel a fiú, mikor észreveszi, hogy figyelik. "Reggelt." "Gondoltam, nem haragszik... Van pár nagyon jó játéka ebben a szerkezetben." "Semmi gond. A Pokolmátrixot próbáltad már?" "Ja, igen. De a hatos szinten elintézték." "Próbáld úgy, hogy kilosz egy infracsalt, mielőtt belépsz az Acélerodbe." "Oké." bólint a fiú, de egyelőre félreteszi a gépet, "Kávét...?" "Kérnék. ... Apád merre van?" "Bloomingtonban. Itt eléggé el vagyunk vágva mindentől, úgyhogy elment leadni pár rendelést." "És rád bízta az ügyeletet?" kérdezi Shannon, elindulva lefelé a galériáról. "Alexandria Könyvesbolt, miben segíthetek?" kérdezi Jason a pénztárpult mögül "Úgy hallom, gyakorlott vagy benne." "A számlákat is én rendezem. Apa nem valami meno könyvelésben." mondja Jason, lerakva O'Donnel elé egy bögre kávét, "Vannak gyerekei?" "Nincsenek." "Nem tartotta fontosnak?" "Ezt nem mondanám... Csak még sosem jutottam odáig. ... Nem bánod, ha megkérdezem... Hol a mamád?" "Meghalt..." "Ah... Sajnálom." "Nagyon fiatal voltam, nem nagyon emlékszem rá. Apa azt mondja, egy nagy hos sem teljes családban nőtt fel. Herkules, Achilles, Odüsszeusz... Mind egy szülővel nottek fel." "Remek társaság vagy. ... Szeretsz itt dolgozni, Jason?" "Elmegy..." ingatja a fejét a fiú. "Tudod, van egy olyan érzésem, te nem osztod apád lelkesedését, a múlt megörzését illetoen." "Nem is tudom... Az a Millennium Gate. ... Elég szuper lehet." "Láttad az első Holdraszállást? 'Kis lépés egy embernek...'" "Egyszer az iskolában megnéztük." "Én tizenegy évesen láttam a tévében." mondja Shannon töprengő arccal, "Az egész világ nézte." "Remek lehetett." "Ah... Az volt. ... És... Neked vannak hoseid?" "Nem valami hosies korban élünk." mondja Jason, apja hanghordozását utánozva, "Az apám szerint." "Ugyan, valaki biztos van." "Apa." böki ki Jason rövid töprengés után, "Úgy értem... Néha tényleg idegesítő, de... Egyébként elmegy." Ekkor csörögni kezd a közeli falon lévő telefon, mire Jason felkapja: "Alexandria Könyvesbolt, miben segíthetek? ... Semmi gond." Jason visszaakasztja a kagylót, majd bosszankodva Shannonra pillant: "Három nap óta az első hívás, és ez is téves." O'Donnel erre nevetve csóválja meg a fejét.

"A rég várt ellátmány megérkezett az ostromlott Trója városába." mondja Henry, mikor megérkezés után lerak egy nagy dobozt a pénztárpultra, Jason és Shannon közé. A fiú kiveszi a legfelül lévő újságot, ahol a címlapon a tegnapi interjú során készült fénykép látható. "Hé, apa, híres vagy." "Helyi boltos ledönti a Gate-et." olvas fel O'Donnel egy másik szalagcímet. "Hadd doljon csak. ... Volt vásárló ma délelőtt?" "Senki, csak mi, galliformok." feleli Jason. "A kevésbé muveltek kedvéért: csirkék." "Ti ketten együtt veszélyesek vagytok." jelenti ki Henry, "Portage Creek egyszer még hálás lesz, hogy nem hagytuk feláldozni a történelmét egy bevásárlóközpont miatt." "Azért annál egy kicsit több lenne, Henry." jegyzi meg Shannon. "Hogy mondta?" "Azt mondtam, nem csak bevásárlóközpont lesz." "Csak nem elolvasta a reklámanyagukat? ... Több mint hatszáz kiskereskedelmi egység, jelentős franchise-kapacitás..." "Valóban ez a tervezet kereskedelmi oldala, de nem ez a fő célja." "Mire akart kilyukadni?" "Olvastam pár részletet a... Millennium Gate-ról. ... Ez egy önellátó város." mondja O'Donnel, jelentőségteljes pillantást vetve az idősebb Janewayre, "Egy kísérleti bioszféra. Sosem készítették még ilyet ezelőtt." "Mi a baj azzal a bioszférával, amiben most élünk?" "Semmi..." "Pontosan." "De ez a tervezet hozzásegíti a tudósainkat, hogy többet tudjanak meg a környezetünkrol. És talán, hogy hogyan hozzunk létre ilyet más bolygókon." "Más bolygókon... Nincs elég bajunk azon az egyen, amin mind élünk?" "De igen. Épp ezért akarnék egyszer elhúzni innen." "Azt hiszem, kezdi kicsit túlzásba vinni ezt a felfedezosdít." "Ha maga ennyire fél a változástól, jobb, ha most kísétálok a fobejáraton." vág vissza O'Donnel, mire a beszélgetés egy időre meg is szakad, és Janeway nekilát elpakolni a magával hozott holmikat. "A Millennium Gate-ben hatalmas lehetőségek rejtóznak, Henry." mondja Shannon kisvártatva, "De maga ezt nem látja. Maga csak ezeket a könyveket látja. A

múltban él." "Úgy hangzik, mintha... Lepaktált volna az ellenséggel." jegyzi meg Henry, miközben O'Donnellel a nyomában hátravisz a boltba pár könyvet. "Egy sört legalábbis ittam vele." "Moss..." "Munkát ajánlott." "Miféle?" "Mérnök-konzultáns." "A Millennium Gate-nél...?" "Azt mondtam, meggondolom." "O meg azt mondta, ha ráveszi Janewayt, hogy írja alá, fel van véve!" "Ez... Is egy nézőpont." ingatja a fejét O'Donnel. "És ha nemet mondok? Akkor mi lesz?! ... Velük megy, igaz? Cantonba, vagy a Third Circle-re, vagy akárhova, ahol végül felépítik azt az átkozott vackot!" "Nem élhetek tovább a kocsimban." mondja Shannon keseruen. "Nem is kell. Maradjon itt!" "Nem." "Miért nem?" "Mert nem tudok." "Ez nem ok." "Akkor mert nem akarok!" csattan fel O'Donnel kétségbeesetten, "Ön nagyon kedves volt hozzám, Henry, de nem ragadhatok le itt." "Leragadni... Mint én?" "Ezt nem mondtam. Úgy él, ahogy csak akar." "Mint ahogy maga is." mondja Janeway ridegen, ezzel mintegy célzasként, elokeríti Shannon táskáját, aki engedelmesen pakolni kezd. "Mi van itt...?" kérdezi a belépo Jason. "Segítünk a vendégünknek, hogy folytathassa az útját." "De én azt hittem, marad egy darabig..." mondja a fiú O'Donnellek. "Valami közbejött." feleli az kitéroen. "Majd boldogulunk magunk is." mondja Henry a fiának, majd O'Donnelle pillant: "Úgy látom, azért mégsem olyan nehéz a búcsú." Shannon erre nem szól, csak elindul a kijárat felé. Az idosebb Janeway hagyja, hadd menjen, a fiú azonban utána siet. "Jason... Jason, hová mész?" "Pat nagynénihez. Boldog új évet." feleli az sértetten, ezzel kiviharzik a boltból. Henry követi, de hiába kiabál utána az utcán, nem ér el eredményt.

"Kétezer-tíz környékén lehetett." meséli Kim Parisnak, Janewaynek, Neelixnek és Sevennek valamelyikük kabinjában, "Jack bácsikám mélyuri felderítésen volt a Béta Capricornishez." "Akkoriban a mélyur még a következő csillagot jelentette." jegyzi meg Paris. "És szintén akkor volt, mikor még sztázisban utaztak. ... Úgyhogy Jack, miután elhagyták az orbitális pályát, jelelte a legénységet, és hat hónapon át egyedül vezette a hajót." "Nem volt kapcsolata senkivel az úton?" kérdezi Neelix. "Nem volt senki az úton, legalábbis akkoriban. Még szubtéri adók sem voltak. Hetekig tartott visszaüzenni a Földre." "Én inkább a sztázist választanám." jegyzi meg Seven. "Én is. Annyi ideig egyedül... Valószínűleg kicsit becsavarodtam volna." mondja Paris vigyorogva. "Tehát." folytatja Kim, "Hat hónap a Béta Capricornisig. És mikor odaértek... Nem volt ott semmi." "Nem voltak bolygók?" kérdezi Neelix. "Nem. Se csillag, semmi. ... Végül kiderült, hogy a Béta Capricornis csak egy távoli galaxis EM-visszhangja volt." "Mit tett ekkor?" kérdezi Seven. "Mit tehetett volna? Megfordította a hajót, és elindult haza." "És a legénység?" kérdezi Janeway. "Úgy gondolta, nincs értelme piszkálni oket. Nem volt semmi látnivaló, nem volt semmi tennivaló. Így hat hónappal később, mikor visszaért a Földre, és kiszedett mindenkit a sztázisból, azok azt kérdezték, miért nem hagyták el még mindig az orbitális pályát?" A társaság jót nevet a történet csattanóján, majd az ajtócsengo hangjára Janeway szól ki: "Jöjjen be." A Doktor érkezik, de a társaságot meglátva megtorpan: "Ah... Nem tudtam, hogy megbeszélés zajlik." "Semmi ilyesmi. A családjaink történetéről beszélgetünk." nyugtatja meg Janeway. "Hm... Ez várhat." néz a hologram a magával hozott jegyzetfüzetre, "Betársulhatok?" "Csak tessék." kínálja hellyel a kapitány. "Én nem különben remek vérvonalból származom." mondja a Doktor. "Az unokatestvére egy villanyborotva." mondja Paris, általános derűtséget keltve. "Ehm... Aligha." néz körül a hologram, "A programomat a Föderáció legfejlettebb holomátrixaiból állították össze. Az unokatestvérem..." A Doktor itt kinéz Paris felé, majd folytatja: "Egy díjnyertes sakkprogram volt." "Paris zászlós, ön még nem beszélt a családja eredetéről." mondja Seven. "Hát... Elégé szokványos, földhözragadt emberek voltak. Földmuvesek, jobbára. Néhányan bolygóközi telepések. ... Ah, de volt valaki... Egy pilóta. O repülte az első orbitális siklót az Alsó Mars-plató fölött." "A Mars?" kérdezi Neelix, "Az őse ismerhette a kapitányét..." "O mindegyik korai Mars-tervezetben dolgozott." hajol előre Janeway, "Úgy látszik, elég régi a közös múltunk, Mr. Paris." "Mi volt a neve?" "Shannon O'Donnel." "O'Donnel..." töpreng el Paris, "Ahm... Nem hinném." "Hogy érti?" "Hát... Én az ezerkilencszázhetvenes évektől kezdve ismerem az összes Mars-projektet, legénységest, legénység

nélkülít, tudom, ki kicsoda... De O'Donnel nem vett részt egyikben sem." mondja Paris, mire zavart csend telepszik a helyiségre.

"Jöjjön be..." szól ki Janeway a készenléti helyiségből, mire Chakotay lép be a híd felől: "A hajóállapot-jelentés." "Hadd találgassak..." néz fel Janeway az asztali terminálról, "A holografikus mérnökönknek megint gondja támadt a programjával, Neelix, a cardassiai szakács kifogyott a nyersanyagból, Seven of Twelve regenerálódik, Chakotay kapitány viszont remekül van." Chakotay mosolyogva hallgatja Janeway kissé szarkasztikus szavait, mire a kapitány hátradolva folytatja: "Csak eltöprengtem, hogyan rakosgatják majd össze az életünket pár száz év múltán." "Attól függ, mekkorák lesznek a darabok." jelenti ki Chakotay, letéve a jegyzetfüzetet az asztalra. "Az a jegyzetfüzet, a kapitány naplója, talán pár holodeck-program. Nem lesz olyan sok kiindulási alap, mint gondolnánk. ... Tucatnyi történelemkönyvet néztem át a huszonegyedik századi Földről. ... És így vagy úgy, mind elferdíti a dolgokat. ... A vulcaniak egy brutálisan logikátlan fajjal történt kapcsolatfelvételtől beszélnek, a ferengik úgy emlegetik a Wall Streetet, mintha megszentelt föld volna, a boliaiak megdöbbenésüknek adtak hangot az földi csatornázási rendszer alacsony színvonaláról. ... És a földi történések... Teljesen ugyanez a nóta. Minden kultúra másként látta a dolgokat. ... Pedig ugyanazon alapadatokból dolgozhattak. Anyakönyvi kivonat, halotti bizonyítvány, házassági tanúsítvány, szenzoradatok, szavazólisták, lakásnyilvántartás, orvosi feljegyzések, munkáltatói adatok, bírósági bejegyzések. ... De mind csak töredékek, nem teljesek." "És... Legalább létezett?" kérdezi Chakotay vigyorogva. "Shannon O'Donnel volt a neve. ... Részt vett urhajós-kiképzésen... De nem végezte el. Mérnök volt. ... De sosem dolgozott Mars-küldetéseken." "A Millennium Gate-en dolgozott?" "Csak tanácsadóként." "És az az ellenkezés, amiről beszélt? Azt mondta, végül azért küzdött, hogy megindulhasson a tervezet." "Nem volt ellenkezés. A helyzet az, hogy a Millennium Gate-et tárt karokkal fogadta a helyi lakosság. Egy ember kivételével..." mondja Janeway, majd Chakotay felé fordítja az asztali terminált, amin egy régi újságcikk látható. "Henry Janeway..." olvassa a parancsnok. "Hozzáment feleségül, és nevet változtatott. De történelmet... Abban ugyan nem hozott változást." "Ne ítéljen fölötte túl keményen. Nem tudhatta, hogy meg kellene felelnie az ön elvárásainak." "Túl fogom élni. ... A kérdés az, mikor visszaérünk a Földre... Hogyan mondjam el a hírt a többieknek." Chakotay ezen elneveti magát.

"Kevesebb mint három órával a határido előtt Henry Janeway még mindig megtagadja az együttműködést a Millennium Gate képviselőivel." mondja a vendéglo tévéjének képernyőjén látható Marci Collins, "Az éjjél közeledtével még visszatérünk élő hírekkel. ... Marci Collins, hármас csatorna." "Nem feltételezem, van még esély, hogy meggondolja magát." mondja Moss az egyik asztalnál a mellette ülo O'Donnelnek. "Éjfélig? Kétséges..." húzza el a száját a no. "Akkor úgy látszik, törölnünk kell a kezdést... Legalábbis Portage Creek viszonylatában. ... Szégyen, hogy tudhat egyetlen maradi ember a haladás útjába állni." "Ez nem ilyen egyszerű." jegyzi meg Shannon halkán. "Henry nagyon szeretetre méltó ember... De rossz csapatban játszik. Visszafelé tekint, ennek a városnak pedig olyanok kellene, akik a jövőbe néznek." "Hát... Ha én előre akarok nézni, akkor indulnom kell Floridába." kezd szedelőzködni O'Donnel. "Várjon egy percet... Nem hagyok egy felfedezőtársat így kísétálni a hidegbe." "Nem teljesítettem az alkunk rám eso részét." "Ha nem gondoltuk volna, hogy hasznára lehet a tervezetnek, meg sem tesszük azt az ajánlatot. Henry Janeway nyakassága ezen nem változtat. Továbbra is elkelne a segítsége... Csak nem itt." Moss ezzel feláll, és egy névjegyet vesz elo kabátja belso zsebéből: "A cantoni munkatársam. Szólok neki, hogy útban van oda. Elokészíti magának a dolgokat..." Ekkor Jason érkezik sietve: "Shannon...!" "Mi a baj?" "Apa..." "Ohióban találkozunk." búcsúzik Moss, ezzel távozik. "Nem akar kijönni a boltból, az utca meg tele van emberrel, még a rendőség is kijött." "Az apád tud magára vigyázni." mondja O'Donnel ridegen, ezzel a kijárat felé indul. "Kérem... Nem beszélne vele? Magára hallgat." "Nem, nem hallgat, Jason." "Hová megy? És mit értett azon az a fickó, hogy Ohióban találkoznak?" "Ohio... Florida..." von vállat Shannon. "Ezzel a hellyel mi baj van?"

"Hogy nem jött össze." "Azt hittem, kedvel minket." "Így van." "Akkor miért megy el?"
"Sajnálom..." rázza meg a fejét O'Donnel, ezzel kísértál a szilveszteri éjszakába.

"December harmincegyedik, kettoezer, este tizenegy óra ötven. ... Még kilencvenöt mérföldem van az autópályán, hogy eldöntsem, keletnek, vagy délnek fordulok." diktálja O'Donnel vezetés közben a diktafonjába, "De az a kilencvenöt mérföld nem lesz eseménytelen. Az útikönyvem szerint nem vagyok messze Leonardo da Vinci Utolsó vacsorájától." A kocsik ekkor hagyja el a Portage Creek határát jelző táblát, amire O'Donnel kinéz, majd így folytatja: "Az elmúlt néhány nap enyhén szólva is emlékezetes volt. ... Találkoztam Henry Janewayjel. Érdekes ember. Szeret beszélni. Sajnos azonban hallgatni nem hallgat másra, csak magára. ... Ellenben befogadott egy időre. És vacsoráztunk... Párizsban, bizonyos értelemben. Van egy fia... Jó srác. Okos, mint az apja." Shannon kikapcsolja a magnót, és a mellette lévő táskából előhalászva egy kekszet, rágcsálni kezdi.

Egy viharvert, hólepte kombi áll meg az Alexandria Könyvesbolt előtti útszakaszt elálló rendőrautók előtt, és egy vékony kabátot viselő nő száll ki belőle. A rendőrök között Gerald Moss adja utolsó interjúját a Millennium Gate számára elveszett városkában: "Én személy szerint egyetlen napját sem bánom az ebben a kedves városban töltött időnek, és szeretném megköszönni a bátorításukat, és támogatásukat." "Fontolóra vette a határidő meghosszabbítását?" kérdezi a riporternő. "Sajnálom, de ez nem lehetséges." feleli Moss, miközben O'Donnel igyekszik átfurakodni a helyszínt körülvevő tömegben, "Szeretném kifejezni sajnálatomat Portage Creek lakói számára, mindazért, ami itt történt..." Moss ekkor felfigyel az elkerített terület szélén ácsorgó Shannonra, és megindul felé, odaszólva a riporternőnek: "Ha megbocsát..." "Vegyék." int oda az az operatőrnek. "Engedje át." mondja Moss az O'Donnelt visszatartó rendőrnőnek, így a nő ájtutva a kordonon, elindulhat a könyvesbolt felé, egy szót sem szólva közben Mosshoz. Az operatőr és a hangmérnök követik Shannont, a riporternő egyelőre nem akar az előtérbe tolni, talán úgy gondolja, a képek magukért beszélnek. O'Donnel végül elér a könyvesbolt ajtajához. A galérián egy vastag, meggyújtott gyertyával a kezében járkáló Janeway egy pillanatra megtorpan, mikor dörömbölést hall a bejárati ajtó felől, majd a lépcsőig folytatva útját, lekiabál: "Zárva vagyunk!" "Én vagyok..." hallatszik O'Donnel hangja tompán az ajtón át. "Azt mondtam, zárva vagyunk." "A tábla szerint nem." érkezik Shannon válasza. Henry erre a gyertya lángját orizva óvatosan leereszkedik a galériáról, miközben O'Donnel tovább kiabál: "A francba, Henry, hideg van idekint!" "Ki van magával?" "Senki, csak pár galliform." Janeway közben leér a földszintre, kikukucskál az ajtó üvegén át, végül kinyitja azt Shannonnak: "Nem kéne mostanra Ohio-ban lennie?" "Nah..." "Megint lerobbant a kocsija?" O'Donnel bevágja maga mögött az ajtót, majd felkapcsolja a világítást a boltban, és levéve a fogasról Janeway kabátját, a férfi kezébe nyomja azt: "Szedje a cuccát, indulunk." "Én nem megyek sehova." jelenti ki Henry, kikapcsolva a világítást. "Tényleg nekem kell kirángatnom az ajtón?" mordul rá Shannon. "Megpróbálhatja..." "Henry!" "Nem megyek el." "Vége van!" "Akkor viszont meg kell kérem, hogy távozzon." mondja Janeway, ezzel elfordulna a nő felé, de az megragadja a ruháját, és visszafordítja maga felé: "A fél város odakint van. Bekerült a hírekbe, talán kicsit a történelembe is, a lényeg, hogy jól érezt." "Hát, nyilvánvalóan nem, különben maga nem lenne most itt, arra próbálva rábírt, hogy fordítsak hátat az életnek." "Talán ha néha felnézett volna a könyveiből, látta volna, mi van maga körül." "Ah, kérem, ne tartson újabb beszédet a jövőről..." forgatja a szemét Janeway. "Amíg nem hallom magát megint a múltból áradni..." "Megegyeztünk." vágja rá Henry, közben megpróbálva visszavonulni az üzlet belseje felé, "Örülök, hogy elcsevegtünk. Viszlát." "Már majdnem éjfél van." tartja vissza Shannon ismét. "Pontosan. Így nyertem." "Mit nyert?! ... Lehetőséget, hogy itt maradjon a polcai közt élete hátralevő részére?" "Eddig jól elvoltam így." von vállat Janeway. "A fia viszont nem annyira. ... Vagy ez a város, vagy én." "Nézze, tudom, hogy magának van egy elvégzendő munkája..." "Ó, itt nem a munkáról van szó." "Akkor miért van itt?" "A keksz miatt." "Keksz..." "Az autópályán voltam..." kezdi Shannon rövid töprengés után,

"Megálltam tankolni... És vettem egy csomag csokis kekszet. ... Ez olyan szertartás-féle: valahányszor felhajtok az autópályára, kényeztetem magam." "Értem..." mondja Janeway bizonytalanul, a gyertyával a kezében leereszkedve egy székre, "És mi köze van ennek... Bármilyen?" "Nem volt jó íze, Henry." feleli Shannon halkán, "Nem volt olyan, mint máskor. ... Egyre csak magán járt az eszem. Hogy mennyire szerettem volna, bárcsak ott lenne." "Én inkább a zablisztból készült kekszet szeretem. A csokoládéra allergiás vagyok." "Nem tudja, mit hagy ki..." lép közelebb O'Donnel a fejét csóválva, "Rég volt már... De mintha kezdeném úgy érezni, találtam egy helyet, ahol... Szeretnék leragadni egy időre. ... Magával. És Jasonnal." "És mi szeretnénk, ha itt lenne." "De nem dolgozhatom egy könyvesboltban életem végéig..." mondja Shannon kétségbeesetten, "Kaptam egy második lehetőséget, Henry, és ezt nem veszthetem el. ... Én a jövőben rekedtem, maga a múltban, de talán... Együtt itt maradhatnánk a jelenben." "Nem... Nem látom, hogyan, anélkül... Hogy feláldoznám..." néz körül Janeway a sötét boltban. "Tudja, Mr. Moss felajánlotta nekem az állást Cantonban, annak ellenére, hogy én nem teljesítettem az alku rám eső részét. Azt hiszem, megsajnálta... De kész vagyok, visszamondani... Ha azt akarja, hogy maradjak." "Gondolom újra... Kinyithatnám a boltomat abban a szörnyiségben, amit építeni akar." Shannon erre elmosolyodik, majd meghatottan így szól: "Most, hogy már van pár kapcsolatom... Biztos tudnék szerezni egy csendes zugot valahol... Hogy senki ne zavarja." "Abból nem lesz nagy üzlet." jegyzi meg Henry, mire Shannon zavartan elneveti magát. "De biztos, hogy nem kel útra megint?" "Biztos. ... És ha mégis... Együtt indulunk útnak." "Mennyi az idő?" kap észbe Janeway. "Egy perc éjfél." "Akkor még nem késtünk el." áll fel Janeway, ezzel mindketten sietosen a kijárat felé indulnak.

A könyvesbolt előtt összeverődött tömeg lassan oszladozni kezd a feltámadó hóesésben, ám mikor a bolt ajtaja kinyílik, többen érdeklődve fordulnak arrafelé. Az utca túloldalán álldogáló Moss lemondó arccal figyeli a kilépo O'Donnelt, és egyelőre akkor sem változik meg az arckifejezése, mikor Janeway is felbukkan mögötte. Henry a küszöbről visszalép a boltba, jelentőségteljes pillantást vet a kint ácsorgókra, majd megfordítja az ajtó belső oldalán lógó táblát, hogy a 'Zárva' felirat legyen kifelé. Mire becsukja az ajtót, és belekarol Shannonba, a kint várakozók, Mossal együtt tapsban, és üdvözlőalkalmatosságban törnek ki, majd a tömeg lassan körülfogja az időközben Jasonnal kiegészült triót, ami útnak indul a rendorkordon két fala között.

"Neelix hívja Janeway kapitányt." szólal meg a talaxiai hangja az interkomból a kapitány kabinjában. Janeway egy fotelben ücsörög, kibámulva a nappali ablakainak egyikén, és csak nagy sokára fogadja a hívást, kinyúlva a közeli szekrényen heverő kommunikátor felé. "Igen...?" kérdezi kedvetlenül. "Kapitány, ide tudna jönni az étkezőbe?" "Valami gond van?" "Nem, semmi komoly. De beszélnem kellene önnel. ... Személyes ügyben." Janeway töpreng pár pillanatig, majd a száját elhúzva így szól: "Egy perc és ott vagyok."

Janeway megereszkedett vállakkal kutyagol be az étkezőbe, láttára az egyik sarokban üldögélő társaság, ami foként a tisztikar tagjaiból áll, felállva feléje fordul. "Boldog Elodök Estéjét!" mondja Neelix, Janewayre emelve pezsgospoharát, és a többiek is követik példáját. "Mi ez az egész...?" "Április huszonkettedike van, az Elodök Estéje." mondja Neelix, miközben pezsgót tölt Janewaynek, "Ez egy ünnepnap, ami egészen... Ehm... A mai napig vezethető vissza. ... A kapitány engedélyével..." "Neelix..." csóválja a fejét Janeway mosolyogva. "Azt hiszem, készül valamire, kapitány." mondja Chakotay figyelmeztetően, "Egy este azok emlékére, akik előttünk jártak." "Éljen. Jack bácsi helyeselné." jelenti ki Kim. "Engem egy hajtómuplazma-vezeték alól rángattak, ki, úgyhogy én támogatom." jelenti ki Torres vidáman. "Értékelem, amit tenni próbálnak, de..." tiltakozna Janeway, mire Chakotay így szól: "Neelix... Az ajándékot." "Milyen ajándékot...?" néz körül a kapitány zavartan. A talaxiai közben odasiet az asztalhoz, és egy bekeretezett fényképet vesz fel róla, amit odavisz Janewaynek: "Shannon O'Donnel Janeway, körülbelül kétezer-ötvenből. ... Kutattunk még egy kicsit. Ezt a fényképet egy kis parkban készítették, Portage Creek közelében, harmincnyolc évvel a Millennium Gate befejezése után. ... Gondoltam, jól mutatna a készületi

helyiségben, például az asztala melletti polcon..." "Köszönöm. De már nem vagyok olyan biztos benne, hogy volna ott helye." "Tévedésben van, kapitány." mondja erre Seven. "Úgy...?" "Az élete megmozgatta a fantáziáját, a történelmi részletek lényegtelenek." "Egyetértetek ezzel az elemzéssel." jelenti ki Tuvok. "Ha nincs magában egy kis O'Donnel, sosem csatlakozott volna a Csillagflottához." jegyzi meg Chakotay. "Na igen. És akkor sosem ragadtak volna itt miattam a Delta Kvadránsban." bólint Janeway keseruen. "Így legalább megismerhettük egymást." mutat rá Torres. "Nos, itt az ideje a mi családi fotónk elkészítésének." jelenti ki a Doktor, elovéve a holokamerát, amelyet hamarosan elhelyez a tálalópult szélén, és miközben állíthatni kezdi, így szól: "Mindenki... Kérem, gyuljenek a kapitány köré... A kamerába nézni..." A hologram is visszasiet az elhelyezkedő többiekhez. "Mosolyogni..." "A családra." emeli fel végül a pezsgospoharat Janeway. "A családra." mondják kórusban a többiek, és a holokamera ezt a pillanatot örökíti meg. "Még egyet nagyításnak..." mondja a Doktor, mire mindenki heves tiltakozásba kezd, és a társaság gyorsan széjjelebb húzódik. "Ami sok az sok..." mondja Janeway elmosolyodva.

117. Relativity – Viszonylagosság

A Mars magas orbitális pályáján működő Utopia Planitia hajógyár első ránézésre csak ursólyák, és félkész hajók kaotikus összevisszaságának tűnhet, legalábbis annak, aki nem tudja, hogy itt készül a Csillagflotta hajóinak jelentős része. A sólyák most is tele vannak, a legnagyobb munka egy készülő Galaxy körül folyik, melynek teherhordó vázára most helyezik fel a páncélszegmenseket. Egy másik szerelőegységben egy látszólag teljesen kész Galaxy lebeg, azon valószínűleg már csak belső munkálatokat végeznek, valamivel odébb pedig épp egy Akira indul első útjára a szárazdokkból. A gyárkomplexum egyik 'legmagasabban' lévő dokkjában pedig egy karcsú hajó pihen kifutásra készen, egyébként szürkés páncélszatát a dokk hatalmas reflektorai lágy fehér fénnel árasztják el. Egy Intrepid osztályú hajó az, a Csillagflotta legújabb hajóosztály-sorának büszke példánya. Egy személyzeti sikló tart az Intrepid szárazdokkjá felé, valahonnan a felszín, vagy az alacsonyabban lévő kiszolgáló-állomások irányából érkezve.

Az osz hajó, admirálsi egyenruhát viselő férfi türelmesen várja, hogy a közép magas, szigorú tekintetű, barna haját kontyba rendezve hordó egyenruhás nő materializációja befejeződjön a transzporter-emelvényen, majd így szól hozzá: "Elkészt." "Sajnálom, uram." mondja Janeway kapitány, lelépve az emelvényről. "Mi a hidrogénmolekula határértéke?" kérdezi az admirális. "Tizenégy egész héttized elektronvolt." "Melyik a Vadász harmadik legfényesebb csillaga?" "Honnan nézve?" kérdez vissza Janeway. "A Földről." "Gamma Orionis, vagy Bellatrix, ha jobban kedveli az eredeti arab nevét." "Nem rossz." mondja az admirális, majd fagyos arc kifejezése felenged, és mosolyogva teszi hozzá: "Most pedig ölelj meg, Kathy, ez parancs." Janeway boldogan borul az admirális nyakába, közben megjegyzi: "Nem számítottam utóvizsgára..." "Csak biztos akartam lenni benne, hogy az a sok pötty nem feledtette el veled, hogy elsősorban tudós vagy." "Hogy is feledtették volna. Még mindig rémálmaim vannak a fraktál-matematika záróvizsga miatt." mondja Janeway vidáman, majd kilépnek a szállítóhídról.

"Még van rajta egy kis munka, de miután leülepedett a csillagpor, azt hiszem, elégedett lesz." mondja az admirális, miközben a hajó egyik folyosóján sietnek végig, ahol néhány lebontott falpanel mellett technikusok dolgoznak, "Meglehet, a Voyager nem akkora, mint egy Galaxy osztályú hajó, de fürge, és ravasz. ... Mint a kapitánya." "Hétszázezer metrikus tonna, tizenöt szint, bio-neurális áramkörökkel erősített számítógép-rendszer..." sorolja Janeway, miközben egy biztonsági tiszt kíséretében belépnek egy liftbe, "Legmagasabb cirkálóbesség kilenc egész kilencheretvenöt." "Egyes szint." mondja az admirális. "Persze remélem, egy-két hónapon belül ezt kicsit feljebb tudjuk majd vinni." sandít Janeway mosolyogva a férfinak. "Úgy hangzik, máris nagyon jól ismeri a hajóját." "Az utóbbi három hónapot nyakig a Voyager tervrajzaiba temetkezve töltöttem. Bekötött szemmel eligazodnék a folyosókon." jelenti ki Janeway magabiztosan. "Azért most inkább ne akarja becsukni a szemét." mondja az admirális, mikor a lift megérkezik velük a hídra. "Kapitány a hídon." szól a férfi, miután kiléptek, mire az ott dolgozók vigyázzba egyenesedve fordulnak az érkezők felé. "Folytassák..." int oda nekik Janeway, majd pár pillanatig csendben állva szemlélődik. "Nagyobb, mint amire számítottam." mondja végül, lelépve a híd emelt hátsó részéről. "A tervrajzok sosem készítik fel az embert a valóságra." mondja az admirális. Janeway odasétál a kapitányi székhez, és eltöprengve veszi szemügyre. "Próbálja csak ki." biztatja az admirális, így Janeway végül leereszkedik a székébe. "Azért ne helyezze magát kényelembe túlságosan, van még mit mutatnom." mondja az admirális, mire Janeway mosolyogva szegődik a nyomába.

"Az otthona, az otthonától távol." mutat körbe az admirális az egyelőre még minden személyes jelleget nélkülöző készenléti helyiségben. Janeway szeme felcsillan a falba épített replikátor láttán, és sietősen indul meg arrafelé, közben megkérdezve: "Kávét...?" "Ah, nem, köszönöm." "Kávét, feketén." adja le a rendelést Janeway, majd a bögrével a kezében fordul vissza az admirális felé: "Tuvokról van valami hír?" "Még semmi." "Mostanra már jelentkeznie kellett volna." mondja

Janeway aggodalmasan. "Tudjuk, hogy Chakotay hajóján van. Valószínűleg úgy határozott, nem kockáztatja a lebukást, míg nem szükséges." "Érdekes lesz elcsípni oket a Badlandsben... Főleg, ha az o hajójuk is olyan fürgé és okos, mint a Voyager. ... Hallottam egy pilótáról, aki esetleg megkönnyíthetné a feladatot..." jegyzi meg Janeway, közben az íróasztalhoz menve. "Ki volna az?" "Tom Paris." "Paris admirális fia...?" kérdezi az admirális meglepetten, mire Janeway bólogatni kezd. "Javítson ki, ha tévedek, de o most nem éppen büntetését tölti azért..." "Elkövetett néhány hibát." mondja Janeway halkán, "De mindenkinek jár egy második esély." Az admirális töpreng egy pillanatot, majd rábólint: "Utánanézek." Janeway erre elégedetten bólint, majd elindulnak vissza a hídra.

"Ha még nincs túl késon erre, szeretném átállítani a navigációs szenzorokat." mondja Janeway, miután kiléptek a készenléti helyiségből, "Azt hiszem, tudunk javítani a hatótávolságukon." "Még ki sem hult a kávéja, és máris változtatgat..." jegyzi meg az admirális vidáman, miközben mindketten odamennek a kormányospulthoz, ahol egy kékbetűtes egyenruhát viselő, még a pult mellett guggolva is szemmel láthatóan magas termetű, szőke hajú nő dolgozik. "Ha megbocsát, zászlós..." szól oda neki Janeway, mire a nő feláll, és odébb lép, de mintha közben kínosan ügyelne arra, hogy a kapitány még csak véletlenül se láthassa meg az arcát. Pedig nincs oka aggodalomra, mert addig még több mint három évnek kell elteltie, míg az itt jelenlévő Janeway kapitány először találkozik majd a magát Seven of Nine-nak nevező egykori borggal. "Szeretem, ha a hajóm tudja, hová megy." mondja közben Janeway. "Biztosíthatom, a Voyager-nek vannak a legjobb szenzorai az egész flottában." mondja erre az admirális, miközben Seven, akinek arcán nyomuk sincs a borg beültetéseknek, magába fojt egy megkönnyebbült sóhajt, majd rövid tétovázás után a tanácssterembe vezető ajtó felé indul, közben elölvéve egy kis szerkezetet szerszámövéből. Mikor odabent nem talál senkit, megnyom pár gombot az eszközön, majd így szól: "A híd tiszta, a fegyvernek nincs nyoma." "Folytassa a keresést." hallatszik egy férfihang a szerkezetből. "Nyugtázza." bólint Seven, majd, mivel a híd felőli ajtó kinyílik, és Janeway siet be rajta, az admirálissal a nyomában, a szerkezetet elrakva a fali terminál felé veszi az irányt, mintha épp ott akadna dolga. "A tanácssterem." mondja az admirális. "Itt van a Csillagflotta legmodernebb hajója..." mondja Janeway, elégedetlenül nézve körül, "És még mindig nem tudnak rá egy olyan helyet tervezni, ahol az ember kényelmesen tarthat megbeszélést." Az admirális erre felkuncog, Janeway pedig odaszól a nekik háttal álló Sevennek: "Ön mit gondol, zászlós?" "Kapitány...?" néz rá Seven kérően. "Önnek mi a véleménye erről a helyiségről?" Seven futólag körülnéz, majd bizonytalan hangon így szól: "Hatékony a tervezése." "Na... Most megkaptam, admirális. Hatékony. ... Akkor biztos nekem nincs igazam." állapítja meg Janeway vidáman, majd a kiürült bögrét az asztalon hagyva, odabiccent Sevennek: "Folytassa." A trió ezzel távozik, Seven pedig sietős léptekkel tér vissza a hídra.

A hajóval ismerkedő Janewayék következő állomása a gyengélkedő, ahol még szintén munkacsoportok dolgoznak. "Hozzáadtunk egy új rendszert, azon gondolkodunk, a teljes flottánál bevezetjük." mondja az admirális. "A Vészhelyzeti Orvosi Hologram. Képben vagyok." nyugtatja meg Janeway, majd fennhangon hozzáteszi: "Számítógép, VOH-t bekapcsolni." "Kérem, pontosítsa az orvosi vészhelyzet mibenlétét." jelentik meg a hologram egy jó méterrel Janeway előtt. "Több mint négymillió orvosi beavatkozás van beleprogramozva." mondja az admirális, miközben Janeway körüljárja a hologramot. "Ötmillió." pontosít az önérzetesen, "És több mint háromezer nép orvosi ismeretei." "Lenyugdó." mondja Janeway. "Azért hívtak, hogy cseverésszünk?" húzza el a száját a hologram, "Vagy tényleg van valami vészhelyzet?" "A személyiségén még lehet csiszolni." jegyzi meg Janeway az admirálisra sandítva. "Arra tervezték, hogy a lehető leghatékonyabban végezzem a gyógyászatot. A csevegés csak a teljesítőképességemet veszélyezteti." mondja a hologram. "Köszönjük, doktor..." mondja az admirális gyorsan, "Számítógép, VOH-t kikapcsolni...!" A hologram sértett arccal pislogni kezd, majd a következő pillanatban eltűnik.

A gépházban, mint ahogy a hajó bármely más részén is, szorgos munka folyik. Seven, kékbetűtes egyenruhájában kissé feltuno a technikusok aranyszínű vállrészu ruhái között, ám igyekszik magabiztosan mozogni, így aztán jobbára nem törodenek vele. Mikor azonban megáll az egyik konzolnál, hogy utánanézzon valaminek, az egyik, közelben dolgozó technikus, egy harminc körüli férfi, megszólítja: "Hello..." "Uram...?" fordul felé Seven, vigyázzba vágva magát. "Carey hadnagy." mondja férfi, megállva Seven előtt, majd miután szemügyre vette, hozzáteszi: "Szerintem még nem találkoztunk." "Jameson, Anna, szolgálati szám 860790." "Nem vagyok biztonsági tiszt..." mondja Carey barátságos mosollyal, "Csak... Próbálom megismerni ezt a sok új arcot magam körül. ... Min dolgozik éppen?" "Megpróbálom beszabályozni az EPS-sokszorozókat." fordul vissza Seven a konzol felé. "Kell segítség?" kérdezi Carey reménykedve. "Nem." érkezik a kissé rideg válasz. "Hát... Talán az étkezoben majd összefutunk még..." sóhajt fel Carey lemondó arccal. "Valószínűtlen." "Hm...?" "Nem vagyok tagja a Voyager legénységének. Ideiglenes megbízatásban vagyok, az Utopia Planitiánál." mondja Seven, a gépház kijárata felé indulva. "Nagy kár." néz utána Carey, "Hát... A legközelebb, ha erre járok, benézek majd beköszönni." Seven erre pár pillanatig zavartan szemléli a hadnagyot, aki visszatér a munkájához, és Seven is folytatja saját, titokzatos küldetését. Hamarosan kiveszi a kis szerkezetet a szerszámövéből, és bekapcsolva azt, vizsgálódni kezd vele, miközben folytatja útját a kijárat felé. De végül, kívárvá egy megfelelő pillanatot, mikor épp senki sem látja, a Jeffries-folyosókba vezető ajtón lép be.

"Ha a Csillagflotta engedélyezne három hétnél többet is, akkor úgy igazán felderíthetném a Badlandst." mondja Janeway lelkesen, miközben az admirálissal és kíséretükkel a gépház felé tart. "Egy cseppet sem változott." csóválja a fejét az admirális vidáman, mikor belépnek a gépház fobejáratán át, "A gépház. IX-es osztályú görbületi hajtómu, triciklikus betápláló-elosztókkal. Maguk lesznek az elsők, akik mélyurben is kipróbálják." Janeway közben nagy levegot véve veszi szemügyre a gépház közepén álló, kék fénnel világító oszlopot.

Seven ezen idő alatt egy szerszamos táskát maga előtt lökdösve kúszik előre az egyik Jeffries-folyosóban majd egy szakaszajtó előtt megáll, és megint eloszedi a szerkezetet: "Bemértem egy temporális torzulást. Négyes szint, harminckilences szektor." Seven ezután kinyitja az ajtót, és kimászik a mögötte levo szintközi átjáróba, ahol vizsgálódni kezd. Rövid keresgélés után leemeli az egyik falpanelt, és szemügyre veszi a mögötte levo plazmarelét. Azonban ő nem csak azt látja, borg látóimplantja ugyanis, szélesebb működési spektrumának köszönhetően láthatóvá teszi számára a reléhez csatlakoztatott szerkezetet is, amit egy ember nem venne észre. "Megtaláltam a fegyvert." mondja Seven a szerkezetbe, mire megszólal a korábban már hallott férfihang: "Kezdje meg az eljárást." Seven kivesz egy szerszámot a táskából, és dolgozni kezd vele a csak az ő számára látható szerkezeten.

"Gond van?" kérdezi az admirálissal épp a gépházban nézelő Janeway, mikor Carey bosszús ábrázattal veszi szemügyre egy hirtelen jelezni kezdő konzol kijelzéseit. "Az egyik EPS-relé épp most állt le." húzza el a száját a hadnagy. "A Voyager első rendszerhibája..." súgja oda Janeway az admirálisnak cinkos mosollyal. "Sajnálom, kapitány." mentegetőzik Carey a fejét csóválva, "Ma reggel állítottam be azokat a rendszereket." A hadnagy ezzel útnak indulna a Jeffries-folyosók bejárata felé, de Janeway leint: "Folytassa csak, amit csinált, hadnagy. Már alig vártam, hogy bekoszolhassam a kezem valamivel." A kapitány lefuttat néhány vizsgálatot, majd meglepetten hümmönt egyet, és az admirálissal a nyomában az ajtó felé veszi az irányt.

"A fegyver fázison kívül van. Rossz időablakba küldött." üzeni Seven ismeretlen irányítójának. "Legalább már azt tudjuk, hol helyezték el a fegyvert. ... Most meg kell határoznunk, mikor." Seven erre folytatja a munkát.

"Ezt az ajtót belülről zárták le." állapítja meg Janeway meglepetten, miután egy gépésztrikorderrel letapogatta a Jeffries-folyosókba vezető ajtót. "Ez nem nagy biztonságú terület, az ajtóknak nem kellene zárva lenniük..." mondja az admirális. "Valamiféle kronoton-áramlást érzlelek."

"Kronotonok...?" "Bentrol jön, a Jeffries-folyosókból." Az admirális erre elhúzza a száját, majd kommunikátorát megérintve így szól: "Patterson a biztonságiaknak: zárják le a négyes szintet." A Seven melletti szerszámkészletben valami hangjelzést hallat, mire a no így szól: "Észleltek, távoznom kell." "Túl nagy a fegyver miatti interferencia. Állítsa át a temporális transzport-jeladóját." "Értettem." üzeni Seven, közben gyorsan visszatéve a fedelet a relét tartalmazó szerviznyílásra.

"Innen elérhetjük a harminckilences szektort." mondja a biztonságiak, és Patterson előtt haladó Janeway, befordulva egy beugróba, ahonnan két Jeffries-folyosó bejárata nyílik egymással szemközt. A kapitány kinyitja az egyiket, és a többiekkel a nyomában bekúszik.

"Zavarja meg a zármechanizmust, mielőtt bejutnak." mondja a férfihang a szakaszajtók zárjaival bíbelodo Sevennek, "Siessen! Közelednek magához, alaphelyzetbe kell állítanunk a parancskódokat. ... Készüljön, megpróbáljuk kiszedni onnan..."

A tágas hajóhídon foleg a szürke és a kék különböző árnyalatai uralkodnak, ám az összhatás mégis Csillagflotta-hajóra enged következtetni. A személyzet egyenruhája, bár az is sötétszürke és fekete színu, szintén ezt a hatást kelti. A fomonitoron egy bonyolult kijelzo-rendszer mutat számos különböző értéket grafikonok, és függvénygörbék formájában, a hídon tartózkodók nagyobb része ezen értékeket figyelve dolgozik konzoljainál. "Itt az ido, húzzák át." mondja egy negyven körüli férfi, a jelek szerint a hajó kapitánya. "Túl sok a zavarás. Ha most transzportáljuk, tönkretesszük a bionikus beültetéseit." tiltakozik az egyik pultnál ülo fiatal férfi. "Ha pedig nem, Janeway kapitány megtalálja, és sérülni fog az idovonal." mutat rá a mellé lépo kapitány. "Uram..." "Azonnal!" A fiatal férfi kellenetlenül engedelmeskedik, a személyzet egy másik tagja pedig visszaigazolja:

"Idoáthelyezés folyamatban."

Janeway kivont trikorderrel érkezik a többiek élén a szintközi átjáróba, ahol azonban nem találnek senkit. A kapitány vizsgálódik egy darabig, majd Pattersonhoz fordul: "Egy kérdés, admirális: mi okoz nulla egész nulla nulla hármas kronotonáramlási értéket?" "Nem tudom." "Én sem. ... De bárki, vagy bármi volt is... Mostanra eltunt."

"Az alany közeledik a temporális küszöbhez." jelenti az egyik tiszt, miközben a kapitány, és a fiatal földi férfi felsietnek a híd oldalsó részén levo emelvényre, ahol egy transzporter-platformra emlékezteto szerkezet áll. A platform közepén megjelenik egy kék fényoszlop, amibol egy karcsú alak bontakozik ki. Seven egy pillanatig állva marad, miután a sugár elengedte, majd hang nélkül összeroskad. A fiatalabb férfi odasiet hozzá, megvizsgálja, majd vádlón néz fel a kapitányra:

"Mondtam, hogy ez fog történni. ... Meghalt!"

"Sikerült újraéleszteni?" kérdezi a kapitány valamivel késobb, a mellette megálló tisztjétől. "Nem, uram." "Akkor újra be kell soroznunk." "Uram...? Ez lenne a negyedik ugrása. Idegrendszeri károkat szenvedhet, vagy akár temporális pszichózist is kaphat." "Ha nem hozzuk helyre az idovonalat, meg fog halni." néz fel a kapitány a beosztottjára, "Adunk neki egy újabb esélyt a legénysége, és saját maga megmentésére. ... Visszamegyünk, és elhozzuk Seven of Nine-t egy mikromásodperccel a robbanás előtt. Így senki sem fogja észrevenni, hogy eltunt." A fiatalabb tiszt nem látszik túl lelkesnek az elgondolás hallatán, mire a kapitány ránéz: "Tempus fugit, hadnagy." Az végül a híd közepére siet, és osztogatni kezdi a parancsokat: "Pajzsokat fel. Idoablak: CsillagIdo 52861.274, Delta Kvadráns. Térkoordináták: 87 théta, 271. Célpont: USS Voyager."

"Kövesse a fényforrást..." mondja a Doktor, egészen közel hajolva valakihez, majd egy hosszúkás eszközt tart maga elé, aminek tetején kis fénypont világít, és mozgatni kezdve a szerkezetet, folytatja: "Balra... Jobbra... Most fel... És le. Hmm..." Seven, aki a vizsgálat alanya volt, idegesen sóhajt fel, miközben a Doktor elteszi az eszközt, majd így szól: "Lefuttattam egy teljes önellenorzést." "Ühüm..." bólint a Doktor, orvosi trikordert véve magához, amivel vizsgálni kezdi Sevent. "Eloszor azt gondoltam, a látóimplantom hibásan működik. Azonban miután átnéztem a Csillagflotta orvosi adatbázist, rájöttem, hogy a baj az emberi fiziológiámban keresendo."

"Pontosabban?" kérdezi a Doktor. "Szédülést, és kettos látást tapasztalok. Miután számításba

vettem minden környezeti, és genetikai faktort, arra a megállapításra jutottam, hogy Albright-Salisan szindrómában szenvedek." "Egy ritka neurológiai elváltozás... Ami több mint két évszázada egyetlen emberi lénynél sem jelentkezett." mondja erre a Doktor, "Valószínűtlen." "Az emberi fiziológia tökéletlen, kiszolgáltatott számos elváltozásnak." jelenti ki Seven. "Ez igaz. De ebben az esetben bizvást kijelenthetjük, ön egy enyhe érzékszervi afáziában szenved. Kisebb elváltozás a neurális receptoraiban. Sem nem ritka, sem nem életveszélyes." mondja a Doktor, mire Seven felsóhajt: "A jelek szerint szükséges volt egy második szakvélemény." "Ez a veszélye az öndiagnosztizálásnak. A beteg mindig a legrosszabbat feltételezi." szól a Doktor, miközben betölt egy oltópisztolyt, majd beadja a tartalmát Sevennek, "Ettől rendbe kell jönnie." Seven felemeli biomechanikus balját, és megszemléli. "Most hogy látja a dolgokat?" kérdezi a Doktor. "Normálisnak." bólint Seven. "Doktor, kérem, jelentkezzen a gyengélkedőn." szólal meg ekkor egy hang az interkomból, mire a hologram összecsomagolja felszerelését, és közben így szól: "Máris megyek." Ezután Sevenre pillantva folytatja: "Legközelebb, ha az emberi fiziológia cserben hagyja, ne az adatbázisban keresgéljen. Csak hívjon engem." A Doktor ezzel a kettes raktér kijárata felé indul, Seven pedig utánaszól: "Maga az adatbázis." "Két lábbal, meg egy remek modorral." pillant hátra a Doktor az ajtóból, ami a következő pillanatban bezárul mögötte.

A Voyager egyik folyosóján egy asztalitenisz-ütovel egy labdát pattogtatva haladó Paris mellé Seven fordul ki egy kereszteződésből. "Érdekes gyakorlat." jegyzi meg Seven, végigmérve Parist. "Igen... Pingpong. Ki kéne próbálnia, remek kéz-szem koordinációs teszt." "Engem nem kell tesztelni." jelenti ki Seven. "Na igen, a Doktor is ezt mondta. Kilencvenkilenc egész hattizedes vizuális pontosság." húzza el a száját Paris, majd végül baljával elkapva a labdát, Sevenre pillant: "Tudja, hogy remek lenne ebben a játékban? ... Miért nem áll be mellém a ma esti páros mérkőzésen? ... Chapman lett volna a társam, de egy csúnya urbetegség-roham ledöntötte." "Dolgom van." jelenti ki Seven, majd megáll egy lifajtó mellett, és kabint hív. "Ah... Kár." mondja erre Paris, "Hát, akkor úgy látszik, meg kell mondanom B'Elannának, hogy úgy gondolja, nem tudná legyozni." "A hiúságomra próbál apellálni." állapítja meg Seven. "És, sikerül?" kérdezi Paris vigyorogva. "Fontolóra veszem a kérését." mondja Seven, engedélyezve magának egy halvány mosolyt, mielőtt belépne az időközben megérkezett kabinba. "Ahm... Most igen, vagy nem, Seven?" szól utána Paris, "Ma este lesz a mérkőzés." "Igen." néz ki rá a no a kabinból. "Remek. Találkozunk az étkezőben tizenkilenc órákor. Előtte gyakorlunk egy kicsit." Seven szó nélkül húzódik vissza a kabinba, Paris pedig, miután az ajtó becsukódott a no mögött, felsóhajtva indul tovább.

Az irodájában dolgozó Doktor kérden fordul a gyengélkedő egyik kinyíló ajtaja felé, majd a belépo Janeway láttán így szól: "Kapitány... Nem néz ki túl jól... Kérem, kerüljön beljebb." "Biztos, hogy semmi komoly..." mondja az irodába bebotorkáló Janeway, aki tényleg elég nyúzottnak látszik. "Tünetek?" "Hányinger, szédülés..." feleli a kapitány, letelepedve a Doktor íróasztalának szélére. "Egy enyhébb urbetegségnek látszik..." állapítja meg a hologram, egy trikorderrel letapogatva Janewayt, "A harmadik eset, amit ma kezeltem." "Ez fura, nem futottunk bele semmiféle turbulenciába..." morogja Janeway. "Akkor talán a tehetetlenségi tompítók szabályozása csúszott el." véli a hologram. "Még ha úgy is volna, én vettem már részt pár rázós úton, de ilyen hatása egynek sem volt rám." fintorog Janeway. "Mindenkivel elfordul." nyugtatja meg a Doktor, miközben kerít egy oltópisztolyt, "Hús milliliter inoprovaline-nek helyre kell állítania az urimmunitását." "Én megnézem a tompítókat, maga meg ellenorizze a bio-adatokat. Lássuk, találunk-e valami más magyarázatot." mondja Janeway, majd nagyokat nyögve a kijárat felé veszi az irányt.

A kissé átrendezt étkezőben, szuk körü közönség előtt folyik az asztalitenisz-mérkőzés, a Torres-Kim, és Paris-Seven párosok között, a bíró a jelek szerint Neelix. Miután Parisnak sikerül kimanovereznie Kimet, a talaxiai bejelenti: "Pont, szerva." Miközben elokerítik az elrepült labdát,

Neelix bejegyzi az eredményt a kezében tartott jegyzetfüzetbe, Paris pedig vigyorogva szól oda B'Elannának: "Csukló kérdése..." "Állás?" kérdezi Torres Neelixet. "Tizenkilenc-tizennyolc." A labda közben elokerül, Paris szervál. A feszes tempójú labdamenet pár másodperce tarthat, mikor Paris soron következő ütése után döbbszent csend támad, a labda ugyanis hirtelen belefagy a levegobe, úgy fél méterre az asztal fölött. Néhány pillanatig mindenki elhulve bámulja a mármár ijeszto jelenséget, majd a feszültséget oldandó, Kim idegesen megkérdi: "Ezt az ütést meg hogy hívják...?" Seven valahonnan elokap egy trikordert, és vizsgálni kezdi vele az univerzum összes érvényben levo fizikai törvényéből gúnyt uzo labdát. "Temporális torzulásokat észlelek." mondja a továbbra is a levegobe fixálódott labdát bámuló többieknek. A labda a következő pillanatban úgy folytatja útját, mintha mi sem történt volna, és elpattanva Kim feje mellett, elszáll valahová az étkezo ajtaja irányába. A jelenlevok zavartan néznek össze, a bíróként funkcionáló Neelix viszont csak vállat von, és könyörtelenül bevési az újabb pontot a Paris-Seven párosnak.

"Jelentést." mondja a sietos léptekkel az asztrometriai laborba érkezo Janeway, mire Torres egy pillanatra feléje fordul a fo konzoltól, miközben Janeway megáll közte, és Tuvok között. "A temporális torzulások felszabdálják a téridot a hajó teljes területén." mondja Torres. "Oka?" "Ismeretlen." pillant fel Tuvok a nagy monitorra, ahol a Voyager-t mutató ábra jelenik meg, "A jelek szerint a négyes szint harminckilences szektorából indulnak ki." "Már állítottunk fel erotereket, de nincs sok hatásuk." folytatja Torres, közben megjelölve az ábrán a hajó legsúlyosabban érintett területeit, "Ha nem tudjuk megtalálni a módját a megállításuknak, darabokra tépik a hajót." "Mennyi idonk van?" kérdezi Janeway. "Legfeljebb két óra." feleli Tuvok. "Menjenek le a négyes szintre, és keressék meg, mivel van dolgunk." néz Janeway Torresre, aki egy bólintást követően elsiet, a kapitány pedig Tuvokhoz fordul: "Nézzünk utána, tudunk-e erősíteni az erotereken."

"A napi egy injekció, urbetegség ellen való." mondja a fuzfapoétává átlényegült Doktor, miután beadott egy injekciót az egyik ágyon ücsörgo, szenvedo arcú technikusnak, aki erre fájdalmas grimaszt vág. "Próbáljon meg maga humoránál maradni harminchét rosszulleset eset ellátása után." húzza el a száját a Doktor, miközben bejegyzi a beteg adatlapjára a kezelés adatait. "Janeway hívja a gyengélkedot." szólal meg a kapitány hangja az interkomból. "Mondja." "Megtaláltuk a járvány forrását. Temporális torzulások." "Már én is kezdtem valami anomáliára gyanakodni." bólint a hologram, miközben átsétál egy másik beteghez, "Összeállítottam egy kezelést, ami mintha elnyomná a tüneteket." "Tájékoztasson." "Igenis, kapitány." A csatorna lezárul, ám szinte azonnal újabb üzenet fut be: "Neelix a Doktornak: orvosi vészhelyzet van az étkezoben. Mannus zászlós nagyon rosszul lett." "Máris megyek." sóhajt fel a hologram, majd közelebb int egy kékbetétes egyenruhás asszisztenst: "Vegye át itt." A hologram ezzel a mobil emittert magához véve az étkezo felé veszi az irányt.

Mikor megérkezik, nem talál ott semmi különöset, ha csak azt nem, hogy az asztalokat még nem hozták vissza, és a helyiség közepét továbbra is a pingpong-asztal foglalja el. "Doktor... Összeüssek önnek valami fotonikus rágcálnivalót?" kérdezi a pult mögül kilépo Neelix vidáman. "Hol az orvosi vészhelyzet?" néz körül a Doktor, mire Neelix lepillant a kezében tartott tálcára, vagyis még inkább az azon levo ételre: "Remélem, ezzel nem erre utal..." "Pár perccel ezelott azzal hívott, hogy Mannus zászlós rosszul van." méltatlankodik a hologram. "Tényleg...?" kérdezi Neelix meglepetten. "Igen!" "Mannus zászlós ott ül..." néz Neelix egy aranyszín betétes egyenruhás fiatal férfira, aki a helyiség egyik sarkában meghagyott kétszemélyes asztalnál ül, és egy hordozható asztali terminált tanulmányoz elmélyülten, "Egy órája jött, és teljesen egészsé..." Mannus ekkor meginog, és hangtalanul leborul az asztalra. "Ges..." fejezi be a mondatot Neelix kissé döbbszent, miközben a Doktor a zászlós felé indul. "Akut urbetegség." állapítja meg a hologram, megvizsgálva Mannust. "Még jó, hogy itt volt." jegyzi meg Neelix megkönnyebbülten. "Nem lettem volna, ha maga nem..." mondaná a Doktor, majd miközben bead egy injekciót Mannusnak, aki ettől kezd magához témi, hirtelen elhallgat, és lassan Neelix felé fordulva így szól:

"Temporális torzulások..." "Doktor?" "Kezd összeállni a kép." bólint a hologram, majd odalép a falba épített replikátor fölötti terminálhoz, és az egyik kijelzőpanelre lekéri a pontos időt. "A gyengélkedoben tizenöt óra negyvenhárom perc van. Az étkezoben viszont... Tizenöt harminchat!" mondja a hologram diadalmasan. "Hét perccel korábban..." állapítja meg Neelix elhulten. "Tényleg kaptam magától egy hívást... Amit még meg sem tett."

"Kávét, feketén." szól oda Janeway a készenléti helyiség replikátorának. A csengo épp akkor szólal meg, mikor a bögre megjelenik a nyílásban, a kapitány már azzal a kezében fordul az ajtó felé: "Jöjjön be." Chakotay siet be, de mielőtt szóra nyithatná a száját, Janeway gyorsan így szól: "Mielőtt bármit is mond, hadd emlékeztessenem, mi történik a rossz hír hozójával..." "A hírhozót nem megölni..." tárja szét a karját Chakotay elmosolyodva. "Mondja, ne kíméljen..." mondja Janeway beletörödon. "Úgy látszik, ezek a téridő-hasadékok erősödnek. Temporális paradoxonokat észlelünk szerte a hajón." "Paradoxonokat?" "Az órák a kilences szinten nulla hat nulla nullát mutatnak, a tizenharmadikon pedig nulla hat nulla ötöt. ... A hajó egyes részeiben gyorsabban telik az idő, máshol meg lelassul." Janeway közben belekortyol a bögre tartalmába, majd zavartan bámul bele egy darabig: "Akkor ez megmagyarázza, miért olyan ez a kávé, mintha három napos volna..." "Ugyanez van az étkezoben is. Az alig egy órája replikált étel már meg is romlik." "Egy megoldáson dolgoztam a szigetelomezaink megerősítésére." ad oda Janeway egy jegyzetfüzetet Chakotaynak, "Hogy megakadályozzuk a hasadékok terjeszkedését." "Azonnal ráállítok egy csoportot." bólint Chakotay, átfutva a specifikációt, "Közben pedig ki kellene ürítenünk az érintet területeket." "Intézzék el." bólint Janeway, aki közben visszatért az asztala mögé. "Van még egy probléma." indul utána Chakotay, ám egy lépés múlva alakja megtöbbszöröződik, mintha létezésének idopontja egy néhány tizedmásodperces idő-intervallumra csúszott volna szét. "A turbóliftek leálltak, úgyhogy a Jeffries-folyosókat használjuk a közlekedésre." mondja a számos Chakotay, néhány tizedmásodpercnyi fáziskülönbséggel, majd a jelenség véget ér. Janeway döbbenten mered a parancsnokra, majd az asztalon hevero trikordert felkapva odasiet hozzá. "Kapitány...?" kérdezi Chakotay, meglepetten figyelve Janeway ténykedését. "Van egy temporális torzulás, ami átszeli a helyiséget. Terjed." állapítja meg Janeway. "Ideje kipróbálni az új szigetelomezot." mondja erre Chakotay, majd a híd felé induló Janeway nyomába szegodik.

"Innen jönnek." állapítja meg a trikordert maga elé tartó Torres, miután kinyitott egy szakaszajtót a Jeffries-folyosók hálózatában, hogy Sevennel a nyomában kimásszon egy szintközi átjáróba, "De még mindig nem tudom megmondani, mi okozza őket." Torres levesz egy takarófedelelet a helyiség falait borító számos fedél közül, és szemügyre veszi a mögötte levo EPS-kondenzátort, és egyéb alkatrészeket. Seven is letérdel mellé, ám a jelek szerint ő az oda való alkatrészeken kívül lát még valamit. "Mi az...?" figyel fel a látszólag meredten a semmibe bámuló Sevenre Torres. "Valamiféle berendezés. Temporális torzulásokat bocsát ki." "Én miért nem látom?" sandít Torres Sevenre. "Az optikai implantom képes téridő-rendellenességek észlelésére." B'Elanna még egyszer Sevenre pillant, majd aktiválja kommunikátorát: "Torres a hídnak: megtaláltuk a problémát."

"Valami szerkezet van a béta-huszonhetes blokkban." hallatszik Torres hangja a hídon. "Sugározza ki a hajóból." néz Janeway Tuvokra. "Nem tudok ráállni." rázza meg a fejét a vulcani, miközben a Voyager megvonaglik. "A torzulások elkezdik szétbontani a burkolat molekuláris kötéseit." jelenti Kim, majd egy nagyobb rándulás után hozzáteszi: "Nyílás a burkolaton, tizennégyes szektor, hasi rész."

Nagyjából ugyanekkor két fényoszlop ragyog fel a hajó egyik folyosóján, amiből két szürke-fekete egyenruhás férfi bontakozik ki, a jövőbeli hajó első tisztje, és a hídszemélyzet egy másik tagja. "Kapitány, különös jelet észlelek a négyes szinten." mondja Kim. "Miféle jelet?" "Egy nulla egész nulla nulla hármas kronoton-áramlat." Janeway döbönt arccal bámul maga elé, miközben Chakotay megkérdi: "Újabb torzulások?" "Nem hiszem..." csóválja a fejét Kim. Janeway közben felsietett mellé a muveleti tiszt konzolhoz, hogy maga is szemügyre vegye az adatokat. "A szárazdokk..." motyogja maga elé kisvártatva. "Asszonyom...?" sandít rá Kim. "Öt éve lehetett..."

Hogy láttam már ilyen értékeket. A Voyager még szárazdokban volt. ... Ugyanezek az értékek, ugyanazon a helyen." "Mi okozta őket?" "Sosem jöttem rá." "Veszítünk a szerkezeti integritásból..." jelenti Chakotay egy, a korábbiaknál nagyobb rándulás után. "Többszörös hasadékok minden szinten. A biztonsági rendszerek üzemképtelenek." mondja Tuvok. "A torzulások széttépnék minket." folytatja Chakotay, "El kell hagynunk a hajót." Janeway otthagyja Kim munkahelyét, és miközben visszaindul a híd közepére, emelt hangon így szól: "A teljes legénységnek, itt a kapitány: induljanak a mentoegységekhez, és hagyják el a hajót. ... Ismétlem: hajót elhagyni!"

"Programozzák az egységeket 178.4-es irányra. Egy 'M' osztályú bolygó körül várjuk össze egymást, azokon a koordinátákon." hallatszik Janeway hangja a hajó folyosóin, ott is, ahol épp Seven siet valahová. "Ismétlem: a teljes személyzet menjen a mentoegységekhez, és hagyja el a hajót!" A két szürke-fekete egyenruhás egy kereszteződés oldalfolyosójában várja, hogy Seven beforduljon a sarkon, ami hamarosan meg is következik. Seven a két férfi láttán megtorpan, majd így szól: "Azonosítsák magukat." "Nincs rá idő." mondja az első tiszt, majd Seven vállára rögzít egy kis szerkezetet, és egy másodperc múlva mindhármukért megérkeznek a temporális szállítószalagok.

Janeway beletörődo arckifejezéssel roskad vissza a kapitányi székbe, az egymásba fuzodo idoanomáliák miatt eltorzult hangú szirénákat hallgatva.

A Voyager alakja szétcsúszik az idotengely mentén, és a temporális nyíróero néhány pillanat múlva egy kékeslila fényjelenség kíséretében darabokra tépi a hajót.

"Üdvözlöm újra körünkben." mondja az idohajó kapitánya, mikor első tisztje a hídra kíséri hozzá Sevent. "Miért hoztak ide?" kérdezi az hűvösen. "Egy olyan ok miatt, amirol mindig azt hiszem, ön emlékszik rá. Én Braxton kapitány vagyok, o pedig Ducane hadnagy. Ön jelenleg a Relativity nevu Föderációs idohajó fedélzetén van." "Már nem vagyok a huszonnegyedik században..." néz körül Seven, inkább megállapításnak, mint kérdésnek szánva szavait. "Nem. Önnek ez majdnem ötszáz évvel később van. Azért hoztuk ide, hogy segítsen megoldani egy rejtélyt." mondja Braxton, "Valaki, nem tudjuk kicsoda, elhelyezett egy fegyvert a Voyager-en. Arra tervezték, hogy százötven méter sugarú területen szabdalja fel a téridót." "Miért van szükségük rám?" "Az optikai implantja..." néz Ducane Sevenre, "Jobban tudja észlelni a térido-torzulásokat, mint a szenzoraink." "Jobban ismeri a Voyager-t és a legénységét, kevésbé valószínű, hogy gyanút kelt." veszi át a szót Braxton, majd odabíccent Ducane-nek, aki egy konzol felé indul, miközben Braxton így folytatja: "Eddig meglehetősen hasznosnak bizonyult." "Eddig...?" kérdezi Seven. "Már kétszer beszerveztük az akció során. Nézzé csak meg..." int Braxton Ducane után, aki közben letelepedett a híd első részénél, a fomonitorral szemben lévő két konzol egyikéhez. A fomonitoron hamarosan megjelenik az a szerkezet, amit Sevennek már volt alkalma szemügyre venni a Voyager fedélzetén, Braxton pedig így szól: "Egy temporális diszruptor. A hatástalanítására tett korábbi kísérletei sikertelenek voltak." "Megpróbáljuk elkapni a szabotort, mielőtt még elhelyezné a fegyvert a Voyager-en." mondja Ducane. "Van gyanúsítottjuk?" kérdezi Seven. "Még nincs." "Tudják, mikor helyezték el az eszközt?" "Nem pontosan. De leszukítottuk az idoablakot egy kéteves periódusra azelőtt, hogy ön csatlakozott a legénységhez. ... Mikor a hajó... Támadás alatt állt." mondja Ducane, néhány adatot jelenítve meg a fomonitoron, köztük egy kazon hajó, és egy kazon harcos képét. "329-es faj, kazon." állapítja meg Seven, mire mind Braxton, mind Ducane bólintanak, majd a hadnagy így folytatja: "Az adatbázisunk arról tanúskodik, a Voyager-t abban az időszakban kétszer szállták meg." "A kazon alacsonyrendű faj. Nem rendelkeznek olyan technológiával, amivel ilyen bonyolult fegyvert lehet létrehozni." mutat rá Seven. "Úgy véljük, a szabotort azért választotta azt az időszakot, mert a Voyager pajzsai nem működtek. Tökéletes lehetőség volt a lelepleződés elkerülésére." mondja Ducane. "Ha kudarcot vallok, újra be fognak szervezni..." mondja Seven felsóhajtva. "Ha szükséges." bólint oda neki Braxton, "De ez a harmadik alkalom, hogy elmozdítjuk az idoablakából. Ha negyedszer is megtesszük, felléphetnek

bizonyos... Mellékhatások." "Mellékhatások...?" kérdezi Seven. "Esetleg... Érzékszervi afáziát élhet át. A folyamat hatással van az agykéregre, és temporális pszichózist okozhat." mondja Ducane, felállva a pult mellől. "De reméljük, az ön esetében három alkalom elég lesz, igaz...?" néz Braxton Sevenre. "Mindent meg fogok tenni." "Ismertesse meg az előírásainkkal." szól oda Braxton Ducane-nek. "Igen, uram." bólint az. "Miután végeztek itt, keressen fel az egyes holomátrixban." néz Braxton Sevenre, "Elokészítettem egy szimulációt." A kapitány ezzel távozik, Seven pedig, közben bizonytalan pillantást vetve Ducane-re, felsóhajt.

"Lássuk, mennyit asszimilált." mondja a híd egyik nyugodt sarkában, a Relativity névtáblája közelében járkáló Ducane Sevennek, "A Dali-paradoxon?" "Másképpen az olvadó óra jelenség. Egy temporális hasadékot jelent, ami fokozatosan lelassítja az időt, egészen a megállásig." "A Pogo-paradoxon?" "Okozati hurok, amelyben egy esemény megakadályozására tett kísérlet lesz az, ami miatt az adott esemény egyáltalán be fog következni." "Kiváló. Tud rá... Példát mondani?" "A borg egyszer visszautazott az időben, hogy megakadályozza Zefram Cochrane-t, a görbületi határ átlépésében. Sikerral jártak, de a változtatásuk arra készítette az Enterprise csillaghajót, hogy beavatkozzon. Segítettek Cochrane-nek végrehajtani a repülést, amit a borg megakadályozni igyekezett. Az okozati hurok lezárva." "Tehát bizonyos értelemben a Föderáció a borgnak köszönheti a létezését." jegyzi meg Ducane elmosolyodva, mire Seven hűvösen ennyit mond: "Szívesen. ... A Seven of Nine paradoxon." "Hogyan?" "Honnan tudhatjuk, hogy a jelenlétem a Voyager-en, nem fogja megváltoztatni az idovonalat?" kérdezi Seven, miközben lesétálnak a híd elülso részébe. "Tudja, hogy mindig ezt kérdezi tolem?" fordul Ducane a no felé. "És, mi a válasza?" "A bizonytalanságok részei az egyenletnek. Nem tudjuk, mi fog történni." "Nem szeretem a bizonytalanságot." morogja Seven. "Én sem. De bízom Braxton kapitány ösztöneiben... Mint ahogy ön is bízik Janeway kapitányéiban."

"Ez a Voyager negyedik szintjén levo harminckilences csomópont szimulációja." mondja Braxton a kékbetűtes egyenruhát viselő Sevennek, miközben mindketten a Voyager egyik szintközi átjárójában állnak, "Önnek köszönhetően megtudtuk, hogy a temporális diszruptort itt helyezték el, illetve fogják elhelyezni..." Mivel Seven ekkor kérden Braxtonra pillant, az halvány mosollyal hozzátézi: "Én már évekkel ezelott feladtam a bajlódást az igeidokkal." "Hogyan hatástalanítom?" kérdezi Seven, az eszközre pillantva. "Már megpróbálta, sikertelenül. ... A fegyver fáziskitérített állapotban van. Az előtt kell megtalálnia a szabotort, hogy az elhelyezné. ... Ez észlelni fog minden kronoton-áramlást a sajátján kívül." ad oda Braxton egy trikorderhez hasonló eszközt Sevennek, amit egy kézfegyver követ, "És felhatalmazom, bármilyen, szükségesnek ítélt ero alkalmazására." "Értettem." bólint Seven, elvéve a fegyvert is a trikorder után. "Még egy dolog. ... Ügyeljen a Janeway-faktorra." "Ezzel a protokollal nem ismertettek meg." jegyzi meg Seven. "A kapitányának rossz szokása, hogy olyanba is beleüti az orrát, amihez semmi köze. Különösen, ha idoutazásról van szó." "Janeway kapitány nagyon találékony. Nem fordult meg a fejében, hogy esetleg segíthetne?" "Segíthetne? Az a három jelentosebb idotörésért felelos!" "Anélkül, hogy közben nagyobb paradoxonokat hozott volna létre." mutat rá Seven. "És mit gondol, ki hozta helyre a károkat?" kérdezi Braxton élesen, "Én. ... Az a no vakmero, cseppet sem érdekli az idovonal sértetlenül tartása... Egyszer kértem a segítségét. Visszautasított... Én meg a végén a huszadik században rekedve kötöttem ki. Járt már valaha is abban az idoablakban?" "Nem." "Hát nem is javaslom. Három évtized után azokkal a poszt-indusztriális barbárokkal, komoly rehabilitáción kellett átesnem, mielőtt újra szolgálatba állhattam. ... Kerülje el a találkozást Janewayjel." mondja Braxton nyomatékosan, "Ez parancs." "Igen, uram." bólint Seven mérsékelt lelkesedéssel.

"Ez elfedi a borg beültetéseit." mondja Ducane a Relativity hídján, miközben egy kis szerkezettel eltüntetni Seven bal szemöldöke fölül a sűrke fémívet. "Készen van?" lép oda hozzájuk Braxton. "Igen." fordul felé Seven. "Járja egy mondás a mi köreinkben: a múltnál nincs jobb ido." mondja Braxton, ezzel odabólint Ducane-nek, majd távozik. "Pajzsokat fel." utasítja az első tiszt a

hídszemélyzetet, "Idoablak: 49123.5621, Delta Kvadráns. Térkoordináták: 21-alfa-elsodleges, 639 zéta. Célpont: a USS Voyager."

A Voyager-t épp két kazon hajó támadja hevesen, a Voyager viszont csak szórványosan viszonozza a lövéseket.

"Mindenki a harcálláspontokba. Támadás alatt állunk." hallatszik Chakotay hangja a folyosókon, ahol a legénység tagjai sietosen tartanak szolgálai helyeik felé, "Ismétlem: mindenki a harcálláspontokba." Mikor a folyosószakasz pár másodpercre kiürül, felragyog a temporális átvivosugár, Seven hagyva maga mögött. A no eloveszi a huszonkilencedik századi trikordert, és miközben újabb legénységi tagok sietnek el mellette, körbepásztáz, majd sietosen elindul a megfelelonek vélt irányban.

"Tüzet viszonozni." rendelkezik Janeway a kazonok lövéseitől rázkódó Voyager hídján.

"Tértöltetek kivetve." nyugtázza Paris. "Kitéromanover." "A pajzs negyven százalékra csökkent." jelenti Tuvok. "Újabb kazon hajó közeledik." teszi hozzá Chakotay.

"Janeway a gépháznak: szükségünk van a görbületi hajtóműre." hallatszik a kapitány hangja a gépházban, épp mikor Seven belép a fobejáraton. "Nem tudok szolgálni velük, amíg meg nem javítottam a szigetelomezo-generátort." üzeni Torres. "Ido?" "Kell tíz perc, minimum." Seven, akire a nagy zürzavarban szerencsére senki sem figyel fel, közben észrevétlenül belép a Jeffries-folyosókhoz vezető ajtón.

"Kapitány, egy furcsa észlelésem van a négyes szinten." jelenti Kim. "Miféle?" néz rá Janeway.

"Kronoton-áramlás, nulla egész nulla nulla hármas." Janeway egy pillanatig töpreng a hallottakon, majd a műveleti tiszt konzol felé veszi az irányt. "Valami ötlet, mi okozza?" kérdezi Chakotay.

"Még semmi." rázza meg a fejét Kim munka közben. "Véletlen interferencia is lehet a kazon fegyvertűz miatt." véli Tuvok. "Nem hinném." mondja Janeway, aki közben tanulmányozni kezdte Kim konzoljának adatait, "Láttam már ilyen értékeket korábban."

Seven közben megérkezett a négyes szint harminckilences csomópontjához, és levéve a más jól ismert takarófedeleket, megvizsgálja a mögötte lévő szerviznyílást, ahol a fegyvernek semmi nyoma. Seven erre eloveszi a huszonkilencedik századi trikordert, ami a jelek szerint kommunikátorként is szolgál, és beleszól: "A fegyvernek semmi nyoma." "Hívatlan vendégek?" kérdezi Braxton. "Még senki."

"A vezérhajó harcképtelen, a többi egység újrarendezodik." jelenti Tuvok egy sikeres találát után.

"B'Elanna, helyzetjelentést." szól Chakotay. "Görbületi meghajtás üzemkész, de a szigetelomezo még mindig instabil. Legfeljebb kettes görbülettel tudok szolgálni." "Nekem jó." mondja Chakotay, majd odaszól a készenlétben várakozó Parisnak: "Jóváhagyva."

A Voyager görbületi sebességre gyorsít, maga mögött hagyva a kazon hajókat.

"Nem üldöznek." állapítja meg Paris. "A szárazdokk...!" jön rá a még mindig Kim mellett ténykedő Janeway. "Asszonyom...?" néz rá a zászlós kérdőn. "Eloszor két évvel ezelőtt láttam ezeket az értékeket, mikor a Voyager szárazdokkban volt. ... Ugyanaz az érték, ugyanazon a helyen." "Mi okozta?" kérdezi Kim. "Sosem jöttem rá. A jel megszunt, mielőtt elszigetelhettük volna. Emeljen egy tízes szintu eroteret a szektor köré." mondja Janeway, a turbólift felé indulva. "Tényleg ez a legmegfelelebb alkalom szenzor-szemlék képek kergetéséhez...?" emelkedik fel Chakotay kérdőn. "Valami azt súgja nekem, ez nem egyszeru egybeesés. Négyes szintet lezárni, Tuvok, velem jön."

Seven egyelőre a szintközi átjáróban maradva vizsgálódik tovább, majd mikor a trikordere jelezi kezd, felveszi, megsemmisíti, majd beleszól: "Eroteret hoztak létre körülöttem, lehet, hogy észrevettek. Hogyan folytassam?" Seven kivár néhány másodpercet, majd mivel nem érkezik válasz, kissé nyugtalanul így szól: "Hadnagy, válaszoljon."

"Mi a baj?" fordul Braxton a szintén meglehetősen nyugtalannak látszó Ducane felé. "Az eroterek blokkolják az adásunkat." "Kiegyenlíteni! ... Seven of Nine, jelentést!" "Relativity, hallanak engem?" hallatszik Seven hangja kissé eltorzulva. "Semmi értelme, uram, nem hall minket." rázza a fejét Ducane.

Seven végül jobb híján elhagyja a Jeffries-folyosókat, de nem jut messzire, mert az eroterek a fofolyosóra is kiterjednek. "Nem hiszem, hogy bemutattak minket egymásnak, zászlós." mondja Janeway fagyosan, az egyik erotér túloldaláról, mikor Seven arrafelé fordul. "Kapcsolják ki az eroteret." mondja Seven hasonló hangnemben. "Ki kell javítanom magam. Már találkoztunk." állapítja meg Janeway, alaposabban szemügyre véve Sevent, "Az Utopia Planitiánál. A tanácssteremben..."

"Azt mondta nekem, hatékony." hallatszik Janeway hangja a Relativity hídján, amit Braxton grimaszolva ismer fel: "Janeway..."

"Összetéveszt valakivel." mondja Seven. "Nem, nem hinném." csóválja a fejét Janeway, "Most meg itt van, két évvel később, a galaxis másik végében... Hogy mik vannak..." "Megakadályoz abban, hogy végrehajtsak egy nagyon fontos feladatot." "Ki maga, és mit keres a hajómon?" kérdezi Janeway fenyegető hangon.

"Ne mondjon semmit...!" sziszegi Braxton. "Nem hallja magát, uram." néz rá Ducane. "Az azonosítóm lényegtelen. De biztosíthatom, nem ellenségesek a szándékaim." hallatszik Seven hangja az egyirányú kapcsolaton át.

"Valahogy nem találom ezt különösebben bizalomgerjesztőnek..." csóválja a fejét Janeway, "A kazonoknak dolgozik?" "Nem." feleli Seven, miközben a Janewayjel együtt érkezett Tuvok egy trikorderrel megvizsgálja Sevent. "Bio-mechanikus beültetéseket észlelek. Borg jellegűek." mondja a vulcani. Janeway arcára erre döbbenet ül ki, majd a kapitány kommunikátorát aktiválva így szól: "Janeway a hídnak: tapogassák le a térséget borg hajók után." "Borgot mondott...?" hallatszik Chakotay meglepett hangja. "Csinálja!" "Egyet sem fognak találni." mondja Seven. "Akkor hogy került ide?" "Már nem vagyok borg." "Akkor ki maga?" "Nem válaszolhatok a kérdéseire."

"Helyes." bólogat Braxton elégedetten.

"Miért nem?" kérdezi Janeway. "Az a Temporális Elsodleges Irányelv megsértése volna." "Más idoból érkezett?" "Igen."

"Ne..." grimaszol Braxton.

"Ki küldte ide?" "Nem mondhatom meg. Az idovonal sérülését kockáztatnám vele." "Nem érdekel, ha dugába dol az egész történelem, tudni akarom, miért van a hajómon!" A Seven szerszámövében lévő trikorder ekkor jelezni kezd, mire a no elokapja, és megszemléli a kijelzéseket. "Mi az?" kérdezi Tuvok. "El kell engedniük." mondja Seven. "Miért?" kérdezi a vulcani. "A Voyager nagy veszélyben van." "Mi is észrevettük..." jegyzi meg Janeway gúnyosan. "Nem a kazonok miatt. Szabotázs van készülóban, azért küldtek, hogy megakadályozzam. ... A behatoló most lépett a fedélzetre. ... Kérem, az életük függ tőle...!" "Nem megy sehová, míg el nem mondja, mi történik." jelenti ki Janeway elszánt arccal. Seven erre vesz egy nagy levegot, majd belekezd: "A nevem Seven of Nine, a legénységük tagja vagyok. Vagyis az leszek."

"Visszautaztam az idoban, hogy megpróbáljak megakadályozni egy katasztrófát, ami el fogja pusztítani a Voyager-t." hallatszik Seven hangja a Relativity hídján, mire Braxton odaszól Ducane-nek: "Hozza ki onnan!" "Azon vagyok."

Janeway és Tuvok összenéznek, majd néhány lépést távolodnak az erotértől. "Lássuk csak, jól értettem-e..." mondja Janeway, végigmérve Sevent, "Maga egy borg dolgozó, aki megpróbál megakadályozni egy katasztrófát, ami három év múlva fog bekövetkezni..." "Három év hat hónap két nap múlva." "Maga szerint van valami értelme...?" sandít Janeway Tuvokra. "Mint a legtöbb idoparadoxon, nem hihető... De nem feltétlenül logikátlan." Kapitány... Mikor elszakít a borgtól, azt mondja majd nekem, hogy az emberlét része megtanulni bízni..." mondja Seven, "Most... Bízson bennem!" Janeway odamegy az erotérhez, hosszan Seven szemébe néz, majd odaszól Tuvoknak: "Kapcsolja ki az eroteret." Az engedelmeskedik, Seven pedig adásra kapcsolja a trikorder-kommunikátort: "Seven of Nine hívja Braxton, válaszoljon."

"Maradjon, ahol van. Kivonjuk." üzeni a kapitány szukszavúan. "Nem volna okos dolog, a szabotör nyomában vagyok. ... Janeway kapitány segítségével." Braxton ennek hallatán fájdalmas arccal felnyög, Ducane pedig így szól: "Tempus fugit..." "Folytassa." határoz végül Braxton. "Igen, uram." bólint Seven, aki ekkorra már Janewayjel és a többiekkel a Jeffries-folyosók bejáratánál áll, "A behatoló a béta-52-es csomópontnál van." "Menjen a jobb oldali bejáraton." szól oda Janeway Tuvoknak. "Igenis, kapitány." bólint Tuvok, és miközben Seven és Janeway bemásznak a folyosóba, elsiel.

A páros hamarosan megérkezik a harminckilences csomóponthoz, ahol egy kékbetűtes egyenruhás férfit találnak a leemelt takarófedélnél, amint az éppen elhelyezné a temporális diszruptort. Seven számára ismerosnek tunik a férfi testalkata, így megszólítja: "Braxton kapitány...?" És valóban, Braxton fordul a rá fegyvert szegezo Seven és Janeway felé. "Tegye le a temporális diszruptort." mondja Seven fenyegeto hangon, mire Braxton megszorítja a szerkezetet, ami életre kel a kezében. "Be van élesítve." mondja ezután, "És aktiválom. ... Tegyük le a fegyvert." Janeway és Seven összenéznek, majd engedelmeskednek. "Janeway kapitány..." mondja Braxton. "Találkoztunk már?" "Túl sokszor is. De maga nem emlékszik, mert még nem történtek meg." "Seven of Nine, jelentést." szólal meg Ducane hangja a kommunikátor-trikorderbol. "Megtaláltam a szabotort." "Ki az?" kérdezi Braxton a Relativity-rol. "Maga az, Braxton kapitány." feleli Seven ridegen. "Én...?" hallatszik a meglepett hang. "Egész pontosabban a jövőbeli énje." pontosít a Voyager-en levo Braxton, "Most pedig hagyják befejezni a küldetésünket."

"A küldetésünket...? Nem tudom, mirol beszél maga..." üzeni Braxton a Relativity-rol.

"Akkor hallgasson... Nagyon figyelmesen. ... Az életkörülményei a következő néhány évben meg fognak változni. Újra rehabilitációra fogják küldeni, majd rákényszerítik a nyugalomba vonulásra. ... És ez mind a Voyager miatt lesz." "Kapitány, azt hiszem, jövőbeli önmaga temporális pszichózisban szenved." állapítja meg Seven. "Persze, hogy abban szenvedek, szánalmas dolgozó!" sziszeg rá a jövőbeli Braxton, "Az egyetlen mód, hogy meggyógyuljak... Hogy meggyógyuljunk, ha kiirtjuk a Voyager-t az idovonalról, így azon események egyike sem fog bekövetkezni, amelyek eloidézték ezt a betegséget." "Miféle események?" kérdezi Janeway. "Harminc évnyi számkivetettség a huszadik századi Földön, a temporális inverzió a D'korra szektorban... Három idosértés, amiket nekem kellett rendbe hoznom!"

"Be tudja mérni...?!" szól oda Braxton sürgetoen Ducane-nek. "Negatív. Egy szóróegység van nála. ... Vagyis azt kellene mondanom... Magánál van egy szóróegység." néz Ducane Braxtonra. "Ne legyen nevetséges. Én nem akarom szabotálni a Voyager-t." "Még nem." pontosít Ducane. "Modulálja át a transzportert, törje át az interferenciát!" mondja Braxton dühösen, majd mivel Ducane nem, engedelmeskedik, így folytatja: "Parancsot adtam, hadnagy!" "Sajnálom, uram." emelkedik fel Ducane a székébol, fegyvert fogva Braxtonra, "De átveszem a hajó parancsnokságát, és felmentem önt a szolgálat alól azon bunök miatt, amiket el fog követni." "Nem tettem semmit..." mondja Braxton elképedve, mire Ducane odaint egy fegyveres biztonsági tisztet, majd így szól: "Seven of Nine, tartóztassa le Braxtont."

Seven előre lép Braxton felé, a következő pillanatban pedig kinyílik az átjáróba vezető másik szakaszajtó, ami mögül Tuvok bukkan elo. "Nem." mondja Braxton fura hangsúllyal, ezzel aktiválja a szerszámövérol levett kis szerkezetet, és eltunik egy temporális transzportersugárban.

"Relativity, megszökött." üzeni Seven.

"Nyomon követem." mondja a kapitányi pulthoz áttelepedett Ducane, "Átment egy másik idoablakba, két évvel korábbra." "Transzportáljanak azokra a koordinátákra." "Az már a negyedik ugrása volna..." "Tudatában vagyok a kockázatoknak." Ducane pár pillanatig habozik, majd felsóhajtva így szól: "Készüljön."

"Köszönöm a segítségét." mondja Seven Janewaynek, majd egy másodperccel késobb megérkezik érte a szállítószugár. Tuvok kérdon sandít ki a folyosóból a zavartan álldogáló Janewayre.

Seven, amint megjelenik a Voyager egyik csendes folyosóján, felnyög, és a korlátnak tántorodik. Eltart néhány pillanatig, míg összeszedi magát, és a jövőbol magával hozott fézert kézbe véve útnak indul.

"Még van rajta egy kis munka, de miután leülepedett a csillagpor, azt hiszem, elégedett lesz." mondja Patterson admirális, miközben Janewayjel, és a mögöttük haladó biztonsági tiszttel a hajó egyik folyosóján sietnek végig, ahol néhány lebontott falpanel mellett technikusok dolgoznak, "Meglehet, a Voyager nem akkora, mint egy Galaxy osztályú hajó, de..." ebben a pillanatban Braxton száguld át a folyosón, kinek láttán Janeway reflexbol rántja le Pattersont a fal mellé, a biztonsági pedig eléjük ugrik, hogy megpróbálja fedezni őket. Braxton azonban ügyet sem vet rájuk, a nyomában érkező Seven viszont az útnan lévő technikusokra kiabál, miközben megpróbál ráloni a menekülőre: "Fedezétkbe!" Braxtonnak sikerül félrehúzódnia a lövés elöl, így az üldözverseny folytatódik, Janeway pedig kommunikátorát aktiválva néz a páros után: "Biztonságiakat a négyes szint tizenkettes szektorába! Erotereket minden hozzáférési ponthoz!" Janeway ezután talpra segíti Pattersont, majd megkérdezi tole: "Ez is a körsétához tartozik?" Valamivel odébb Braxtonnak kellemetlen találkozásban van része, egyenesen belerohan egy, az orra előtt aktiválódó biztonsági erotérbe. Kissé megszedül az ütközés miatt, és mikor visszafordulna, Sevent pillantja meg a háta mögött. A no azonban meglehetősen rosszul van, alig áll a lábán, remego kézzel próbálja Braxtonra fogni a fézert, akinek sikerül idoben parancsot küldenie temporális transzporter távvezérlojén, így eltunik, mielőtt Seven lelohetné. "Elvesztettem..." hallatszik Seven kimerült hangja a Relativity hídján. "Továbbra s a Voyager-en van, de előre ment öt évet." üzeni Ducane.

A folyosó távoli vége felöl a felfegyverzett Janeway, Patterson, és több biztonsági érkezik. Seven rájuk pillant, majd így szól: "Hajtsa végre a transzportálást." Janeway és a többiek meglepetten figyelik, ahogy Seven eltunik a szállítószugárban.

A kissé átrendezett étkezoben, szuk körü közönség elött folyik az asztalitenisz-mérkozás, a Torres-Kim, és Paris-Seven párosok között, a bíró a jelek szerint Neelix. Miután Parisnak sikerül kimanovereznie Kimet, a talaxiai bejelenti: "Pont, szerva." Miközben elokerítik az elrepült labdát, Neelix bejegyzí az eredményt a kezében tartott jegyzetfüzetbe, Paris pedig vígyorogva szól oda B'Elannának: "Csukló kérdése..." "Állás?" kérdezi Torres Neelixet. "Tizenkilenc-tizennyolc." A közelebbi bejárat ekkor kinyílik, és Braxton robban be rajta, majd torpan meg kissé meglepettnek tunve az asztal mellett. "Maga meg kicsoda...?!" mered rá Paris, de a többiek sem különben. Egy másodperccel késobb Seven botladozik be ugyanazon az ajtón, és ezúttal sikerül lelonie a váratlan fordulattól elbizonytalanodott Braxton, az azonban talpon marad. A pingpongütöt szorongató Seven döbbsenten néz fézerrel felszerelt saját magára, miközben a mellette álló Paris a kommunikátorát aktiválva így szól: "Híd, behatolási riadó, kettes szint!" Braxton megpróbálja elovenni a temporális transzporter vezérlojét, de Seven kilövi azt a kezéből. Ám már nem sokáig bírja, mire Braxton összeszedi magát, és újra megkaparintja a szerkezetet, lerogy a fal mellett. Kim, Paris, és még néhányan gyorsan felmérik a helyzetet, és a másik ajtón távozó Braxton után vetik magukat, az itteni Seven pedig jövőbol jött énjéhez siet, Torres és még néhányan pedig hamarosan követik. "Magyarázat?" guggol le Seven kimerült hasonmása mellett. "Nincs ido. Le kell tartóztatnod. A Voyager-t próbálja elpusztítani." "Seven of Nine, jelentést!" hallatszik Ducane hangja a kommunikátor-trikorderbol. "Cselekvésképtelen vagyok. Érzékszervi afázia." üzeni Seven. "Készüljön, kiemelem." A fal mellett hevero Seven itteni mására néz, és így szól hozzá: "Állítsd meg! A jövőd függ tole." A jövőbol jött Sevent ezzel elragadja a temporális szállítószugár, az itteni mása pedig döbbsent arccal egyenesedik fel, miközben a mögötte álló Torres nagyot sóhajlt. "Braxton...?" kérdezi Ducane, miközben a Relativity hídjának egy nagyobb beugrójában a kimerült Sevent vizsgálgtja. "Tönkretettem a trikorderét, ott ragadt. ... Seven of Nine üldözi. ... Hatékony, sikerrel fog járni." "Reméljük. Mert azt hiszem, kifogytunk a lehetőségekbol..." mondja Ducane halkán, ezzel elindul vissza a híd központi része felé.

Braxton egy kereszteződésben esik csapdába, egyik irányból Tuvok és egy biztonsági, a másiktól Seven, a harmadiktól pedig Janeway érkezik, mindannyian fegyverrel. "Megint maga..." fordul Braxton a kapitány felé. "Nem hinném, hogy találkoztunk volna, zászlós." mondja Janeway, a Braxton egyenruháján lévő rangjelzést használva. Tuvok és Seven közben elszedik Braxton fegyverét, és egyéb felszereléseit, majd Seven kikapcsolja a hozzá került temporális diszruptort. "Nem, tévedtem..." mondja Janeway elhulve, "Találkoztunk már. Braxton kapitány..." "Többé már nem. Magának hála, elvesztettem a rangomat!" mondja Braxton gyulölködve. "Seven of Nine hívja Seven of Nine-t." hallatszik a kommunikátor-trikorderből, "Helyzetjelentést." "Letartóztattuk Braxton. Mit tegyünk?" üzeni Seven. "Álljanak készenlétben."

Ducane aktiválja a temporális transzportert, majd megveto arccal várja, hogy Braxton megjelenjen az emelvényen, a fegyveres biztonságiak gyurujében. "Rég nem láttam..." sziszeget oda neki Braxton, de a hadnagy nem reagál a megjegyzésre.

"Jól van, Seven?" lép Janeway a nő mellé, miközben a biztonságiak Tuvok vezetésével távoznak.

"Azt hiszem, az imént épp megakadályoztuk a Voyager megsemmisítését." veszi szemügyre Seven a kezében tartott fegyvert. "Volna kedves elmagyarázni, hogyan..." mondaná Janeway, de a körülötte megjelenő transzportersugár a mondat közepén elnémítja.

Janeway a Relativity hídján materializálódik, ahol Ducane, az itteni Seven, és a biztonságiak gyurujében álló Braxton fogadja. "A Relativity nevére idohajó..." megy oda Janeway Sevenhez. "A segítségére van szükségünk." mondja az. "Ez a Seven of Nine állította meg Braxton, de számos idosértést követett el közben." magyarázza Ducane, "Fézerharcba keveredett az Utopia Planitiánál, Tuvok hadnagy látta két évvel ezelőtt, hogy csatlakozott volna a legénységükhöz, és kapcsolatba lépett múltbeli önmagával, a legénységük tizenöt tagjának szeme láttára, egy pingpong-meccs kellos közepén, úgy hat perccel ezelőtt. ... Az ön idoablakában mérve, persze." "Persze..." bólint Janeway zavartan. "Mondanom sem kell, rendbe kell hoznunk az idovonalat. Valakinek vissza kell mennie a kezdetekhez, és megakadályozni, hogy az eseményláncolat egyáltalán bekövetkezzen." "Én nem tehetek újabb utat anélkül, hogy károsítanám magam." néz Seven Janewayre jelentőségteljesen. Annak beletelik néhány pillanatba, mire rájön a nyugtalanító valóságra: "Olyan érzésem van, mindjárt be leszek sorozva..." "Enyhítő körülmény gyanánt Braxton kapitány tájékoztatni fog minket a pontos idopontról, mikor megérkezett a Voyager-re, hogy elhelyezze a fegyvert." néz Seven Braxtonra, majd vissza Janewayre, "Önt küldjük a megállítására. ... Mondja meg neki." "Négyes szint, harmincnyolcas szektor. Megbotlom egy sebesültnél. Akkor lesz esély elkapni." mondja Braxton fagyosan. "El ne hibázza... Különben csinálhatom végig előlrol az egészet." jegyzi meg Ducane. "Várjunk egy pillanatot, hadd szedjem össze... Visszamegyek az idoban, hogy megállítsam Braxton... De már elkapták." mondja Janeway, előbb a kapitányra, majd Ducane-re pillantva. "Sot, van egy harmadik is a fogdában." lép közelebb a hadnagy, "Valamivel korábban tartóztattam le. De ne aggódjon, a tárgyalásra mindannyian vissza lesznek integrálva az idejükbe." Janeway emésztli egy darabig a hallottakat, az arckifejezése közben nem kis erőfeszítésről tesz tanúbizonyságot. "És Seven...?" kérdezi ezután. "Biztosíthatom, miután ennek az egésznek vége, csak egy Seven of Nine lesz." Janeway egy pillanattal zavartan bámul a magabiztos Ducane-re, majd szenvedő arccal legyintve így szól: "Jól van, vágjunk bele, mielőtt még jobban megfájdul a fejem..."

Janeway a kazonok támadása alatt álló Voyager egyik rakteréből lép ki, huszonkilencedik századi trikorderrel és fézerrel felszerelve. Azonban nem nagy távolságot tehet meg, mert a háta mögött Torres hangja szólal meg: "Kapitány...!" Janeway gyorsan a háta mögé rejt, a jövőből származó holmikát, úgy fordul B'Elanna felé. "Egy kazon torpedó szétszedte a szigetelomezo-generátort. Átirányítsam a vészpartalékot, vagy leállítsuk a keverokamrát?" kérdezi a Janeway mellé felzárkózó Torres. "Tegyen belátása szerint." "Azt hittem, a híd felé tart..." mondja Torres, zavartan megtorpanva. "Előbb még el kell intéznem valamit... Gyerünk, hadnagy, mozgás!" Torres futásnak ered Janewayjel ellenkező irányba, így a kapitány folytathatja útját. Hamarosan

megérkezik a Braxton által megadott folyosószakaszra, és meg is látja a földön hason fekvő sebesültet, Braxtonnak viszont még semmi nyoma. Janewaynek egy időre be kell húzódnia egy közeli beugróba, mikor saját maga, és egy technikusno lépnek ki a liftből a folyosó végén. "Küldjenek le kármentesítő osztagokat a kilences és tizennégyes szintek közé. Zárják le a hasadékokat, ha tudják. Én a hídon leszek, tájékoztasson." mondja a másik Janeway a technikusnőnek, majd egy kereszteződésben elválnak egymástól, és hamarosan mindketten eltűnnek a közelből. Janeway visszatér a kérdéses folyosószakaszra, egy jó másodperccel az előtt, hogy Braxton megérkezik. A Voyager ekkor találatot kap, a rázkódás leveri Braxtont a lábáról, és mire felegyenesedne, Janeway már ott áll mellette, rászégezve a fézert: "Gyakran jár erre...?"

"Nulla egész nulla nulla három hatos sértési faktor." dol hátra Ducane elégedett arccal, miután ellenőrizte Janeway beavatkozásának eredményességét a Relativity hídjának kapitányi pultjánál, "Jobb, mint amire számítottam." "Örülök, hogy segíthettem." pillant rá a mellette álló Janeway, majd kis szünet után hozzáteszi: "Mikor megyünk haza?" "Mindketten visszatérnek az időablakukba..." mondja Ducane, felvezetve a párost az emelvényhez, majd Sevenre pillantva hozzáteszi: "Önt újraintegráljuk Seven of Nine-al. ... Mivel egyik időugrásuk sem engedett betekintést a jövőjükbe, csak a múltjukba, nem látom okát, hogy újrendezzük az emlékezet-engramjaikat. ... De ne feledjék a Temporális Elsődleges Irányelvet. Ne beszéljenek az eseményekről senkivel." "Értettem." mondja Janeway, majd fellép Seven mellé az emelvényre. "Ah, kapitány..." szól utánuk Ducane, "Braxtonnak egy dologban igaza volt. A Voyager túlon túl gyakran bukkan fel a szenzorainkon. ... Megpróbálnák elkerülni az időutazásokat...?" Janeway erre a száját elhúzva bólint, majd összenéz Sevennel, és odaszól neki: "A huszonnegyedik században találkozunk." "Örömmel nézek elébe... Vagy azt kéne mondanom, utána...?" kérdezi Seven összevont szemöldökkel. "El ne kezdje..." mordul fel erre Janeway fájdalmas arccal, mielőtt Ducane útnak indítaná őket saját idejük felé.

118. Warhead - A Bomba

"Legyen könyörületes..." könyörög Paris Neelixnek a kihalt étkezőben. "Van maguknak egy mondása." mondja erre a talaxiai, közben egy tálcával a kezében besietve a konyhába, "Ha egyszer rászedsz, szégyellj magad. De ha még egyszer, akkor én szégyenkezhetek. ... Másképp fogalmazva: elfogyott a hitele." "Duplán fizetem vissza a következő havi replikátor-fejadagokból..." próbálkozik tovább Paris. "Akkor is ezt mondta, mikor megengedtem, hogy azt a sok mindenfélét replikálja a szörnyfilm-maratonjához." morogja Neelix, időközben visszatérve a konyhából, és nekilátva az asztalok törölgetésének. "Hadd fogalmazzak másképp: ez élet-halál kérdése!" "Az sem segít, ha eltúlozza..." "Nem túlzok el semmit! Most lesz az évfordulója, hogy eloször randevúztam B'Elannával." "És teljesen elfelejtette..." mered rá a talaxiai hitetlenkedve. "Igen..." ismeri be Paris kényszeredetten, "És ha nem állok elo valami romantikus vacsorával..." "Jól van." adja be a derekát Neelix, "Megint megnyerte." "Ah, Neelix, maga egy szent..." sóhajt fel Paris megkönnyebbülten, majd követi a replikátorhoz induló talaxiait, "Szóval, lenne egy üveg Muton Rotchild 2342-es, ha van az adatházisban, teralliai fácán, párolt spárga, és egy szál rózsza." "Hová akarja?" "Az ételt küldheti B'Elanna replikátorába, a rózsát és a bort magam viszem." Neelix erre kérden néz Parisra, aki széttárt karral magyarázza: "Csak nem mehetek üres kézzel..." Közben Kim siet be az étkezőbe, és Paris mellett megállva így szól: "Neelix... Egy termosz kávé is jöhetne, ha már úgyis benne van..." "Azonnal." mondja a talaxiai a konyha felé indulva, Paris pedig kiveszi a rózsát és a bort a replikátorból. "Virág és bor..." néz Kim Parisra. "Ah... Évforduló." "Aha." bólint Kim. "Kávé?" kérdez most Paris. "Hídügyelet. Nyolc órának nézek elébe." "Megint a nagy székben?" néz ki Neelix a konyhából. "Már a negyedik éjszakám lesz sorban." mondja Kim, majd az erre elvigyorodó Parissal a nyomában a tálalópulthoz megy. "Ezzel nem etetsz meg senkit..." jegyzi meg Paris. "Tessék?" "Te imádod ezeket az éjszakai szolgálatokat. ... A nagy lehetőség kapitányt játszani..." "Én nem játszom." pontosít Kim önérzetesen, "Ez remek lehetőség egy kis irányítási tapasztalat begyűjtésére. Neked sem ártana..." "Ugyan, mi értelme volna egy olyan ambiciózus törtetovel versengeni, mint te? ... Csak egy dolgot ígérj meg: miután feljutottál a csúcsra, ne feledkezz majd meg arról a sok kisemberrel, akin átgázoltál útban felfelé. ... És ne oszd be oket éjszakai szolgálatba." mondja Paris, mire Kim elvigyorodik, a kormányos pedig a kijárat felé veszi az irányt.

"Kormány, állapot?" kérdezi a kapitányi székben ücsörgő Kim. "Ugyanaz, mint húsz perccel ezelőtt..." feleli kényszeredett mosollyal a kormányügyeletes, egy Kimmel nagyjából egykorú zászlósno. "Frissítse fel a memóriámat." mondja Kim. "Hat egész három görbület utazósebesség, irány 021.2." mondja a no, majd egy nagy sóhajt követően hátrafordul: "Kérek engedélyt beszélni, uram." "Megadva." "Ez az éjszakai ügyelet. Nyugi..." "Eljön majd a napja, mikor ön kapja meg a hídügyeletet. És akkor talán... Megérti majd, milyen teher a parancsnoklás." mondja erre Kim vidáman. A no elmosolyodik, ám a beszélgetést egyelőre nem folytathatják, mert a kormányospult jelezni kezd. "Jelentést." szól Kim. "Automatikus segélykéro hívás." állapítja meg a no. "Eredet?" "Egy 'M' osztályú bolygó, nulla egész hetvenhárom fényévre, 261.15-ös irányban." Kim közben otthagyja a széket, és eloremegy a kormányospulthoz: "Ez elég jelentos iránymódosítás volna..." "A parancsnoklás terhe az ön vállán nyugszik, uram." jegyzi meg erre a zászlósno mosolyogva, majd vidáman Kimre sandítva hozzát teszi: "Persze Chakotay parancsnokot bármikor felkelthetjük..." "Nem kell. Változtasson irányt." határoz Kim.

A Voyager görbületi sebességről lelassítva hamarosan pályára áll egy, a vörös és barna különböző árnyalataiban pompázó bolygó körül.

"Nyisson csatornát." rendelkezik Kim, majd a zászlósno bólintása után így szól: "Itt Kim zászlós a Voyager csillaghajóról. Segíthetünk valamiben?" "Nem észlelek életjeleket. Azt hiszem, nem úszták meg..." csóválja a fejét a no. "Számos oka lehet annak, miért nem észlelünk életjeleket,

zászlós." véli Kim, "Le kell mennünk, és körülnézni. Tájékoztatom a parancsnokot." Kim ezzel a lift felé indul, ám félúton megtorpanva visszanéz a nore: "Ah, Jenkins... Magáé a híd." A zászlósno erre a váratlan fordulatra kissé meglepetten, és némiképp elbizonytalanodva sóhajt fel.

"Remélem, helyes döntést hoztam." mondja Kim az egyik folyosón mellette haladva épp egyenruhája kabátját magára öltö Chakotaynak. "Az irányváltoztatás tekintetében, vagy hogy felébresztett?" kérdezi a parancsnok. "Sajnálom, uram, de úgy véltem..." "Nyugi, Harry, mindkét dologban helyesen cselekedett." "Köszönöm." "Hé, miért nem vezeti ön a felderítőosztagot? Én majd nyomon követem a haladásukat a hídról." javasolja Chakotay. "Igen, uram."

Valamivel később Kim és a Doktor a szállítóhíd felé tartanak. "A segélykérő jelzés automatikus volt?" kérdezi a hologram. "Így van. Reméljük, bárki küldte is, még életben van." feleli Kim. "Ki vezeti a küldetést?" kérdezi a Doktor. "Itt megy maga mellett." "Tényleg?" "Talán baj?" "Nem. Csak arra gondoltam, a körülményeket figyelembe véve... Egy új bolygó, ismeretlen veszélyek... Chakotay parancsnok, vagy Tuvok vezeti a küldetést." "Fotiszt vagyok, Doki, öt éve dolgozom a hajón, azt hiszem, el tudok már vezetni egy felderítőosztagot." füstölög Kim. "Ezt semmiképp sem sérto szándékkal mondtam." jelenti ki a hologram. "Nem is úgy értettem." mondja Kim, miközben megérkeznek a szállítóhídra, ahol már várja őket egy biztonsági tiszt, a csapat harmadik tagja.

"Természetesen az, hogy én is a csapatban vagyok..." folytatja a Doktor, "Megfeleloen kiegyenlíti az ön esetleg hiányos tapasztalatait." Kim grimaszolva sandít a mögötte elhelyezkedo hologramra, majd így szól: "Energíát!"

Miután a csapat materializálódott a bolygó felszínén, Kim trikordert véve elo, körbepásztáz, a Doktor pedig megkérdi: "Biztos benne, hogy ezek a jó koordináták?" "Teljesen." "Úgy látszik, bárki küldte is a vészjelzést, már megmentették." állapítja meg a Doktor, tekintve, hogy közel s távol egyetlen bajba jutott hajó sem látható." "Talán. De ha már itt vagyunk, nézzünk körül alaposan." mondja Kim két társának, "Szóródjunk szét." A háromfos osztag három irányba indul, majd valamivel odébb a Doktor magához hívja a többieket: "Zászlós...!" Kim és a biztonsági hamarosan felbukkannak, a Doktor akkorra már az egy nagyobb sziklába fúródott, nagyjából ötven centiméter átméroju, és egy-másfél méter hosszúságú, tagolt felszínu fémszerkezetet tanulmányozza. "Ez a vészjelzés forrása." állapítja meg Kim. "Mi ez?" kérdezi a hologram. "Nem tudom." csóválja a fejét a trikorderével a szerkezetet vizsgáló Kim, "Paratronikus pajzsrendszer, nagysuruségú energia-hálózat, bio-neurális áramkörök..." "Bio-neurális..." kérdezi a Doktor meglepetten. A szerkezet, ami eddig csendesesen pihent a sziklában, most hirtelen néhány hangot hallat, és elülso felének egy része kék fénybe borul. "Hu, hátra! Veszélyes is lehet." mondja Kim, gyorsan odébb húzódva a szerkezettől. Az közben mindenféle elektronikus hangokat kezd kibocsátani magából, mintha valamiféle kommunikáció volna. "Várjon... Ez... Beszél hozzánk." állapítja meg a Doktor. "Beszél?" vonja össze a szemöldökét Kim. "Egy duotronikus algoritmussal. Várjanak, a fordítómátrixom megkezdte az értelmezést." A szerkezet tovább zümmög és csiripel, a Doktor pedig homlokráncolva szólal meg: "Azt mondja, megsebesült... A segítségünket kéri. ... Azt kérdezi..." A hologram, itt kissé döbbenet fordul a többiek felé: "Miért nem lát... És nem érzi a karjait meg a lábait... Meg van rémulve..." A Doktor visszafordul a szerkezet felé, és megkérdi: "Tudja azonosítani magát?" Az megint zümmög egy kicsit, a hologram pedig tolmácsol: "Azt mondja, a memóriája megsérült. Nem emlékszik a nevére." Kim odaint a Doktornak, hogy húzódjanak odébb, de mikor a hologram megmozdulna, a szerkezet rázümmög. "Ne aggódjon, segíteni fogunk." mondja neki a Doktor, ám a szerkezetet ez nem nyugtatja meg, tovább zümmög. "Lain matröz önnel marad." néz a Doktor a biztonsági tisztre, aki közelebb lép a sziklába ékelodott szerkezethez, míg a Doktor, és Kim odébb mennek tanácskozni. "Mit gondol? Mesterséges intelligencia?" kérdezi Kim. "Ha igen, akkor nem tudja magáról, hogy az." "Talán meg kéne mondanunk neki az igazat, hátha attól helyrerázódik a memóriája." "Nem. Nem szeretnék egy pszichológiai traumát kockáztatni." "Pszichológiai trauma? Doki, ez egy gép!" "Ami azonban össze van zavarodva, és a segítségünket kéri. A fedélzetre kellene sugároznunk." "Addig nem, míg

nem tudjuk, mivel van dolgunk. A felderítő küldetések szabályzata azt írja elo..." "Az erkölcs pedig azt diktálja, hogy segítsünk. Lehet, nem élő szervezet, de nyilvánvalóan bajban van."

"Utat a nappali szolgálatnak..." mondja a liftbol, Janeway és a többi nappalos elott kisiето Paris. "Hogy boldogulnak?" kérdezi a széke felé tartó Janeway az onnan felálló Chakotayt. "Hát, meglátjuk. ... Már nem hallottam felolük vagy öt perce. Úgyhogy be fognak jelentkezni, azt hiszem..." "Felderítőosztag hívja a Voyager-t." szólal meg Kim hangja a következő pillanatban. "Épp most." néz fel Chakotay elégedetten Janewayre. "Ez a mi Harrynk." bólint Janeway, leereszkedve a kapitányi székbe, ahonnan vidáman sandít Chakotayra: "A maga helyében én kezdenék aggódni az állásom miatt... Mondja, zászlós."

"Megtaláltuk a segélykérés forrását. Valamiféle mesterséges intelligencia az, súlyosan károsodott. A Doktor szerint fel kellene sugározniunk." jelenti Kim a felszínrol. "Ön a felderítő küldetés irányítója, zászlós. Mit gondol?" "Hát..." néz Kim vidáman a felé forduló hologramra, "Azt hiszem, ha tudunk, segítenünk kellene rajta De elovigyázatossággéppen javaslom a gépház tízes osztályú erotérrel történő elszigetelését, és utána közvetlen sugárzást oda." "Egyetértek. Adjanak pár percet." érkezik Janeway válasza, mire a Doktor visszatér a sziklába ékelodott szerkezethez, ami a mondatai után zümmögve kommunikál vele: "Fel fogjuk sugározni a hajónkra. ... Én a Voyager Vészhelyzeti Orvosi Hologramja vagyok. ... Egy fénybol és eroterekbol álló kivetítés, amit egy optronikus program irányít." A szerkezet ekkor hosszabban zümmög, mire a Doktor kicsit zavarba jön, majd így szól: "Nem... Technikai értelemben nem vagyok valódi személy."

"Hogy van a betegünk?" kérdezi a gépházba érkezo Janeway Torrest. "Nehéz eset." feleli a fomérnök, miközben a kapitánnyal együtt a felszínrol felhozott szerkezet felé tart, "Bio-neurális áramköröket használva humanoid szinaptikus funkciókat utánoz." "De a memóriája károsodott." veszi át a szót Kim, aki a Doktorral együtt valamivel odébb csatlakozott a pároshoz, "Egyfajta gépi amnéziában szenved." "Valami elmélet, mi lehet ez?" kérdezi Janeway. "Lehet szonda, vagy kommunikációs eszköz..." találgat Torres. "Bármilyen legyen is a barátunk, nem volt egyedül. Azt állítja, egy társával együtt utazott." mondja a Doktor. "Ha van odalent egy másik ilyen is, attól talán kaphatnánk néhány választ." véli Janeway, majd a kijárat felé veszi az irányt: "Az asztrometrián leszek, letapogatjuk a felszínt. ... Adja át üdvözetem a vendégünknek." néz Janeway a Doktorra távozás elott. "Természetesen, kapitány." bólint a hologram. A többiek Janeway nyomába szegodnek, a Doktor pedig odaszól a közelben dolgozó technikusnak: "Kapcsolja ki a szigetelomezot." Az erotér megszunik, a hologram pedig odalép az egy állványra helyezett szerkezet mellé, és így szól: "Hogy van?" A szerkezet zümmög egy darabig, mire a Doktor nagyot sóhajt: "Hát... Ez egy érdekes kérdés. ... Kim zászlós, és Torres hadnagy megpróbálják megjavítani a... Sérült áramköreit." Egy rövid, kérdésnek hangzó zümmögés hallatszik, mire a Doktor zavart arccal húzódik még közelebb: "Ez... Épp az, amiről én is beszélni akartam önnel. ... Ön nem egy szerves élőlény. Gépi rendszer. ... Egy mesterséges intelligencia, amit valamiféle gépben helyeztek el." A szerkezet erre kissé idegesnek hangzó zümmögésbe kezd, mire a Doktor sajnálkozva csóválja meg a fejét: "Nem, sajnós... Nem tévedés. ... Úgy véljük, a lezuhanáskor szenvedett károsodása okozza a zavartságát. ... Nézzte a dolgot másképpen: ön és én valamiben hasonlítunk. Pusztán attól, hogy nem szerves anyagból állunk, még nem vagyunk alacsonyabb rendűek. ... Nos... Fémbol készült, több mint egy méter hosszú, hengeres..." sorolja a Doktor, majd a szavába vágó kérdo zümmögésre gyorsan hozzát teszi: "Nem, tulajdonképpen nagyon is karcsú a termete. ... Nincs mit."

"Nem észlelek további berendezéseket a bolygó felszínén." hagyja ott Seven az asztrometriai labor egyik konzolját. "A másik szerkezet talán megsemmisült a lezuhanáskor." véli Janeway, "Keressen a gépházban levo barátunkhoz hasonló összetételu fémdarabokat." "Vannak kisebb nyomok, szétszóródva az északi kontinensen." mondja Seven kisvártatva. "Elszigetelni." szól Janeway, mire a fomonitoron hamarosan megjelenik a bolygó felszínének egy részlete, egy meglehetősen méretű

kráterrel a közepén. "Becsapódási kráter...?" kérdezi a kapitány, szemügyre véve a képet. "Az átméroe kétszáz kilométer." mondja Seven. "Ezt nézze meg... Nagy koncentrációjú radiogén anyagok vannak a kráter falaiban... A szóródási jellegük alapján... Egy erosen fókuszált robbanás maradványai." állapítja meg Janeway. "Úgy tunik, rájöttünk, mi a feladata." mondja Seven. "Egy tömegpusztító fegyver..." bámulja Janeway elhulten a képernyőn látható hatalmas krátert.

"Megértem az aggályait. De a szerkezet nem mutatta magát ellenségesnek." mondja a Doktor Janewaynek a tanácssteremben. "Egyelőre." pontosít Torres a helyiség túlfelől, "De csak idő kérdése, hogy egymás mellé rakja a dolgokat." "Egyelőre több ok arra, hogy beszéljünk vele, elmondjuk, mi aggaszt minket." érvel a hologram, "Hogy segítséget kérjünk a robbanótöltetének ártalmatlanításához." "Ha arra programozták, hogy felrobbanjon, nem lehet megmondani, erre hogyan reagálna." mutat rá Chakotay. "Egyetértek." néz rá Janeway, "Most kell semlegesítenünk a fenyegetést. Javaslatok?" "Elsugározni az egységet a hajóról, és megsemmisíteni, mielőtt bárkiben kárt tehet." mondja Seven. "Seven...! Egy értelmes lényről beszélünk!" mered rá a Doktor elképedve. "Rendben, akkor visszajuttatni a felszínre, és üzenőbóját helyezni ki, hogy figyelmeztessük a többi hajót." "Nem tudom elhinni, hogy az egyetlen lehetőségünk az, ha megöljük, vagy sorsára hagyjuk..." fordul a Doktor Janeway felé. "Mi van, ha el tudjuk szigetelni a bio-neurális áramköröket a robbanótöltettel?" kérdezi Torres. "Üzemképtelenné tenni a fegyvert, de megmenteni az intelligenciát..." néz rá Janeway. "Teljesen össze vannak építve. Hova tegyük az intelligenciát, ha le akarjuk állítani az egészet?" kérdezi Kim. "Nyilvánvaló a válasz: le kell tölteni a szinaptikus mintáit egy, az enyémhez hasonló holografikus mátrixba." mondja a Doktor. "És utána?" kérdezi Chakotay. "Megpróbáljuk kitalálni, honnan jött, és visszajuttatjuk a népéhez." "A berendezés nagyon összetett, bármilyen hibával a robbanást kockáztatjuk." véli Seven. "Az életmentés gyakran jelent kockázatot." mutat rá a Doktor. Janeway mérlegel egy rövid ideig, majd így szól: "Harry, B'Elanna... Segítsenek a Doktornak." "Köszönöm, kapitány." "De a veszély első jelére kisugározzuk a hajóról." néz Janeway a hologramra, mielőtt távozna, "Világos?" "Világos."

"Nagyon is megértem." mondja a Doktor bólogatva a bombának, amit két technikus cipel át a gépház fő szintjén a lift felé, "Én sem örülnék neki, ha így hurcolásznának össze-vissza. ... Persze hogy az. Ki nem volna az? ... A gyengélkedőre visszük. ... Azért, mert ott jobban fel vagyunk szerelve arra, hogy segítsünk." felelget a Doktor a bomba zümmögve-csipogva eloadott közléseire, miközben bemanovereznek a liftbe, "Ötös szint. ... Át fogjuk tölteni az intelligenciáját egy holomátrixba. ... Örülnie kellene, nem sokára már ugyanúgy fog sétálgatni, mint én." A lift megérkezik a trióval, és miután kiléptek a folyosóra, a furcsa beszélgetés folytatódik. "Nem vagyok biztos benne. Kim zászlós épp most állítja össze a fizikai jellemzőit. ... Biztos vagyok benne, hogy jól fog kinézni." A menet megérkezik a gyengélkedőbe, a Doktor pedig Torreshez fordul: "Készen állunk a kezdésre?" "Amikor csak akarja." lép oda a főmérnök a bombához, amit elhelyeznek egy állványra, majd Kimmel együtt munkához lát. A bomba azonban szinte azonnal tiltakozni kezd. "Nem kell megijedni. Hozzá kell férnünk a rendszereihez, hogy elvégezhessük az átvitelt." mondja a Doktor. A szerkezet azonban nem tunik elégedettnek a válasszal, mire a hologram felsőhajtva Torreshez fordul: "Azt mondja, pontosan tudni akarja, éppen mit csinál." "Ez egy nagyon bonyolult művelet, nem tudnék eléggé összpontosítani, ha minden mozdulatomról részletesen beszámolnék." fintorog Torres bosszúsan. A bomba zümmög valamit, mire a Doktor egyetérten bólogatni kezd: "Meg kell bocsátania Torres hadnagynak. Mérnöknek kiváló, de korántsem olyan tapintatos, mint én." B'Elanna erre villámló szemmel sandít a hologramra, majd a száját elhúzva odaszól Kimnek: "Harry, ha megkérhetem..." "Ahm... Igen, persze. ... Szóval, eloszor létrehozunk egy aktív kapcsolatot maga, és a holorendszer között. És hogy ezt megtehessek... Ööö... Leállítjuk a programját, míg átszervezzük a bio-neurális hálózatát." A bomba erre hevesen tiltakozni kezd a Doktor pedig B'Elannához fordul: "Azt mondja, nem engedheti, hogy kikapcsolják." "Sajnálom, de nincs más lehetőség..." mondja a munkába merült Torres. A bomba erre adott választát még ő és Kim is azonnal felismerik, a szerkezet ugyanis

fültépo szirénázásba kezd. Torres gyorsan hátralép, és trikordert kap elo: "Élesítette magát, beindult a robbantási folyamat." "Gyengélkedo hívj a hidat: a szerkezet robbanni fog, sugározzák ki a hajóról!" üzeni Kim.

"Megszunt a transzporter-bemérés." pillant Chakotay a kapitányra. "Beszéljen vele, Doktor." szól Janeway.

"Kérem, el fogja pusztítani magát, és minket is!" mondja a hologram a bombának, de az nem reagál. "Robbanásig húsz másodperc." mondja Kim. "B'Elanna, engedjen át egy EM-impulzust az áramkörein, talán ki tudja ütni." javasolja Janeway a hídról. "Máris." lát munkához Torres.

"Tizenöt másodperc." mondja Kim. "Kérem, hatástalanítsa magát. Mi csak segíteni próbálunk..." mondja a Doktor. "Tíz másodperc. Kilenc." "Töltodik az impulzus." szól Torres. "Hat. Öt."

"Most!" A bomba a következő pillanatban néhány furcsa hang kíséretében elcsendesedik, a fények is kialszanak rajta. Kim megkönnyebbült sóhajjal pillant Torresre, majd így szól: "Bevált.

Leállítottuk, kapitány." "Ezt nem kellett volna." mondja a maga elé meredo Doktor komor, valahogy fenyegeto hangon. "Tudom, nagyon összebarátkozott azzal a vacakkal, de..." szól rá Torres. "Hazudtak." "Mirol beszél...?" kérdezi a fomérnök. "Azt mondták, a neurális mintákat akarják áttölteni, de valójában le akartak állítani." mered a hologram vádlón Torresre, akinek eltart pár pillanatig, míg rájön az ijeszto valóságra: "Maga a mesterséges intelligencia..." Kim utánanéző a dolognak, és kénytelen igazat adni Torresnek: "A kapcsolaton át uralma alá hajtotta a Doktor programját." "Gyengélkedo hívja a hidat." aktiválja Torres a kommunikátorát, de nem történik semmi, "Kapitány, válaszoljon!" B'Elanna végül ellenorzi a konzolt, aminél áll: "Behatolt a hajó rendszereibe, leállította a kommunikációt." "És be is zárt minket." fordul el Kim az ajtóvezérlo paneltol. "Megpróbáltak elpusztítani." járja körül a mesterséges intelligencia a korábbi testét.

"Csak hatástalanítani próbáltuk." pontosít Kim. "Fegyver vagyok." "Igen." "Miért nem mondták meg?" "Óvatosságból. Attól tartottunk, veszélyes lehet." feleli Kim. "A jelek szerint igazunk volt." jegyzi meg Torres. "Nem hagyhattam, hogy elpusztítsanak. Végre kell hajtanom a küldetésemet!" néz rá a Doktor. "Most már emlékszik rá?" kérdezi Kim. "Igen. Egy nagy hatótávolságú taktikai robbanótöltet vagyok. A népem azért vetett be, mert szörnyu fenyegetéssel kellett szembenézniük. Egy ellenséges fajjal. ... A társ-egységem megsemmisült. De én el fogom érni a célomat. A hajójuk majd odavisz." "Nézze..." lép közelebb Kim, "Megpróbálunk kapcsolatba lépni a népével... Ha meg tudná mondani, kik ok..." "Folytatnom kell a küldetésemet!" üvölt rá a Doktor, majd újraindítja a bomba vezérlorendszerét, a burkolat oldalán levo néhány gomb segítségével.

"A fegyvert újra élesítették." jelenti Chakotay a hídon. "A biztonságiakkal mi van?" néz rá Janeway. "Még mindig nem tudnak bejutni a gyengélkedobe... Bár ami azt illeti, egyáltalán az ötös szintre sem." "Mérjék be az embereinket." áll fel Janeway a székéből elszánt arccal, "Kivetjük az egész átokverte szektort, ha muszáj." "Azt nem javasolnám, kapitány." mondja a fomonitoron megjelenő Doktor, "Ha megint megpróbálnak megállítani, robbantok. A hajója, és rajta mindenki, elpusztul. Továbbítok egy új irányt a kormányosnak. Elindulnak a megadott koordinátákra, maximális görbülettel." "Doktor...?" kérdezi Janeway. "O már nincs." "Egy két egész háromtized fényévnyre levo rendszerbe irányít minket." állapítja meg Paris. "Az az otthona?" kérdezi Janeway. "Az a célpontom. Az útvonal, amit készítettem, átvezet az ellenséges aknamezők között. Ne térjenek el tole, akkor a hajójukat nem éri baj. Mikor elértük a rendszert, lesugároznak a célpontomhoz." "Nem fogunk segíteni magának kirobbantani egy háborút. Ennek a legénységnek van egy Elsodleges Irányelve, ami megtiltja, hogy beavatkozzon más fajok belügyeibe." "Már beavatkoztak." "Segíteni próbáltunk." "Míg rá nem jöttek, mi vagyok valójában. Utána pedig megpróbáltak kikapcsolni." "Csak a robbanótöltetét, nem magát." "Ebben nincs különbség, az vagyok, ami vagyok. Most pedig változtassanak irányt, vagy robbantok!" "Ha megteszi, sosem éri el a célját, nem igaz?" mutat rá Janeway. "Arra programoztak, hogy minden szükségeset megtegyek a célom elérése érdekében. Ha kudarc fenyeget, mindenkit, aki megpróbál megakadályozni ebben, ellenségnek tekintek. ... Változtassanak irányt, és irányítsák át hozzám a szenzorikat, hogy ellenorizhessem az engedelmességüket." "Elobb engedje el az embereimet a

gyengélkedobol." mondja Janeway határozottan. "Tárgyalásra nem vagyok beprogramozva. Maradnak, ahol vannak." "Állítsa be az irányt, Mr. Paris. Szenzorokat átirányítani a gyengélkedobe." "Remek taktikai döntés, kapitány." mondja a Doktor elégedetten, ezzel bontja a kapcsolatot. Chakotay azonnal felpattan a székéből, és Janewayhez lép, aki odasúgja neki: "Szedje össze a tisztikart. Ki kell találnunk, hogy legyünk okosabbak egy okos bombánál..."

"Ha ki tudjuk kapcsolni az eroteret a gyengélkedő körül, be tudom mérni." mondja a kormányospultnál ülő Paris valamivel később. "Még ha sikerrel járna is, nem tudnánk elég messzire sugározni a hajótól, hogy ne szenvedjünk károsodást." mutat rá a mellette álló Seven. "Igaza van." ért egyet Chakotay, "A legjobb lehetőség hatástalanítani azt a vacakot." "Nem jönne össze. Belso szenzorai vannak. Ha csak egy csavarját is megpróbáljuk meglazítani, bummm!" néz Paris a parancsnokra, miközben Neelix érkezik a hídra: "Parancsnok, azt hiszem, vetnie kellene egy pillantást erre." A talaxiai egy fémhengert ad oda Chakotaynak, majd így folytatja: "Ez egy energia-csomópont, amit a replikátorok hatékonyabbá tételére használtam. A múlt héten szereztem egy csereüzlet során. Transz-kinetikus energia-szabályozója van, és bio- neurális vezérloáramkör. Nem emlékezteti valamire?" "A gyengélkedőbeli barátunk?" néz Chakotay Neelixre. "Eloszor nem jöttem rá a kapcsolatra. De mikor hallottam néhány gépészt a fegyverrel beszélgetni, átnéztem a kapcsolási rajzát ezeknek. Ugyanaz a technológia." "Honnan szerezte?" "Egy Onquanii nevére kereskedtem." "Mondta, hogy o honnan vette?" kérdezi Seven. "Nem. De nagyon lelkes kereskedőnek tunt. Talán elárulja nekünk, ha hasznára válik..." "Keressék meg a hajóját. Ha megtalálják, küldjenek egy kódolt üzenetet. Tájékoztassák a problémánkról." szól Chakotay. "Igenis, uram." lát munkához Paris.

"Ha bele tudnánk piszkálni a holokivetítőbe anélkül, hogy észrevenné, talán le tudnánk állítani." mondja Torres halkán Kimnek, miközben mindketten a laborban ügyködő Doktort figyelik a főorvosi iroda mindkét ívelt üvegfalán átnézve. "Megváltoztatta a hozzáférési kódokat. Amint megpróbálnánk dekódolni őket, újraindítaná a robbantási folyamatot." "Van valami jobb ötlete?" "Igen. Hagyjuk, hogy a kapitány oldja meg a helyzetet. Ha valaki véleményére igazán nincs szüksége, akkor én az vagyok." sóhajt fel Kim bosszúsán. "Ez most nem jó alkalom az önsajnálatra." jegyzi meg B'Elanna. "Chakotay rám bíz egy fontos döntést, én meg mit csináljak? A fedélzetre sugározok egy beszélő bombát." morogja Kim, majd odamegy a még mindig az állványon pihenő bombához. Torres pár pillanatig töpreng, majd utána siet: "Mikor én vezettem eloszor felderítő küldetést, bevitettem a csapatomat egy barlangba, amirol azt hittem, egy cardassiai katonai létesítmény. Aztán kiderült, hogy egy instabil ásványtelepet tévesztettem össze fegyverzetre utaló mintázatokkal. Sziklaomlás volt, három napra ragadtunk odabent." "Mit csináltak?" "Pusztá kézzel ástuk ki magunkat." Kim erre elindul a labor felé az irodán át, mire Torres utána szól: "Mit csinál?" "Kiasom magunkat." Kim a laborba beérve meg sem áll a fokonzolnál dolgozó Doktorig: "Tudja, nem kell ezt megtennie." "Erre programoztak be." "Maga egy értelmes élőlény, nem kellene a saját programja szolgájának lennie. Nézze csak meg a Doktort." "O egy eszköz, egy holografikus bábu." "Az a bábu megmentette az életét." mutat rá Kim, "Ha o nincs, maga még mindig ott lenne egyedül, sérülten azon a bolygón. O győzött meg engem arról, hogy sugározzuk fel. ... És mikor rájöttünk, mi maga, és néhányunk meg akarta semmisíteni... A Doktor megvédte a maga jogát a létezéshez." "Mire akar kilyukadni?" "Még akkor is, ha csak programozták arra, hogy orvos legyen... Többé vált annál. Barátokat szerzett, már vezetett csillaghajót... Sot, énekel is." "De mindezen eredményei ellenére... Megszunt valaha is orvosnak lenni?" "Nem. De..." "Én sem tudok nem fegyver lenni." mondja a hologram, ezzel otthagya Kimet, besiet az irodába. Harry azonban nem hagyja annyiban a dolgot, utána siet: "Nézzen magára! Máris sokkal több annál. ... Van teste, szemei, amikkel láthat... De abban a pillanatban, hogy felrobban, mindennek vége lesz." "Ez a természete annak, ami vagyok." mondja a hologram, közben adatokat kérve az irodában lévő asztali terminálra. "Nem kell ennek lennie. Adhatunk magának saját holomátrixot. Addig létezhet, ameddig csak akar. Megvalósíthat bármit,

amit csak elgondol." "Mindén, amit én meg akarok valósítani, az a célpontom megsemmisítése." jelenti ki a hologram, bár elotte észrevehető hosszúságú ideig töpreng. "Mi a célpontja?" kérdezi Kim. Egy katonai létesítmény a Salinia Prime-on. 11-es rácspont 9341-es vektor." "Meséljen róla. ... Ki az ellenség?" "Egy kegyetlen, eroszakos faj, ami elpusztítással fenyegeti a népemet." "Mi mást tud még róluk? Hogy néz ki a bolygójuk? ... Vannak ott erdők? Állatok? Iskolák annak az eroszakos népnek a gyermekei számára?" "Nem láttak el felesleges adatokkal." morogja a hologram. "Akkor nagy szerencséje van. Most itt van a Voyager fedélzetén, használhatja a letapogatóinkat... Miért nem nézi meg alaposabban a célpontját?" Kim ezzel a hátsó falon lévő nagy monitorhoz megy, és az egyik terminálablakba kéri a hologram által meghatározott terület távolsági letapogatását. "Egy katonai létesítmény. Ahogy mondtam." mondja a mellette megálló hologram. "De emberek vannak ott." mutat rá Kim. "Katonák." "Akik szenvedni fognak maga miatt. Emlékszik még arra, mikor maga szenvedett? Vakon, magatehetetlenül? Tényleg ki akar ennek tenni másokat?" "A kötelességem, hogy megvédjem a népemet. Nem fogom elárulni oket! Most pedig kifelé, mielőtt kénytelen lennék magnak ártani!" Kim erre szótlansággal visszamegy a kezelőbe, ahol Torres odaszól neki: "De megpróbálta..."

"Egy szubtéri hullámot észlelek a bal oldalunkon." jelenti a kormányospultnál ülő Paris. "Mintha egy álcázott hajó volna." véli Chakotay. "Akár o is lehet..." mondja Neelix, "Onquanii egy álcázott hajóval utazik." "Hívnak minket." mondja Paris, "Csak hang." "Nyisson csatornát." szól Chakotay. "Voyager...! Jó újra látni magukat!" hallatszik egy lelkes férfihang. "Ahogy önt is, uram." üzeni Neelix. "Vettem az üzenetüket. Egy intelligens fegyver van a birtokukban?" "Tulajdonképpen inkább mi vagyunk az o birtokában. A túszaik vagyunk. Maga tud bármit is erről a fegyverről?" kérdezi Neelix reménykedve. "Ha jól tudom, egy druoda nevu faj készítette. Tanulmányoztam a technológiájukat. Vegyenek a fedélzetre... Talán tudok segíteni."

Janeway valamivel később egy magas, szürke boru, hosszanti homloktaréjjal rendelkező humanoidtal beszélget a gépházban. "Kikapcsolták a kommunikációs rendszert?" kérdezi Onquanii. "És megerősítettük a szektor árnyékolását." bólint Janeway, "Nem fognak kihallgatni." "Jobban bíznék a biztonsági rendszereikben... Ha nem volnának máris a fegyver kezében." "Nem tudtok, hogy az, mikor a fedélzetre vettük." jegyzi meg Chakotay. "Ennek a sorozatnak tizenegyes intelligenciafaktora van. Görbületképes, teljesen páncélozott, önirányító, nyolcvan fényév a maximális hatósugara." sorolja Onquanii, "Át tud repülni egy ionviharon, vagy egy egész flottányi ellenséges hajón, és utána még mindig eljut a célpontjáig." "Mondja... Hogyan tüntethetem el a hajóról?" kérdezi Janeway. "Maga sehogy... De én igen. ... A transzporter-rendszeremben van egy fojtómező, ami üzemképtelenné teszi a detonátort, így a mérnököm hatástalaníthatja." "Ez egy nagylelkű ajánlat. Nem bánja, ha megkérdem, mit kér cserébe?" "Az eszközt magát." "Nem fogok átadni egy tömegpusztító fegyvert valakinek, alighogy megismertem." "Ah... Én anyagmentésből élek, nem háborúból. Nem áll szándékomban bevetni." "De eladhatja valakinek, akinek igen." mutat rá Chakotay, "El tudom képzelni, mekkora hasznot hozhat." "Abból több hasznom van, ha alkatrésznek adom el." jelenti ki Onquanii, "Az energia-hálózatát egy kisebb flottára szét lehet osztani, az intelligencia-magja pedig, megfelelően átprogramozva, rengeteg dologra jó lehet, terraformálástól kezdve bolygószintű időjárás-szabályozásig." "Rendben. Megkaphatja a fegyvert. Ha az energia-hálózata nálunk marad. Így biztosak lehetünk benne, többé senki nem fogja felhasználni." mondja Janeway. "Attól tartok, ez így elfogadhatatlan..." csóválja a fejét Onquanii, "Az energia-hálózat az egyik legértékesebb összetevője." "Sajnálom, ez nem képezi vita tárgyát." "Felajánlhatunk néhány lítium-kristályt kompenzációként." veti fel Neelix. "Az a hálózat ezer lítium-kristályt is megérne!" "És ha megtoldjuk egy plazma-sokszorozóval is?" próbálkozik tovább Neelix. "A teljes fegyvert akarom, vagy itt marad maguknál. ... Kapitány...?" "Nagyon elszántnak tunik, ahhoz képest, hogy csak alkatrészként érdeklődik." jegyzi meg Chakotay. "Sajnálom, hogy raboltuk az idejét." mondja Janeway, "Más módot kell találnunk a problémánk megoldására." Onquanii a fejét ingatva veszi szemügyre Janewayt, majd pár lépést odébb menve így szól: "Sok

szerencsét hozzá." A kereskedő ezzel aktiválja a kezében tartott jeladót, és visszasugároz a hajójára. "Sajnálom, kapitány. Azt hittem, segíthet a dolog." mentegetőzik Neelix. A Voyager a következő pillanatban megrázkódik. "Híd, jelentést." üzeni Janeway. "Az idegen hajó tüzet nyitott. Elvesztettük a fegyverzetet, és a pajzsokat." jelenti Paris.

"Gyengélkedő a kapitánynak: mi történik?" üzeni a főorvosi irodából kisiető hologram. "Támadás alatt állunk." "Hány hajó?!" "Egy. A bal oldalon." "Tüzet viszonzni!" "Nem tudjuk. Ellenorizze a szenzorokkal, a fegyvereink üzemképtelenek." A hologram utánanéz a dolognak.

"Az erőtér a gyengélkedő körül instabil." mondja Chakotay, aki közben Janewayjel együtt visszatért a hídra, "Megpróbál transzporterrel ráállni a fegyverre." "Modulálja újra az erőteret." rendelkezik Janeway. "Nincs hatása."

A hologram, mikor látja, hogy a bomba körül megjelenik a szállítószalag, odasiet a fegyverhez, és megnyom rajta néhány gombot. "Mit csinál?" kérdezi Torres, de nem kap választ.

"Egy antianyag-hullámot küld vissza a sugáron át." állapítja meg Chakotay. Onquani hajója néhány másodperccel később megsemmisül, a robbanás alaposan megrázza a Voyager-t.

"Megsemmisültek." jelenti Chakotay. "Ez nem volt szükséges." üzeni Janeway a gyengélkedőbe. "Ellenség voltak." érkezik a hologram válasza, "Tartsák az irányt."

"Tanulmányoztam a fegyver felépítését." mondja Seven a hídon, "A nanoszondáim átalakíthatók úgy, hogy üzemképtelenné tegyék a bio-neurális hálózatát. Azonban közvetlen hozzáférésre volna szükségem az elsődleges vezérlőportjához." "Vagyis be kellene juttatnunk a gyengélkedőbe anélkül, hogy gyanút keltene." állapítja meg Janeway. "A holorendszer vezérléséhez a gyengélkedő fölül hozzáférhetünk." mondja Chakotay, "És elég időre megzavarhatjuk a Doktor működését ahhoz, hogy Seven bejuttathassa a nanoszondákat." "Mennyi időre lenne szüksége?" kérdezi Janeway a not. "Körülbelül húsz másodpercre." "Végezzenek egy távolsági letapogatást azon a szubtéri aknamezon, amire figyelmeztetett minket." szól oda Janeway Tuvoknak, "Számítsa ki a robbanóerejét. Mekkora kárt okozna a hajónak?" "Igen, kapitány." "Mit tervez?" kérdezi Chakotay. "Olyan érzésem van, hamarosan váratlan problémával fogunk szembekerülni." feleli Janeway halvány mosollyal, mire Chakotay jelentősegteljesen bólint.

Valahol a mélyurben több tucatnyi, kinézetre ugyanolyan fegyver halad impulzusmeghajtással, mint amit a Voyager balszerencséjére a fedélzetére vett. A fegyverek távolsági szenzorai hamarosan befogják a Voyager-t, majd rövid mérlegelés után megszületik a döntés, és a teljes bomba-flotta görbületi sebességre gyorsít, elfogópályán a Voyager felé.

"Elemeztük az idegen aknamezót, és kiszámítottuk, milyen hatása lenne a Voyager-re." mondja Seven a többieknek a tanácssteremben. "Azt hiszem, tudom majd szimulálni a robbanásokat a tehetetlenségi tompítók jól időzített leállításával. Persze, arra kérem engem, hogy rázzam össze magukat, az olyan volna, mintha egy zenészt kérnének meg, hogy hamisan játsszon." mondja Paris elvigyorodva. "Biztos vagyok benne, hogy azért menni fog." mondja Chakotay, "A fegyvernek hozzáférése van a szenzorainkhoz. Hogyan lehetünk biztosak benne, hogy nem jön rá?"

"Átalakítottuk a szenzorhálózatot, hogy hamis adatokat továbbítson." mondja Seven, "Azt fogja hinni, hogy az aknamezoben haladunk." "Legalábbis annyi időre, míg Seven be tud jutni a gyengélkedőbe." teszi hozzá Paris. "Hogyan?" kérdezi Chakotay. "Orvosi vészhelyzet." mondja Paris. "Harmadfokú plazmaégéseket fogok szenvedni az aknákkal való találkozás során." teszi hozzá Seven. "Itt lépek be én a képbe, mint fő kozmetikus, szolgálatára." szólal meg Neelix. "Újabb rejtett képesség, Neelix?" néz rá Chakotay vidáman. "Hát, elboldogulok egy borregenerátorral, majd csak képes leszek szimulálni egy meggyozzonek tuno sebet." "Rendben." bólint Chakotay, "Bejuttattuk. Utána mi lesz?" "Tuvok parancsnok készenlétben fog állni, hogy megszakítsa a Doktor programját. Ezt követően én bejuttatom a nanoszondákat, és üzemképtelenné teszem a fegyvert." mondja Seven. "Tájékoztatom a kapitányt." áll fel Chakotay, "Lássunk hozzá."

A többiek is a kijáratok felé indulnak, közben Paris így szól Neelixhez: "Ha jól teljesít ebben a feladatban, a kapitány talán tiszteletbeli partizánná nevezi ki."

A kezeloben, a diagnosztikai konzolnál dolgozó hologram bosszús arccal veszi tudomásul, hogy a terminál nem akar kötélnek állni, folyton csak tiltakozó hangokat hallat. A hologram végül bemegy a főorvosi irodába, az ott unatkozó Kimhez és Torreshez. "Segítsenek." "Miben?" kérdezi Kim. "Azt a hibát próbálom behatárolni, ami a lezuhanásomat idézte elő. De több memóriefájlom még mindig sérült. Állítsák helyre őket." A hologram ezzel visszamegy a kezelobe. Torres felsóhajt, majd közelebb hajolva Kimhez, így szól: "Korábban is segíteni próbáltunk neki, azért vagyunk most itt..." "Amennyiben ellenséges hatalom fogságába esik, minden lehetőséget meg kell ragadnia a merénylo megtámadására." idézi Kim a szabályzatot, majd a kérdőn rámeredő Torres felé fordulva hozzáteszi: "Maga sosem olvasta a tiszti szabálykönyvet? 1-26-os szakasz." "Nem hinném, hogy ezúttal volna valami értelme a Csillagflotta-diplomáciának." csóválja a fejét B'Elanna, "Ha együttműködünk, azzal kerül elonyös helyzetbe." "Ha a legcsekélyebb esély is van arra, hogy rá tudjuk venni, gondolja meg magát..." "Ez egy bomba, Harry!" "Egy intelligens bomba." "Azt mondtam, segítsenek!" kiabál be a hologram a kezeloból, nem éppen barátságos hangon, mire Torres végül odabólint Kimnek, és elhagyják az irodát. "Hol kezdjük?" kérdezi Kim a konzolnál álló hologramot, mire az odébb lépve magyarázni kezd: "Több hiányosság is van a memória-indexemben, egy három perc harminchét másodperces hézagot is beleértve, közvetlenül a lezuhanás előtt." Torres a konzolhoz lépve munkához lát: "Egy rekurzív kereso-algoritmussal visszanyerem a hiányzó adatokat... Ott van. Egy szubtéri adást fogott. Arra vonatkozó utasítást, hogy változtasson pályát, és tartson a bolygó felszíne felé." "Úgy látszik, a leszállása nem véletlen volt." jegyzi meg Kim. A hologram pár pillanatig töpreng, majd így szól: "Az ellenség próbálkozása volt, hogy eltérítsenek a célponttól." "Nem, a hozzáférési kódjai titkosítva vannak." mondja Torres. "Biztosan kifejlesztettek valami beszívargó kódot." "És mi van, ha nem az ellenség volt?" kérdezi Kim. "Ki más próbálhatna eltéríteni engem?" "Javítson ki, ha tévedek, de ezek pontosan ugyanazok a duotronikus algoritmusok, amikkel maga kommunikált velünk." mondja erre Kim. "A saját népem nem próbálna meg megállítani." jelenti ki a hologram. "Talán meggondolták magukat." von vállat Kim. "Az ellenség kegyetlen! A célpontom fenyegetést jelent! Miért fújna le a népem a támadást?" "Ha ki tudunk tisztítani még néhány memóriefájlt, talán kiderül." mondja Kim, mire a hologram dühösen fordul el tőlük: "Többé nincs szükségem a segítségükre!" "Mi a baj?" megy utána Torres, "Talán attól fél, esetleg az derül ki, hogy nem is kellene elpusztítania azt a létesítményt?" "Hadd fejezzük be a munkát, utána majd eldönti, mit akar tenni az információval." javasolja Kim. A hologram végigméri mindkettejüket, majd így szól: "Folytassák." Mindhárman visszatérnek a konzolhoz, és ezúttal Kim folytatja az adatrekonstrukciót. "Mond magának valamit az a név, hogy Stratégiai Vezérlo Hálózat?" "Az az irányító központom. Ok rendelték el a kilövésemet." "Hát, úgy látszik, a parancsait felülbírálták. Nézze meg maga is." "Minden nagy hatótávolságú taktikai robbanótöltetnek: küldetést azonnal megszakítani." olvassa a hologram halkan. "Olvassa tovább..." mondja Kim. "Azt írja... A háborúnak vége. Majdnem három éve véget ért. ... A kilövés hiba volt. Az egyik irányítószensor meghibásodása miatt. Elindított egy sor kilövésvezérlet. A népemnek sokat sikerült leállítani, de harmincnégy fegyver elindult. Én is." "Azt hiszem, ez azt jelenti, most már hatástalaníthatja magát." "Nem...! Nincs itt a megerősítő kód! Elkerültük az ellenséges aknamezot, ezért megpróbálnak félrevezetni!" mondja a hologram dühösen. "A megerősítés ott lehet valamelyik sérült memóriefájljában." mutat rá Torres. "Vagy talán maguk csinálták az egészet, hogy megfertőzzenek a pacifista filozófiájukkal!" kiabálja a hologram, odasielve a bombához. "Ez nem így van." jelenti ki Kim. "Korábban is hazudtak már nekem, most miért bízzak magukban?!" "Nem kell bízni bennünk, csak hívja le azokat a fájlokat!" csattan fel Torres. "Nem! Arra programoztak, hogy megsemmisítsem a célpontomat! Végre fogom hajtani a feladatomat!" "Ha a háborúnak már vége... Maga lehet az, aki kirobbant egy újabbat." mutat rá Kim, "Akkor hányan

halnának meg a népebol?" A Voyager ekkor megrázkódik, mire a hologram visszasiet a konzolhoz: "Gyengélkedo hívja a hidat: jelentést!"

"Egy szubtéri aknára futottunk, ki kellett lépnünk görbületbol." üzeni Janeway a hídról. "Nem szabadna aknáknak lenniük ezen az útvonalon." "Több ezret észlelünk belőlük, elszórva a területen." üzeni Chakotay. "Most állítunk össze új útvonalat az elkerülésükre." teszi hozzá Janeway.

"Küldjék át nekem!" rendelkezik a hologram, majd az adatokat meglátva méltatlankodni kezd: "Ez két napos késlekedést fog eredményezni!" "Így legalább lesz ideje megbizonyosodni róla, hogy a háborúnak vége." mutat rá Kim. "Nem! Folytatják a terv szerint! Beprogramozok egy pajzs-javítást, ami megvédi a Voyager-t." "A sebességet akkor is csökkentenem kell." üzeni Janeway. "Beleegyezem. De csak addig, míg kiérünk az aknamezobol."

"Tartsa az irányt, Mr. Paris, egynegyed impulzus." szól oda Janeway Tomnak, majd Chakotay felé fordul: "Gondolja, hogy bevette?" "Úgy látszik." bólint az. "Rázzuk fel még egyszer alaposan, csak hogy biztosak legyünk." néz Janeway Parisra. "Igen, asszonyom."

"Ez egy újabb akna volt." jegyzi meg Kim, mikor a következő rázkódás alatt odasiet a hologramhoz. "A pajzs bírni fogja." jelenti ki az, miközben robban a harmadik akna is.

Tuvok egy függőleges Jeffries-folyosóban ereszkedik lefelé, majd két szint között megállva kinyitja a létra mögötti szervizajtót, és egy szerszámot véve elő, aktiválja kommunikátorát: "Tuvok a hídnak: hozzáfértem a holomátrixhoz."

"Vettem. Janeway hívja Neelixet: sebesültek?" üzeni Janeway a hídról.

"Épp most végzem az utolsó simításokat Seven plazmaégésén." jelenti a talaxiai büszkén, "És meglehetősen eredetinek tunik, ha szabad megjegyeznem." "Remek munka, készüljenek." hallatszik Janeway hangja.

"Ideje megint aknára futni, Tom. ... Legyen egy szép nagy." szól oda Janeway Parisnak, "Parancsnok, égesse ki a plazmarelét a hatos szinten." Paris és Chakotay szinkronban cselekszenek, az eredmény egy újabb rázkódás.

"Janeway a gyengélkedonek: súlyos sebesültjeink vannak." hallatszik a kapitány hangja a gyengélkedon. "Tartják az irányt és a sebességet!" üzeni a hologram. "Az nehéz lesz. Az asztrometriai tisztünk megsebesült. Eddig o navigált minket az aknamezon át." "Váltsák fel!"

"Seven of Nine képességei különlegesek. Nélküle nem fogunk átjutni az aknákon." "Akkor lássák el a sérüléseit, és küldjék vissza a helyére!" "Harmadfokú plazmaégései vannak. A gyengélkedon kell ellátni. Ha el akarja érni a célpontját, várnia kell." "Rendben, kapitány." adja be a derekát a hologram kelletlenül, "De figyelmeztetem: semmi trükk!"

"Janeway Neelixnek: indulás." üzeni Janeway, csatornát váltva az interkomon.

A csengo hangjára a hologram a gyengélkedo bejáratához megy, és beengedi Sevent, és az ot támogató Neelixet. "Lássák el, milyen gyorsan csak lehet." mondja a hologram a hozzájuk siető Torresnek.

"Bent vannak." mondja Chakotay. "Tuvok, most." üzeni Janeway.

A vulcani a kezében tartott muszerrel kezelésbe veszi a szerviznyílásban lévő alkatrészeket.

A hologram vibrálni kezd, mire a rendszerkonzolhoz siet, közben aktiválva kommunikátorát: "Híd! A holomátrixom instabillá válik. Miért?" "Károkat szenvedtek a másodlagos rendszereink." feleli Janeway. "Javítsák ki őket!" mondja a hologram, majd mikor megint ingadozni kezd, hozzáteszi: "Azonnal! Vagy elindítom a robbantási folyamatot."

"Álljon készenlétben." üzeni Janeway, majd odabólint Chakotaynak.

Seven felpattan az ágyról, ahol Neelix elhelyezte a 'sebesültet', mire Torres meglepetten néz rá:

"Mi folyik itt...?" "Megpróbáljuk hatástalanítani a fegyvert." súgja oda neki a talaxiai. Seven

közben odasiet a bombához, dolgozik egy darabig a tetején lévő billentyűzeten, majd nanoszonda-injektorait kieresztve kezelésbe veszi a fegyvert. Annak azonban szemmel láthatóan nem tetszik a dolog, mert néhány tiltakozó hang kíséretében vörös kisüléseket kezd eregetni, amik leterítik Sevent. Neelix és Torres odasietnek hozzá, a talaxiai egy trikorderrel megvizsgálja: "Neurális

sokkot kapott. Segítsen." Torressel együtt visszaemelik Sevent az ágyra, a hologram pedig, miután nagyjából stabilizálódott, visszasiet az elcsendesedett bombához, újraindítja, majd dühösen aktiválja kommunikátorát: "Gyengélkedo a hídnak: a leállításomra tett kísérletük sikertelen volt. Úgy terveztek, hogy elhárítsak minden, a bio-neurális hálózatom ellen irányuló támadást." "Megpróbáltunk értelmesen beszélni magával, de nem hagyott más lehetőséget." üzeni Janeway komoran. "És maguk sem hagynak nekem más lehetőséget. Maga, és a legénysége azonnal elhagyja a Voyager-t!" "Nincs alku." jelenti ki Janeway elszántan. "Ez nem alku tárgya! Engedelmeskedjenek, vagy robbantok!" üvölti a hologram. "Gyerünk. Csinálja." mondja Janeway nyugodtan. "Mindenki meg fog halni a fedélzeten!" "De rajtuk kívül senki más." mondja Janeway hűvösen, mire a hologram elgondolkodik. "Kapitány... Harminckét jármű lépett ki görbületből." jelenti Paris, "A bal oldalunkon." "Képernyőre." A fomonitoron megjelenik a bomba-flotta, ahogy gyorsan felzárkózik a Voyager mellé. "Az egyikük üzenetet továbbít... A Doktornak." jelenti Tuvok. "Híd a gyengélkedonek: társaságot kaptunk. Harminckét önirányító fegyver." "Észlelték a jelenlétemet a hajójukon." mondja a hologram, "Azt mondják, az én célpontom kiemelt fontosságú, azért változtattak irányt, hogy segítsék biztosan elérnem. Arra utasítanak, hogy sugározzak ki a hajójukról, és majd elvontatnak a célpontomhoz." "Mr. Kim, egyesítsék újra a neurális hálózatát, és készítsék fel a..." "Ezt nem tehetjük, kapitány." üzeni Kim. "Magyarázat?" "Ezeket a fegyvereket tévedésből lőtték ki, nem hagyhatjuk, hogy elérjék a céljukat." "Elég!" üvölt a hologram Kimre, "Kapitány, utasítsa, hogy folytassa!" "Harry, mirol beszél?" "Kapitány, adjon egy percet..." mondja Kim, majd a hologram felé fordul: "Hibát követ el. A saját népe megpróbálta hatástalanítani." "Ebben nem lehetek biztos." "Dehogynem! Nézze át a memóriefájlijait, keresse meg a megerősítő kódot." "Nem késhetek tovább!" "Ellenorizze a fájlokat!" "Egyesítsék újra a mátrixomat!" "Nem!" "Csinálja, amit Harry mond, vagy nem hagyja el ezt a hajót." üzeni Janeway hűvösen. "Nincs olyan helyzetben, hogy parancsokat adjon nekem!" "Ha most robbant, elpusztítja magát, és a társait is. Tényleg ezt akarja?" "A megerősítő kód!" mondja Kim nyomatékosan, a kapitány szavaitól elbizonytalanodott hologramnak, mire az végül a konzolhoz fordulva keresgélni kezd, majd felolvassa a megtalált adatokat: "443-as belső kódolási sorozat, 39121-es vektor. Ellenséges viszony megszűnése: megerősítve. Engedély nélküli indítás: megerősítve. Küldetés-megszakítási utasítás... Megerősítve." "Hatástalanítania kell magát, és megmondani a többieknek, hogy vonuljanak vissza." mondja Kim. "Ez félrevezetés..." "Ez a maguk kódja modulációs algoritmust használ, szinte lehetetlen volna hamisítani!" "Az ellenség kegyetlen, eroszakos!" siet oda a hologram a bombához. "Találkozott valaha is az ellenséggel? Csak a propagandát szajkózza. Azt hiszi, amire beprogramozták." "Megvannak a vezérloelveim!" "Amelyek felül lettek bírálva!" "Én egy ötös sorozatú nagy hatótávolságú taktikai robbanótöltet vagyok. Arra terveztek, hogy áthaladjak az ellenséges területen, és ellenálljak a megállításomra tett minden kísérletnek!" "Maga egy értelmes teremtmény!" "Az a kötelességem, hogy megvédjem a népemet, elpusztítsam a célpontomat!" "Intelligenciával ruházták fel, hogy saját maga hozhasson döntéseket. Hát most itt az ideje hozni egyet! Számptalan élet forog kockán!" A hologram erre nem szól, csak eltávolodik néhány lépésre Kimtől, aki utánamegy: "Amióta csak felvette a Doktor alakját, azt tanulja, milyen közülnk valónak lenni. Most próbálja meg azt elképzelni, milyen lenne az egyik áldozatának lenni. Az első áldozatát..." Kim itt Sevenre mutat, "Már látta szenvedni. Szorozza ezt fel egymillióval... Tízmillióval. Annyi szenvedést fog okozni, ha nem fejezi ezt be!" A rendszerkonzol felől ekkor a bombák elektronikus zörejekből álló kommunikációja szólal meg, mire a hologram és Kim visszasietnek oda. "Azt kérdezik, miért nem hagytam el a hajójukat." állapítja meg a hologram. "Mondja meg nekik." A hologram bólint, majd munkához lát: "Továbbítom nekik a küldetés megszakítására utasító parancsokat. ... Ok is megkapták a parancsokat. De akkorra már átlépték a célzási küszöböt. Miután két fényévnél közelebb kerültünk a célpontunkhoz, már nem lehet visszafordítani minket." Kim erre kétségbeesetten sóhajt fel, majd így szól: "Akkor... Mondja meg nekik, hogy vége a háborúnak." "Megmondtam." "Akkor mondja meg, hogy még a küszöb átlépése előtt kapta az üzenetet, mikor a bolygó felszínén volt." A hologram elküldi az üzenetet,

majd így szól: "Nem hisznek nekem." "Magán múlik, hogy megértesse velük." "Ok csak a vezérelveiket értik. Nem fognak rám hallgatni." Kim erre elcsendesedik, és pár másodpercig a hologram is töprengve néz maga elé, majd így szól: "Egyesítsék a neurális hálózatomat. ... És küldjenek vissza a többiekhez." "Ezt nem tesszük meg." "Nem áll szándékomban tovább haladni a célpontomhoz. Megállítom oket." mondja a hologram elszántan. "Hogyan?" "Tömegpusztító fegyver vagyok." szól a hologram halk, nyugodt hangon, "Azt akarta, hogy lássak túl a programozásomon. Most magának kell túl látnia a kételyein." Kim végül bólint, majd így szól: "B'Elanna...! Segítsen. ... Híd, mérjék be a fegyvert, és készüljenek az urbe sugárzásához." "Harry, mi folyik odalent?" kérdezi Janeway. "Kapitány, nincs idom elmagyarázni, bízson bennem." mondja Kim, miközben hozzálát az elokészületek megtételéhez.

"Tisztán és világosan hallottam, zászlós." üzeni Janeway a hídról, majd Tuvok felé fordul:

"Csinálja."

"Újrakonfiguráltam a bio-neurális hálózatot." mondja Torres, mire Kim felsóhajt, és a hologramra pillant: "Készen áll?" Az erre csak bólint. "Sajnálom." mondja Harry. "Egyszeruen a küldetésemet hajtom végre." mondja a hologram nyugodtan, "Csak a célpont változott." Kim megindítja az átvitelt, mire a hologram vibrálni kezd, a bomba magasabb szintu rendszerei pedig hamarosan életre kelnek. "Átvitel kész." jelenti Torres kisvártatva. "Kérem, pontosítsa az..." kezdi a Doktor, majd körülnézve elhallgat, és így folytatja: "Mi történt? Meddig voltam üzenen kívül?" "Majd később elmagyarázzuk, Sevennek szüksége van a segítségére." mondja Torres, ezzel Seven ágya felé tereli a hologramot. "Híd, energiát." üzeni Kim.

A bomba pár másodperccel később megjelenik odakint a társai között, mire a hozzá legközelebb haladó vonósugárra veszi, és felgyorsítva maguk mögött hagyják a Voyager-t, valamivel odébb pedig görbületi sebességre gyorsítanak.

"Görbültre léptek." jelenti Chakotay. "Követés távolsági szenzorokkal." rendelkezik Janeway.

A sérült bomba a görbületi sebességgel haladó kötelék első néhány egysége között van. Mikor már néhány perce úton vannak, a szerkezet középso részén lévő hosszanti rések kék fénye lassan vakító fehérre válik, és a bomba felrobban. Az első detonációt még számos másik követi, ahogy a robbanás megsemmisíti az alakzatban haladó többi egységet is.

"Antianyag-robbanások sorozatát észlelem." jelenti Tuvok. "Minek a közelében?" kérdezi Chakotay. "Sem hajók, sem bolygók... Semmi." "Híd hívja Kim zászlóst: a fegyverek megsemmisültek." üzeni Janeway, mire Kim hosszan felsóhajt a gyengélkedőben.

A Doktor töprengő ábrázattal ül az irodájában, az asztali terminálra meredve, mikor kinyílik a folyosóról a laborba vezető ajtó, és Kim dugja be rajta a fejét: "Van itthon valaki?" "Zászlós..." fordul felé a Doktor felélénkülve, "Remélem, jól van..." "Tökéletesen." bólint az irodába belépő Kim, "Megyek a hídra egy újabb éjszakai ügyeletre. Csak beugrottam megnézni Sevent." "Épp csak lekéste." "Mik a kilátásai?" "Szüksége lesz egy hét regenerációra. De teljes felépülésre számítok." "Ez jó hír." jelenti ki Kim, mire a Doktor ingatni kezdi a fejét: "Azt figyelembe véve, hogy én voltam a felelős az állapotáért, elképzelheti, én mennyire megkönnyebbültem." "Hát... Akkor nem volt egészen önmaga." jegyzi meg Harry, miközben kísértálnak a laborba. "Én nem... Erre gondoltam. Eleve én voltam az, aki arra kérte, hogy hozzuk fel az eszközt a fedélzetre. Még azután is vitába szálltam a kapitánnyal, hogy tartsuk a fedélzeten, miután megtudtuk, mi az." "Mert egy mesterséges intelligencia volt az, mint ön." mutat rá Kim, "De el kell ismernem, az ő személyisége fényében ön maga a megtestesült bubáj." A hologram erre nagy szemeket mereszt Kimre, aki így folytatja: "Nézze, Doki... Az igazság az, hogy maga nélkül sosem tudtam volna hatni rá." "Ahogy hallottam... Nem voltam nagy segítség." mondja a Doktor letelepedve a laborban lévő konzolhoz. "De igen. Önt hoztam fel példaképp, hogy hogyan tudhatja egy mesterséges intelligencia meghaladni a programozását. ... De nem jöttem rá, mennyire igaz is ez... Egész a mai napig." "Úgy látszik, a stratégiája bevált." néz fel a hologram Kimre, "Köszönöm." "Jobb, ha megyek a hídra." sóhajt fel Kim, "Sosem lehet tudni, mikor kerül megint Kim zászlós vállaira a

parancsnoklás terhe." "A Voyager-el történhetne ennél rosszabb is..." szól utána a Doktor elmosolyodva, mire Kim az ajtóban megállva hátranéz, majd odabólintva a hologramnak, folytatja útját kifelé.

Miután megérkezett a gyengélkedobol a hídra, Kim átveszi a jelentést a taktikai tiszti konzolnál dolgozó zászlóstól, majd miközben tanulmányozni kezdi, odaszól Jenkinsnek: "Kormány, helyzetjelentést." "Jelenlegi sebesség ötös görbület, irány, 021.3." "Valami a távolsági szenzorokon?" "Semmi jelentenivaló." "Folytassák." bólint a még mindig a jelentésbe temetkező Kim, mire Jenkins feléje fordul a kormányospulttól: "Engedélyt kérek beszélni, uram." "Ugyan miért pont ma este ne engedném..."? kérdezi Harry, végre otthagya a taktikai tiszti munkahelyet. "Az emberek egész nap magáról beszéltek." "Úgy?" "A szóbeszéd szerint maga járt túl az okos bomba eszén." Kim közben elorement a kormányállásig, és Jenkins mellett megállva így szól: "Hát... Nem igazán. Felvettem a kapcsolatot egy értelmes lénnel... Mindössze annyit tettem, hogy segítettem neki megérteni néhány dolgot. A többi rajta múltott." "Értem." bólint Jenkins komolyan, majd elmosolyodva folytatja: "Tulajdonképpen... A kezdő legénység felhatalmazott, hogy megköszönjem, hogy egyben tartott minket." "Szívesen. Bármikor." mondja erre Kim, majd a kapitányi szék felé veszi az irányt, de félútról visszafordul: "Ahm, tegyen meg egy szívességet..." "Persze, uram." "Ne jelentsen segélykérő hívást. Legalábbis ma este ne..." mondja Harry elmosolyodva, mire Jenkins bólint, és vidáman fordul vissza a kormányospult felé.

119. Equinox, Part I - Napéjegylenlőség, I. rész

Az Intrepid és Sovereign osztály furcsa keverékének tuno, háromszöghöz közelítő alakú parancsnoki egységgel rendelkező hajó halad valahol a mélyurben, pajzsa rendszertelenül fel-felizzik, pedig a hajó nem áll támadás alatt. Vagy legalábbis a támadója nem látszik.

"Irányban maradunk!" kiabálja egy harmincöt körüli férfi a hajó füsttel teli hídján, miközben technikusok igyekeznek életet verni a tönkrement konzolokba. "A pajzs huszonkilenc százalékra csökkent. Áttörnek!" jelenti a kormányospultnál dolgozó férfi. "Söpörje el őket!" szól a kapitány, mire a kormányos kérden fordul felé: "Uram?" "Állítsa le a pajzsot, és töltse újra az emittereket! Aztán menjenek teljes teljesítményre." "A töltési ciklus negyvenöt másodpercet fog igénybe venni. Addig sebezhetők leszünk..." "Ha pedig nem tudjuk újraindítani a pajzsot, halottak! ... Fegyvert kézbe!" szól a kapitány, majd a hídon tartózkodókhoz hasonlóan ő is magához vesz egy impulzusfézer-karabélyt, "Pajzsot le!" A kormányos teljesíti a parancsot, majd idegesen nézelodni kezd, ahogy a folyamatos dübörgés közepedte felhangzik valami új zaj, egy folyamatos, egyre erősödő bűgő-fűtyülő hang. "Újratöltési ciklus?" kérdezi a kapitány, közben egyre a fézerrel pásztázva. "Harminc másodperc." Az eddig mindenfelől hallható bűgás hirtelen határozott irányt vesz fel, és egy kékes színu fénygömb jelenik meg a levegőben. "Ott!" kiált a kapitány, és tüzet nyit a körülbelül harminc centi átmérőjű jelenségre, ami néhány találat után kihuny. Ám hamarosan egyre több jelenik meg belőlük, a hídon tartózkodók alig győzik leledözni őket. "Idő?" fordul a kapitány a kormányos felé. "Tíz másodperc." A fénygömbök közben tovább bukkannak fel teljesen véletlenszerű helyeken és eloszlásban, az egyik pedig végül elkerüli az azonnali felfedezést. Az a jó egy másodperc, amíg észrevétlen tud maradni, elég is neki, hogy beteljesítse feladatát: belöle útnak indul valami nagy sebességgel mozgó dolog, amit csak egy hosszan elnyúló fényvillanásként lehet észlelni. A valami a legközelebbi embert veszi célba, és egyenest a férfi mellkasába csapódva ledönti azt a lábáról. Pár másodperc múlva két másik gömb is sikerrel jár, ezúttal azonban egy pillanatnyi időre látni a belőlük kilépo lényeket: egy-egy hosszúkás, sötétszürke, leginkább talán egy páncélos bogár és egy ebiha keverékére emlékeztető teremtmények, szájukban tuhegyes fogak sorával, amint szinte követhetetlen sebességgel indulnak meg a levegőben száguldva a legközelebbi emberek felé.

"...Ransom kap... Ány... Equinox Föderációs csillaghajóról! Támadás alatt állunk! Segítségre van szükségü..." mondja az asztrometriai labor foképernyőjén látható férfi, ugyanaz, aki a Föderációs hajón a pajzsok kikapcsolására adott parancsot. Janeway eleredolve figyeli az üzenettöredéket, Chakotay és Seven két oldalt állnak mellette a központi konzolnál. "Ransom..." töpreng Janeway, "Egy kutatóhajóra nevezték ki... Az Equinox-ra." "A segélykérést körülbelül tizennégy órával ezelőtt sugározták." állapítja meg Seven. "Távolság?" kérdezi Chakotay. "Három egész kéttized fényév." "Próbálja meghatározni a pontos helyzetüket." mondja Janeway. "Mit keres itt a Delta Kvadránsban?" töpreng Chakotay. "Talán a Voyager-t keresik." véli Seven. "Az Equinox egy Nova osztályú hajó. Bolygóközi kutatásokra tervezték, nem hosszú távú taktikai feladatokra." csóválja a fejét Janeway. "Megvannak a koordinátáik." jelenti Seven, "Az irányuk 258.12." "Álljunk irányba, teljes görbület." néz Janeway Chakotayra, "Vörös készültség." A parancsnok elsiet, Janeway pedig visszafordul a nagy képernyő felé: "Tartson ki, kapitány." Seven alaphelyzetbe állítja a rendszert, majd miközben ő és Janeway is a kijárat felé veszik az irányt, megkérdezi: "Ismeri ezt a személyt?" "Csak hírből. Exobiológus volt, az után nevezték ki kapitánnyá, hogy felvette a kapcsolatot az yridiaiakkal." mondja Janeway, immár a folyosón haladva Sevenel az oldalán. "6291-os faj. A Kollektíva azt állapította meg, hogy kihaltak." mondja Seven. "A Föderáció is így tudta, de Ransom bebizonyította az ellenkezőjét. ... Mindig is szerettem volna találkozni vele. Kár, hogy nem jobb körülmények között kerülhetett rá sor." "En is

várom, hogy találkozzam vele... És a legénységével. Szeretném kiterjeszteni az emberismeretemet." "Reméljük, lesz rá lehetősége." sandít Janeway mosolyogva Sevenre.

"Közeledünk a koordinátákhoz." jelenti Paris a Voyager hídján. "Lépünk ki görbületbol." rendelkezik Janeway. "Megvannak. Kétezer kilométerre a bal oldalon, alacsony görbületi sebességgel haladnak." szól Kim. "Elfogópálya. ... Tud képet adni?" néz Janeway Tuvokra. Az a fomonitorra adja az Equinox-ot, aminek pajzsa még mindig ugyanúgy fénylik és vibrál, mint korábban. "Súlyosan sérültek, a burkolat több helyen átszakadt." jelenti a vulcani, miközben Janeway felállva veszi szemügyre a képet, "A görbületi hajtómu üzemképtelen." "Mi van a pajzsukkal...?" kérdezi Neelix meglepetten. "Valamiféle energiainpulzusok zavarják." állapítja meg Torres. "Fegyvertűz?" néz hátra Paris. "Nincs más hajó a közelben." mondja Tuvok. "Kommunikációs távolságban vagyunk." jelenti Kim. "Csatornát nyiss." szól Janeway, "Itt Kathryn Janeway kapitány a Voyager Föderációs csillaghajóról. A segélykérésük..." "Voyager! Ki kell terjeszteniük a pajzsukat a hajónk köré! Igazítsák hozzánk az emitter-frekvenciát!" hallatszik Ransom hangja a másik hajón zajló robbanások között. "Támadás alatt állnak?" kérdezi Janeway. "A pajzsot, gyorsan!" "Csinálja." szól oda Janeway Tuvoknak. A Voyager fürgén a nála valamivel kisebb Equinox fölé manoverezik, és hozzá igazítja sebességét és haladási irányát.

"Pozícióban vagyunk." jelenti Paris. "Megpróbálom szinkronizálni a pajzsfrekvenciát." szól Tuvok. Pár másodperc múlva halk, de gyorsan erősödő hang szólal meg a hídon, valamiféle sípolóbúgó zaj. "Maga nem hall valamit?" néz a Doktor a szokásos helyén, a hátsó középkonzolnál dolgozó Sevenre. A hangot nyilvánvalóan mindenki hallja, mert a hídon levok egy emberként kezdenek fülelni. "Térközi hasadékok nyílnak a tízes, hatos, és egyes szinten." jelenti Seven. "Tuvok...!" sürgeti Janeway a vulcanit. "Várjanak." mondja az.

A Voyager pajzsbuborékja felszikrázik, egy pillanatra kihuny, majd újra felvillan, de ezúttal már az Equinox-ot is magába foglalja.

"A pajzs kitart." jelenti Tuvok, az immár újra csendes hídon. "A hasadékok?" néz Chakotay Sevenre. "Nincs nyomuk." mondja az. "Voyager hívja Ransomot. ... Kapitány...?" próbálkozik Janeway. A kapcsolat azonban nem áll össze, a kommunikációs rendszer rövid sercegés után kikapcsolódik. "Állítsa össze a mentoosztagekat, biztosítsák az Equinox-ot." szól Janeway Chakotaynak, majd maga is a lift felé indul: "Tuvok, velem jön."

Az Equinox gépháza cseppet sem néz ki jobban, mint a hídjá, Torresnek és Chakotaynak mindenfelé roncsokat kell kerülgetnie, kézilámpáik fénye fehéres fénycsóvákat vet a füstös levegőbe. "Hello...! Van itt valaki?" próbálkozik a parancsnok, majd mikor nem kap választ, odaszól Torresnek: "Nézzen utána, be tudja-e indítani a fő energiarendszert." B'Elanna tovább indul, Chakotay pedig a valamivel mögöttük haladó Parishoz fordul: "Tom..." Paris trikordert vesz elo, és a közeli konzolra borulva hevero holttesthez megy, ami úgy néz ki, mintha kiszáritották volna, a hús és a bor szorosan az egykori férfi koponyájára simul. "Mi történt?" kérdezi a parancsnok. "Valami termolitikus reakció lehetett. A test minden sejtje kiszáradt." "Parancsnok... Nem ismerem ki magam ezen az injektor-egységen..." mondja ekkor Torres, aki közben bevette magát a keverokamra körül elhelyezett kiegészítő szerkezetek közé, "És úgy tunik, a dilithium-mátrixot teljesen áttervezték." Chakotay odamegy hozzá, hogy maga is szemügyre vegye a módosításokat, majd így szól: "Megpróbáljuk megkeresni valamelyik gépészüket, hogy segítsen nekünk. Addig nézzen utána, át tudja-e hidalni a magot." "Igenis, uram." bólint Torres, ezzel belemélyed a berendezés tanulmányozásába, Chakotay pedig útnak indul a roncsok között. Egy halom leszakadt mennyezeti panel és merevítoborda alól nyöszörgésre lesz figyelmes, és mikor bevilágít a roncsok közé, egy noi arcot pillant meg. "Tartson ki..." szól oda a sebesültnek, ezzel elkezd szétbontani a törmelékkupacot. Hamarosan sikerül annyira szétszednie, hogy behajoljon a roncsok között a nohoz, akinek a jelek szerint a halálos rémületen kívül nagyobb baja nincs. "Chakotay parancsnok, USS Voyager." "De... De mi vagyunk az egyetlen földiek a Delta

Kvadránsban..." mondja a no rémulten. "Mi is ezt gondoltuk." jegyzi meg erre Chakotay, "Na, jöjjön..." A parancsnok ezzel kisegíti a not a roncsok közül.

Kim és Seven a hajó egy másik részében kutakodnak, nevezetesen a Jeffries-folyosókat járják be. "Ide..." szól le Kim a nonek, mikor felérve a következő szintközi átjáróba, egy férfit talál ott, akire rászakadt a folyosó egy darabja. "Tartson ki. Kiszedjük innen." mondja Harry a sebesültnek, miközben Seven is felmászik a létrán az átjáróba. "Azt hiszem, még nem ismerjük egymást." mondja a férfi meglepoen nyugodt hangon. "Kim zászlós vagyok, o pedig... Seven of Nine." irányítja Harry kézilámpája fénysugarát Sevenre, majd a no mellé lépve halkan odaszól neki: "Ki kell vágnom onnan egy plazmafáklyával. Beszéljen hozzám, nyugtassa meg." Seven leguggol a férfi mellé, és a tole telhető legbarátságosabb hangnemben így szól: "Mondja a nevét!" "Lessing... Noah... Mit csinálnak a galaxisnak ebben a szegletében?" "A válasz... Bonyolult." mondja Seven bizonytalanul. "Megtesz egy szívességet...? Nézz meg, van-e még lábam... Én két napja nem érzem oket." Seven a férfi lábánál a fémkonzolok szétvágásán dolgozó Kim felé irányítja a lámpát, majd visszafordul Lessing felé: "A végtagjai megvannak." "Köszönöm." "Seven, tudna segíteni...?" kérdezi Kim. "Ne rémuljon meg." mondja Seven Lessingnek. "Ezzel már elkésett." feleli az nyugodtan.

"Életjeleket észlelek." mondja a trikordert tanulmányozó Neelix az ot kísérol biztonsági tisztnek. A páros a legénységi szálláshelyen van, egy hálófülkében, ahol több emeletes ágy áll, a legtöbbjük üresen. "Hello...! Van itt valaki?" szól bele Neelix a sötétbe, mire valami megmoccan. A talaxiai és a biztonsági tiszt odafordítják lámpáikat, amelyek fénysugarai egy kékbetűtes egyenruhát viselő férfira esnek, aki fézerrel a kezében emelkedik fel egy ágy mögül. "Nem!" kiáltja a férfi, és tüzet nyit Neelixekre. Azok gyorsan fedezékbe húzódnak, amit a roncsok között nem nehéz megtenniük, közben a talaxiai odakiált a férfinak: "Segíteni jöttünk!" "Behatoló! Támadás alatt állunk!" üvölti a férfi, veszettül lövöldözve Neelixék irányába, míg a biztonsági tiszt egy pontos lövéssel le nem teríti. A páros odasiet hozzá, és Neelix egy kérgi stimulátort helyez el a férfi nyakán, majd aktiválja kommunikátorát: "Neelix hívja a gyengélkedot." "Itt a gyengélkedo." jelentkezik a Doktor. "Újabb túlélot találtunk. A sebesülése nem súlyos, de pszichológiai gondokkal küzd." "Nyugtázva."

Tuvok és Janeway a hidat vizsgálják át, ahol főleg a gépházban találthoz hasonló állapotban levo holttestekre bukkannak, de a kormányos még életben van, bár eszméletlen, és hamarosan Ransomot is megtalálják a kapitányi székben. Janeway gyorsan megvizsgálja, majd sikerül eszméleteére térítenie. "A legénységem..." néz körül Ransom. "Komoly veszteségeik vannak. Most látjuk el a túlélóket. Ki támadta meg magukat?" "Nem tudjuk. Nem tudunk kommunikálni velük... Már hetek óta támadnak minket..." mondja Ransom, minden egyes levegovétellel egyre dühösebb arcot öltve. "Nyugi... Nyugi..." csillapítja Janeway. "Biztosítanom kell a hajót." "Ezt bízza ránk." mondja Janeway, majd egy kis szerkezetet helyez el Ransom nyakán, de az leszedi magáról az orvosi eszközt: "Nem... Lássanak el itt. Nem hagyom el a hidamat..." "Nem tudom hibáztatni ezért, kapitány, de nincs olyan állapotban hogy ellenkezni tudjon." Ransom erre elmosolyodva dol hátra az ülésben, majd végül így szól: "És... Hogy van a Föld?" "Bár meg tudnám mondani." mondja Janeway szomorúan. "Nem minket megtalálni küldték magukat." állapítja meg Ransom lehunytt szemmel. "Attól tartok, nem. Öt éve rekedtünk a Delta Kvadránsban. Akaratunk ellenére hozott ide minket egy lény, amit úgy hívtak..." "Gondviselo." bólint Ransom. "Majd később összehasonlítjuk a történetünket. Menjünk át a Voyager-re." mondja Janeway, majd Ransom beleegyezo bólintására felsegíti a sebesült férfit a kapitányi székbe.

A Voyager étkezőjében a Voyager, és az Equinox legénységének egy része gyult össze, a középtűt levo üres térségen járkálva Ransom beszél halk, de határozott hangon: "Azért vagyunk itt, hogy megemlékezzünk halottainkról. William Yates hadnagy, John Bolar hadnagy, Dorothy Chang zászlós, Edward Gridges zászlós... És David Amante matróz. Mind példásan szolgáltak, áldozathozataluk és bátorságuk nem merül feledésbe. Hiányozni fognak. ... De van okunk az

optimizmusra is." Ransom Janeway felé fordulva folytatja: "Janeway kapitány, Voyager... A legénységem nevében... Köszönöm." "Az elkövetkező napokban lesz majd idők, hogy illo fogadtatásban részesítsük családunk új tagjait." mondja Janeway, "De most van dolgunk elég. ... Az Equinox-ot biztosítottuk, de az elsodleges rendszerei még mindig rossz állapotban vannak. ... Harry, B'Elanna, legyen ez az elsodleges feladatuk. Ransom kapitány ellátott adatokkal az idegen támadásokat illetoen. Tuvok, Seven, dolgozzanak össze Maxwell Burke elso tiszttel..." mondja Janeway a Ransom mögött álló legfeljebb harminc éves, magas férfira mutatva, aki erre fejet hajt felé. "A rokon lelkekre. ... Legyen a hazaút gyorsabb így." mondja Janeway, végignéze a jelenlevőkön, "Lelépni." A társaság széteszlik, Tuvok és Seven odasietnek Burke-höz. "Azzal kellene kezdenünk, hogy megismertetjük önt a Voyager védelmi rendszerivel." mondja Tuvok. "Ha adnának egy percet, hogy elobb üdvözljek valakit..." mondja Burke, mire Seven és Tuvok összenéznek, majd a no így szól: "Az asztrometriai laborban leszünk. Nyolcas szint, huszonkilences szektor." "Ott találkozunk." bólint Burke, majd miután Seven és Tuvok a kijárat felé indultak, a férfi a valamivel odébb beszélgeto Torres, Paris, és Kim felé veszi az irányt, menet közben szélesen elmosolyodva. "B.L.T." "Max..." néz Torres vidáman Burke-re, "Próbáltam köszönni a gyengélkedon, de be voltál nyugtatózva." "Emlékszem, bár azt hittem, csak álmodom." B'Elanna és Burke megölelik egymás, mire Paris félig-meddig elnyom egy bosszús sóhajt. "És... A pulóverem hol van?" kérdezi Burke, majd mikor Torres erre értetlenül bámul rá, így folytatja: "A kék, az évfolyam emblémájával a hátán." Paris érdeklodve fordul B'Elanna felé, aki magyarázkodni kezd: "Együtt jártunk az Akadémiára." "Ah..." bólogat Paris. "Maxwell Burke." nyújt kezet neki Burke. "Tom Paris." "Harry Kim." mutatkozik be Kim, "Üdvözlöm a fedélzetten." "Elso tiszt..." méri végig Torres Burke-öt, "Lenyugozo... Mikor legutóbb beszélünk, épp kibukni készültél a Csillagflottától." "Úgy hallottam, te végül megelőztél. A Maquis?" kérdezi Burke. "Egy idore. Míg össze nem futottam ezzel a két alakkal." mutat B'Elanna Kimre és Parisra, mire mindannyian felnevetnek. "És azóta pokol az életünk." szúr vissza Paris Torresre sandítva. "Megígértem a házi vulcanitoknak, hogy hamarosan utánuk megyek. Találkozhatunk utána, hogy megbeszéljük, ami azóta történt?" "Miért nem vacsorázunk együtt mindannyian?" javasolja Torres. "Jól hangzik." néz Burke a többiekre, ezzel elsiet. "Ahm... B.L.T.?" áll Paris Torres elé szélesen vigyorogva. "Bacon, Lettuce és Tomato. Csak egy gúnynév." magyarázza B'Elanna, mire Paris meglepetten kérdezi meg: "Gúnynév..." "A nevem kezdetbetui." "Ah... Milyen romantikus..." jegyzi meg Paris, Kim pedig csak jelentoségteljes vigyorral arcán méri végig Torrest, mire az bosszús arccal pillant rá, majd visszafordul Paris felé: "Tíz éve szakítottunk. Nem kell mindjárt vörös készütséget elrendelni." "De sárga azért lehet..." "Aranyos vagy féltékenyen." állapítja meg B'Elanna. "Kicsoda féltékeny?" néz körül Paris ártatlan képpel. "Az Equinox-on találkozunk." indul a közelebbi kijárat felé Torres, faképnél hagyva a két férfit. "Na, Turkey Platter, mit gondolsz, nem kéne elindulni dolgozni?" veregeti vállon Kim Parist, aki egy pillanatra elképedve néz utána, majd körülnézve a kaszinóban, méltatlankodva kérdi meg: "De ki féltékeny itt...?!"

"Parancsnok..." éri utol a Voyager egyik folyosóján Chakotayt az a no, akit a parancsnok ásott ki a romok közül az Equinox gépházában. Chakotay lelassít, megvárja, hogy a huszonöt-harminc év körüli, meglehetősen csinos, szoke hajú no beérje, majd kérden pillant rá. "Ahm..." kezd bele a no, zavartan maga elé bámulva, "Az Equinox-on dolgozó egyik javítócsoporthoz osztottak be... Azon gondolkodtam, nem kerülhetnék-e másik csoportba. Esetleg a Voyager-en." "Valami gond van?" kérdezi Chakotay, mire a no felsóhajt: "Csak egy kis trauma utáni idegesség." "Rossz emlékek?" "Félelem." ismeri be a no. "Tulajdonképpen elkelve valaki a maga gépészismereteivel." "Ah, köszönöm." mondja a no elmosolyodva, majd körülnézve a folyosón, gyorsan témát vált: "Milyen tiszta ez a hajó... Én már egészen megszoktam a megrogyott válaszfalakat, meg hiányzó falpaneleket." "Pár hét múlva rá sem fog ismerni az Equinox-ra." néz Chakotay a nore, "Alig várja majd, hogy visszamehessen." "Hacsak nem akarok maradni..." böki ki a no, mire Chakotay kérden néz rá. "Azt mondta, hasznát tudná venni valakinek az én gépészismereteimmel." "Nem hiszem,

hogy a kapitánya örülne ennek, már így is csak egy váz-legénysége van, nem igaz?" kérdezi Chakotay, miközben megérkeznek egy lifthez. Chakotay belép a kabinba, a no viszont bizalmatlanul kukucskál be az ajtón. "A gépház öt szinttel lejjebb van. Sokáig tartana a Jeffries-folyosókon lemászni." néz ki rá a parancsnok. A no végül belép Chakotay mellé, és feszengve áll meg a kabin közepén. "Tizenegyes szint." szól a parancsnok. "Több mint három hónapja a lábam se tettem turbóliftbe..." mondja a no idegesen. "Klausztrófia?" "Egy olyan... Hasadék nyílt meg a kabinban, amiben elbújtunk..." Ekkor egy furcsa hang szólal meg valahol odakint, gyorsan mozogva lentől felfelé, mire a no összerезzen. "Csak egy graviton-relé, nincs miért félni." mondja Chakotay. "Úgy nézek ki, mint aki fél..."? kérdezi a no, próbálva nyugalmat eróltetni magára, de nem sikerül neki. Arcára lassan kiül a rémület, majd remego hangon, szinte kiabálva szólal meg: "Vészállj!" Az utasításra a kabin megáll a legközelebbi megállónál, a no pedig, Chakotayval a nyomában, kimenekül belole, és odakint nekidol a folyosó falának. "Én... Ha nem bánja... Inkább a Jeffries-folyosókon át megyek." mondja a no a parancsnoknak remego hangon. "Rám fér egy kis edzés." bólint Chakotay mosolyogva, ezzel mindketten útnak indulnak a legközelebbi szervizajtó felé.

"Elvégeztem a pajzsunk termográfias vizsgálatát." mondja Seven Janewaynek, Tuvoknak, Ransomnak és Burke-nek az asztrometriai laborban, "Többszörös terhelési pontokra bukkantam. Azt hiszem, ezek az idegenek nyomai, ahogyan bejutni próbálnak a hajóinkba." "Minden alkalommal, mikor egy hasadék megnyílik a pajzsunkon belül, nulla egész háromtized százalékkal gyengíti meg azt." teszi hozzá Tuvok. "A jelenlegi ütemmel számolva kevesebb mint két napig tudunk védekezni." állapítja meg Janeway. "A bio-letapogatásaik szerint az idegenek csak néhány másodpercig képesek életben maradni a mi terünkben." néz Seven Ransomra. "Olyanok lesznek, mint a partra vetett hal. De rengeteg kárt tudnak okozni abban a néhány másodpercben." "Akárhogy is, ez egy taktikai gyengeségük. Talán ki tudjuk használni." véli Tuvok. "Mire gondol?" kérdezi Burke. "Ha megmutatjuk nekik, képesek vagyunk itt tartani oket, kétszer is meggondolják, mielőtt új támadásba kezdenek." feleli Seven. "A kérdés már csak az, hogyan fogjuk meg ezeket a halakat?" töpreng Janeway. "Hálót feszítünk." mondja Burke. "Parancsnok..." néz rá Janeway. "Egy többfázisú eróteret, egész pontosan. Látni akartuk, mivel állunk szemben, így készítettünk egy kis kamrát, amiben több percre fogságba tudunk ejteni egyet." "Ha ki tudnánk terjeszteni ezt a technológiát, talán létrehozhatnánk egy többfázisú pajzsrendszert mindkét hajó körül." mondja Janeway. "Rudy..." pillant Burke Ransomra. "Ha Janeway kapitány beleegyezik..." mondja Ransom, aki egyébként mintha eddig is csak fél füllel hallgatta volna a beszélgetést. "Meg kell vizsgálnunk azt a tárolótartályt." mondja Janeway. "Attól tartok, az nem lesz lehetséges. A kutatólaborban van, amit a legutolsó támadás teljesen elárasztott termionikus sugárzással. Még napokig nem mehet be oda senki." mondja Ransom. "A tervrajzai viszont a kiegészítő adattárunkban vannak." szól Burke. "Megnézem, le tudom-e tölteni." fordul Ransom Janeway felé, "Segít?" A két kapitány ezzel távozik, Seven, Tuvok és Burke pedig folytatják a munkát.

"Nem tudtam nem észrevenni, hogy a legénysége tagjai a keresztnévén szólítják..." jegyzi meg Janeway, miközben Ransommal együtt az Equinox hídjának romjai közt dolgoznak. "Ha olyan hosszú ideje vannak együtt, mint mi, a rangok és a szabályzat luxussá válik. ... És a Csillagflotta Foparancsnokságtól is messze vagyunk." dörmögi Ransom. "Ismerem az érzést." bólint Janeway. "Maga viszont elég szigorúan fogja a hajóját..." "Mi is elengedjük magunkat idoról idore... De úgy találtam, a szabályzat betartása emlékeztet bennünket arra, honnan jöttünk, és hogy remélhetőleg hová tartunk." mondja Janeway, miközben mindketten átmennek a hátsó konzolokhoz a kormányospultról. "Úgy tunik, maguknál nagyon jól beválik." állapítja meg Ransom. "Ah, mi is kaptunk a bukkanókból rendesen. Reaktorburok-átszakadás, ionviharok, pár menet a borggal..." "A borg? Mi egy árva kockát se láttunk, amióta csak itt vagyunk." "Tekintse magukat szerencsésnek..." mondja erre Janeway, ám Ransom nem veszi a lapot, és egy nehéz sóhajt

követően így szól: "Találkoztak maguk a Krowtoni Örökkel?" "Sosem hallottunk róluk." "Mi velük töltöttük az első hetünket a Delta Kvadránsban. Azt állították, megsértettük a területüket. Parancsot adtam a továbbhaladásra. ... Harminckilenc embert vesztettem. A legénységem felét." "Sajnálom." mondja Janeway halkán. "Sosem tértünk magunkhoz abból a veszteségből. Mindent megváltoztatott." "Hogy érti...?" kérdezi Janeway. "Mikor először értettem meg, hogy egész életünket azzal töltjük majd, hogy keresztülvágunk a Delta Kvadránsban, azt mondtam a legénységemnek: a Csillagflotta tisztjeiként van egy kötelességünk, bővíteni az ismereteinket. Ragaszkodnunk kell az elveinkhez. De pár év múltán elkezdtük elfelejteni, hogy felfedezők vagyunk. És voltak olyan idők, mikor azt is majdnem elfelejtettük... Hogy emberi lények vagyunk." "Ez egy Nova osztályú tudományos hajó, rövid kutatóutakra tervezve, minimális fegyverzetel. Nem is tud nyolcas görbületnél gyorsabban menni. Oszintén, nem is tudom, hogy vitték ezt véghez. Ugyanannyi utat tettek meg, mint mi, sokkal kevesebb erőforrással." "Bár le lehetne tanulni tőlük a babérokat... De belebotlottunk egy féreglyukba... És elvégeztünk pár módosítást a görbületi hajtóművünkön. ... Szeretnék kérdezni valamit, mint kapitány a kapitánytól." "Ühüm...?" "Az Elsődleges Irányelv... Hányszor szegte meg? A legénysége védelme érdekében?" "Megszegni...?" töpreng el Janeway, "Soha. Párszor azért lazábban értelmeztük. És még akkor is nehéz döntés volt. ... És maguk?" "Egyszer vagy kétszer átléptem a határt... De semmi komoly..." mondja Ransom, miközben járkálni kezd a híd hátsó részén, majd felfedez valamit a padlón: "Megvagy hát..." A férfi leguggol, és a törmelék alól az Equinox névplakettjét ássa elő. "Ez jó előjel." mondja Janeway, mosolyogva véve szemügyre a kissé megkopott, de alapvetően ép táblát, "Tegyük vissza oda, ahová való."

A Voyager étkezőjében átlagosnak mondható a forgalom, mikor Ransom belép az egyik ajtón. "Gondoltam, hogy itt találok." áll meg a kapitány az egyik asztalnál ülő első tisztje mellett. "Nem tudtam ellenállni neki, két év szükség-fejadag után." Ransom nagyot sóhajt, majd közelebb hajolva első tisztjéhez, így szól: "Ne szokja meg túlságosan. ... A jelek szerint Janeway és az emberei sosem értenek meg." "Gondolja, hogy végül rá fognak jönni?" "Nem, ha távol tartjuk őket a kutatólaboratóriumtól. ... Meg a keverőkamra injektoraitól. És vigyázunk, mit mondunk a legénységük jelenlétében. ... A régi barátokat is beleértve." mondja Ransom jelentőségteljesen. "Értettem." bólint Burke, miközben Ransom megkóstolja első tisztje ennivalóját, majd így szól: "Hmm... Nem is rossz."

"Hogy van az én mentoangyalom?" kérdezi a nagydarab, kékbetűs egyenruhát viselő, mosolygós férfi, belépve az asztrometriai laborba. "Lessing matróz..." fordul felé Seven, "Nem gondoltam, hogy ilyen hamar felépül." "Remek a VOH-juk. A miénk egy lézerszikét is alig tud használni." mondja Lessing, körülnézve az asztrometriai laborban. "A Doktor hatékony." ért egyet Seven. "Maga mellé osztottak be, hogy segítsék átvizsgálni a bio-adatainkat." Seven erre meglepetten néz Lessingre, mire az így folytatja: "Megmentette az életemet. A legkevesebb, amit tehetek, hogy megtakarítok önnek egy kis időt." A következő pillanatban a baljóslatú bűgös megszólal a helyiségben, mire Seven és Lessing elorántják fézereiket, és pásztázni kezdenek a laborban. "Parancsnok, a pajzsunk leállt!" jelenti Tuvok Chakotaynak a hídon, miközben itt is felhangzik a bűgös. "Az meg hogy lehet?" lép Chakotay a vulcani mellé. "Hasadékok nyílnak az egyes, nyolcas, és tizenegyes szinteken!" jelenti Kim. "Energiát újra elosztani." rendelkezik Chakotay. Kim és Tuvok munkához látnak, a hang pedig pár pillanat múlva megszűnik, ám a jelek szerint nem a páros tevékenységének köszönhetően. "Mi történt...?" bámulja Kim zavartan a műveleti tiszti konzolt. "A jelek szerint a támadásukat egy pajzsvektor mentén összpontosítják." állapítja meg Tuvok, "Az pedig összeomlott, mielőtt a kiegészítő generátorok reagálni tudtak volna." "Úgy látszik, taktikát változtattak." sóhajt fel Chakotay, "Talán kevesebb időnk van, mint gondoltuk."

"Megvizsgáltuk a többfázis-tartályuk tervrajzait." mondja Seven a tanácssteremben a két hajó tisztikarának, "Átalakítható. Úgy tervezzük, egy önindító biztonsági hálózatot hozunk létre."

mondja Seven, a falı képernyőre adva egy ábrát. "Amint egy idegen megjelenik bármelyik hajón, egy erotér fogja körülvenni." mondja Tuvok. "Amint módosítottuk a pajzsgenerátorainkat, hogy többfázisú erotereket hozzanak létre, el fogják látni mindkét hajót." "Mennyi idő?" kérdezi Janeway. "Körülbelül tizennégy óra." feleli Tuvok. "Nem tudjuk, mikor törnek át ismét." mutat rá a szöke technikusra, "Talán nem húzzuk ki addig." "Megfelelhetjük az időt, ha visszavonjuk a teljes legénységet az Equinox-ról, és itt, a Voyager-en összpontosítjuk az erőnket." véli Chakotay. "Ne feledje, még mindig harmincezer fényévre vagyunk a Földtől. Meg kellene próbálnunk megővni mindkét hajót." mutat rá Ransom. "Két hajóval jobban gazdálkodhatunk az erőforrásainkkal, megkettozódik az esélye, hogy rövidebb utat találjunk hazafelé." teszi hozzá Burke. "Normál körülmények között egyetértének, de jelen pillanatban az egyik hajónk sebezhető. ... Chakotaynak igaza van, a Voyager-en kellene állást foglalnunk." "Hát... Nem akarnám erőltetni ezt a dolgot... De ha kell, inkább visszatérek az Equinox-ra a legénységemmel..." mondja Ransom. Chakotay és Janeway tanácstalanul néznek össze, Ransom pedig felsóhajtva így folytatja: "Mit ír elő a szabályzat, mikor két kapitány van, és két hajó? Kié az utolsó szó?" "191-es Csillagflotta szabályzat, tizennégyes cikkely: egynél több hajót érintő harci helyzetben az irányítói szerep a taktikailag magasabb rendű hajóra hárul. ... Ma reggel néztem utána." "Jó gondolat." bólint Ransom. "Ebben az esetben a szabályzat az én fennhatóságomat ismeri el." mondja Janeway egy cseppet sem boldogan. "Arra utasít, hogy adjam fel a hajómat?" kérdezi Ransom. "Bár ne kellene ezt tennem." "Azt a szabályzatot az Alfa Kvadráns viszonyaira írták. És nem vagyok biztos benne, hogy túl sok értelme volna idekint." "A szabályzat érvényben van." jelenti ki Janeway. "Ki vagyok én, hogy vitába szálljak vele?" kérdezi Ransom, majd felsóhajtva első tisztjére pillant: "Működjön együtt Janeway kapitánnyal minden tekintetben." "Rudy..." "Ez parancs, Max. ... Túl leszünk rajta. ... Ha ez minden, kapitány, szeretnék visszatérni a kabinomba, hogy összegyűjtsék pár emléket..." "Semmi akadály." bólint Janeway, mire Ransom és Burke távoznak.

Burke valamivel később a gépház üres emeleti részén van, az ottani konzolok egyike előtt, és épp egy adatátvitelt indít el a magával hozott trikorder, és a terminál között. Alig pár másodperce dolgozhat csak, mikor Torres hangja szólal meg az egyik feljáró felől: "Behatolási riadó... A jó öreg Max, a holmim között turkál, mint mindig. ... Az ott egy parancskonzol, a jóváhagyásom nélkül tiltott terület." "Ezt nem tudtam. Most mehetek a fogdába?" áll Burke Torres elé. "Azt hiszem, szemet hunyhatunk a szabálysértés fölött." mosolyodik el Torres, "Segíthetek valamiben?" "Csak a házi feladatomat csinálom, a meghajtórendszereteket tanulmányozom." feleli Burke, közben úgy manőverezve, hogy Torres ne láthassa a futó adatátvitelről tanúskodó kiírásokat, "Jó esély van arra, hogy itt maradunk a Voyager-en, gondoltam, jobb, ha megtanulom kiismerni magam. ... Talán eligazíthatnám... Vacsora közben?" "A baj csak az, hogy téged ilyenkor sosem igazán a munka érdekelt. Vagy a vacsora..." jegyzi meg Torres, jelentőségeltjes pillantást vetve a férfira, mire az felnevet. "És valami azt súgja, nem változtál meg." folytatja B'Elanna. Burke erre felnevet, majd így szól: "Meg lenné lepve. Már nem vagyok az a... Mindek is hívtál egyszer?" "P'takh." "P'takh." bólint Burke, "Szóval nem vagyok már az a p'takh, aki voltam. Hadd bizonyítsam be neked." Torres kissé zavartan fordul szembe a férfival: "Nézd, Max... Ne értsd ezt félre, örülök, hogy újra látlak, de... Tíz év..." "Tom Paris." bólint Burke megerőltetett mosollyal. "Tom Paris." mondja Torres. "Lehetne rosszabb is." szól Burke, majd otthagya Torrest odamegy a konzolhoz, amin a trikorder hagyta, és mintha csak valami jelentéktelen apróság volna, fesztelen nyugalommal magához veszi a szerkezetet, és alaphelyzetbe kapcsolja a terminált, majd visszamegy B'Elannához: "És mi lesz a vacsorával... Kettesben?" "Na húzz el innen... Vagy tényleg bevágatlak a fogdába." mondja B'Elanna vidáman, a kijárat felé lökdösve Burke-öt.

"Mielőtt feladjuk az Equinox-ot, meg kell próbálnunk kimenteni belőle minden használható alkatrészt." mondja Chakotay Kimnek és a szöke technikusnak a kaszinóban, miután mindhárman feltankoltak egy-egy bögre kávéval, és egy szabad asztal felé indulnak, "A dilithium-kristályokkal kezdve." "Hm... Már amennyi maradt belőle. Attól tartok, csak néhány izogramm van

már." mondja a technikusno. "Az arra is alig elég, hogy a szónikus zuhanyok működjenek..." jegyzi meg Kim. "Javasolhatok valamit?" kérdezi a no. "Csak tessék." bólint Chakotay. "Hagyjuk az elsodleges rendszereket, azok túlságosan károsodtak. Összpontosítsunk inkább az ellátmányra. Összeszedtünk pár dolgot, amik hasznosak lehetnek..." mondja a no, majd tanulmányozni kezdi a magával hozott jegyzetfüzetet, "Két kilótonna khemasite-érc, egy tucat tartály higany..." "Szóljon Neelixnek, hogy csináljanak helyet az egyes raktérben." pillant Chakotay Kimre. "Rendben." "Hasznát veszik egy szinapszis-stimulátornak?" "Attól függ." néz Chakotay a nore, "Mi az?" "Egy neurális interfész, amit az ember a füle mögött hordhat. Kapcsolatba lép a látóideggel, és kívülről érkező képi információkat tud bejuttatni. Amolyan... Szegény ember holodeckje." mondja a no elmosolyodva, mire Chakotay és Kim vidáman néznek össze. "Szóval ezzel mulatták az időt." állapítja meg Kim. "A dámánál jobb." feleli a no, "A poneaiaktól kaptuk." "Sosem hallottunk róluk." mondja Chakotay. "Mi a Delta Kvadráns életművészeinek hívtuk őket. Tudják, ok minden kapcsolatfelvételben remek alkalmat látnak a bulizásra." mondja a no, majd elkomorodva folytatja: "Bár csak több... Olyan fajjal találkoztunk volna. ... Maguk az első barátságos arc, amit hónapok után látunk. Örülök, hogy magukra találtunk." "Kölcsönös az érzés." bólint Chakotay, "Ezek a módosított plazmainjektorok gondos munkának tunnek. Mit akartak kezdeni velük?" "Ahm..." mondja a no, némiképp zavarban, "Kísérleteztünk a görbületi hajtómu feljavításával, de nem vált be." "Talán B'Elanna vethetne rá egy pillantást." véli Kim. "Nem segítene." mondja gyorsan a no, "Hónapokon át vacakoltunk velük." Ekkor a közelebbi ajtó kinyílik, és Naomi Wildman lép be a kaszinóba: "Bocsánat..." "Nahát, szia..." fordul felé a technikusno. "Parancsnok, engedélyt kérek közbeszólni." fordul Naomi hivatalos hangon Chakotay felé, aki elmosolyodva bólint: "Megadva." "Gilmore zászlós..." mondja a kislány a technikusnőnek. "Így van." "Naomi Wildman." nyújt kezét Naomi Gilmore-nak, "Kapitányasszisztens." "Valóban?" "Szerettem volna hivatalosan üdvözlölni önt a Voyager csillaghajó fedélzetén." mondja Naomi, mire Chakotay és Kim mosolyogva néznek össze. "Örülök, hogy itt lehetek." "Ha bármire szüksége van... Replikátor-fejadagok, idegenvezetés az alsóbb szinteken... Én vagyok az embere." "Köszönöm, Wildman kisasszony, észben fogom tartani." bólint Gilmore mosolyogva. "Folytassák." bólint Naomi, ezzel sarkon fordul, és a kijárat felé veszi az irányt. "Nem is tudtam, hogy gyerekek is vannak a fedélzeten." fordul vissza Gilmore vidáman Chakotay és Kim felé. "O az egyetlen. Itt született." mondja Kim. "Van egy unokaöcsém a Földön, pont ilyen idős. Vagyis... Már nem. ... Mostanra már serdülőkorú lehet... Azt hiszem, rá sem ismernék." töpreng el Gilmore elszomorodva. "Látni fogja még." próbál lelket önteni belé Chakotay. "Ransom hívja Gilmore-t." szólal meg a no kommunikátorából. "Igen, kapitány?" "Jelentkezzen az Equinox hídján." "Máris ott vagyok." nyugtázza a no az üzenetet, majd bocsánatkérvő pillantást vet Chakotayra és Kimre: "Hív a kötelesség." A parancsnok egy hosszú pillanatig bámul a távozó no után, majd Kim felé fordul: "Szedje össze a mentocsapatot." "Igen, uram." bólint Harry, ezzel ok is otthagyják az asztalt.

"Amint megvan a mezogenerátoruk, elválnak útjaink." mondja Burke az Equinox hídján a vezető tisztnek. "És mi lesz a Voyager-el?" kérdezi Gilmore. "Vannak fegyvereik, pajzsuk, és egy teljes legénységük. Túl fogják élni." "Talán el kéne hagynunk a hajót. És megpróbálni elfelejteni mindent, ami itt történt." véli Lessing. "Zuhany, és meleg vacsora." morogja Ransom, "Azt hiszem, egyeseknek ennyi elég is volna, hogy elfelejtse, mi forog itt kockán. ... Hazafelé tartunk! Nem hagyhatjuk, hogy a Voyager most állítson meg minket. Akkor nem, mikor már ilyen közel jutottunk. ... Nem, a terv szerint folytatjuk. Van ellenvetés? ... Arra van szükségem, hogy maguk közül mindenki a legjobbat nyújtsa. Ahogy mindig is tették. ... Max?" "Nem lesz könnyű." mondja végül Burke, "A generátor a tizenegyes szinten van, a hajtómuplazma-sokszorozó mellett. Nem tudunk rendesen ráállni mintaaerosítók nélkül. ... Marla, félre kell tennie a klausztrofóbiáját, bemászni a hozzáférési ponton, és letelepíteni az erosítókat." A no erre bizonytalanul Ransomra pillant, végül bólint: "Értettem." "Ki kell kapcsolnunk a belső szenzorokat abban a szektorban." folytatja Burke, "Noah, magáé a feladat." "Számíthat rám, uram." mondja Lessing Ransomnak.

"Én megszüntetem az energia-kicsatolást a gépházban." mondja végül Burke. "Lesz még idejük még egyszer lezuhanyozni... Használják ki jól." néz Ransom a többiekre.

"Kisebb energia-ingadozásokat észlelek a biztonsági rendszerben." mondja Seven Tuvoknak az asztrometriai laborban. "Turéshatáron belül van." állapítja meg a vulcani. "Azt hiszem, meg tudom szüntetni. ... A probléma az Equinox kutatólaborjában van. Ha sikerül megállapítanom a többfázis-kamrájuk pontos frekvenciáját, hamarosan hozzá tudom igazítani a rendszert." "Van olyan, mikor a tökéletességre törekvés csökkenti a hatékonyságot." jegyzi meg Tuvok. "Ez különös. ... A laborban még mindig nagy koncentrációban észlelhető termionikus sugárzás." állapítja meg Seven. "Mostanra már szét kellett volna szóródnia." ért egyet Tuvok. "Azt hiszem, van rá magyarázatom." szól Seven rövid vizsgálódás után, "Három EPS-vezetékot kötöttek át a laborba. A jelek szerint azok bocsátják ki a sugárzást."

"A labort szándékosan szennyezték be." mondja Tuvok a készenléti helyiségben egy jegyzetfüzetet tanulmányozó Janewaynek, mire az felnéz: "Valami elmélet?" "Csak egy. Ransom nem akarja, hogy belépjünk a kutatólaborba." "Eddig is eléggé védelmezte a hajóját. Azt hittem, csak a kapitányi büszkeség munkál benne. De most meg fogom nézni alaposabban azt a labort. ... Ha lezárjuk az EPS-vezetéseket, meddig tart, míg megszunik a sugárzás?" "Néhány óra." feleli Seven. "Nem akarok addig várni. Küldjük a Doktort, ő érzéketlen a sugárzásra. Mondják meg neki, hogy keressen bármit, ami szokatlan." mondja Janeway, kilépve az asztal mögül, "Az asztrometriáról kövessék a tevékenységét." "Értesítem Ransom kapitányt?" kérdezi Tuvok. "Még ne. Várni akarok ezzel addig, míg ellenorizzuk az elméletünket." mondja Janeway, mire Tuvok bólint, és Sevennel együtt távozik.

"Bent vagyok." üzeni a Doktor, miután a szállítószugár kitette egy majdnem teljesen sötét helyiségben. A hologram körbevilágít kézilámpájával a romos laborban, majd észrevéve valamit, arrafelé indul. Egy majdnem függőleges helyzetben rögzített, félig nyitott tartályba rögzítve valami olyasmit talál, ami leginkább egy mumifikálódott, nem-humanoid élőlényre emlékeztet, azokhoz hasonlóra, amik az Equinox-ot támadták korábban. "Megtaláltam a többfázis-kamrát. Valamiféle szerves anyagtömeg van benne." üzeni a hologram a nyitott kommunikációs csatornán át, "A jelek szerint az idegen faj egyede. De a sejt szerkezete megszilárdult. ... Ez nem egy egyszerű sztáziskamra, ez valamiféle anyag-átalakító rendszer. ... Várjanak, van itt egy irányítópanel." A Doktor közelebb hajol a tartály oldalán lévő panelhez, és hűmögve vizsgálni kezdi.

"Doktor...?" kérdezi a hangra Tuvok az asztrometriai laborból.

"A tartályban egy polaronháló van, és egy szubmolekuláris átalakító. Úgy tunik, mintha arra készítették volna, hogy átalakítsa az idegen sejt szerkezetét valamiféle kristálystruktúrává." üzeni a Doktor.

"Ilyen nem szerepelt a tervrajzaikon." néz Seven Tuvokra.

"Nekem van egy olyan érzésem, sokkal több kihagyott dolog is van itt." néz körül a hologram, majd sietően tovább indul a laborban az egyik oldalsó terminál felé, és rövid munka után így folytatja: "Hozzáfértem a kutatási naplókhoz. Kódolva vannak, de az állományfejlécekből ítélve tucatnyi alkalommal hajtották végre ezt az eljárást." A hologram folytatja útját a laborban, majd megint megállva alaposabban megvizsgál egy berendezést trikordere külső szenzor egységével. "Itt is van az idegen anyagból, de ezt biokémiai úton átalakították. Kivonták belőle a bázis-fehérjét." állapítja meg a Doktor, majd visszatér a konzolhoz, és megint keresgélni kezd az adatok között. "A molekulás szerkezete fölöttébb szokatlan..."

"Tudna pontosítani?" kérdezi Tuvok. "Úgy tunik, hatalmas mennyiségű nukleogén energiát tárol. Ugyan nem vagyok mérnök, de azt mondanám, megpróbálták ebből az anyagból..."

"Energiaforrást készíteni." fejezi be a Doktor kis szünet után a megkezdett mondatot, közben ugyanis a kapcsolatos adatállományok között megtalálta az Equinox átalakított hajtóműmagjának tervrajzait.

"Hiányozni fog nekem ez a hajó." jegyzi meg a Voyager egyik folyosóján Ransom oldalán haladó Burke, mikor épp egy noi biztonsági tiszt mellett haladnak el. "Miután visszaértünk a Földre, rengeteg no között válogathat." jegyzi meg erre a kapitány, "Hogy állunk?" "Minden vonalon készen. A mintaerosítók a helyükön, Noah pedig megírta a Voyager belső szenzorait félrevezető programot." "Az energia-kicsatolás?" "Áthidalva, az irányítás átadva a hidunkra. Csak annyit kell mondania: energiát." "Janeway tizenkilenc nulla-nullakor be akarja kapcsolni a biztonsági hálót. Az előtt kell végeznünk. Mondja meg a többieknek, hogy készüljenek fel az..." Ransom ekkor elhallgat, ugyanis a liftből, ami felé tartanak, két biztonsági tiszt lép ki, és láttukra azonnal fézert vesznek elő. "Max... A szállítóhíd nincs messze innen, mozgás." fordul sarkon Ransom, magával húzva első tisztjét. Azonban nem jutnak messzire, a következő sarkon túl ugyanis a nemrég látott biztonsági tiszt, valamint Tuvok állja el az útjukat. "Janeway kapitány beszélni kíván önökkel." mondja a vulcani.

"Az idegen vegyület." mondja Janeway, komor arccal méregetve a tanácssterem asztalán elötte lévő szürke anyaghalmot, "Tíz izogrammm. ... Ha jól értelmezem a számításaikat, ez meg tudja növelni a görbületi kapacitásukat... Mennyivel is...?" Janeway belepillant a kezében tartott jegyzetfüzetbe, majd folytatja: "Nulla egész nulla három százalékkal egy hónapig. ... Sajnos azonban ez a kis plusz nem juttatja túl messzire magukat, így frissíteniük kell a készletet. ... Amihez meg kell ölniük egy másik élőlényt. ... Azután egy újabbat. ... Hány életbe kerülne eljutniuk az Alfa Kvadránsba?" kérdezi Janeway ridegen, majd a jegyzetfüzetet az asztalra téve folytatja: "Azt hiszem, jól tudja, miért állunk támadás alatt. Ezek az idegenek védeni próbálják magukat önöktől." "Hatvanhárom. Ennyire lesz még szükségünk." mondja Ransom halkán, "Minden alkalommal, mikor feláldoztam egy-egy életet... Belőlem is meghalt egy darab." "Még el is hittem volna, ha nem vizsgáltam volna át a kutatási anyagukat. Ezek a kísérletek kegyetlenek voltak, és könyörtelenek. Ha érzett volna bármiféle megbánást, semmiképp sem folytatja." "Hármas Csillagflotta Szabályzat, tizenkettes bekezdés: elkerülhetetlen pusztulás fenyegetése esetén a kapitánynak jogában áll minden indokolható eszközzel megvédeni a legénysége életét." "Kétlem, hogy ebbe a tömeggyilkosság is beletartozna!" "Szerintem pedig igen." "Elfogadhatatlan!" "Nem volt semmink, a hajóm, darabokban volt! A dilithiumunk elfogyott, a manőverező hajtóművekkel haladtunk. Tizenhat napja nem ettünk. ... Annyi energiánk maradt, hogy pályára álljunk egy 'M' osztályú bolygó körül... És szerencsénkre az ottaniak nagylelkűek voltak. ... Ankarinak hívták magukat. Elláttak minket élelemmel, meg egy kis ellátmánnyal... Még egy kevés dilithiumkristállyal is. ... Sőt, végrehajtottak egy szertartást is, hogy megidézzék nekünk a jószerecsé szellemeit egy másik tértartományból, hogy azok áldásukat adják utunkra."

Ransom, Burke, és Gilmore egy sziklabarlangban ülnek néhány humanoid lény társaságában, egy kis tűz mellett. Vendéglátóik egyike épp egy összetett, sok rövid csobol álló szerkezetet tesz le egy nagyobb kodarábra, majd bekapcsolja azt. A szerkezetből üveghangú bűgös hallatszik, és néhány méterrel odébb a levegőben egy kékes színű, örvénylő fénygömb alakul ki, amiből egy hosszúkás, a teste mentén végighúzóódó háromszög alakú borszárnnyakkal rendelkező lény bukkan elő. A lény ide-oda szökken a levegőben, közben mintha kíváncsian szemlélné a tűz körül ülőket, majd pár másodperccel később visszatér a gömbbe, amin át megérkezett.

"De nem szellemek voltak. Nukleogén lények, melyekről a letapogatásunk azt mutatta, nagy mennyiségben bocsátanak ki antianyagot." folytatja a beszámolót Ransom, "Később aznap éjjel, sikerült beszerezniük a megidézésükhöz használt szerkezetek egyikét, egy energia-átalakítóért cserébe. ... Készítettünk egy erotér-kamrát, ami megakadályozta, hogy a lény olyan gyorsan eltűnjön."

Ransom, Burke, és Gilmore az erotérrel védett tárolótartályban lebegő lényt figyelik, ami hirtelen nyugtalanná válik, és újra meg újra nekiront az erotérnek.

"De valami rosszul sült el."

"Engedje ki onnan." szól Ransom aggódalmas arccal, mire Burke a tartály kezelopaneljével kezd foglalkozni, de a jelek szerint nem jár sikerrel.

"Megpróbáltuk visszaküldeni..."

"Nem megy..." hajítja le a fejét Burke, miközben a lény elcsendesedve a tartály aljára omlik, és nem mozdul többet.

"De elkéstünk. ... Megvizsgáltuk a maradványokat, és rájöttünk, át lehet alakítani úgy, hogy javítsa a meghajtórendszerünkön. ... Már halott volt! Maga mit tett volna? ... Több mint tízezer fényévet haladtunk alig két hét alatt. Rábukkantunk a megváltókra. Hogyan hagyhattuk volna kihasználatlanul?" "Úgy hogy, felidézik a Csillagflotta-tisztként tett esküjüket: kutatni az életet, nem elpusztítani!" "Könnyű ragaszkodni az elvekhez egy olyan hajón, aminek egyben vannak a válaszfalai. Aminek nem éhezik a legénysége!" "Sohasem könnyű. De ha hátat fordítunk az elveinknek, megszününk embernek lenni. ... Véget vetek a kísérleteinek... És ezennel felmentem a szolgálat alól. Magát, és a legénységét kabinfogságra ítélem." "Kérem... Velük legyen könyörületes. Csak a parancsaimat követték." "Amivel hibáztak." mondja Janeway ridegen, majd odabólint a tanácsterem mindkét ajtajánál álló biztonságiaknak, akik közül ketto Ransom mögé lép. Ransom engedelmesen indul a kijárat felé, de a nyílásból még visszanéz: "Hosszú az út hazáig, kapitány..."

"Doktor...!" szól Janeway, miután kilépett a hídra a tanácsteremből, "Visszamegy a kutatólaborjukba, és összeszed minden adatot az idegen lényekről. Tudni akarom, van-e lehetőség kommunikációra velük." "Igen, kapitány." indul a lift felé a hologram. "Menjen a gépházba, és állítsa le azokat a keverokamra-módosításokat." néz Janeway Sevenre, miután leült a kapitányi székre. "Kapitány...?" néz rá Chakotay. "Hajtsuk végre a kapcsolatfelvételt... Ahogyan azt kell." mondja Janeway határozottan.

"Mi történik most velünk?" kérdezi Gilmore Chakotayt a Voyager egyik folyosóján, miközben egy biztonsági tiszt kíséretében haladnak valahová. "Az Janeway kapitánytól függ. A kabinjukban maradnak addig, míg békét nem tudunk kötni azokkal a lényekkel, amiket öldöstek. ... Ha még nincs késo ehhez." "Örülök... Hogy megállítottak minket. ... Egész életemben hordanom kell ezt a terhet." "Miért nem hagyták abba önként?" "Nem tudom. ... Mikor a kapitány a hajtóműmag átalakítására utasított, a munkámat végeztem. ... Nem gondolkodtam azon, hogyan akarják használni." "Akkor gondolkodjon rajta most, a segítségére van szükségünk." mondja Chakotay, miközben megérkeznek az asztrometriai laborba, ahol a nagy monitoron az Equinox átalakított hajtóműmagjának tervrajzai láthatók. "Parancsnok...?" torpan meg Gilmore az ajtóban. "Csak ön után..." mutat a helyiség belseje felé Chakotay. "Nem igazán értjük ezt az egészet." magyarázza a parancsnok, miközben Seven feléjük fordul a fő konzoltól: "A tervek titkosítva vannak, nem férnek hozzájuk." "Ismeri a titkosítási kulcsokat?" kérdezi Chakotay. Gilmore ijedten ácsorog a parancsnokkal, és Sevennel szemközt, mire Chakotay így szól: "A kapitányát felmentették a szolgálat alól, maga most már az én parancsnokságom alatt áll. ... Ismeri a kulcsokat?" "Igen." mondja végül Gilmore. "Kezdjen hozzá." szól rá Seven, de a nő nem mozdul, és mikor Chakotay melléje lép, lehajítja a fejét. "Akkor tekintse így, zászlós: ezzel könnyíthet egy kicsit a lelkiismeretén." mondja Chakotay, mire Gilmore lassan a konzolhoz lép, és megadja a titkosító kulcsokat, mire az állomány felszabadul. "Azt mondta, többet akar tudni az emberieségről... Azt hiszem, mi nem vagyunk valami jó példa." mondja Gilmore, futólag Sevenre pillantva, "Sajnálom." "Épp ellenkezőleg. ... Sokat tanultam maguknak köszönhetően." jelenti ki Seven hűvösen. Gilmore kérdező pillantással néz Chakotayra, aki egy biccentéssel jelzi, hogy ideje indulni. A páros, és az őket kísérő biztonsági elhagyják a labort, Seven pedig felsőhajtván fordul vissza a főkonzol felé.

"Számítógép, ha dekódoltam ezt az adatállományt, miért nem tudok hozzáférni?!" kérdezi a Doktor ingerülten az Equinox laborjában. "VOH jóváhagyás szükséges." "Még működik a VOH-juk?" "Megerősítem." "Kapcsolja be!" "Kérem, pontosítsa az orvosi vészhelyzet mibenlétét." jelentik

meg a másik orvosi hologram a helyiség túlfelében. "Szükségem van a segítségére." fordul felé a Doktor. "Ki maga?" lép közelebb a másik hologram. "A kollégája, a Voyager csillaghajóról." "Hol van Ransom kapitány, meg a legénységem?" "Orizetben." "Hogy tudta elhagyni a gyengélkedőjét?" "Ez a szerkezet lehetővé teszi, hogy oda menjek, ahová jónak látom." mutatja meg a Doktor a mobil emitterét, "Ha esetleg nem tudná, a legénységre törvényellenes kísérleteket hajtott itt végre." "Tudom. Én terveztem a berendezést." mondja a másik hologram, felvéve egy jegyzetfüzetet egy közeli szerkezetrol. "Maga...?! Ez a programozásának megsértése!" "Törölték az etikai szubrutinjaimat." mondja a másik hologram, majd egy hirtelen mozdulattal odacsap a jegyzetfüzettel a mobil emitterre, amitől az felzúmmög, és a Doktor a következő pillanatban kikapcsol. Az Equinox VOH-ja felveszi a földre esett szerkezetet, és összevont szemöldökkel megszemléli.

A Voyager-t és az Equinox-ot magába záró pajzsbuborék megint folyamatosan villódzik és fénylik az azt éro támadásoktól.

"Térhasadékokat észlelek, több százat." jelenti Kim a Voyager hídján. "Úgy látszik, komolyan támadásba lendültek." állapítja meg Paris. "Minden szabad energiát átirányítani a pajzsba." rendelkezik Janeway. "Stabilizálódik. ... De ebben az ütemben nem tart sokáig, míg az idegenek áttörnek." mondja Chakotay. "Híd Tuvoknak: szükségünk van a biztonsági hálóra." üzeni Janeway. "Készülünk az üzembe helyezésére." mondja az asztrometria laborban Torres társaságában dolgozó vulcani, majd odaszól B'Elannának: "Tölts fel az emittereket." "Híd hívja a Doktort." szól Janeway. "Itt a gyengélkedő." jelentkezik a megszokott hang. "Talált valamit?"

"Tudna kicsit... Pontosítani?" kéri a kezelő közepén álló hologram. "Neurális minták, kérgi letapogatás... Bármilyen alapján beállíthatjuk az univerzális fordítógépet." "Ahm... Negatív. Nem tudtam hozzáférni az Equinox adatállományaihoz. Kódolva voltak." üzeni a hologram kissé bizonytalanul. "Tanulmányozza tovább a rendelkezésre álló adatokat, meglátjuk, azzal jutunk-e valamire." "Vettem." bólint a hologram, majd mikor a kapcsolat elbomlott, így szól: "Számítógép, bemérni Ransom kapitányt." "Ransom kapitány a kilences szint huszonkettes szektor legénységi szálláshelyén tartózkodik." A hologram körülsandít, majd felkap egy orvosi készletet, a mutoasztalra helyezi, és kinyitva azt, szemügyre veszi a tartalmát.

"Chakotay hívja Seven of Nine-t: hogy áll?" hallatszik a parancsnok hangja az Equinox gépházában dolgozó Seven kommunikátorából. "Leszereltem az antianyag-injektort, de még több perc kell, hogy semlegesítsem a dilithium-mátrixot." "Nincs sok időnk." "Értettem."

"Az Equinox legénysége megfertőződött egy mutagén vírussal. Fertőzök lehetnek. Engedélyt kaptam a beoltásukra." mondja a legénységi szálláshely ajtaja felé tartó orvosi hologram határozottan, mire az ajtó két oldalán álló orok egyike kioldja a zárat, és beengedi a hologramot. "Mindannyian vírusfertőzöttek, kezelnem kell magukat." mondja a hologram belépve a bentieknek. "Vírus...?" kérdezi Ransom értetlenül. "Az orvos utasítása." bólint a hologram, letéve a magával hozott orvosi készletet úgy, hogy annak tartalmát csak a bent levők láthassák. Nem is véletlenül, a táskában ugyanis az oltópisztoly mellett több kézfézer is található. "Én vagyok." mondja halkan a hologram, miközben beoltja Ransomot.

"Hálót bekapcsolni." rendelkezik Tuvok az asztrometria laborban. Torres munkához lát, ám csak egy figyelmeztető hangjelzést sikerül eloidéznia. "Mi történt?" kérdezi Tuvok. "Nem értem... Mennie kellene." ellenorzi Torres a biztonsági rendszer állapotát, "Lefuttatok egy teljes rendszerre kiterjedő ellenorizést."

A legénységi szálláshely előtt csak egy or áll, a társa valószínűleg bement a hologrammal együtt. Odabentrol hirtelen fézerlövés, majd egy tompa puffanás hallatszik, mire a biztonsági felemeli fézerkarabélyát, és lövésre készen nyitja ki az ajtót. Ám odabentrol megelőzik, egy fézersugár találja mellbe, amitől összeesik.

"Fézerlövés a kilences szinten, a légénységi szálláshelyen." jelenti Kim. "Biztonságiak, kilences szintet elszigetelni!" rendelkezik Janeway. "A pajzs gyengül. "Nyolcvannégy százalékon van." jelenti Chakotay. "Tuvok a hídnak: a mezogenerátor üzemképtelen. Megszüntették az energia-ellátását." "Valaki átprogramozta a belső szenzorokat, hogy ne vegyük észre." teszi hozzá Torres. "Indítsák be a hálót, bármi áron!" üzeni Janeway.

"Átírányítottam a transzporter-vezérlést a következő kereszteződésben lévő terminálra." mondja az Equinox orvosi hologramja a szálláshelyről kitört, felfegyverkezett légénységének, "Így..." A folyosó másik vége felől impulzusfény-tűz érkezik, mire Ransom és emberei gyorsan fedezékbe húzódnak, és viszonyozzák a lövéseket. Az orvosi hologram, lévén fegyvertelen, kicsit visszahúzódik, majd rövid töprengés után kikapcsolja magát, az emitter halk koppanással hull a padlóra. Ransoméknak közben sikerül megnyerniük a tűzpárbajt, és folytatják útjukat a kereszteződés felé, majd odaérve Ransom munkához lát a fali terminálnál. Pár másodperc múlva Burke is megérkezik a légénység többi tagjával: "Lezárták az egész szintet." "Ne aggódjon, kijutunk innen."

"Pajzs ötvenkét százalékon." jelenti Chakotay. "Kapitány, engedély nélküli sugárzási művelet." szól Kim, "Az Equinox légénysége az." "Blokolja." szól Janeway. "Felülbírálták a vezérlést, a hídjukon vannak." "Negyven százalék." "Janeway hívja Seven of Nine-t."

"Seven, válaszoljon..." hallatszik az Equinox géptermben, ám Sevennek nincs lehetősége nyugtázni Janeway hívását, ugyanis eszméletlenül hever a padlón. Gilmore átlép a földön heverő test fölé, és nekilát újraindítani az Equinox hajtóműrendszerét.

"A francba!" fakad ki Burke a hídon. "Mi az?" kérdezi Ransom. "B'Elanna bekapcsolt egy eroteret, nem tudom átsugározni a generátort." "Próbálja meg felülbírálni a parancskódokat." mondja Ransom.

"Valaki beavatkozik az erotér működésébe." állapítja meg Torres, "Max az... Az egyik háromszintű algoritmusát használja... Tíz éve én tanítottam meg, hogy kell csinálni..."

"A pajzs összeomlik, alig egy percünk maradt." mondja Chakotay a hídon. "Nyisson csatornát." határoz Janeway, majd mikor Ransom megjelenik a fomonitoron, így szól: "Ha nem hagyja abba, amit csinál, mindketten megsemmisülünk." "Mi a másik lehetőségem? Harminc év a fogdajukban?" "Tűzet fogok nyitni, ha muszáj." "Voltunk már rosszabb helyzetben is." mondja Ransom elszántan, ezzel bontja a kapcsolatot. "Cél az energiarendszerük." szól Janeway, "Tűz." A Voyager első lövése erósen megrázza az Equinox-ot. "Max...!" kiált fel Ransom. "Készüljenek. ... Hát jó, B.L.T. Lássuk, erre a trükkre emlékszel-e..."

"Híd, elkapták a mezogenerátort." üzeni Torres, mikor az asztrometria rendszerkonzolján újabb adatok jelennek meg. "Hogy érti, hogy elkapták?" kérdezi Janeway. "Nem tudom, hogyan, de átsugározták a Voyager-ról."

"Tunjunk el innen." szól Ransom. "Nem megy. A görbületi hajtómű üzemképtelen." néz hátra Lessing a kormányospulttól. "Híd hívja Marlát, jelentést!"

"A légénységünk egyik tagja megpróbálta szétszerelni az antianyag-injektort. Folyik a javítás." üzeni Gilmore a gépházból.

"A mezogenerátorral mi van?" kérdezi Ransom. "Most folyik a beillesztése." feleli Burke.

"A pajzs összeomlott." jelenti Chakotay, és pár pillanat múlva felhangzik az üveghangú bűgás. "A fegyvereket." szól Janeway, miközben feláll, és elhúzza szerszámövéből a kézfézet, a hídszemélyzet pedig követi a példáját.

"Most, vagy soha." szól Ransom, fézzerrel a kezében pásztázva az Equinox hídjának légterét. "A generátor a helyén, beüzemelem a hálózatot." mondja Burke.

"Hasadékok, minden szinten!" igyekszik Kim túlkiabálni az egyre hangosodó bűgást. Az első fénygömböt Janeway lövi szét.

Az Equinox hídján felbukkan az első átjáró-gömb, de mikor az idegen lények egyike kisiklik belőle, Ransom rászól az embereire: "Ne lojnenek!" A lény egy darabig próbál eljutni a hozzá legközelebbi leve emberhez, de a biztonsági rendszer bezárja egy dinamikus erotérbe. A lény pár

másodperc múlva elpusztul, Ransom pedig odaint két emberének: "Vigyék a laborba." "Uram, a hajtómu üzemkész." jelenti Lessing. "Írány az Alfa Kvadráns." rendelkezik Ransom. "Írány beállítva." "Teljes görbület. Jóváhagyva."

Az Equinox kisiklik a pajzs összeomlása után védtelenné vált Voyager alól, és görbületi sebességre gyorsítva eltunik a közelbol.

A Voyager hídja kezd fézerlotérre emlékeztetni, csak itt az első díj most a túlélés. A hasadékok egyre surubben bukkannak fel mindenfelé a levegoben, a boszen forgolódó legénység lassan nem bír lépést tartani velük. Chakotay két lövés között fordultában látja, hogy néhány méterrel Janeway fölött egy újabb gömb van kialakulóban, de ekkorra neki is akad célpontja, így csak annyit tehet, hogy figyelmeztetón felkiált: "Kapitány...!" Janeway körbefordul, a veszélyforrást keresve, és épp akkor emeli célra fézerét, mikor a gömb alakú térhasadékból kisiklik egy idegen lény hosszúkás teste.